

16341

॥ श्रीलक्ष्मीवैकटेशायनमः ॥ श्रीमदस्मद्गुरुवरयादवार्यकरपूजितगुणपूर्णबादरायणायनमः ॥ श्रीमदानंदतीर्थभगव-
 त्पादाचार्येभ्योनमः ॥ श्रीगुरुभ्योनमः ॥ निरंतरायोस्तु ॥ रामसर्वगुणैःपूर्णनिर्दोषसाधुसंवितं ॥ मुक्तिदंजानकी-
 कीर्तनममामिनिरंतरं ॥ १ ॥ ज्ञानभाट्टहृत्तमोहर्ताश्रुतिपंकजबोधकः ॥ व्यासांशुमान्दर्शयतुसन्मार्गगुणमंडलः ॥ २ ॥
 वशिष्ठोऽस्माध्वस्तत्तद्भूतंविबुधाब्ध्याधिसाधकं ॥ शुद्धाध्वबोधकंसेवेनित्यमध्वविधुंविदे ॥ ३ ॥ मध्वसिद्धांतमामध्यशुद्धी-
 मंदिराद्रिणा ॥ लब्धान्यायसुधायै नतंजयार्द्रमहंभजे ॥ ४ ॥ दुर्वादिमातंगसिंहान्सर्वशास्त्रार्थकोविदान् ॥ व्यास-
 राममुखान्पूर्वव्याख्यातनृप्रणमाम्यहं ॥ ५ ॥ दुर्मागादुत्थृत्यैश्वर्यसन्मार्गैःसंप्रवेशितः ॥ तान्गुरुन्सततंसेवसेवशास्त्र-
 विशारदान् ॥ ६ ॥ अथैतत्कृपयाब्रह्मसूत्रभाष्यप्रकाशिकां ॥ व्याकारिष्येयथाबोधवाक्यशुद्ध्यैनाभिमानतः ॥ ७ ॥
 पूर्वाचार्यकृताःसंतिव्याख्याविद्वन्मनोहराः ॥ मंदबोधायतत्रोक्तसंग्रहोथाप्ययंमम ॥ ८ ॥ इहसलुतापत्रयपरिशुष्य-
 त्सत्कुमुदमोदकरां श्रीमध्वदुग्धाब्धिसंभूतभाष्यदूदितकौमुदीं परतत्त्वप्रकाशिकांकर्तुंकामोजयतीर्थमुनिः प्रारिप्सिता
 विघ्नपरिसमाप्त्यादिप्रयोजनकशिष्टाचारानुभितश्रुतिबोधितकर्तव्यताकेष्टदेवतास्तुतिनतिरूपंमंगलंकृत्वाशिष्यशिक्षायैग्रं-
 थादाबुपनिबध्नाति ॥ शुद्धेति ॥ अस्मद्युत्तमइतिमूत्रेणास्मच्छब्दएवउपपदत्वेनश्रूयमाणेनवातदर्थविवक्षा-
 याउत्तमपुरुषोभवतीत्युक्त्या उत्तमपुरुषस्यास्मच्छब्दाविनाभावादेवात्रवंदइत्युत्तमपुरुषप्रयोगादेवाहमितिकर्तालभ्यते ।
 तथाच । अहंब्रह्मअलंबंदइत्यन्वयः । इदंपदंभाष्याद्यप्यव्याख्यानरूपं । तथाहि । आद्याध्यायार्थतयोक्तगुणैःसर्वै-
 रुदीर्णमिति । अत्रगुणपदंताकिंकरतीत्याहुःखादिपरंवेदांतरीत्यासत्त्वादिपरंवा । नाद्यः । निरनिष्टो निरवद्यइतिश्रुत्यादो-
 षवर्जितमितिस्ववचनेनचविरोधात् । नद्वितीयः । केवलोनिर्गुणश्चेतिश्रुतिविरोधात् । किंचगुणैःसर्वैरुदीर्णमितिगुणवि-

शिष्टत्वोक्त्यागुणगुणिनोर्भेदःप्रतीयते । सचगुणक्रियादयोविष्णोःस्वरूपनान्यदिष्यतइत्यादिविरुद्धः । अपिचेश्वरस्य देहोस्तिवानवा । नाद्यः । मरणादिप्रसंगेनदोषवर्जितत्वायोगात् । नद्वितीयः । विवृणोतेतन्स्वामित्यादिश्रुतिविरोधात् । ज्ञानसुखाद्ययोगेनसर्वगुणोदीर्णत्वायोगाच्चेत्यत उक्तं ॥ शुद्धेति ॥ अत्रशुद्धत्वंनामाप्राकृतत्वं । आनन्दोदेःसर्वस्य विशेषणं । उरुत्वंपूर्णत्वंसंविदादेर्बुध्याविविक्तमानंदस्यापिविशेषणं । बहुलत्वंबहुसंख्यावत्त्वं । औदायादेर्बुध्याविविक्तमानंदोर्विशेषणं । अत्रगुणस्वरूपनिरूपणेनतेषांभगवदभिन्नदेहाभिन्नत्वोक्त्याअविनाशगुणात्मकदेहोक्त्याचोक्तं शंकानिरासइतिध्येयं । द्वितीयाध्यायार्थतयोक्तदोषवर्जितमिति । अत्रदोषपदंयत्किंचिदोषपरंचेदितरसाधारण्यं वर्जित-
त्वस्यप्रागभावप्रवृत्तान्यतरत्वेपश्चात्प्राग्दोषित्वप्रसंगः । दोषैर्वर्जितंपरित्यक्तमितिप्रतीत्यानारायणस्यहेयत्वंचप्रस-
ज्यतइत्यत उक्तं ॥ चिन्तेति ॥ लेपःकर्मसंबन्धः चिन्तादयोमुखराः प्रधानाः येषुतथोक्ताः तेचतेअशेषदोषाः
अत्यंतदूरीकृताः येनतत्तथोक्तं । तत्रअशेषोपातिपदाभ्यांदोषाः वर्जिताः येनेतिविग्रहसूचनेनचपूर्वोक्तशंकानिरास
इतिध्येयं । तृतीयाध्यायार्थतयोक्तज्ञेयमिति । अत्रज्ञानसाधनं नतावल्लवणादि । विरोचनादेः श्रवणादिनाविपरीत
ज्ञानोदयात् । नापिध्यानं । मांडव्यादेर्ध्यानैरनार्थस्यैवश्रुतत्वात् । गमनोपायाभावाच्चतुर्थोपायायार्थगम्यत्वंचानुप-
पन्नमित्यत उक्तं ॥ सद्भिरिति ॥ श्रुतिःश्रवणं मतिर्मननं नियतध्यानं स्वयोगोपासनं ज्ञानं साक्षात्कारः सएवयोग
उपायः । विरोचनादेरसज्जनत्वात् । मांडव्यादिभिरयोग्यध्यानाचरणाभतेषांज्ञानोदयः । ज्ञानलक्षणोपायसद्भा
वाद्गम्यत्वंचोपपन्नमितिभावः । मायिरीत्यागुणविशिष्टमिदंब्रह्मशबलमितिनमतव्यमित्याशयेनोक्तं । अमलमिति ।
नविद्यतेमलंसंसारख्यंयस्मात्तत्तथोक्तं । शबलंतुनसंसारमोचकं । अतएवमुक्तुदाभिधं । स्वोक्तार्थेसर्वप्रमाणमाह ।

वेदांतवेद्यमिति । आनंदो ब्रह्म ज्ञानात्मको बलात्मको भा रूपः सत्यकामः दातुः परायणं वीर्यमन्नाद्यं ब्रहंतो ह्यस्मिन् गुणाः ।
 गुणाः श्रुताः सुविरुद्धाश्च देवे संत्य श्रुताः । यदात्मको भगवांस्तदात्मिका व्यक्तिः । न कर्मणा वर्धते । अज आत्मा विज-
 रो विमृत्युः । ब्राह्मणो निर्वेदमायात् । यमेवैष वृणुते । आत्मा वा अरे द्रष्टव्यः श्रोतव्यो मंतव्यो निदिध्यासितव्यः ।
 यमप्येति भुवनं सांपराये तरति शोकमात्मविदित्याद्युपनिषद्भि ररुक्तविधया ज्ञेयमित्यर्थः । यद्वा वेदानामंतो निर्णयो यस्मा-
 त् वेदांतं ब्रह्ममीमांसाशास्त्रे नोक्तविधया ज्ञेयमित्यर्थः । तथा हि । आनंदमयो भ्यासादित्यत्र पूर्णानंदं संविदादिकं ।
 अनुकृतेस्तस्य चेत्यत्र ह्युतिः । अत्ताचराचरग्रहणादित्यत्र सर्वसंहर्तृत्वोक्त्या वीर्यबले । मुक्तोपमृष्यव्यपदेशादित्यत्र मो-
 क्षदातृत्वोक्त्यौदार्यं । रूपोपन्यासादित्यत्रा प्राकृतदेहवत्त्वं । अधिकृतुभेदनिर्देशादित्यत्र चिंतासंज्ञापाद्यभावः । न कर्मा-
 विभागादिति चेन्नानादित्वादित्यत्र कर्मणोऽस्वातंत्र्योक्त्या तल्लेपाभावः । असंभवस्तु सतो नुपपत्तेरित्यत्रोत्पत्त्यभावः ।
 नात्मा श्रुतेर्नित्यत्वाच्च ताभ्य इत्यत्र मृत्युभावः । असावित्रिकीत्यत्र योग्यता । तृतीयाद्यैवैराग्यं द्वितीये भक्तिस्तृतीये श्रुतिम-
 तिनियतध्यानानि चतुर्थे ज्ञानं पुरुषार्थोत्तः शब्दादिति वादरायण इत्यत्र ज्ञानस्य पुरुषार्थोपायत्वं चोक्तमिति । नारायण-
 पदस्य प्रतिपदं ब्रह्मेति । अथवा संक्षेपविस्तराभ्यां हि प्रवर्द्धति मनीषिण इति वचनात् सर्वेषामपि पदानां विशेषणचतुष्टयव्या-
 ख्यानरूपत्वं । तथा हि । सकृदुच्चरितस्यापि ब्रह्मशब्दस्य तंत्रन्यायेन तात्पर्यवशाद् विशेषणसमर्पकत्वं चास्ति । तथा च
 गुणैः सर्वैरुदीर्णमित्यस्य संग्रहो ब्रह्मशब्देन क्रियते । दोषवर्जितमित्यस्या मलमिति । ज्ञेयमित्यस्य व्याख्यानं वेदांतवेद्यमिति ।
 गम्यमित्यस्य मुकुंदाभिधामिति ब्रह्मशब्दार्थः शुद्धेति । अमलशब्दार्थश्चिंतेति । वेदांतवेद्यमुकुंदाभिधशब्दयो रर्थः सद्भिरिति ।
 यद्वा वक्ष्यमाणरीत्या नारायणशब्दस्य गुणपूर्णः च निर्दोषत्वमुक्तगम्यत्वार्थं कत्वा निर्दोषत्वा न्नात्रा वेदा वेद्यतया तदाश्रयत्वा-

ज्ञारायणइतिवेदेवद्यत्वार्यकत्वाच्चक्रमेणतत्समानार्थकैर्ब्रह्मामलमुकुदाभिधेवदातेवद्यपदेनारायणपदव्याख्यानांक्रियते ।
 शिशुप्रथमवत् । इत्थंव्याख्यानत्रयेअमलमित्यस्यचित्तासंतापेत्यादिनागतायतेतिशंकागर्भस्रावेणपरस्तेतिध्येयं ॥ १ ॥
 इदानींगुंश्चेतिविवृण्वन्व्याचिख्यासितभाष्यमूलसूत्रप्रामाण्यंचसूचयन् तत्कृतृवेदव्यासंप्रार्थयते ॥ याज्ञेति ॥ निर्जरः
 प्रार्थनाख्यमंदरपर्वतमथितात् यतोविद्येदिरादीनामुद्यादिः सोयमित्यन्वयः । भूत्यैज्ञानैश्वर्याय । पुराणादेः पृथगाभिया
 नाद्विद्याशब्देवेदमात्रपराज्ञेयः ॥ ब्रह्मसूत्रेति ॥ ब्रह्मेतित्रां तथाचब्रह्मणोविष्णोः संबंधियत्रब्रह्मवेदजातंतस्यसूत्राणित
 द्विचरकरणीभूतन्यायनिबंधनात्मकवाक्यामीत्यर्थः । यद्वाब्रह्मणः श्रुतिजातस्यसूत्रतन्निर्णायकन्यायनिबंधनात्मकशस्त्र
 मित्यर्थः । तंत्रंपंचरात्रां अत्राविद्यायाः लक्ष्म्यभिषम्यमानत्वाल्लक्ष्मीत्वेनभारतस्यधर्माद्यशेषपुरुषार्थदातृत्वात्पारिजातत्वेन
 ब्रह्मसूत्रस्यस्वश्रवणरूपसेवनवतां अजरामरणहेतुत्वादमृतत्वेन पुराणानांविष्णवादितत्त्वप्रकाशकत्वान्मणित्वेनशुकाचा
 र्यस्यसज्जनलहादकरत्वादिदुत्वेनोत्प्रेक्षायुक्ता । वेदविद्यायाः अभिव्यक्तिमात्रसत्त्वेपिव्यासजन्यत्वाभावात् रमायाअ
 पिअब्धिजन्यत्वाभावादुदैदित्युक्तिः । क्षीराब्धिसाम्योपपादनेनलब्धैश्वर्यदानसंभावनायोक्तं सतांभूतिदइति ।
 ननु कर्मणायमभिमैतिसंप्रदान मितिसंप्रदान संज्ञायंचतुर्थीसंप्रदानइति चतुर्थीविधानाद्विप्रायगांददातीत्यादाविवस-
 न्न्यइतिचतुर्थ्याभाव्यं । अतः कथंसतामितिपष्टीतिचेत् उच्यते कर्मणेतिसूत्रेअर्चोत्यादिटीत्यादाविवलघुसंज्ञायाः कार्य
 त्वोपिसंप्रदानामितिगुरुसंज्ञाकरणमन्वर्थलक्षापनार्थं तेनबहुमानपूर्वकस्वस्वत्वपरित्यागेनपरस्वत्वापादनरूपदानं यत्रतत्रै
 वसंप्रदानत्वंनान्यत्रजकस्यवस्त्रंदातीत्यादावितिष्ठत्यादावुक्त्या अत्रतादृशदानाभावेनसंप्रदानसंज्ञायाः अभावोपसंबं
 यसामान्येषष्ठ्युपपत्तिरितिज्ञेयं ॥ सतामिति ॥ अत्रव्यासइतिनिर्देशेनतस्यशास्त्रप्रभवत्वोक्त्यागुरुत्वोपपादनेनगुरुं

श्रेत्येतद्विष्टृतं । यत्तदुदैद्विष्टरेत्यादिनाविद्यैदिराधिष्ठानत्वोक्त्याविवक्षितार्थतत्त्वज्ञानलाभात् वक्कानुकूल्यं निर्जरित्या
 दिनातत्त्वज्ञानयोग्यतालाभात् । श्रोत्रानुकूल्यं यान्नेत्यनेन श्रोतृप्रयोजनोद्देश्यरूपप्रसंगानुकूल्यं च दर्शयतावक्तुं श्रोतृप्रस-
 र्कीर्नायदाग्निरनुकूलतेत्यनुव्याख्यानोक्त्यासिद्धतासूत्राणां स्मृतिश्चिन्ता ब्रह्मसूत्रपदेनोक्तव्याख्यानानुसारेण श्रुतिमूलत्वं सू-
 त्रशब्देन युक्तिमूलत्वं च स्मृतिं । तथा च आप्तवाक्यतया तेन श्रुतिमूलतया तथा । युक्तिमूलतया चैव प्रामाण्यां त्रिविधं महत् ।
 दृश्यते ब्रह्मसूत्राणामित्युक्त्या प्रमाणभूतब्रह्मसूत्रार्थभाष्यव्याख्यानं युक्तमिति द्रष्टव्यं । ननु स्तोत्रनाश्रुरितयान्नेति नकार
 स्य च वर्गात्यजकारादेशे यच्चैति भवेत् कथं यान्नेति अतएव काशिकायां यजैश्चः यांचैर्यच्चैत्युक्तमिति चेत् यान्नामोधा
 वरमधिगुणैनाधमे लब्धकामेत्यादि बहुप्रयोगनिर्वाहाय च त्वाभावस्यापि किंचिद्वक्तव्यत्वात् ॥ २ ॥ भाष्यस्य व्याख्येयत्वप्रयो
 जकसफलत्वगंभीरत्वादिदर्शयन्तत्कर्तारमानंदतीर्थप्रणमति ॥ स्वांति ॥ येषां मुखकमलात् भाष्यं आविर्भूतं तान् पू-
 र्णबोधपूज्यस्वरूपान् प्रपद्ये इत्यन्वयः । भाष्यस्य श्रुतिस्मृतिप्रचुरत्वेनोत्पन्नमित्यनुक्ता आविर्भूतमित्युक्तं । अतएवो
 त्तरत्रापि निःसृतमिति वक्ष्यंति । अमंदबोधत्वं पादनाय भाष्यकृत्वोक्तिः मानसाज्ञानाख्यतमच्छेदनविषये पराजित
 महासूर्यरश्मिसमूहमित्यनेनाध्यात्मिकादितापत्रयनिवारणविषये पराजितचंद्रप्रभमित्यनेन च सफलत्वोक्तिः गांभीर्येत्या
 दिनागंभीरत्वंोक्तिरिति विवेकः वैकर्त्तानां शुभ्रजचंद्रचंद्रिकयोः क्रमेण बाह्यांधकारबाह्यतापवारकत्वेऽपि स्वांतिधातापत्रय
 निवारणयोरशक्यत्वाद्भाष्येण जितत्वं । तथोपरागादौघासादिदोषयुक्तत्वाभिर्दोषभाष्येण जितत्वं । अनेनैतादृश
 भाष्यविशिष्टाचार्यमुखस्य सूर्यचंद्रविंबाधिक्यं ज्वलितं । लक्षादियोजनपरिमितसमुद्रस्यापरिमितभाष्येण जितत्वं अत्रा-
 प्यमितत्वमर्थतएव भाष्यंचात्यर्थविस्तरमित्युक्तं । ननु शब्दतः ग्रंथस्य परिमितत्वात् । ननु निपूर्वकात्कृतीच्छेदनइत्य

स्माद्धातोः ल्युट्प्रत्ययेनुमागमेअनादेशेचिनिष्ठतनमितिभवति तत्रनुमागमः केनइदितोनुमधातोरित्यनेनेदितएवनुमा
गमविधानात् कृतीत्यस्यचा निदिद्वत्वादितिचेत्सत्यं । नखनिष्ठतनेत्यादिप्रयोगसमर्थनायधातोरितियोगविभागनानिदि
तोपिनुमागमस्यव्याख्येयत्वात् अतएवेदितोनुमत्तोधातोरितिमहाभाष्येभिहितं ॥ ३ ॥ अथपरमगुरूणांसङ्गयायरत्ना
वलीकाराणांकृपालेशंप्रार्थयते ॥ श्रीमद्धेवति ॥ येष्वनाभतीर्थाः एषांकृपालेशः मयिनित्यस्यादितिसंबधः तेषा
मेवकृपाराहित्येतत्प्रार्थनमयुक्तं । अतउक्तं कृपालवइति । कारुणिकाइत्यर्थः । द्वेषादिदोषवत्वेकृपालुत्वमेवासिद्ध
मित्यतउक्तं । अमलाइति कस्मिन्विषयेकृपाप्रार्थनमित्यतउक्तं । श्रीमद्धेति । श्रीमदानंदतीर्थसेवाप्राप्तनिर्दोषवि
द्यामृतसमुद्राइत्यर्थः । अनेनविद्याविषयेकृपाप्रार्थनमितिमूचितं यद्वातीर्थपदप्रयोगलब्धमसिद्धतीर्थसाम्यनिरासा
यविवेशेषणत्रयं । ननुकृपालवइतिकथंस्पृहणहृदिपातिदयिनिद्रातंद्राश्रद्धाभ्यआलुजितिसंभ्रंशकृपेरालुचप्रत्ययस्याविहित
त्वादितिचेत्सत्यं तथापिव्याकरणांतरात्कृपेरालुचप्रत्ययोबोध्यः । यद्दानायमालुचप्रत्ययः किंतुकलशवाचकोयमालु-
शब्दः । कर्कर्यालुगलितिकेत्याभिधानात् । तथाचकृपापूर्णकलशाइत्यर्थः । इदंचप्रकारद्वयनष्टधर्मज्ञानलोककृपालुभि
रितिगीताभाष्यव्याख्यानानवसरेप्रमेयदीपिकायांव्यक्तं । अथवाउदाहृतसूत्रेआलुचप्रत्ययमविधायलुश्रूप्रत्ययविधाने
पितस्यशित्वेनतिङ्शित्सार्वधातुकिमितिसार्वधातुकसंज्ञायांकीर्तिशब्दित्वापिसतिपुंगंतलू-स्य चेतिगुणेअयादेशेचअ-
तोदीर्घइति दीर्घेसतिण्यतानांस्पृह्यादीनांस्पृह्यालुरित्यादिरूपसिद्धावप्यालुचकरणंकृपालुरित्यादिरूपसिद्ध्यर्थमि-
तिमंजरीतृतीयाध्यायस्यतृतीयपादे अभिहितत्वादत्रापिकृपेरालुच प्रत्ययेकृतेसंज्ञापूर्वकोविधिरनित्यइतिपुंगंतस्य लघू
पदस्यचेतिगुणाभावेचकृपालुरितिसाधुः । अतएवकौमुद्यांहरेकृपालोनः पाहीत्युक्तं ॥ ४ ॥ स्वगुरुन्नमति ।

॥ श्रीमदिति ॥ श्रीमद्रमारमणाख्यसद्गिरिचरणाख्यप्रत्यंतपर्वतसंबंधवान् तदाश्रितइति यावत् । यादाः प्रत्यंतपर्वता इत्युक्तेः । सचासौव्याख्यानध्वनिनाविनाशिताखिलदुर्वादिमदश्चतं । दुर्वादिगजविपाटनसमर्थसंकल्पमित्यर्थः ॥ ५ ॥ इदानीं शिष्यमनः समाधानाय चिकीर्षितं प्रतिजानीते । अथेति । तत्कृपया तेषां नमस्कृतानां मुकुंदादीनां कृपया आनंदतीर्थभगवद्दृष्टं विशिष्टव्याख्यानकर्मणि सुराह्वधिकारिणोत्रे तितत्त्वनिर्णयटीकां तस्वैवोक्तत्वात्कथं व्याकुर्वे इति प्रतिज्ञेत्युक्तं ॥ यथामतीति ॥ विशिष्टव्याख्यानकरणे देवानामधिकारोपि यथामतिव्याख्यानकरणे अस्माक मप्यधिकारोस्तीति भावः ॥ ६ ॥ व्याकुर्वे इत्यात्मनेपदप्रयोगेण लब्धमात्मगां भिव्याख्यानप्रयोजनमाह ॥ गंगेति ॥ भार्गीरथीसंबन्धेन रथवीथिकाजलेनर्मल्यं यथा लभ्यते तथा मदीयायाः वाचोविशुद्धिसिद्ध्यर्थं आनंदतीर्थीयवाक्यानि मदीयावाचा व्याख्यानव्याख्येयभावेन संबध्यंत इत्यर्थः । वाचोविशुद्धीत्युक्तत्वेन मदीयावाचेत्यर्थस्य सिद्धत्वाच्चोक्तं । ननु ऋक्पूरब्धूः पथामानक्षइत्यनेन समासां तादृशब्दात् अकारस्य विहितत्वेन विमलापैः सरोवरे रित्यादिवत् रथ्या धैरिति वक्तव्ये कथं रथ्याद्भिरिति वचनमिति चेत्सत्यं । समासां तो विधिरनित्यइत्येतत्साधु एतत्सूचनार्थं वस्तुत्रेपथामिति उक्तं । अन्यथा पंथानामित्यवश्यं । अतएव महाभाष्ये शुच्यं पानितटाकानीति वक्तव्यं शुच्यं पितटाकानीत्युक्तं ॥ ७ ॥ नन्वाचार्यैर्भाष्यं नारंभणीयं प्रयोजनाभावात् । न च सुत्रव्याख्यानं प्रयोजनं । अन्यैर्व्याख्यातत्वात् अस्तु वा आरंभणीयत्वं तथाप्याद्यप्यव्यर्थं न च मंगलनिबन्धनार्थं तदिति वाच्यं फलाभावेन तस्यैवाकर्तव्यत्वात् । अस्तु वा कर्तव्यत्वं न तस्य निबन्धनं तथापि सुत्रार्थोऽयत्तइत्यंशोऽव्यर्थइत्याशंकाः पराकुर्वन्नाद्यपद्यमवतारयति ॥ अथेति ॥ अथाविद्येत्यारभ्याचार्यवय इत्यंते न आद्यशंकायाः प्रारिप्सितेत्यारभ्य समाप्त्याद्यर्थमित्यंतेन द्वितीयायाः ग्रंथारंभेत्यादिना तृतीयायाश्च निरास इति ध्येयं ।

ननुमंगलानंतरं भ्रमश्रकात्स्न्येष्वथो अथेति स्मरणं नादत्राशब्दः किमंगलार्थः उत्तानंत्यार्थः अथप्रारंभार्थः यदिवाप्रश्ला-
घ्यर्थः। नाद्यः। मंगलस्य कृतत्वात्। न द्वितीयः। कस्याप्यर्थस्य भाष्यपूर्वमप्रकृतत्वात् भाष्यकृत्तमनस्य टीकाकृद्भाष्याप्रतिज्ञा-
नंत्यार्थो गच्छ। न तृतीयः। व्याकुर्वे इत्यनेन व्याख्याप्रारंभ्यत इति लाभात्। न चतुर्थः। उत्तराद्यनुपलंभात्। अतो व्यर्थ इति चेत्।
अत्र ब्रूमः। आचार्यवर्यः ब्रह्मसूत्राण्यथान्वयाचिख्यासु न मस्कारं ग्रथयति ग्रंथारंभं च प्रतिजानीतेत्युक्ते इयं शंको निमिषति।
ननु मत्र व्याख्या नार्थप्रवृत्तेनाचार्येण तदेव कार्यं किमेतनासंगतेन मस्कारादिग्रथनेनेत्यत उक्तं। अथ व्याचिख्यासुरिति।
देवतानमनग्रथनादिकरणानंतरं व्याचिख्यासुरित्यर्थः। तथा च बुभुक्षुः स्नानं करोतीत्यादौ स्नानस्य भोजन इव देवतानम-
नग्रथनादेव व्याख्या नोपयोगलाभान्नासंगतिरिति भावः। अथ वा बुद्धिस्थबुद्धचावर्कता किं कणादकापिलाख्यपंचमतप्रवृ-
त्त्यनंतरमित्यर्थः। अन्यथा व्याख्यातानीत्यनेन संबंधः। पंचमतप्रवृत्त्यनंतरं भवान्यैरन्यथाख्यातत्वात्। यद्वा सामान्यतः पूर्वं
समग्रं ग्रंथं व्याख्याप्रारंभेऽपि प्रतिग्रंथं व्याख्याप्रारंभार्थोऽशब्दः। अविद्यापटलपिहितनयनौ रिति। अविद्याया-
अयोग्यतालक्षणयामूत्रतात्पर्यार्थपरिज्ञानरूपया त्रनेत्रबंधाद्याच्छादितनयना इव वर्तमानै रित्यर्थः। अन्यथा व्याख्या न बी-
जायथार्थं ज्ञानोपपादनयैतत्। अन्यै रिति। भारती विजयश्चैव सच्चिदानंद एव च। ब्रह्मदोषः शतानंद उद्भूतश्चैव पंचमः।
विजयोरुद्भूतश्च वामनाख्यस्तथाष्टमः। सयादव प्रकाशश्च नवमस्तत्र कीर्तितः॥ रामानुजस्तथाभर्तृपंचचोद्विडस्त-
था। ब्रह्मदत्तोभास्करश्च विद्याखोद्विचकारकः। तथा विजयभट्टश्च विष्णुकांतस्तथैव च। वार्दित्वाद्भूततः पश्चात् तथा-
माधवदासकः। तथा पश्चात्संकरश्चेत्येकविंशतिवादिभिः। प्रणीतानि निराचरे क्रुर्भाष्याणि महामतिरित्येकविंशतिसं-
ख्या कै रित्यर्थः। यथा व्याख्यानसामर्थ्योपपादनाय भगवानित्युक्तं। समग्रज्ञानवानित्यर्थः॥ कैवलयादीति।

वाचनिकमंगलस्य भगवन्नमस्कारोपबृंहितलाङ्गाण्यं पठतामितरेषां मोक्षादिफलं निर्विघ्नपरिसमाप्त्यादिफलं च भवति ।
एकांतभक्तस्य निरंतरायस्य चाचार्यस्य तु भगवत्प्रीतिरेव फलमिति भावः । समाप्त्यर्थं च त्यनंतरं कृतमिति शेषः । यद्वा कैवल्य-
द्यखिलफलसाधनतासिद्धिरर्थः प्रयोजनं यस्य नमस्कारस्य सतथोक्तः । एवं निरंतरायेत्याद्यापि नमस्कारविशेषणं ।
तेन तयोश्चतुर्थं तत्त्वमभिप्रेत्य ग्रथयतीत्यनेन नव्ये ग्रथनस्य फलसाधनता सिद्ध्यादिफलकत्वमुक्तं स्यात् । तथा च नमस्का-
राधिकारादिग्रथनसूचने शिक्षार्थमित्युत्तरग्रंथविरोधः । तत्र ग्रथनस्य शिक्षा फलकत्वात् क्लृप्तेरिति शंका परास्ता ।
पाणिन्यादि सूत्रप्रतीतिनिरासायाह ॥ अत्र सर्वसूत्राणां ब्रम्हरूपैकार्थप्रतिपादकत्वेनैकवाक्यत्वमिति सूचनाय
समुदायविवक्षयैकवचनप्रयोगः । उच्यते मुख्ययावृत्त्या प्रतिपाद्यते । कुत इत्यत आह ॥ तस्येति ॥ निरुपपदशब्द-
स्येत्यर्थः मुख्यस्यानिर्विशेषणशब्दो न्येषां विशेषणादिति वक्ष्यमाणत्वादिति भावः । तथापि तथाविधान्यसूत्रस्य ग्रहणं किन्न-
स्यादित्यत आह ॥ तेषांचेति ॥ ब्रह्मसूत्राणामेवेत्यर्थः । अत्र महावाक्यार्थभेदाभावेऽपि अवांतरवाक्यार्थभेदात् सर्व-
सूत्राणां प्रत्येकं अवांतरब्रम्हविद्यात्वमिति सूचनाय बहुवचनप्रयोगः । तादृशत्वात् । सूत्रांतरापेक्षया मुख्यत्वात् ।
येषां सूत्रत्रयमंजसेति वक्ष्यमाणत्वादिति भावः । नारायणं न त्वेत्येतावतानमस्कारग्रथनात् किं विशेषणचतुष्टये न त्यत आह ।
॥ वक्ष्यमाणमिति ॥ सूत्रस्याध्यायचतुष्टयात्मकस्य वक्ष्यमाणो योऽर्थः गुणपरिपूर्णत्वादिरूपस्तमित्यर्थः । संगम्य
संगृह्य प्रस्तावयितुं संक्षेपतो निरूपयितुं तस्य प्रपंचे जिज्ञासाजननं प्रयोजनमिति भावः । विशिनष्टि इतरेभ्यो व्यावर्तयति ।
प्रस्तावप्रकारं दर्शयति । तथा हीत्यादिना उदितत्वादित्येतेन । प्रसक्त्या प्रसादेन ॥ सूचित इति ॥ अतः शब्देन
संक्षिप्योक्त इत्यर्थः । तेन परस्य ब्रम्हणो विष्णोः प्रसादादिति वा भवेदिति प्रमाणानुसारेण साक्षादतः शब्दार्थसंभवे सूचित

मितिकथमुक्तमितिशंकापरास्ता । उन्मिषति उदेति । प्रथमाध्याये सर्वशब्दसमन्वयस्यैवोक्त्या कथंगुणपूर्णत्वं तदर्थ इत्यत आह ॥ तत्रहीति ॥ आनंदमयादि सर्वशब्दानां समन्वये तत्तच्छब्दप्रवृत्तिनिमित्तप्रचुरानंदलादिसर्वगुणगणलाभादिति भावः । अत्रपर्यायानंतशब्दसमन्वयेतेषामेकार्थप्रतिपादकत्वात् सर्वगुणोदीर्णतासिद्धिर्न स्यादतो अपर्यायित्युक्तं । तथा विधकतिपयशब्दसमन्वयेपितदसिध्या अनंतित्युक्तं । अपर्यायानंतशब्दानां रूढ्या समन्वये गुणालाभान्महायोगवृत्त्येति । अनन्यसाधारणवयवार्थसापेक्षवृत्त्यर्थः ॥ समन्वयेति ॥ उपक्रमादिलिंगप्रमाणकशक्तितात्पर्यलक्षणसंबधेत्यर्थः । सचेति हरिपरामर्शकतच्छब्दस्य दोषवानपीत्यनेन संबंधः । युक्त्यादीत्यादिपदेन समयश्रुतिन्यायोपेतश्रुतीनां ग्रहणं ॥ दोषवानपीति ॥ प्रथमसूत्रजीवव्यावृत्ततया ब्रह्मण एव जिज्ञास्यत्वासिद्धये तस्य गुणपूर्णत्वमुक्तं । गुणपूर्वत्यर्थमवप्रथमाध्याये श्रुतिस्थशब्दसमन्वयोनिरूपितः । युक्त्यादिविरोधेन श्रुतीनामप्रामाण्ये चोक्तसमन्वयासिद्ध्या गुणपूर्णत्वस्याप्यासिद्धिप्रसंगेन विरुद्धधर्माधिकरणत्वाभावेन जीवाभेदे जीववत् दोषवानस्यादित्यर्थः । यद्वा युक्त्यादिविरोधेन श्रुतीनामप्रामाण्यात् समन्वये निरोधिते सर्वकर्तृत्वसर्वेश्वर्यदेशरसिद्ध्या तत्तदधिकरणपूर्वपक्षप्रापकयुक्त्यादिभिर्जीववज्जनिमृत्यादिदोषवानपि स्यादित्यर्थः । न केवलं गुणाभाववात् किंतु दोषवानपीत्यापिशब्दः ॥ तत्रेति ॥ युक्त्यादीनामाभासत्वेन तद्द्वारा धाभावे श्रुतिप्रामाण्यात् समन्वयेन गुणपूर्णत्वासिद्धौ विरुद्धधर्माधिकरणत्वेनाभेदाभावे दोषशंका नवकाश इति भावः । यद्वा युक्त्यादेरग्रामाण्यप्रापकाभावाद्बदोषशंकोक्तिर्भावाः ॥ तत्रेति ॥ पादत्रयोक्तैर्वराग्यभक्त्युपासनादिभिश्चतुर्थपादोक्तभगवद्ज्ञानं भवतीत्युक्ते तस्य ज्ञेयत्वमेवोक्तमिति भावः ॥ तत्रेति ॥ पादत्रयोक्तैर्ममशयोत्क्रांतिमार्गिणां भगवत्प्राप्त्यर्थत्वाच्चतुर्थपादोक्त भोगस्य तत्प्राप्तिविनाऽयोगाद्गम्यत्वमेवोक्तमिति भावः । ननु ब्रह्ममीमांसाशास्त्रोक्तधर्माः ब्रह्मण एव

वक्तव्याः किमर्थं नारायणस्योच्यं तद्विशङ्कानिरासाय ब्रह्मण एव नारायणत्वाच्चायणवैतच्छास्त्रप्रतिपाद्य इति द्योतना-
 यत्र शब्दसमानार्थकनारायणशब्दनिर्वचनपरत्वेनापि विशेषणचतुष्टयं योजयति ॥ अथेवेति ॥ नारायणशब्दनिर्व-
 चनस्योक्तशङ्कानिरासफलकत्वे एतदपि स्तुत्यर्थमिति मुधा विरोध इति चेन्न । तस्याः उपलक्षणत्वाभिप्रायेण प्रवृत्तेः ।
 ॥ सांकेतिकमिति ॥ प्रवृत्तिनिमित्ताद्यभावेऽपि इदमेव न शब्देन वाच्यं भवत्विति कस्यचिदिच्छामात्रेण बोधकमित्यर्थः ।
 विशिष्टगुणानुगुणपूर्णत्वाद्यनन्यसाधारणधर्मान् ॥ आचष्टेवक्ति ॥ प्रतिपादयतीति यावत् ॥ निर्वर्त्ति ॥ निरुच्यदर्श-
 यति । तदेव क्रमेण दर्शयति । तथा हीत्यादिना । अभिन्नार्थत्वादिति । दोषारच्छिद्रशब्दानां पर्यायत्वं यतस्तत्तद्व्युत्पत्तिरिति-
 भावः । विरुद्धार्थेति । सादृश्यं तदभावश्च तदन्यत्वं तदल्पता । अप्राशस्त्यं विरोधश्च नञर्थः षट्प्रकीर्तिता इत्युक्तेरि-
 ति भावः । अभावार्थत्वात् अन्योन्याभावार्थत्वात् । अतएवाह ॥ अराश्रयो न भवतीति ॥ नरेति ॥ सज्जने-
 त्यर्थः ॥ नरीयत इति ॥ नक्षीयत इत्यर्थः । नञुपपदात् रीङ्भक्षय इत्यस्माद्धातोरुणादयो बहुलमिति बहुलग्रहणा-
 दौणादिके करणेऽप्रत्ययेऽङित्वात् टोरिति टिलोपेचनरमिति भवति । ततः प्रज्ञादिभ्यश्चेति स्वाधिकारप्रत्यये तद्धितेऽप्यच्चाभादे-
 रित्यादिदृष्टौ यस्येति चेत्यकारलोपेनारमिति रूपसिद्धिरिति भावः ॥ अरमणमिति ॥ रमक्रीडायामित्यस्माद्भावार्थे
 औणादिकेऽप्रत्यये रंरमणं तन्मभवतीत्यरमणं दुःखमित्यर्थः ॥ निर्दोषवेदोत्पन्नत्वादिति ॥ अरविधुरत्वाच्चाशरोवेदः ।
 नारशब्दात्तस्येदमित्यणि कृते यस्येत्यकारलोपेनारशब्दो वेदजन्यज्ञानवाचीति भावः । ननु नारशब्दात्तद्विषयस्याच्चाभादि-
 स्तद्वृद्धमिति वृद्धसंज्ञायां वृद्धाच्छ इति छप्रत्यये आयेनेयीनीयियः फट्त्वच्छवा मित्यनेन छस्येयादेशे नारीयमिति स्यात् ।
 कथं नारमिति चेत् । सत्यं वा नामधेयस्य वृद्धसंज्ञेति नामधेयस्य विकल्पेन वृद्धिसंज्ञोक्तः । संज्ञापूर्वको विधिरनित्य इति वै

तत्साधु । ननु विरुद्धार्थकञ्जसमासेन अस्ति स्थितं नलोपोनञः स्यादुत्तरपदइति नलोपअअरइति जाते-
तस्मान्नुडाधितस्माल्लुप्तनकारान्नञ्जुत्तरपदस्याजानुङागमः स्यादचिपरइति नुङागमेअनरेति स्यात् । एवमभावार्थलोपि
अरायणादन्योअनरायणइति भवेत् । अश्वादन्योअनश्वइति वत् । नारायणइति कथं । ननु वृत्तौ षष्ठाध्यायेतृतीयपादे
स्त्रैणार्थइत्यत्र स्त्रीपुंसाभ्यां नञस्नञो विति विहितस्य नञानलोपाभावाय नलोपोनञइति सूत्रे त्रः कृतिविभाषेत्यव-
हितपूर्वसूत्रस्थविभाषापदानुवृत्तेरुक्तत्वात् । विभाषायाश्च व्यवस्थितविभाषालस्य न्यासेऽभिहितत्वाद् तत्रापि नलोपाभावेना-
रायणइति साधुरिति चेन्न । नलोपसूत्रे विभाषापदानुवृत्तौ विभाषायाः व्यवहितभाषात्वेन नञाडित्यादिशब्देष्वपि तेन
नलोपाभावभवेन तेषु शब्देषु नलोपाभावकथनाय प्रवृत्तयोर्नञाणनपाञ्चसत्यानमुचिनकुल नखनपुंसकनक्षत्रनक्रनार्कोषु
प्रकृत्या । नगोप्राणिष्वन्यतरस्यामित्यनयोः सूत्रयोर्वैयर्थ्यप्रसंगात् । प्रपंचनार्थत्वं भित्तिव्यगति कागतिः । तथा विधिशब्द-
परिगणनार्थमित्यपि स्त्रैणार्थइत्यादेरपि परिगणनप्रसगाच्च कथं तर्हि स्त्रैणार्थइति रूपं तत्रापि नलोपनुङागमे अयादेशे च स्त्रा-
यणेति स्यादिति चेन्न । चरितार्थाचरितार्थयोश्चरितार्थस्य ग्रहणमिति न्यायेन स्त्रैणार्थइत्यत्र नञ्प्रत्यये अकारस्य च वृद्धयर्थ-
त्वेन चरितार्थत्वात् । तदनुबन्धि नञ्प्रत्ययस्य अपि चरितार्थत्वेन नलोपसूत्रे नञ्प्रत्ययनञ्प्रत्ययनञोऽग्रहणात् । अचरितार्थ-
अकारयुक्तिनिपातनञएवग्रहणात् । किंच नलोपोनञिति सूत्रे उत्तरपदे परतः पूर्वस्य नलोपो भवतीत्युक्त्या पूर्वस्य परत्वं च
गम्यते प्रत्ययनञः पदत्वाभावादेव नलोपाभावइतिसमाधानद्वयस्य मञ्जरीपि बोक्तः । नारायणइत्यत्र निषेधार्थकनिपात-
नयोश्चरितार्थत्वात् । स्यादेव नलोपइति तत्राह ॥ नगनाकादिशब्दवदयं शब्दो ज्ञातव्यइति ॥ उक्तनिर्वचना-
नुसारेण शब्दप्रयोगस्य प्रामाणिकत्वाच्च आडित्यादि सूत्रद्वये अयमपिशब्दः उपसंख्येयइति भावः । सुभायांतूपसंख्यान

वैय्याकरणैर्नकृतमित्यरुच्याअमानानाः प्रतिषेधइतिगणपठिनसमासोयमिति समाधानांतरमुक्तम् । चंद्रिकायांतुवृत्यनुसा-
 रेणविभाषापदानुवृत्यासमाधानमभिधायतत्रमंजयुक्तास्वारस्यंमनसिनिधायसुधानुसारेणपक्षांतरमुक्तं । लघ्वक्षरंपूर्वं
 मित्युक्तेरुत्तरसूत्रस्थस्यापिनगशब्दस्यपूर्वनिर्देशः । नलोपाभावमात्रेनगशब्दोद्देशः । नरीयतेअनेनेत्युक्तडांतत्वं
 नगशब्दवदिति सूचनाय प्रथमप्राप्तनभ्राडित्यादिशब्दत्यागेननाकशब्दस्यस्वशब्देनोपादानंचतस्यनुडागमप्रसक्त्यापि
 युक्तत्वात्तरेषांतदभावात्नलोपाभावमात्रेदृष्टांततयाआदिपदेनग्रहणं । सूत्रांतरस्थत्वात्नगशब्दस्यस्वशब्देनग्रहणं ।
 यद्वादिपदेनैकधेत्यादिग्रहणंतेनसमासोयमितिमुथोक्तसमाधानांतरमध्यत्रोक्तबोध्यं । नारायणपदस्यपदद्वयसमारूढ
 त्वेनसमानपदत्वाभावादृषाभ्यांनोणः समानपदइत्यनेननणत्वासंभवात्पूर्वपदात्संज्ञायामगइतिणत्वं । तदर्थश्चपूर्वपदस्थ
 त्रिभिन्नात्तत्तरस्यनकारस्यणकारादेशोभवतिसंज्ञायांनगकारव्यवधानइति । ननुनपुंसकेभावोक्तइत्यतो नपुंसकइत्यनुव
 र्तमानेकरणाधिकरणयोश्चेतिल्युटोविहितत्वेनल्युङंतनारायणशब्दस्यनपुंसकत्वंस्यादितिचेन्न वृत्तिकारेणकरणाधिकरण
 योरिति सूत्रेनपुंसकइत्यस्यानुवृत्तेरनुक्तत्वात्लिंगानुशासनेइधमप्रनश्चनगोदोहनइत्याद्युदाहरणात् । महाभाष्येभुवादयोधा
 तवइतिसूत्रव्याख्यानावसरेकोसावनुमानोनामेत्युक्तत्वात्स्मृतिःप्रत्यक्षमैतित्वमनुमानश्चतुष्टयमितिश्रौतप्रयोगाच्चेति ।
 सुधारायांतुल्युटशटित्करणसामर्थ्यादनगशब्दोअधिकरणोत्रिल्लिङ्गइतिपुल्लिङ्गत्वंचयुक्तमितिसमाधानांतरमुक्तं । एवंब्रह्म
 मीमांसाशास्त्रार्थसंग्राहकविशेषणचतुष्टयस्यनारायणशब्दनिर्वचनपरत्वप्रदर्शनेननारायणस्यैतच्छास्त्रप्रतिपाद्यत्वकथना
 न्नम्यत्वप्रयोजकाधिकृतत्वमपितस्योपपादितंभवति । इदानींतस्यैवनम्यत्वद्योतनायनम्यत्वप्रयोजकविशिष्टेष्टाधिकृ
 तत्वरूपतृतयोपपादकत्वेनापियोजयति ॥ अथेवेति ॥ अत्रबहुगुणत्वनिर्देशत्वाभ्यांविशिष्टत्वंशास्त्रज्ञेयत्वेनाधि-

कृतत्वं अधीतशास्त्रगम्यत्वेनेष्टत्वं प्रदर्शितं । इतरासाधारण्यमवत्वशास्त्रप्रतिपाद्यत्वापोक्षितफलदातृत्वानामेव क्रमेण विशिष्टा-
धिकृतेष्टशब्दार्थत्वादिति धेयं ॥ गुरुनपीति ॥ यथा देवे तथा गुराविति श्रुतेरिति भावः । सामान्यप्रयोगे निमित्तमाह ।
॥ गुरोरिति ॥ नन्वेवमीशावास्यभाष्ये यस्माद्ब्रह्मेद्रुद्रादिदेवतानां श्रियोपि च । ज्ञानस्फूर्तिः सदा तस्मै हरयगुरवेन-
मइति नामग्रहणं कथमिति चेत् । उदाहृतवाक्यस्यापरोक्षतो नामग्रहणनिषेधकत्वेन परोक्षतस्तत्ग्रहणे बाधकाभावात् । अत-
एवाचार्याणां नित्यापरोक्षीकृतगुरुत्वेऽपि मर्यादारक्षणाय तत्र तस्मै नमइति परोक्षो निदेशः कृतः । अत्र तु गुरुत्वेति साधारण-
प्रयोगस्यापरोक्षकत्वकथनस्यैवोचितत्वात् । उपलक्षणमेतत् । सुधोक्तरीत्या गुरुत्वोपपादकगुरुगुरुत्वशास्त्रप्रभवत्वादि-
हेतुबाहुल्यमूचनाय गुरुनितिबहुवचनप्रयोग इति द्रष्टव्यं । ननु देवतासमुच्चाय कचशब्दसद्भावादपिशब्दो व्यर्थ इत्यत आह ।
स्वस्येति । प्रथङ् नमस्कारेण प्रसक्तं गुरुदेवताभेदमपिशब्देन गर्हयामासेत्यर्थः । आक्षिपति ॥ यद्यपीति ॥ तथा च न-
पृथङ् नतियुक्तेति भावः । परिहरति ॥ तथापीति ॥ इति शब्दः श्लोकव्याख्यानसमाप्तौ । यद्वा अपिपदेन कथमरुचिः
सूचितेत्यत आह ॥ यद्यपीति ॥ अनेनापितथापि विशेषानुग्रहार्थं न त्वेति व्याख्यातं भवति । तथा च भेदज्ञापिकायाः पृथः
ङ् नतर्त्विशेषानुग्रहरूपप्रयोजनान्तरसूचकापिशब्देन भेदेरुच्य भावः सूचित इति भावः । नतिरिति प्रकारवाचीति शब्दस्ये-
त्यहचिंसूचयतीत्यनेनान्वयः । उपलक्षणमेतत् । सुधानुसारेणास्योद्भवादिदमित्याद्यनुव्याख्यानोक्तजगज्जन्मादि-
कारणत्वादिविशेषणसमुच्चायकत्वमप्यपिपदे प्रयोजनं द्रष्टव्यं । अधिकार्यादिशून्यत्वात् भेदं शास्त्रमारंभणीयमित्यत-
आह ॥ अनेनैवेति ॥ आद्यपद्येनैवेत्यर्थः । अन्यार्थं प्रवृत्तेनापीत्येवार्थः । वस्तुगत्या अधिकार्यादिसत्त्वमपेक्षितं
न तु तसूचनमित्यत आह ॥ श्रोतुं प्रवृत्त्यंगभूता इति ॥ सूचनेन ज्ञातानामेव प्रवृत्त्यंगत्वं ज्ञातानां । ज्ञातार्थज्ञात

संबंधं श्रोतुं श्रोताप्रवर्तत इत्युक्तेरिति भावः । एवं प्रवृत्त्यंगत्वेनाधिकारादिसूचनं कर्तव्यमित्युक्तं । इतोऽपि तत्कर्तव्यमित्याह ।
 ॥ तत्स्मरणस्येति ॥ स्मरणार्थसूचनमिति भावः । उक्तं प्रथमतः प्रारभतः प्रारभमाणस्य । महदिति भिन्नपदं ।
 तेनान्महतः समानाधिकरणेत्याकारे महाफलमिति स्यादिति निरस्तं । ननु निर्विघ्नपरिसमाप्त्यादेर्नमस्कारेणैव सिद्धे ग्रंथं
 व्यर्थं एवमधिकारादिसूचनस्य प्रवृत्त्यंगतया कर्तव्यत्वं अथवा फलार्थं कर्तव्यत्वं अधिकारादिस्मरणेन महाफलसिद्धेः न च स्म-
 रणार्थमेव सूचनमिति वाच्यं । तस्यान्यतोऽपि संभवादित्यत आह ॥ नमस्काराधिकारादीति ॥ यथाक्रममन्वयः ।
 सत्यं नमस्कारेणैव समाप्त्यादिफलमिति । तथापि ग्रंथनाभावे शिष्याः आचार्येन मस्कारो न कृत एवेति मत्वा स्वयमपि न
 कुर्युः । अतस्तच्छिष्यार्थग्रंथनं । अधिकारादिस्मरणं अन्यतोऽपि भवतीत्यपि सत्यं । तथापि तत्सूचनावे शिष्याः अधि-
 कारादिस्मरणं नावश्यकमिति आचार्येन तत्सूचनं कृतमिति मत्वा न तत्स्मरणादिकुर्युः । अतो महाफलार्थं तत्स्मरणमाव-
 श्यकमिति शिष्यशिष्यार्थसूचनं कार्यमेवेति न तस्य वैयर्थ्यमिति भावः । प्रागुर्ध्वग्रंथनस्य सार्थक्येव क्तव्ये अधिकारादिप्रसंगे
 तत्कथने मेकवाक्येनोभयप्रयोजनकथनसौकर्यार्थमिति ध्येयं । अधिकारादिसूचनमेवोपपादयति ॥ तथा हीति ॥
 सूचित इति यथायोगं सर्वत्रान्वेति । प्रयोजनमिति । यथाक्रममवांतरमुख्यप्रयोजनमित्यर्थः ॥ यथासंभवमिति ॥
 नारायणस्य विषयस्य प्रतिपाद्यत्वं ज्ञानस्य तद्विषयकत्वं गमनस्य ज्ञानजन्यत्वं संबंध इति भावः । सूत्रार्थ उच्यते इति प्रतिज्ञाय-
 द्वापरेत्यादिना सूत्रागतिप्रकारनिरूपणमसंगतमित्यतः तदुपयोगं वक्तुमाक्षिपति ॥ नन्विति ॥ व्याख्येयत्वप्रयोजक-
 शून्यत्वान्न सूत्राणां व्याख्येयत्वमिति वक्तुं व्याख्येयत्वप्रयोजनं तावद्दर्शयति ॥ यदुपादेयमिति ॥ अनुपादेयस्यापि पूर्व-
 पक्षग्रंथस्य व्याख्येयत्वदर्शनादाह । अनन्यार्थतयेति प्राधान्येनेत्यर्थः । पूर्वपक्षग्रंथस्य महावाक्यार्थबोधोपयोगितया-

व्याख्येयत्वेपिनप्राधान्येन व्याख्येयत्वं । न चेदं शास्त्रमन्तरं वाक्येनानुपादेयमपि महावाक्यार्थज्ञानोपयोगितया व्याख्येयस्यादिति भावः । तर्ह्युपादेयत्वमप्यस्त्वित्यतस्तत्प्रयोजकशून्यत्वान्नास्तीति वक्तुमुपादेयत्वप्रयोजकमाह । यच्च चेति । इष्टसाधनतावबोधकस्यापि विप्रलम्भकवाक्यस्यानुपादेयत्वात्सत्यं । प्रमाणभूतस्यापि वाणिज्योपदेशस्य विरक्तेनानुपादेयत्वात्तदुत्तरभागः । अप्रमाणत्वेष्टसाधनानवबोधकलाभ्यां निश्चितस्यापि दुःशास्त्रस्य ख्यात्याद्यर्थमुपादेयत्वदर्शनात् प्राय इत्युक्तं । अत्यन्तमित्यर्थः । अतएव ब्रह्मसूत्राणामनुपादेयत्वादिति वक्ष्यति । यदर्थमन्तररूपं तदिति दानीमाह । अत इति । कथं न कथमपि । शब्दप्रमाण्यप्रयोजकापौरुषेयत्वात्सिद्धमूलव्योमभावादे तत्कामेनैदं कार्यमित्यप्रतिपादनाच्चेति भावः । देशज्ञानाप्रसक्तेराह ॥ सार्वत्रिकपुरुषेति ॥ सम्यग्ज्ञान इति ॥ असम्यग्ज्ञानस्य तन्निर्णयायेत्युक्तनिर्णयानुपपत्तेरिति भावः ॥ किमिदमदोवेति ॥ विष्णुर्गणपूण्ड्र इति ज्ञानेनैदं प्रमाणमप्रमाणं वा मोक्षसाधनं न वेति केषांचित्संदेहविषयीभूते केषांचिदप्रमाणमेव मोक्षसाधनं न वेति विपरीतज्ञानविषयीकृते चेत्यर्थः । आकुलीभावो किमिति मत्तमित्यत आह ॥ आकुलीभावेति ॥ तस्याकुलीभावप्रयोजकत्वं द्वारेखिलमिति वक्ष्यमाणप्रमाणे व्यक्तमिति भावः । भाष्ये तन्निर्णयायेति । तच्छब्देन ज्ञानपरामर्शः । तस्य प्रमाणत्वमोक्षहेतुत्वादिनानिर्णयस्तन्निर्णयः । अथेत्यस्यावतारानन्तरमेव नतु परोपदेशमपेक्ष्य येन स्वतः सार्वज्ञं न स्यादित्यर्थः । यद्वा अथ शब्दो अवतारानन्तरार्थः स नव्यासावतारस्य मुख्यतो वेदाद्वारकत्वादिप्रयोजनमाह । भाष्ये उत्सन्नमित्यस्य नष्टमिति व्यभजदित्युक्त्येऽदानीमेव व्यासेन वेदविभागकृतः पूर्वत्वविभक्त एवेति । चतुर्विंशतिधेत्यादेरेकैकचतुर्विंशत्यादिभेदेन चेति प्रतीतिनिरासायाह ॥ वेदसु त्सन्नामित्यादेरिति ॥ अस्येत्यर्थ इति वक्ष्यमाणेनान्वयः ॥ प्रागेवेति ॥ व्यासावतारारूपमेवेत्यर्थः । वेदं मूलवेदादुत्थृतमुपवेदं ॥ एकैकस्मादे

ऋगादिसंज्ञकादुपवेदादुत्थृत्यविभक्तं ऋग्वेदाद्यवांतरवेदमित्यर्थः ॥ चतुर्विंशत्यादीति ॥ ऋगादौ यथाक्रममेतद्व्य-
 यम् मूलवेदादुत्थृताद्दृगादिरूपादुपवेदादवांतरवेदः कृतइति भाष्ये अस्पष्टमपि किमर्थं कल्पितमित्यतस्तत्र ऋग्भाष्यसंमति-
 माह ॥ तदुक्तमिति ॥ अयमर्थः आदावैकएव वेदइति स नारायणेन ऋङ्निगदसामाथर्वभेदेन चतुर्धा विभक्तः त एवापवे-
 दा इत्युच्यते । अनंतरं व्यासेन चतुर्णामुपवेदानामप्येकैकस्मादेकैको वेदः कृतस्तेषां च ऋग्वेदइत्यादिनाम् । त एवावां त
 रवेदा इत्युच्यते । तेषां च मध्ये एकैकस्माच्चतुर्विंशति धेत्युक्तप्रकारेण शाखाः कृता इति । इदं चात्र ऋङ्निगदसामशब्दे
 र्भहो वेदादुत्थृता उपवेदा इत्युच्यते इत्यादि ऋग्भाष्यटीकास्थव्यवहारतो विगम्यते । सूत्रागति क्रमं वक्तुं प्रवृत्तेन वेदमुत्संभवं
 जयंस्तदर्थं निर्णयाय ब्रह्मसूत्राणि चकारेत्येव वक्तव्ये वेदविभागकथनं किमर्थमित्यत आह ॥ अवांतरेति ॥ महावेदा
 दुत्थृतोपवेदानामवांतरवेदत्वेन विभागकथनं आदिपदेन तेषां चतुर्विंशत्यादिविभागकथनं ग्राह्यं । न केवलं द्वापरग्रहणमि-
 ति च शब्दः । अन्यथा विभागो व्यर्थः स्यादिति भावः । अत्र प्रथमभागवत्संमतिमाह ॥ चक्रइति ॥ अल्पमेधसः ।
 अल्पज्ञानिनः । यदुपादेयमित्यादिना कृतचोद्यस्य कथमनेन परिहार इत्यत आह । अयं भाव इत्यादिना व्याख्ये-
 यतेत्यनेन । आप्तिसूत्रत्वेन सूत्रप्रामाण्योपपादनार्थोपादयता संगतिमाह । वाक्यप्रामाण्यमिति ॥ श्रुत्यादिमूलत्वेन
 प्रामाण्यस्य ग्रेवक्ष्यमाणत्वात्तावच्छब्दः । आप्तिश्च वक्तृनिर्दोषतैवेति । यद्यपि वक्तृश्रोतृप्रसक्तीनां यदाप्तिरनुकुलतेत्यनु
 व्याख्यानं श्रोतृप्रसंगनिर्दोषताप्तिरित्युक्तं । तथापि श्रोतृप्रसंगयोदुष्टत्वे वक्तारिविप्रलंभापहासरूपदोषौ तयो रदुष्टत्वे त
 स्यापि तदुभयराहित्यमिति श्रोतृप्रसंगदोषयोस्तदुभयव्यापकत्वेन व्यापकीभूतश्रोतृप्रसंगदोषाभावे व्याप्यभूतविप्रलंभाप-

हासारव्यवक्तृदोषाभावइतिवक्तृनिर्दोषतैवाप्तिरित्युक्तं । अतएवाग्रेश्रोतृप्रसंगदोषाभावाभ्यांविप्रलंभापहासाख्यवक्तृ-
दोषाभावमुपपादायिष्यति । यदर्थमुपलब्धघातनिरूपणतदिदानीमाह ॥ आसिमूलत्वादिति ॥ वक्तृनिर्दोषत्वरूपा-
स्तिमूलत्वमुपपादयति । प्रमादेत्यादिनादोषाभावादित्यतः । नारायणावतारोव्यासइतिहेतुगर्भविशेषणमेतत् । अने-
ननारायणोव्यासत्वेनावतारित्येतदुक्तार्थम् । नारायणावतारत्वस्यप्रमादाद्यसंभवंप्रत्यप्रयोजकत्वंपरिरहति । भगव-
त्त्वादवेति । अन्यथातन्नस्यादितिभावः । अनेनभगवानित्येतदुक्तभावं । कोयंश्रोतृदोषः कथंचित्तदभावइत्यतआह
ज्ञानायोग्यतायाइति ॥ ब्रह्मादिश्रोतृष्विति । अनेनब्रह्मरुद्रादिभिरित्येतदुक्ताभिप्रायम् । प्रसंगदोषःश्रोतृप्रयोज-
नोद्देशाभावः । निर्हरणस्य निवारणस्य । अनेनतन्निर्णयायार्थितइतिपदद्वयमुक्तात्पर्यं । मूलत्वादित्यनंतरंभुतरां-
प्रामाण्यासिद्धिरित्योज्यं । तन्मूलत्वापादनायश्रुतिनिर्णयकत्वेनेत्युक्तनिर्णयकत्वेनैवमीमांसारूपत्वेनयुक्तिमूलत्व-
स्यापिप्राप्तत्वादितिभावः । अनेनतन्निर्णयायेत्येतदुक्ताशयं । अत्रश्रुतियुक्तिमूलत्वंश्रुतियुक्तिभ्यांअर्थमुपलभ्यराचितत्व-
रूपं सर्वज्ञव्यासप्रणीतेनसंभवतिर्केतुसमानार्थकत्वासााम्येनतत्संवादित्वमेव नचतर्हिश्रुतियुक्तिसंवादित्वादित्येवकिञ्चो-
क्तमितिवाच्यं । यादृच्छिकसंवादिताप्रतीतिनिरासायैवमुक्तत्वात् । इष्टसाधनावबोधकत्वमाह । इष्टानिष्ठेति । तन्नि-
र्णयकत्वेनतत्समानार्थकत्वादितिभावः । अनेनाथेष्टानिष्ठेत्याहुक्तप्रयोजनं । निष्पन्नज्ञानस्यत्रेतादावापिस्थितत्वेनकु-
तग्रहणंकिमर्थमतआह ॥ यथोत्पन्नमिति ॥ भाष्येकिंचिद्भागवतुष्टयेकोभागः । अन्वयमाह । अखिलमि-
ति ॥ कालतःद्वापराख्यकालसामर्थ्येन । द्वावेवधर्मज्ञानपादौपराववशिष्टौयस्मिन्युगेसद्वापरइतितत्त्वप्रदीपानुसारेण
तन्निर्वचनादितिभावः । ज्ञानस्याज्ञानताप्राप्तिःकथमित्यतआह ॥ अज्ञानमितीति ॥ नञोविस्तृथार्थत्वादिद

मप्रमाणमेवेति विपरीतप्रतीतिविषयतामित्यर्थः । सदेहः प्रमाणममाणवेत्यादिरूपः । अनुक्रोशः कृपा । नाशाना-
दिभिश्चत्वमिति ॥ विपरीतज्ञानसंदेहागोचरत्वमित्यर्थः ॥ स्वहतेति ॥ स्वेन गौतमेन हताया गौः तन्निर्मातारो येऽक्रुष्य
स्तन्मात्रविषयत्वादित्यर्थः । ब्रम्हादयश्च न तन्निर्मातार इति भावः । हुर्भिक्षोऽपद्रुताऽक्रुष्यो गौतमतपः समृद्धगौतमाश्रम
माप्यचिरकालेन संमानिताः सुखमुषिताः कालेन मृभिर्भक्षंस्वदेशमियासवस्तदनुज्ञायाचमाना अपि स्नेहवशेन तनाप्यानु-
ज्ञाः शिवशिरस्य भागीरथीं सपत्नीं निष्कासयन्त्यापार्वत्याचोदितेन गणेशेनोपदिष्टोपायाऽक्रुष्यः तपोबलेन कांचिद्रानिमा
यतदाश्रमस्थत्रीहि भक्षणार्थं तत्तज्जुः गौतमस्तां वृणेन मंदं ताडयामास । अथ साममार । ततस्ते त्रया गोहत्याकृताऽतस्त्वं
न भोज्यान्न इति गौतममभिधाय जग्मुः । ततो गौतमो बहुकालं चर्चिणतपस्तुष्टहरशिरसो वतारितजान्हवी जलेन गंगं परिषिच्यो
ज्जीवयामास । तज्जलं गोदावरीति लोके प्रसिद्धं । ततो गौतमः किमेतदिति विचिंत्य विप्रकृतान्यायं निश्चित्य तान् ज्ञानही
ना भवथेति शशापेति शापप्रकारस्तत्त्वप्रदीपे व्यवक्तः । कालाभिभवः द्वापराख्यकालसामर्थ्येन ज्ञानाभिभवः । ब्रह्मादि
देवव्यतिरिक्तसकललोकानां गौतमहतगोनिर्मातृत्वाभावेऽपि तद्ज्ञानस्य यथान्यथात्वं एवं ब्रह्मादिज्ञानस्यापि किं न स्या-
दित्यत आह ॥ लोकस्येति ॥ तत्त्वब्रह्मादिबुद्धेः सज्जनानुक्रोशयुक्तत्वं । अन्यत्र गीताभाष्ये । ज्ञानं ज्ञेयं तथा च न
ष्टु अदर्शनं गते धर्मज्ञाने यस्य तस्मिन् लोके कृपालुभिरित्यर्थः । भाष्ये । महायोगी महाशक्तिः । उज्जहार उत्थृतवान् ।
वेदानिति बहुवचनेन प्रकृतेर्वेदानां तस्येत्येकवचनेन परामर्शेकारणमाह ॥ बहुवचनप्रयोगेपीति ॥ नार्थभेद इति ॥
विष्णोः सर्वोत्तमत्वरूपमहावाक्यार्थस्यैकत्वादिति भावः ॥ आहति ॥ सूत्रेषु सवर्षीत्यादिना परिहारं वस्तुमुपोद्घातमा
हेत्यर्थः । प्रश्नासंगतिपरिहरति । यदांजस्यमिति । यस्य सूत्रत्वस्य मुख्यत्वमित्यर्थः । सूत्राणां प्रायो बह्वक्षरत्वादत आह ।

॥ यावदक्षरतामिति ॥ अक्षरसमुदायमित्यर्थः । तत्तावदक्षरोपेतत्वं । प्रकृतार्थप्रतिपादकाल्पाक्षरबन्धक्षरगुक्तपर्या-
यपदानामध्ये अल्पाक्षरपदोपेतत्वं अल्पाक्षरत्वमित्यर्थः । इदं च श्रुत्यनुगमादिप्रयोजनविशेषाभावे । तद्भावे चाधिकाक्षरप-
दोपेतपदोपादानेपिनदोषः । तेन खंतल्लिगादिति वक्तव्यं नाकाशस्तल्लिगादिति निरस्तं । तत्राकाश इति होवाचेति श्रुत्यनुगमा-
यैवाकाशपदग्रहणात् ॥ एवमन्यत्रापि बोध्यं ॥ एवं चेति ॥ एवमपि भवति तथापि भवतीत्यवचनमित्यर्थः । इत्थमेव नान्यथे-
ति निर्णायकत्वमितियावत् ॥ विशिष्टार्थेतेति ॥ अनन्यप्राप्त्यर्थेत्यर्थः ॥ बहुशाखेति ॥ सव्याकरणसूत्रादेरपि बहु-
शाखागतपदस्वरदिनिर्णायकत्वाद्भूतत्राव्याप्तिः ॥ व्यर्थेति ॥ साम्प्रिक्तुगक्षराव्यात्पगानभागपरिपूर्णाया ह्यवूहावित्यादि-
ग्रहणवत्प्रकृतार्थप्रतिपादकत्वेपि प्रयोजनानंतरायाक्षराप्रयोग इति भावः । अल्पाक्षरत्वं प्रकृतार्थप्रतिपादकादधिकाक्षराप्र-
योगः । अस्तो भवंतदप्रतिपादकाक्षराप्रयोग इति महान्मेदः । ननु किंतु सूत्रत्वमिति सूत्रलक्षणस्य पृष्टत्वादेनेन सूत्रलक्षणमुच्य-
त इत्यंगीकार्यं । तत्र किमेतेषां प्रत्येकलक्षणत्वं । उत मिलितानां नाद्यः अल्पाक्षरत्वाविश्वतो मुखत्वातिरिक्तानां चतुर्णामपि पुरा-
णादौ सत्वेनातिव्याप्तेः । नाल्यः । अल्पाक्षरत्वे सति विश्वतो मुखत्वमात्रस्यैतिव्याप्त्यभावेन शेषैवैय्यर्थ्यादिति चेत् । सत्यं ।
अल्पाक्षरत्वे सति विश्वतो मुखत्वमेव लक्षणं । तत्रापि विश्वतो मुखत्वस्य पंचरात्रादावतिव्याप्त्यत्वात्सत्यं । अल्पाक्षरत्वमात्रं
तथाविधवाक्यविशेषगतमतो विशेष्यभागः । इतरत्स्वरूपकथनमिति । अतः शब्दस्य मुख्यसूत्रत्वपरामर्शकत्वात्तेन हेतुना-
निर्विशेषितत्वं साधनं प्रतीयते । तच्चानुपपन्नं । मुख्यसूत्रत्वस्य सादिग्यत्वात् । निर्विशेषितत्वस्यासिसाधयिषितत्वाच्च ।
अपिशब्दस्य ब्रह्मसूत्रस्यापीत्यन्वये अन्येषामपि सूत्राणां निर्विशेषितत्वस्यासि साधयिषितत्वात् ॥ यथा
पर्वतस्य वनिहमत्वं कुत इति प्रश्ने व्यापकी भूतवन्निहमत्व एव प्रमाणसि त्थ धूमवत्वं संभवतीत्याभिप्रायेणाग्निमत्वादेव धूमवत्त्वमि-

त्तुक्तेधूमवत्त्वस्य च न्हिमत्त्वे हेतुमत्त्वं लभ्यते । तथा प्रकृतेऽपि मुख्यसूत्रत्वादेव निर्विशेषितसूत्रत्वं नान्यथेत्युक्ते निर्विशेषितसूत्र-
 स्य मुख्यसूत्रत्वे हेतुत्वलाभ इति भावः । अतएव हेतोरन्यथासिद्धिपरिहारायावधारणार्थकचशब्दोत्पत्तिरित्युक्तः ।
 अपिशब्दस्तु निर्विशेषितसूत्रत्वे हेतोरसिद्धिपरिहाराय प्रमाणप्रसिद्धिद्योतकः । अतएवोक्तं पुराणादाविति । निर्विशे-
 षितशब्दाद्वैब्रह्मेति हरिरुच्यते । यथा सूत्रेति शब्देन ब्रह्मसूत्रं निगद्यत इत्यादावित्यर्थः । निर्विशेषितसूत्रत्वं निरूपपदसूत्रपद-
 वाच्यत्वं । विशेषव्याप्तिग्रहणेत्यथा व्यासस्त्वमिति दृष्टान्तसंगतः सामान्यव्याप्तिर्दशयन्नाह ॥ यद्यत्रेति ॥ यत्र सजातीये-
 व्यतिरेकव्याप्त्युपयोगमनुपदमेव वक्ष्यति । निर्विशेषितव्यासत्वमिति । व्यासत्वमित्येवोक्तत्वादिति भावः ॥ तन्मु-
 ख्यामिति ॥ अनेनैकस्येत्येतन्मुख्यस्येति व्याख्यातं । द्रौणिरश्वत्थामा ॥ अमुख्या इति ॥ तत्रैकस्येत्युक्तत्वात्
 अत्रा मुख्यत्वमर्थल्लब्धमिति भावः ॥ विशेषणाव्यासा इति ॥ द्रौणिव्यासेत्यादिसोपपदव्यासशब्दवाच्या इत्यर्थः ।
 हिशब्दो हेत्वर्थः । अपराणीत्यस्यान्यत्वमुख्यत्वं चार्थइत्यभिप्रेत्याह ॥ अन्यसूत्राणामिति ॥ व्याप्तिर्हीनमिद-
 मिति नमंतव्यमित्याह ॥ एतदुपपादनायैवेति ॥ निर्विशेषितसूत्रत्वे हेतोरप्रयोजकत्वव्यभिचारशंकर्योर्मुख्यस्य नि-
 र्विशेषेणेत्यनुपपदमेव निराकारिष्यमाणत्वेन प्रयोजनतराभावादेतदर्थमेव प्राग्व्यतिरेकव्याप्तिप्रदर्शनपूर्वकं दृष्टान्ताभिधान-
 मिति भावः । अनुमानद्वये अप्रयोजकत्वशंकरे ॥ निर्विशेषेणेति ॥ व्यासद्रौणिव्यासादिदृष्टान्तबलादंगीक्रियत-
 इत्यत आह ॥ दृष्टान्त इति ॥ यथाश्रुते चोद्यानिरासादाह ॥ मुख्यस्यैवेति ॥ अत्र मुख्यस्य निर्विशेषेण शब्दवा-
 चत्वे इति वेदविदः प्राहुरिति वेदस्य वृत्त्यवधारस्य च प्रमाणीकृतेन विपक्षे प्रामाणिकपरित्यागाख्यानिष्ठप्रसंगसूचनेनो-
 क्तशंकापरिहार इति ध्येयं । नन्वत्र दृष्टान्तदार्ष्टान्तिकयोः कथं निर्विशेषेण शब्दवाच्यत्वं । ब्रह्मसूत्रमिति वेदव्यास इति च तयोः

सोपपदशब्दवाच्यत्वादिति चेत् । उच्यते अत्र निर्विशेषणशब्दवाच्यत्वमित्यनेन जनकनामपूर्वकानिर्देशाभावोऽभिमतः । स च तयो रस्ति उक्तव्याख्यानानुसारेण ब्रह्मशब्दस्य विचारपरत्वात् व्याप्तिस्तत्राणीति कुत्राप्यभावात् । पाराशर्यव्यास इत्यभावाच्च । अन्यत्र तु जैमिनीयसूत्रं द्रौणिव्यास इत्यादिकर्तृनामपूर्वकानिर्देश इति । प्राकथितस्योपयोगं वदन्नेव तात्पर्यमाह । यत्सूत्रधर्मोति ॥ अनेन सर्व इत्येतत्सर्वशाखाविषय इति व्याख्यातं ॥ कथमेवामिति ॥ द्वित्रिशाखाभिन्नशाखा निर्णायकत्वस्यैव वक्तव्यत्वादिति भावः । अन्यथा अन्येषां द्वित्रिशाखानिर्णायकत्वाभावे सर्वस्य शब्दजातस्येत्यन्वयप्रदर्शनपूर्वकं प्रतीकग्रहणं । अत्र शब्दजातस्येति षष्ठीकर्तरीत्याह ॥ शब्दसमूहः क्रियमाण इति ॥ यद्वा संबंधमात्रे षष्ठी संबंधश्च जन्यजनक इति भावः । तन्निर्णयस्य सूत्रांतरैः क्रियमाण निर्णयस्य ॥ व्याख्यानरूपत्वादिति ॥ समाकर्षादिति सूत्रेण ब्रह्मवाचकज्योतिरादिशब्दानां अत्रांतरमुख्यत्वाकर्मोद्दिष्टाकर्षणज्योतिष्टोमादिकर्मणां तत्कर्मणां तत्फलानां च प्रतिपादकताज्ञेयेति सूचितकर्मकां डविस्तारस्यैव निर्णयस्यैव विस्तारं प्रतिपादितत्वात्कर्ममीमांसासूत्राणां ब्रह्मसूत्रव्याख्यानरूपत्वं । इयदामननादिति सूत्रेण नामादिप्राणपर्यंतं कृतदेवविचारस्य साविस्तरं देवमीमांसासूत्रेषु प्रतिपादनाद्देवमीमांसासूत्राणामपि ब्रह्मसूत्रव्याख्यानरूपत्वं । ज्योतिरुपक्रमान्तु तथा ह्यधीयत एतदिति सूत्रेण समन्वितस्वरवर्णपदानि निर्णायकत्वात् व्याकरणसूत्राणां ब्रह्मसूत्रव्याख्यानरूपत्वं । व्याख्यानव्याख्येययोः समानविषयकत्वात्प्राप्तिरिति भावः । तर्हि सूत्रांतरैरेव यथ्यमित्यत आह ॥ श्रुतिमूलक इति ॥ उपसंहार इति । तेन च कार ब्रह्मसूत्राणीत्यनेन नपानरुक्त्यभिप्रायः । येषु सूत्रेषु यत्प्रमाण इति यच्छब्दयोरन्यथा प्रतीतेराह । सूत्रेष्वित्यादेरिति भाष्ये षष्ठिषु जरितयादिषु उक्तरीत्या ब्रह्मादिज्ञानतिरोधानाभावात्कथं ज्ञानं संस्थाप्येति तिरोहितप्राप्तिरुच्यत इत्यत आह । ब्रह्मरुद्रादीति । अत्र

दृढीकरणं ब्रह्मण एव रुद्रादेः किंचिदप्राप्तलाभ इत्याहुः । वस्तुतस्तु ब्रह्मणोऽप्यप्राप्तलाभोऽस्त्येव । ब्रह्मादीनामप्यप्राप्त-
ज्ञानमुत्पद्यत इति शावास्यभाष्यटीकोक्तेः । अप्राप्तपलाभ इत्येतत् ब्रह्मातिरिक्तविषयमिति न मंतव्यं । अत्र गीता तात्पर्य-
मुदाहरति ॥ जानंत इति ॥ पृच्छाति साधवो लोके तेन पृच्छासि पार्थिवोति वाक्यशेषः । नन्वेवं ज्ञानं पुनः प्रापुर्देवाश्च ऋषय-
स्तथेति महाभारततात्पर्यनिर्णये पुनः शब्दबलाद्देवानां तिरोहितमाप्तेराचार्यैरेवोक्तत्वावगमात्तदनुसारेण ज्ञानं संस्था-
प्येत्यत्रापि तिरोहितज्ञानमुत्पाद्येत्यर्थः किं न स्यादित्यत आह ॥ एवं ज्ञानमिति ॥ अयं पूर्वस्थितस्येत्यादिनोक्तः ॥ यत-
आहुरिति ॥ उपास्यैव तु पश्यंति नान्यथा तु कथंचन । ऋषीन् राज्ञस्तथारभ्य प्रतिभाभ्यधिका क्रमात् । यावद्ब्रह्मा ब्र-
ह्मणस्तु प्रायोनाप्रतिभासितमिति गीता तात्पर्ये आचार्याः यत् आहुरतीर्विचरेतरेषामेवातिरोहितलाभ इत्यर्थः । नन्वत्रैव-
प्राय इत्युक्तत्वात् कदाचिद्ब्रह्मणोऽपि ज्ञानतिरोभावा ज्ञायते । एवं पुराधारणयात्मयोनिर्नष्टा स्मृतिप्रत्यवरुह्य तुष्यन्निर्तिद्वि-
तीयैः अपाश्रितः कंजमुल्लोकं तत्रं न आत्मानमस्थाविददादिदेव इत्यादितृतीये च स्पष्टं तिरोहितज्ञानलाभः प्रतीयते अतः ।
कथं विरिचतेरेषामित्युक्तिरिति चेत् । उच्यते । न ब्रह्मणः कदाचिदपि ज्ञानतिरोधानाख्याज्ञानं । तस्य मध्यं दिने सूर्यसो-
भवत्क्षोभमात्रकं नैवाज्ञानं यथा सूर्योत्तमो नास्तिकथंचन तिष्ठादशतात्पर्योक्तेः । किंतु विष्णुप्रीत्यर्थं स्वात्मनो ज्ञानं कदा-
चित्प्रदर्शयति । अज्ञानं च चतुर्वारं द्विवारं भयमेव च । शोकोऽपि तावन्नान्यत्र कदाचिद्ब्रह्मणो भवेत् । तत्रापि भगवत्प्री-
त्या उन्नत्यैवास्य तद्भवेदिति स्पष्टतात्पर्योक्तेः । पुनः श्रवणादिकंच विष्णुप्रीत्यर्थमेव विष्णोः प्रीत्यर्थमेवास्य श्रोतव्यं प्राय-
शो भवेदिति गीतात्पर्यवाक्यशेषात् कदाचाचित्कमदर्शनाभिप्रायं । प्राय इति । ननु विरिचतेरेषामपि कथं तिरोहितलाभः ।
उक्तरीत्या तेषां ज्ञानतिरोधानाभावादिति चेत्सत्यं । गौतमशापकालसामर्थ्याभ्यां तदज्ञानाभिभवाभावेऽपि ब्रह्मवरोपो-

दबलितकल्याणेशेनतत्तिरोधानं पुनस्तत्प्राप्तिश्चास्त्येव । कलिस्त्ययंब्रह्मवरादिदानोनिबाधतेस्मान्सकालाः प्रजाश्च ।
 अज्ञानमिध्यामतिरूपतोसौप्रविश्यसद्ज्ञानविरुद्धरूपः । अथोगिरीशादिमनोनुशार्थी कलिर्ममाराशुमुवाडभयैः शरैः ।
 निकृंतशीर्षोभगवन्मुखैरितैः सुराश्च सज्ञानसुधारसंपुरि रतिभारतताम्रयोक्तेः । प्राक्शापकालाभ्यामेवाभिभवाभावउ-
 क्तस्तदनुसारेण पूर्वव्याख्यानामिति न कोपि दोष इति ॥ तत्रेति ॥ सूत्रेष्वित्यर्थः । सूत्राणामत्युपादेयत्वेन व्याख्ये-
 यत्वे सित्यसतीति वा । आदिशब्देन विषयादिपरिग्रहः । अत्र प्रथमाधिकरणे ॥ शास्त्रसंगतिरिति ॥ तद्विजि-
 ज्ञासस्वतद्ब्रह्मेत्यादि ब्रह्माविचारविधायकवाक्यार्थनिर्णायकन्यायव्युत्पादकत्वात् ब्रह्मविचारपरशास्त्रे अंतर्भावलणसंग-
 तिरित्यर्थः । यथोक्तं मुधायार्थसंगतिर्द्विविधा । अंतर्भावलक्षणा आनंत्यलक्षणा चेति । आद्यापि शास्त्राध्यायपादोतर्भा-
 वभेदेन त्रिविधा द्वितीयाप्याक्षेपकी आतिदेशकी औपोद्घातकी आपवादकीत्याद्यनेकविधेति । अत्र यद्यप्यन्यथेत्युत्तर-
 वाक्योक्तरीत्या जिज्ञासायाः कर्तव्यत्वाभावे जिज्ञासाकर्णी भूतन्यायग्रथनात्मकशास्त्रस्यानारंभणीयत्वप्रसंगात्तदर्थप्रवृ-
 त्तस्याधिकरणस्य शास्त्रेणोपोद्घातकीसंगतिरप्यस्ति । तथापि सात्रनविवक्षिता । तथास्तेतस्यावश्यकमाणीत्याऽ
 ध्यायपादाभ्यामपि सत्वेन शास्त्रसंगतिरस्ति अध्यायपादसंगतिर्नास्तीति वक्तुमयोगात् । अतएव न्यायविवरणदीकायां
 तद्विजिज्ञासस्वेति वाक्यार्थविचारपरत्वाद्देदार्थमीमांसाशास्त्रांतर्गतमपि भवतीत्यंतर्भावसंगतिरेवोक्ता । सुधायामपि अत
 एवास्य न शास्त्रबहिर्भाव इत्युक्तं । किमर्थं जिज्ञासायाः कर्तव्यत्वमत्र समर्थनीयमित्यत आह ॥ अन्यथेति ॥ जिज्ञासा
 याः कर्तव्यत्वे जिज्ञासाकर्णी भूतन्यायग्रथनात्मकशास्त्रस्यानारंभणीयत्वप्रसंगादित्यर्थः । ननु शास्त्रेऽध्यायेतथापादेऽश्रु-
 त्याधिकरणेन च । संगतिः पंचधा प्रोक्ता सर्वाधिकरणेष्वपि इत्याहुक्तेः कथं शास्त्रसंगतिरेव प्रवृत्त इत्यत आह ।

॥ अध्यायपादसंगतिस्त्विति ॥ पंचाधिकरण्याः अध्यायपादप्रतिपाद्यसमन्वयतद्विशेषाप्रतिपादकत्वेन तदुभयांतर्भावासंभवादिति भावः । चतुर्थसूत्रे समन्वयादिति साक्षात्समन्वयोभिहितः । तमेव समन्वयप्रकटयतीत्यानंदमयनभ्यामप्येव अध्यायशेषस्य समन्वयप्रपंचकत्वमुक्तं सुधायांच समन्वयसूत्रेणाध्यायशेषस्य प्रपंचकभावसंगतिरित्युक्तं तथेक्षति न ये तदभावे कुतो न्वय इत्यनुव्याख्या नोक्तरीत्या समन्वयसाधारणहेतुवाच्यत्वसमर्थनं क्रियते अतः समन्वये क्षति न योरपि अध्यायसंगतत्वेन कथमानंदमयाधिकरणमारभ्यैवेत्युक्तमिति चेत् । उच्यते । आनंदमयनयमारभ्य संगतिद्वयं ततोर्वाक्रसमन्वये क्षति न योः पादमात्रेण संगत्यभावः । अन्येषु त्रिषु चाध्यायेनापि संगत्योरभावः पंचाधिकरणीसाधारणः । एतत्सूचनार्थमेवाध्यायपादसंगतीति द्विवचनेन प्रयोक्तव्ये संगतिरिति समुदायैकवचनं प्रयुक्तं पंचाधिकरण्याः अध्यायपादानंतर्भावे तदादौ निवेशः कथमित्यत आह ॥ तत इति ॥ आद्यसूत्रे जिज्ञास्यतयोक्तब्रह्मणो द्वितीयलक्षणमभिधाय तृतीये तस्यातिव्याप्तिरिति सायबाल्मिकप्रभाणीकृत्य चतुर्थे शास्त्रस्यान्यपरत्वं निरासाय सर्वशब्दसमन्वयमभिधाय संशब्दवाच्यत्वे पंचमेव समर्थेते तदनंतरमेव समन्वये आकांक्षोदयात्पंचाधिकरण्या उपोद्घातरूपत्वेन समन्वयाध्यायस्य तदादिनामपादस्य चादौ निवेशोयुक्त इत्यर्थः ॥ नाधिकरणश्रुतिसंगतीति ॥ पूर्वनयेनोत्तरनयस्य संगतिरधिकरणसंगतिः । पूर्वनयस्थविषयवाक्येनोत्तरनयस्थविषयवाक्यस्य संगतिः श्रुतिसंगतिः । तदुभयमुक्तरीत्या नास्तीत्यर्थः । विषयो विषयश्चैव पूर्वपक्षस्तथोत्तरः । प्रयोजनं च पंचैते प्राचोधिकरणं विदुरित्युक्तेरधिकरणशरीरभूतविषयादिपंचकक्रमेण दर्शयति ॥ प्रारिप्सतेत्यादिना ॥ शास्त्रस्यैवानारब्धत्वात् कुत्र प्रवर्तनीयमित्यत उक्तं ॥ प्रारिप्सततयाचित्तसंगतेति ॥ विषयः विचारविषयीभूतः संशयधर्मी ॥ उभयविधोति ॥ अग्निहोत्रनिषिद्धिंसयोः कर्तव्यत्वाकर्तव्यत्वाभ्यां सह दृष्टव्या पारत्वाख्यसाधारणधर्मस्याजिज्ञासायां

दर्शनसंशयकारणमित्यर्थः ॥ अधिकारीति ॥ एतेषां प्रत्येकहेतुत्वं चंद्रिकातो वगंतव्यं । ननु विषयस्यादा निराकरणात् तदादित्वेन निर्देशः कार्यः । न च सूत्रे अथशब्देनादावधिकारिणः सूचितत्वात्तदादित्वेन निर्देश इति वाच्यं । तर्हि तस्यैवादा निरासप्रसंगात् । अतः शब्दसूचितप्रयोजनस्य द्वितीयतया ब्रह्मशब्दसूचितविषयस्य तृतीयतया निर्देशप्रसंगश्चेति चेत् । उच्यते । सौत्रक्रमानुसारेणादावधिकारि निर्देशोपितभिरासे विषयप्रयोजन निरासयोः निर्देशवैपरीत्येन निराकरणं युक्तमिति ॥ न तावदिति ॥ प्रयोजनादिच निराकरिष्यामीत्याशयेन तावच्छब्दः ॥ अस्मिदिदं धत्वा दिति ॥ संदिग्धस्यैव विचार्यत्वादिति भावः । कुतोऽस्मिदिदं धत्तमिति चेत् । ब्रह्म किं जीवभिन्नं किंचिदस्त्युत जीव एव नाद्य इत्याह ॥ प्रमाणाभावेनेति ॥ प्रत्यक्षानुमानयोस्तत्रासामर्थ्येन कर्मकांडस्य कर्मपरत्वेन वेदांतस्य जीवपरत्वेन न जीवातिरिक्ते ब्रह्मणि मानमिति भावः । द्वितीयेत्याह ॥ जीवस्येति ॥ ततः किमिति त आह ॥ न हीति ॥ संदिग्धसंदेहवान् भवति । निश्चयस्य संशयविरोधित्वादिति भावः ॥ अनुभवा दिति ॥ अस्यानुभवस्यात्मस्वरूपत्वेन तत्प्रकाशितस्य स्वप्रकाशितत्वादिति भावः । नायमनुभवः आत्मस्वरूपः किंतु तदतिरिक्तमनोजन्य एव । अतः आत्मनोऽन्यप्रकाशितत्वेन न स्वप्रकाशतत्त्वमिति तार्किकमतमपाकरोति ॥ नचेति ॥ तस्यापीति ॥ अज्ञायमानत्वं तदूषणस्य वक्ष्यमाणत्वेन मानसानुभवस्य केनचिदनुभवेन ज्ञायमानत्वं वाच्यं । एवं तस्यापीत्यनवस्थेत्यर्थः ॥ कस्यचिदिति ॥ तथा च तद्वैज्ञानायनुभवांतरानन्वेषणान्नानवच्छेति भावः । तत्स्वप्रकाशत्वं लाघवादिती भावः । ननु यदाऽनुभवं ज्ञास्यमीति जिज्ञासा तदवतद्ज्ञानायानुभवांतरान्वेषणं जिज्ञासा च संदेहदशाया मेव तथा च यदा कोटिस्मरणादिविरहेण संदेहानुदयस्तदा तदधीन जिज्ञासाया अप्यभावेन नानुभवांतरान्वेषणं अतो नानवस्थेत्याशंक्यं निराकरोति ॥ जिज्ञासायामेवेति ॥

॥ अनुभवविरोधादिति ॥ सुखज्ञास्यामीति जिज्ञासाभावेऽपि यथासुखमनुभूयते तथा घटानुभवानंतरमनुभवं ज्ञास्यामीति जिज्ञासाभावेऽपि घटज्ञानानहमिति यनुभवसद्भावेन जिज्ञासायामेवानुभवस्य ज्ञायमानत्वांगीकारे ज्ञानस्य जिज्ञासितग्राह्यानुभवविरोध इत्यर्थः । ननु मानसानुभवो न ज्ञायत एवातो नानवस्थेत्यत आह ॥ नहीति ॥ केनचित्प्रमाणेन ज्ञेयस्यैव सत्यत्वेन सर्वथाऽज्ञेयत्वे असत्त्वस्यापरिहार्यत्वादिति भावः । न ब्रूमीव यमात्मनो मानसानुभववेद्यत्वं नानवस्था किंतु स्वप्नकाशसंविदाश्रयतयाऽत्माभासत इति प्राभाकरशंका समापाकरोति ॥ नचेति ॥ सौषुप्तिकानुभवेति ॥ सुषुप्तौ जायमानात्मानुभवेत्यर्थः । इष्टापत्तिपरिहारायोक्तं ॥ औत्तरिकानुस्मृतिसिद्धेति ॥ सुषुप्त्युत्तरकाले सुखत्वं तावन्तं कालं सुखमहमस्वप्नमिति स्मृतिर्भवति सा चानुभवपूर्वकत्वात् सुप्तावात्मानुभवं गमयतीति भावः । न नूक्तज्ञानस्यात्मादिविषयकत्वेन साक्षिरूपत्वात् कथं स्मृतित्वं मनोजन्यज्ञानस्यैव स्मृतित्वादिति चेत् सत्यं अतीतकालेऽनुभूतार्थविषयकत्वसारूप्येण साक्षिज्ञाने स्मृतित्वात् शब्दव्यवहारोपपत्तिः । आजन्ममरणं स्मृतत्वा मुक्ताहर्षमवाप्नुयुरिति छांदोग्यभाष्योदाहृतस्मृतौ मुक्तस्वरूपज्ञाने स्मृतित्वात् शब्दप्रयोगात् । कुत इत्यत आह ॥ नहीति ॥ गृहीत एव प्राणो भवति गृहीता वाक्कृद्गृहीतं च क्षुरिति श्रुत्या सर्वेन्द्रियोपरमावगमेनातिरिक्तसंविदभावाद्भूतदाश्रयतयात्मभानमिति भावः । आत्मातिरिक्तेत्युक्तात्मस्वरूपसंविदे व सौषुप्तिकानुभवः समाधेय इति सूचयति । किंचात्मानसंविदाश्रयतया भासते संविद्रूपत्वासंविद्द्विदिति दूषणान्तरं प्राभाकरमते चाह ॥ संविदात्मकत्वादिति ॥ नन्वात्मनो विषयत्वं निराकुर्वता यथा कथं चिदात्मा सिद्धिर्वक्तव्या । साचस्वप्नकाशत्व इव मानसानुभववेद्यत्वे स्वप्नकाशसंविदाश्रयतया भावेन वा समाना । अतोऽत्र तदनुभयनिराकरणं व्यर्थमिति चेत् सत्यं । जीवव्यतिरिक्तेऽश्वराभावात्तस्य च स्वप्नकाशत्वेन नित्यसिद्धत्वादिति न्यायविवरणोक्तस्वप्नकाशत्वसमर्थनार्थमेव

मानसानुभववेद्यत्वादिति मतनिराकरणं कुतः ॥ नचेति ॥ प्रयोजनचेतिसंबंधः ॥ ज्ञायमानेपीति ॥ जीवाख्ये ब्रह्मण्यहमिति ज्ञायमानेऽप्यैहिकामुष्मिकफलानुपलंभादित्यर्थः ॥ विषयेति ॥ यो हियत्प्रयोजनमुद्दिश्य यं विषयं जिज्ञासते तस्यैव तत्राधिकारित्वादिति भावः । अतएव संबंधिभूतत्रितया भावादेव । अतः विषयाद्यभावात् । पूर्वपक्षे फलमाह ॥ नैतिदिति ॥ आद्यइति शब्दो हेतौ । द्वितीयः पूर्वपक्षसमाप्तौ ॥ ॐ अथातो ब्रह्म जिज्ञासा ॐ ॥ अत्रोक्तोऽनुध्या-विविक्तेन ब्रह्मेत्यनेनान्वीयते । तथाच । अथाध्ययनशमदमादिरूपाधिकारसंपत्त्यनंतरं । अतः अकारशब्दवाच्यात् प्रसंनत् ब्रह्मतः ज्ञानजन्यप्रसादजमोक्षाख्यफलसत्त्वात् । औब्रह्मणोगुणपूर्णस्य विष्णोः जिज्ञासाश्रवणमननिन्द-ध्यासनरूपाकर्तव्येत्यर्थः । औब्रह्मशब्दयोरुभयोरपियोगेन गुणपूर्तिर्वाचित्वेऽपि एकस्य रूढित्वमाश्रित्य विशेष्यवाचित्वे नान्वयः । आत्मेति तपगच्छतीत्यत्रेव द्रष्टव्यः । तत्रात्मशब्दस्यावृत्तिर्मागीकृत्यैकस्य स्वाभित्त्वार्थकत्वमपरस्य विष्णुरूपवि-शेष्यवाचित्वं चांगीकृत्या न्वयस्य वक्ष्यमाणत्वात् । ब्रह्मशब्दमात्राद्विषयसिद्धावापि ब्रह्मणि वेदरूपप्रमाणसूचनाय तब्ध्या ख्ययौकारग्रहणं ॥ अवश्यमिति ॥ तस्याविघ्नपरिसमाप्त्यादिफलकत्वादिति भावः । न च सूत्रकारस्य विघ्नशून्यत्वात् तत्करणमनर्थकमिति वाच्यं । शिष्यशिक्षार्थत्वात् । अन्यथा भारतादौ न कुर्यात् ॥ तत्परतयेति ॥ मंगलफलतयेत्यर्थः । ननु तदभिधायकतयेति । अथशब्दस्य श्रुतितामंगलिकत्वेन मंगलाभिधायकत्वाभावात् । अथशब्दः श्रुत्या मंगलप्रयोजन कइति सुधाग्रंथाच्च । मंगलस्य वाक्यार्थानन्वयाच्च । तस्याभिधेयमाहेत्युत्तरग्रंथास्वारस्याच्च । अतएव तत्फलतयेति क्वचित्पाठः । ततश्च मंगलार्थइत्यर्थशब्दः प्रयोजनवचनइति भावः ॥ योग्यतयेति ॥ आनंत्यप्रतिपत्ताववधित्वसा-मर्थ्येत्यर्थः । मंगलोक्त्यादेरिति मंगलप्रयोजनकशब्दोऽत्र मंगलत्वेन विवक्षितः । उक्तिरुच्चारणं । क्वचिन्मंगलाचारादे

रितिपाठः । आदिपदेनाधिकारानंतयोदिप्रतिपादनं ॥ शब्दांतरेणेति ॥ तत्प्रयोगेणेत्यर्थः । अत्रेत्यनुवादः ।
प्रथमप्रयोज्यत्वइतिव्याख्या । तदितिपरामर्शघटनायनियामकप्रस्तावयति ॥ नियामकेनेति ॥ यादृच्छकंइश्वरेच्छया
प्राप्तं । यदृच्छाहितदिच्छास्यादित्युक्तं । अनियतमितियावत् । अतो ननियामकोपेक्षेतिभावः ॥ यतइति ॥ निखिला-
नीत्यस्यैवविवरणंनियत्यैवेतिभावः । अथातोब्रह्माजिज्ञासा । अथातोदैवीमीमांसा । अथातो
दर्शपूर्णभासावित्यादिसंभावितनिखिलानीतिबोध्यं । तेनपाणिनीय सूत्रादौनव्यभिचारःशङ्क्यः । किनियामकमित्ये-
तद्विवरणपरतयोत्तरग्रंथंयोजयति ॥ नियामकंचेत्यादिना ॥ अवश्यवक्तव्यार्थत्वमिति ॥ अर्थस्यादौवक्तव्ये
तत्प्रतिपादकशब्दस्यापिप्रथमप्रयोज्यत्वमितिभावः । स्वरूपतः अर्थतउत्तमत्वमनपेक्ष्य । अर्थतः अर्थाधिक्यमन-
पेक्ष्य ॥ आक्षिपतीति ॥ तथाचनकथमपीतियोज्यमितिभावः । अत्रावश्यवक्तव्यार्थत्वाधिक्ययोस्तदभावयोश्चलो
केशब्दांतरेषुदर्शनादथशब्दादौतत्संदेहेनप्रश्नसंभवात्प्रथमतृतीययोःपृच्छतीत्युक्तं । स्वरूपाधिक्यस्यशब्दांतरेष्वदर्शना-
दथशब्दादौतदाक्षेपइतिद्वितीयेआक्षिपतीत्युक्तं । अतएवतत्रशब्दांतरस्येत्यादिनामूलाभिप्रेतोहेतुःप्रदर्शितः । हेत्वर्थ-
इतिभाष्येहेतुत्वार्थकइत्यर्थः । अतःप्रसादातुब्रह्मप्रसादादित्यर्थः । कथंलभ्यतइत्यतोऽतःशब्दार्थमाह ॥ अकारशब्द-
वाच्याद्विष्णोरिति ॥ पंचम्यर्थतसिरितिभावः । पर्यवसितमाह ॥ तत्प्रसादादिति ॥ प्रसंनादितियोग्यतया
लाभादितिभावः । जिज्ञासादिकार्यमितिशेषोक्तिः । अकारशब्दवाच्यत्वंविष्णोःकुतइत्यतआह ॥ अहतीति ॥
ब्रह्मपदोदिततश्चतिसूचनाभावेविष्णोरित्येवब्रूयादितिभावः ॥ सहीति ॥ जिज्ञासायाआपिमनोवृत्तिविशेषत्वात्तदर्थ-
तत्प्रसादादिरावश्यकइतिभावः । प्रथमनिःसृतत्वमेवप्राथम्येहेतुत्वेनोच्यतेनतुस्वरूपतउत्तमत्वमतआह ॥ अतःस्वरू-

पोत्तमाविति ॥ ननुओंकाराथशब्दस्वरूपोत्तमौहरेः प्रथमनिमित्तत्वादित्यनुमानेयः शब्दोहरेः प्रथमनिःसरति-
समुत्तमइति व्याप्तौ दृष्टान्तेनेत्यत आह ॥ यत्स्वजाताविति ॥ मधुकैटभादेश्चतुर्मुखादप्याधिक्यनिरासायस्वजाता-
विति । इतिन्यायः सामान्यन्यायः । यथादेवेषु चतुर्मुखइति दृष्टान्तसंभवावतिविशेष्येति भावः । शब्दांतरस्यस्वरूपत-
उत्तमत्वादर्शनात्कथमनयोस्तादितिशकानिरासायसिमृशोरित्यादिभाष्येओंकारस्यस्वरूपोत्तमस्य ग्रहणमिति ध्येयं । अ-
तः शब्दस्य तृतीयत्वेनोदाहरणे स्वरूपोत्तमत्वं कथमित्यत आह ॥ अतश्चेति ॥ अतः शब्दार्थइत्यर्थः ॥ प्राथमिकइति ॥
अनेन प्राथमिकावित्यस्य वचनव्यत्यासेनानुपगमइत्युक्तं भवति ॥ तृतीयतयोदाहृतइति ॥ अनेन तृतीयोदाहृत
शब्दयोरौचित्यरित्युक्तं भवति ॥ इत्यत इति ॥ अनेन तंत्रन्यायेनातः शब्दस्य हेतुपरत्वं चास्तीत्युक्तं भवति । परस्य ब्र-
ह्मण इति द्वितीयव्याख्या नानुसारेणाह ॥ तस्य विष्णोरिति ॥ हेत्वर्थसमुदाहरितइति प्रथमव्याख्या नानुसारेणाह ।
॥ तस्य जिज्ञासादेरिति ॥ मनोवृत्तिशब्देन जिज्ञासाया अपि प्रकृतत्वादिति भावः । व्यत्यासश्च परस्य त्यादिनोक्त-
स्य समीपस्थत्वेन तत्परामर्शस्वारस्य सूचनार्थकृतः ॥ अनुवादइति ॥ प्रागुक्तमेव हेत्वर्थकत्वं अधिकविधानायानुद्धते
न पुनरत्र विधीयते तेन हेत्वर्थसमुदाहरितइत्यादिनानपौनरुक्त्यमिति भावः । स्वरूपैक्यानुपपत्तेराह ॥ सर्ववागर्थेति ॥
सर्वसांवाचार्थभूतं यद्गुणपूर्णत्वं तदभिधायकतयेत्यर्थः । अकारो वै सर्वावागित्येतेर्यवाक्यव्याख्या नानावसरतद्भाष्ये अन्ये
पिशब्दाः सर्वपिह कारार्थाभिधायिनः । तस्मादकारणवाच्यं सर्ववागात्मकः श्रुतः । तस्मात्सर्वगुणान्विष्णोरकारो वक्तव्यत्प्र-
भोरित्युक्तत्वादर्थैक्याभिप्रायेणैक्यव्यपदेशः । हेतुर्भवेत्तदिति भावः ॥ परब्रह्माभिधायकइति ॥ गुणपूर्णत्वस्यैव परब्र-
ह्मशब्दार्थत्वादिति भावः । प्राणशब्दस्य वायौ प्रसिध्यनुसारेणाह ॥ प्राणदैवत्याविति ॥ तस्याविष्णुपरत्वमभ्युपेत्याह

॥ भगवद्वाचकाविति ॥ भाष्ये अतसातत्यगमनेष्टागतिनिवृत्ताविति स्मरणत् । क्रमेण व्याप्तिस्थिति विधायकावित्यर्थः ।
 व्याख्यानद्वयपिकथं प्राणात्मकावित्यैक्यव्यपदेश इत्यतः क्रमेणोभयत्र प्रयोगौ प्रदर्शयति ॥ अभिमानोति ॥ विज्ञा-
 नतत्त्वमहतः समुत्पन्नं चतुर्मुखादितिवक्तव्यमहतश्चतुर्मुखादिति प्रयोगो यथा तथेत्यर्थः ।
 ॥ अयं वै लोको इति ॥ परमैश्वर्यादिसंपन्नमहार्थप्रतिपादकत्वेन महच्छब्देन तद्वादिना मास्यामस्तीति महानाप्त्री संज्ञका प्रथ-
 मा विदामघवन्नित्यादिकाऋग्यलोकः भूलोकस्थविष्णुवाचकेत्यर्थः । प्रथमायामहानाप्त्री तद्वाच्यः पार्थिवो हरिरितिकर्म-
 निर्णयोक्तः ॥ उपसंवहार इति ॥ अतस्तस्मात्प्राथमिकवित्यादिनानपुनरुक्तिरिति भावः । ब्रह्मजिज्ञासायामधिका-
 रइतिसंबंधः । कः किं लक्षणकः । मंदमध्येत्यादिनाधिकारि निरूपणात्कथमधिकारश्चोक्त इत्युक्तमत आह ॥ अधि-
 कारीति ॥ भाष्ये जातिकृतः मनुष्योत्तमत्वादियधर्मकृतः । नन्वत्रात्र विधा इत्युक्त्या कतिविधा इति प्रश्नपरिहारेऽपि लक्ष-
 णानुक्तेस्तत्प्रश्नो न परित्यज्यत आह ॥ अनेनेति ॥ मोक्षयोग्येतरावृत्तिमनुष्योत्तमत्वादि विशेषधर्मकथनेनेत्यर्थः
 ॥ अस्य चेति ॥ सच्छूद्राद्रौ चेत्यन्वयः । व्याप्तिव्यापनं । यस्य व्यापनं लक्ष्यमात्रेऽस्ति तत्तिलक्षणं । यो धर्मो लक्ष-
 व्याप्त्या वर्तते न वर्तते चान्यत्र स धर्मो लक्षणमित्युक्तः । अस्य मोक्षयोग्यत्वं व्यापनं लक्ष्य इव जिज्ञासानधिकारित्वेनाल-
 क्ष्ये सच्छूद्राद्रौ चास्ति । अतो नंदलक्षणं । ननु सच्छूद्रादेरपि विदुरधर्मव्यापनं तद्व्यापनमपीष्टमित्यत उक्तं ॥ अरु-
 क्ष्यत्वात्तद्व्यापनमिष्टमेवेत्यत उक्तं ॥ प्रायिकत्वादिति ॥ विदुरादिव्यतिरिक्तेष्वप्यनुत्पन्नज्ञानेषु बाहुल्येन वर्तमान-
 त्वादित्यर्थः । ननु तेषामपि देहांतरे वैदिकब्रह्मविद्याधिकारो वर्तते एवेति लक्ष्यत्वात्तद्व्यापनमपीष्टमित्यत उक्तं ॥ अरु-
 च्येति ॥ तेषां देहांतरे विद्यमानोऽधिकारो न देहानां प्रवृत्त्युपयुक्तः । प्रवृत्त्युपयुक्त एवाधिकारोऽत्र विचार्यत इत्युच्यत इत्यर्थः ।

तर्हि अतिव्याप्तस्य कथं सामान्यलक्षणत्वेन स्वीकारः । तथा त्वेष्टुंगित्वस्यापि तथात्वापत्तेरित्युक्तं ॥ प्रायिकत्वा-
दिति ॥ लक्ष्यतावच्छेदकसामानाधिकरण्यस्य बाहुलिकत्वादित्यर्थः । अलक्ष्यतावच्छेदकसामानाधिकरण्यापेक्षया वै-
दिकब्रह्मविद्याधिकारित्वरूपलक्ष्यतावच्छेदकसामानाधिकरण्यस्य बाहुलिकत्वेन दोषस्यापत्तया सामान्यलक्षणत्वेन-
स्वीकारः । शृंगित्वेतु नैवमिति भावः ॥ अध्ययनलब्धेति ॥ अवैष्णवस्य वेदेष्वधिकारो निविद्यत इत्युक्तेरिति-
भावः । अत्राध्ययनस्यान्यायत्वं । अभैक्तेरनाधिकारिभिर्भैक्तेरधिकारिभिरपि पुस्तकपाठादिनाऽयोग्यापदेशेन वा कृ-
तत्वं द्रष्टव्यं । विशेषलक्षणस्य सामान्यलक्षणपूर्वकत्वादाह ॥ तथा चेति ॥ अत्र मोक्षयोग्यब्रह्मणसच्छूद्रादिव्या-
वृत्त्यर्थक्रमेण विशेषणद्वयं ननु भक्तियुक्तपरेविष्णोतथाध्ययनवानपि । अधमोयमिति ज्ञेय एतत्पूर्वशमादिमान् । मध्यः स्याद्ब्र-
ह्मणो विष्णोर्विश्वे ब्रह्मादि पूर्वकः । विज्ञाय भक्तिसंपन्नो विष्णवर्थमोक्षमर्थयन् । नमोक्षार्थं च विष्णुः स्यादिति ज्ञानी स उत्तम इति
विशेषप्रमाणेन मध्यमादावध्ययनादेरप्युक्तेः कथं शमादिसंयुक्तत्वमात्रं तल्लक्षणं । किंच तावन्मात्रस्य मध्यमादिलक्षणत्वे-
उक्तस्य सामान्यलक्षणत्वानुपपत्तिरधममात्रवृत्तेरित्यत आह ॥ शमादिसंयुक्त इत्यादाविति ॥ शमादिसंयुक्त इ-
त्यत्र भक्त्यपूर्वकाध्ययनसंग्रहः । जातवैराग्यविष्णुपादैकसंश्रय इत्यत्र भक्त्यपूर्वकाध्ययनशमादिसंग्रह इत्यर्थः । विशेष-
प्रमाणमुपलक्षणाभिनिमित्तावेनाह ॥ पूर्वत्र चेति ॥ भक्तिमानित्यादौ शमादिसंयुक्तत्वविष्णुपादैकसंश्रयत्वादेरनुकर्षः ।
शमादिसंयुक्त इत्यत्र विष्णुपादैकसंश्रयत्वादेरनुकर्ष इत्यर्थः । एवं सर्वस्य सर्वत्र संबधसांकर्यं । परस्परमव्यावृत्तिः । अति-
व्याप्तिरित्यावत् ॥ उत्तरेति ॥ पूर्वस्मिन्निशेषः । उत्तरस्मिन्मध्यमे उत्तमोक्तानामध्ययनवत्त्वादिगुणसमुदाया-
नां त्रयाणां पूर्वस्मिन्नधमे मध्यमे वा अप्राचुर्येणेत्यर्थः । ततश्च प्रचुरतमाध्ययनादिगुणवत्त्वमुत्तमं प्रचुरतराध्ययनादिमत्त-

मध्यमत्वं प्रचुराध्ययनादिमत्वमधमत्वमिति न सांकर्यमिति भावः । अथवा उत्तरं चोक्तं चतयोरप्राचुर्येणेत्यर्थः । संगृह्य-
तानामनुकृष्टानां चाप्राचुर्यकंठतोऽभिहितानां चाप्राचुर्यमितियावत् । तथा चाधमनिष्ठगुणसमुदायत्रयमध्ये शमादिवि-
ष्णुपादैकसंश्रयत्वयोरप्राचुर्यमध्ययनादेः प्राचुर्यमध्यमनिष्ठगुणसमुदायत्रयमध्ये अध्ययनादि विष्णुपादैकसंश्रयत्वयोरप्रा-
चुर्यं शमादेश्चाप्राचुर्यं । उत्तमनिष्ठतत्त्वोक्तगुणसमुदायत्रयमध्ये अध्ययनादि शमाद्योरप्राचुर्यं विष्णुपादैकसंश्रयत्वादेः
प्राचुर्यमिति न सांकर्यमिति भावः । भाष्ये ॥ सन्यस्तं ॥ विष्णवर्षितेत्यर्थः । ब्रह्मादिशब्देन चेतनविवक्षा-
यामाह ॥ असर्वोत्तमत्वमिति ॥ तल्लोकादिजडविवक्षायामाह ॥ तत्पदादीनामिति ॥ अत्र भागवततंत्रे
॥ तृतीयेवक्ष्यत इति ॥ तृतीयाध्याये चतुर्थपादे द्वितीयाधिकरणे किं सर्वेषां ज्ञानाधिकारः उत केषां चिदेवेति संहर्ष-
लार्थित्वसाम्यात् सर्वेषामस्तीति पूर्वपक्षे यथानवकोटिदेवानां देवत्वसाम्येऽपि तन्मध्ये शतस्यैव सोमपानाधिकारः तथा पुरुषा-
र्थित्वसाम्येऽपि न सर्वेषां ज्ञानाधिकारः । किं त्वध्ययनमात्रवतः । यथा शक्त्यखिले वेदाध्ययनवत एवेति सिद्धांतं ।
अनेनाध्ययनस्य ब्रह्मविद्याधिकारत्वं गम्यते । तत्रैव तृतीयाधिकरणे किं सर्वेषामेकप्रकारेण ज्ञानाधिकारः उत तारतम्येनेति
संहर्षे तारतम्यकल्पनस्य व्यर्थत्वादविशेषेणैव सर्वेषामधिकार इति प्राप्ते नाविशेषात् । अविशेषेण न ज्ञानाधिकारः तथात-
ज्ञानेऽपि साम्यापत्तेरिति सिद्धांतं । अनेन ब्रह्मविद्याधिकारत्रैविध्यं गम्यत इति भावः । द्वंद्वसाहिष्णुः सुखदुःखाभ्यामुच्च-
स्वनीचलहीनः ॥ स्वस्थितमिति ॥ आत्मनीत्यनंतरं स्थितमिति शेष इति भावः । पश्येदिति तेषामपरोक्षज्ञानसाधनत्वं
मुच्यते न श्रवणादादिरूप जिज्ञासार्थत्वमित्यत उक्तं ॥ विद्यादिति ॥ पश्यार्थश्चानालोचन इत्यत्र पश्यार्थैरित्यत्र ज्ञाना-
र्थैरिति व्याख्यानेन ज्ञानमात्रेऽपि प्रयोगादिति भावः । तादर्थ्यं । ज्ञानार्थत्वं ॥ उपनति इति ॥ उपनयनवानध्ययनं स-

पादयेदित्यत्रयथोपनयनस्याध्ययनार्थत्वंतथेत्यर्थः ॥ अंतःप्रकाशाहति ॥ शरीरांतः स्थितात्मज्ञानवंतइत्यर्थः । तेषामध्यमत्वंचमध्यमाक्रुषिगंधर्वाहतिप्रागेवोक्तमितिभावः । निर्विण्णः विरक्तः अकृतशब्दार्थो नित्यपुमर्थइति । कुते नेत्यस्यकर्मादिनेति । तदित्यस्यतस्मादिति ॥ देवादीनामिति ॥ सामान्यैरेतैर्विज्ञेया विशेषामगोचराहिति पूर्वार्धः । तेषामुत्तमत्वंदेवास्तत्रोत्तमामताहतिप्रागेवोक्तमितिभावः । दृगुते स्वीकरोति । यथाभवत्याहारिस्तुष्टइतिप्रमा णानुसारेणतेनलभ्यइत्यस्याभिप्रायमाह ॥ तस्यप्रसन्नइति ॥ प्रकाशयति । श्रवणादिकांविषयीकरोति । भक्ति वाचकपदाभावादाह ॥ अत्रेति ॥ अभक्तस्यस्वीकाराभावादितिभावः । हरिभक्तिमात्रस्यप्रयोजकत्वेदेवतागुरुद्वेषि णस्तत्रसाम्येनभक्तस्यवाब्रह्मविद्याधिकारप्रसंगिनिरासायोदाहृतश्रुत्यर्थव्यंजन्येवतामवतारयति ॥ साचेति ॥ अने नयस्यदेवैहरौपरासवोत्कृष्टादेवेदेवतासमूहेयथायोग्यतानुसारेणगुरौचगुरुसमुदायेतथायोग्यतानुसारैणैवभक्तिर्वर्तितेतस्य महात्मनः पूर्वकथिताएतेअर्थाःप्रकाशंतइतिश्रुतियोजिताभवति । भाष्येव्योमसंहितायांचेत्यस्याधिकारश्रोक्तइतिपूर्वेण संबंधः ॥ वर्णबाह्याहति ॥ तेनसन्मल्लादीनांसंश्रहतिभावः ॥ अधिकारिरकथनमिति ॥ तेनायोग्या नामपिनामज्ञानेनमोक्षइतिनिरस्तमितिभावः । भाष्येब्राम्हणान्बंधूनव्यपदिशति । स्वयंतुनब्राम्हणोयःसःब्रह्मबंधुः तंत्रेतिनश्रुत्यर्थविचारभागेआधिकारइत्युक्तं ॥ एकदेशइति ॥ अत्रापिनस्वातंत्र्येत्युक्तं ॥ परोक्तइति ॥ परंप्र- त्युक्तइत्यर्थः । तत्रापिविशेषोस्तीत्युक्तं ॥ नतुग्रंथपुरःसरइति ॥ अस्यवाक्यस्यायमर्थइति । ग्रंथार्थपूर्वकइत्यर्थः । वेदोक्तेधिकारतेतिसंबंधः । पराथमपराणुद शचीवाक्यमिदं ॥ उक्तस्यापवादमाहेति ॥ स्त्रीणांवेदाधिकाराना- स्तीतिसामान्येनोक्तस्यसंकोचरूपबाधकमाहेत्यर्थः । भाष्ये यमी यमभार्या । देव्योमुनिस्त्रियश्चैव नरः । देवुलजा अपि ।

उत्तमा इति विज्ञेया इति भारततात्पर्यनिर्णयानुसारेणाह ॥ सुनिस्त्रियो नरादि कुलजाश्चेति ॥ मनुष्यादिकुलोत्पन्न
शच्याद्या इत्यर्थः । संक्षेपविस्तराभ्यां अधिकारानां तयार्थ इति संक्षेपः । अधिकारोक्त इत्यादिना विस्तरः । मोक्षस्य
पररीत्यैकविंशतिदुःखध्वंसादिरूपत्वे अनपेक्षितत्वमेव स्यादित्यतो मोक्षस्वरूपं निरूपयन्नाह ॥ सुखमेवेति ॥ मनाक्
ईषत् भाष्ये अत्यर्थप्रसादमित्यनुवादात् पूर्वत्रापि तथाज्ञेयमित्याह । नारायणात्यर्थः । अत्यन्तैत्यर्थः । अत्यर्थप्रसादस्य
चेति । अनेनात्यर्थप्रसादश्चेति संबंधः सूचितः । अत्यर्थप्रसादस्य ज्ञानसाध्यत्वे तदेव संपाद्यं किं ज्ञासयेत्यतोऽपेक्षितं पूर
यति ॥ अपरोक्षज्ञानस्येति ॥ अतएवाग्रे अपरोक्षज्ञानरूपजिज्ञासासाध्यत्वे आत्मावा अरइति युदाहरणमिति भावः
भाष्यस्थ अतः शब्दार्थसूचयन्नाह ॥ अत्यर्थेति ॥ जिज्ञासाश्रवणमननध्यानरूपोपासना । ननु विषयाद्यभावेन जिज्ञा
साया अकर्तव्यत्वात् कथं कर्तव्यत्वेति किरित्यतः सूत्रादिस्मृचितयुक्त्या पूर्वपक्षप्रतिक्षिपते ॥ यदुक्तमिति ॥ प्रयोगे-
ण सूत्रे कुत्रेत्यत आह ॥ तद्विजिज्ञासस्वेति ॥ आद्यतच्छब्दस्य यतो वा इमानि त्यादियच्छब्देनान्वयः । किं नाम कं त
दित्यत उक्तं ॥ तद्ब्रह्मेति ॥ ततः किमित्यत आह ॥ ब्रह्मशब्दश्चेति ॥ अथेति ॥ हरिः कस्मान्निमित्तात् ॥ ब्रह्म-
शब्देनोच्यत इति प्रश्नः । हियस्मादास्मिन्हरीगुणाः बृंहतः पूर्णाः तस्मादिति परिहारः । अप्रामाण्यकशंका निरासाया
नुभवादित्युक्तं । तथाच विरुद्धमधिकरणत्वाद्वाग्भावेद इति भावः । अध्यासः आरोपः । उपलक्षणमेतत् । जीवनिष्ठा
ल्पगुणानामपि मिथ्यात्वबोधः । तथाच विरुद्धमध्यासयोगेन चिन्मात्रैक्ययुक्तमित्याशयः ॥ परमार्थत इति ॥ ब्रह्मश-
ब्दार्थगुणानामपि मिथ्यात्वे ब्रह्मत्वस्य पारमार्थिकत्वायोगादिति भावः । ननु बृहद्वृद्धावित्यस्मान्मिन्मप्रत्यये निष्पन्नो ब्रह्म
शब्दः पूर्णत्वापरपर्यायापरिच्छिन्नत्वमात्रं प्रतिपादयति । अपरिच्छिन्नत्वरूपब्रह्मत्वं च देशाद्यपरिच्छिन्नत्वेनापि संभवति ।

अतो न विरुद्धमधिकरणत्वेन भेद इति शङ्केते ॥ देशाद्यपरिच्छिन्नतेति ॥ उक्तेति । गुणपूर्णत्वं ब्रह्मत्वमित्यभि-
 धायकार्थेत्यादिकेत्यर्थः । अभ्युपगमवादेनाह ॥ देशादीति ॥ वक्ष्यमाणत्वादिति ॥ उक्तातिगत्यागतीनामित्य-
 त्रसोऽस्माच्छरीरादुत्क्रम्येत्याहुः क्तातिगमनादिल्लैर्जीवाणुत्वस्य वक्ष्यमाणत्वादित्यर्थः । अतः ब्रह्मणो गुणपूर्णत्वात् ।
 आदिशब्देन संबंधः सच विषयप्रयोजनयोः कार्यकारणभावादिरूपः ननु ब्रह्माजिज्ञासायाः ज्ञानप्रसादद्वारा मोक्षहेतु-
 त्वेत्येतो नारायणप्रसादमृतेन मोक्ष इति कुतः प्रागुक्तमित्यत आह ॥ ब्रह्मपदेति ॥ उभयोरप्युक्तरीत्या गुणपूर्णत्वं त्वत्वादि-
 तिभावः । अत्र सूत्रे तथा च कर्तव्येति पदमुत्सृज्य त्रितमिति भावः ॥ किन्नस्यादिति ॥ एवमपि वाक्यपर्यवसानादिति
 भावः । निरंकुशत्वात् । एवमेव नियमेति निर्बन्धरहितत्वात् ॥ यत्राति ॥ यत्रावांतरवाक्येयत्पदं विनार्थांतरघटना
 भावस्तत्र तदेव पदमध्याहार्यं । यत्रावांतरवाक्येयत्पदं विनापि पदान्तराणार्थांतरघटना तत्र तदेवाध्याहार्यमिति नियमो नास्ति
 तथा यत्र महावाक्येयद्वान्तरवाक्यं विनार्थांतरघटना भावस्तत्र तदेवाध्याहार्यं यत्र महावाक्येयद्वान्तरवाक्यं विनाप्यर्थात-
 रघटना तत्र तदेवाध्याहार्यमिति नियमो नास्तीति सतानीति निर्गलितोर्थः । न कर्तव्येत्यध्याहारेणार्थांतरघटना संभवती-
 त्यत आह ॥ न कर्तव्येत्यादेरिति ॥ अकरणस्य स्वतः स्थित्वेन तदर्थमधिकारादिकथनमनर्थकमिति भावः । श्रुता विह-
 अधिकारिवर्गे परमात्मानमुक्तरीत्या जानन्मुक्तो भवति मोक्षायान्यो मार्गो न विद्यत इति ज्ञानस्यैव मोक्षसाधनत्वमुच्यते ।
 न प्रसादस्येत्यत आह ॥ अत्रेति ॥ अनन्यथोपपत्त्येति ॥ अनन्यथा प्रसादात्यागेन ज्ञानस्य मोक्षहेतुत्वोपपत्त्येत्यर्थः
 कुत इत्यतो ज्ञानस्यैव मोक्षहेतुत्वे यस्य प्रसादादिति श्रुत्यनुपपत्तेरिति चेद्ब्याख्येयं । अर्थात् । अन्यथानुपपत्त्येत्यर्थः । श्रुतं ।
 श्रुतौ साक्षादुक्तं । एष शब्दार्थः प्रसन्नमिति । इषु इच्छायामित्यस्माद् अर्थ आदिभ्यो चिच्छ्रुते गुणैष शब्दस्य निष्पत्तेः

प्रसादस्यापीच्छाविशेषत्वादितिभावः। एतेनात्रप्रसादवाचकपदाभावात् वरणंचप्रसादुच्यतइतिमुधोक्तरीत्यावृणुतइत्य-
 नेनछाभेअर्थलभ्यत्वेनश्रुतंचेत्यनुपपन्नमितिनिरस्तं। एतेनैवयमेवषतस्यैषइत्यनयोरन्यतरैवयथ्यमितिनिरस्तं। विवि-
 क्षितार्थलाभायाह ॥ दर्शनार्थमिति ॥ श्रवणंशब्दजंज्ञानमुपपत्त्यानुचितनं। मतिर्निरंतराचिन्तानिदध्यासनमु-
 च्यतइतिप्रमाणानुसारेणश्रवणादिशब्दार्थोबोध्यः। ननुश्रवणादित्रयाणांजिज्ञासारूपत्वेमनस्यैवतथात्वप्रतिपादकवि-
 चारेपितत्प्रयोगादित्युत्तरग्रंथविरोधः। जिज्ञासानामयुक्त्यनुसंधानात्मकविचारापरपर्यायमननमितिसुधाविरोधश्च।
 सुधायामेवश्रवणजंज्ञानंपूर्ववृत्तमितिश्रवणस्यजिज्ञासातः पूर्वभावोक्त्यनुपपत्तिश्च। नचश्रवणमादिर्यस्यमननस्यत-
 ल्लवणादीत्यतद्गुणसंविज्ञानबहुव्रीहिणाश्रवणादिशब्देनमननेमेवोच्यतइतिवाच्यं। तथात्वेतच्चश्रवणमनननिदध्यास-
 नरूपाजिज्ञासासैवेत्युक्तमितिबुद्ध्यमाणतृतीयाध्यायस्थवाक्यविरोधापत्तेरितिचेत् उच्यते। उत्तरग्रंथेअन्यनिषेधाभावे-
 ननतद्विरोधः। न्यायनिबन्धनात्मकशास्त्रारंभणीयत्वस्यन्यायानुसंधानात्मकमननकर्तव्यत्वोक्तिमात्रेणसिद्धेस्तस्यैवजि-
 ज्ञासात्वंसुधायामुक्तं। अत्रतुप्रतिवाक्यमयमस्यवाक्यार्थइत्येवंरूपश्रवणजज्ञानाभावेप्रतिवाक्यमस्यवाक्यस्यायमर्थो नवे-
 तिसंदेहस्यैवासंभवेनतन्निरासकन्यायव्युत्पादकशास्त्रारंभणीयत्वासिद्धेः श्रवणकर्तव्यत्वस्यध्यानस्याकर्तव्यत्वेतदंगमन-
 नस्याप्यकर्तव्यत्वेनशास्त्रारंभणीयत्वासिद्धेः। निदध्यासनकर्तव्यत्वस्यशास्त्रारंभेपरंपरयाहेतुत्वमितितयोरपिजिज्ञासात्वं
 भाष्योदाहृतश्रुत्यनुसारेणोक्तिमितिनमुधाविरोधः। एकस्यजिज्ञासाशब्दस्यश्रवणाद्यनेकार्थत्वं द्वेवावब्रह्मणोरूपइत्या-
 दावेकस्यरूपशब्दस्यस्वरूपप्रतिमापरलदर्शनादुपपन्नमिति। ननुधातोः कर्मणः समानकर्तृकादिछायांवाइषिकर्मणो-
 धातोरिषिककर्तृकात्सम्प्रत्ययोवास्यादिछायामितीछायामेवसम्प्रत्ययविधानात् अनिछारूपश्रवणादेर्नसन्नंतजिज्ञा-

साशब्दाच्च्यत्वमित्याशङ्क्यनिराकरोति ॥ नचेति ॥ असन्वाच्यतानसन्नतजिज्ञासाशब्दाच्च्यत्वाभावो न सन्नत-
जिज्ञासाशब्दाच्च्यत्वमस्यैवेति यावत् ॥ जिज्ञासितमिति ॥ जिज्ञासितसंपन्नमपि ते महद्भुतमिति प्रथमस्कंध-
सुसंपन्नपरिपूर्णमहद्भुतं आश्चर्यतमं च ब्रह्मेति जिज्ञासिता विचारितं । खल्वितिनारदेन व्यासप्रत्युक्ते वाक्ये विचारे पिजि-
ज्ञासाशब्दप्रयोगादित्यर्थः । उपलक्षणमेतत् । श्रवणमननं चैव निदध्यासनमेव च । विष्णोस्तु ब्रह्मविद्यायां जिज्ञासे-
ति विदो विदुरिति त्रिष्वपि प्रयोगो बोध्यः । व्याकरणं तु साधुत्वमात्रपरं । यत्रार्थस्य त्रिसंवादः प्रत्यक्षेणोपलभ्यते । स्वर-
संस्कारमात्रार्थात् तत्र व्याकरणं स्मृतमिति स्मृत्युक्तेरिति भावः । ननु ज्ञानेच्छां तर्णीतो विचारो लक्ष्यत इति सुधायां जिज्ञासा-
पदस्य विचारलक्षकत्वोक्त्या कथमत्र जिज्ञासापदस्य विचारवाचकत्वात्किरिति चेन्न । सुधायां परमतानुवादात् । अत-
एवोत्तरत्रयदि च जिज्ञासाशब्दो मीमांसाशब्दवत् । विचारणोपसंखयाय त इति स्वमतमुक्तं । व्यक्तमेतच्च द्विक्रियां ।
नन्वथापि न ब्रह्म जिज्ञासाशब्दो ज्ञानेच्छापरः । किंतु विचारस्योपलक्षकः सत्यं तथापि तत्पूर्वको विचारो लक्ष्यते ।
अन्यथा संबंधाभावादि तत्र प्रमेयदीपिका विरोधः । अस्य परमतानुवादत्वायोगात् । तथा हि । ज्ञानेच्छायाः अनिषि-
द्धत्वे प्रमाणत्वे न खलु गीताभाष्ये ब्रह्म जिज्ञासा विज्ञाय प्रज्ञां द्रष्टव्य इत्यादिव च नान्यदाहृतानि । तत्र जिज्ञासाशब्दस्य वि-
चारलक्ष्यकत्वे न ज्ञानेच्छापरत्वाभावात् नैतत्सूत्रं ज्ञानेच्छाया अनिषिद्धत्वे प्रमाणत्वे नोदाहृतव्यमिति । नन्वित्यादिनां श-
क्ते ज्ञानेच्छापरिहारेण विचारमात्रस्य लक्ष्यत्वे लक्षणापीजसंबंधाभावात् । ज्ञानेच्छां तर्णीत विचारस्य लक्ष्यत्वेऽपीक्रिय-
माणे ज्ञानेच्छापूर्वकमेव विचारस्य लक्ष्यत्वमप्यातदनिषिद्धत्वे प्रमाणत्वे नैतदुदाहरणं युक्तमिति परिहृतं । सत्यामित्यादिना
न च विचारस्य वाच्यत्वे प्रकृतोपयोगः नापि परमताभिप्रायेण प्रमाणत्वोक्तियुक्तेति चेत् सत्यं अभ्युपगमवादीयमित्युदाशः

वाचकत्वपक्षेपिविचारस्यविधेयत्वेनकाम्यत्वाद्वृष्टव्यइत्यादिप्रमाणोदाहरणस्येवसूत्रोदाहरणस्यप्रकृतोपयोगसूचनादिति
प्रमेयदीपिकाभावबोधेस्फुटमिति । नन्विच्छायामपि जिज्ञासाशब्दप्रयोगात्सैवात्र जिज्ञासापदवाच्या किञ्चस्यादित्यत आह
॥ इच्छायाहति ॥ प्रयत्नसाध्यस्यैवविधेयत्वेनपुरुषप्रयत्नागोचरेच्छायाःकर्तव्यत्वविधानायोगादितिभावः ।
ननुकर्तव्यत्वविधायककर्तव्यपदसूत्रेनश्रूयते नचाध्याहारःकृतइतिवाच्यं । भवतीत्यध्याहारेणापिवाक्यपर्यवसानेनक
र्तव्यपदाध्याहारनिर्बधाभावात् । अतोत्रेच्छाग्रहणं संभवतीत्यत आह ॥ भवतीत्यादीति ॥ आदिपदेनप्रशस्ते
त्यादिसंग्रहः । प्रवृत्त्युपयुक्तवाक्यस्यैवसार्थकत्वेनघटोस्तीत्यादिवज्जिज्ञासाभवतीत्युक्तेप्रवृत्त्ययोगात्तत्कथनमनर्थकमित्य
र्थः । दूषणांतरमाह ॥ सूत्रंचेति ॥ तद्विजिज्ञासस्वेतिश्रुतौजिज्ञासाविधानात्तदनुसारेणजिज्ञासाविधायककर्तव्य
पदमेवाध्याहार्यं । नभवतीत्यादीत्यर्थः अतोत्रेच्छाग्रहणायोगाच्छ्रवणादेरेवजिज्ञासात्वमितिभावः ॥ तत्कर्महरितोषं
यदिति ॥ यद्धरितुष्टिकरंतदेवकर्मैत्यर्थः ॥ यइति ॥ यइमंपरमंगुहंमङ्ग्लेष्वाभिधास्यतीत्यत्राभिधापदोक्तप्रवच
नस्यनचतस्मान्मनुष्येषुकाश्चिन्मेप्रियकृत्तमइत्युत्तरवाक्यस्थप्रियकृत्तमपदेनप्रसादहेतुब्रूलाभादितिभावः । आदिपदेन
श्रवणादिग्राहं सिद्धेरित्यस्येत्याशंकामित्यनेनान्वयः । ननुप्रसादस्यकर्मादिसाध्यत्ववन्मोक्षस्यापिकर्मसाध्यत्वमपाम
सोमममृताअभूम कर्मणैवहिंससिद्धिमास्थिताजनकादयः इत्यादिसिद्धं । तत्रमोक्षस्यकर्मसाध्यत्वमनाशंक्यप्रसादस्यतत्सा
ध्यत्वंकिमर्थमित्याशंक्यपरिहरति ॥ यद्यपीति ॥ अन्यनिषेधादिति ॥ आद्ये नान्यःपंथाइति द्वितीये तेनैवेत्यन्य
निषेधादित्यर्थः । अतएवप्राक्तैर्नैवेत्येवकारान्वयोदर्शितः ॥ ज्ञानसाध्यस्यैवेति ॥ अतएवप्राक्नचज्ञानंविना
त्यर्थप्रसादइत्यर्थग्रहणमितिभावः । ननुमध्यमाज्जनलोकादिरितिश्रवणादिजन्यप्रसादाज्जनलोकादिप्राप्तिकथनमयु

क्तं । योगस्य तपसश्चैव ज्ञानस्य गतयो मलाः । महर्जनस्तपःसत्यं भक्तिर्योगस्य महतिरित्येकादश भागवते । नित्यशोभ-
गवद्गुणस्यापरोक्ष्येण दर्शनं । महूर्तमात्रज्ञानस्यान्महाज्ञानं ततोधिकं । सदैवाखंडितं ध्यानं तप इत्युच्यते बुधैः । अपरोक्षदृ-
शायुक्तं नित्यं षण्मात्रकालया । अपरोक्षदृशायुक्तं एकमात्रजुजायुतं । योगनाम्ना समुद्दिष्टं ध्यानं नित्यमखंडितं । तच्च-
तुर्भागयानित्यमपरोक्षदृशायुतं । पादयोगाख्यमुद्दिष्टं ध्यानं नित्यमखंडितं । ज्ञानेन ब्रह्मलोकस्यान्महाज्ञानाद्धरे गतिः ।
पादयोगाख्यमहर्लोकोजनलोकस्तु योगतः । तथस्तु तपोलोकः प्राप्य तेनान्यतः क्वचिदिति तत्तात्पर्यं इयुस्त्रीन्कर्मणालो-
कान् ज्ञानैर्नैव तदुत्तरान् । इति द्वितीयतात्पर्ये च । जनलोको कादेरपरोक्षज्ञान मात्रसाध्यत्वस्मरणत्वात् । एतेन जनलोकस्यादि-
रिति जनलोको कादिशब्देन महर्लोक एव गृह्यत इति निरस्तं । उक्तरीत्या तस्याप्यपरोक्षज्ञानसाध्यत्वावगाधादिति चेत् । उच्यते ।
अपरोक्षज्ञानाद्विविधं । स्वयोग्याविंबादिदर्शनं ध्यानसामर्थ्यलब्धभगवन्मूर्तिसामान्यदर्शनं चेति । अत्र श्रवणादिभिरित्या-
दिपदेन सामान्यदर्शनं च ग्राह्यं । तथा च सामान्यदर्शनापरोक्षज्ञानसहितश्रवणादिजन्यप्रसादाज्जनलोको कादिमाप्तिरुपपन्ना ।
न च दर्शनैर्द्विविध्यं । सामान्यदर्शनस्य जनलोको कादिहेतुत्वं चाप्रामाणिकं । न सामान्यादप्युपलब्ध्यर्भृत्युवन्न हिलोकापत्तिरि-
तिसूत्रेण सामान्यदर्शनाल्लोकान्मुक्त्योग्यात्मदर्शनादिति भाष्ये स्फुटत्वात् । एतदनुसारं ज्ञानसंपत्त्येति भाष्ययोग्यज्ञान-
संपत्त्येति व्याख्येयं । अतो न कोपि विरोध इति ॥ आत्ममेति ॥ अतो न तद्विरोध इति भावः । तच्छेषेण प्रमाणशेषेण ॥ श्रवणा-
द्यन्वयेति ॥ श्रवणाद्यन्वयव्यतिरेकप्रयुक्तान्वयव्यतिरेकप्रतियोगित्वादित्यर्थः । तदभावात् ज्ञानान्वयव्यतिरेकप्रयोज-
कान्वयव्यतिरेकप्रतियोगित्वाभावात् पारंपर्येण अंतःकरणश्रुत्यादिद्वारा । यद्यपि श्रवणमननयोरपि निदध्यासनद्वारैर्वहे-
तुत्वं तथापि कर्मनिधिकारिणां कर्मणा विनापि तत्रादिश्रवणादिना अपरोक्षज्ञानोदयाल्लवणादिना विना कस्यापि ज्ञानोदया-

भावाद्वैषम्यमितिभावः ॥ बब्हर्थत्वेनेति ॥ बृहजतिजीवकमलासनशब्दराशिष्वितिधातुव्याख्यानादितिभावः ।
 विवक्षाविशेषस्य नारायणरूपस्य । ब्रह्मशब्दस्यबब्हर्थत्वात्कथमधारणमित्यतआह । मुख्यइति शेषइति । यतो नारा-
 यणप्राप्तादेति नारायणशब्देन प्रकृतस्य विष्णुशब्देन ग्रहणे कारणमाह ॥ सविष्णुरिति ॥ सपूर्वोक्तो विष्णुरेव आ-
 ह हि श्रुतिः । तं विष्णुं ब्रह्मेत्याचक्षते ज्ञानिन इत्यर्थः द्वितीयसूत्रेति विष्णुपरामर्शः कुत इत्यत उक्तं । निरंतरं इति अ-
 न्योन्यव्यवधानरहितेत्यर्थः अव्यवहिताद्यसूत्रे विष्णोः कृत्याद्वितीयेत्यैव परामर्श इति भावः । यद्वा निरंतरं इत्यस्य ब्रह्म-
 जिज्ञासेति सूत्राव्यवहितेत्यर्थः । अनयोर्देवमीमांसांतिमसूत्रत्वाद्देवमीमांसाकरणानंतरमेव ब्रह्ममीमांसाया आरब्धत्वात् ।
 तदुक्तं स्वयं भगवता विष्णुर्ब्रह्मेत्येतत्पुरोदितं । सविष्णुराह हीत्येतदेव शास्त्रस्य तेन हीति । ब्रह्मत्वेन ब्रह्मशब्दस्य मुख्य-
 र्थत्वेन ब्रह्मशब्द इतीति शब्दस्य श्रुत्युक्तत्वात् । कवीनामिदं नान्यथ प्रदर्शनं तत्र कवीनामिति बहुवचनेन व-
 हुज्ञानि प्रयोगावगमाद्विद्वद्भूढित्वं ज्ञायत इति भावः ॥ विद्वद्भूढरेवेति ॥ अविद्वद्भूढरज्ञानमूलत्वादमुख्यत्वमिति भावः ।
 तच्छब्देन । तदेवेत्यत्रत्येन अवयंतित्यस्यार्थो जानंतीति । एतदर्थमेव तदंशोदाहरणमिति भावः । अवयंतीत्यत एव भा-
 ष्ये श्रुतिपाठः । तावन्मात्रस्य व्याख्यानात् । समुद्रांतस्थत्वमात्राक्षेपसमाधानाच्चेति ध्येयं । लिङ्गात् समुद्रांतस्थत्वरूपात्
 असाधारणधर्मो लिङ्गमिति वक्ष्यति । अन्यत्र रुद्रादौ । तप्यमानायसलिल इति भारतोक्तेरिति भावः । समुद्रतनूरायण इति-
 वक्ष्यमाणरीत्या तत्रासंभवात्कथंचिदित्युक्तं । निरवकाशश्रुतेर्दार्थ्यं तरे अवकाशरहितविष्णुशब्दात् नाममात्रेण वस्तुनि-
 र्देशः श्रुतिरिति वक्ष्यति । नारायणाय विद्महे वासुदेवाय धीमहि । तन्नो विष्णुः प्रचोदयादिति श्रुतिचतुर्थी विपरिणामेन-
 व्याचष्टे ॥ यत इति ॥ तदिति तच्छब्दश्च वचनाद्यत इत्याध्याहारः शुभं प्रतीति च विद्महे जानीमः । धीमहि चिंतयामः चोदयतु

प्रेरयतु चुदप्रेरणइतिधातोः ॥ तन्नोरुद्रइति ॥ तत्पुरुषायविब्रह्महादेवायधीमहि । तन्नोरुद्रः प्रचोदयादित्यादीत्यर्थः ॥ इतरवाचकेति ॥ अनेनेतरेतिशब्दइतरशब्दइतिप्रतीतिनिरासाय ॥ तेषामपिसुख्यत्वमिति ॥ अनेनतच्छब्दस्तेषां तदितित्रेणोपात्तइत्युक्तंभवति ॥ विष्णोवेवेति ॥ तदंत्यामिरूपविशेषेणवा महादेवत्वरुद्रत्वदिगुणविशेषेणवा तत्तत्तुतोविष्णुप्रार्थनाभेदान्नपौनरुक्त्यमितिभावः । अभीत्यस्यार्थोमुख्यतइति । अनृतस्येत्यस्यविष्ण्वतरस्येति । तदेवर्तमितित्रिषण्वर्ततशब्दवाच्यत्वान्नअन्योन्याभावात्तत्वादितिभावः । आङ्गर्थोमुख्यतइति । परमित्यस्यापरिच्छिन्नोति ॥ धारकइति ॥ दधातेः क्तिबितिभावः एकएवेत्यतएवभाष्यपाठः । इतरांशकृत्याभावात् । क्वचित्पाठे तु संस्रं प्रश्नविषयं अन्यानिभुवनानिनयंतीत्यर्थः ॥ अन्येति ॥ विश्वकर्मैत्यर्थः विश्वकर्मविमनेति विश्वकर्मश्रुतेरितिभावः । ननुश्रुतिर्लिंगसमाख्याचवाक्यप्रकरणंतथा । पूर्वपूर्वबलीयइतिश्रुतितोल्लिङ्गस्यदुर्बलत्वावगमात्कथंतेननिर्णयइत्यतआह ॥ उत्सर्गतइति ॥ स्वभावतइत्यर्थः ॥ सावकाशेति ॥ नामानिसर्वाणीत्युक्त्या भगवत्यवकाशोयुक्तइत्यर्थः ॥ बाधेति ॥ प्रतीतार्थपरित्यागरूपेत्यर्थः । भाष्ये अधितस्थुरितिसंबंधः । छंदसिपरेपिव्यवाहित्वात्तस्मिरणात् ॥ अन्येति ॥ पद्ममित्यवचनादितिभावः ॥ प्रसिद्धीति ॥ श्रुत्यादिप्रसिद्धीत्यर्थः । एवंल्लिङ्गसमर्थनपरतयाव्याख्याय तन्निरवकाशपरत्वेनापिव्याचष्टे ॥ विश्वकर्मश्रुतिवदिति ॥ उभयोरेकत्रासंभवादाह ॥ क्वचिदिति ॥ जीवेव्यस्ताः स्पृष्ट्यादयः सर्वोपिजडेसमस्ताः स्पृष्ट्यादयश्चक्षारइत्यादिरूपेणेत्यर्थः । सूक्तांतरे विश्वकर्मसूक्तेन समाख्यानात् तत्प्रतिपाद्यार्थप्रतिपादनादितियावत् । निर्णीतस्थलेसमानोक्तिः समाख्येतिवक्ष्यति । लक्ष्मीरिति ॥ अस्यांभ्रणीवाक्यत्वात् अंभ्रण्याश्चश्रीभदूर्गाभ्रणीहीश्चमहालक्ष्मीतिर्कीर्तिर्तेतिबृहद्भाष्योक्त-

रीत्यालक्ष्मीपूर्तित्वादितिभावः । भाष्येअप्सुआअंतरित्यर्थः श्रुतिंव्याचष्टे ॥ दिवेति ॥ एनेतिपृथवीविशेषणंअ-
 स्याइत्यर्थः । सुमेधसं ज्ञानिनं कृणोमि करोमीत्यर्थः तप्यमानाय तपःकुर्वाणाय एकार्थत्वात् क्रूररूपैकार्थप्रतिपादक-
 त्वात् । आपोनाराइतिप्रोक्ताआपोवैनरसूनवः । अयनंतस्यताःपूर्वतेननारायणःस्मृतइतिव्यासस्मृतिरंतराराधिकरणे
 उदाहरिष्यति । अत्रयंकामयइतिवाक्ये । अपोहत्वात् बाव्यत्वात् प्रसिद्धपदसूचितहेतुमाह ॥ प्रसिद्धीति ॥
 विरोधाभावोऽसिद्धइत्याह ॥ अत्रेति ॥ तथात्वेतस्यरमानीचत्वप्रप्तेरितिभावः ॥ वक्ष्यमाणेति ॥ वेदेरामा
 यणैवैवेत्यादिनाआनंदमयनयमारभ्यप्रतिनयंवावक्ष्यमाणेत्यर्थः । अनेनचःसमुच्चयइत्युक्तंभवति ॥ हरिवंशत्रये
 ति ॥ खिलाखिलपारिजातसंज्ञकहरिवंशभागत्रयेत्यर्थः । विरोधइत्यनंतरमत्ररुद्रग्रहणइत्यनुवर्तेते । भाष्ये एषइत्य
 स्यएनमित्यर्थः । मोहस्यमिथ्याज्ञानरूपस्यमोहकत्वाभावादाह ॥ मुह्यतइति ॥ नटनंवचनवेति विद्यमानाकारा-
 च्छादेनेनाविद्यमानाकारप्रदर्शननटनं । अविद्यमानकथनंवचनमित्युभयोः क्रियावचनरूपत्वाद्भेदः । दधीच्यादि-
 भिः ऋषिभिः । कापिअविद्यमानलिंगमूलान्वेषणादिकमतथं । विष्णवादौविद्यमानंस्वातंत्र्यादिकंरुद्रादौउच्यमानं
 वितथं । आत्मानंमामित्यनयोःकर्मणिद्वितीयात्वेप्रकाशवंतमित्यादिस्यान्नतुप्रकाशमित्यादीत्यतआह ॥ आत्मानंमां
 चप्रतीति ॥ अभितःपरितः समयानिकषाहाऋतेप्रतियोगेष्वपीतिस्मरणात् कर्मप्रवचनीययोगेद्वितीयेतिभावः ॥ प्रका
 शंप्रसिद्धिमिति ॥ तेनाप्रकाशमप्रसिद्धमित्यपिव्याख्यातं आत्मप्रसिद्धिंमामप्रसिद्धचकुर्वित्यर्थः ॥ शिवादिचि-
 ष्यत्वादिति ॥ अनेनशैवइत्येतच्छिवविषयइतिव्याख्यातं । तेषांव्यासप्रणीतत्वेनमोहार्थनिर्मितपाशुपतादिविलक्षण
 त्वमितिभावः । भाष्ये श्वपचादितितर्कितंध्यं करणैरिति क्रीडासाधनैरित्यर्थः ॥ स्वविरोधेनेति ॥ स्वप्रतिपादितवि-

ष्णुत्तमत्वविरोधेनेत्यर्थः । तत्र रुद्राद्युत्तमत्वे वैपरीत्यस्वविरोधेन विष्णुत्तमत्वादावप्रामाण्यरूपं ॥ असाधारण्येनेति ॥
मुख्यप्रतिपाद्यत्वेनेत्यर्थः । असाधारण्येन रुद्राद्युत्कर्षप्रतिपादनाय प्राप्तमविद्यमानमपितद्ब्रूयात् तदुद्देशेन प्रवृत्तेराजस्तु
त्यादौ तथादर्शनात् प्रामाणिकं तु विष्णुत्तमत्वं विद्यमानमेव ब्रूयात् न हितत्तदुद्देशेन प्रवृत्तेनाविद्यमानमपितद्ब्रूयादिति भावः
तथेत्यनुवादः । उक्तशब्दार्थः प्रत्युक्तमिति ॥ उच्यते इति ॥ आराध्यदेवदेवेशंशंकरं शंकरं । तपसातोषयि
त्वात् कैलासागिरिवासिनं । रुग्मिण्यांतनयं लेभेदग्धं कामं पुनर्हरि रित्यादिना च्यत इत्यर्थः । ब्रह्मशब्दश्च विष्णावेत्यादि
नोक्तमुपसंहरति ॥ तस्मादित्यादिना ॥ अधिकरणार्थमुपसंहरति ॥ तदेवमिति ॥ अत इति सिद्धांते फल-
कथनं ॥ १ ॥ शास्त्रसंगतिरिति ॥ ब्रह्ममीमांसाशास्त्रप्रतिपाद्यब्रह्मविचारपरत्वात् ब्रह्ममीमांसशास्त्रतर्भावसं-
गतिरित्यर्थः । एवमग्रेपि शास्त्रसंगतिर्व्याख्या ॥ श्रुत्यादिसंगतिस्त्विति ॥ आदिपदेनाधिकरणं एकवचन
प्रयोगश्चैकमदर्शनेनान्यापिसुज्ञातेति प्रकारैक्याभिप्रायेण चतुरधिकरण्यां यतो वेत्यादिश्रुतिरेव विचार्यत इति श्रुतिसंगतिः
स्फुटा । तुशब्दः शास्त्रसंगतिः आक्षेपकत्वाख्यं विशेषमाह पूर्वमाक्षिप्यते यत्र तत्र साक्षेपिकीमतेत्युक्तेः । एवमग्रेपि
यत्र पूर्वमाक्षेपस्तत्राक्षेपकीध्येया ॥ गुणपूर्य्यसिद्धेति ॥ रुढ्याजीवपरं ज्यैगिकार्थगुणपूर्य्यसिद्धेत्यर्थः ॥ उभय-
त्रेति ॥ तदेव ब्रह्मसंतिविष्णौ । बृहज्जातिजीवेति जीवइत्यर्थः ॥ मुख्य इत्युक्तमिति ॥ मुख्या मुख्ययोर्मुख्यस्यैव स
प्रत्यय इत्यन्यतरनिश्चयाच्चाक्तसंदेहः संभवतीति भावः ॥ स्वकृतेति ॥ यतानारायणप्रसादमृतनमोक्षइत्यादिनेत्यर्थः ।
न सूत्रकारेणेत्येवशब्दः । सूत्रकारेणैव परकीयसंभावितसंदेहात्परेण तन्निरासकन्यायस्य व्युत्पादितत्वादिति भावः ।
इतरकोटिप्रापकप्रतिषेधति ॥ यद्यपीत्यादिना ॥ योगेनैवेति ॥ रुढ्यंगीकारेण गुणपूर्य्यसिद्धेरिति भावः । तौ ह्ये

कजादिशब्दवद्योगरूढिरस्तुतावतापिगुणपूर्तिलाभात्एवंचरूढिमात्रतोयोगरूढेः प्राबल्याद्विष्णुरेवायं ब्रह्मेति चेन्न । अथ
 कस्मादिति श्रुतिसिद्ध्योगेनैव तद्व्यवहारोपपत्तावसिद्ध्यसमुदायशक्तिरूपरूढिकल्पनस्य व्यर्थत्वात् । पंकजादिशब्देयोग
 मात्रस्य भेदादावतिप्रसक्त्यारूढिकल्पनं । नचात्र तथा अन्यत्र गुणपूर्तेरनङ्गीकारात् तदेवाह योगेनैवेत्येवकारेण
 ॥ रूढेरेवेति ॥ तस्यावयवार्थसापेक्षयोगापेक्षया तन्निरेपेक्षताशीघ्रोपस्थापकत्वादिति भावः । ननु तदेव ब्रह्मेत्यत्र रू-
 ढिमात्रजीवत्यागेन विष्णुग्रहणवदत्रापि स्यादित्याशङ्क्याह ॥ नचेति ॥ बाधकं विनोति ॥ तत्र समुद्रस्थलं वायुधमि
 ति भावः । अत्रापि जिज्ञास्यलं वायुधमि त्यत आह ॥ नच तादृशमिति ॥ समुद्रस्थलवदपरिहार्यमित्यर्थः । जिज्ञा
 स्यत्वं तु वक्ष्यमाणरीत्या जीवोपि सावकाशमिति भावः । ननु ब्रह्मशब्दस्य जीववृत्तात्तादावपिरूढत्वात्कथं जीव एवेत्यवधा
 रणमिति शङ्कापरिहरन्नेवोपसहरति ॥ तस्मादिति ॥ मुख्यतः अवश्यं तस्यातीव प्रसिद्धेरिति भावः । जीवस्याप्य
 हमिति प्रसिद्धिरस्तीत्यतः स्वरूपेण सिद्ध्यत्वेऽपि देहभित्तत्वेन न सिद्ध्येरिति भावेनाह ॥ देहात्मविवेकस्येति ॥ अन्य-
 था भस्मीभूतस्य देहस्य पुनरागमनं कुत इति चावोक्तरीत्या न पुन्यपापकरणे स्यातामिति भावः । यद्यपि कमलासन
 स्यापि प्रसिद्धिरस्ति । तथापि न तस्य जिज्ञास्यत्वं प्रयोजनाभावादिति सुधाया मेवोक्तं । ननु क्तरीत्या जीवस्य जिज्ञास्यत्वे
 तस्य चेत्यादिना कथं तस्या जिज्ञास्यत्वं लोक्तिरिति चेत् उच्यते जात्यादिवैलक्षण्योपपादनाय देहान्यत्वादिना जीवस्य जि-
 ज्ञास्यतोक्ता । सिद्धांत्याभिमतमोक्षफलकगुणपूर्णत्वप्रकारकजिज्ञासानिराक्रियते । अतएव चंद्रिकायां विशिष्टाधिका
 रि कमोक्षफलकजीवान्यधर्मिकगुणपूर्णत्वप्रकारकपूर्वसूत्रोक्तजिज्ञासासाक्षेपेनैवेत्याद्युक्तं ॥ ॐ जन्माद्यस्य यतः ॐ ॥
 अस्य प्रामितस्य चेतनाचेतनात्मकस्य जगतः जन्मादि सृष्टिस्थिति लयनियमनज्ञानाज्ञानबंधमोक्षजातं यतः यस्मात्

यथायोग्यंभवति । तज्जन्मादिकारणब्रह्मेत्यर्थः । पूर्वपक्षप्रतिबंधकयुक्तेरेववक्तव्यत्वात् लक्षणकथनमसंगतमित्यत आह ॥ निर्बाधेति ॥ श्रुत्युक्तमिति ॥ विष्णुलक्षणत्वेनप्रमितंजन्मादिकारणत्वंजिज्ञास्यब्रह्मसंबन्धित्वेनाहेत्यर्थः । ॥ अस्येति ॥ इदंत्रितयकर्तृताभिधायिमायावादिव्याख्यानं । आदिपदेनजन्म आदिस्यपालनस्येत्यतदुणसंविज्ञानबहुहीहिणापालनकर्तृत्वमेवोच्यतइतिरामानुजव्याख्यानसंग्रहः ॥ निरास्रायेति ॥ जिज्ञासाविधायकयतोवेत्यादिश्रुतावेवचतुष्टयकर्तृत्वोक्तेरितिभावः ॥ सृष्ट्याद्यष्टकमिति ॥ ननुसूत्रेजगन्निष्ठजन्माद्युच्यतेभाष्यटीकयोस्तु सृष्टासंहर्तेत्यादिप्रयोगाद्ब्रह्मनिष्ठव्यापारुच्यते अतःकथंव्याख्यानव्याख्येयभावइतिचेत् उच्यते प्रयोजकव्यापारवाचिना सृष्ट्यादिशब्देन प्रयोज्यव्यापारो जन्मादिलक्ष्यते लक्षणाप्रयोजनं च ब्रह्मणः स्रष्टृत्वमेव न तूपादानत्वमिति सूचनं अतएवयोनःपितेतिश्रुतितथैवावतारिष्यतीतिध्येयं । नन्वत्रजर्विरूढिर्भीकृत्यबाधकवशात्तत्परित्यागइतिनवक्तव्यं । किंतु तदेव ब्रह्मपरमं कवीनामितिपूर्वाधिकरणोक्तन्यायेन ब्रह्मशब्दस्य विष्णोर्विद्वद्गुणैरुक्तत्वाद्विद्वद्गुणैः विद्वद्गुणैरेव बलीयस्त्वाद्विष्णुरेवात्रोक्तं ब्रह्मेति वक्तव्यमित्याशंक्यपरिरहति ॥ यद्यपीति ॥ अभ्युपगमवादप्रयोजनं तु जीवभेदकगुणपूर्तिलाभः रूढ्यंगीकारे तदलाभादिति भावः । इयमुक्तिः सौत्री बाधोक्तिः । रामानुजरीत्याऽतदुणसंविज्ञानेऽष्टकालाभादाह ॥ तदुणसंविज्ञानइति ॥ तस्यगुणस्य अन्यपदार्थप्रत्युपसर्जनीभूतस्यान्यपदार्थसंविज्ञानं विशेषणत्वेनोपादानं यस्मिन्ब्रूहीसंतदुणसंविज्ञानः यथालंबकर्णमानयेत्यादौ । प्रकृते च तस्य गुणस्यान्यपदार्थं पालनादिकं प्रत्युपसर्जनीभूतस्य जन्मनोऽन्यपदार्थे पालनादौ संविज्ञानं विशेषणत्वेनोपादानं कार्यं । नतु चित्रगुमानयेत्यादाविव तत्परित्यागइत्यर्थः । ननु कथं जन्मनः स्थित्याद्यपेक्षया आदित्वं पूर्वार्पणेति चेन्न । दर्शपार्ष्णमासतिथ्योरिव जन्मस्थिति संसंहारप्रवाह

स्यानादित्वेनपौर्वापर्यानियमादित्यतआह ॥ लब्धजनमेति ॥ सत्यमेवंतथापिलब्धजनमनःस्थित्यादिरितिबन्धस्थितस्य
नष्टस्यवाजन्मेत्येकव्यक्त्यपेक्षयाजनमनःप्राथम्यमितिभावः । अज्ञानंभावरूपं ॥ नोपलभ्यतइति ॥ तद्विजिज्ञास
स्वेत्यत्रानुपलंभादितिभावः । प्रयंति प्रयांति त्रिधात्वित्यस्यार्थः प्रकृतिपुरुषकालाधारकइति । यच्छब्दस्यतदस्यप्रियमित्यु
त्तरेणान्वयः । चतुर्भिर्नामभिःसाकंवासुदेवादिभिर्हरिः । वसून्रुद्रांस्तथादित्यान्ब्रह्मणोमरुतस्तथा । बृहच्छरीरोभगवा
न्नूनंशासतिनित्यशइतिप्रमाणानुसारेणश्रुतिंव्याचष्टे ॥ बृहच्छरीरइति ॥ बृहच्छरीरोविपिमामिनित्युत्तत्रोक्तमिदं ।
व्यतीनित्यस्यार्थोविशेषणाधिकानिति विशेषणाधिकत्वेन व्यतयोदेवतास्मृता इतिकर्मनिर्णयोक्तः दृत्तंभ्रममाणं नेत्य
स्यार्थोइवेति ॥ पर्यवर्तयदिति ॥ विपरिवर्तनधातोरितिभावः । एकादशादित्याइति आदित्यानांद्वादशत्वोपि-
विष्णुव्यातिरिक्तानांनियम्यानांएकादशत्वादियमुक्तः । पंचाशन्मरुतइति । एकोनपंचाशन्मरुतांमुख्यवायुनासहपंचा
शत्वादितिभावः तत्त्वप्रदीपेचंप्रकारमाभिधाय आदित्यावसवोरुद्रामरुतश्चाश्विनावपि । बृहस्पतिश्चकामश्चमनुर्देक्षोविना
यकः । भृगुश्चैवानिरुद्धश्चधर्मोनिर्ऋतिरेवच । कुबेरसहितादेवानवतिःसंप्रकीर्तिताः । अनंतोगरुडोदायुश्चत्वारोब्रह्मणास
हेतिप्रमाणानुसारेणप्रकारांतरमप्युक्तं । अत्राश्विनोरेकत्वंबोध्यं ॥ एतान्यपीति ॥ नकेवलंस्थितिनियमनकर्तृत्वं
किंलक्षावपीत्यर्थः । तन्वावृधानेत्यस्यार्थः स्वमूर्त्यैवापरिच्छिन्नइति । मात्रयेत्यस्यमितेरिति ॥ अपरिमितत्वादिति ॥
विष्णोरपरिमितत्वोक्तौमहिम्नस्तत्स्वरूपत्वात्तस्यापरिमितत्वमुक्तमित्याशयेनेयमुक्तिः ॥ वर्तमानेति ॥ वर्तमानार्थ
कलट्प्रयोगादितिभावः । यथाजीवमहिमासुचतुर्मुखमहिम्नः सीमालं यथावापरतंत्रमहिमासुरमामहिम्नः सीमात्वमेवं
विष्णुमहिम्नोपिविवक्षाविशेषणसीमात्वंनयुक्तमित्याशयेनोक्तं ॥ परमिति ॥ जातोऽजनिष्यमाणश्चवर्तमानस्तथैव

चेतिप्रमाणानुसारेणैदमुपलक्षणमित्याशयेनाह ॥ जनिष्यमाणइति ॥ सर्वेचवयंचवयं त्यदादीनि सर्वे नित्यमित्ये-
कशेषत्वंप्रत्याह ॥ नः सर्वेषामिति ॥ अस्मादिसर्वेषामित्यर्थः । पौनरुक्त्यवारणायाह ॥ नदत्तपुत्रवदि-
ति ॥ पितापालकः ॥ २ ॥ जन्मादिकारणत्वस्य विष्णुलक्षणत्वेनोक्तस्य तेनशास्त्रसंगतिरित्युपपन्नं ॥ तदेवेति ॥
अन्यथा अतिव्याप्तनेन विष्णुलक्षणत्वासिद्धिरितिभावः । यद्यपिलक्षणस्य विष्णवैकानिष्ठलंप्रागुक्तं तथापि तद्भाष्यकारेणैव
तिनदोषः । इतिशब्दस्याध्याहृतत्वेन श्रुत्यादिसंगतिरित्यनेनान्वयः । एवमग्रेऽपि उक्तन्यायः पूर्वोक्तश्रुतिस्मृतिरूपः
प्रसिद्धिः वक्ष्यमाणरीत्या ॥ अनुमानेनेति ॥ क्षित्यादिकं सकर्तृकं कार्यत्वादित्यनुमानेन कर्तृमात्रसिद्धावपि तस्य
नावेदत्रिदितिस्वप्नाप्रमाण्यनिषेधकश्रुत्युक्ते विष्णवाख्येकर्तरि पर्यवसानायोगेन पाशुपताद्यागमोक्तेशिवादौ पर्यवसाना
द्वाशिबोजगत्कर्ता सर्वज्ञत्वात् व्यतिरेकेण कुलालवदित्यनुमानेनवा रुद्रादेः कारणत्वसिद्धिः । नचद्वितीयोऽसिद्धिः पाशु
पताद्यागमेन तत्सिद्धेरितिभावः ॥ श्रुतीति ॥ यजुत्रिथालित्यादिश्रुतित्यर्थः युक्तिविरुद्धार्थे उक्तानुमानविरुद्धे
विष्णोरेवकारणत्वरूपे ॥ ॐ ॥ शास्त्रयोनित्वात् ॥ ॐ ॥ जगत्कारणस्य वेदवेदानुसारिग्रंथैकप्रमाणकत्वानुमान
पाशुपतादिवैद्यत्वमित्यर्थः । अभिधेयत्वादिनाऽन्येषामपि अनुभेयत्वादाह ॥ कारणत्वेनेतिशेषइति ॥ आनुमानिकं
अनुमाननिश्चयं ॥ शास्त्रैकेति ॥ शास्त्रमात्रज्ञेयत्वादित्यर्थः । कारणनानुमाननिश्चयं शास्त्रैकवेद्यत्वादितिप्रयोगे व्या
प्तिमुपपादयति ॥ नहीति ॥ तस्यचोदनैकवेद्यत्वादितिभावः । प्रकृतोपयोगायात्मशब्दस्यार्थान्तरं सर्वकर्तारमिति ।
कर्तृत्वादात्मशब्दोक्तइत्यादेः सम्यक्परस्मिन्ननसंपरायः संपरायएवसांपरायः । तादर्थ्यसमर्पित्युपेत्याह ॥ मोक्षा-
येति ॥ जगत्कर्तृत्यपिप्रकृतोपयोगाय । जगृहपौरुषरूपं आदौलोकसिम्भस्येत्युक्तेरितिभावः । अंगीकारात्स्वतंत्रस्यपू

णगुणलनियमादितिन्यायविवरणे ॥ श्रुत्यादिसहकारीति ॥ स्वातंत्र्यानुमानमपिपूर्णोहरियः स्वतंत्रः सदैवेत्यादिश्रु-
 तिसाहाय्यमितिभावः ॥ प्रतिपक्षादीति ॥ विमतंसकर्तृककार्यत्वादित्युक्ते विमतंविकर्तृकमस्मत्संमतकर्तुरहितत्वा-
 दिति प्रतिपक्षसंभवादित्यर्थः । तादृशं श्रुतिसहाय्यरहितं श्रुतिसहाय्यरहितानुमानस्य बन्हादौ प्रवृत्तेः कथं न कुत्रचिदिति
 तत्राह ॥ अदृष्टइति ॥ अस्मादाद्यदृष्टइत्यर्थः । तेन प्रमाणांतरं प्रत्यक्षमित्युपपन्नं । अन्यथोकेनाप्यदृष्टविषयकश्रुतिस-
 हितप्रत्यक्षस्याप्रसिद्धत्वेन विशिष्यनिषेधे अनर्थकः स्यादिति ध्येयं ॥ यथेश्वरइति ॥ इदं तु यः स्वतंत्रः सदैवेति श्रुति-
 बाधितं ॥ यथारामेति ॥ इदं तु वर्जितः सर्वदोषैरिति श्रुतिविरुद्धं ॥ अत्रापीति ॥ तर्कस्य पृथगाभिधानादिति भावः
 ॥ यशोदायाइति ॥ तच्च यउत्रिधा त्वित्यादिश्रुतिसहाय्यं ॥ यथाविष्णुरिति ॥ समव्याप्तत्वेनोभयोरपि परस्परं
 साध्यसाधनभावसूचनाय पूर्वप्रयोगाव्यत्यासः । भाष्ये तादृशतर्कप्रदर्शनाय पूर्वोच्यतेत्याद्युक्तं । ऊहनं परामर्शजन्यज्ञान
 विशेषः । शुष्कः श्रुत्यसहायः ॥ जगत्कारणत्वाभावादाविति ॥ जगन्निष्कारणं वस्तुत्वादात्मवत् । न चेष्टापत्तिः ।
 सकारणत्वस्य यतो वेत्यादिप्रमाणसिद्धत्वेन प्रामाणिकहानापत्तेः । शशोविषाणवान्मृगत्वात् कृष्णमृगवत् । न चेष्टा-
 पत्तिः । शशविषाणस्य सर्वथा अप्रामितत्वेनाप्रामाणिककल्पनाप्रसंगादिति भावः । ईक्षणकर्तृत्वमागमसाहायस्यापि नास्ती-
 तिकिविशिष्यनिषेधेनेत्यत आह ॥ उर्दक्षायितुमिति ॥ तस्मात्स्वपरपक्षयोः साधकबाधकसद्भावात्कथं शास्त्रादीश्वर-
 सिद्धिरित्येतदुपपादनाय पूर्वभागः । ईश्वराद्यतींद्रियमेव नास्ति शास्त्रादिकमपि प्रमाणभूतं नास्तीति अनैवनास्तिक्यवाद-
 इत्येतद्विवृतं ॥ कार्यकारणभावोऽस्तीति ॥ अन्यथा अपत्योत्पादनायरेतः सैकादौ प्रवृत्त्यनुपपत्तिरिति भावः ॥ न च-
 साविति ॥ तस्य कालादिघटितत्वादिति भावः ॥ अन्वयव्यतिरेकित्वाख्येति ॥ शरीरं रेतो जन्यतदन्वयव्यतिरे-

कप्रयुक्तान्वयव्यतिरेकप्रतियोगित्वादित्यनुमानेनेत्यर्थः । यदधिष्ठिते येनाधिष्ठिते । परिणमते शरीरात्मना । वातादिधातु-
 रित्यादौ नचासौप्रत्यक्षइत्यादियथासंभवमनुवृत्त्यकार्यकारणभावसाधकानुमानप्रापण्यजीवेश्वरादृष्टागमप्रापण्यसिद्धि-
 व्याख्येया । कणिका बीजं । अयस्कांतेन सूचीपाषाणेन ॥ नचाचेतनेचेष्टकत्वमिति ॥ अतस्तत्रेश्वरौगीकार्यइति-
 भावः । एवमेव नचासाविति वाक्ययोज्यं । पच्यतइति । पचननन्तरमेव तृष्णानिवृत्तिरिति भावः ॥ नापि जीववत्स-
 र्वशरीरेरिति ॥ व्याधिविशेषविशिष्टानां तथादर्शनादिति भावः । भूतेषु पृथिव्यादिषु वचनादित्यस्य नास्तिक्यवादा-
 योगे हेतुत्वायोगादाह ॥ एतैरिति ॥ इतश्चक्षमाणादपि प्रकारात् सांख्यमित्यादिभाष्यमाकांक्षाक्रमेण योजयति
 ॥ पंचरात्रस्येत्यादिना ॥ अत्रेदंबोध्यं । सांख्ययोगः पाशुपतं वेदारण्यकमेव च । ज्ञानान्येतानि भिन्नान्युताहोनेति चो-
 च्यतां । सांख्ययोगः पाशुपतं वेदारण्यकमेव च । ज्ञानान्येतानि भिन्नानि नात्रकार्याविचारणा । सांख्यस्य वक्ता कपिलः
 परमर्षिः स उच्यते । प्राचीनगर्भतमृषिं प्रवदंतीह केचन । हिंण्यगर्भो योगस्य वक्ता चैव चतुर्मुखः । उमापतिर्भूतपतिः
 श्रीकंदो ब्रह्मणः सुतः । उक्तवानिदमव्यग्रं ज्ञानं पाशुपतं शिवः । पंचरात्रस्य कृत्स्नस्य वक्तानारायणः स्वयं । ज्ञानेष्वेतेषु
 राजेंद्र सर्वेष्वेति द्विशिष्यतइत्यत्राद्यश्लोकेन सांख्यादिचत्वारिज्ञानसाधनानि किंपरस्परभिन्नार्थप्रतिपादकान्युतैकार्थप्रति-
 पादकानि । आद्ये किं सर्वाण्यप्रमाणानि उतैकप्रमाणं । एकंप्रमाणंचेतुर्किंतदिति जनमेजयेन प्रश्नः क्रियते वैशंपायनेन तु
 द्वितीयपद्येन क्रमेण प्रकृतिवायुनिरोधशिवकिष्णनां मोक्षदत्वप्रतिपादकत्वेन भिन्नार्थप्रतिपादकत्वमित्याद्याप्रश्नपरिहारः क्रि-
 यते । सार्धश्लोकत्रयेणानामप्रणीतत्वादितरेषामप्रापण्यं वेदपंचरात्रयोरेकार्थत्वेन पंचरात्रप्रापण्योक्तौ वै स्यापि
 प्रापण्यमुक्तं भवेदित्याभिप्रेत्य पंचरात्रस्याप्तप्रणीत्वेन प्रापण्यमिति द्वितीयतृतीयप्रश्नपरिहारः क्रियते । नान्यप्रापण्य-

मिति । अकथनादितिभावः । वेदस्यपंचरात्रभिन्नार्थत्वंमत्वाशङ्कते ॥ तर्हीति ॥ वेदश्चारण्यकंच तयोःसमाहारवे
दारण्यकं । अरण्येपठनीयोवेदभागः आरण्यकंसामान्यविशेषभावेनपृथगुक्तिरितिध्येयं । वेदार्थत्वेन वेदव्याख्यान
रूपत्वेन ॥ असंगतस्यादिति ॥ एव्याभिप्रायेहिंवेदारण्यकशब्देनपंचरात्रस्यापिप्रसक्तत्वेनएतेषुकिंप्रमाणमिति
प्रश्नोत्तरत्वेन तदाधिक्यकथनंसंगतस्यात् । तदभावेचपंचरात्रस्यप्रागप्रकृतत्वेनतदाधिक्यकथनमसंगतस्यादित्यर्थः ।
पृच्छति ॥ वेदस्यैवेति ॥ वेदस्यैवपृष्टत्वादितिभावः । उत्तरमाह ॥ पंचरात्रेति ॥ नोच्यतइत्यनुवर्तते वेदप्रामाण्यो
क्तौतदलाभादितिभावः । तर्हिवेदप्रामाण्यंनोक्तस्यादित्यतआह ॥ पंचरात्रप्रामाण्योक्ताविति ॥ वाक्यार्थानु
पपत्येति ॥ ज्ञानेज्वेतेष्वितिवाक्यस्यस्योर्थःपंचरात्रप्रामाण्यरूपः तस्यान्यथावेदप्रामाण्यंविनानुपपत्येत्यर्थः । तथाहि
एतेषुकिंप्रमाणमितिप्रश्नस्यैतेषुपंचरात्रप्रमाणमित्युत्तरं पंचरात्रस्यैतेष्वन्यतमत्वंविनानोपपद्यतेतत्रसांख्याद्यन्यतमत्वंना-
स्ति तद्विरुद्धान्यार्थप्रतिपादकत्वात् । अतोवेदारण्यात्मकत्वाच्च । नचस्वरूपैक्यसंभवति । अतोर्थैक्यमंगीकार्यं तत्रवे
दस्याप्रामाण्येतत्समानार्थकंपंचरात्रस्याप्यप्रामाण्यस्यात् । नचैवं । अतोवेदस्यापिप्रामाण्यमिति ॥ धर्मबहुत्वादि-
ति ॥ तथाचप्रतिपाद्यबहुत्वप्रयुक्तबहुत्वव्यवहारइत्यर्थः ॥ प्रमाणमिति ॥ सामर्थ्यलब्धायाःज्ञप्तेःशास्त्रपदार्थ
पर्यालोचनया प्रमात्वलाभइतिभावः । ननुतपोधनइत्यादौ समस्यमानपदद्वयार्थत्यागेनान्यपदार्थस्यैव तपस्विनः प्राधा
न्यं राजपुरुषइत्यादौच समस्यमानोत्तरपदार्थस्यपुरुषस्याप्राधान्यं । एवंचान्यपदार्थप्रधानबहुव्रीह्यपेक्षया वृत्तिपदार्थ
प्रधानतत्पुरुषस्य प्राबल्यात्सएवात्रास्त्वितिशङ्कते ॥ समासप्राबल्यादिति ॥ जन्मादिकारणत्वंकुतइत्यतः शास्त्रयो
नित्वेनतत्साध्यतेअतउक्तोपयोगइत्यतआह ॥ नहीति ॥ वैषरीत्यस्यैवेति ॥ सहस्रवत्त्वेनवशतवत्वसाधननान्यथा

व्यभिचारादितिभावः ॥ अर्थलब्धमिति ॥ उपादानादिज्ञानवत्त्वकतृत्वादितिभावः । स्फोरयति स्फुटीकरोति ॥ अर्थलब्धशक्तीति ॥ श्रुत्यभावेकतृत्वात्तर्गतप्रयत्नानुपपत्तिरितिभावः अभ्युपेत्यदमुक्तं । वस्तुतस्तुसावज्ञस्फोरणमेव न युक्तमित्याह ॥ अनंतंति ॥ ननुशास्त्रस्याशेषार्थप्राप्तपादकत्वात्तन्निर्माणमशेषार्थज्ञानविना न संभवतीति सावेद्व्याप्तिरिति चेन्न । तथात्वे सावज्ञस्य पूर्ववदर्थलब्धत्वेन स्फोरणायो गत् । न केवलमुक्तरीत्या शास्त्रकृतत्वकथनमनुयुक्तं किंत्वयुक्तं चेत्याह ॥ किंचेदमिति ॥ कणादिति ॥ तद्वत्पौरुषेयत्वांगीकारे तन्मतप्रवेशइत्यर्थः । अस्त्वित्यत आह ॥ श्रुतीति ॥ अपौरुषेयत्वाभिधायकवाचाविरूपनित्ययेत्यादिश्रुतीत्यर्थः ॥ सावज्ञसाधकत्वाभावेति ॥ अध्यापकवदर्थज्ञानेष्युच्चारणसंभवादितिभावः । नन्विदमधिकरणं स्मृत्यनकावशदोषप्रसंगइति चेन्नान्यस्मृत्यनकावशदोषप्रसंगादित्यनेन पुनरुक्तं । तत्रैवात्रापि सांख्यपाशुपतादिदुर्गगमानां निरासादिति चेत् । उच्यते । अत्र विष्णोरन्येषांचकारणत्वमिति समुच्चयेन लक्षणस्यातिव्याप्त्या पूर्वपक्षे विष्णोरेवेत्यवधारणेन सिद्धांतः । तत्र तु विष्णोः कारणत्वेनेत्यसंभवेन पूर्वपक्षे स्तीतिसिद्धांतः । अतएवात्र टीकायां विष्णोरिवान्यस्याप्यास्तनवेति संदेहः । कारणत्वस्य भगवदेकनिष्ठत्वाभावादिति पूर्वपक्षोपसंहारश्च तत्र तु युक्तं न वेति संदेहः । न विष्णोः कारणत्वसिध्यतीति पूर्वपक्षोपसंहारश्च सुधापि अत्रातिव्याप्तिमाशङ्कयेति । तत्र तु शिवादीनामेव कारणत्वमिति विस्तरस्तु चंद्रिकायां द्रष्टव्यः ॥ ३ ॥ जगत्कारणत्वेन जगत्कारणत्वमित्यनेन प्रकारेण एवमशेषेपि । तज्जगत्कारणत्वेन शास्त्रयोनित्वं । पूर्वोक्तिः कारणस्य शास्त्रयोनित्वाद् विष्णोरेव कारणमित्युक्तिः प्रतीतिः एकोरुद्रो न द्वितीयो वतस्ये एको नारायण आसीदित्यादिना अप्रामाण्येन नैव शास्त्रं कुर्वन्मतेदित्युक्तरीत्या प्रतीतिः सग्रीचीनस्येति प्रतीतिसाहित्येन समीचीनस्येत्यर्थः ॥ ॐ ॥ तनुसमन्वयात् ॥ ॐ ॥ जन्मादिकारणत्वेन शास्त्रगम्यं

तत्तुविषयवाक्यं ब्रह्मैव कुतः समन्वयात् बलाबलत्वादिना सम्यग्विचारितोपक्रमादिप्रमाणादित्यर्थः । प्रकरणादिरूपक्रमः
तदंतउपसंहार इत्यत्र स्फुटत्वाद्भ्यासादेर्लक्षणमाह । एकप्रकारेत्यादिना असकृत् अनेकवारं यथाहोदर्शनीयाहो-
दर्शनीयेत्यादि । ननु समिधोयजति इडोयजति तनूनपांतयजति वीहिर्यजति स्वाहाकारंयजति इति भिन्नप्रकारयु-
ते अभ्यासे इदं लक्षणमव्याप्तं । न च तत्रापि यजेत्यंशे एकप्रकारोस्तीति वाच्यं तथा लेघटोस्ति पटोस्ति इत्यत्रातिव्याप्तेः ।
तत्राप्यस्ति त्वांशे एकप्रकारोक्तिस्तत्वादिति चेत् सत्यं अभ्यासोद्विविधः तात्पर्यनिश्चायकः कर्मभेदप्रयोजकश्च । तत्रा-
द्यः एकप्रकारासकृदुक्तिरूपः । अपरस्त्वसकृदुक्तिमात्ररूपः । इदानीं तात्पर्यनिश्चायकस्यैवलक्ष्यत्वाच्चेतरत्रातिव्याप्तिरि-
ति ॥ प्रमाणांतरेणासिद्धार्थेनेति ॥ प्रमाणांतरेणाग्राह्यतेत्यर्थः । यथेश्वरसर्वज्ञप्रतिपादकयः सर्वज्ञइत्यादि नन्वे-
तदनुपपन्नं । ईश्वरसर्वज्ञस्य स्मृतिवाक्येन कार्यत्वाद्यनुमानेन च । प्राप्तत्वेन मानांतरा प्राप्तत्वाभावादिति चेन्न प्रमाण-
लक्षणटीकानुसारेण प्राचर्येनेति पूर्णात् । तथा च स्वबोधनीयपुरुषगताज्ञानादिविरोधिना स्वानुपजीविमानांतरेणाग्राह्या-
र्थत्वं पर्यवस्यति । अस्यार्थः स्वशब्दस्तेन बोधनीयोयः पुरुषस्तद्गतं यदज्ञानादितद्दिरोधिना स्वशब्दस्तदनुपजीविमानांत-
रेणाग्राह्यार्थत्वमिति अत्र स्वानुपजीविमानांतरेणेत्यनेनोक्तचोद्यनिरासः स्मृतिवाक्यकार्यत्वाद्यनुमानयोः शब्दोपजीवि-
त्वात् । तावन्मात्रस्य लक्षणत्वे असंभवः सार्वज्ञादिरूपवेदार्थस्य शब्दानुपजीविविश्वप्रत्यक्षग्राह्यत्वात् । अतः स्वबोधनी-
यपुरुषगताज्ञानादिविरोधेनेति । ईश्वरस्य वेदबोधनीयत्वाभावात् वेदबोधनीयास्मदादिगताज्ञानादिकं प्रतीश्वरप्रत्यक्ष-
स्य विरोधित्वासंभवाच्चासंभवपरिहारः टीकानुसारेण प्रमाणांतरा प्राप्तार्थत्वमित्युक्ते प्रत्यक्षापेक्षया पूर्वं प्रवृत्ते अग्नि-
हिमस्य भेषजमित्यादिवाक्येति व्याप्तिः । तत्रापि स्वबोधनीयपुरुषगताज्ञानादिविरोधिना स्वानुपजीविना स्पर्शनप्रत्यक्षेण

बह्वौष्णस्याप्राप्तत्वात् । अतोमानंतराग्राह्येति । औष्ण्यस्यप्रत्यक्षाप्राप्तत्वेऽपि तद्गृहणयोग्यत्वेन तद्ग्राह्यत्वाभावाच्चातिव्याप्तिरिति । फलवत्त्वमिति । फलप्रतिपादकत्वमित्यर्थः । यथामृतोवाचसोमपोभवतीत्यादिर्थावाद्इत्याभियुक्तप्रयोगोवाविधिशेषत्वार्थवादइतितल्लक्षणस्य स्फुटत्वात् तद्विशेषोनेवाह ॥ स्तुतिरिति ॥ वायुर्वैशेषिष्ठदेवतेत्यादिस्तुतिः । पुत्राह्येतद्वृद्धायाश्चरूपइत्यादिनिंदा । कर्तृनामनिर्देशपूर्वकमितिहासः । परकृतिः यथाजनकोवैदहआसांवेकत्त्यादि । सामान्यतः कथाकथनंपुराकल्पः । यथात्रयोद्गीथेकुशलबभूवुरित्यादि ॥ युक्तिरिति ॥ पूर्णत्वापूर्णत्वाभ्यां जीवे शभेदप्रतिपादकं । भिन्नोचित्यः परमो जीवसंघातपूर्णः परो जीवसंघो ह्यपूर्णइत्यादि । उपक्रमोपसंहाराविति भाष्ये प्रत्येकविवक्षया द्वाविविवक्षया तदैकरूप्यमपि विवक्षितं । तद्दीकार्यातदनुक्तिश्चकंठतोऽनुक्तत्वादिति ध्येयं । ननूपक्रमादीनामुपपत्तेः सकाशात्पृथगुक्तिरशुक्ता । इदं वाक्यमेतत्परं । अबाधेऽस्येतदुपक्रमवत्त्वादित्यादिरूपेण तेषामपि महावाक्यतात्पर्ये उपपत्तिरूपत्वादित्यत आह ॥ उपक्रमादीनामिति ॥ सन्यासिनां ब्राह्मणत्वेऽपि ब्राह्मणेऽविद्यमानदेहमुडत्वादिविशेषवत्त्वाद्यथापृथगुक्तिः तथोपक्रमादीनां तात्पर्यनिर्णये उपपत्तिरपि अवांतरवाक्यार्थरूपस्वार्थे आगमरूपत्वं उपपत्तेश्च अयं तात्पर्यविषय उपपन्नत्वादिति तात्पर्यनिर्णयइव ईश्वरो भिन्नः पूर्णत्वादित्यादिस्वार्थेऽप्युपपत्तिरूपत्वं अतो विशेषादुपपत्तेः सकाशादुपक्रमादेः पृथगुक्तिरित्यर्थः । उदाहृतवाक्ये उपक्रमस्य प्राथम्यश्रवणादन्यउपपत्त्यादिलिङ्गमितिकथमुक्तमित्यत आह ॥ उपक्रमादीनामिति ॥ अत्रानुव्याख्यानसंमतिमाह ॥ उपक्रमेति ॥ उत्तरोत्तरप्राबल्यमुपपादयति । उपसंहारस्येत्यादिना ॥ व्याख्यानरूपत्वेनेति ॥ तत्सत्यामित्युपक्रमे श्रुतसत्यशब्दव्याख्यानंसदिति प्राणस्तीत्यन्वयमित्यसावादित्यइत्युपसंहारेण क्रियते । अन्यथा प्रथमप्राप्तोपक्रमेण वार्थबोधे प्रयोजनानं

राभावेनोपसंहारस्यैवैयर्थस्यादितिभावः ॥ उपक्रमाप्रामाण्येति ॥ निश्चितप्रामाण्यव्याख्यानानुसारेण निश्चितव्य-
 प्रामाण्यव्याख्येयबाधस्य न्याय्यत्वादितिभावः ॥ प्राबल्यमिति ॥ सत्यशब्दादन्यप्राप्तिनिषेधकोदाहृतस्थलएव-
 दृष्टत्वादितिभावः ॥ बहुक्तेःप्राबल्यादिति ॥ बहुबाधस्यान्याय्यत्वादितिभावः ॥ प्राबल्यमिति ॥ यथा त-
 स्यैषएवशरीरआत्मैतिशरीरशब्दबलाज्जीवप्रापकोपसंहारापेक्षयाऽसद्ब्रह्मेतिवेदचेदस्तिब्रह्मेतिचेद्वेदतिब्रह्मशब्दाभ्या-
 सस्यप्राबल्यं । अत्रोपक्रमात्प्राबल्यकथनंनस्तुस्थितिप्रदर्शनार्थनत्वावश्यकं । उपसंहाराधिक्येनैवोपक्रममाधिक्यसिद्धेः ।
 उपसंहाराधिक्यस्यैवोपपादनाच्च । एवमग्रेपि ॥ मुख्यस्येति ॥ प्राचुर्येणाप्राप्तस्येत्यर्थः । असकृदावृत्तस्यापि स-
 भवदनेकार्थस्य स्वारसिकप्राप्तार्थेत्यागेनावैयर्थ्याप्राप्तार्थतायाः आवश्यकत्वादितिभावः ॥ प्राबल्यमिति ॥
 यथा जीवाद्भवंतिभूतानिजीवेतिष्ठत्यचंचलाः । जीवितुलयमिच्छतीतिजीवशब्दाभ्यामापेक्षया प्रत्यक्षसिद्धयत्किंचिद्वृत्तक-
 र्त्तृजीवंविना ब्रह्मग्रहणेनपूर्वतायाः प्राबल्यं ॥ उद्देश्यत्वादिति ॥ अपेक्ष्यत्वादित्यर्थः । अप्राप्तेनिष्फले ताप्तया
 दर्शनात् प्राप्तेपिसफले ताप्त्यदर्शनादितिभावः ॥ प्राबल्यमिति ॥ यथाब्रह्मोत्पत्तिप्रतिपालकत्वेनापूर्वतायुक्तादप्य-
 सतःसदजायतेतिवाक्यात् ब्रह्मानुत्पत्तिप्रतिपादकत्वेन तत्प्रीत्यामोक्षरूपफलवतः सदेवमौम्येतिवाक्यस्यप्राबल्यं ॥ फ-
 लमात्रादिति ॥ इष्टानिष्टकथननूत्यादित्यर्थः ॥ प्राबल्यमिति ॥ यथाश्रुतोवेवेतिफलवाक्यात्काम्यकरणे
 अनिष्टकथनस्य पुत्राहोतेभट्टहायज्ञरूपाइति निंदारूपार्थवादस्यप्राबल्यं ॥ सर्वभूलत्वेनेति ॥ उक्तरीत्यापक्रमदेरप्यु-
 पपत्तिरूपेण तात्पर्यनिश्चायकत्वादितिभावः ॥ प्राबल्यमिति ॥ यथा तस्यतावेदवचिरमित्याद्यर्थवादोपेतादप्यभे-
 दवाक्याद्भिन्नोचित्यइत्यादिसोपपत्तिकभेदश्रुतेः प्राबल्यं । लिङामित्येकवचनंघटयंश्चतुर्थपादार्थमाह ॥ एतदिति ॥

यदर्थमुत्तरोत्तरप्राबल्यनिरूपणं तदाह । विरोधइत्यादिना बाधइत्येतेन । उपक्रमादिष्वन्योन्यविरोधइत्यर्थः । एतदुदाहरणं पूर्वोक्तमेवव्ययं ॥ साम्यइति ॥ उपक्रमादिद्वयस्योपसंहारद्वयस्यैवा समस्यविरोधे निरवकाशेन सावकाशेबाध्यमित्यर्थः । यथा प्राणोब्रह्म कंब्रह्म खंब्रह्मतिप्राणब्रह्मणोरुपक्रमेपिश्रुतिलिगादिना निरवकाशब्रह्मोपक्रमेण प्राणोपक्रमबाधः ॥ स्वभावेति ॥ उपक्रमादावुत्तरत्वंस्वभावप्राबल्यानियामकं ॥ बाधोभवतीति ॥ यथाऽदितेरादितिसमिति स्वभावप्रबलोपसंहाराददितिप्रतीतावपि नैवेहकिंचनेतिनिरवकाशोपक्रमेण सावकाशोपसंहारस्यबाधः । एकेननिरवकाशेन अनेकेषां सावकाशानांबाधइति । यथा एकमेवाद्वितीयं तत्त्वमस्यथसंपत्स्यतइत्यभेदप्रापकाणांक्रमेणोपक्रमोपसंहारफलानां शकुनिमूत्रदृष्टांतोपपादकभेदोपपत्त्याबाधः । ननुबाधेसत्यर्थितरपरत्वं सावकाशत्वं दुर्बलत्वमपीदेमेवार्थितरपरत्वाभावोनिरवकाशत्वं प्राबल्यमपीदेमेवातोबाध्यत्वेसावकाशत्वंबाधकत्वं निरवकाशत्वंप्रयोजकमित्येववाच्यं । नतुभयोरुभयत्रप्रयोजकत्वमितिशंकेते ॥ नन्विति ॥ निर्णयः । बाध्यबाधकव्यवस्था । अन्यथाद्वयोरपिनिरवकाशत्वे ॥ वाक्येति ॥ उपक्रमाद्यवांतरवाक्येत्यर्थः । वाक्यार्थैर्द्वैरूप्यायोगादितीतिभावः । अर्थान्तरपरत्वसाम्येपि व्याख्यातव्यापारसापेक्षत्वनिरपेक्षत्वाभ्यांविशेषइत्याह ॥ मैवमिति ॥ अर्थान्तरकल्पनमिति ॥ बलाल्लक्षणादिनार्थान्तरकल्पनंव्याख्यात्राकार्यमित्यर्थः । इदं दुर्बलत्वंनाम यथोपजीव्यत्वादिना प्रबलभेदग्राहिसाक्ष्यादिप्रमाणविरोधेन तत्त्वमसीत्यादेः सादृश्येऽलक्षणा । स्वयंव्याख्यातृप्रयासमनपेक्ष्ययथानिरवकाशपरोवरीयस्त्वादिलिगविवरोधेनाकाशश्रुतेरासमंतात्काशतइत्याकाशइतियोगेनविष्णुपरत्वं सावकाशत्वंदुर्बलव्याभेदतद्विरुद्धनिरवकाशत्वप्राबल्ययोर्भेदःस्फुटएवेतिनोक्तः । ननुपक्रमादीनांसमानमेव तात्पर्यलिङ्गत्वेकथमुत्तरत्रश्रुत्यादिनानिर्णयइत्यतआह ।

अत्रेति ॥ उपपत्त्यादीति ॥ भाष्यं आदिपदार्थत्वेनेत्यर्थः । तत्स्वरूपं वामनाधिकरणेस्फुटीभविष्यतीतिभावः ।
 तर्ह्यपक्रमादिभिरेवरुद्रादिनिर्णयोस्त्वित्यतआह ॥ तैश्चेति ॥ कर्मविधात्री प्रातःसंख्यामुपासीतित्यादिका
 विष्णोःसिद्धत्वेनविधेयत्वाभावादाह ॥ मांप्रत्येवेति ॥ मत्प्रीत्यर्थमेवकर्मादिविधत्तइत्यर्थः । इन्द्राद्यभिधात्री ।
 इन्द्रश्रेष्ठानीत्यादिका । मामभिधत्ते परममुख्यवृत्त्या । विविधरूपत्वेन वासुदेवादिरूपत्वेन । कल्प्यः ज्ञेयः ।
 अप्रियत्वादपोह्यइति मदप्रीतिसाधनत्वादेवसुरापानादिकानिषिध्यतइत्यर्थः । इत्यस्याः इत्यत्रेतिशब्दंव्याचष्टे ॥ एवं
 भूतायाइति ॥ इत्यभिप्रायमिति ॥ अनेनास्याहृदयमित्यनयोर्मध्ये मांविधत्तइत्यादियोज्यमित्युक्तंभवति
 ॥ उपलक्षितानंतेति ॥ अस्मिन्नाधिकरणे शास्त्रपदवाच्यानंतवेदादिसदागमानां जन्मादिकारणत्वादिलक्षणतदि-
 तरानंदादिगुणप्रतिपादकानां समन्वयस्योक्तत्वादितिभावः ॥ ४ ॥ वाच्यत्वेति ॥ उपलक्षणमेतत् । सुधोक्तरीत्या
 संशब्दार्थसर्वशास्त्रप्रतिपाद्यत्वसमर्थनादित्यपिध्येयं । तेनसकलशास्त्रप्रतिपाद्यत्वसमर्थकगतिसामान्यसूत्रस्यैतदधिकर-
 णांतर्भावउपपन्नः । ननूपक्रमादिलिङ्गबलाद्रुद्रादिशब्दोपेतशास्त्रस्यापिविष्णुरेवार्थइत्येवोक्तं ननुतस्यमुख्यत्वमित्यत
 आह ॥ उपक्रमादीति ॥ उपलक्षणमेतत् । सुधोक्तरीत्यासंशब्देनविष्णोर्मुख्यार्थत्वस्याप्युक्तत्वात् ॥ वादीति ॥
 वाच्यत्वावाच्यत्ववादीत्यर्थः । तद्ब्रह्म नहीति वचनवृत्त्यालब्धस्यमुख्यार्थत्वादितिभावः । प्रकृतोपयोगायाह ॥ तद-
 विषयश्चेति ॥ शब्दत्वगाद्यविषयइत्यर्थः । एतदुपपादनार्थैवगुणराहित्यकथनमितिभावः । प्रोवाचेत्यनेनवचन
 प्राप्त्या अवचनेनेत्येतद्व्याहृतमित्यतआह ॥ वचनवृत्तिंविनेति ॥ उपदिदेशेति ॥ विष्णुमिशेषः । यल्लोत्रेणेत्यत्र
 र्थेनश्रोत्रमित्यनेनव्याहृतमित्यतआह ॥ पुरुषइति ॥ भाष्ये यतोब्रह्मणःअप्राप्य अविषयीकृत्य मनसासहनिर्वर्तत

इत्यर्थः । अव्ययं ह्यंतरहितं । अनभ्युदितं वचनवृत्तानोक्तं । अभ्युद्यते व्यज्यते । श्रुतं ज्ञातं । यद्वाश्रुतिः स्वयंश्रोत्रशब्दं
निर्वक्ति । येनेति । येनकारणेन इदंशब्दजातंश्रोत्रेणश्रुतं तेननिमित्तेन इदंश्रोत्रमुच्यते । शब्दश्राहिर्त्वंश्रोत्रशब्दप्रवृत्ति-
निमित्तमित्यर्थः । गोचराद्विद्यार्थाश्रुतिगोचरशब्दस्यपुल्लिङ्गत्वात्कथंगोचरमित्युक्तमित्यत आह ॥ त्रयीति ॥
स्त्रीशूद्रब्रह्मबंधूनांत्रयीनश्रुतिगोचरेतिप्रथमस्कन्धेप्रयोगादितिभावः । त्रयी श्रुतिः श्रुतिगोचरा श्रवणविषयीभूता ।
उपलक्षणमेतत् । सुधाक्तरीत्याशब्दानां गवां ज्ञानानांचरश्चरणद्विचरिचरिस्मिन्तच्छब्दगोचरमिति व्यधिकरणबहुव्रीहिर्वा
चरश्चरणमस्यास्तौतिप्रत्वर्थीयाचप्रत्ययांतत्त्वा श्रुत्यगोचरमित्यस्यसाधुत्वंद्रष्टव्यं । तेनाप्राप्यमनसासाक्षात्स्पर्शमित्यादि
श्रुतौ यदज्ञेयत्वमभिप्रेतंतदपिसंग्रहीतंभवति । अन्यथातदंशोदाहरणंनस्यात् । अतएवभाष्ये अवाच्यत्वादिकमित्यादि
शब्दः तदवतारिकाग्रंथे अवाच्यत्वाज्ञेयत्वाभिधायकेतिटीकावचनं अतर्क्यमज्ञेयमित्यादिप्रमाणोदाहरणंचसंगच्छते ।
नचज्ञेयत्वसमर्थनमसंगतमितिवाच्यं । ईक्षणीयत्वहेतोरसिद्धिपरिहारार्थत्वात् । अतएवेक्षणीयत्वासिद्धिपरिहारक
त्वेनगौणश्चेन्नात्मशब्दादितिमुत्रनचगौणआत्मादृश्यइत्यादिनाभाष्येणव्याख्यातमितिबोद्धव्यं ॥ ॐ ॥ ईक्षतेर्ना-
शब्दं ॥ ॐ ॥ तद्वत्त्वा अशब्दं अवाच्यंन किंतुवाच्यमेव ईक्षतेः पुरुषमीक्षतेतिकर्मत्वव्यपदेशादित्यर्थः । श्रुतिप्राप्तं
आपाततइतिशेषः ॥ हिरण्यगर्भोपदेशेनेति ॥ प्रणवेनहरिंध्यायनब्रह्मलोकंसमेत्यच । ज्ञानंचतुर्मुखात्प्राप्यमुच्यते
नात्रसंगयइतिषट्प्रश्नभाष्योक्तेरितिभावः । पौनरुक्तिपरिहारायविज्ञायेत्येतद्वाचष्टे ॥ परोक्षतइति ॥ ईक्षणीयत्वं
ज्ञेयत्वं । ईक्षणस्य ज्ञानस्य ॥ प्रत्यक्षादिनापीति ॥ अतोऽन्यथाप्युपपत्तिरितिभावः । उक्तरीत्या शास्त्रयोनित्वादि
त्युक्तरीत्या ॥ प्रत्यक्षाद्येवेद्यत्वेसतीति ॥ आगमाननुसारिप्रत्यक्षादि

वेद्यत्वाद्विशेषणासिद्धिरिति निरस्तं ॥ ईक्षणीयत्वान्यथानुपपत्त्यर्थः । तत्र
 भ्रांतिविषयत्वेनान्यथासिद्धिरिति निरस्तं । एवमर्थपत्तिपरत्वेन व्याख्याय विशेषपरत्वेनापि व्याचष्टे ॥ परिशेष-
 प्रमाणेन वेति ॥ प्रमाणेनेति ॥ भ्रांतिरज्ञानावरकत्वेन प्रमाणेन मोक्षजनकक्षणासंभवादिति भावः ॥ अवाच्ये-
 दृत्यन्तरेति ॥ अवाच्येपि लक्षणगीकारेऽनवस्थावक्ष्यते इति भावः । अनेनावचनेन तत्प्रकारांतरणयोजितं ॥ प्राब-
 ल्यमिति ॥ तेषु त्रिष्वक्षादिकरणेषु मध्ये यदागमस्य प्राबल्यमुक्तं । तज्जात्यैव स्मृतं उत्सर्गेणैव स्मर्तव्यमित्यर्थः
 ॥ श्रुतिस्मृतीचाहेति ॥ श्रुतावाङ्मासाक्षादवाच्यत्वोक्तेः स्मृतौ कर्मादीनामपि वेद्यत्वाद्दहमेवेत्यवधारणानुपपत्त्या तदुप-
 त्तयेऽन्येषां मुख्यतया वेद्यत्वेऽपि हरेः परममुख्यवृत्त्या वेद्यत्वस्य वक्तव्यत्वात्तस्य चावाच्यत्वं विना योगात्तत्सिद्धिरिति भावः ।
 भाष्ये वेदांतकृत् वेदनिर्णायकब्रह्ममीमांसाकर्ता । यत्प्रति यत्प्रतीत्यर्थं अप्रसिद्धिनिमित्तकावाच्यत्वस्य वास्तव्यत्वे व्या-
 हतिरित्यत आह ॥ अवाच्यत्वादि व्यपदेश इति ॥ व्यवहार इत्यर्थः । सर्वागमोक्तस्य कथमप्रसिद्धत्वमित्यत आह
 ॥ साकल्येनेति ॥ अप्रसिद्धैवेति ॥ पश्यंतीति न पश्यंतीत्यनयोर्विरोधपरिहाराय साकल्येन न पश्यंतीति वाच्यं । तदेव
 चाप्रसिद्धत्वमिति भावः ॥ अन्यथानुपपत्तीति ॥ वाच्यत्वसाधकप्रमाणान्यथानुपपत्तीत्यर्थः । इयम् अप्रसिद्ध-
 त्वादवाच्यत्वादिरूपा ॥ अप्रसिद्धिप्रसिद्धिभ्यामिति ॥ तथा चाप्रसिद्धरतकर्मपक्षेऽप्रसिद्धेस्तकर्मज्ञेयं चेति व्याख्येय
 मिति भावः । अत्र ज्ञेयत्वमागमानुकूलप्रत्यक्षेण वचनतर्कयोः पृथगुक्तेरिति ध्येयं । तदीयाधिकरणसंक्षेपतो नुवदति ॥ जग-
 त्कारणत्वमिति ॥ संदेवेति ॥ संदेव सौ संदेव इति आसीत् एकमेवाद्वितीयं तदैक्षत बहुस्यां प्रजायेयेति तत्तेजो
 मृजतेत्यादमित्यर्थः ॥ प्रधानमिति प्राप्तमिति ॥ जेतनस्य ब्रह्मणोऽपरिणामितया क्रियाकर्तृत्वलक्षणसच्छक्त्य

संभवात्प्रधानस्य तत्संभवादिति भावः ॥ श्रौतेति ॥ श्रुत्युक्त्यर्थः ॥ ईक्षणश्रवणादिति ॥ तस्य जडेऽसंभवादिति भावः । अशब्दमित्यंशोक्तहेतुमाह ॥ अशब्दमिति ॥ प्रधानस्य श्रुत्यप्रतिपाद्यत्वात्तद्व्युक्तकारणं न भवतीत्यर्थः । इतरशब्दस्य मायि परत्वमुपेत्य प्रकारांतरमाह ॥ नापीति ॥ श्रुतत्वादिति ॥ तत्र लोहितशुक्लकृष्णमिति त्रिगुणात्मकत्वरूपतल्लिङ्गश्रवणादिति भावः । अन्यत्तज्जोबद्धात्मकं अत्रोक्त रूपाणां यदग्रे रोहितं रूपं तेजसस्तद्रूपं यच्छुक्लं तद्रूपं यत्कृष्णं तदन्नस्येति तेजःप्रभृतिषु प्रसिद्धत्वादिति भावः ॥ नाममात्रेति ॥ तेजोबद्धात्मकस्यैव प्रधानत्वादिति भावः । अतएवाह ॥ अर्थान्तरस्येति ॥ इत्थं व्याख्यानं स्वव्याहृतं चेत्याह ॥ किंचेति ॥ ईक्षति स्वरूपत्वादिति ॥ क्रियारूपस्य क्रियाश्रयत्वरूपकर्तृत्वानुपपत्तिरिति भावः । ननु तदैक्षत तत्तेजोमृजेति जगत्कारणत्वेनोक्तस्यैक्षितृत्वमंगीक्रियते जगत्कारणं चनेक्षारूपं गुणं किंतु मायाविशिष्टं शब्दमेव अतो नोक्तदोष इत्याशङ्कते ॥ जगत्कारणस्येति ॥ जगत्कारणत्वेनोक्तं गुणं वैतिपरिहरति ॥ नेति ॥ आदिमुत्र जिज्ञास्यत्वेनोक्तस्यैव द्वितीये जन्मादिकारणत्वेनोक्तत्वादिति भावः । जिज्ञास्यं गुणं वैति भावः । विशिष्टमेव जिज्ञास्यमस्ति त्वत आह ॥ नहीति ॥ अप्रयोजकत्वादिति ॥ प्रयोजनविकलत्वादित्यर्थः । विशिष्टस्यापि मध्यस्थत्वेन तद्विज्ञानस्य भ्रमत्वेन मोक्षाहेतुत्वादिति भावः । ननु न विशिष्टमीक्षितृ येन जिज्ञास्यत्वायोगः । किंतु विशिष्टांतर्गतं विशेष्यभूतं गुणमेव । न च तस्यैक्षारूपत्वाविरोधः । केवलवन्हेः रोगनिवर्तकत्वायोगेऽप्ययः पिंडसमारूढस्य तथालवदीक्षारूपस्यापि गुणस्य मायासंबन्धेनेक्षितृत्वसंभवादित्याशङ्क्य किंश्यामेप्याम्रफले सौरातपसंबन्धात्पीतरूपमिव गुणं माययेक्षणं संभवतीति विविक्षितं उत विशिष्टगतां विशेष्ये कनचित्संबन्धेनोपचर्यत इति पृच्छति ॥ किंचेति ॥ माययेक्षणं च किमित्यर्थः । एतेन विशिष्टपक्ष एव दूषणांतरप्रतिज्ञाने तेनापि विशिष्टस्य दृश्य-

लांगीकारेण दृश्यत्वाद्यपि किंनस्यादिति दूषणाभिधानमसंगतमिति निरस्तं ॥ दृश्यत्वाद्यपीति ॥ केवलस्य वन्ह
 रित्यादिन्यायसाम्यात् । तथाच मिथ्यात्वं स्यादिति भावः ॥ ॐ ॥ गौणश्चेन्नात्मशब्दात् ॥ ॐ ॥ पुरुषमीक्षत
 इत्यादावीक्षणकर्मत्वेनोक्तो गौणस्त्रिगुणसंबद्धो जीव एव न विष्णुरिति चेन्न । आत्मानं पश्यदित्यादावीक्षणकर्मणि विष्णु
 मात्रनिष्ठात्मशब्दश्रवणादित्यर्थः ॥ गौणेति ॥ सत्तादिगुणबद्धेत्यर्थः । ईक्षति श्रुत्युक्तं निर्गुणमेवास्त्वित्यत आह
 ॥ गौणग्रहण इति ॥ भाष्योदाहृतो विज्ञायन् ज्ञामित्यंशे आत्मशब्दाभावात्पूर्वाशमुदाहरति ॥ अज इति ॥ ध्रुवः
 निश्चलः । आनंदादिभ्रमं वारयति ॥ सत्त्वादिभिरिति ॥ अन्त्युपादेय इति ॥ अनेन हेयत्वसहितोपादेयत्वा
 भाववानित्यर्थ उक्तो भवति ॥ हृदि द्येष इति ॥ अस्य जीव परं तद् हृदि हीति सूत्रसिद्धमिति भावः । भाष्ये अनात्मनि जीवे
 ॥ सोपचार इति ॥ परममुख्यत्वापेक्षया न तु गौण्यादृत्या ॥ स्वरूपप्रतिमाभिप्राय इति ॥ आत्मानि स्वरूपाभि
 प्राय अनात्मनि प्रतिमाभिप्राय इत्यर्थः ॥ सय इति ॥ सः प्रसिद्धो य इत्यर्थः । तेन न तच्छब्दात् रवैव य इति भावः । जी-
 वस्यापि नित्यत्वादाह ॥ देहहानीति ॥ जडामिश्रः प्राकृतदेह रहितः ॥ गौणाश्रयणादिति ॥ अमुख्याश्रयणा-
 दित्यर्थः । तर्हि कोऽर्थ इत्यत आह ॥ चेतनेति ॥ किमत्र नियामकमत्र आह ॥ तथा चेति ॥ चेतनाचेतनपरत्वे आत्मा-
 नात्मशब्दयोश्चेतनाचेतनपरतया सिद्धत्वेन तदबाधनाद्गुणशब्दस्य प्रतिपारूपार्थत्वं स भवेन अनेकार्थत्वस्य अकल्पनाच्च देवा
 वेति श्रुतेः ऋजुत्वं संभवतीत्यर्थः । आत्मशब्दस्य चेतनमात्रपरत्वे यश्च दोषविवर्जित इत्याद्यनुपपत्तिरित्यत आह ॥ निर्दो-
 षत्वादेरिति ॥ जीवात्मन्यपि दुःखादिदोष औपाधिक एवेति भावः ॥ ॐ ॥ तन्निष्ठस्य मोक्षोपादेशात् ॥ ॐ ॥
 तन्निष्ठस्यात्मज्ञानिनः यस्यानुचितः प्रतिबुद्ध आत्मा तस्य लोकः स उलोकः एवेति मोक्षाभिधानात्मात्मशब्दोक्तो गौण इत्यर्थः ।

असौ आत्मा ॥ गुणबद्धेति ॥ एतत्सूचनार्थमपूर्वसूत्रे जीवइत्यनुक्तागौणइत्युक्तमिति धेयं । कः कुत्रत्यः विश्वकृच्छ्र-
 ब्दार्थो वायुर्कतेति । विशातदेहिनाहृदयगुहा वातिचक्षासां द्वासादिरूपेणेतियागाद्विश्वोवायुः समुद्दिष्टइत्युक्तेः । विश्वोहि
 रण्यगर्भइत्यादौ विश्वशब्दस्य वायौ प्रयोगाच्च । अतो न सर्वस्य कर्तृत्वेन पुनरुक्तिरिति भावः । प्रतिबुद्धशब्दार्थः सर्वज्ञइति ।
 संदोहशब्दार्थो देहइति तस्य कार्यकारणसंघातत्वात् । गहनशब्दार्थो गुहाशब्दार्थइति । यस्येत्यस्य येनेति अनुचित्तइत्यस्य
 ज्ञातइति । तेन न प्रतिबुद्धइत्यनेनौ नरुवत्यामिति भावः । उच्चत्वादुकारवाच्यां विष्णुस्तुलां कडलो कइत्याशयेनोक्तं वि-
 ष्णुलोकइति । भाष्ये अयमिति श्रुतिः । तत्र श्रीब्रह्मादिनियामकत्वेन प्रकृतस्यायमिति परामर्शः । वदंति तत्तत्त्वविदस्तत्त्वं
 यदुज्ञानमद्वयं । ब्रह्मेति परमात्म्येति भागवतवाक्यं । अनसूयात्थैवात्रेर्जेषे पुत्रान कल्पमान् । दत्तमित्यपि भागवतवाक्यं ।
 अत्र दत्तात्रेयस्य आत्मशब्दितविष्णवतारत्वमुक्तं । ब्रह्मणो नावतारोस्ति सन्निधानं नैकेवलमिति तात्पर्यतोऽसौ यस्य ब्रह्मैवे
 शावतारत्वं ज्ञेयं जज्ञे जनयामास । चेतनस्तु द्विधा प्रोक्तइत्यत्र जीवशब्दं जीवशयोर्भिदा चैवत्यादा विवास्वतंत्रचेतनपरः । तेन
 रमाया अपि संग्रहः न च जीवा ब्रह्मादय इत्यनुपपत्तिः । मम यो निर्महद्ब्रह्म तस्मिन् गर्भे दधाम्यहमिति तस्यामपि ब्रह्मशब्दार्थप्र-
 वृत्तेः प्रकृतोपयोगायाह । स्वतंत्रइति ॥ ॐ ॥ हेयत्वावचनाच्च ॥ ॐ ॥ नगौण आत्मशब्दोक्तः । तं वै कं जानथा
 त्मानमन्यावाचो विमुंचथेति आत्मशब्दार्थस्य हेयत्वावचनात् । प्रत्युता हेयत्ववचनात् । अन्यस्य हेयत्ववचनाच्चेत्यर्थः
 ॥ हेयत्वप्रसंगादिति ॥ मुमुक्षुणेत्येषः । गौणस्य वक्ष्यमाणरीत्या हेयत्वादिति भावः । अस्य तं वेति श्रुत्युक्तस्य
 जानथ विज्ञानथ । अन्याः भगवदितरविषयकाः । ननु सगुणानामपि ब्रह्मादीनां भगवत्वास्ति त्यादावहेयत्वं बक्ष्यति
 सूत्रकारः । सत्यं अत्र प्राधान्येन हेयत्वमुच्यते । तत्र तु परिवारतयोपस्यत्नमिति निवरोधः ॥ मोक्षदातृत्वेनेति ॥

तथाचबाधकवशादात्मन्येवात्मानं अजआत्मा तमेवैकमित्यादौ तत्यागेपीक्षितिश्रुतौबाधकाभावाज्जीवग्रहणंभवतीति
 भावः ॥ ॐ ॥ स्वाप्ययात् ॥ ॐ ॥ आत्मन्येवात्मानं विलापयतीतिश्रुतिप्रतिपाद्यत्वान्निर्गुणमवाच्यं । श्रुत्युक्तंनि
 र्गुणकुतइतिचेत् । स्वाप्ययात् स्वस्यस्वस्मिन्लयाभिधानादित्यर्थः । तदवताराख्यं । उद्विच्यते बहिर्निःसरति । स्व-
 स्य मूलरूपस्य । स्मृत्यनुसारंणतात्पर्यमाह ॥ एकीभूयइति ॥ अनेनभगवद्रूपाणामेकीभावएववलयइत्युक्तंभवति ।
 अवधारणार्थेअन्यत्रालीनएवेति ॥ श्रुत्युक्तत्वादिति ॥ अवाच्ये दृत्यंतरायोगाद्धृत्युक्तत्वंवाच्यत्वंगमयतीतिभावः
 ॥ पूर्णत्वादिति ॥ अनेनसूत्रोक्तस्वाप्ययउपलक्षकइतिसूचितं ॥ अपूर्णत्वादिति ॥ तथानुभवादित्यर्थः ॥ अन्य-
 स्मिन्निति ॥ यत्प्रयंतीत्यादेरितिभावः ॥ अन्यत्रालीनोपीति ॥ तथाचगौणोद्विधः । अन्यत्रालीनोऽन्यत्रालीन
 श्रुति । तत्राद्यउक्तप्रकारेणानुभवसिद्धः । द्वितीयस्त्वेतद्धृत्युक्तइतिभावः । तर्हिनिर्गुणाभावप्रसंगइत्यतआह ॥ निर्गुणइ
 ति ॥ एतद्धृत्युक्तादन्यएवकाश्चिदस्तीतिभावः । इदमस्यजगतः । तत्रनिर्गुणादन्यस्यलक्ष्यं विनावस्थाननिषेधादितिभा-
 वः ॥ अवस्थानेति ॥ अवस्थानतेत्यर्थः ॥ यत्प्रयंतीति ॥ तदुक्तस्य तद्विजिज्ञासस्वेतिजिज्ञास्यत्वोक्त्यानिर्गुण-
 त्वावगमात्तस्मिन्सगुणानामिमानिभूतानीत्युक्तानालयोक्तेरितिभावः । इयंस्वाप्ययरूपा तथाचसूत्रे चशब्देनभाव्यमि
 तिभावः । तत्रसूत्रे प्रकृतत्वाग्निर्गुणस्येतिवक्तव्यं निर्दोषस्येतिवचनंकिमर्थमतआह ॥ अत्रेति ॥ सूत्रादावित्यर्थः ।
 उक्तमस्मिन्न्यन्वयः । तच्चप्रतिपाद्यत्वमितिसंबंधः । तत्राप्युपक्रमादिभिर्विचारेविष्णोरेवतत्सत्स्यतीत्यतआह ॥ तासा
 मिति ॥ अनंतवैवेदाइतिश्रुतेरितिभावः ॥ ॐ ॥ गतिसामान्यात् ॥ ॐ ॥ नान्यत्रान्यथोच्यते । गतेःसर्वशा-
 खोत्पाद्यज्ञानस्य सामान्यात् समानत्वात् । सर्वेवेदाइत्यादावेकरूपत्वाश्रयणादित्यर्थः । तथेतिहासइतिवक्ष्यमाणानुरो-

धेनाह ॥ इतिहासश्चेति ॥ वेदादिजन्यज्ञानानां व्यवस्थैक्ययोगादाह ॥ एकविधमेवेति ॥ गतिसामान्यादिति-
सूत्रस्यातिनिवेशं पृथगधिकरणभ्रमः स्यादतोऽप्येति निवेशः । नचाधिकरणांतरत्वमिष्टं । तस्यापि संशब्दार्थसमर्थनपरत्वे
न पृथक्प्रयोजनशून्यत्वादिति सुधार्थाव्यक्तं ॥ ॐ ॥ श्रुतत्वाच्च ॥ ॐ ॥ केवलो निर्गुणश्चेति सत्तादिगुणहीनस्य
श्रुतत्वाद्भुतिप्रतिपाद्यत्वाच्च नाशब्दमित्यर्थः । स्थितिमात्रं । आकाशवत् ॥ श्रुतत्वाच्चेति ॥ नन्वेतत्स्वाप्ययादि-
त्यनेन पुनरुक्तमिति चेन्न । तत्र स्वाप्ययत्नपूर्णत्वपुनर्निर्गुणधर्मप्रतिपादनद्वारा निर्गुणस्य श्रुत्युक्तत्वमभिप्रेतं । अतएव
तत्र श्रुत्युक्तत्वाच्चेत्यव्याहृतसूत्रविन्यासः प्रदर्शितः । अत्र तु साक्षादेव निर्गुणस्य श्रुतिप्रतिपाद्यत्वमभिप्रेतं । अतएवात्र निर्गु-
णपदोपेतश्रुत्युदाहरणमिति ध्येयं ॥ वेदावाच्येति ॥ वेदगतपदवाच्येत्यर्थः । ननु घटादिपदार्थानामलक्ष्यत्वेन सपक्ष-
त्वात्तत्रावतमानो हेतुरसाधारण इत्यत आह ॥ सर्वपदार्थानामिति ॥ प्रयोगविशेषइति शेषः । परिहरति ॥ किंप्र-
योजकांतरमिति ॥ लक्ष्यत्वइति शेषः । प्रयोजकत्वप्रकारं । वाच्यत्वस्य केवलान्वयीति दृष्टांतार्थः । ब्रह्म वाच्यं ल-
क्ष्यत्वादित्यभिप्रेतकेवलान्वयिनिर्वाहार्थं वा । तदेव व्यनक्ति ॥ केवलान्वयिनीति ॥ तदिदं ॥ तेन साध्याभावे-
नाविनाभावो व्याप्तायां ऽभात्र उपाधेः प्रतियोगिता संबंधेन तद्वत्त्वाभावादित्यर्थः । साध्याभावव्याप्ताभावप्रतियोगिन एव-
उपाधित्वं । साध्याभावाविनाभावी स उपाधिर्यदत्यय इत्युक्तेः । अन्यथोपाध्यभावेन साध्याभावसाधनायोगइति भावः ।
व्याप्त्यनिश्चयात् साध्योपाध्योरिति शेषः ॥ व्याप्तिरेवेति ॥ यथा धूमस्याग्निस्त्वावप्रयोजकत्वे व्याप्तिरेव नियमि-
का तथा वाच्यत्वस्याप्युक्तलक्ष्यत्वप्रयोजकत्वे व्याप्तिरेव प्रयोजकत्वार्थः । अस्मै व्याप्तिः । धूमादिस्थले च कार्यकारण-
भावनिवंधना नचात्र तर्थातिभावः ॥ किं निबन्धनेति ॥ तयोः कार्यकारणभावाभावादिति भावः । ननु संयोगिताया-

द्रव्यत्वाद्यवच्छेदग्रहानिरेवविपक्षबाधिकातयोर्व्याप्तिनिबन्धनेतिचेत् । तर्ह्येहाप्यनवस्था विपक्षेबाधिकाव्याप्तिनिबन्धनमित्यभिप्रेत्याह ॥ अवाच्यस्येत्यादिना ॥ किंलक्ष्यमितिप्रश्नस्येति ॥ सत्यज्ञानादिवाक्येसत्यपदेनकिंलक्ष्यमितिप्रश्नस्येत्यर्थः । ननुनप्रश्नस्यनिरुत्तरत्वं । तदज्ञापनायलक्षणिकसत्यपदस्यैवप्रयोगादित्यतआह ॥ नचेति ॥ कुतइत्यतआह ॥ नहीति ॥ तर्हि ज्ञानपदप्रयोगोस्त्वित्याशंक्याह ॥ अथेति ॥ नचानंतमितिवाच्यं । तेनापिकिलक्ष्यमितिप्रश्नापर्यवसानेनानवस्थानादितिभावः । ननु नप्रश्नोत्तरपरंपरयाऽनवस्थावक्तुंशक्या । यत्रकोटिस्मरणादिविरहेण संदेहानुदयात्प्रश्नानुदयस्तत्रपरंपराविच्छेदादितिचेन्न । तात्पर्यानवबोधात् । तथाहि । गंगापदवाच्यप्रवाहसंबंधितयाज्ञातस्यैवतीरादेर्लक्ष्यतयादृष्टत्वाद्ब्रह्मणोपिलक्ष्यत्वेवाच्यसंबंधित्वेनतदज्ञानमावश्यकं । नचतदज्ञानंप्रत्यक्षादिना । शास्त्रयोर्निस्वादतःशब्देनैवतदज्ञानंवाच्यं सोपिशब्दोलक्षकएव । अतस्तत्रापिवाच्यसंबंधितयाब्रह्मज्ञानायपदांतरंप्रयोक्तव्यं । तदपिलक्षकमेवेतिपरंपरापर्यवसानेनानवस्थेत्यत्रतात्पर्यात् । यथोक्तंसुधायां । नहिप्रश्नपरिहारक्रमनिमित्तेयमनवस्था किंतुलक्षणायाःप्रतीतिपूर्वकत्वाच्छब्देनविना प्रत्यायकांतराभावात् । तत्रापिलक्षणाश्रयणमूलक्षतिरिति । ननुसत्यादिपदेषुब्रह्मपदंवाचकं । अतोत्रपरंपराविच्छेदान्नानवस्थेतिशंकते ॥ अथेति ॥ किमपराद्धमिति ॥ अविशेषादितिभावः । विशेषशंकते ॥ लक्ष्यपरंरिति ॥ ब्रह्मपदप्रतिपाद्य ब्रह्मस्वरूपलक्षणमुख्यार्थबाधोनास्तीति तस्यवाचकत्वं । सत्यादिपदानांसत्यत्वादिगुणाभिधायकत्वेन गुणानांच निर्गुणेब्रह्मण्यसंभवान्मुख्यार्थबाधोस्तीतितेषांलक्ष्यकत्वमित्यर्थः । गूढाभिसंधिराह ॥ लक्षणपदानामपीति ॥ सत्यादिपदानां सत्यत्वादिविशेषाननर्प्यस्वरूपमात्रपरत्वेपर्यार्यत्वप्रसंगाद्ब्रह्मणिविशेषसमर्पकत्वेनैवतेषांप्रवृत्तिरंगीकार्या । अतोमुख्यार्थबाधकाभावाद्वाचकत्वमेवेत्यर्थः । विशेषानर्प-

कत्वेपर्यायत्वमित्याभिप्रायान्नगूढः । अभिप्रायमविद्वान्शकते ॥ लक्षणपदानामिति ॥ तथाचविशेषवलंबनमसिद्धमितिभावः । आशयमुद्घाटयति ॥ पर्यायेतेति ॥ स्वरूपलक्षणकार्थत्वात् । तथाच सहयोगानुपपत्तिरितिभावः ॥ प्रयोजनबाहुल्यादिति ॥ सत्यपदेनासत्यव्यावृत्तिःक्रियते । ज्ञानपदेनाज्ञानव्यावृत्तिरित्यादिप्रयोजनभेदादित्यर्थः ॥ प्रश्नाननुगुणयाच्चेति ॥ ब्रह्मविदामोतिपरमिति ब्रह्मज्ञाननमोक्षाभिहितं किंतुब्रह्मेतिप्रश्ने लक्षणकथनस्यैव संगतत्वादितिभावः । तर्हि स्वरूपविषयएवायंप्रश्नोस्त्वित्यतआह ॥ नहीति ॥ स्वरूपज्ञानाभावे धर्मिज्ञानाभावादिति भावः । अतःपर्यायतापत्तेः । ननुवाच्यत्वत्पक्षेऽप्यनवस्था । तथाहि । वाच्यत्वेऽपि सत्यादिपदस्यवाच्यवाचकसंबंधरूपसंगतिज्ञानसहकृतस्यैवतत्प्रबोधकत्वंवाच्यं । अन्यथातिप्रसंगात् । वाच्यवाचकसंबंधज्ञानं च संबंधिज्ञानंविना नजायते । संबंधिनौ वाच्यवाचकावेव । वाच्यं चब्रह्मैव । नचतदज्ञानं प्रत्यक्षादिनेतिवाचकपदांतरंवाच्यं । तदपि वाच्यवाचकसंबंधज्ञानपूर्वकमेवबोधकमितिपरंपरायाऽप्ययवसानादितिचेन्न । सत्यज्ञानादिपदानांयौगिकत्वेन वाक्यतुल्यत्वात् । वाक्येववाच्यवाचकसंबंधज्ञानानपेक्षणात् । स्पष्टंचैतदभिमान्यधिकरणमुधारां ॥ ५ ॥ ब्रह्मस्वरूपनिरूपणइति ॥ आद्यसूत्रे जिज्ञास्यतयोक्तब्रह्मस्वरूपस्य द्वितीयतृतीयसूत्रोक्तलक्षणप्रमाणाभ्यांस्वेतरसकलवस्तुव्यावृत्ततया निश्चितत्वाच्चप्रवृत्तबाधकानां चतुर्थपंचमयोर्निरासान्नकिमपि निरूप्यमवशिष्टमित्यर्थः । एवकारार्थमाह ॥ कृत्यांतराभावेऽपीति ॥ अभ्युपगम्येदमुदितं । ब्रह्मणोवयवत्वश्चवर्णात्रिजिज्ञास्यत्वमित्यादिबाधकानांतत्रतत्रपरिहारादितिध्येयं । समन्वयशब्दार्थः शास्त्रीयशब्दानामुपक्रमग्रन्थान्यात्सम्यङ्निरूपणमिति । अनेनसम्यगन्वयः शक्तितात्पर्यवगमोयननिरूपणेनभवतीतियोगेनवा हेतुभूतोपक्रमोर्दिल्लगवाचकसमन्वयपदेन लक्षणयावा तत्साध्यनिरूपणग्राह्यमित्युक्तंभव

शर्करा.
अ. १ पा. १
अधि. ५. ६

॥ ३३ ॥

ति । तेनान्वयोपपत्त्यादिलिंगमिति भाष्यदिशा समन्वयशब्देनोपक्रमादिलिंगप्रकटना-
भावात्प्रकटयतीत्यस्यानुपपत्तिः । सुधोक्तरीत्या शक्तितात्पर्यलक्षणावगमसंबंधज्ञानेन पितृवैतिनिरस्तं ॥ प्रतिवाक्य-
ग्रहणेति ॥ उदाहरणत्वेनेति शेषः ॥ शंकोत्थानायाति ॥ सूत्रानुदाहरणे
आनंदमयरूपविषयपरिज्ञानाभावेन अस्य विष्णुत्वसमर्थने कापूर्वसंगतिरित्येवं रूपशंकानुदयादिति भावः ॥ चतुर्थपा-
दइति ॥ आद्यपादत्रये स्पष्टास्पष्टलिंगसमन्वयः चतुर्थे तु प्रधानस्य अशब्दत्वनिराकरणमिति परैरंगीकारादिति भावः
॥ देवतायाधिकरणेति ॥ तदुपर्यपि शुगस्येत्यनयोः क्रमेण देवशूद्रयोर्वेदविद्याधिकारविचारेण समन्वयानुक्तेरि-
ति भावः ॥ एकंति ॥ समन्वयरूपेत्यर्थः । अस्मिन्पादे अन्यत्र प्रसिद्धनामात्मकशब्दसमन्वयनिरूपणे निमित्तं वक्तुमाह ॥
॥ शब्दास्तावदित्यादिना ॥ नन्वन्यत्र प्रसिद्धा इति कोऽर्थः । किमन्यत्रैव प्रसिद्धा इत्युक्तान्यत्रापि प्रसिद्धा इति ।
प्रकारांतराभावात् । तत्र नाद्यः । चतुर्थपादे समन्वेतव्यान्यत्रैव प्रसिद्धशब्दसांकर्यात् । नापि द्वितीयः । उभयत्र प्रसि-
त्त्यशब्दसांकर्यात् । नच लोकतो न्यत्रैव प्रसिद्धाः अन्यत्र प्रसिद्धाः । श्रुत्यादि तोऽन्यत्रैव प्रसिद्धाः अन्यत्रैव प्रसिद्धाः ।
अतएव लोकप्रसिद्ध्या अन्यत्र निरुद्धानां मिद्रादि शब्दानां श्रुतिलिंगादिबलाद्विष्णौ समन्वयः प्राक्प्रतिपादितः । इदानीं श्रु-
तिलिंगादिभिरवान्यत्र प्रसिद्धानामपि शब्दानां समन्वयनिरूपणाच्चैतत्पादवैयर्थ्यं । अननैवाभिप्रायेणान्यत्रैवेत्युक्तिरि-
ति चतुर्थपादीयटीकोक्तिवाच्यं । तथात्वे । अन्यत्र प्रसिद्धत्वेनाभिमतसर्वगतत्वादेरादित्यश्रुत्यादिना अन्यत्र प्रसिद्धेर्वक्ष्यमा-
णत्वेन तस्यान्यत्रैव प्रसिद्धतापत्तेः । नच प्रबलश्रुत्यादिभिरन्यत्र प्रसिद्धा अन्यत्रैव प्रसिद्धाः । श्रुतिलिंगादिमात्रेणान्यत्र
प्रसिद्धा अन्यत्र प्रसिद्धा इति भेद इति वाच्यं । अन्यत्रैव प्रसिद्धा इति शब्दानामन्यत्र प्रसिद्धि साधकावत्त्वादीनामि-

वान्यत्रप्रसिद्धगुहाप्रविष्टत्वादेरन्यत्रप्रसिधिसाधकाद्वित्वादीनामप्येकस्मिन्ब्रह्मण्यसंभवाद्बलवत्त्वेन तस्याप्यन्यत्रैवप्रसि-
 त्थतापातात्तस्मान्नान्यत्रप्रसिधानामन्यत्रैवप्रसिद्धेभ्योभेदइतिचेत् । उच्यते । श्रुत्यादितोलोकतोवा अन्यत्रप्रसिद्धाः
 अन्यत्रप्रसिद्धाः । बलवल्लिगश्रुत्यादिभिरन्यत्रप्रसिद्धाः अन्यत्रैवप्रसिद्धाः यथोक्तं । श्रुत्यादितोलोकतोवापीतरेषुप्र-
 सिद्धता । बलवल्लितिल्लिगद्यैरन्येष्वेवप्रसिद्धतंति । अतएवपूर्वकचिच्छ्रुत्यादिनैवान्यत्रप्रसिद्धशब्दसमन्वयोक्तावपि एत-
 त्पादीयश्रुत्यादीनांप्राबल्यादियमुक्तिरितिचतुर्थपादीयटीका । बलवत्त्वंचमुख्यतोभगवत्परत्वेपि अमुख्यतोऽन्यपरत्वं
 विनानुपपद्यमानत्वं । यथेद्विभ्यःपराह्यथाइत्यत्रैन्द्रियादिशब्दानामुख्यतोभगवत्परत्वेपि अमुख्यतइन्द्रियाद्याभिमानीदेव-
 तापरत्वं । अन्यथादेवतातारतम्याद्यसिद्धः नचैवंगुहाप्रविष्टत्वादेरन्यत्रप्रसिद्धत्वंसंपादकद्वित्वस्यान्यपरत्वंविनानुपपद्य-
 मानत्वमस्ति । येनतस्यप्राबल्यंस्यात् । अथवाएषांशब्दानांब्रह्मण्यप्रसिद्धिः अन्यवस्तुषुप्रसिद्धिश्चेतिद्वयसमन्वयविवे-
 धितेअन्यत्रप्रसिद्धाः । एषांब्रह्मण्यप्रसिद्धिरन्यत्रप्रसिद्धिर्ब्रह्मपरत्वेऽत्यशक्यतेतत्रयंसमन्वयविवेरोधितेअन्यत्रैवप्रसि-
 द्धाः । यथोक्तं । येषांब्रह्मण्यप्रसिद्धिःप्रसिद्धिश्चान्यवस्तुषु विरोधिन्याहितेन्यत्रप्रसिद्धाःकथिताइह । एषामुक्तद्वयंब्र-
 ह्मपरत्वस्यात्यशक्यता इतितिस्रोविरोधिन्यस्तेन्यत्रैवप्रसिद्धाःइति ॥ तत्रप्रसिद्धाइति ॥ तत्रैवप्रसिद्धाइत्यर्थः ।
 तत्रापीत्यर्थत्वे उभयत्रप्रसिद्धिसांकर्थात् । अतएवमुधायां ब्रह्मण्येवप्रसिद्धेत्युक्तं ॥ नामाल्लिगात्मकतयेति ॥ सा-
 क्षात्थम्युपस्थापकानामात्मकाः धर्मद्वाराधर्म्युपस्थापकाः लिगात्मकाः ॥ नतत्रेति ॥ ननु तत्रैवप्रसिद्धानामपि जनि-
 तोतविष्णोरित्यादौविवान्यपरत्वशंकायांसमन्वयोव्युत्पाद्यतएवेतिचेन्न । तत्रप्रसिद्धेत्यनेन अन्यपरत्वशंकाराहित्य-
 स्योक्तत्वात् । नन्वत्रकथंपादक्रमः । किंप्रहामल्लभंगन्यायेन अथप्रथममल्पसोपानमारोहति अनंतरंस्थूलमनंतरंस्थूलतरं

ततःस्थूलतममिति सोपानारोहणन्यायेन । नाद्यः । तथात्वे अन्यत्रैव प्रसिद्धानां समन्वयस्य बहुप्रयत्नसाध्यत्वेन तस्यैव
प्राथम्यप्रसंगात् । न द्वितीयः । उभयत्र प्रसिद्धस्य अल्पप्रयत्नमाध्यत्वेन तस्यैव प्राथम्यप्रसंगादित्यत आह ॥ तेष्वन्यत्र
ति ॥ त्रिविधेष्वित्यर्थः । तथाच महामल्लभंगन्यायेनान्यत्रैव प्रसिद्धसमन्वयस्य प्रथमं प्राप्तत्वेऽपि प्रथमं बुध्यनारोहादेव त-
त्परित्याग इति भावः । पादत्रये महामल्लभंगन्यायेन क्रम इत्याह । उभयत्र प्रसिद्धानां मित्यादिना । पराकरणमात्रस्य
अमुख्यत्वेनेति संबंधः । अयमर्थः । उभयत्र प्रसिद्धानां हि शब्दानां अन्यपरत्वमात्रं निरसनीयं । न तु भगवत्परत्व
मुपपादनीयं स्वतः सिद्धत्वात् । अन्यत्र प्रसिद्धानां चान्यपरत्वं निरस्य भगवत्परत्वं च व्युत्पादनीयं तस्यासिद्धत्वात् ।
अन्यत्र प्रसिद्धिनिरासपूर्वकं भगवत्प्रसिद्धिव्युत्पादनोपक्षया अन्यप्रसिद्धिनिरसनमात्रपरत्वमुख्यमिति तृतीयेतदुक्तिरि-
ति ॥ अमुख्यत्वेनेति ॥ धर्मधर्मिणोर्धर्मिण एव प्रधानत्वादिति भावः । ततः परिशेषात् । अन्ये मायावादिनः ॥ उक्त
राधिकरणेति ॥ उत्तरपादीयाधिकरणेत्यर्थः । एतदुत्तराधिकरणे एतद्वाक्योदाहरणाभावात् । शास्त्राध्यायपादसंग-
तिः शास्त्राध्यायपादेष्वंतर्भावः । तेनैकवचनानुपपत्तिः शक्या । अत्र ब्रह्मणीति शास्त्रे समन्वयेत्यध्याये अन्यत्र प्रसि-
द्धानामिति पादे तर्भावः । तत्रापि लोकोक्त इति चतुर्थं अन्यत्रेति तृतीयान्नामिति द्वितीयाद्भेदः सूचितः । एवमग्रेऽपि । अत इत्य-
स्य विवरणं संगतिसंज्ञावादिति । यद्वा अतः प्रथमाधिकरणादित्यर्थः । अत्र विप्रकीर्णनानाशास्त्रास्थवाक्यविचारपरा-
धिकरणेषु नाव्यवहितपूर्वाधिकरणसंगतिनियमः । किंतु येन केनचित्पूर्वाधिकरणेनापीत्यतोऽत्र जिज्ञासाधिकरणतद्विषय
वाक्याभ्यामेवाक्षेपिकीं संगतिरुक्ता । प्रत्याधिकरणमव्यवहितपूर्वाधिकरणसंगतिरपि चंद्रिकाभावबोधोर्व्यक्ता । तत्रैवानु-
संधेया । निछिद्रतया निरवकाशतया । तस्य पुरुषविधतामन्वेतस्य पुरुषविधत्वं किं विवक्षतमत आह ॥ तस्मादुद्भूत इति ॥

प्रादुर्भूतइत्यर्थः । परेषामुपकारेतत्कृतप्रत्युपकारेण यत्सुखमुत्पद्यतेतत्प्रियं । क्षीरपानादिप्रकृष्टविषयजः प्रमोदः । जल-
पानाद्यप्रकृष्टविषयजन्योमोदः । अत्रेदंबोध्यं । प्रतीयमानेनैकविकारेपुरुषश्चारीरे अन्नमयनामानिरुद्धोवर्तते । तन्मध्ये प्रा-
णमयनामकःकोशः तत्रप्राणमयनामाप्रशुम्नः । तन्मध्ये मनोमयनामकःकोशः तत्रमनोमयनामासंकर्षणः । तन्मध्येवि-
ज्ञानमयनामकःकोशः तत्रविज्ञानमयनामाबासुदेवः । तन्मध्येचानंदमयनामकःकोशः तत्रानंदमयनामानारायणः ।
तत्रपूर्वपूर्वोक्तानांदेहलं । उत्तरोक्तानांदेहिलं । तत्रानंदमयोदेही विज्ञानमयाख्येदेहेव्याप्यतिष्ठति । एवमन्येपि । तत्रा-
नंदमयाद्विज्ञानमयस्यावतारः ॥ एवमन्येषामपीति ॥ ततश्चायमर्थः । ब्रह्मविदामोतिपरमित्युक्तब्रह्मणः सत्यंज्ञा-
नमनंतमितिलक्षणमुक्तं । तत्रसत्यत्वमन्नमयप्राणमयप्रकरणाभ्यां ज्ञानलं मनोमयविज्ञानमयप्रकर्णाभ्यांव्याख्यातं । अ-
नंतत्वं गुणतोऽपरिच्छिन्नत्वमित्याशयेन तत्प्रातिपादनायानंदमयप्रकरणं प्राप्तं । तस्माद्वाएतस्मादित्यादि तस्मात्सत्यत्वादि-
लक्षणोपेतादेतस्मात्प्रकृताद्विज्ञानमयात् अन्यः आनंदमयः विज्ञानमयस्यांतरः अंतर्विद्यमानः । अभेदेपिविशेषवत्वाद्भेदव्य-
वहारः । तेनानंदमयेनैव विज्ञानमयः पूर्णः ईषदवकाशराहित्येनव्याप्यः । स एष आनंदमयः पुरुषविधः पुरुषाकार एव । वाश-
ब्दः प्रसिद्धौ । अयंविज्ञानमयः तस्यानंदमयस्यपुरुषविधतां पुरुषाकारतां अनु अनुमृत्य पुरुषविधः पुरुषाकारः तस्मात्प्रा-
दुर्भूतइतियावत् । तस्यानंदमयस्यप्रियांशरः मोदोदक्षिणबाहुः प्रमोदोवायवबाहुः आनंदोमध्यभागः ब्रह्म पुष्ठाख्यावयवः
पुच्छं नलांगूलमित्याह ॥ प्रतिष्ठेति ॥ प्रतितिष्ठत्याभ्यामितिप्रतिष्ठापादौ । सुपांसुलुगितिद्विवचनस्याकारइति ॥ ब्रह्मणा-
न्यइति ॥ अनन्यत्वेत्वेकैकावयवंध्यायेदित्युक्तीत्याननुपपत्तिरितिभावः ॥ अयोंगादि ॥ अवयवमात्रस्यफलदा-
नासमर्थत्वादितिभावः । अयुक्तांचेन्मास्तुब्रह्मजिज्ञासेत्यतआह ॥ ब्रह्मजिज्ञासेति ॥ यतोतइति ॥ अनेनेत्यतआहे-

तिभाष्यं । इतियतः शंकाप्राप्ता अत आहेतियतः शब्दाध्याहारेण योजितं भवति । ब्रह्माणि जीवाः सर्वेऽपि परब्रह्माणि मुक्तिगाइ
ति श्रुतिः । ब्रह्माणि ब्रह्मशब्दवाच्या इत्यर्थः । मम यो निर्महद्ब्रह्मतस्मिन् गर्भं दधाम्यहमिति गीतावचनं । महद्ब्रह्म चित्प्रकृतिः ।
महती ब्रह्मणी द्वितु प्रकृतिश्च महेश्वर इत्युक्तेः । मम यो निर्भार्या । यो निर्भार्योति गीता तात्पर्योक्तेः । तस्मिन् ब्रह्मणि अहं गर्भं दधामी
त्यर्थः । पंचभिः पंचभिर्ब्रह्मचतुर्भिर्देशभिस्तथा । एतच्चतुर्विंशतिकं गणप्राधानिकं विदुरिति भागवतवचनं । पंचभिः महा
भूतैः । पंचभिः तन्मात्राभिः । चतुर्भिः महदहंकारमनोबुद्धिभिः । दशभिर्निद्रियैश्च ब्रह्म पूरितमेतच्चतुर्विंशतिकं गणप्रधानका
र्यं विदुरित्यर्थः । तद्वंब्रह्म परमं कवीनामिति हरौ प्रयोगः स्फुट इत्यादि शब्देन तद्ग्रहणं । इत्यादिना क्रमेण जीवादिषु प्रसि-
द्धब्रह्मशब्दस्य आनंदमये प्रयोग इत्यर्थः । अधिकृत्य उद्दिश्य ॥ आनंदमयशब्दार्थवादिति ॥ आनंदमयशब्दस्य
बवहानंदं लंतद्युक्तेत्यर्थः । मयदशतशब्दयोः बवहर्थकत्वादिति भावः ॥ हिरण्यगर्भे विद्यमानेनेति ॥ शतानंदः शत
धृतिरित्युक्तेरिति भावः ॥ सूर्याधिष्ठातृत्वादिनेति ॥ तेषां सूर्यादुत्तमत्वेन नियामकतया तदंतर्गतत्वादिनेत्यर्थः ।
आदिशब्देन साधारणब्रह्मशब्दो विवक्षितः । अनेनैव मन्येषां इत्येतच्चतुर्मुखरुद्रव्यतिरिक्तमूर्याधिष्ठातृमात्रपरं । अन्येषां
सर्वजीवानामिति पृथगुक्तेरित्युक्तं भवति । बहुधा विकारित्वाख्यबहुभावः कथं निर्विकारचित्प्रकृतौ संभवतीत्यत आह ॥ तद
भिमानित्वादिति । बहुभावादिति ॥ नत्वभिमानित्वेनेत्येवार्थः ॥ तत्संहर्गतंति ॥ अनेन अन्नमयत्वा-
देश्चेत्युक्तो हेतुर्देहाभिमानित्वेन जीववर्तत इत्युपपादितं भवति ॥ प्रायपठितेति ॥ सहपठितेत्यर्थः ॥ विरोधादिति ॥
अवयवावयविभावस्य भेदव्याप्तत्वादिति भावः ॥ अब्रह्मत्वेनेति ॥ एतेनेदं निरस्तं । अत्र चतुर्मुखादिष्वेक एवेति न पूर्व-
पक्षः । अनेकमापकसद्भावे निर्णयायोगात् । नापि सर्वेपीति विरोधाद्ब्रह्मतेष्वन्यतम इति अनिर्धारणे संशयविशेषप्रसंगा

दिति । विशिष्टनिर्णयायोगेऽपि ब्रह्मान्यत्वप्रकारेणान्यएवेति निर्णयोपपत्तेः । सूत्रमनुपपत्त्यस्य व्याख्यानैन्यूनतास्यादित्यत उक्तं ॥ उदाहृतं ॥ तत्र व्याख्यानस्याकृतत्वादुदाहरणव्यर्थ इत्यत उक्तं ॥ संगत्यर्थमिति ॥ श्रुत्यधिकरणसंगतिप्रदर्शनार्थमित्यर्थः ॥ ॐ ॥ आनन्दमयोभ्यासात् ॥ ॐ ॥ आनन्दमय इत्युपलक्षणं । अन्नप्रयादयः पञ्च ब्रह्मैव अभ्यासात् ब्रह्मशब्दाभ्यासात् । अभ्यासशब्दार्थचोग्रविवेचयामः । भाष्ये इत्यादिषु ब्रह्मशब्दाभ्यासादित्यन्वयभ्रमवारयंस्तदर्थमाह ॥ असन्नेवेत्यादिना ॥ ब्रह्म जीवादन्यनास्तीति वेदजानातिचेत्सोधिकारी । असन् दुल्लयेव भवति यदि ब्रह्म जीवातिरिक्तमस्तीति वेद तत एव एवमधिकारिणं संतुष्टिर्न विदुरित्यर्थः । बुद्ध्या विहिंसन्पुष्पैर्वाप्रणवेन समर्चयेत् वासुदेवात्मकमिति व्यासस्मृतिः ॥ ॐ ॥ विकारशब्दान्नेति चेन्न प्राचुर्यात् ॥ ॐ ॥ विकारार्थकमयदशब्दाद्ब्रह्ममयं ब्रह्मेति चेन्न प्राचुर्यात् प्राचुर्यार्थत्वादत्र मयदशब्दजातस्येत्यर्थः अविकारित्वादतन्निमित्तमिति चेत् । निर्विकारोक्षरः शुद्ध इत्यादेर्विकारित्वं स्वतंत्रं हरौ पराधीनानियामकरूपमभिमानित्वं च न संभवतीत्यर्थः । तत्र गीताभाष्यां क्तप्रमाणमाह ॥ तादात्म्यार्थ इति ॥ ननु सूत्रप्राचुर्यादित्युक्तेरानन्दस्येत्यर्थल्लभ्यते । तथाच तद्व्याख्यानभाष्ये आनन्दप्रचुरत्वादित्येव वक्तव्यं कुतः प्रचुरानन्दत्वादिति विपरीतोक्तिरित्यत आह ॥ आनन्दप्रचुर इति ॥ इत्यादि वदिति ॥ तत्र यथा प्राचुर्यस्य ब्रह्मण विशेषणत्वेन तद्विरोधिष्वच्छूद्रप्रसक्तिरेव मत्र प्राचुर्यस्यानन्दविशेषणत्वे तद्विरोध्यनानन्दस्याप्यल्पस्य प्रसक्तिरित्यर्थः ॥ इत्येव प्रतीतेरिति ॥ सूत्रे प्राचुर्यस्य विशेष्यतयां क्तावपि स्वयं विशेषणत्वेन तदभिदधता यथा प्रचुरप्रकाशोरविरित्युक्ते प्रकाशविरोध्यं धकारलेशाप्रामित्वप्रकाशप्रचुर इत्युक्तेऽपि तदमाप्तिः प्रत्यक्षविरोधात् । तथा प्रचुरानन्द इत्युक्ते दुःखलेशाप्रामित्वदानन्दप्रचुर इत्युक्तेऽपि तदमाप्तिः श्रुत्यादिविरोधादिति सूचितं भवतीत्यर्थः । शङ्कते ॥ नायमिति ॥

सहपठितत्वादिति ॥ तथाचप्रायपाठविरोधइतिभावः ॥ अल्पत्ववादिति ॥ तस्यलोकमाधारण्यादितिभावः ।
कुतइतिप्रश्नस्योत्तरमाह ॥ अद्यतेत्तिचेति ॥ स्वयंप्राणिभिर्भुज्यते प्राणिनोभुङ्तेच यस्मात्तस्मात्तद्ब्रह्माब्रह्ममित्युच्यत
इत्यर्थः । अभिसंहितं अभिमतं । नाशप्रसंगादितिभावः । शंक्ते ॥ औषधीभ्यइति ॥ धान्येभ्योन्नंसमुद्भूतं तस्मात्पुरु-
षदेहःसमुद्भूतइत्यर्थः चक्ष्वा आत्मनआकाशइत्यादिना । नन्वथापिप्राणमनःशब्दयोःश्वासवाय्वन्तःकरणपरत्वेन तदुभय-
प्राचुर्योक्तावल्पर्यत्नस्यादित्यतआह ॥ एवमिति ॥ चेष्टकत्वावबोधनार्थत्वेति ॥ अनेचेष्टायां मन्ववबोधनइ-
तिधातुव्याख्यानादितिभावः । विज्ञानप्राचुर्यस्यसार्वज्ञतयाल्पताशंकानुदयाद्वयोरेवोक्तिः ॥ श्रुतिविरोधइति ॥
तस्यछांदोग्यभाष्यादिशा स्वगतभेदानिषेधार्थकत्वादितिभावः । येन्नामित्यादि एतेषांतेन्नमाप्नुवंति तेआयुर्यतीतिपूर्ववा-
क्याभ्यांनविभेति नप्रमाद्यति संतमेनंततोविदुरित्युत्तरैःक्रमेणान्वयोबाध्यः ॥ अन्नमयादीनीति ॥ अन्नमयादि
पंचकंनिरूप्यतद्ज्ञातुः फलनिरूपणायोदाहृतेत्यर्थः ॥ अनन्यथासिद्धेति ॥ विष्णुमात्रनिष्ठेत्यर्थः । समभिव्याहा-
रात् सहोच्चारात् । सावकाशस्यमयट्पदस्य । अन्ये रामानुजाः ॥ आनंदमयएवेति ॥ विज्ञानमयोजीवः अन्न-
मयादित्रयःकोशाइत्येवशब्दार्थः ॥ क्लृप्तत्वादिति ॥ प्रायपाठविरोधादेवेतिभावः ॥ सूत्रविरोधइति ॥ तत्रानंद-
मयमात्रस्यब्रह्मत्वोक्तिविरोधः अनुजज्ञे ज्ञापयामास । तथैवपंचमयांम्राचुर्यपरत्वेन । अन्यथा पंचानामब्रह्मत्वे ॥ क-
थमिति ॥ व्यभिचारादितिभावः । ननु सूत्रकारेणानंदमयस्यब्रह्मत्वेब्रह्मशब्दाभ्यासस्यैवहेतूक्तत्वेनतस्यान्नमयादि-
ष्वभावात्कथंव्यभिचारइतिचेत् । विज्ञानंदेवाःसर्वे ब्रह्मज्येष्ठमुपासते विज्ञानंब्रह्मचेद्देति विज्ञानमयेब्रह्मशब्दाभ्यास-
सम्भावात् । तथा ब्रह्मवल्लीभृगुवल्योः श्रुतान्नमयादेशैकत्वेन येन्नंब्रह्मोपासते अन्नंब्रह्मेतिव्यजानादित्यादिश्रवणे-

नमिलित्वा प्रतिप्रकरणं द्विब्रम्हशब्दश्रवणस्यचंद्रिकायांप्रदर्शितत्वेन अन्नमयादावपिब्रम्हशब्दाभ्याससद्भावात् । यन्तु
 सुधार्या अन्नमयादिषु असकृदुक्तिमात्ररूपा मुख्याभ्यासप्रदर्शनतदेकप्रकरण्यमेवाभ्यासप्रदर्शनायेत्यदोषः । यद्वासूत्र
 कृतोपिब्रम्हशब्दएवहेतुत्वेनाभिमतः । तस्यविष्णवेकनिष्ठत्वेनव्यभिचाराभावात् । अभ्यासोक्तिश्चयदाश्रुतितएवविष्णुत्व
 निश्चयस्तदाभ्यासरूपताप्रयल्लिगात्सुतरामित्यभिप्रायइतिनकोपिदोषः । तत्र पंचानामपिब्रह्मत्वे पंचमयटांप्राच्यर्थित्वेच
 बाधकशंकेते ॥ अन्नमयादीनामपीति ॥ तर्हि अन्नमयोभ्यासादितिवाच्यं प्रथमातिक्रमेकारणाभावादित्यतआह
 ॥ आदिमत्त्वेपीति ॥ अल्पाक्षरत्वेपीत्यापिज्ञातव्यं ॥ संगतत्वेनेति ॥ जिज्ञास्यब्रह्मणआनंदमयावयवत्वेनोक्त
 त्वान्नतस्यजिज्ञास्यत्वमितिशंकापराकरणायानंदमयस्य विष्णुत्वसमर्थनस्यध्वंसगतत्वेनेत्यर्थः । रामानुजमतवन्मार्गिमते
 कुतोनिनिराक्रियतइत्यतआह ॥ यस्त्विति ॥ पूर्वपक्षीकृतः पूर्वपक्षित्वेनकृतः । निराकृततांतायावत् । आनंदमयस्यब्र
 म्हत्वंसाधयता पंचानामब्रह्मत्वपक्षनिगकरणादितिभावः । प्रत्याक्षिपत् निराचक्रे । प्रयोगात् विशेषविशेष्यभावव्य
 वहारात् । यद्वा भिन्नेविशेषणेप्रचुरशब्दमयोगादिति ॥ विशेषेणति विविच्यते अयंगुणः अयंगुणीत्या
 दिरूपेणवस्तुनसविशेषः वस्तुनःस्वरूपसामर्थ्यं तेनेत्यर्थः । विशेषेणाम काचनवस्तुनःशक्तिरिति तत्त्वनिर्णयटीका
 क्तः ॥ ॐ तद्धेतुव्यपदेशाच्च ॐ ॥ आनंदमयोब्रह्मैव तस्यविष्णोस्तत्रपूर्णनंदत्वे तत्रानंदमयप्रकरणे कोहेवा
 न्यात्कः प्राण्यादिति लोकचेष्टकत्वाख्यहलभिधानादित्यर्थः ॥ कारणाभावादेति ॥ मुखेद्रैकान्त्यगानादौप्रवृत्तिः
 सुवार्थभोजनादौ दुःखेद्रैकाद्रोदनादौ दुःखनिवृत्त्येकंद्रकोद्धरणोद्वेतिकारणचतुष्टयं गृह्यतौकागणदृष्टं । तत्रात्तरत्र
 याणामभावादित्यर्थः । अन्यादित्यस्यार्थश्चेष्टयेदिति । प्राण्यादित्यस्यार्थः प्रवृत्तयेदिति । अनेचेष्टायामितिधातोः

सूत्रेतिदितितत्रमित्याशयेनत्रेधार्थमाह ॥ आनंदमयप्रकरणइति ॥ आनंदपूर्णत्वएवेति ॥ अनेननेवलमत्रसूत्रे
आनंदमयस्यविष्णुत्वंसमर्थ्यते किंतु मयटःप्राचुर्यार्थत्वमेव । आनंदपूर्णत्वाभावे उक्तरीत्यालोकचेष्टकलानुपपत्तेरिति
सूचयति । स्पष्टचैतन्महानंदलक्षणस्येत्याद्यनुव्याख्याने । अपरब्रह्मणि प्रकृत्यादौ ॥ ॐ मांत्रवर्णिणकमेवचगी
यते ॐ ॥ मांत्रवर्णःसत्यज्ञानमनंतब्रह्मेतिलक्षणवाक्यात्मकोवेदः तेनप्रोक्तमांत्रवर्णिकं तथाचमांत्रवर्णसत्यत्वादिलक्ष-
णवच्यप्रोक्तंपरब्रह्मैवात्रमयादिशब्दपंचकेनप्रतिपाद्यते यतोतश्चपंचापिब्रह्मैवेत्यर्थः । अनुसंधाने आलोचने ॥ एका
र्थत्वप्रतीतेरिति ॥ अस्तेःशत्रंतस्यरूपंसदित्येतज्जीवनवांची । अस्तिदेवदत्तइत्युक्ते जीवतीतिप्रत्ययात् । तथाषद
लृविशरणगत्यवसादनेष्वितिस्मरणत् । किंबंतस्यसदेच्छरूपमेतच्छैथिल्यलक्षणविशीर्णत्ववक्ति । भावप्रधानंचैतत् तथा
चसत् सत्त्वं जीवनं विशरणंवा भूतानांप्रपयति प्रापयतीतिसत्यशब्दार्थःसर्वभूतानांजीवनविनाशहेतुत्वं । अन्नशब्दस्यो
पजीव्यतालक्षणार्थाद्यताविनाशकलक्षणार्थात्त्वार्थेति सत्यान्नशब्दयोरेकार्थत्वं । सदेर्गत्यर्थेपिपाठात् सत्त्वंभूतानांगतिर्या
पयतिप्रापयतीतिगतिप्रदत्तंसत्यशब्दार्थः । प्रपूर्वादनचेष्टायामित्यस्माद्विष्णुब्रह्मणशब्दस्यापि सएवार्थइतितयोरैकार्थत्वं ।
मन्ववबोधनइत्यस्माद्भावे असुन्नप्रत्यये मनइति निष्पन्नत्वान्मनोज्ञानशब्दयोरेकार्थत्वं ज्ञानविज्ञानशब्दयोरेकार्थत्वंस्फुट
मेव । अनंतत्वंच गुणतोपरिच्छिन्नत्वं । आनंदमयत्वंतदेकदेशभूतमितितयोरैकार्थत्वमिति सत्यज्ञानानंतपदानामन्नमया-
दिपदानांचैकार्थत्वप्रतीतेरित्यर्थः ॥ परब्रह्मेति ॥ अन्यवेदेनेनान्यप्राप्तेरयोगाद्देनाप्त्योर्विषयैक्यावश्यंभावेनपरब्र-
ह्मवित्परब्रह्माप्नोतीत्यभिमतत्वादितिभावः ॥ किंतादिति ॥ किलक्षणकमित्यर्थः नहिलक्षणेनविनावस्तुसमस्तव्यावृ-
त्तया ज्ञातुंशक्यमित्यर्थः ॥ कथंतद्वेदनमिति ॥ नह्यपरिच्छिन्नपरिमाणस्य तस्यज्ञानमस्माकंयुज्यतइतिभावः ॥ की-

दृशीचतत्प्राप्तिरिति ॥ तस्य सर्वगतत्वेन नित्यप्राप्तत्वादिति भावः ॥ अपरिच्छिन्नपरिमाणस्यापि भक्तानुकंपयाल्पपरिमाणप्रकटनसंभवादित्याशयेन तत्र गृहानिहितत्वात्कैरिति भावः ॥ सोऽंशुतइति प्राप्तिरिति ॥ न ब्रह्मसंयोगमात्रतत्प्राप्तिः किंतु तद्व्यक्तिस्थाने सत्यकामत्वादितत्सारूप्याभिव्यक्तिरेवेत्याशयेन तत्र सर्वकामभोगोक्तैरिति भावः ॥ युक्तिस्समुच्चयार्थ इति ॥ न केवलमभ्यासादेः किंतु मां त्रवर्णकगानाच्चैतिसमुच्चयार्थ इत्यर्थः । भाष्ये संदीहां मध्यभागः प्रमाणेन आगमेन । असिद्धत्वात् अभावात् ॥ बाधको वेति ॥ प्रकृते तत्कस्य बाधकत्वेनानाशंकितत्वादिति भावः ॥ इति भावेनेति ॥ अनेनाप्रमेये अपरिमितशक्तिमतिप्रमा परिमितशक्तिः कुत इति भाष्यार्थ उक्तो भवति । तदभावात् । पुरुषपदेनाप्रकृतत्वात् । द्विरुक्तेन द्विवारमुक्तत्वेन निमित्तेन भेदश्रुतिभेदबाधकशब्दः ॥ आकाशादीति ॥ आत्मन आकाशः संभूतः आकाशाद्वायुः वायोरग्निरग्रे रापः अद्भ्यः पृथिवी पृथिव्या औषधयः औषधीभ्यां न्नं अन्नानुरूप इत्यत्रोक्तैरित्यर्थः ॥ ॥ सारभूतमिति ॥ आकाशादिशब्दार्थानां भूततदभिमानितहेतुर्दैनियामकहरिरूपाणां मध्ये श्रेष्ठमित्यर्थः । चिन्मात्रमेवेत्येव शब्दार्थोन्याद्विहायेति । प्रकृतिं पुरुषं चैव विध्यनादी उभावपीति गीतावाक्यं । द्वयोः जीवपरयोः ॥ दुःखानुभवितृत्वविशेषणेनेति ॥ भुङ्क्ते प्रकृतिजानुगणानि ति वाक्यशेषादिति भावः ॥ सारान्नमयेति ॥ अन्नशब्दार्थेषु यत्सारं श्रेष्ठं भूताद्यत्वं तद्वत्त्वरूपं तत्प्रचुरत्वाविशेषणेनेत्यर्थः । रससारवरश्रेष्ठशब्दाः पर्यायवाचिन इत्युक्तेः । दृष्टान्तमात्रं न सार्धकमित्यतोत्र एकादशतात्पर्यसंमतिमाह ॥ उक्तं चेति ॥ बहुपदार्थानामेकशब्देनोद्देशेऽपि तेषां मध्ये एकं तेनैव शब्देन परामृश्य तस्य किंचिद्विधीयत इत्यर्थः । नन्वाकाशादिपुरुषांतपदैर्ब्रह्मग्रहणे संभूतशब्दोक्तमृष्ट्यनुपपत्तिरित्यत आह ॥ एतच्चेति ॥ उत्तरप्रस्थाने अनुव्याख्यानं । तदेवाह ॥ ब्रह्मशब्दोद्देशेन तस्मिन् ब्रह्मशब्दं प्रयुज्य च । तस्मादा-

काशमृष्टिचप्रोवाचात्रचतुर्विधा । भूतभूताभिमानीचतुर्हेतुनियामकः । हरिश्चाकाशशब्दोक्तइत्यादिनाकाशपुरुषांतश्च
 ब्दवाच्यभगवद्गूपाणामपि प्रादुर्भावोक्तेर्नोक्तशंकावकाशइतिभावः । स्थानंतरे नारायणपन्ने ॥ प्रार्थितशुद्धीना-
 मिति ॥ अन्नमयादयःकोशःशुद्ध्यंतामितिजीवेनप्रार्थितपाविध्यवतामित्यर्थः । अत्र ब्रह्मवल्यां । तत्तत्कोशगतं । अन्न
 मयादिसंज्ञकदेहगतं । आदौ अन्नमयप्रकरणे । अंते आनंदमयप्रकरणे ॥ वैयर्थ्याच्चेति ॥ स्वस्यापरोक्षीकृतब्रह्मत्वे
 न शब्दानपेक्षणात्परस्यचापरोक्षग्रन्थत्वेनतत्प्रतितथानिर्देशायोगादितिभावः ॥ वस्त्रप्रावृतजानुवदिति ॥ वस्त्रेणा
 वृतस्यजानोरप्रत्यक्षत्वपि प्रत्यक्षीभूतवस्त्रांतर्गतत्वात् यथेदंजान्वितिनिर्देशस्तथेत्यर्थः । अन्नादिशब्दानांप्रसिद्धार्थत्या-
 गात्कथंचित्युक्तं । अर्थांतरं उपजीव्यत्वरूपं ॥ लाक्षणिक्तत्वमिति ॥ इदंशब्दस्यतदंतर्गतलक्षणांगीकारादितिभा-
 वः ॥ स्पष्टमिति ॥ आकाशपदेनतल्लोभेपिस्फुटंतद्वाचकशब्दाभावादितिभावः । दुर्बलत्वेन स्वभावात् ॥ सावका-
 शत्वादिति ॥ विरिचादावपिस्वारस्रष्टत्वादिसत्त्वादितिभावः ॥ ॐ नेतरोनुपपत्तेः ॐ ॥ विण्बितरश्चतु-
 मुख्यादिर्नान्नमयादिशब्दवाच्यः । तस्य ब्रह्मविदामोतिपरमित्युक्तमोक्षहेतुज्ञानविषयत्वानुपपत्तेरित्यर्थः । इत्यादावित्या-
 दिपदेनैतमन्नमयमात्मानमुपसंक्रामतीत्यादिग्रहणं ॥ ॐ भेदव्यपदेशाच्च ॐ ॥ तेयेशंतं यतोवाचामित्यादिना
 परिमितापरिमितानंदत्वादिरूपविरुद्धधर्मोक्त्या आनंदमयादेर्विरिचादेर्भेदाभिधानाच्चनानंदमयश्चतुर्मुखादिरित्यर्थः ॥ ते
 येयेशतमिति ॥ प्रजापतेः रुद्रस्य तेप्रसिद्धाःयेशतमानंदाःसत्तावान्ब्रह्मणश्चतुर्मुखस्यैकआनंदः । तथाविधशतानंदव-
 त्वंतस्येत्यर्थः ॥ यतोवाचइति ॥ ब्रह्मणः आनंदंयोजानाति स कदाचननबिभेति सआनंदः किंप्रकारोज्ञातव्यइ-
 त्याकांक्षायां वागाद्यगोचरतयाज्ञातव्यइत्याशयेनोक्तं ॥ यतइति ॥ वाचोवाक्यानि मनसासह अप्राप्य अपरिमित

त्वात्साकल्येनाविषयीकृत्य आनन्दान्निवर्ततइतियोजना ॥ एयमिति ॥ तेयशतदेवानामानंदाः । सएकइंद्रस्यानंदः । तेयशतमिंद्रस्यानंदाः । सएकोब्रह्मस्तेरानंदइत्यनानंदत्वोक्तेरितिभावः । तेभ्योदक्षश्चेद्रनामासहींद्रापयत्पुरा । तस्माद्ब्रह्मस्मृतिर्नामहैंद्रत्वात्पुरंदरइतितेरेयभाष्योक्तेरैंद्रब्रह्मस्यतिशब्दाभ्यांक्रमेणदक्षश्चपीपत्योर्ग्रहणं । आत्मनः स्वामि नः अयं आत्म्यः सनेत्यनात्म्यइत्यस्यफलितोर्थः ॥ स्वामिरहितइति ॥ आत्मनोजीविस्येमआत्म्याः जीवसंबंधि गुणाः तेनसंतियस्येतिभावेनोक्तैजवगुणविधुरइति । प्रतिष्ठां पूजांविंदते । पुरुषपदोपलक्षितेष्वपकृष्टजीवेषु आदित्यपदोप लक्षितेषूत्कृष्टजीवेष्विविवेकः ॥ सकलस्वामित्वेनेति ॥ यदधीनायस्यसत्तातदेवेतिभण्यतइत्युक्तेरितिभावः ॥ इदमिति ॥ भगवान्स्वयमितरोपिसान्निदंविश्वमिवोच्यते । पुरुषएवेदमित्यादावित्यर्थः ॥ वेदगर्भइति ॥ आद्यः स्थिरचराणायोवेदगर्भःसहर्षिभिरितिपूर्ववाक्यादितिभावः ॥ आनंदादीति ॥ कर्तृत्वात्सगुणब्रह्मपुरुषंपुरुषर्षभं । स संगत्यपुनःकालेकालेनेश्वरमूर्तिना । जातेगुणव्यतिकरेयथापूर्वप्रजायतइत्युत्तरवाक्यादितिभावः ॥ तदेत- त्सत्यं । मंत्रेषुकर्माणि कवयोयान्पश्यन्निक्त्यादिनोक्ताखिलकर्मारोध्यत्वप्रकारेणेत्यर्थः ॥ अंतर्यामितयेति ॥ त्वमेत्य स्यत्वदंतर्यामित्यहमित्यस्यमदंतर्यामित्यर्थतयेत्यर्थः । असर्वोपि सर्वात्मकत्वेन प्रतीयतइत्यत्रहत्वाकांक्षायांमंतर्यामित्वहं नुत्वेनाभिप्रेत्यासिद्धमंतर्यामित्वमनंतर्यामित्वेनप्रतीतरित्याशंकायांतत्परिहारार्थमात्मैवेत्याहुक्तमित्यपूर्वपूर्वोत्तरत्रोक्ता- नाहेतुत्वादितिभावः ॥ विशिष्टेति ॥ विशिष्टमुत्तमंस्वकमेवेत्यर्थतयेत्यर्थः । इदमेकमेवेत्याद्यपेक्षया । तत्त्वमसीत्या- दौ विशिष्टैक्याप्रतिपादनादितिध्येयं । अत्र विशिष्टैक्यंनप्रतीयतइत्यतआह ॥ अत्रेति ॥ प्रविशितार्थप्रतिपादकस्या- दिपदेनोपात्तत्वादितिभावः । तर्हि बहूनामित्यत्रोदाहृतव्यं किमनेनेत्यतउक्तं ॥ पुरुषैक्यंनिराकृत्येति ॥ मोक्ष

धर्मो हि बहवः पुरुषः ब्रह्मक्षुता हो एक एव तु । को ह्यत्र पुरुषश्चेष्टस्तं भवान्ब्रह्मकुर्महमीति जने भजेन पृष्टे वैशंपायनं नैतदिच्छ
 ति पुरुषे पंककुरुकुलोद्भवेति पुरुषैक्यमतं निराकृतं । कथं तर्ह्येकमेवाद्वितीयमित्यादौ पुरुषैक्यव्यपदेशइत्यनलकृतं । बहूनां पृ
 रूपाणां विर्यार्थका यो निरुच्यते । तथा तं पुरुषं विश्वमाख्यास्यामि गुणाधिकमिति कारणत्वेनाभिमतं नां बहूनां सत्त्वेऽपि द्या
 वाभूमौ जननं न देव एक इति श्रुतौ यथा विशिष्टकारणस्यैकत्वादंकारणमित्युच्यते तथैक्यश्रुत्यर्थत्वेन तां वद्वन्पूर्णा गुणाधि
 कं पुरुषमाख्यास्यामात्यर्थः ॥ तस्याप्रत्यक्षत्वेनेति ॥ ईश्वरार्थमिच्छेत्तद्वगप्रति योगिकस्यैक्यस्येद्वगप्रत्यक्षत्वं न प्रत्य
 क्षत्वादित्यर्थः । अनुमानं तु न स्वातंत्र्येण प्रवर्तत इति भावः ॥ श्रुत्यर्थेनेति ॥ ऐक्यश्रुतयोर्थः स्वमित्वादिरूपः तदपि ज्ञाने
 नेत्यर्थः ॥ प्राप्तिचिरांश्चादिति ॥ प्राप्तुमाप्ययोर्भेदव्याप्तत्वादिति भावः । प्रमाणां नरेति ॥ भेदश्रुतीत्यर्थः ।
 ननु जीवस्य परब्रह्मत्वात् न तत्प्राप्तकथनं विरुद्धं । पूर्वमज्ञानब्रह्मत्वां जीवः साम्यं विद्यमानब्रह्मत्वं जानातीत्याभप्रा
 येण प्राप्तकथनापत्तः यथा कश्चिद्विस्मृतस्वकंकठस्थितमणिः पूर्वमेव विद्यमानकंठाण ज्ञानाल्लब्धकंकठमणिरित्युच्यत इत्यत
 आह । ननु विस्मृतकंकठमणिगति इत्येवोच्येतेन निवृत्तिसंबन्धः । तथा च ज्ञानाभिप्राये ब्रह्मज्ञानीत्येव निदेशः स्यान्नप्रा
 मोतीति भावः । ननु परमं साम्यमुपैतीत्यत्र यथा प्रागपि विद्यमानस्यैव साम्यस्य प्राप्तिरुच्यते तथा प्रागपि विद्यमानस्य
 ब्रह्मत्वस्य प्राप्तिरुच्यतामित्यत आह ॥ परमं साम्यमुपैतीति ॥ विमुक्तश्चेति । प्राङ्मुक्त एव मुक्तो भवतीत्यर्थः ॥ तद
 न्यथानुपपत्त्येति ॥ जीवस्य परब्रह्मत्वे खलु अबद्धे तस्मिन्बन्धस्य मिथ्यात्वात् प्रागपि मुक्तव्यवहारः संभवतीति भावः
 ॥ बन्धस्याज्ञानभूलत्वेनेति ॥ अनादिबन्धस्याज्ञानाधीनत्वं चाद्वैतानां अविद्याधीनजीवब्रह्मविभागवत्तार्किकानां च
 गुणवत्त्वाधीनद्रव्यत्ववदनादेरपीश्वराधीनत्वोपपत्तेरिति सुधोक्तरित्याध्येयं ॥ दर्शनादिति ॥ जपाकुसुमसन्निधिव

शास्त्रफटिकप्रतीयमानस्यापिलौहित्यस्य अत्राविद्यमानत्वव्यवहारदर्शनादित्यर्थः ॥ आहति ॥ तत्रबंधस्यान्यथारूप-
मित्यस्वाभाविकत्वस्मरणादितिभावः ॥ चिमतानीति ॥ यद्यप्यनेनजीवानामन्योन्याभेदःसिध्यति । नब्रह्म-
क्यं तथापिविशिष्टरूपस्यैक्यायोगेनशुद्धस्यैक्येवाच्यशुद्धस्यैवब्रह्मत्वाद्वैक्यमपिसिध्यतीतिभावः । भाष्ये ।
तत्र भेदाक्तौ तदनुमानविराधः ऐक्यानुमानविराधइत्यर्थः ॥ ॐ कामाच्चनानुमानापेक्षा ॐ ॥
चोवधारणे । अदृष्ट्यै शुष्कानुमानापेक्षानकार्या कुतः कामात् कामचारित्वादवैत्यर्थः ॥ वृथगिति ॥ केवलेत्यर्थः
॥ उक्तत्वादिति ॥ अनेनैतदर्थमेव न च तत्त्वमसीत्याहुद्रुथं प्रदर्शनमिति सूचितं । आश्रयेत्युपसर्गद्वयमित्याशये-
नाह ॥ आनेयेति ॥ ॐ अस्मिन्नस्य च तद्योगं शास्ति ॐ ॥ अस्मिन् प्रकरणे अस्य जीवस्य तेन
आनंदमयादिरूपेण ब्रह्मणा सह योगसंबंधं मुक्तावापि सोऽश्नुत इति श्रुतिः शास्ति शंसति । यतो ते ऐक्यायोगाद्भानंदमया-
दिरितर इत्यर्थः । भेद एवेत्यत्र हेतुमाह ॥ संबंधस्येति ॥ सोऽश्नुत इति ॥ सब्रह्मवित् स्वयोग्य सर्वकामान् सर्वज्ञेन
ब्रह्मणा सहैव भुङ्क्त इत्यर्थः । भाष्ये युक्तिसमुच्चय इति सामान्येनोक्तत्वादाह ॥ अथवेति ॥ तत्कथमित्यत एतत्सूत्र
व्याख्यानरूपानुव्याख्यानमुदाहरति ॥ तदुक्तमिति ॥ यद्यस्मात् अस्य सर्वविदित्युक्तस्य ब्रह्मविदः फलत्वेना
क्रमयादिभिर्योगं तत्प्राप्तिस्थानद्वये एतमन्नमयमात्मानमुपसंक्रामतीत्यादौ एवमन्नमयमात्मानमुपसंक्रम्येत्यादौ चानु-
वाकद्वये शंसति कथयति श्रुतिरत एतेन्नमयादयः कोशा इति व्याख्यानमतिसाहसं पूर्वोत्तरापरामर्शमूलमित्यर्थः ।
आद्यव्याख्यानं तु मुक्तेः शब्दसमर्थनाय सोऽश्नुत इति श्रुत्युदाहरणं तत्स्वारस्यानुरोधेनेति ॥ ६ ॥ ॥ नामसमन्वयसि-
ध्यर्थमिति ॥ अतएव तत्पादांतर्भाव इति भावः । श्रुतेः स्वभावतः प्राबल्याल्लिङ्गस्यापि वक्ष्यमाणरीत्या निरवकाशत्वेन श्रु-

तितः प्राबल्यादन्यतरनिर्णयएवस्यान्नसंदेहइत्यतउक्तं ॥ प्राबल्याद्यविबेकेनेति ॥ ईशेष्टास्वामीयः तंनविलानंती
 त्यन्वयः । अदृश्यत्वाद्यभिधायिपदनास्तीत्यतआह ॥ सहैवेति ॥ स्वैःसहैवेत्यर्थः ॥ सूर्यलिगादिति ॥ एकच-
 क्रयंप्रति सप्तनामाऽश्वःसंबध्यतइति सप्ताश्ववत्त्वैकचक्ररुथिलरूपादित्यर्थः ॥ वरुणलिगादिति ॥ जलनियामक
 त्वरूपादित्यर्थः ॥ त्वष्टारमिति ॥ रूपाणिविविधतयाकुर्वंतत्वष्टारंनिचिकयुरित्यन्वयः ॥ ब्रह्मद्रमित्यादिरिति ॥
 ब्रह्मद्रमर्षिजगतःप्रतिष्ठादिवआत्मानंसवितारंबृहस्पतिमित्यादीत्यर्थः । अत्रदिवआत्मत्वं वायुलिगं ॥ योगेनैतेषांवि-
 ष्णुपरत्वमित्यतआह ॥ नचेति ॥ तेषामित्यादि । तथाच योगरूढिभ्यांयोगमात्रस्यबाधइतिभावः । प्रथक् स्वातंत्रेण
 ॥ ॐ अंतस्तद्धर्मोपदेशात् ॐ ॥ अंतःप्रविष्टमित्यादौ अंतःप्रविष्टतया श्रुतंब्रह्मैव । तस्यब्रह्मणोधर्माणांसमुद्र-
 स्थत्वब्रह्मांडवीर्यत्वादीनां अंतःश्रुतेरंतःसमुद्रे यस्यांडकोशमित्यादिनाभिधानादित्यर्थः । होतारं हुदानादानयोरिति
 धातोः । बहुवचनंघटयति ॥ भूतेति ॥ नचात्रसमुद्रस्थत्वंनाम क्षीरसमुद्रशायित्वंवा प्रलयसमुद्रशायित्वंवा । नाद्यः ।
 आपोनाराइतिप्रमाणोदाहरणासंगतेः । नद्वितीयः । सहिंक्षीरसमुद्रशायीतिप्रतिज्ञासंगतेरित्यतआह ॥ अत्रेति ॥
 भाष्ये अभिधाय ध्यात्वा । अहमित्यस्यार्थः अहेयमिति । नञुपपदादोहावत्यागइत्यस्मात्कर्मणिडप्रत्ययइतिभा-
 वः । रश्मीनिधयतिदीपयतीतिरश्मीत् । तत्फलितप्रदर्शनंरश्मिप्रकरमिति ॥ ॐ भेदव्यपदेशाच्चान्यः ॐ ॥
 तच्चक्षब्दार्थोविष्णुर्नैकवलम्बतःश्रुतःकिंत्विद्रादिभ्योन्यश्च । इंद्रस्यात्मेत्यादिनांतर्यामित्वोक्त्या तेभ्योभेदाभिधानादि-
 त्यर्थः । सावकाशत्वात् । परमैश्वर्यादितिबक्ष्यमाणरीत्या ॥ विद्वद्ब्रूहेरिति ॥ इंद्रमित्रंवरुणमग्निमाहुरितिप्रयोगबाहु-
 ल्यश्रवणादितिभावः । किमु महायोगसहितायाइत्येवक्षब्दः । महायोगोद्विविधः । प्रवृत्तिनिमित्तपौष्कल्यवत्त्वं अन्य-

प्रवृत्तिनियामकत्वं च । तत्राद्यमुक्तं । द्वितीयमाह ॥ अन्यगन्तंति ॥ सर्वहृदयेष्वितिशेषोक्तिः । अत्र श्रुतौ । तथाच-
 भेदव्यपदेशोऽसिद्धइतिभावः ॥ औपचारिकत्वेति ॥ षष्ठ्यर्थसंबन्धस्य भेदव्याप्तत्वेन तदभावे घटस्य स्वरूपमित्या-
 दिवदिदं प्रत्ययादिषष्ठ्यर्थस्य चोपचारिकत्वप्रसंगादित्यर्थः । इन्द्रादिनामसमन्वयसिध्यर्थमिति प्रागुक्तमुपपादयितुं स्मारय-
 ति ॥ अत्रांत ॥ नन्विन्द्रनामसमन्वयकथने तत्प्रकरणपठितसर्वनामसमन्वयः सिध्यतीतीतिकमनेनेत्यत आह ॥ नाम-
 निर्णयेनेति ॥ संगतत्वादिति ॥ अंतस्थस्य विष्णुत्वेन तद्वत्त्वं न श्रुतादृश्यत्वस्यान्यनिष्ठत्वेन तदुक्तानंदमयोपि अ-
 न्यइति पूर्वोक्तगीत्यामंगतत्वादिति भावः । अत्र त्रिगंषाभावबोधोऽर्थः ॥ अधिदैवेति ॥ देवाधिकाराख्यग्रंथप्रतिपा-
 द्यदेवेत्यर्थः । यथोक्तं । अधिदैवतं । देवाधिकारंगं सर्वमिति ॥ ७ ॥ अस्य लोकस्य ॥ अस्य लोकस्य पृथिव्याभिमानि-
 नो ब्रह्मणः कागतिगिति शालावत्येन पृष्ठे आदीप्तत्वादाकाशनामको विष्णुरिति हांवाचप्रवाहणः । कथमेतस्य पृथिव्यभि-
 मानि ब्रह्मणांगतित्वमित्यतस्तस्य माहात्म्यमाह ॥ सर्वाणीति ॥ सर्वाणि इमानि प्रमाणप्रमिद्धानि भूतानि ब्रह्मरुद्रा-
 दीनि आकाशादेवममृतार्घ्यं हवा इत्यस्यार्थस्यैवैदिकप्रामिद्धिमाह । आकाशप्रति अस्तं अदर्शनं याति यत्रैव प्रलयं मु-
 क्तौ च लीना भवति कुतः द्वियस्मादाकाशएवैभ्यो ब्रह्मरुद्रादिभूतं भोज्यायान् तदपिकृतः आकाशः परायणं उत्तमाश्रयः ।
 नेतस्मादप्युत्तमं ब्रह्माशं वयमित्याशयेनाह ॥ स इति ॥ म एष आकाशनामा भगवान् परमेवरीयान् सर्वोत्तमः उद्गीथः
 उच्चैर्देवैर्गीथः म एषोऽनंतः देशतः कालतः गुणतश्च रारिच्छेद्गुण्यत्वादन्तनामक इत्यर्थः ॥ आकाशस्येति ॥ तथा च त-
 त्स्वभावभूतप्रवृत्तिनिमित्तस्यापि भगवदधीनत्वमिति भावः । अवकाशे अव्याकृताकाशे ॥ अनेनैव ॥ आकाशस्येत्या-
 दिभाष्यं गैव कथमित्यत आह ॥ रुढेरिति ॥ तस्यापि आनंदमयप्रयुक्ताकाशशब्दस्यापि ॥ ॐ आकाशस्तस्मिन्

गात् ॐ ॥ आकाशइतिहोवाचेत्याकाशशब्दवाच्योविष्णुरेव सएषपरोवरीयान्सएषोनंतइत्यादिना आकाशेश्रुत
 परोवरीयस्त्वानंतत्वादिविष्णुर्लिंगादित्यर्थः । परोवरीयव्याख्यानरूपां छांदोग्यभाष्योदाहृतंस्मृतिमुदाहरति ॥ पर
 स्मादिति ॥ परशब्दिदत्तभारत्युत्तमोब्रह्मा परोइत्युच्यते उशब्दस्योत्तमार्थकत्वाच्चट्टुमारमापरोवरमिति तदुत्तमोहरिःपा
 रोवरीयकइतिछांदोग्यभाष्योदाहृतस्मृत्यर्थः । उच्चत्वेन उत्तमत्वेन ॥ सएवेति ॥ निर्वचनत्वात्तकारस्यथकारइतिभावः ।
 योपिसेपिनप्रवर्त्तित्यर्थः ॥ अनंतत्वमुच्यतइति ॥ गुणतो नंतत्वस्याप्यनंतशब्दार्थत्वादितिभावः ॥ सर्वोत्तमत्व
 मिति ॥ मात्रशब्देनपरिमितसर्वजगद्ब्रह्मादितिभावः । स्मर्यतेभविष्यत्पर्वणि ॥ महायोगेपि ॥ सर्वभूतगुणयुक्तंदेवलं
 ज्ञातुमर्हसीत्युक्तेः । पुरुषादाकाशः यावान्वाअयमाकाशः आकाशोवैनोमिति वैदिकप्रयोगबाहुल्याच्चेतिभावः ॥ नभइ-
 ति ॥ अदोनभः यस्य हरेःप्रेरणाच्छासंकुर्वतामर्गददातीतितृतीयस्कंधवाक्यार्थः ॥ विष्णावेवेति ॥ सर्वाणिहवेति-
 भूतकारणत्वमाकाशस्योच्यते । तच्चाकाशपदेनविष्णोरेवग्रहणेसंभवति । आत्मनआकाशःसंभूतइत्यादिना विष्णोरे
 वसर्वभूतकारणत्वेनप्रमितत्वात् । भूताकाशस्यतुस्वव्यतिरिक्तभूतकारणत्वेनतद्ग्रहणे सर्वशब्दस्यसंकोचःकार्यइतिभावः ।
 इदमभ्युपेत्योक्तं । उक्तरीत्याभूतशब्दस्यब्रह्मादिपरत्वात् । उशब्देस्यात्तमार्थत्वात् ॥ आधिभौतिकेति ॥ महाभू-
 ताधिकाराख्यग्रंथप्रतिपाद्यं देहाह्लाहप्रकृत्यंतजडमधिभूतंतद्गतेत्यर्थः । यथोक्तंमहाभूताधिकारं । तत्कारणंतथाकार्यम-
 धिभूतंतदंतिकादिति ॥ ८ ॥ अन्यत्राप्येवमिति ॥ अत्रादाविति ॥ व्याख्येयसूत्रमवादौपठ्यं अन्यथासंगत्याकांक्षा
 नुदयात् । पश्चाद्विषयादिकंवाच्यमितिस्मृत्तचयितुमित्यर्थः । क्वचित्संगत्यादिपूर्वकतत्पाठस्तुश्रोतृबुद्धिसौकर्यायेतिभावः
 ॥ ॐ अतएवप्राणः ॐ ॥ तद्वैतंप्राणइत्युक्तप्राणोविष्णुरेव । श्रीश्रुतेलक्ष्मीश्रपत्न्यावितिनिरवकाशश्रीलक्ष्मीपतित्व-

लिंगादेवेत्यर्थः । लिंगानिरवकाशत्वमेवकारार्थः । यत्तच्छब्दयोरारुष्टिर्मत्वाश्रुत्यर्थमाह ॥ यस्मादित्य-
 ल्यतीतार्थकलङ्घटनायकारिष्यमाणइत्येतदुपलक्षणमित्याशयेनाह ॥ कुर्वाणोऽकार्षींश्चेति ॥ हेतुहेतुमद्भावं
 व्यनक्ति ॥ स्वस्येति ॥ इन्द्रियाभिमानीदेवानां दशदाहाह ॥ पायुगुह्यैक्येनेति ॥ ऐक्यविवक्षयेत्यर्थः । द्वितीया
 व्यायभाष्योदाहृतस्मृतिमुदाहरति ॥ यत्प्राप्तिरिति ॥ यथाक्रममन्वयः ॥ सुतरामिति ॥ स्वभावतएव बाधेनिरव-
 काशत्वादनाकिम्बितिभावः । वायुरेवेत्यवधारणानुपपत्तिमाशंक्याह ॥ प्राणशब्दस्येति ॥ चेष्टायां बाह्यवायौ चमु-
 ख्यवायौ च गीयते ॥ प्राणशब्दस्त्रिषु ह्येतेषु मुख्यमुख्यः प्रकीर्तित इति द्वितीयाध्यायभाष्योदाहृतः स्मृतिः ॥ श्रीलक्ष्मीति ॥
 यद्यपि द्वीश्वर इति ततरयाः पठति तथापि शास्त्रांतरमप्यत्रोदाहृतव्यमित्याशयेन शास्त्रांतरस्थवाक्यमत्रोदाहृतमिति ध्येयं ।
 रमारूपविशेषयोः स्थानविशेषाकाशायामाह ॥ वक्ष्यस्थलाश्रिताश्रीरिति ॥ लक्ष्म्यास्त्वंगतत्वं प्रसिद्धमिति भा-
 वः । ननु कथं भयं निर्णयः । न च बाच्यं तस्याः श्रियः स जगतो जनको जनन्यावक्षोधिवासमकरोत्परमं विभूतेः । श्रीः स्वाप्र-
 जाः स्वकरुणेन निरीक्षणेन यत्र स्थितैधयवित्साधिपतीं स्त्रिलोकानिति भागवतवचनेन निर्णयइति । न केवलमेकगायाः श्रियोऽ-
 हमिति भगत्पादैः श्रियोऽकगतत्वंोक्तः । नापि श्रयेते वक्ष्यस्थलमिति श्रीरिति तन्निर्वचनेन तन्निर्णयः । श्रयैकमित्यपि संभवात्
 वक्षसिलक्षणभूता लक्ष्मीरिति तत्त्वप्रदीपोक्तनिर्वचनानुसारेणैव परीत्य संभवाच्च तस्मात्कथां श्रयो वक्षस्थलाश्रितत्वनिर्णय-
 इत्यत आह ॥ इति संप्रदायविद इति ॥ तथा च संप्रदाय एवात्र निर्णायकप्रमाणमित्युक्तं भवति । अतएव श्रीवत्स इत्ये-
 व भगवच्छ्लिङ्गस्य नाम न लक्ष्मीवत्स इति । व्याभि श्रोक्तिस्तु लक्ष्मीः पद्मालयापद्मा कमला श्रीर्हरिप्रियेति श्रीलक्ष्मीशब्दयोः
 पर्यायत्वाद्युक्ता । स्मरणीयमुरोविष्णोर्गिरिदरावासमित्यादिबद् । यात्वं काश्रिता श्रीः वक्षसिलक्षणभूता लक्ष्मीरिति निरुक्तिः

सारूपविशेषयोरभेदाभिप्रायेणवस्तुस्थितिकथनानयनस्थाननियमाभिप्रायेणेत्यर्थः । एतैवस्वोक्तार्थेभगवद्वाक्यरूपग-
 ममनभिधायसंप्रदायोक्तौकिंबीजं । नचतयोरभेदएवतिवाच्यं । आगमोऽग्रथान्वधनंवाक्यं । संप्रदायस्तूपदेशपरंपरामा-
 त्रमिति भेदइतिप्रमेयदीपिकोक्तेरितिनिरस्तं । उक्तरीत्याभगवद्वाक्यस्यस्वोक्तार्थानिर्णयकत्वशंकानिरासायसंप्रदाय-
 ग्रहणादिति ॥ महायोगस्यचेति ॥ प्राणशब्दप्रवृत्तिनिमित्तजीवनप्रदत्वस्यतत्रैवनिरवधिकत्वादितिभावः ॥ नप्रा-
 णेनेति ॥ कश्चनमर्त्योऽजीवः प्राणादिनानजीवति । किंतुयस्मिन्हरावेतौप्राणायानबुपाश्रितौ तेनेतरेणहरिणासर्वेजीव-
 यंत्येत्यर्थः ॥ आध्यात्मिकेति ॥ आत्माधिकाराख्यग्रंथप्रतिपाद्यमत्यंतमाभिमानविषयांतःकरणादिदेहपर्यंतमध्या-
 त्मंतद्रूपेत्यर्थः । यथोक्तं । अत्माभिमानाधिकारस्थितमध्यात्ममुच्यते । देहाह्लाहांविनातीवबाह्यत्वादिति ॥ ९ ॥
 ननुगुहानिहितत्वंप्रवर्णेऽश्रूयते नत्वानंदमयप्रकरणे । अतःकथंतदानंदमयनिष्ठतयाच्यतइत्यतः प्रागुक्तंस्मारयति ॥ मं-
 त्रवर्णेति ॥ पततः चरतः वीदमित्यत्रकंपाथोल्यंतमिति । दूरइत्यस्यार्थोअतीव्रिति । आह्लाह्योऽव्याप्तिरिति । दूरआधीत्य-
 स्यैकपदत्वेपिदुःखंदर्शनाहूरइत्येतत्पृथक्कृतस्यपूर्वत्रान्वयकरणमुपपन्नं । नुशब्दार्थइदानीमिति । प्रकरणमात्रस्यलिंगतो-
 दौर्बल्येपि श्रुतिसहितस्यप्राबल्यसंभवतीत्याशयेनाह ॥ ज्यांतिःश्रुतेरिति ॥ यावता येनप्रकारेण ॥ ॐ ज्या-
 तिश्ररणाभिधानात् ॐ ॥ ज्यांतिर्हृदयइत्युक्तंज्यांतिर्ब्रह्मैव । विमेकणेत्यादिनाकरणादीनांविरुद्धचरणोक्तः ।
 कर्णादिसर्वेद्रियदूरत्वलिगादित्यर्थः । वैद्ययधिकरण्यनिरासायकर्णादिविदूरइत्युत्तरभाष्यानुरोधेनाह ॥ कर्णादिधि-
 दूरत्वेति ॥ अत्र कर्णादिविदूरत्वंनाम इयदितिपिछिंदूरहितवैभवत्वंबोध्यं । मापयति ज्ञापयति ॥ महायोगेति ॥
 निरवधिकप्रकाशवत्त्वात् अग्न्यादिनिष्ठप्रकाशनियामकत्वात् । ज्यांतिषांज्यांतिः । नारायणपरंज्यांतिः । विष्णुरव-

ज्योतिरित्यादिवैदिकप्रयोगबाहुल्याच्चेतिभावः ॥ निरवकाशाल्लोगेनेति ॥ अग्निर्वैवानामवमहृत्यवमतया भीषा
स्मादग्निस्तपतीतिसभयतया परिहर्तुनांम्रयंतेविहृददृष्टिश्चंद्रमाआदित्वाग्निरितिमरणादिमत्तयाचश्रुतस्याग्रेपरिच्छिन्न-
वैभवासंभवादितिभावः ॥ १० ॥ ॐ छंदोभिधानाच्चेतिचेन्नतथाचेतोर्पणनिगदात्तथाहिदर्शनं ॐ ॥
गायत्रीवेत्युक्तगायत्रीछंदांविशेषएवस्यात् । गायत्रीपदेनछंदसोभिधानात् तस्मान्नतद्वल्लंतिचेन्न । किंतुब्रह्मवागायत्री
कुतः हियस्मात्तथादर्शनं गानत्राणकर्तृत्वाल्लगबोधकगायतित्रायतिचेतिश्रुतिरस्ति तस्मादित्यर्थः । विष्णवादिप्रसिद्धप
दानिविहायामसिद्धगायत्रीपदेनतन्निर्देशकिंनिमित्तमित्यतउक्तं ॥ तथ्यति ॥ तथागानादिकर्तृत्वगुणविशिष्टतया चेत
सि अंतःकरणे अर्पणार्थं ध्यानार्थं लपासनाथमितियावत् । निगदात् गायत्रीवाइदं सर्वमितिकथनादित्यर्थः ॥ अथे
ति ॥ अथद्वारपोपास्तिकथनानंतरंपुनर्भगवन्माहात्म्यमुच्यते । यच्छ्रुवेत्तद्विधानंतामनवैकुण्ठगतमूर्तित्रयंतत् । अतः बुद्धि
स्थतयाविवक्षितायादिवःपरः । ज्योतिः तेजोमयं विश्वतः परैवैजयंतसत्यलांकार्यब्रह्मसदनंभ्यः पृष्ठेषु क्रमेणोक्तेषु
सर्वतः भूर्भुवःस्वरात्मकसर्वलांकेभ्यः पृष्ठेषु अनुत्तमेषु नविद्यतउत्तमोलांकोभ्यस्तेषु स्वयमेवात्तमेषु अनंतासनंश्वतद्वी
पवैकुण्ठेषु दीप्यते प्रकाशते तत्सर्वलांकेषुदीप्यमानंतंजः इदंवाव इदंखलु इदंकिं यादिदमस्मिन्नंतःपुरुषं पुरुषहृदये ज्यो-
तिरस्तितादित्यर्थः ॥ गायत्रीवेति ॥ अत्रभगवतःषड्विधरूपेषुगायत्रीनामकंस्त्रीरूपंहयशीर्षिकंप्रथमरूपापेक्षयाद्वितीयं
रूपमुच्यते । यदिदंकिंच भूवहोबहुपूर्णतायामित्युक्तंः भूतपूर्णमत्स्यादिसर्वातस्थितंच तदिदंसर्वगायत्रीनामाभगवानेव ।
एवंचभूतशब्दाभिधेयमत्स्यादिसर्वातस्थितंद्वितीयंरूपमित्युक्तंभवति । अस्यैवतृतीयंरूपमाह ॥ वागिति ॥ गायत्री
नामाभगवान्वाग्वैव वाक्संस्थोवचनाद्वाङ्मनामास्त्रीरूपोहयशीर्षारूपएव । नतुतद्भिन्नइत्यर्थः । वाङ्मनामकस्य भगव

ब्रूषत्कुतइत्यतस्तल्लक्षणयांगादित्यतआह ॥ वाग्नेति ॥ इदं सर्वप्राणिजातं वाग्वै वाङ्मनामभगवदधीनमेव वाचा-
 हिप्रवर्ततेनिवर्ततेचलोकः । सर्वलोकप्रवर्तकत्वंभगवत्लक्षणं चप्रसिद्धमेवेति ॥ छंदोविशेषइति ॥ गायत्रीछंदोपेतमं-
 त्रविशेषइत्यर्थः ॥ वाग्विवधानाच्चेति ॥ नह्यशब्दात्मकस्यतत्संभवतीतिभावः । तेजः कांतिः । ब्रह्मवर्चसं अध्ययन
 लब्धकांतिविशेषः । तदुभयसाधनगायत्रीत्यर्थः ॥ योगस्येति ॥ गायतिवेदान्त्रायतिचाध्यापकान्परोपेभ्यइतिनवे
 चनादितिभावः । नित्यस्येति । अनादिनित्यस्येत्यर्थः । अन्यथात्पत्तावीश्वराधीनत्वापरिहारात् । अतएवन्यायविवर
 णटीकार्या वेदस्यनित्यत्वेनानादित्वादित्युक्तं । वेदस्यनित्यत्वादनादित्वाच्चेतिमुधाग्रंथाच्च । यद्यपि कृतकक्रमविशिष्टस्य
 वर्णात्मकस्यवेदस्यनानादित्वं । तथापीश्वरबुद्धिघटितस्यतथात्वेनवाकृत्वाचितयावातदुक्तिरित्यदोषः । स्वपदानि स्वा-
 क्तपदानि । सूत्रार्थोवर्ण्येत्यत्रपदैःसूत्रानुकारिभिः । स्वपदानिचवर्ण्येतैर्भाष्यभाष्यविदोविदुक्तेरित्युरितिभावः । गा-
 यत्र्यादीति । गायत्र्यादिशब्दार्थोर्गानत्राणकर्तृत्वादिः सएवगुणः तत्स्वरूपत्वेनेत्यर्थः । आदिपदेनवाचोग्रहणमिति । वा-
 ग्वैगायत्रीतिश्रुतौ वाक्शब्दार्थगुणवत्तया उपासनार्थं विष्णुर्वागित्युक्तं । तथाचवाक्त्वविधानंनविष्णुत्पक्षेबाधकमितिभा-
 वः ॥ एतन्न्यायस्येति ॥ तत्तच्छब्दसमन्वयकथनं तदर्थगुणस्वरूपत्वेनोपासनार्थमितिन्यायस्येत्यर्थः ॥ यावैस्मेति ॥
 चतुर्थरूपमनेनोच्यते । यावैगायत्रीतत्संस्थतन्नामभगवान् साइयंवावइयंखलुइयंकैत्यपेक्षायामाह ॥ येयमिति ॥ पृथु
 त्वात्पृथिवीनामापृथिवीसंस्थोभगवानित्यर्थः । तथाचात्र यावैसंख्यादिना गायत्र्याः पृथिव्यभेदमुक्त्वा अस्यांहीदंसर्वप्रति
 ष्ठितमितिपृथिव्याःसर्वाधारत्वंमुक्तं । तच्चविष्णोरेवगायत्रीपृथिव्यादिशब्दार्थत्वंयुक्तंनान्यथेतिभावः ॥ श्रुत्युक्तेति ॥ गाय
 तीतिश्रुत्युक्तेत्यर्थः । कर्माणिपुण्यपापानि । क्रिया चेष्टा । स्मृतिविशेषोदाहरणप्रयोजनमाह ॥ अत्रेति ॥ ॐभूतादिपाद

व्यपदेशोपपत्तेश्चैवं ॐ ॥ एवं गायत्रीब्रह्मैव । पादोऽस्य स वा भूतानि त्रिपादस्य मृते दिवीति गायत्री धर्मतया व्यपदिष्टजीवामृत-
साख्यरूपं त्र्यंशकत्वस्य तस्मिन्नेवोपपत्तेरित्यर्थः ॥ सैषेति ॥ सैषा षड्विधा गायत्री भूतवाक्पृथिवी शरीरहृदयभेदेन षड्भूतगाय-
त्री चतुष्पदा भूतमुर्तित्रयाख्यां श्रवतीत्यर्थः । व्यपदिश्य विहिता तत्रैव चतुष्पादस्त एव ॥ तदेतद्भगवतः चतुष्पा-
दस्तं ऋचांमंत्रांतरेण अभिकथ्येतदिति शंका मभितुश्च तत्त्वेनेति यावत् । आनुकूल्येनोक्तमित्यर्थः । ज्यायान् अधिकमहिमा ।
भूतानि जीवाः । पादत्रयं नारायणवासुदेववैकुण्ठारूपं । दिवि अनंतासनश्चेतद्वापैकुण्ठेषु । पादत्रयस्यैव भूतानामपि स्व-
रूपांशत्वमुच्यते इति श्रुतिः शंकेते ॥ नन्विदं ॥ भिन्नंचेत्यंतग्रहणाय सुवर्णमित्यादीत्यादिशब्दः भाष्यमाकांक्षाक्रमेण
योजयति ॥ नायमिति ॥ विश्वचतुष्टयसम इति ॥ विश्वबलचतुष्टयसामर्थ्यवानित्यर्थः । साकला । उत्तरभा-
व्यंसंगमयितुमाह ॥ न केवलमिति ॥ तदभावात् यज्ञश्रुत्यभावात् । अध्याहारौ गौरवात्प्रकारांतरमाह ॥ पुरुषसूक्तेति ॥
पृथक् भूतादिपादत्वापेक्षया ॥ ॐ उपदेशभेदान्नेति चेन्नोभयास्मिन्नप्यविरोधात् ॐ ॥ गायत्रीज्योतिषोऽनुस्यू-
तदिवः परस्मिन् रुद्रधर्मोपदेशात्तद्वयं ब्रह्माख्यैकं वस्त्वनुपपन्नमिति चेन्न । विवक्षाभेदेनोभयथोपदेशोपपत्त्या विरोधाभा-
वादित्यर्थः । प्रसंगयोः प्रकरणयोः । विरोधादिति ॥ नुस्यूतवदिवः परस्त्वयोरैकत्र विरोधादित्यर्थः । सप्तमीपंच-
म्योः तद्धटितवाक्ययोः लोकत्रयविवक्षायां परतोऽलक्ष्यो जनात् । सर्वधौ रिति विधिं यंत तस्मै दिवि संस्थिताः । दिवः परश्च
भगवान्सप्तलोकविवक्षयेति प्रमाणानुसारेणाह ॥ भूरिति ॥ अंतरिक्षस्य नुस्यूतलाभाय लक्ष्यो न नोऽस्मिन्नल्लोकाः ॥ स्मरे-
ति ॥ भूः भुवः स्वः महः जनः तपः सत्यमिति सप्तैतत्पर्यः । पृथिव्यां धौर्महामेरुराकाशे मृगमंडलं । दिवोऽद्रमदनं चैव तत्प्रेतुः
वः पर इति प्रमाणानुसारेणाह ॥ इन्द्रसदनस्येत्यादि ॥ अत्र त्रिलोकविवक्षायामपि मेवादिपरत्वेन दिवः परस्मिन्निष्ठायापि वैकुं-

ठस्यदिवः परलब्धिर्द्वये सप्तलोकविवर्धनात् । विशेषस्तु चंद्रिकाभावबोधयोर्द्वष्टव्यः । पौनरुक्त्यवारणाय सर्वतः पृष्टविश्वतः
 पृष्टशब्दो व्याचष्टे ॥ एवमिति ॥ पृथिवीस्थेषु सर्वोच्चो लोको न ता सनात्मकः । अंतरिक्षात्मकेभ्यश्च शब्दे तद्गीपस्थितो हरिः ।
 द्वात्मकेभ्यश्च सर्वेभ्यो वैकुण्ठश्चोच्चत इति उक्तेरिति भावः । पृथिव्यां ब्रम्हणामेरीजं यंतं तं तरिक्षं । तृतीयं सत्यलोकं च
 सदनां त्रिविधं स्मृतं । तेभ्यो न ता सनाद्यायत्परतो विश्वतः पर इति प्रमाणानुसारेण ह ॥ ११ ॥ तावा एता इति ॥
 ता एताः श्रियः शीर्षा शिरः श्रिताः आश्रिताः कास्ताः श्रिय इत्यत उक्तं चक्षुरित्यादि ॥ प्राचीनप्राण इति ॥ ननु श्रीपति-
 त्वादिना तत्र त्वप्राणस्य विष्णुत्वात्कथमेतदिति चेत् । अत्र त्यल्लिगानां वक्ष्यमाणरीत्या बलवत्त्वेन तद्विरुद्धश्रीपतित्वादीनां मन्य-
 थायोज्यत्वान्न तैर्विष्णुत्वनिश्चय इति भावः । पूर्वोक्तन्यायः महायोगविद्वद्भिरुक्तसत्त्वात्प्राणशब्दो विष्णुवाचक इति न्यायः । वा-
 र्त्वादिरेवंत्यादिशब्दं नैन्द्रजीवयोर्ग्रहणं ॥ न चैतादिति ॥ सर्वोत्तमस्य चक्षुरादिभिः सह पाठायां गदिति भावः ॥ उपपद्य-
 ते चेति ॥ मुख्यप्राणस्योद्विग्नस्वाभित्वादिन्द्रस्य हस्तेन्द्रियविधित्वात् जीवस्योद्विग्नद्रियफलभोक्तृत्वादिति भावः ॥ ॐ प्रा-
 णस्तथानुगमात् ॐ ॥ यथा तद्वत्त्वं प्राण इत्ययं प्राणो विष्णुः तथैतरे ये श्रुतः प्राणोऽपि विष्णुरेव । ब्रह्मशब्ददेवोपास्यत्व-
 देवोपदेशत्वादितद्भुतिं लिगानामस्मिन्प्रकरणेऽनुगमादनुवृत्तेरभ्यासादित्यर्थः । नीतवतः उपदिदिशुरिति यावत् । स एष भग-
 वान् नैत्यनिरसनादसुनामा स एषः प्रकृष्टानंदत्वात्प्राणः सतां ज्ञानैश्वर्यादिभूतिदातृत्वाद्भूतिः असतामज्ञानाद्यनैश्वर्यदातृ-
 त्वादभूतिः तं भगवंतं देवाभूतित्वेनोपासनां च क्रिर इत्यर्थः ॥ तावा इति ॥ ऋगादयः सर्वे प्राणे परमात्मविषयैकव्याहृतिव्या-
 हरणं । एकमेव नाम निर्दोषगुणपूर्णं वाचितादेकप्रकारत्वं ऋचः विशेषेण प्राणपरा इति विजानीयादित्येतेरेय भाष्योक्तादिशा-
 र्थः । टीकाकारास्तु । प्राण एवेत्यत्र प्राणशब्दस्य प्रथमांतत्त्वमंगीकृत्य यास्ता एताः सर्वाः ऋचः तासां मैकव्याहृतिः एकमेव व्या-

हरणं तच्च प्रतिपाद्यं प्राण एव किंच ये सर्वे वेदाः । तेषामपीश्वर एव प्रतिपाद्यः किमुक्तुचां अपि च ये स मुद्रादिघोषाः तेषामपी-
श्वर एव प्रतिपाद्यः किमुवेदानां । ऋचस्तु विश्वेषेण प्राण प्रतिपादका इति । जानीयादिति ज्योतिरूप क्रमादित्युत्तरव्याकरिष्यं
ति ॥ अथ देव रथ इति ॥ देवाधीनो देहाख्य रथ उच्यते । तस्य देव रथस्य वाक्यतः तदभिमानोऽभा उज्ज्वलः उद्धारणरञ्जुः ।
श्रोत्रे तदभिमानि चंद्रतन्त्रायै पक्षसीपाश्वर्यनियुक्ताश्चौ । चक्षुषी तदभिमानि सूर्यतन्त्रायै युक्ते अग्रतोऽनियुक्ताश्चौ मनः प्र-
नोऽभिमानिरुद्रः संगृहीता रथयंता प्राणस्तादृशं रथमधि तिष्ठतीत्यर्थः । रथप्राणशब्दयोः पुंल्लिङ्गत्वात्तदिति परमशानुपपत्तिरि-
त्यत आह ॥ स चासाविति ॥ आहुः बह्वर्तकैः । तयोः बहुत्वस्वभावाभ्यां बलवतां मध्यं कोयं स्वभाव इत्यत उक्तं ॥ उपजी-
व्येति ॥ सः स्वभाव उपजीव्यत्व निरवकाशत्वादिरूप इत्यर्थः । अनन्यथा सिद्धतां निरवकाशत्वं अभ्युपेत्य पूर्वपक्षल्लिङ्गस्य
निरवकाशत्वं ॥ अंतर्यामीति ॥ वाय्वादीनामिंद्रियैः सहगणितत्वे तदंतर्गतामिणां पितैः सहगणितत्वमिति भावः ॥ प्र-
कारद्वयेन ॥ एकत्वसावकाशत्वाभ्यां ॥ ॐ न वक्तुरात्मोपदेशादिति चेदध्यात्म संबंधभूमा ह्यस्मिन् ॐ ॥
ब्रह्मतीसहस्रं वक्तुः विश्वा मित्रस्य तं प्रतीतियावत् । प्राणो वा अहमस्मि ऋषीतोऽद्रेण स्वात्मन एव प्राणतया अभिधाना न प्राणो ब्र-
ह्मेति च न्न आस्मिन्निद्रे अधिकात्मनः परमात्मनः संबंधभूमा संबंधबाहुल्यं हियस्मादस्ति अतस्तदपेक्षया प्राणो वा अहमस्मि ऋ-
ष इत्युक्तिर्न स्वात्मोपेक्षयंत्यर्थः ॥ तस्मिन्निद्र इति ॥ विश्वा मित्रोक्तब्रह्मतीसहस्रं श्रुत्वा तुष्टोऽद्रो विश्वा मित्रं प्रत्युवाच हे ऋषे मया
मग्रं ह प्रत्यागाः । आगच्छ त्वेप्रियं वरं ददामि । त्वां त्वदंतर्गतामिणं मयि स्थितः प्राणः प्रकृष्टचेष्टकत्वात्प्राण इति । अहं यत्वा दह
मिति । असनाभिरसनाम्पि नुतं शानाच्चास्मीति च नामवानित्यर्थः । ब्रह्मतीसहस्रं ब्रह्मतीच्छंदोऽपेतं ऋक्षसहस्रं महाव्रताख्येयं ऋ-
॥ न चेति ॥ त्वामेव जानीयामिति पूर्ववाक्यविराधादिति भावः ॥ प्राणस्त्वयि सर्वभूतेष्वपि वर्तत इत्यर्थः ।

आत्मशब्दस्य देहपरत्वमुपेत्य व्याख्याय जीवपरत्वमुपेत्य प्रकारंतरमाह ॥ अथ वेति ॥ ज्ञातपूर्ववेति ॥ अन्यथात्वमित्य
 नुवादानुपपत्तिरिति भावः । सामान्यज्ञानेपिविशेषज्ञासयाप्रश्नः संभवतीत्यत आह ॥ संभवेवेति । असंगतिरिति ॥
 तेन स्वस्वरूपपादेरपृष्टत्वादिति भावः ॥ ॐ शास्त्रदृष्ट्या तूपदेशो वामदेववत् ॐ ॥ तुरेव । शास्तीति शास्त्र
 मंत्यामीति दृष्ट्या तदपेक्षयैवाहमित्युपदेशः । न तादात्म्येन वामदेववत् वामदेवोपदेशवत् । यथा वामदेवोप्यंत्याम्यपेक्षया
 अहमनुरभवंसूर्यइत्याह तद्वदित्यर्थः । भाष्ये सम्यङ्निर्दोषमात्मानं वेत्तीति संविद् । शास्त्रमंत्यामी पद्यतइति पदं उत्तमं
 प्राप्त्योत्तममिति प्रथमभागवतार्थः । साक्षात् विशिष्टयोरेवलक्षणया । विशिष्टांशत्यागेन चिन्मात्रलक्षणया वा ॥ सम-
 मिति ॥ अंत्याभिणिलक्षणांगीकारादिति भावः ॥ ॐ जीवमुख्यप्राणालिंगाच्चेति चेन्नोपासात्रैविध्यादा-
 श्रितत्वादिह तद्योगात् ॐ ॥ शतयुष्ट्वादिविलिंगात्प्राणसंवादादिमुख्यप्राणालिंगाच्चनप्राणो विष्णुरिति चेन्न ।
 यस्माज्जीवमुख्यप्राणालिंगोपदेशो तयाम्यपेक्षयैव युक्त इति पूर्वसूत्रादृत्या योज्यं । किमर्थमंत्याम्युक्तिरित्यत उक्तं ॥ उपा-
 सेति ॥ अंतव्याप्तलेन बहिश्चेति भेदेन ब्रह्मोपासनायास्त्रैविध्यात् । त्रैविध्यस्य चेहप्रकरणसंवेत्यादिना आश्रितत्वादुक्त-
 तादित्यर्थः । एकयैवोपासनया लं किं त्रैविध्येनेत्यत उक्तं ॥ तद्योगादिति ॥ तस्याधिकारित्रैविध्यस्याधिकारिभेदेन
 योगाद्युक्तत्वादित्यर्थः । तावतीत्यादिश्रुतौ शतयुष्टस्य प्राणनिष्ठतयानुक्तत्वादाह ॥ एष इमं लोकं ब्र-
 ह्मादिशरीर । पुरुषरूपणांत्याभि रूपेण । अभ्यार्चत प्रविवेश । तदेव कार्यलिंगेन दर्शयति । य एष आदित्ये स्थितः प्राणो ह्येष
 तीति । एतच्छब्दार्थवदब्रह्मैव दाढ्या योक्तमेव पुनरेवाह ॥ प्राण इति ॥ तत् शरीरं । कः प्राण इत्यत उक्तं ॥ प्राणो ह्येष
 य एष तपतीति ॥ यस्मादयं प्राणस्तदेहं शतं वर्षाणि अभ्यार्चत प्रविश्य स्थितः तस्मात्पुरुषायुषः आर्यं पितृवत् वर्षाणि

इतिप्रसिद्धानिभवन्तीत्यर्थः । ब्रह्मतीसहस्रवर्णानांसहस्राणिवाचिषट्त्रिंशत्संख्याकानि तावन्तिसहस्राणिशतसंशतसर-
स्यान्हांभवन्तीत्यर्थः ॥ तादृति ॥ ताश्चक्षुर्गादिश्रियोहंश्रष्टोस्म्यहंश्रष्टोस्मीत्येवंकलहमकुर्वतेत्यर्थः ॥ प्रागदृति ॥ प्राणो
मुख्यवायुः विराह्दहादुत्क्रांतः प्राणउत्क्रांतिसति तच्छरीरंपतितं प्राणः पुनस्तच्छरीरंप्रविशेत् । प्राणप्राप्तेमतितच्छरीरमु-
त्थितमित्यर्थः । प्राणोवंशदृति ॥ प्राणोमुख्यवायुर्वेशः सर्वश्रयइतिस्थविरःशाकलयमुनिराह । तद्यथा तुणादिनिभि-
तग्रहस्यप्रधानवेणववांतरवेणवः सम्यक्स्थापिताआश्रिताः एवमस्मिन्प्राणेचक्षुरादौद्रियाणि शरीरंतदभिमान्यात्मा
जीवइत्येतेसर्वेसमाहिताइत्यर्थः ॥ अथेति ॥ प्राणाः इंद्रियाभिमानिदेवाः अहश्रयसीश्रयानित्यर्थेकलहमकुर्वतेतिछंदो-
गवाक्यार्थः । एतल्लिगानानिवरकाशत्वमैतरेयभाष्योदाहृतस्मृत्यादर्शयति ॥ उदासीनादिति ॥ ननुप्राणंविनान-
चब्रम्हातंविनाप्राणएवच अन्योन्यांपाश्रयाच्छक्तौस्थातुपन्यकुतस्ततइतिब्रह्माह्येप्राणंविनाब्रह्मणोऽनवस्थानांकत्या-
कथंप्राणउत्क्रांतैतस्मिच्छरीरंब्रम्हणऔदासीन्येनावस्थानमितिचेदुच्यते । अंशेनमुप्तोब्रह्मातुअंशेननिरगात्पुनः ।
स्वदेहाद्वायुसहितोविष्णुनाचजगत्प्रभुरिति तृतीयस्कंधतात्पर्यानुसारेणांशेन निर्गतत्वेऽप्यंशेनदेहस्थितस्यनिर्व्यापाररू-
पोदासीन्यांगीकारात् ॥ भगवद्विषयतेयति ॥ बाह्यरूपेणोदासीन्योपपत्तेरितिभावः । लिङ्गं ज्ञापकं मस्तकसीमानं
शिरोमध्यभागं ॥ संप्रागंतस्यइति ॥ तंप्रपदाभ्यांप्रापद्यतेत्यादिनाप्रपदाभ्यांश्रिष्टोनारायणइत्यर्थः । एतमित्यस्या
र्थः प्राप्तिमिति । इणगतावित्यस्माद्धातोः सुषुम्नयात्हृदयंप्राप्तवानुदेवमात्मानंस्वात्मस्वरूपंततमं अतिशयेनव्याप्तं ब्रम्ह पूर्णं
मपश्यदित्यर्थः । तस्मात्प्रश्रितिशयार्थत्वात्तत्तमित्येतत्तममित्यर्थकमितिभावः ॥ बहिरूपास्तस्य
र्थमिति ॥ तस्यबहिरुष्टमूर्तित्वादितिभावः ॥ नोपासनार्थमिति ॥ उपासनापदाश्रवणादितिभावः । एतद्ब्रह्मवैत-

द्विद्वानाह हिरण्यदन्वैदइत्यादि वन्माहिदासोपिक्रुषितयोच्यतांनोपासनार्थमित्यत आह ॥ नर्हाति ॥ एतदुपनिषदेषतेरे
यसंज्ञयेवेतरापुत्रस्य माहिदासस्य क्रुषिलिमिथ्या न दु किनैष्फल्यादित्यर्थः ॥ विशेषप्रमाणमिति ॥ पूर्वतुकृपांचि
दित्येवोक्तत्वात्सामान्यप्रमाणमिति भावः । नन्वत्रोपासनाचतुष्टयमुच्यते बहिरूपासनं च नोच्यत इत्यत आह ॥ अग्रावि-
ति ॥ १२ ॥ ॥ इति श्रीमत तत्वप्रकाशिका वाक्यार्थमंजरी शंकरायां श्रीनिवास विराचितायां
प्रथमाध्यायस्य प्रथमः पादः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ श्रीगुरुभ्योनमः ॥ शब्दानांलिङ्गात्मकत्वंनाम तत्स्वरूपत्वंवातद्वाचकत्वंवा । नाद्यः शब्दस्यार्थस्वरूपत्वापत्तेः । नद्विती
यः लिङ्गवाचिनांसर्वगतत्वमित्यादीनांभगवतिसमन्वयानभिधानादित्यतआह ॥ धर्मविशिष्टेति ॥ सहपठितेति ॥
स्वतःप्रसिध्यभावादियमुक्तिः । अत्रलिङ्गात्मकेतिपादसंगतिः । शेषंपूर्ववत् ॥ तदेवेति ॥ तदेकदेशभूतमेवेत्यर्थः ।
एतमेवेत्यवधारणेनविष्णोरन्यस्यैवसर्वभूतगतत्वावगमात् विष्णोर्भूतान्यत्रसत्त्वोपेनपूर्वोक्तनिरुपचरितसर्वगतत्वमिति-
भावः ॥ एतच्छेदेति ॥ ऋग्वेदिनएतेमेवपरमात्मानंमहदुक्त्यनामकब्रह्मतीसहस्रं यजुर्वेदिनोग्रौ सामवेदिनोमहाव्रता
ख्यकर्माङ्गभूतस्तोत्रे भीमांसते विचारयंति । अस्यां पृथग्यां । वनस्पतिषु वृक्षेषु । भूनेषु प्राणेषु ब्रह्म पूर्णं आचक्षतेवदंति
आम्नायते अभ्यस्यते अभिधीयतइतियाचत् ॥ एकप्रकरणत्वादिति ॥ ब्रह्म ततमंप्रत्यूह्येत्यनयोरेकप्रकरणस्थत्वा-
दित्यर्थः । ब्रह्मततममपश्यदित्युक्तिः प्राणारूयहरौतेनवाक्येनसर्वगतत्वोक्तिः आदित्यश्रुतिरुपलक्षणं । चक्षुर्मयत्वादि
जीवलिङ्गंचेत्यापिश्राह्य । तस्यैतस्यासावादित्योरसः सयश्चायमशरीरःप्रज्ञात्मा यथासावादित्यएकमेवादिति विद्यात् त

स्मात्पुरुषंपुरुषंप्रत्यादित्योभवतीत्यस्यार्थः । तस्यैतस्यसंवत्सरस्य सर्वस्यादित्वात्सर्वस्मिस्तत्त्वात्सर्वजीवनियापकत्वा-
दादित्यनामाप्रभुमनोरसःश्रेष्ठः । सयश्चायमशरीरः प्राकृतेदेहरहितः । मज्ञात्मा ज्ञानात्मकोनिरुद्धः । यश्चासावादित्यग-
तःप्रद्युम्नः एतस्थानद्वयगतंभगवद्रूपमेकमितिजानीयात् । तस्मात्पुरुषगतानिरुद्धस्यादित्यगतप्रद्युम्नस्यचैक्यादादित्यः
पुरुषंपुरुषंप्रातिपुरुषमभिमुखोभवतीति ॥ सूर्यइति ॥ सूरिभिःप्राप्यत्वात्सूर्योहरिः जगतः जंगमस्य । तस्युषः
स्थावरस्यात्मातनियामकइत्यर्थः । विशिष्यादित्यऽनुक्तत्वलिङ्गनादित्यशब्दस्यादित्यान्तर्गतपरत्वावगमेनतदंतर्गता-
तर्थाभिपरत्वकथनमयुक्तमितिभावः । छंदोमयः वंदप्रचुरः ॥ अल्पौकस्त्येति ॥ अल्पंओकःस्थानयस्य
तस्यभावअल्पौकस्त्वं तच्चसर्वगतस्यांतर्यापिणोब्रह्माडस्यसर्पस्यत्वमिवायुक्तमित्यर्थः ॥ चक्षुर्मयत्वाद्ययोगा-
च्चेति ॥ नित्यज्ञानवदंतर्यापिणोज्ञानकरणचक्षुर्गादिप्राचुर्योयोगाच्चेत्यर्थः ॥ ॐ सर्वत्रप्रसिद्धोपदेशात्
ॐ ॥ सर्वत्रपृथिव्यादिषूच्यमानंब्रह्मैव । श्रुत्यादौब्रह्मण्येवप्रसिद्धब्रह्मशब्दस्य एतमेवब्रह्मेत्याचक्षतइत्यादि
नातत्रोपदेशादित्यर्थः । नारायणपदोपादानसूचितांश्रुतिमाह ॥ तथाचेति ॥ यत्किंचिदल्पंयच्चसर्वमहत्जग-
त्प्रत्यक्षेणदृश्यतेशब्देनज्ञायतेऽपिनारायणस्तन्मवमंतर्बहिर्थाभिव्याप्यस्थितइत्यर्थः । स्वतइत्यनेनश्रीतत्वादौव्यभिचार
परिहारः ॥ ॐ विवक्षितगुणोपपत्तेश्च ॐ ॥ विवक्षितानांघक्तुंयोग्यानांवक्ष्यमाणानामुपसंहारेश्रुतानांगुणा-
नामश्रुतत्वादिधर्माणामुपपन्नत्वाच्चमवगतब्रह्मैव नादित्यादिः तेषांतत्रानुपपत्तेरित्यर्थः ॥ सयोनतइति ॥ योभगवान
तोव्याप्तः अन्यैःसाकल्येनाश्रुतः अगतः अप्राप्तः। अमतःअविचारितः। अनतःस्वतंत्रः। अदृष्टःप्रत्यक्षेण। अविज्ञातःविश्वे
षज्ञानविषयः । अनादिष्टः उपदेष्टुमशक्यः । स्वयंचसाकल्येनश्रोतामंतांविचारयिताद्रष्टृदेशोपदेशाघोषाशब्दकर्ता । वि

शेषेण ज्ञातप्रकर्षेण ज्ञाता मनारायणः सर्वेषां भूतानामंतरपुरुषः अंतर्गामी पूर्णश्चेत्यर्थः ज्ञानावांतरविशेषसद्भावाद्वात्र पु-
 नरुक्तिः शंक्या ॥ विवक्षिता इति ॥ अस्यातिशेषः ॥ बलं योग्या इति ॥ इत्यर्थ इतिशेषः मुखतः कंठतः श्रोत्रादि-
 नेति पूर्णीयत्वादिति भावः । अश्रुतत्वादि कंसाकल्येनैव न स सर्वान्तरात्मनेति सूचयितुं भाष्येऽनंत इत्युक्तं ॥ सर्वगतत्वान-
 तिरिक्तत्वेनेति ॥ अतः सातत्यगमनेति धातोः सततो ह्यत उच्यते इति वचनाच्चातवं सर्वगतत्वान्निरिक्तमित्यर्थः । अन्यथा
 साध्या विशेषप्रसंग इति भावः । संबंधभाष्येण सूत्रसंगतिप्रदर्शकप्राचीनभाष्येण ॥ ॐ अनुपपत्तेस्तु न शरीरः ॐ ॥
 शरीरः शरीरसंबन्धि आदित्यो जीवो न सर्वगतः सर्वगतत्वानुपपत्तेर्येत्यर्थः । प्रत्येकं एकैकस्य ॥ तु शब्द इति ॥ तेनानुपप-
 त्तेरपरिहार्यत्वं किं तत्र युक्तिगवेषणं निति सूचितमिति भावः । उपपत्तिमांशक्यनिराकरणं ॥ नचेति ॥ स्वर्गादवागतस्य स्थूल
 शरीरसंबन्धार्थं ब्रह्मादिशरीरगतस्यापि जीवांतरस्य छेदादिना दुःखाभावात्स्वकर्मनिमित्तशरीरमंबोगसाधनमंगीकार्यं न च
 सर्वशरीराण्येककर्मनिमित्तानि येन तस्य सर्वशरीरजन्यदुःखादिप्रसंग इत्यर्थः । कर्मभेदस्य अस्थैवेदं कर्मैतस्येति विवेकस्य
 दृष्टान्तपूर्वापर्यसत्त्वाच्चैवमिति भावः ॥ भवदभ्युपगमादिति ॥ तस्य तत्त्वाभिमानित्वादिति भावः ॥ ब्रह्मादीति ॥
 ननु तदेहस्यापि चतुर्विंशति तत्त्वात्मकत्वेनास्त्येव तत्र सूत्रप्रवेशः । अन्यथा विराट्देहं तत्त्वाभिमानिनां प्रवेशनिर्गमाभ्यां वायु
 श्रेष्ठत्वा निश्चयानुपपत्तिरिति चेन्न अत्र भूतानामंतरपुरुषः सूर्य आत्मेत्यादिना दित्यस्य प्रेरकत्वश्रवणेन ब्रह्मादिशरीरप्रेरक-
 त्वेन तत्प्रवेशायोगस्योक्तत्वात् बहिःस्थपुन्नामकब्रह्मदेहस्य महत्त्वमात्रात्मकत्वेन तत्प्रवेशाभावाच्च । तदेतदाह ॥ सर्वश-
 रीरेति ॥ ॐ कर्मकर्तृव्यपदेशाच्च ॐ ॥ एतस्याभित्यादिना सर्वत्रोच्यमानस्यात्मानमपि तिकर्मत्वेन शरीरस्य-
 शंसतीति कर्तृत्वेनाभिधानाच्च न शरीरः सर्वगत इत्यर्थः । घटज्ञाने कर्तुरेवेदं तं यज्ञदत्तो जानातीत्यत्र कर्मत्वदर्शनादाह

॥ एकस्यां क्रियायामिति ॥ मामहंजानाभित्येकस्यां क्रियायामेकस्योभयदर्शनादाह ॥ उत्सर्गतइति ॥ बाधक-
कार्पोद्यत्वमुत्सर्गः । सतिबाधकेनियमस्यसंकोचोप्यस्ति तत्रतुतयोरभेदेनसाक्षिसिद्धत्वमवबाधकमितिभावः । तद्धन्नापि
बाधकेनैवसंकोचोऽस्त्वित्यतआह ॥ अत्रेति ॥ व्यभिचरितनियमस्यकथंसाधकत्वमितिचेत् यथानर्हस्यात्सर्वाभूतानी-
तिऔत्सर्गिकभूतार्हसन्निषेधोऽधीषोभीयपशुर्हंसाविधिनापोद्यते । भवतिचानपोदितेब्रह्मर्हंसाद्यकरणीयत्वप्रमाणंत
थात्रापीतिभावः ॥ सर्वगतत्वमिति ॥ एतमस्यामितिबाक्यमात्मानमितिवाक्यंचैकविषयमितितावदविवादं । एतम
स्यामित्युक्तस्यैवेतमात्मानमितिपरामर्शात् । तत्रयद्यात्मानमित्यत्रैकोजीवः कर्मतयास्वाक्रियेतर्हतेतमस्यामित्यत्रापिसए
वसर्वगततयोच्यमानः स्यात्तुनसर्वेजीवाः तथाचयत्पूषक्षेसर्वजीवानां वैतत्सर्वगतत्वाभितिसर्वगततयासर्वजीवग्रहणंतन्न-
स्यादित्यर्थः ॥ तथाप्रतीत्यभावेनेति ॥ कर्माभूतात्मनोजीवविशेषविषयत्वेनप्रतीत्यभावेनेत्यर्थः । आत्मविशेषणे
नचक्षुर्मयत्वादिनाजीवसामान्यलिंगेनजीवमात्रत्वमत्रैरितिभावः । गीतावाक्यमुदाहरति । श्रुत्विति । एनंअथचैनंनित्य-
जातमित्यनेनप्रकृतंजिवंसामान्येनश्रुत्वापिभिशेषतः कश्चिदपिनवेदंत्यर्थः ॥ साम्यादिति ॥ तस्यापिसर्वशरीरस्थ
त्वेनद्रुतदुःखादिप्रसंगसाम्यादित्यर्थः । बाधकेनविष्णुरूपमिद्वग्रहणे । तथाचापवादकारणाभावोऽसिद्धइतिभावः ।
इत्याशंकां ब्रह्मशब्दस्यजीवेपि संप्रवादित्याशंकां शिष्टपरिहारोऽग्रेभविष्यतीतिभावः ॥ ॐ शब्दविशेषात् ॐ ॥
शब्दस्यब्रह्मशब्दस्यविशेषादेतेमेवेतिसावधारणत्वरूपविशेषोपापेत्तान्नतेनेतरग्रहणमित्यर्थः । मुख्यब्रह्मत्वंपूर्णत्वरूपं तमे-
वेत्युक्तोऽन्येषामपितद्वाच्यचयत्वात्कथमेतदितिशंकापरिहागममुख्यतस्मिन्वाच्यत्वमन्येषाममुख्यतइत्यवश्यंयवक्तव्यत्वा-
दितिभावः । श्रुतावुशब्दोवधारणे । ब्रह्मैवेत्याद्येवकारसंबंधः ॥ ॐ स्मृतेश्च ॐ ॥ विष्णोःसर्वगतत्वप्रतिपा-

दकस्मृतिसत्त्वाच्चसएवसर्वगतइत्यर्थः । स्मृतौगुडाकेशः अर्जुनः ॥ भूताशयेति ॥ भूताख्याश्रयेत्यर्थः ॥ परोक्ते-
 ति ॥ तस्याः कृष्णार्जुनसंवादरूपत्वादितिभावः ॥ इतिप्रतिपादितइति ॥ सक्रतुं कुर्वीतमनोमयः प्राणशरीरोभारू-
 पः सत्यसंकल्पइतिवाक्येधनोमयत्वादिनोपास्योजीवोवाब्रह्मवेतिसदेहेजीवस्यैवमनः प्राणसंबन्धात्तस्यैवान्नमनोमयत्वा-
 दिनोपास्यत्वमितिप्राप्ते ब्रह्मैवात्रमनोमयत्वादिनोपास्यनजीवः सत्यसंकल्पादितिल्लिगादितिप्रतिपादितइत्यर्थः ।
 अप्रामाणिकत्वमुपपादयितुंभेदेऽनुमानमाशङ्कयनिराकरोति । जीवेष्वभेदइत्यादिनाऽलपित्यनेन । अत्रमिथ्यात्वं
 असत्त्वंवा निर्वचनीयत्वंवा सत्त्वाभावोबाध्यत्वंवेतिविकल्पान्क्रमेणदूषयति ॥ मिथ्येत्यस्येत्यादिना ॥ अप-
 सिद्धात्तादिति ॥ सदसद्विलक्षणत्वांगीकारादितिभावः ॥ अप्रसिद्धविशेषणत्वेति ॥ तस्यमाप्रतिकुत्रा-
 प्यप्रसिद्धत्वादितिभावः । ततएव सत्त्वाभावादेव । चतुर्थमपि विकल्पपूर्वकंदूषयति ॥ बाध्यत्वसाधनइत्यादिना ॥
 अन्यथाज्ञातस्य अन्यधर्मावच्छिन्नतयाज्ञातस्यस्वधर्मवत्त्वावच्छिन्नतयाज्ञातत्वमित्यर्थः ॥ सिद्धसाधनमिति ॥ मिथ्या-
 त्वेन ज्ञातस्यभेदस्यसत्यत्वेनज्ञातत्वांगीकारादितिभावः ॥ अिकालेति ॥ नास्तिनासीन्नभविष्यतीतिबोध्यमानाभाव
 प्रतियोगित्वमित्यर्थः । प्रतीतस्येत्यनंतरं त्रिकालेत्याद्यनुवर्तते । तथाचामतः प्रतीत्यभावात्प्रोक्तदोषइतिभावः ॥ बाध्य-
 त्वादिति ॥ धर्माधर्मादेरपीश्वरादिप्रत्यक्षगोचरत्वेन नतत्रव्यभिचारइतिभावः । अत्र यद्यपिप्रतीतस्येतिचेदित्युक्त-
 त्वादसतः प्रतीतिरेवसाधनीया तथाप्यपरोक्षतयाप्रतीतस्येति पुनःपरेणोक्तेपरोक्षप्रतीतेरपिसाधनेगौरवस्ययादित्यपरोक्ष
 प्रतीतिरेवसाधिता । अतएवप्रकृताभिप्रायेणप्रतीतिरितिचेत्येवोक्तं । उक्तबाध्यत्वसाधनेऽपिसिद्धांतं सूचयित्वादोषांतर
 माह ॥ भेदाभावेनेति ॥ भेदप्रयोजकविरुद्धधर्मस्फुरणायविधानिवृत्तिरूपेतिमोक्षस्वरूपनिरूपणं । अविद्यास्तमयो

मोक्षइत्युक्तरितिभावः । मिथ्याभूतोभेदः किंनिरुते उतन । आद्यआह ॥ मोक्षनिवृत्तीति ॥ भेदनिवृत्तिर्होभेदिनि
वृत्तिनियता । भेदिनोः सत्त्वे भेदस्याप्यनुवृत्तेः । तत्रनात्मानिवर्ततसत्यत्वात् । अतोमोक्षस्यैवनिवृत्तिर्वक्तव्येत्याशयः ।
द्वितीयत्वाह ॥ मिथ्याभूतेति ॥ तथात्वं अनिवृत्त्यविरोधिमित्यात्वं ॥ नचेति ॥ तथाचक्रुत्रव्याभिचारइतिभावः ।
वायकमप्याह ॥ द्वासुपर्णेति ॥ नचात्रभेदमात्रं श्रूयतेनतत्सत्यत्वमितिवाक्यं । स्वतः प्रमाणश्रुत्यासत्यस्यैवप्रतिपाद-
नात् । अन्यथातत्प्रतिपादितब्रह्मणोपिमिथ्यात्वंस्यादितिभावः । यद्यपि प्रमाणविरुद्धार्थप्रतिज्ञाप्रतिज्ञाविरोधइतिबाध
स्यप्रतिज्ञादोषत्वावगमात्प्रतिज्ञादूषणमप्येवंवाच्यं । तथापिहेतुदोषत्वमंगीकुर्वतानैययिकानारीतिमाश्रित्योक्ति
रविरुद्धा । साध्यैवैकल्येनहृष्टांतमपिदूषयति ॥ अन्यतरचंद्रस्यैवेति ॥ नन्वनारोपितचंद्रे भेदमात्रारोपेणमौचंद्रा-
वितिद्विषमात्रप्रतीत्युपपत्तौ चंद्रांतरारोपोव्यर्थः । नचैवंश्रुक्तिकायांरजताभेदमात्रारोपेणंदरजतमितिप्रतीत्युपपत्तौरज-
तारोपांगीकारोपिव्यर्थः स्यादितिवाच्यं । तत्राधिष्ठानस्यारजतत्वेनरजतोपस्थित्यर्थरजतारोपांगीकारात् । रजतानुप-
स्थितौरजताभेदारोपायोगात् । नचैवंप्रकृते अधिष्ठानस्यचंद्रत्वादितिचेन्न । अनारोपितचंद्रे आरोपितभेदस्यैवदृष्टांतत्वे
तस्यारोपितत्वेनात्यन्तासत्वाच्चहेतुवृत्त्यसंभवेनसाधनैकल्यापातात् । तदेतदाह ॥ अन्यतरचंद्रस्यैवारोपितत्वे-
नेति ॥ सत्यत्वेनेति ॥ सत्यत्वादिति ॥ अत्रारोपितप्रतियोगिकानारोपितधर्मिकएकएवभेदोविवक्षितोनत्वनारो-
पितप्रतियोगीकारोपितधर्मिकः । भेदस्यधर्मिस्वरूपत्वेनारोपितधर्मिस्वरूपभेदस्यसत्यत्वायोगात् । यद्वासद्वृष्टांतैत्यबा-
धितप्रतीतिबलादसत्याधर्मिकोपिभेदोस्त्येव । नचोक्तदोषः । असत्त्वात्मकत्वसंभवात् । नचैवंप्रम्यं । यथा न्यायमते अ-
त्यन्ताभावादेऽप्रतियोगिविरोधित्वेऽप्यन्याभावावस्यप्रतियोगितावच्छेदकविरोधित्वं तथासद्धर्मिकान्यान्याभावस्यधर्मि-

स्वरूपत्वप्यसद्धर्मिकान्योन्याभावस्य धर्मितावच्छेदकस्वरूपत्वेविरोधाभावादिति । किंचप्रातिभासिकत्वमुपाधिः । सचन
 पक्षेसाधयितुंशक्यः व्यावहारिकत्वांगीकारविरोधात् । अभेदोमिध्याऽभेदत्वाद्देहात्माभेदवदित्याभाससमानयोगक्षेम
 त्वं । नचदृष्टांतस्यसाध्यवैकल्यं तथात्वेन्योन्यास्मिन्नन्योन्यात्मकतामन्योन्यधर्माश्चाध्यस्येतिभाष्यस्योन्मत्तप्रज्ञापितत्वप्र
 संगोदित्येतत्तद्वृदिनिधायाह ॥ अलमिति ॥ ॐ अर्भकौकस्त्वान्नयपदेशाच्चनेतिचेन्ननिचाय्यत्वादेवं
 व्योमवच्च ॐ ॥ सर्वेषुभूतैष्विति ॥ सर्वप्राणिहृदयगुहाख्याल्पस्थानस्थत्वव्यपदेशात्तद्व्यपदेशात्तस्यशरीर
 स्यादित्यश्रुतिचक्षुर्मेयत्वादिना व्यपदेशाच्च नसर्वगतंब्रह्मातिचेन्न । किंब्रह्मणोऽल्पौकस्त्वानुक्तिर्वर्था अयुक्तावा । ना
 यइत्याह ॥ निचाय्यत्वादिति ॥ अर्भकौकस्त्वेन चक्षुर्मेयत्वादिनोपास्यत्वान्नयार्थेत्यर्थः । अंत्यआह ॥ व्योम-
 वदिति ॥ यथाव्याप्तस्याप्याकाशस्यैकदेशस्थत्वंतथाब्रह्मणोऽप्युक्तेत्यर्थः । उपास्यत्वात् अधिकारिविशेषः ॥ इन्द्रि-
 यस्वामित्वेनेति ॥ तथाचसर्वप्राणिषुभेरकत्वेनस्थितत्वात्सर्वेन्द्रियमयः । मयदोधिकारादेरिवस्मार्तत्वात्स्वामित्वम-
 प्यर्थइत्युक्तंभवति । सर्वप्राणिषुसंस्थितइत्यस्यहंतुगर्भत्वमाह ॥ आदित्यादिगतस्यैवेति ॥ तथाचयथासावादि
 त्यइत्यनेनैवादित्येष्युक्तिर्लब्धेतिभावः ॥ ॐ संभोगप्राप्तिरितिचेन्नवैशेष्यात् ॐ ॥ समानोभोगःसंभोगः ।
 ब्रह्मणःसर्वजीवशरीरस्थत्वे तत्समानभोगप्रसंगइतिचेन्न । वैशेष्यात् सामर्थ्यातिशयादित्यर्थः ॥ अग्निस्तंभनबत
 इति ॥ मणिमंत्रादिना अग्निदाहनिरोधशक्तिमतइत्यर्थः । भवत्वेवप्राप्तव्याहानदश्यां इदानींशब्दविशेषादितिसूत्रा
 वतारिकाग्रंथोक्तमतिदेशेनदूषयति ॥ एवमिति ॥ भाक्तत्वकथनं अमुख्यत्वकथनं । जीवनिष्ठाश्रुतत्वस्यौपचारिक-
 त्वादितिभावः ॥ ? ॥ अन्तुं भक्षणार्थं । अघ्नियत दधार । अदच्चेतिशेषोक्तिः अभक्षयदित्यर्थः । कुतइतिप्रश्नोत्तर-

माह ॥ सर्वमिति ॥ अदितित्वं अदितिशब्दवाच्यत्वं हियस्मादतः सासर्वात्रीत्यर्थः । अन्यथासर्वातृत्वाभावेतत्
 अदितित्वं अदितेः देवमातुः उक्तन्यायात् अंतर्गामिपरत्वादिरूपात् । अदितित्वं अदितिस्वरूपत्वं त्वाप्रत्ययस्यव्यक्त्यभेदे
 नजातिपरत्वायोगं आकाशत्वमित्यादाविवस्वरूपपरत्वस्यैववक्तव्यत्वादितिभावः ॥ बाधइति ॥ वक्ष्यमाणरीत्यालिं-
 गस्यापि सावकाशत्वादितिभावः । पुंशक्तिः पुरुषशक्तिः ॥ सोहमिति ॥ सोहं दिशां दिङ्नामकचतुर्दिगवस्थितभगवद्भू-
 पाणां वत्संपुत्रवायुमेवमुक्तरीत्यावेदेतिरमावाक्यं । आहुः छांदोग्यभाष्ये ॥ प्रकृतेति ॥ संसत्सरो भवदिति संवत्सरशब्दे-
 न प्रकृतचतुर्मुखपरामर्शादित्यर्थः । तृतीयांततया तृतीयांततेनेति शब्देन प्रथमतया सहत्यनेन इति योजनायां ॥ अस्ति चो-
 द्यावकाशइति ॥ यद्यपि बृहद्भाष्ये सयद्यदेवेत्यत्र सदस्यस्य संवत्सराख्यचतुर्मुखपरत्वमेवोक्तं । तथापि समानविभक्ति-
 कत्वं परामर्शे तत्रमिति भ्रमेण सदस्यनेनादित्याख्यमृत्योरेव परामर्श इति पूर्वपक्षे पुल्लिगानुपपत्तिचोद्यावकाशोऽस्तीति भावः ।
 अतएवेति योजनायामित्युक्तं ॥ ॐ अत्ताचराचरग्रहणात् ॐ ॥ सर्ववाऽचीत्यत्रोक्तोच्चां संहर्ताविष्णुरेव । नादितिः
 सर्वमिति चेतनाचेतनजातस्य भक्ष्यतया ग्रहणादिभिधानादितियावत् ॥ विसंबादेति ॥ श्रुतौ चराचरेत्यश्रवणादिति भा-
 वः । अस्य व्याख्यानस्य व्याहृतिपरिहरति ॥ अस्वान्तं ज्येणिति ॥ आयुरर्थे आयुष्यार्थं उक्तरीत्येति स्पष्टपातेति
 भाष्योक्तरीत्या सावकाशत्वादितया प्राणेन संविशत्यादिति देवताप्रयीतितत्रापि प्रयोगादिति भावः ॥ अदिति शब्दवा-
 च्यत्वमिति ॥ पाचकत्वमित्यादाविवानक्रियाकर्तृत्वमेवादितिलं तद्धितभावश्च शब्दप्रवृत्तिनिमित्तमिति भावः ॥
 ॐ प्रकरणाच्च ॐ ॥ अप्सं वत्सरसृष्ट्यादिना वैष्णवत्वेनानिश्चितनैवेह किंचनेत्यादिप्रकरणबलाच्चा विष्णुरेवेत्यर्थः
 ॥ नैवेह किंचनेति ॥ अग्रे प्रक्ये । इह अस्वतंत्रवर्गे । किंचन जीवजडरूपनैवासीत् । अनादिसिद्धजीवादेः सत्त्वात्कथमे-

तदित्यत उक्तं ॥ मृत्युर्नैवेति ॥ पृथङ्नासीदिति भावः । मृत्योरावरकत्वे हेतुः ॥ अश्ननायेति ॥ अश्नत इत्यंशजगत्
तंनयतीत्यश्ननाया । अन्यत्र नेतृत्वप्रतीतावपिश्रुतिषु प्रसिद्धेः स एव नेतेत्याह ॥ अश्ननाया हीति ॥ मृत्युरश्ननाया-
हीति श्रुत्यादिप्रसिद्धमित्यर्थः । यस्मान्मृत्युः स्वयमेवासीदन्यन्नैवासीत्तस्मादात्मन्वी आत्मवान् । जगद्गृपशरीरवान् स्या
भित्तिमनो कुरुत एच्छत् । समृत्युः शरीररूपजगत्सिद्धसमृद्धयामुद्ध्यर्थमनो कुरुतेति शेषः । तदनंतरं समृत्युरर्चन् आत्मानं पू-
जयन् अचरत् चचार । तस्य अर्चतः पूजयतः मृत्योः सकाशात् पूजासाधनभूता आपो जायंत इत्यर्थः ॥ तर्थादिति ॥
तत् तत्राण्डु । य अपांशरः फेनरूपो मंडासीत् । स शरः मृत्युना स्वरेतसा समहन्यत । संघातत्वं धनीभावमितियावत् ।
प्रापितः यः संघातः सा पृथिवी ब्रह्मांडरूपा भवत् । मृत्युना ना जनार्दनः तस्यां पृथिव्यामश्रम्यत् शिश्य इत्यर्थः । सो काम
यतेति समृत्युना मा भगवान् मेममात्मा ब्रह्माद्वितीयो वाद्यपेक्षया जायेतेत्यकामयत् एच्छत् । तत् तदनंतरं । अश्ननायां द्विती
या प्रथमार्थे । सर्वाशननेना मृत्युर्धनसास्वेच्छयैव वार्चवेदमिमानिर्नो अयं मिथुनं द्वंद्वभावं समभवत् । तत्तेन मिथुनीभावेन
येद्रत आसीत्स तदुपादानकदेहवान् संवत्सरः । सम्यगात्मनो वत्सान् पुत्रान् देवादीन् रमयतीति संवत्सरनामा चतुर्मुखो भवदि
त्यर्थः ॥ तं जातमिति ॥ मृत्युः जातं संवत्सरमभि अभिलक्ष्य अत्तुमितियावत् । व्यददात् स्त्रमुखं व्यददार । संसंव
त्सरो भयात् भाणं भणिति वाच अकरोत् निःसारितवान् । यद्भणिति वचः सैव तदभिमानि सरस्वत्य भवत् । अभिमन्यमान-
शब्दोच्चारणकाल एवाभिमानिनी दिव्य भवदितियावत् ॥ स इति ॥ समृत्युः कृतनवं कुमारमालोक्य ऐक्षत् विचारमकरोत् ।
किमिति यदीमं जातं संवत्सरं अभिमंस्ये लीनं करिष्ये तदा कनीयोल्पमन्नं करिष्ये अतो बह्वन्नं भवत्सित्या लोच्य समृत्युस्तया
पूर्वोत्पन्नया वाचा गायत्र्या तेनात्मना चतुर्मुखेन चैदं सर्वमश्नुजत् जनयामासेत्यर्थः । स्मृतौ सोऽत्मनः स आत्मनः भन्नेष्वदे

रित्यकारलोपः ॥ २ ॥ एकस्येत्येतद्विवचनानुपपत्तिस्फुरणायोक्तं कर्मफलातृत्वंनप्रतीयतइत्यतआह ॥ पातृत्वश-
ब्दवाच्यमिति ॥ षष्ठ्यर्थोजन्यजनकभावसंबंधइत्याह ॥ सुकृतनिमित्तइति ॥ आक्रुद्धः अद्धः परेभ्योप्यद्धः
परार्धइत्याशयेनपरार्धशब्दार्थमाह ॥ अतिपूर्णेति ॥ पंचमहायज्ञेति ॥ देवपितृभूतमनुष्यब्रह्मयज्ञरूपपंचमहायज्ञ
त्यर्थः । यद्वा दर्शपूर्णमासौ चातुर्मास्यानि पशुःसोमइतिपंचमहायज्ञेत्यर्थः ॥ द्युपजन्यति ॥ द्युपजन्यपृथिवीपुरुषयो
षिद्रूपंचाग्निविद्येत्यर्थः । नाचिकेताः नाचिकेतनामकेष्टवंतः । छायातपौ विद्वद्विद्वत्सखटुःखकरौ । अन्यस्यैव द्वयो
र्बुद्धिजीवत्वपक्षे नतस्यसर्वातृत्वं तथाचासंभवइतिभावः । अन्यस्यापि द्वयोर्जैर्विश्वरूपपक्षे गुहांप्रविष्टत्वादिविष्णुलिंगस
हचरितकर्मफलभोगवतः सर्वातृत्वस्यापिसंभावयितुंशक्यत्वादितिभावः ॥ विष्णोरन्यस्येवेति ॥ किंविष्णोरवेता
न्यस्यापीत्यर्थः ॥ निरवकाशत्वादिति ॥ तद्वाच्यद्विष्यत्यनिर्भेदहरौ कथमपिघटयितुमशक्यत्वादितिभावः । बहु
रूपत्वाच्चेत्यानंदमयनयांक्तरीत्याद्विवचनश्रुतिःसावकाशेत्यतोनिमित्तांतरमाह ॥ कर्मेति ॥ हरिःकर्मफलाभोक्तातद्वध
विधुरत्वाद्घटवदितियुक्तिर्विशेषमभिधायश्रुतिविरांधंचाह ॥ अनश्नन्निति ॥ जीवादन्योहरिः पिप्पलंकर्मफलं अन
श्नन्नेवाभिवाकशीतीत्यर्थः ॥ छत्रिन्यायेनेति ॥ छत्र्यछत्रिसमुदाये यथा छत्रिणोगच्छंतीत्यौपचारिकप्रयोगः एवंपो
क्तभोक्तृसमुदायेप्यौपचारिकपिबंतावितिप्रयोगइत्यर्थः । विरंधइश्वरस्यभोगांङ्गीकारे कोहेतुरितिप्रश्नस्योत्तरमाह
॥ एकस्येति ॥ न्याय्यत्वात् । अस्यगोरितिब्रह्ममाणरीत्या ॥ भोक्तृजीवद्वयेति ॥ तच्छरीरजन्यकर्मफलभोक्तृ
जीवद्वयेत्यर्थः । तेन पिशाचविशवार्त्किनस्यादितिनिरस्तं । ननु जीवस्यैवमुख्यतःपातृत्वमीश्वरस्यतुपचारतस्तदंङ्गीकारे
युगपद्वृत्तिद्वयप्रसंगइत्यतआह ॥ द्वयोरपीति ॥ द्वित्वावच्छेदेनोभयत्राप्युपचारइत्यर्थः । अतएवपूर्वतादृशएवछत्रिन्या

यउदाहृतः ॥ ॐ गुहांप्रविष्टावात्मानौहितदर्शनात् ॐ ॥ कर्मफलभोक्तरावात्मानवेव । आत्मांतरात्माख्य
भगवद्रूपविशेषावेव नजीवेत्वरौ । कुतः हियस्माद्गुहांप्रविष्टौ गुहांप्रविष्टत्वं च यवेदनिहितगुहायामित्यादिनातत्रैवप्रसि-
द्धमित्यपिहिशब्दार्थः । रूपद्वयस्यगुहास्थत्वंकुतइत्यतउक्तं तदर्शनात् तस्यात्मनोगुहास्थत्वस्यघर्मासमेतेत्यादिश्रुत्युक्ते
रित्यर्थः । वीत्युपसर्गाथोविशेषेणगुहास्थानइति आद्यर्त्तिमत्त्वाह ॥ त्रिवृतमिति ॥ आत्मा देहस्थः । अंतरात्मा
जीवस्थः । कर्मफलभोगस्येद्रियसाध्यत्वात्तद्व्यप्रविष्टस्यकथंतदित्यतआह ॥ तथाचेति ॥ अर्थबाहुल्याद्बहुवचनं ।
आधिष्ठाय तत्रस्थित्वा उपभेवते भुङ्क्ते ॥ पूर्णानंदत्वादिति ॥ पूर्णानंदत्वेनदुःखावकाशाभावात् । प्राप्तव्यसुखापे
क्षाभावाच्चेतिभावः । शुभाशुभशब्दौसुखदुःखपरौ । अंतरंगज्ञापकंचाह ॥ तथाहीति ॥ योभगवानग्रे अग्न्यःसर्वतः
श्रेष्ठः तस्येत् तस्यैव पिप्पलं कर्मफलं स्वादुशुभमाहुः । यस्तुजीवःपितरंजगज्जनकंभगवंतं उत् उत्कृष्टत्वेननवेद ।
अतएव नशतन्तरकाद्यनर्थरूपनाशंप्राप्नुवानोपुरुषार्थनाशवान्वा तस्यपिप्पलंनतुस्वादुहुरित्यर्थः । इत्यादिनेत्याद्यनुवादः ।
विणोरेवेत्यादिव्याख्या ॥ ॐ विशेषणाच्च ॐ ॥ एकवचनसेतुत्वब्रह्मत्वादिना पिबतोर्विशेषितत्वाच्चतावात्मानावे
व नजीवंशावित्यर्थः । स्मारयति स्मृत्यादर्शयति । अतइत्यनंतरमपेक्षितंपूरयति ॥ तस्मिन्ब्रह्मशब्दःप्रयुज्यतइति ॥
॥ यतइति ॥ अनेनयतःशब्दावृत्तिर्दिशिता । अत्र काटके ॥ समन्वयासंगतत्वादिति ॥ समन्वयाभिधायैकैतद
ध्यायासंगतत्वादित्यर्थः ॥ छायातपत्वविशेषणादिति ॥ तयोःक्रमेणविद्याविद्यावद्वाचकत्वेनतादृशयोश्चजीवेशा-
न्यत्वायोगादितिभावः । विनिगमनाविरहादुक्तमेवास्त्वित्यतआह ॥ नहीति ॥ अनुशासनाभावात् अस्मत्पक्षेतु छा
येवविदुषांप्रभुः आतपःपापिनामितिविनिगमकमस्त्येवेतिभावः । नकेवलमेतदसंगतं किंतु व्यर्थचेत्याह ॥ किंचेति ॥

समन्वयसिद्धिरित्यनंतरं लब्धेति लिंगव्यत्ययेनानुवर्तते । एवं एवंसति । मयेश्वरे लिंगस्यौपचारिकत्वांगीकारेण जीवमात्रे समन्वयनिष्ठावापितन्मते कथमित्यत आह ॥ तेनापीति ॥ शक्ते ॥ नात्रेति ॥ तथा च जीवे समन्वय ईश्वर एव सिध्यतीति भावः । अराः दोषाः तद्वतः अरवः स्वरूपसतः कारणत्वायोगादाह ॥ तथैव ज्ञानेनैवेति ॥ ३ ॥ अर्थ्यादिति ॥ अक्ष्यादित्ययोरैकविधत्वादिति वक्ष्यमाणरीत्येति भावः ॥ य एष इति ॥ य एषो क्षिण्यतः पुरुषो दिव्यदृष्ट्या दृश्यते एष आत्मा वा मनाख्यः परमात्मेति होवाच एतद्भगवद्रूपममृतं स्वत एव मरणरहितं । अभयं स्वत एव भयराहतं एतद्ब्रह्मगुणपूर्णमित्यर्थः ॥ अग्निश्रुतिरिति ॥ अथ हाश्रयः समुदिर इत्यादाविति शेषः ॥ य एष आदित्ये पुरुष इति ॥ आदित्ये सूर्ये य एष पुरुषः पूर्णषड्गुणो भगवान् दिव्यदृष्ट्या दृश्यते सोऽहमेयत्वाद्दहनामागार्हपत्याग्निस्थोऽस्मि । आदित्यस्य मन्दंतर्था मिषश्च न विदुरधर्मा दिवदभेदः किंतु न कोऽपि विशेष इत्यत आह ॥ स एवेति ॥ गार्हपत्याग्निनोपकोसलं प्रत्युपदिश्यते ॥ आदित्य इति ॥ आदित्यः आदित्यमंडलाभिमानि । चक्षुर्भूत्वा रूपांतरेण चक्षुर्देवता भूत्वा क्षिणी गोलके प्राविशदित्ये तरेयभाष्यश्रुतावादि त्यमंडलस्य देवता कत्वं चक्षुर्गोलकस्यापि ते देवता कत्वरूपैकविधलोक्तेरित्यर्थः । तथा च भाष्ये एकपदमेकचेतनाधिष्ठितत्वरूपैकविधत्वरं । अक्ष्यादित्यपदे तु जडपर इति भावः । समुदरे ऊचुः । औपचारिकं आदित्यस्य विष्णवाश्रयत्वेन ॥ श्रुतीति ॥ आनंदमयस्यादित्यस्य त्वप्रतिपादकसमाख्यश्रुतीत्यर्थः ॥ बलवत्त्वादिति ॥ स्थानांतरस्य समाख्योपभ्रया एकस्थानस्याभ्यासस्य शीघ्रोपस्थितिकरत्वादिति भावः ॥ अपूर्वतेनेति ॥ लोकप्रसिद्धा श्रित्या गेनात्यलौकिकब्रह्मग्रहणेऽपूर्वतेत्यर्थः ॥ बाध इति ॥ एकत्रानेकवारोक्तिरूपतया ज्ञातज्ञापकाभ्यासादिप्रमाणान्तरा प्रापकत्वरूपपूर्वतायाः प्राबल्यादिति भावः ॥ सय एनमिति ॥ योधिकारी एतत् अग्न्यंतर्गामिरूपमेवं विद्वान्ज्ञान

नृपास्ते । सपापकृत्यां अपहृते विनाशयति लोकी भगवल्लोकीभवति सर्वमायुर्मोक्षमामोतीत्यर्थः ॥ प्राबल्या-
 दिति ॥ अपूर्वतापेक्षयाद्देश्यत्वेनाधिकफलापेक्षया करणाकरणयोरिष्टानिष्टकथनरूपादस्यापूर्वतायाः प्राबल्य-
 स्यसुतरांसिद्धेरितिभावः । यद्यपि अपहृतेपापकृत्यामितिफलं तथापिस्तुतिरूपार्थवादित्वमप्यस्तीतिवा । वस्तुतः
 फलवत्त्वंफलंफलोक्तिस्त्वर्थवादइतिवाभिप्रेत्यैवमुक्तिरितिध्येयं । भाष्ये पलाशे पत्रे ॥ तदन्यथानुपपत्त्यैवेति ॥
 मोक्षविनासर्वपापाश्लेषासंभवादिप्रतिभावः । ननुनेतरानुपपत्तेरित्यादौविष्णुज्ञानान्मोक्षइत्युक्तं । समोक्षस्तद्यथापुष्कर-
 पलाशइतिवाक्येन यएषोत्तरक्षिणीत्युक्ताक्षिस्थज्ञानात्प्रतीयतइतिऋजुसंगत्येतदधिकरणारंभसंभवे यएषआदित्येपुरुषः
 यएषोत्तरक्षिणीपुरुषइत्यनयोर्वाक्ययोरौदात्यश्वक्षुभूत्वेतिश्रुत्यैकार्थत्वमुपपाद्य यएषआदित्यइतिवाक्यस्ययथासावादि-
 त्यइतिवाक्येनसंगत्या तदर्थार्थकयएषोत्तरक्षिणीतिवाक्यस्यापि तेनसंगतिरितिब्रह्मसंगत्याधिकरणारंभेकिंनिमित्त-
 मित्यतआह ॥ अत्रादित्येति ॥ यद्यप्युक्तरित्याऋजुसंगत्याधिकरणारंभेपि । पूर्वपक्षेऽग्रेवाक्षिस्थत्वे आदित्यस्थत्व-
 स्यहेतुत्वेनोपपादने सिद्धांतितस्यविष्णुनिष्टत्वस्यसमर्थनीयत्वात्तस्यापिसमन्वयसिद्धिस्तथापिपूर्वपक्षहेतोःसिद्धांतिना
 सावकाशत्वोक्त्याप्यविराधकत्वस्यवक्तुंशक्यत्वेनसमन्वयएववक्तव्यइतिनियामकाभावात्तदर्थमेतदितिभावः । ननुभा-
 ष्ये प्रथमादिपदं अथैहमन्वाहार्यपचनोनुशास यएषचंद्रमसिपुरुषोद्देश्यतेसोहमस्मि अथैहममाहवनीयोनुशास
 यएषविद्युतिपुरुषोद्देश्यतेसोहमस्मीत्यनयोर्वाक्ययोःसंग्राहकं । द्वितीयादिपदं चंद्रविद्युतोःसंग्राहकं । बहुवचनंचान्वा-
 हार्यपचनाहवनीययोर्वाक्यसंग्राहकमितिप्रतीयते । इदंचानुपपन्नं चंद्रविद्युतोरक्षणैकविधत्वाभावेनान्वाहार्यपचनाह-
 वनीययोस्तदुभयस्थत्वस्याक्षिस्थत्वसाधकत्वाभावेनप्रकृतानुपयोगात् अतोयएषआदित्येपुरुषइत्यग्रेरदित्यस्थत्वमुच्य

रायणाभिमानिदेवतालोकं मांसं भ्यस्तंभ्यः संवत्सरं संवत्सरं भिमानिदेवतालोकं संवत्सरान्निदिद्वारेण प्रजापतिप्राप्तिद्वारा
दित्यमादित्याच्चंद्रमसं चंद्रमसो वैश्वानरं द्रुध्रुवद्वारा विद्युतं विद्युन्मार्गं भारती प्राप्नुवति ततस्तस्याः पुरुषो भर्ता मानवो मनना
न्मनुर्भगवांस्तस्यायं प्रिय भृत्यो मानवो मुख्यवायुस्तंगच्छति । सवायुरेनान्स्वप्राप्ता न्यतीकालंबनान्कार्यब्रह्म अप्रतीकालंब
नान्परं ब्रह्म गमयतीत्यर्थः ॥ मनननिदध्यासनोपलक्षणमिति ॥ भवणमात्रस्य ब्रह्मप्राप्तिहेतुत्वासंभवादितीभावः ।
वायुः कहति शब्दि तद्दतिसंबंधः ॥ अथ वेति ॥ तथाचनोपलक्षणमिति भावः ॥ सामीप्यादिति ॥ श्रुतैर्द्विधा फला-
भिधायकैस्तद्वाक्यान्तरमेव यदुच्येवेत्यादि श्रवणादिति भावः । अन्यथा कर्गति कथनस्यैतद्द्विधा फलकथनरूपत्वाभावे ।
यजः याजकाः कुरुष्ववाक्यमिदं । अस्मच्छब्दोदितो तस्य आत्मा व्याप्तो जनार्दनः । अग्रयोर्द्विविधं विष्णुमवाच नुपकांसल
मिति प्रमाणानुसारेणाह ॥ तस्यांतर्गामीत्यादि ॥ श्रुतेरस्मदित्यस्याः सकाशात् उपपत्तेः एतद्द्विधा फलत्वेन कगत्य
भिधानरूपायाः । ननु कंब्रह्मसं ब्रह्मेत्युक्तविद्यायाः ब्रह्मशब्दोपेतत्वेन ब्रह्मविद्यात्वात्कथमात्मविद्येत्युक्तसर्वगतविद्यात्व
मित्यत आह ॥ तस्यैवेति ॥ सर्वगतस्यैवेत्यर्थः ॥ ॐ अनवस्थिते रसं भवाच्चनेतरः ॐ ॥ चक्षुरंतस्थ इतरो-
द्गिर्न अनवस्थितः । जीवस्याग्नेर्जीवांतरमेरकत्वे तस्यापि प्रेरकांतरेण भाव्यं । एवं तस्यापीत्यनवस्थानात् अग्नेरपि प्रे-
र्जावन्तत्वाभ्यन्तरेण संभवाच्चेत्यर्थः ॥ तत्तत्प्रेरकत्वेनेति ॥ यश्चक्षुरंतरो यमयतीति श्रुत्यंतरसमाख्यानादिति भावः ।
नेयमनवस्थानं जीवां कुरपरंपरानवस्थानं तव्यत्यत आह ॥ पूर्वपूर्वेति ॥ अत्राग्नेर्जीवमेरकत्वं मूलं तदर्थमेवोत्तरोत्तरानु-
सरणात् । तथाच प्रयो जकत्वेन कल्पितानां व्युत्क्रमेण पूर्वपूर्वप्रेरकानामसिद्धौ प्रयोज्यानामुत्तरोत्तरप्रेरकत्वानामप्यसिद्धि-
रित्यग्रेरपि प्रेरकत्वमिति हेतुर्ल्यर्थः । अभ्युपेत्य प्रेरकत्वं इदमनवस्थानं ॥ स्वातंत्र्येति ॥ तथाचनतत्प्रेरकोपेक्षित

इतिभावः ॥ दिव्यदृष्टिगोचर इति ॥ ततश्च श्रुतौ य एषोत्तरक्षिणपुरुषो दृश्यत इति दृश्यत्वे कियुक्तेति भावः ॥ ४ ॥
 ॥ काण्वमाध्यंदिनेति ॥ यः पृथिव्यां तिष्ठन्नित्यादिवाक्यस्योभयत्रापि पाठो देवमुक्तं । यो भगवान् पृथिव्यां पृथिव्य
 भिमानी देवतायां तिष्ठन् पृथिव्या अंतरो विविक्तः यमंत र्यामिणं पृथिवी न वेद् यस्य पृथिवी शरीरं । तद्वत्त्वादेः । न केव
 तत्र स्थितिमात्रं किंतु यो अंतरो बाह्यापेक्षां विनारम्य तद्वत्त्वादेः । पृथिवी यमयति एष भगवांस्ते तव आत्मानि या
 मकः । अमृतो नित्यां त र्यामीति गौतमप्रतियोगवत्त्ववचनं । तदेवोपपादयति ॥ शरीरशब्दस्येति ॥ इदं पूर्वपक्ष
 शरीरमित्यादाविति शेषः ॥ नचेति ॥ पृथिव्यभिन्नायाः पृथिवी स्वत्वायोगादिति भावः ॥ इत्थं दिनंति ॥ कारणेषु
 स्थितं कार्यं व्याप्यं कार्येषु कारणमिति गौतमप्रतियोगवत्त्ववचनं । तयोर्भिन्नाभिन्नत्वेन भेदस्यापि भेदादिति भावः । नन्वथापि
 पृथिवी यमयतीत्युक्तं पृथिवीनियामकत्वं कथमित्यत आह ॥ पृथिवीमिति ॥ कार्यस्य कारणार्थी नित्यादिति भावः ॥ अ-
 तिसुघटत्वादिति ॥ पृथिव्याद्याभिमानित्वेन तच्छरीरत्वतन्निर्वाणकत्वादीनामुपपादकगिरपेक्षत्वादित्यर्थः । कथमि
 विधयेत्येते देवाह ॥ तस्येति ॥ उररीकारेण अंगीकारेण ॥ कथंचिदिति ॥ प्रकृत्यादेः स्वरूपनाशरहितत्वेनेत्यर्थः ॥
 ॥ ॐ अंत र्याम्याधिदेवादिषु न तद्धर्मव्यपदेशात् ॐ ॥ आधिदेवादिदेन तत्प्रकरणं लक्ष्यं । अंत र्यामी विष्णु
 रेव । आधिदेवाधिभूतादिप्रकरणेषु तस्यांत र्यामिणः संबंधितया तस्य ब्रह्मगोचरमपि पृथिव्याद्याविदितत्वादेव व्यपदेशादि
 त्यर्थः । आधिदेवत्वेन । अभिप्रायानिदेवत्वेन । अन्यथा जडेज्ज्ञानाप्रसक्तार्थप्रथिनी न वेदेत्यादेः अप्रसक्तप्रतिषेधकत्वा
 पक्षिरिति भावः ॥ नचेति ॥ धरायाः प्रकृतिस्वस्वरूपज्ञत्वादिति भावः ॥ ॐ न च स्मार्तं मतं त्वमर्माभिलाषात् ॐ ॥
 स्मार्तं प्रधानं नंत र्यामी । त्रिगुणत्वादितद्धर्मानभिधानादित्यर्थः । पृथिवी शरीरत्वादितद्धर्माभिलाषात्कथं अतद्ध

र्माभिलाषइत्यतर्कः ॥ अनन्यथासिद्ध्यति ॥ तस्यत्वन्वथासिद्धिवक्ष्यतीतिभावः ॥ ॐ शारीरश्चो
 भयेपिहिभेदेनैवमधीयते ॐ ॥ शारीरोजीवश्चनान्तर्गामीहियस्मादेनंजीवमुभयेपमध्यंदिनकण्ठश्लाघाःप्रकृ-
 तांतर्गामिणःसकाशाद्भेदेनप्रतिपादयति तस्मादित्यर्थः ॥ आत्मनोत्तरइत्येतज्जीवस्यांतर्गतइतिप्रतीतनिरासायव्याचष्टे
 ॥ आत्मनइति ॥ उदात्तइति ॥ यआत्मनीत्युदात्तइत्यर्थः । भाष्ये शीर्यते विदार्थ्यते ॥ युज्यतइति ॥ सति-
 बाधकेमुख्यार्थत्यागस्यन्यायत्वादितिभावः ॥ ५ ॥ अथेति ॥ अथ परविद्यानिरूपणानंतरंपरापरविद्यानिरूप्य
 तइतिलेखः । ययाविद्यया तत्प्रसित्वमक्षरमक्षरशब्दाभिधेयंब्रह्म अधि अधिकत्वेनगम्यते अवगम्यते सापरविद्येत्यर्थः ।
 प्रसित्थाक्षरव्यावृत्तयेतत्स्वरूपनिरूपयति ॥ यत्तदेद्रेश्यमित्यादिना ॥ यत्पूर्वोक्तमक्षरमद्वैतमदृश्यं अग्राह्यकेना
 पिगृहीतुमशक्यं । अगोत्रं भारद्वाजादिगोत्ररहितं अवर्णं प्राकृतवर्णरहितं ब्राह्मणादिवर्णरहितंवा अचक्षुःश्रोत्रं चक्षु-
 श्रोत्रोपलक्षितप्राकृतज्ञानेन्द्रियरहितं अपाणिपादं पाणिपादोपलक्षितप्राकृतकर्मन्द्रियरहितं यद्वाऽचक्षुःश्रोत्रंचक्षुःश्रोत्रो
 पलक्षितसमस्तेन्द्रियरहितं अपाणिपादं पाणिपादोपलक्षितप्राकृतदेहरहितं नित्यंस्वरूपतोदेहतश्चाविनाशि विभुसमर्थसर्व
 गतंसर्वत्रव्याप्तं सुसुक्ष्मजीवादप्यतिशयेनसूक्ष्मं अव्ययंहासरहितं नन्वेवमक्षरस्यहृदयल्लेघिगम्यतइतिदृश्यत्वाक्तिःकथमि-
 त्यतआह ॥ यद्भूतयोनिमिति ॥ भूतयोर्निजगत्कारणयदक्षरतन्वीराःपंडिताःपरिपश्यन्ति । स्वयंप्रयत्नानुसारेण
 जानन्ति । अनेनाधीराणामदृश्यमित्युक्तंभवति । लोके पितुरन्यस्यैवभारकत्वदर्शनात्तथेहान्यस्यमंहर्तृत्वंतव्यमितभा-
 वेन स्रष्टृत्वंसंहर्तृत्वंचसदृष्टांतमुपपादयति ॥ यथेति ॥ सदृष्टांतोयथा ऊर्णनाभिः तंतुवायकःस्वभुक्तमन्नादिकंतलाद्याकारे
 णमृजते पुनर्गृहतेसंहरति तथाक्षरशब्दोकोभगवानपिपूर्वकल्पमुक्तंजगत्सृजतेसंहरतिच किमनुसृत्यमृजतइत्यतोदृष्टां-

तेनाह ॥ यथेति ॥ यथापृथिवीशाल्यादिनानाबीजान्यपेक्ष्यतत्तदङ्कुरान्ननयतितथाचेतनानां विविधकर्माण्यपेक्ष्यतत्सृज-
 तीत्युक्तं भवति । कुलालवन्नाक्षरस्य क्लेशेन स्रष्टुं इति सदृष्टांतमाह ॥ यथेति ॥ सतश्चेतनाधिष्ठितात्पुरुषदेहाच्छिरसि वि-
 द्यमानां केशादेर्हे विद्यमानानि लोमानि अनायासेन भवंति । तथाक्षरादिहास्वतंत्रवर्गो ब्रह्मनायासेन भवत्युत्पद्यत इत्य-
 र्थः । प्रकृत्यादीनामप्यदृश्यत्वं वक्ष्यामीति तव छन्दः ॥ दिव्यमृद्विति ॥ दिव्योऽलौकिकः । अमूर्तः अपरिच्छिन्नपरि-
 माणः पुरुषः पूर्णषड्गुणः बाह्याभ्यंतरः बहिरंतश्च नियामकतया स्थितः अजः उत्पत्तिरहितः ॥ अप्राणां ह्यमना इ-
 ति ॥ षोडशकलारहितः शुभ्रः शुद्धः अक्षराज्जडप्रकृतेः पराङ्गीतत्वात्परः उत्तम इत्यर्थः ॥ ॐ अदृश्यत्वादिगुणको-
 धर्मोक्तेः ॐ ॥ अदृश्यत्वं आदियेषां अग्राह्यत्वादीनां तेऽदृश्यत्वादयः अदृश्यत्वादयोगुणाय स्यात्सौ अदृश्यत्वादिगुण-
 स एवादृश्यत्वादिगुणकः स च विष्णुरेव ॥ अथ परेति ॥ ऋगादिपरविद्याविषयत्वरूपतत्त्वमभिधानादित्यर्थः । वाक्य-
 स्य यत्तददृश्यमित्यादेः ॥ नचेति ॥ तथा च विष्णुग्रहणोपपत्तेरिति भावः । इत्यत इत्यनुवादः तस्मात्परतः अदृश्यत्वादिगुण-
 काक्षरात्परतः एवमग्रेपि ॥ सामानाधिकरण्येनेति ॥ परतः ब्रह्माद्युत्तमादक्षरादित्यक्षरपरशब्दयोश्चिदप्रकृतिरूपैकार्थ-
 प्रतिपादकत्वेनेत्यर्थः ॥ स ब्रह्मेति ॥ स ब्रह्मविद्यामथर्वायज्येषु पुत्रायग्राहेत्यत्रेत्यर्थः ॥ कर्तारिति ॥ कर्तारमीशं पुरुषं
 ब्रह्मयोनिमित्यत्रेत्यर्थः । श्रुत्यादौ परविद्याविषयत्वरूपशब्दाभावात्कथं तदुदाहरणमित्यतस्तदुपपादयति ॥ तमेवे-
 त्यादिना ॥ भाष्ये गानिशीक्षादीनि षट् उपांगानि आयुर्वेदादीनि पंच शिष्टाः कलाविद्याः प्रत्यंगानीततत्त्वग्रादीपानुसा-
 रणध्येयं ॥ अन्येति ॥ कर्मादीत्यर्थः । तदुक्तमथर्वणभाष्ये एतदर्थश्च ब्रह्ममीपांसां शास्त्रव्युत्पादनन्यायानुपकृतं वदा-
 दयो विणोरवाचकाः तदुपकृताः तद्वाचका भवतीति सुथानुसारेण ध्येयं । अर्थादिति ॥ परविद्याविषयत्वस्य विणोर-

न्यत्रनिरवकाशत्वान्यथानुपपत्त्यर्थः ॥ ॐ विशेषणभेदव्यपदेशाभ्यांचनेनरौ ॐ ॥ इतरौचितनप्रकृतिचतुर्मु-
खौ नादृश्यत्वादिगुणकौ यः सर्वज्ञइतिसर्वज्ञत्वरूपविशेषणव्यपदेशात् । अदृश्यत्वादुगुणकभेदव्यपदेशाच्चेत्यर्थः । चीयते
संबध्यतेतपोकुरुतेतियावत् ॥ अज्ञानप्रतीताविति ॥ तपआलोचनइति यातुः आलोचनंचाज्ञस्यैवेति भावः ॥ ज्ञा-
नमयमिति ॥ यस्यब्रह्मणस्तपोज्ञानमयज्ञानस्वरूपमेव । नत्वालोचनात्मकं कुतः अज्ञेह्यालोचति नचायतथा यतः स-
र्वज्ञइतिहेतुतेत्यर्थः । सामान्यविशेषवस्तुगतसामान्यविशेषाकारविषयतया सर्वज्ञेयार्थाः सामान्यधर्माः । सर्वज्ञेयाः
विशेषधर्माः क्रमेणतदुभयविषयकत्वेनसामान्याविशेषज्ञानत्वयोरवांतरविशेषइतिनगुनरुक्तिरिति भावः । स्फुटमेतन्नना-
विज्ञानशब्दयोरपुनरुक्तिप्रतिपादकानंदमयसुधायां ॥ विट्टलाभइति ॥ तथाचसर्वविः तैलभतइतिवासर्वेदेयतेउत्पा-
दयतीतिवा सर्ववित्तस्त्यकामः सर्वोत्पादकोवेत्यर्थोक्तोभवति ॥ सूत्रखंडस्य ॥ विशेषणव्यपदेशादित्यंशः ॥ प्रकृ-
ताक्षरंअदृश्यत्वादिगुणकं ॥ सूत्रशेषमिति ॥ भेदव्यपदेशाबेतरइत्यंशं ॥ अन्यमीशामिति ॥ अन्योपार्गइत्यु-
क्तेप्रसिद्धमार्गादन्यत्वप्रतीतिवदिति भावः ॥ ॐ रूपोपन्यासाच्च ॐ ॥ रूग्मवर्गमिति ॥ रूग्मरूपाभिधानाच्चाह-
श्यत्वादिगुणकोविष्णुरेवेत्यर्थः ॥ पश्यतीति पश्यइत्याशयेनोक्तं द्रष्टेति तदाविद्वान्गुणयापोविधूयनिर्जनः परमंमा-
म्यमुपैतीतिशेषार्थोक्त्याकांक्षांपूरयति ॥ तदेति ॥ पुण्यनाशस्यापुरुषार्थत्वादाह ॥ अनिष्टगुणमिति ॥ अपराक्ष-
ज्ञानात्पूर्वभाविपुण्यं द्विविधं काम्यमकाम्यंच तत्राकाम्यमपराक्षज्ञानायभवति । काम्यंचद्विविधं । इष्टमभिष्टंच । तत्रेष्टमप्रा-
रब्धमपिनश्यति । इष्टनाशस्यापुरुषार्थत्वात् अनिष्टतुनश्यतीति चतुर्थोक्तोत्तरस्पष्टं पुण्यपापोविधूयत्यनेनपौनरुक्त्य-
वारणायनिर्जनशब्दार्थमाह ॥ निर्लेपइति ॥ ज्ञानोत्तरकालीनानिष्टपुण्यपापेलोहरहितइत्यर्थः ॥ दूयैति ॥ याग्य

तानुसारेणंदं । एतेभ्यःविश्वदिभ्यः । अभ्यचीकृपत् दत्तवान् विशेषेणविश्वदिगतरूपापेक्षया भाष्ये ॥ अतएतदि
 ति ॥ अतःदेवादिरूपाणांशुद्धत्वाभावादेतच्छुद्धशुक्लादि एतद्रूपं एतस्यहररूपमित्यर्थः ॥ ६ ॥ अन्यत्रप्रसिद्धेति ॥ नचसू
 त्रभाष्ययोरस्यागनाविष्णोःसाधारण्योक्त्याभयत्रप्रसिद्धत्वमितिवाच्यं । वैश्वानरशब्दीयान्यत्रप्रसिद्धिसर्वगतत्वाख्यवि
 ष्णुलिंगयो रुभयोरपिनिरवकाशत्वंनतुल्यबलत्वाभिप्रायेणैवतत्रसाधारण्योक्त्याभयत्रप्रसिध्यभिप्रायेणतदनभिधानादि
 तिभावः ॥ वैश्वानरनाम्नइति ॥ नचविश्वजीवांतरत्वाद्यौल्लैरित्यणुभाष्येऽस्यलिंगत्वाक्त्याकथंनमत्वमितिवाच्यं
 तस्यसिद्धातैवैश्वानरशब्दस्ययौगिकत्वप्रदर्शनार्थावयवार्थकथनएवतात्पर्येणलिंगत्वकथनंतात्पर्याभावात् अन्यथावैश्व
 नरत्वाद्यैरितिब्रूयादितिभावः । पादसंगत्यर्थमाह ॥ पाचकत्वाद्यनेकलिंगसमन्वयसिध्यर्थइति ॥ यद्यपिपाच
 कत्वंकर्मतिवक्ष्यति तथापिलिंगत्वमप्यस्तीतिइयमुक्तिः ॥ अभिविमानपदेनेति ॥ नचप्रादेशत्वमात्रोक्तिविरोधः
 व्योमवच्चैतिवक्ष्यमाणत्वात् । तेजोभूतभूताग्निः । प्रसिद्धितः लौकिकवैदिकप्रसिद्धितः । तदेवक्रमेणोपपादयति ॥ श्रुते-
 रित्यादिना ॥ वैदिकेति ॥ वेदप्रसिद्धायांयंविद्याभेदव्यवहारः इत्यैवैश्वानरविद्यानेयमित्यादिरूपस्तस्माद्विरोधा
 दित्यर्थः । देवताद्वेचेत्याहदेशेऽग्नवैष्णवंचरुमित्यादिवदग्नविष्णोरित्युपपन्नं ॥ ॐ वैश्वानरःसाधारणशब्द-
 विशेषात् ॐ ॥ वैश्वानरमुपास्तंत्युक्तैश्वानरोविष्णुरेव । अग्निविष्णुसाधारणैश्वानरशब्दस्यात्मशब्देन
 विशेषणमित्यर्थः । वैश्वानरशब्दस्यविष्णुपरत्वसंभवादित्यन्वयः । कुतइत्यतउक्तं ॥ आत्मशब्दसामानाधि-
 कारण्येनेति ॥ आत्मानैवैश्वानरमितिसामानाधिकरण्येनेत्यर्थः । तस्याप्यन्यपरत्वंकिनस्यादित्यतउक्तं ॥ अ-
 न्यत्रानवकाशेति ॥ कुतइत्यतउक्तं ॥ आत्मशब्दइति ॥ ॐ स्मर्यमाणमनुमानंस्यादिति ॐ ॥

इत्यहैश्वरानरोभूत्वेत्येवंस्मर्यमाणगीतास्मृत्युक्तविणोरेवैश्वानरत्वमेतद्धृत्युक्तवैश्वानरस्य विष्णुत्वस्यानुमानमनुमापकं । समाख्यारूपेणसाधकस्यादित्यर्थः ॥ समाख्यानादिति ॥ निर्णीतस्थलेसमानांक्तिरूप समाख्यायाइदंवाक्यमेतत्परं तत्समाख्यावत्त्वादित्यनुमानरूपेणवाक्यतात्पर्यनिर्णायकत्वादितिभावः ॥ इतिस्मर्यमाणेति ॥ स्मृतेबुद्धिस्थत्वादितिभावः ॥ ॐ शब्दादिभ्योतःप्रतिष्ठानल्लोतिचन्नतथादृष्टयुपदेशादसंभवात्पुरुषविधमपिचैनमधीयते ॐ ॥ अन्यादिशब्दात्आदिपदोक्तहोमाधिकरणत्वाद्यशिल्लिगेभ्यः अंतःप्रतिष्ठानत् अंतः प्रविश्यपचनरूपाशिव्यापाराच्च वैश्वानरोग्निरिव नविष्णुरितिचिन्न तेषांहरोसावकाशत्वात् । कथं अन्यादिनामल्लिगकर्मवत्त्वेनरूपेण दृष्टयुपदेशात् विष्णोरूपासनोपदेशात् असंभवात् कोनआत्माकिंब्रह्मेत्युपक्रमोक्तब्रह्मशब्दस्यागनावसंभवाच्च नासवैश्वानरः । अपिचमूधैवमुतेजाइत्यादिनाच्छादोगाः एनैवैश्वानरंपुरुषविधंशीर्णोद्यौःसमवर्तेतेति पुरुषमूक्तोक्तगुणवंतमधीयतेप्रतिपादयति अतस्तत्समाख्याबलादपिविष्णुरेवैश्वानरोनाग्निरित्यर्थः । समानाधिकृतत्वंसामानाधिकरण्यं ऋचिऋग्वेदे वैश्वानरेश्रूयतइतिसंबंधः ॥ गार्हपत्याद्यंगत्त्वमिति ॥ वैश्वानरस्यगार्हपत्याग्निहृदयं अन्वाहार्यपचनान्निर्मनः आहवनीयाग्निरास्यमितितदर्थोदितिभावः ॥ अग्निकर्मचेति ॥ अस्यल्लिगत्वेपिब्राह्मणपरिव्राजकन्यायेनपृथगुक्तिः ॥ अयमग्निरिति ॥ योयंप्रसिद्धोतःपुरुषपुरुषस्यांतर्वर्तते अयमग्निराठराशिसंखोभगवान्वैश्वानरःविश्वगुणत्वाद्वैश्वः आत्सम्यङ्नरीयतेनक्षीयतइत्यानरःवैश्वश्चासावानरश्चेतिवैश्वानरः तस्यव्यापारमाह ॥ येनेति॥ यदिदंप्रसिद्धपुरुषैरद्यते इदमन्येनपच्यतइत्यर्थः ननुछांदोग्यवैश्वानरविचारपरंऽस्मिन्निधिकरणेबृहदारण्यकादिवाक्योदाहरणंकथमित्यतआह ॥ अत्रेति ॥ अत्रसूत्राणांविश्वतोमुखत्वादितिभावः ॥ समाख्यारूपेणेति ॥ तत्प्रयोजनंचविष्णुपक्षवदाग्निपक्षस-

माख्यास्तीतिभावः ॥ मूर्धानं दिव इति ॥ मूर्धानं दिवोऽरतिपृथिव्या वैश्वानरमुत आज्ञातमग्निं । कविमम्राजमतिथिं ज-
 ननासासन्नापात्रं जनयंत देवा इति मंत्रस्येत्यर्थः । दिव इत्यादिषष्ट्यर्थो जन्यजनकभाव इत्याशयेनाह ॥ दिवः कारण-
 ष्मृतेत्यादि ॥ जनानो सम्यग्ज्ञानायेति ॥ जनानामित्येतद्वृत्तं आज्ञातमित्यत्रापि संबध्यत इत्युक्तं भवति ॥ सम्य-
 ङ्छित्यालोच्यते अरतिशब्दस्य पादमिति ऋत इति सप्तम्यंतस्य ज्ञानायेति थशब्दस्यान्वमिति असन्नित्यस्य सुखमिति च व्या-
 ख्यानिक्रमेण समर्थयति ॥ गतिसाधनत्वादित्यादिना ॥ लोकगमेनारतिदर्शनाद्रातिरुद्धगतिसाधनत्वात्पादो
 अरतिशब्दार्थ इत्यर्थः । यद्वा कारणसाधनाद्वृत्तवित्येतस्मादतिप्रत्यये गुणचसति निष्पन्नो रतिशब्दः पादवाचक इत्यर्थः
 ॥ तादर्थ्यमिति ॥ चर्मणिद्वीपिनंहंति दंतयोर्हति कुंजरमित्यादा विवर्तितभावः इति वाक्यार्थ इति वाक्यादवगंतव्य इति
 संबंधः तथाहि तस्माद्वैश्वानरज्ञानस्य सर्वपापक्षयहेतुत्वादेव एव वित् उक्तरीत्या वैश्वानरज्ञानी यद्यपि चांडालाय स्मरणा-
 योग्यायापि स्वोच्छिष्टं दद्यान्न तत्तस्य पापहेतुः किंतु तद्वत्तुच्छिष्टमस्य चंडालस्यांतर्याभिनिर्वैश्वानरे आत्मन्येव बहुतं स्यादिति
 हिंसां दोग्यवाक्यार्थः तदनुसारेण वैश्वानरे तत्पुतं भवतीत्यस्यापि यद्वैश्वानरज्ञानी यस्मै कस्मै चिदन्नं दद्यात्तर्हि तच्च दंतं ग-
 तवैश्वानर एव बहुतं भवतीति व्याख्यानं कार्यमिति ॥ छंदोगवाक्यस्य भक्तशब्दार्थमाह ॥ अन्नमिति ॥ ततश्च तदा भोजन-
 वेलायां यत्तु भक्तमन्नं प्रथममास्यं प्रत्यागच्छेत्तद्धोमीयं होमद्रव्यमिति तद्वाक्यार्थः । योषितं स्त्रियं वैदिकाः वेदानुकूलग्रंथाः वचना-
 त् तैत्तरीयभाष्ये । वाक्यांतरस्य योषितमित्यादेः यथैति अंगारसदृशीनारी घृतकुंभसमः पुमानित्यादि प्रमाणांतरसिद्धा-
 यि सादृश्यरूपार्थेत्यर्थः प्रकृते श्रुत्यर्थैक्याय स्वहृदय इत्युक्तिः । श्रुतौ गुणाः ज्ञानादयः धर्माः सर्वज्ञत्वादयः अरमित्यस्यालम्प-
 त्यर्थः रलयोरेकार्थत्वात् । अतएव तत्प्रदीपेरमित्यस्य सम्यगित्यर्थ इत्याभिहितं आरभ्य उपक्रम्य अधीतत्वेन पठितत्वेन

शीर्णः शिरसःसकाशात् समवर्तत अजायत प्राणात्तद्वासात् तद्विधंतत्प्रकारं ॥ मूधैवेति ॥ सुतेजाःशोभनकांति-
मान् नुलोकःमूर्धास्वसमाननामवद्भगवच्छिरसोजातः विश्वरूपः सर्वरूपातिदर्शनाद्दिश्वररूपाख्यः सूर्यश्चक्षुःस्वसमान-
नामोपेतभगवच्चक्षुषोजातः पृथक्विलक्षणांमार्गोयस्यासौवायुःप्राणः स्वसमाननामोपेतप्राणाज्जातः पृथ्वीपादौस्वस-
माननामोपेतभगवत्यादजातेत्यर्थः । ननुसमाख्यासमुच्चयपक्षीणचशब्दस्यकथंप्रसिद्धिसूचकत्वमित्यतआह ॥ अपि
पदेनेति ॥ उभयेति ॥ प्रकरणसमाख्यारूपोभयेत्यर्थः ॥ परोविलक्षणइति ॥ तेननपरमइत्यनेनपुनरुक्तिरिति
भावः ॥ आदिपदेनेति ॥ सकलवेदतंत्रपुराणादिष्वित्यत्रत्यादिपदेनेत्यर्थः तदभेदः द्युभ्वाद्यभेदः ॥ ॐ अतए-
वनदेवताभूतंच ॐ ॥ आत्मशब्दादिहंतोरेवाग्निद्वतांतजोभूतंचवैश्वानरांगनभवतीत्यर्थः ननुवैश्वानरशब्दसमन्वयस्यै-
वप्रकृतत्वादग्न्यादिशब्दग्रहणमनर्थकमित्यतआह ॥ अत्राग्न्यादिग्रहणमिति ॥ अग्निशब्दादित्यशब्दयोर्ग्रहणमित्य-
र्थः ॥ ॐ साक्षादप्यविरोधैजैमिनिः ॐ ॥ साक्षात् अन्यत्राचकत्यांगेन ब्रह्मणंवैश्वानरादिशब्दवाच्यत्वेऽप्यन्य-
त्रव्यवहाराविरोधैजैमिनिरहित्यर्थः । नाग्न्यादिवाचकाःपरममुख्यवृत्त्या ॥ किंज्ञानिप्रसिद्धिविराधउताज्ञानिनां आद्य-
आह ॥ अनन्ययोगेनेति ॥ अन्यत्राचकलविनंत्यर्थः । द्वितीयेत्याह ॥ तदन्यत्वेत्विति ॥ नतद्विरोधइति ॥
ब्रानिप्रसिद्धेरौपचारिकत्वादज्ञानप्रसिद्धेज्ञानमूलत्वेनतद्विराधस्याकिंचित्करत्वादितिभावः । भाष्येअवच्छिन्नानिपरि-
छिन्नानि ऊरीकृत्यअंगीकृत्यग्रहादिवत् यथामहागृहात्परिछिन्नान्यवांतरगृहाणिमहानसादिशब्दव्यवहारीयंतथेत्यर्थः ।
प्रसिद्धाकाशोक्तेःप्रकृततासंगतत्वादाह ॥ ज्ञानेति ॥ आकाशवदज्ञानस्यापरिछिन्नत्वादवमुक्तिः ॥ अनादित्वादि-
ति ॥ वैदिकत्वादेवेतिभावः ॥ ॐ अभिव्यक्तेरित्याश्मरथ्यः ॐ ॥ अग्न्यादिस्मृक्तादिभिः ब्रह्मोपास्तावग्न्यादिष्वे-

वनस्यापि व्यव्यक्तेरग्न्यादिसूक्तादिनियमः संभवतीत्यादमरधोपन्यत इत्यर्थः । अव्यक्तस्य कथं व्यव्यक्तिरित्यत उक्तं ॥ स्वे
 छयेति ॥ इष्टारूपप्रसादेनेत्यर्थः ॥ ॐ अनुस्मृतं नर्वादरिः ॐ ॥ तत्तत्सूक्ताद्युपासकैरग्न्यादिष्वेव ब्रह्मणोऽनुस्मृते
 ध्यातत्वात्तत्सूक्तादित्रयमर्थोऽस्मिन्मयत इत्यर्थः ॥ प्रतिपत्तयेत्यर्थः ॥ ॐ ध्यातव्येत्यर्थः ॥ ॐ संपतेरिति जैमि
 निस्तथा हि दर्शयति ॐ ॥ अन्यादिनूक्ताद्युपासकानामग्न्यादिप्रसादेन भिन्नत्वात्तत्सूक्तादिनियम इति जैमिनिर्मन्यते ।
 तदुपास्तातत्मासुः कुत इत्युक्तं ॥ तत्र हि दर्शयतीति ॥ हियस्मात्तथयथेति श्रुतिर्जैमिनेर्मतं यथा तथा दर्शयतीत्य
 र्थः ॥ अंदाशो केति ॥ संमितिश्च उदात्तं जानां उक्तं संकानुदयादिति भावः । उपासत इति बहुबचनात्प्राप्त्यनुवर्तीति बहु
 वचनांक्तिः । ननु यथा साक्षादप्यविरोधं जैमिनि रीति सूत्रे लौकिकव्यवहारस्यैव चारिकत्वमंगीकृत्य अग्न्यादिशब्दानां
 भगवद्वाचकत्वं समर्थितं । तथा सूक्तादिव्यवहारस्याप्युपचरितत्वं मंगीकृत्य सूक्तानां विष्णुपरत्वं व्यवस्थाप्यतां किमनेनैतैः
 सूत्रैः सूक्तादिव्यवहारा समुत्पत्त्यायत्नसमर्थेनेति तत्र आह ॥ अत्र व्यववहारस्येति ॥ सूक्तादिविषयमित्यर्थः । प्रागुक्तैवानु
 पपत्तिः नाविव्यवहारार्थं न न्यगोपात्तेरनादित्वादिति प्रागुपपत्तिरुक्तं न पुनर्वक्तव्येत्यर्थः । अंतर्गंगानुपपत्तिश्चाह
 ॥ श्रुतेति ॥ तत्र द्वितीयविध्यापि ज्ञानेन ब्रह्मप्राप्तेरुक्त्या ब्रह्मण एतद्विधाविषयत्वं नागो गतिवदतान्यज्ञानेनान्यप्राप्तेरन
 भ्युपगमादित्यर्थः ॥ ॐ आनंति चैनस्मिन् ॐ ॥ एनं विष्णुं अस्मिन् ब्रह्मणो यो भौतिष्ठन्नित्यादि श्रुतय आमनंति प्रपत्ति
 पादयंतीत्यर्थः । व्यावृत्तिममृचाशकः एतदाशं कानिरासकसमृच्चित्तस्यैवोक्तं हंताः स्वार्थसाधकत्वादिति भावः ॥ ७ ॥
 इति श्रीमत्तत्त्वप्रकाशिकावाक्यामंजर्यां शंकराचार्या श्रीनिवासविरचितायां प्रथमाध्यायस्य द्वितीयः
 पादः ॥ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु हरये नमः श्रीरामकृष्णः ॥ ॥

॥ श्रीहनुमतेनमः ॥ श्रुत्यादिप्रसिद्धेति ॥ अनेनोभयश्रुतिलिंगादिभिस्तुल्यप्रसिद्धिमत्तमुभयप्रसिद्धिमत्तमिदमितिसूचितं । एतेनान्यत्रप्रसिद्धपृथिवीशरीरत्वसाहित्यादंत्यामित्वस्यान्यत्रप्रसिद्धत्ववदन्यत्रप्रसिद्धजायमानत्वादि साहित्यानुभवाद्यायतनत्वमप्यन्यत्रप्रसिद्धस्यादिति नस्तं सग्राख्याश्रुत्यादितौल्याभावस्यान्यत्रप्रसिद्धलक्षणांतर्गतत्वे न ततौल्यवतोस्यान्यत्रप्रसिद्धत्वाभावात् । उभयत्रप्रसिद्धत्वेनैवविष्णुवाचित्वमपिसिद्धमेवेत्यतउक्तं ॥ विष्णुवैकवाचित्वमिति ॥ श्रुत्यादिभिरन्यत्रप्रसिद्धत्वेविष्णवैकवाचित्वमितिपादनमशक्यमित्यतउक्तं ॥ प्रबलहेतुभिरिति ॥ अत्रास्तिशास्त्रादिसंगतिरित्यन्यः ॥ रुद्रइति ॥ रोगद्रावकत्वेनरुद्रनामभगवान्सर्वलोकाधारावावप्रसिद्ध इत्यर्थः ॥ वायुनेति ॥ हेगौतमस्यूत्तमत्रसर्वजगदितिमुत्रेतेनज्ञानादिमत्वाद्वायुशब्दिनेनभगवतायंभूलोकः परोंतरिसादिलोकः सर्वोपिभूतानिवसंहृद्धानिभंगतानिधृतानीत्यर्थः ॥ आकाशइति ॥ अतीतानागतवर्तमानंयदाचक्षेतेविद्वांसस्तत्सर्वमाकाशेभगवदाभितोकाशाख्यप्रकृतौ ओतप्रोतंसूत्रेपटवत्अत्यंतमाश्रितइत्यर्थः । लोकाःसप्तलोकाः लोकैकनस्तद्विजानिनः अलोकाःबहुंठादयः अलोकैकनस्तद्रतामुक्ताः । उक्तं अथपराययेत्यनेन । मोक्षायभगवद्भक्तुनकुतइत्यतउक्तं ॥ अमृतस्येति ॥ एषभगवानमृतस्यमुक्तवर्गस्यसेतुरिवसेतुराश्रयइत्यर्थः । अत्रदुष्वाद्यायतस्यमोक्षनाशनविद्याविषयत्वाख्यापगविद्याविषयत्वमुच्यते । मोक्षसाधनविद्यायाएवपरविद्यात्वादितिभावः । इत्यादिना तत्साल्यादावक्येन ॥ प्राणानांशंधिरिति ॥ मेत्यस्यावृत्तिः । हेविष्णोरुद्रशब्दवाच्य त्वंप्राणानामिद्विद्याणांप्रथिः ग्रंथंतेअस्मिन्निर्ग्रांशिराश्रयोसि त्वमंतकःसंहर्तासन्माध्मांमाविश नप्रविशेत्यर्थः ॥ प्राणेद्रवरइति ॥ प्राणानामिद्विद्याणामीश्वरः कृत्यात्मकेचमार्त्सकदेहेनियामकतयावसतेतिष्ठतीतिकृत्तिवासाः । नाकंसुखंविबतीतिपि

नाकाः मुक्ताः ते तस्य संतीतिपि नाकी मुक्ता श्रय इत्यर्थः ॥ रुद्रलिंगादिति ॥ सहर्तृत्वगजचर्मोत्तरवस्त्रापि नाकचापव-
त्त्वादीनां तत्रैव प्रसिद्धत्वादिति भावः । किंच रुद्रस्य सर्वाधारत्वप्रतिपादकपाशुपताद्यागमनापितस्य सर्वाधारत्वं सिध्यति ।
न च तस्याप्रामाण्यं ! विमतं वाक्यं प्रमाणं रुद्रवाक्यत्वात् दृष्टफलविधायकरुद्रवाक्यवदिति तस्य प्रामाण्यानुमानादित्याह ॥ दृ-
ष्टफल इति ॥ प्रत्यक्षसंवादिफलाभिधायकेत्यर्थः । विमतं प्रमाणं कापिलवाक्यत्वात् दृष्टफलाभिधायकपिलवाक्यवदित्य-
नुमितप्रामाण्योपेतकपिलागमनापि प्रधानस्य सर्वाश्रयत्वमिद्विरित्याह ॥ पूर्ववदिति ॥ अरा इवेति ॥ रथनाभौ-
चक्रे अराः दलानीव यत्र शरीरे नाड्यः संहताः संवत्थाः तत्र शरीरे स एषः सर्वजीविनियामकत्वेन सर्वजीवहृदयस्थितो वि-
ष्णुः स्वयमेक एव ह्येव बहुधा जायमानो विश्वतैजसादिरूपेण बहुधा भवन् शरीरांतरश्चक्षुरादिस्थानेषु संचरतीत्यर्थः ॥ जी-
वत्वादेवेति ॥ जीवप्राणधारण इति धातोरिति भावः ॥ प्रसिद्धेरिति ॥ प्राणान्प्रथमं प्रथमेव सन्निधत्त इत्यादा-
विति शेषः ॥ तथेति ॥ जीवेशाभेदेन यथेशलिंगजीवेशं भवति तथेत्यर्थः । कारणं उपादानं व्यावहारिकमात्रस्य ब्र-
ह्मोपादानकत्वं वदतां द्वैतिनो मते जीवस्यापि व्यावहारिकत्वाच्चानुपपत्तिः ॥ ॐ ह्युभवाद्यायतनं स्वशब्दात् ॐ ॥
याश्चिन्त्यौरित्यादिद्युभ्वंतरिक्षाद्याश्रयत्वं नोक्तं ब्रह्मैव न रुद्रादिः कुतः जानथ आत्मानमिति स्वशब्दपर्यायात्मशब्दसद्भा-
वादित्यर्थः । विषयवाच्यं न तिशब्दाभावात् भाष्ये आत्मशब्दादित्युक्तमित्याशयेनाह ॥ स्वशब्दपर्यायेति ॥ उभयोर-
पि साक्षाद्विष्णुस्वरूपवाचकत्वादत एव चतुर्मुखस्यात्मभूः स्वयं भूरिति नामेति भावः । सूत्रे आत्मशब्दादित्युक्तौ तस्यापि विष्णु-
परत्वं पृथग्वक्तव्यं तच्छब्दादित्युक्तौ च शब्दविशेषप्रतीतिर्न स्यादतस्तदुभयलाभाय स्वशब्दादित्युक्तं एव मुक्तौ हि उक्तिवक्र-
त्वावैयर्थ्याय स्वस्यावणोरेव शब्दः स्वशब्द इत्यपि वैग्रहस्य विवक्षणीयत्वादसाधारण्यं शापितं न स्यादेतदेवाभिप्रेत्योक्तं -

तत्त्वप्रदीपे विष्णोः स्वरूपस्यैव साक्षाद्वाचको ह्यात्मशब्द इति ॥ ॐ मुक्तोपसृप्यव्यपदेशात् ॐ ॥ भावप्रधानोयं ।
 अमृतस्यैव संतुर्गतमुक्तैः प्राप्यान्तरगन्धर्वत्वेऽपि प्राप्यत्वव्यपदेशादात्मशब्दो नाम मुख्यार्थ इत्यर्थः । मुक्तानां बहुत्वादाह
 ॥ जातानि विंति ॥ भाष्यार्थश्चात्मानं वदन् स्वामिनां द्वितीयां तानां तद्विशेषपुजनीयतीति पूर्वेष्वान्वयः । प्रकृतोपयोगादाह
 ॥ पराणामिति ॥ उदाहृतं वाक्येष्वन्यानिषेधादिति भावः ॥ बहुनेति ॥ तत्र श्वेत-
 द्वीपस्य भगवत्प्राप्तिर्नाम प्राकारान्तरनिषेधात्तस्यैव मुक्तप्राप्यत्वसिद्धिरिति भावः । ननु सर्वेषां श्वेतद्वीपगमनमुक्तं । केचि
 दत्रैवमुच्यन्ते नैकान्तरातिरुद्धाचन । केचित्सर्वेषां महर्लोकजनेतपसिचापरे । केचित्सत्यं महाह्वानाः गच्छति क्षीरसागरमित्यत्र
 महाज्ञानिनोपेव क्षीरसागरगतश्चेत्तद्वीपगमनोक्तेः योग्यत्वं चापक्षितमिति गीताभाष्ये श्वेतद्वीपगमनोपयोग्यत्वावस्थासर्वेषां त
 द्भावातिचिन्ने । उदाहृतप्रमाणभाष्ययोः श्वेतद्वीपनिवासो महाज्ञानयोग्यतायाः प्रयोजकत्वावस्थासर्वेषां तद्गमनमात्रांगी
 कारोपिविरोधाभावात् । स्फुटं श्वेतत्वं यदीपिकायां वक्ष्यति चात्र चतुर्थध्यायसंस्कृते तद्वीपगमनांगीकाराद्योग्यत्वं चात्रापो-
 क्षितमिति । एतत्तत्र निवासायं भगवति तत्रमिति ॥ ॐ नानुमानमतच्छब्दात् ॐ ॥ अनुमानसिद्धप्राणायामक
 लिपतस्त्वद्रप्रधानाख्यं नाम त्रमर्वाधारतयोच्यते भस्मधरत्वात् त्रिगुणत्वादितदुभयसंबन्धिशब्दाभावादित्यर्थः ॥ यिप्रतिपन्नोति ॥
 रूद्रादेः सर्वाश्रयत्वाद्यपि धर्मीत्यर्थः ॥ प्रतिपक्षेति ॥ नन्वत्र फलविशेषादिवाक्यत्वं हेतुरुत्तराद्रादिवाक्यत्वं ।
 नाद्यः अन्यतरादिभेदः द्वितीये प्रकरणसमत्वेन प्रतिपक्षयोगः । साध्यविपरीतसाधकहेतुत्वरस्यैव प्रतिपक्षत्वादिति चेन्न ।
 प्रतिपक्षशब्देन प्रतिपक्षिमात्रग्रहणेन प्रकरणसमर्थैवात्रोक्तेः ॥ अतिप्रसंगेति ॥ दृष्टफलाभियापि प्रतारकवाक्यदृ
 ष्टानेन प्रतारकवाक्यत्वेन हेतुना विभक्तिपक्षप्रतारकवाक्यप्राप्यसाधनप्रसंगरूपेत्यर्थः अभाषितं । भाष्ये अनुक्तं । अन्य

त्रविष्णुतत्त्वनिर्णये। प्रकृतिपदेन अन्यत्रोक्तेन नलुरुद्रादिशब्दस्योभयत्ररूढिसाम्येपि निरवकाशविष्णुलिंगवलाभिश्चर्योप-
 पत्तिरित्यत आह ॥ नहि श्रुत्यन्तरिति ॥ भाष्ये ईशनाभियमनात् महत्त्वतः उत्तमत्वात् सागरादित्यनन्तरं पिनाक इत्युच्यत इ-
 ति शेषः। शंरोधनादित्यानां मुखनिरोधात्। वस्ते वसति विरेचनात्। प्रलयेस्वोदरप्रविष्टजगतः स्पृष्टो बहिर्निसरणात् बृंहणात्
 पूर्णत्वात् गतिः वाच्यतया श्रय इत्यर्थः ॥ ॐ प्राणभृच्च ॐ ॥ आत्मशब्दमुक्तप्राप्यत्वादित्यल्लब्धेभ्यः जीवमुख्यप्राणौ
 चनसर्वाश्रयावित्यर्थः ॥ ॐ भेदव्यपदेशात् ॐ ॥ अन्यमीशमितीहैव जीवब्रह्मभेदव्यपदेशात् नतयोरैक्यमित्यर्थः
 ॥ ॐ प्रकरणात् ॐ ॥ परं विद्याविषयवस्तुन एवात्रारभ्याधीतत्वेनास्य ब्रह्मप्रकरणत्वाद्ब्रह्मैवेत्यर्थः
 ॥ ॐ स्थित्यदनाभ्यां च ॐ ॥ स्थितिः कर्मफलोपजीवनं विनावस्थानं अदन्तदुपजीवनं ताभ्यां जीवब्रह्मणो नैक्य-
 मित्यर्थः। कर्मफलभोगानं गीकारं गुहाधिकरणविरोध इत्यत आह ॥ न त्विति ॥ क्रमोल्लुघनमिति ॥ तत्रादनस्यैव प्रथममु-
 क्तेरिति भावः ॥ सत्यो मिथ्यावेति ॥ व्यावहारिकत्वस्य व्यववहारनिर्वाहकत्वस्य व्यववहारनिर्वाहकत्वव्यवहारकाले-
 प्रतीयमानत्वसाधारण्यादिति भावः ॥ व्यावहारिकत्वं तदिति ॥ व्यावहारिकावेदनलक्षणप्राप्यमित्यर्थः। नतु-
 प्रामाण्ये व्यावहारिकत्वं विवक्षितं तथात्वे तत्त्वावेदनलक्षणप्राप्यस्यापि व्यावहारिकत्वेनाविशेषप्रसंगादिति ध्येयं वाचो-
 युक्तः वाक्प्रयोगस्य ॥ न दोष इति ॥ मिथ्याप्रतिपादकत्वमेवाप्राप्ये प्रयोजकमिति भावः वैयर्थ्यादनुवादस्य
 ॥ निषेधोस्तीति ॥ भेदाभेदयोरन्यनिषेधरूपत्वादिति भावः अयं द्वा सुपूर्णत्यनेन क्रियमाणः ॥ अस्तीति ॥ आने-
 दमयनयरीत्येति भावः अनुमानं भेदो मिथ्याभेदत्वादित्यादि भेदस्य मिथ्यात्वं किंप्रमाणबलादंगीक्रियते उत तत्सत्यत्वे
 प्रमाणाभावात् ॥ आद्यं निराकरोति नहीत्यादिना द्वितीयं निराकरोति ॥ न च तत्सत्यत्वमिति ॥ स्वरूपेति ॥

भेदस्वरूपेत्यर्थः ॥ तस्यवैयर्थ्यादिति ॥ विषयस्यत्वसिद्धेः प्रमाणफलत्वादिति भावः । ननु मायामात्रमिदं द्वैतमित्यादि श्रुतेर्भेदमिथ्यास्वप्रतिपादकत्वात्कथं तदभाव इति चेन्न । मायैति भगवत्प्रज्ञासैव मानत्राणकर्त्री यस्य माया मात्रमित्यन्यत्राचार्यैस्तस्याः सम्यग्व्याख्यातत्वात् । तदेतदाह ॥ अलमिति ॥ १ ॥ श्रुत्येति ॥ समाख्यारूपश्रुत्येत्यर्थः । भूमन्भूयः शब्दयोः पर्यायत्वादिति भावः । स्थानान्तरश्रुतसमाख्यायाः अत्रैव श्रुतोपक्रमतो दुर्बलत्वेऽपि प्राबल्याद्यविवेकेन माधारणप्रयोजकत्वमुपपन्नं ॥ यौवैभूमेति ॥ अनेन भूमाख्यनारायणस्य लक्षणमुच्यते यौवैभूमापूर्णानारायणाख्यस्तत्सुखं अनन्याधीनसुखरूपं । अस्यातिव्याप्तिरिहरति ॥ नाल्पइति ॥ भूमप्रसादं विनानाल्पमुक्तजते सुखमस्ति । ततः किमित्यत आह ॥ भूमैवेति ॥ तस्माद्भूमेवानन्याधीनसुखरूपमित्यर्थः ॥ नामवागादीति ॥ वाग्वावनाम्नाभूयसी मनोवाववाचोभूयः संकल्पोवापनसोभूयान् चित्तं वावमंकल्पाद्भूयः ध्यानं वाचित्ताद्भूयः विज्ञानं वावध्यानाद्भूयः बलं वाव विज्ञानाद्भूयः अन्नं वावबलाद्भूयः आपो वावान्नाद्भूयस्यः तजो वावद्भूयोभूयः आकाशो वावतेजसोभूयान् स्मरो वावाकाशाद्भूयान् आशा वावस्मराद्भूयसीत्येवं नामादिशब्दि तोषास्वाहापर्जन्यमित्राश्विरुणसोमप्रवाहानिरुद्धतैजसप्राणोद्रोमारुद्रसरस्वतीनां तारतम्यमुक्तेत्यर्थः । अत्राशावमानमुक्ताप्राणस्योत्तमत्वं चाभिधायेत्यनेन प्राणस्य भूयस्त्वे आशाशब्दितसरस्वत्युत्तमस्वरूपामुक्तिरुक्तेति द्रष्टव्यं ॥ तदुत्तममनुक्तेति ॥ अस्ति भगव आशाया भूय इत्याश्चावावभूयोस्तीति तन्मे भगवान् ब्रवीत्विति प्रश्नवत्प्राणोवाव आशाया भूयानिति प्रत्युक्तिवच्चात्र प्राणादूर्ध्वमस्ति प्राणाद्भूय इति तन्मे भगवान् ब्रवीत्विति प्रश्नस्य भूमावप्राणाद्भूयानिति प्रत्युत्तरस्याप्यभावेन भूमनः प्राणादनन्यत्वनिश्चय इति भावः । आम्नातत्वात् पठितत्वात् ॥ उक्तां तप्राणानिति ॥ प्राणवत्पित्रादीन् प्रतियदिकश्चित्त्वकारादिना भृशं वदेत्तस्य पितृहृतत्वादिना निधवचनयो-

ग्यत्वमुक्ताप्राणोत्क्रमणानंतरंतन्नेत्येनोच्यते । उत्क्रांतः प्राणो येभ्यस्ते उत्क्रांतप्राणाः पित्रादयः तान् प्रति यदि समासं सं-
कोचेन व्यतिषिं विस्तरेण वा शूले न देहेत् हत्वा भस्मीकुर्वीत दधानं पितृहासीत्यादि नैव ब्रूयुरित्यर्थः ॥ ॐ भूमांसंप्रसा-
दाद्धुपदेशात् ॐ ॥ यौ वै भूमेत्युक्तमूमाविष्णुरेव संप्रसादात् सम्यक्प्रसीदत्यनेनेति संप्रसादः पूर्णमुखंतदभिधा-
नात् । अधुपदेशात् आधि नामादिसर्वोत्तमत्वेन व्यपदेशाच्चेत्यर्थः ॥ चिद्भवशंभुचमित्यादि ॥ ततश्चायं श्रुत्यर्थः
अनंतमूर्धानंदेवं प्रकाशरूपं विश्वासं अनंतक्षेत्रविश्वशंभवं । विश्वंच तत्तत्तच्छब्दं च विश्वशंतद्भवत्यास्मिन्निति विश्वशंभुवर्णमुखा-
श्रयं । विश्वं ज्ञानादिपूर्णः । नागयणं मुक्तसंधाश्रयं देवं स्वेच्छया विहरंतं अक्षरं चतुर्विधनाशरहितं । परंपदं अत्यंतप्राप्त्यं ।
विश्वतः सर्वतः परमां परमश्रामौ अथ परमा तं उत्तमं अकारशब्दवाच्यं नित्यं तद्विश्वमपजीवतीत्यन्यइति । यद्यपि
परमित्येव द्वाविडपाठः । तथापि परममित्यां ध्रुपाठो भाष्ये उदाहृतः ॥ विरोधादेवेति ॥ उभयोरपि स्वंतरसर्वोत्त-
मत्वे अन्योन्यापेक्षयोत्तमत्वप्राप्त्या व्याघातादित्यर्थः । तर्हि भूमार्किविष्णोरन्यइति तत्राह ॥ अनंतरमिति ॥ प्राणा-
नंतरमित्यर्थः । न्यायविवरणानुसारेण पक्षांतरमाह ॥ अस्तु वेति ॥ न वत्तुत्तममुक्ता भूमनः आमनानात्तस्यैव भूमत्व-
मिति वाच्यं । अनुक्तेरेवाभावादित्यत आह ॥ एष तु वा अतिवदतीति ॥ यः सत्येनातिवदतीत्यादिपदोक्तं । याध-
कारी स निर्दोषश्चासौ नियामकश्चेति सत्यो विष्णुस्तेन अतिवदतितमतिशयेनातिवदतीति यावत् स एष तु प्राणातिवाद्यपेक्षया
विशेषेणातिवदति अत्युत्तमवस्तुवादीत्यर्थः । इत्यादिना ज्ञापकेन प्रश्नादीत्यादिपदेन सत्यं वाव प्राणाद्रूपइति प्रतिवचन-
ग्रहः । प्रश्नाद्याहाराभावैर्एवं विज्ञानब्रूतिवादी भवतीत्याद्युक्तप्राणज्ञानिनः सकाशादेष्टु वा अतिवदतीत्यादिना सत्या-
ख्यभूमज्ञानिनस्तु शब्देन विशेषोक्त्ययोगादिति भावः ॥ इत्यादिवादिनि ॥ तत्रैकस्याकाशशब्दस्य भूततदंत्यार्याभिपर-

त्वद्वदत्राप्युभयपरत्वमविरुद्धमित्यर्थः ॥ ॐ धर्मोपपत्तेश्च ॐ ॥ स एवाधस्तादित्याद्युक्तसर्वगतत्वादिधर्माणां वि-
 ष्णोर्वेवापपत्तेश्च एवभूमेत्यर्थः ॥ स एवेति ॥ स भूमेवाधोभागादिस्थितः सर्वगतत्वं सर्वसत्ताप्रदानायेत्युक्तं ॥ स ए-
 वेदं सर्वमिति ॥ स एव स्वतंत्रः इदं सर्वतदधीनमित्यर्थः । यद्वा इदं सर्वमित्यत्र लिख्यत्यासेनायं सर्वद्वल्यंगीकृत्य स भूमा-
 सर्वत्र सान्निहितत्वादयं पूर्णत्वात् सर्वद्वल्युच्यत इत्यर्थः यत्रत्यनेन भूमेनाऽसदृशत्वमुच्यते यत्र यस्याधीनं विनान्यं न य इत्यति अ-
 धिकारी सर्वमेव तदधीनं पश्यति श्रुणोति विज्ञानातिवास भूमेत्यर्थः । जानन्नपि नारदो विशेषार्थज्ञानाय स्थापनाय च भूमाश्र-
 यं पृच्छति ॥ स इति ॥ हे भगवन् भगवन् भूमा कस्मिन् प्रतिष्ठितः आश्रितः स नक्तुमारुज्जरमाह ॥ स्वेमहिम्नी गति ॥
 स्वेस्वकीये महिम्नि सामर्थ्ये प्रतिष्ठित इत्यर्थः ॥ २ ॥ वाजसनेयके बृहदारण्यके ॥ तद्वा एतदिति ॥
 हेमगीतियाज्ञवल्क्यस्य स्वभावर्याप्रतिसंबोधनं । तदक्षरशब्दवाच्यं ब्रह्म अदृष्टं अन्यैः साकल्येन द्रष्टुं न भवति स्वयंतु द्रष्टुं एव-
 मग्रेऽपि योज्यं । अन्येषामपि द्रष्टृत्वादि सद्भावात्किमनेनेत्यत आह ॥ नान्यदिति ॥ अतोक्षरादन्यत्स्वानंत्येण द्रष्टृनास्ति ।
 एवमग्रेऽपि आकाशः प्रकृतिः नन्वक्षरशब्दस्य जडप्रकृतावपि सिद्धेः कुतो न तस्याः संदेहविषयत्वमित्यत आह ॥ द्रष्टृ-
 त्वादीति ॥ प्रथमाप्रतीतेरिति ॥ सदेव सौम्यतिविषयवाक्ये तदैक्षेत्यश्रवणादिति भावः । मध्यममित्यक्षरत्रया-
 पक्षयोक्तिः । प्रशासने आज्ञायां विधृतौ विक्षेपेण धृतौ इत्यादेरित्यादिपदोक्तां स्मृतिमाह ॥ तथा चेति ॥ अक्षरम-
 द्विनाशि । सूक्ष्मत्वादिनिर्देश्यमदृश्यं अप्रसिद्धत्वादव्यक्तं सर्वत्र गंशतो व्याप्तं गुणबाहुल्यादचित्यं कूटे अव्याकृताकाशे
 अभिमानित्वेन स्थितं कूटस्थं अचलं कदापि स्वपदादभ्रष्टं ध्रुवं निर्धकारमित्यर्थः । इदं च चित्प्रकृतिपरमिति तात्पर्ये व्यक्तं ।
 असीदिति गीताभाष्योक्तस्मृतिः तमोभूतं तमोरूपं तम आसीत् तमसा गूळहमग्र इति श्रुतेः अप्रज्ञातं शब्देन अलक्षणं लौकिक-

चिन्हरहितं अतर्क्यं अनुमानागम्यं अनिर्देश्यप्रत्यक्षेण प्रमुक्तमिव तदानीं जगद्व्यापाराभावात् । अभिषूयमाणं अभिष-
 वयुक्तं । ननु सोमपदोक्तचंद्रस्य कथं यज्ञेषु अभिषवगमित्यत आह ॥ लताभिमानित्वेनेति ॥ यथा सोमो वैराजेत्यादो-
 हूयमानभक्ष्यमाणसोमलताभिमानित्वेन चंद्रमसि हूयमानत्वव्यपदेशस्तथात्रापि सोममभिषुणोतीति वाक्यवि-
 हिताभिषवणयुक्तसोमलताभिमानित्वेन चंद्रमिषूयमाणत्वव्यपदेशइत्यर्थः ॥ ॐ अक्षरमंबरान्तधृतेः ॐ ॥ अक्षरं-
 गार्गीत्युक्तमक्षरं ब्रह्मैव अंबरान्तधृतेः अंबरमाकाशशब्दिदंतं श्रीतत्वं अंतं यस्य सर्वस्य जगतस्तदंबरान्तं तस्य धृतेर्धारणादित्यर्थः ।
 दिवः स्वर्गादिकुंठाद्वा ऊर्ध्वलपरियदस्ति महर्लोकादिकं ब्रह्मांडलपरिबहिः परावराणादिकं वा पृथिव्याः भूलोकात् पृथिवीसंबंध-
 लोकाद्वा अर्वाक् अधोऽयदस्ति तत्तत्त्वादिकमंडोदकं वा अंतराऊर्ध्वार्वाक् शब्दवाच्ययोः पूर्वोक्तयोर्मध्ये वर्तमानं यत्तद्मे प्रसिद्धे-
 द्यावापृथिवीस्वर्गादिभूरादिके भूतान्सन्निधियमाणो विभर्ति एको देवांबहुधा निविष्टः यदाभारंतद्रयते स भर्तुं परास्य भारं पुनर-
 स्तमेतीति श्रुतिं व्याचष्टे ॥ एको देव इति ॥ भर्तेत्यस्यार्थो भर्तृत्वेनेति । श्रुतौ परास्य निरस्य ॥ प्राणस्येति ॥ तस्य च-
 विष्णुत्वं प्रागेव समर्थितमिति भावः । अधि अवर्धत अधिनिषेदुः । अवस्थिता बभूवुः ॥ ॐ सा च प्रशालनात् ॐ ॥
 सा च धृतिः प्रशासनादक्षरस्याज्ञा मात्रादुच्यते । अतश्चाक्षरं ब्रह्मैवेत्यर्थः । आर्धशब्दार्थो अतिसमृद्धेति । तदावरणोत्तिफ-
 लितोक्तिः । भुवनस्य रेतेत्येतदावृत्त्याह ॥ भुवनस्य रतिप्रदस्येति ॥ चतुर्भिरिति श्रुतिर्जन्येन व्याख्याता भाष्य-
 हृदयं श्रयत इति ह्रल्लयः प्रकृतोपयोगायाह ॥ धृतिहेतुरिति ॥ ॐ अन्यभावव्यावृत्तेश्च ॐ ॥ अन्येषां वस्तूनां-
 भावानां स्थौल्यादीनां व्यावृत्तेश्चाक्षरं ब्रह्मैवेत्यर्थः ॥ एतद्वैतदिनि ॥ एतत् आकाशाश्रयत्वेन वक्ष्यमाणमक्षरशब्दवाच्यं
 ब्रह्मेति तदेतल्लक्षणं ब्राम्हणाः ब्रह्मज्ञानिनः अभिप्रदन्ति वै कितल्लक्षणमित्यत आह ॥ अस्थूलमित्यादि ॥ प्राकृतस्तथौ-

ल्यादिरहितमित्यर्थः । अलोहितं लोहितोपलक्षितरूपमात्रशून्यं अछायतेजोरूपत्वात् । अज्ञानरहितं असंगं निर्लेपं । अतेजस्कं वर्चोरहितं अप्राणं चक्षुश्रांतृवाङ्मनोतिरिक्तज्ञानकमद्रियशून्यं । अमुखं तदुपलक्षितशरीरहितं । अमात्रं परिमितिशून्यं । नविद्यतेअंतरयस्यतदनंतरं नविद्यतेबाह्ययस्यतदबाह्यं इदमेवमवर्तारं । बाह्यचेतियावत् तर्ह्यप्राकृत-
तमोवाय्वादिरस्तिकिनेत्याह ॥ तमोवाय्वादीनामिति ॥ संगतानामित्यर्थः । उपलक्षणमेतत् सुधानुसारेणछाया-
याअपिसर्वात्मनानिष्टात्तिदृष्टव्या । एकवाक्यपरिठतशब्देऽप्यैवैषम्याश्रयणमदृष्टचरमित्यतोत्रबृहद्भाष्योदाहृतस्मृतिमुदा-
हरति ॥ अदुःखमसुखमिति ॥ यथात्रासुखमित्यनेनबाह्यसुखनिषेधेपि अदुःखमित्यनेनदुःखमात्रनिषेधः तथात्रापी-
त्यर्थः । ननुपरमात्मनः सर्वथात्रायुरहितत्वेप्राणाद्वायुरजायतेतिक्वचिप्राणः पृथक्त्वत्मातिच्छदोगेश्वसितमातरिश्वेतिभागवते-
चमुख्यप्राणस्यभगवच्छ्वासजन्यत्वाभिधानंश्वासमदलकन्नातिभित्यादिद्वादशभागवतवाक्यंचक्रथंभंगच्छतइतिचेदुच्यते ।
नात्रश्वासरूपवायुनिषेधः क्रियते किंतुदेहारंभकस्यैव । आकाशस्यदेहारंभकत्वेननिषेधव्यसंवि-
नाप्रकारांतरमस्ति श्वासश्चतस्वरूपभूतोस्त्येव । अतएवछांदोग्यभाष्ये । वाय्वादिप्राणशक्यंनयत्तत्कर्ताहरियतः प्राण-
स्तेनप्रथमवर्त्मनिभगवत्प्राणस्यवाय्वादिप्राणाशक्यकार्यकर्तृत्वेनप्रथमवर्त्मत्वमुक्तं । यद्वात्यागनिरोधाभ्यांसुखदुःखापा-
दकास्मदादिश्वासतुल्योभयविधश्वासानिरोधोत्रक्रियते । एतदभिप्रायणैवब्रह्मण्यभास्वोपेप्राकृताप्रकृतोभयश्चामानिषे-
धैनेतच्छ्रुतिव्याख्यानंकृतं । ननुमध्यमाक्षरस्यपिअप्राकृतविग्रहत्वंचनप्राकृतस्थैल्यादिराहित्यसंभवात्कथमनेनविष्णुत्व-
निश्चयइत्यतआह ॥ मध्यमाक्षरस्येति ॥ सापेक्षानिरपेक्षयोर्मध्येनिरपेक्षस्यैवग्राह्यादितिभावः । अनेनप्राकृतस्थैल्या-
दिनिषेधेन॥विष्णावेवमुख्यतेति ॥ चतुर्विधनाशशून्यत्वेनाक्षरस्यप्रवृत्तिनिमित्तस्यतत्रैवपौष्कल्यादितिभावः ॥ ३ ॥

॥ स्थानेति ॥ अनेकप्रमेयप्रतिपादकमेकार्थतात्पर्ययुक्तं स्थानं ॥ कारणत्वसाम्येनेति ॥ अत्र सदेवसौम्येद-
मग्र आसीदित्यत्र अग्र आसीदित्यनेन प्रतीतं महदादिसकल कार्यप्रतिपूर्वग्रहितत्वरूपं कारणत्वमुभयत्र प्रसिद्धिद्वयं तत्त्वेन तत्
एव च संदेहबीजं निवृत्तिं । ननु तत्तेजोमृजतेत्यादिनोक्तं । तस्य प्रधानाभंगभावितेक्षणादिना सहप्रतीतस्य साधारण्यहे-
तुत्वाद्यनुपपत्तेः । पूर्वाधिकरणे उत्तराधिकरणे त्वीक्षणस्य प्रथमाप्रतीतेरस्त्यवकाश इत्युक्तेश्च टीकायां तत्तेजोमृजतेति उ-
क्तिस्तु भाष्योक्तस्रष्टृत्वोपेक्षत्वसमर्थनार्थं अतएव पूर्वसदेवसौम्येति वाक्यमुदाहृतं । तदैक्षत बहुस्यां प्रजायेयति तत्तेजोमृजते-
ति अस्यायमर्थः । तत्सदाख्यं ब्रह्मैक्षतविचारमकरोत् किमिति अहं बहुभ्यां जगन्निवामकतया बहुरूपस्यामितितदर्थं प्रजाये-
यसृज्यं प्रजनयामीति तदित्थं विचिंत्य ॥ तेजः तेजोनाम करमासहितं तदभिमन्यमानं तेजोभूतं अमृजतेति तेजः प्रभृतीनामग्रे-
त्रिवृत्करणोक्त्या तेजःशब्दादेः अभिमन्यमानभूतपरत्वस्यापि सत्त्वेनोपादानस्यापि प्रतिपाद्यत्वाद्विकारिकारणमेवोक्तं ।
एकं स्वावयवगुणकमार्तिभेदरहितं अद्वितीयं समाभ्यधिकरहितं ॥ सन्मूला इति ॥ हेसौम्य इमाः सर्वाः प्रजाः सत्परं-
ब्रह्ममूलकर्तृयासां ताः सन्मूलाः । न केवलमेतावत् । किंतु सत् अयनं आश्रयोयासां ताः सदायतनाश्च न केवलं सांसारिकाः
किंतु सत्प्रतिष्ठाः सत्प्रतिष्ठाप्रतिष्ठापकं यासां मुक्तप्रजानां ताः सत्प्रतिष्ठा इत्यर्थः ॥ सतेति ॥ हेसौम्य यदाजीवः स्वपितिसु-
प्तो भवति तदा सतापरमात्मना संपन्नः संगतो भवतीत्यर्थः ॥ ब्रह्मलक्षणश्रवणादिति ॥ एतद्राक्यस्य प्रधानपरत्वे ब्रह्म-
लक्षणानामतिव्याप्तिप्रसंगेनासिद्धांतिनो निष्ठस्यादिति तत्समन्वयो वक्तव्य एवेति भावः ॥ ॐ ईक्षतिकमव्यपदेशा-
त्सः ॐ ॥ सदेवेत्यादौ श्रुतसच्छब्दवाच्यं भः विष्णुर्वेक्षितरूपं च तत्कर्म च तस्य व्यपदेशात्तदैक्षतेति क्षणाख्य व्यापारोक्तेरि-
त्यर्थः ॥ एतेनेति ॥ विष्णुव्यतिरिक्तचंचनस्य मुख्यतोद्गृह्यत्वाभावप्रतिपादकश्रुत्युदाहरणेनैत्यर्थः ॥ सोमो वैरा-

अति ॥ यथासोमो वैराजा गंधर्वेष्वानीसंदेवाश्चक्रुष्यश्चाभ्यध्यायनि त्यादौ सोमलताभिमानि चेतनविश्वक्षया गंधर्वेष्वानी-
सीदितिव्यपदं शस्तथात्रापि प्रधानाभिमानि चेतनविश्वक्षयस्य सादिव्यपदेश इत्यर्थः । गौणत्वव्यपदेशप्रयोजकमीक्षितुगत-
कारणत्वरूपगुणयोगप्रधाने दर्शयति ॥ स्वत्वादिति ॥ सत्त्वगुणात्मकप्रधानादित्यर्थः ॥ स्वरूपबहुत्वेनेति ॥
स्वस्य यानिरूपणितेषां बहुत्वेनेत्यर्थः । प्रकृतोपयोगायाह ॥ ४ ॥ तस्यांत इति ॥ तत्र तच्छ-
ब्देन पञ्चकोशप्रतीकांशं हृदयमिति प्रकृतं हृत्पञ्चपरामुद्रयते । तथा च तस्य हृत्पञ्चस्य अंतःसूक्ष्मं अल्पं सुषिरं आकाशं वर्तते तस्मि-
न् आकाशे भगवांस्तत्र च सर्वजगत्प्रकर्षेण वर्तते इत्यर्थः ॥ अथ यदिदमिति ॥ अथेत्यारंभे आस्मिन्ब्रह्मपुरे पुरुषदेहव्या-
पिपरब्रह्मशरीरे इदं बुद्धिमिन्नितं हं अल्पं पुंडरीकं पद्मरूपं वैशमट्टं यदस्ति अस्मिन्नंतः पद्ममध्यं देहं आकाशः भूतकाशोऽस्ति
ततः किमित्यत आह ॥ तस्मिन्निति ॥ तस्मिन्नाकाशे यदंतर्वर्तते तदन्वेष्टुं मार्गणीयं । न यदादिवदस्यान्वेषणमप्यत्यक्ष-
त्वादित्यतस्तदेव विवृणोति ॥ तद्वद्वावेति ॥ वावेत्यवधारणे तदेव विजिज्ञासितव्यमिति गुरुणां कृतं सतीति शेषः । तं गुरुम-
ति शिष्याः पृच्छेयुः यदिदमित्याद्यनुवादः यद्विजिज्ञासितव्यं तदब्रह्मपद्मगत आकाशोऽकिं विद्यते ब्रह्मचनं संभवति तस्य व्याप्तत्वे-
न देह आकाशगतत्वा योगादिति भावः । इति ब्रूयुरिति संबंधः तदा स गुरु ब्रूयात् । किमिति । अंतःशरीरं तद्देहं हृदयं तद्देहं तद्देह-
शब्दवाच्ये हृत्पद्मगतं भूत आकाशः आकाशाख्यपरमात्मा वर्तते । एषो तस्य यावानयं बहिर्विद्यमानः आकाशाख्यः
परमात्मा तावान्वेगुणतः परिमाणतश्च तावानेव अनेन तद्देहपद्मगतं ब्रह्मण विपन्यां लोकोऽहं इत्यादि विरुद्धगुणपदगुणत्वमहत्वा-
दीनां तस्मिन्समावेशस्य प्रमितत्वादित्युक्तं भवति । अन्यमित्यागेन तस्यैव जिज्ञास्यत्वप्रयोजकं तत्सामर्थ्यमाह ।
॥ उभेत्यादिना ॥ आस्मिन्नंतरे वोभे मुक्तामुक्तं द्यावापृथिव्या समाहिते समाश्रिते उभयविधा शिवायुस्त्वयं चंद्रविद्युन्न-

क्षत्राणि च समाहितानीत्यर्थः । किमाकाशे विद्यत इति प्रश्ने आकाशगतस्यैव वक्तव्यत्वेन यावान्नित्यादेरसंगताकारपक्षेऽप्यन्व-
 यानुपपत्तिरित्यत आह ॥ आकाशापक्षेऽतिवृत्तिरिति ॥ हृत्पद्माकाशस्य द्वावापृथिव्याद्याः श्रितत्वयोग्यत्वद्योतनादहरोस्मि-
 न्मंतर आकाश इति प्रागुक्ताकाशमेव यावान्नेत्यादिना बाह्याकाशतुल्यतया विशिष्येत्यर्थः । परिहारे कथ्यत इति एतच्च तद्वाक्य-
 व्याख्या वमरे एव व्यक्तं उत्तरत्र उत्तरखंडे परं ज्योतिरिति योधिकारी संप्रसादः सम्यग्विष्णुप्रसादान् एषः अस्माच्चरमशरी-
 रात्समुत्थाय निर्गतः परं ज्योतिः अतिप्रकाशमान् परमात्मानं उपसंपद्यस्वेन रूपेणाभिनिष्पद्यते स्वस्वरूपा विभावं प्रोतिहृतप-
 द्वास्थात्मनिरूपणावसरे किं ज्योतिः प्रसंगेनेत्यतमुक्तमेव इति यंप्राप्य स्वस्वरूपं प्रोति स एष प्रागुक्तपरमात्मेति होचेत्यर्थः ।
 अत्रयः निष्पद्यते एष आत्मेत्यन्वयः पूर्वपक्षिणोऽभिमतः । न चेति किंतदत्र विद्यत इति प्रश्नस्य जीविविद्यत इति पहारं विना-
 यावान्वायमाकाश इत्यादेरसंगतत्वादिति भावः ॥ ॐ दहर उत्तरेभ्यः ॐ ॥ दहरेदहरं पुंडरिकं काद्युक्तं तपस्त्र्यं स्थितं
 ब्रह्मैव उत्तरेभ्यः यथात्मा पहतपाप्मेत्याहुत्तरवाक्योक्ता पहतपाप्मत्वादितत्तद्धर्मैभ्य इत्यर्थः । अपहतपाप्मादूरं रस्तपः पः
 अविजिद्यत्सः बुभुक्षापीडारहितः अतिशयेन प्रामोतीति भ्रांतिवारयितुं अतिक्रम्येति । कथं चित् अभिमानिना अने-
 न नित्यतीर्णेत्यादिना ॥ ॐ गतिशब्दाभ्यां तथा हि दृष्टं लिङं च ॐ ॥ गतिः सुप्रप्राप्तिः अहरहर्गच्छं ब्रह्मलोक-
 मिति सुप्तगम्यत्वलिङ्गब्रह्मशब्दाभ्यां च तद्वत्प्रसंभ्रमैव । किंच यथा गतिशब्दोऽहृत्पद्मस्य गौतथालिङ्गअरण्याखं धासमद्रा-
 श्रयलोकावत्त्वरूपलिङ्गच अरश्चैष्यश्च अर्णवौ ब्रह्मलोक इति तन्निष्ठतया दृष्टं यतो तो पितृहृत्पद्मस्य ब्रह्मैवेत्यर्थः ॥ अह इति ॥
 इमाः सर्वाः प्रजाः एतं ब्रह्मलोकं विष्णुलोकं तद्वत्पद्मं तत्रत्यं ब्रह्मेति यावत् अथवालोकं सर्वार्थात्वेन प्रकाशवत्त्वेन शब्दाभि-
 धेयं ब्रह्म विष्णुं अहरहः प्रतिदिनं प्राप्नुवंत्यः सत्यः एतं जानंतीत्यर्थः । तद्वत्पद्मस्यैव ब्रह्मशब्दप्रकारद्वयेन घटयति । स ब्रह्मस्ये-

त्यादिना ॥ अरश्चैष्यश्च अणवौ ब्रह्मलोकैकतृतीयस्यामितादिबोत्यस्याययर्थः । इतो मेवैष्यया तृतीयाया विद्यमाने ब्रह्म श्रोकैष्वेतद्वोपे अरश्चण्यश्चैत्येतन्नामानौ लक्ष्म्यात्मकौ हवमसिद्धाणवौ समुद्रौ समद्रोपमेसरसीतिष्ठतइति । प्रम् प्रकरणात् इदं भाष्योदाहृतात्पूर्ववाक्यं द्रष्टव्यं यद्वावगमादिपुराणांतरे चतुर्दशाध्यायादौ पूर्ववत्शरीराब्धिमुक्ता तन्मध्येलोकस्तु परि-
तोवलयाकृतिरित्युक्ता अरण्याख्यमुधांबोधिरित्याद्युक्तेरिति भावः ॥ नोच्यतइति ॥ हृत्पद्मस्थस्याच्छताहश्लोक-
वत्तस्य पंचमखंडे अभिहितत्वेन व्यवधानादिति भावः । एवं तद्वत्पद्मस्थस्य ब्रह्मत्वे हेतुवन्तरोक्त्यर्थः सौत्रं लिङ्गपदत्वेन परंपरया
अरश्चेति भाष्यं व्याख्याया धुना ब्रह्मलोकशब्दस्य प्रसिध्यनुसारेण सत्यलोकपरत्वशंका निरासार्थतदित्येव व्याख्या चष्टे ॥
॥ अथेवेति ॥ अरश्चेतीति ॥ अरश्चेत्यादिना । अत्र एतं ब्रह्मलोकमित्यत्र ॥ ॐ धृतेश्च महिम्न्यास्मिन्नु-
पलब्धः ॐ ॥ धृतेर्धारणाद्य आत्मानमेतुर्विधृतिरिति सर्वाधारत्वं लिङ्गश्रवणाच्च हृत्पद्मस्थं ब्रह्मैव एतल्लिङ्गहृत्पद्मस्थत्वं
कृतइति चेन्न ॥ अस्य हृत्पद्मस्थस्य महिम्नो अपहृतपाप्मत्वादेः सर्वपाप्मानतो निवर्ततइत्यस्मिन्वाक्ये उपपत्तिरित्यर्थः ॥
॥ अथेति ॥ य आत्मा हृत्पद्मस्थत्वेनोक्तः स एषां लोकानामभेदाय समेलनाया विदाराणाया वाधारणमर्थाश्रयइत्यर्थः
॥ इति वक्तव्यइति ॥ तथैव लंङ्गोपाठादिति भावः । शाखांतराणां । बृहदारण्यकादीनां समानजातानां श्रुत्यंत-
राणां संप्रज्ञापलक्षणार्थमिति । तत्त्वप्रदीपोक्तेः संप्रदायविदइत्युक्तं ॥ धारणसमर्थश्च यइति ॥ तेन नमरुक्तिरिति
भावः । अयं सर्वाधारतायां क्तः । यश्चैषः प्रसिद्धः सर्वेश्वरः । सर्वेश्वरत्वेन सादि किंतु यश्चैष भूत एवाधिपतिर्नायाधिपत्यमा-
दिमदिति भूताधिपतिः यश्चैष भूत एव पालः पालकः ॥ बहुवाक्यानीति ॥ एतस्य वाक्षरस्य प्रशासनेन गिस्तुर्याचंद्र-
मसौ एतस्य वाक्षरस्य प्रशासनेन गार्गिद्यावापृथिव्यावित्यादि बहुवाक्यानीत्यर्थः । आत्मेश्वरमिति चेत्तनस्य पृथगभिधाना-

दाह ॥ विश्वमचेतनमिति ॥ ॐ प्रसिद्धेऽथ ॐ ॥ दहरं विपापमित्यादितैतरीये विष्णोर्हृत्पद्मस्थत्वप्रसिद्धेऽथ तत्समा-
 ख्यानान्ददरे ब्रह्मैवेत्यर्थः ॥ दहरमिति ॥ यत्पुंडरीकं अष्टदलकमलमस्ति कीदृशं दहरं अल्पं विपापं शुद्धं शरीरदोषैरप-
 राभृष्टत्वात् परमात्मनो वैदमभूतं शुद्धभूतं सर्वदा तत्रोपलभ्यमानत्वात् । पुरमध्ये शरीरमध्ये संस्थितं राज्ञः पुरमध्ये प्रासाद इव त-
 त्राभिहृतपुंडरीके दहरं गगनमस्ति । तस्मिन् गगने यदंतर्विशोकः शोकरहितं ब्रह्मास्ति तदुपासितव्यमित्यर्थः । अनेनैतरी-
 यवाक्यो दाहरणं दिव्येद्योतमानेन व्योमिन् हृदयाकाशे संप्रतिष्ठितः सम्यगव्यवस्थितः अंतर्देहस्य अनयोरात्मपुरुष-
 पदोपेतत्वेन स्पष्टत्वात् स्वयमुदाहृतवान् । साम्येनोक्तत्वात् कथं ब्रह्मोति निर्धारणमित्यत आह ॥ ब्रह्मपुरपदेनेति ॥
 नवधेनास्य हन्यत इत्यस्यार्थो नष्टपिंदेहेन नश्यतीति । एवं न्यायविचरणोक्तयोजनं प्रदर्शयच्छांदोग्यभाष्योक्तयोजनं प्रदर्श-
 यति ॥ अथ चेति ॥ प्रयोगात् एतत्सत्यं ब्रह्मपुरमिति ॥ तच्छब्देनेति ॥ सचासौ शब्दश्च तच्छब्दः । ब्रह्मपुरशब्देने-
 त्यर्थः । प्रकृतत्वात् । ब्रह्मपुरे दहरं पुंडरीकमिति ॥ अस्य एतत्सत्यमित्युक्तस्य । तत्र शरीरग्रहणेऽप्यत्र बाधकवशात् तत्प-
 रित्याग इति भावः । तदभावात् व्याप्ताकाशस्य दहरस्थत्वाभावात् ॥ अयोगाच्चेति ॥ ईश्वरवदोचित्यशक्त्यभावेन-
 व्याप्ताकाशस्य दहराकाशे अवस्थानायोगाच्चेत्यर्थः । पृथिव्यभिमानि देवानां विष्णुशेषत्वेनोपास्यत्वान्मुख्यत इत्युक्तं ॥
 ॥ ॐ इतरपरामर्शात्स इति चेन्नासंभवात् ॐ ॥ परं ज्योतिरुपसंपद्योति प्रकृतस्यैतस्मिन् जीवस्यैष आत्मति पराम-
 र्शात्स जीव एव दहरस्थ इति चेन्न । तस्य स्वतोऽपहतपाप्मत्वासंभवादित्यर्थः ॥ भाविभावेनेति ॥ यूपंतक्षतीत्यादिव-
 द्भविषादिभिर्प्रायेणेत्यर्थः ॥ ॐ उत्तराच्चेदाविर्भूतस्वरूपस्तु ॐ ॥ उत्तराज्जीवस्य सत्यकामत्वप्रतिपादकसतत्र-
 प्येतीत्युत्तरवाक्यात्स एव दहरस्थ इति चेन्न । आविर्भूतस्वरूपस्तु एव तत्रोच्यते इत्यर्थः ॥ सतत्रेति ॥ सः प्राप्तनि-

जानंदाविर्भावो जीवः । तत्र भगवच्छोकेतदनुग्रहेणैव जक्षन्स्वाभिलषितं भक्षयन्हसन्वासहस्रैः क्रीडन्खेलन्कुर्वन् अत्यन्तरं-
ममाणः परितो गच्छतीत्यर्थः । सतत्र पर्येतीत्यादिना जीवस्य सत्यकामत्वसिद्धावपि अपहतपाप्मत्वादेः कथं जीव-
निष्ठत्वमित्यत उक्तं ॥ तत एवेति ॥ सत्यकामत्वादेवेत्यर्थः । काम्यालाभएव शोकादिरिति भावः ॥ गुण-
प्रदातृ नयेति ॥ अन्यथा तत्प्राप्तिकथने वेद्यर्थमिति भावः ॥ ॐ अन्यार्थश्च परामर्शः ॐ ॥ एष आत्मैति परा-
मर्शः अन्यार्थश्च । परमात्मविषय एव न जीवविषय इत्यर्थः ॥ ॐ अल्पश्रुतेरिति चेत्तदुक्तं ॐ ॥ दहरं पुंडरीकमि-
त्यादिनाल्पस्थानस्य श्रवणाद्दहरं जीव एव न ब्रह्म इति चेन्न । तत् अल्पस्थानस्य त्वमुक्तं निचाय्यत्वादिना समाहितं यत इत्यर्थः ।
तर्हि तत एव तत्पारहारादिद्वयमर्थमित्यतो अभ्यधिकांशं कां दर्शयति ॥ नव्यो मवादिति ॥ यावानित्युक्तेश्चेति ॥
अंशस्यापि सर्वगतत्वं केश्वेत्यर्थः सर्वज्यायस्त्वेनेति । सर्वापेक्षया परिमाणतः श्रेष्ठत्वेनेत्यर्थः यस्मिन् विरुद्धगतयोप्यनिशं-
पन्ति ब्रह्मादयो विविधशक्तयः आनुपूर्व्येति भागवतवाक्यस्यायमर्थः । यस्मिन् विद्यादयो विविधशक्तयोपतंति त्वेतेन केव-
लमेतावत् किंतु विरुद्धगतयोपि अन्यत्र विभिन्ना श्रया अध्यणुमहत्वादयो वर्तन्ते किं कालभेदेनेत्यत आह ॥ अनिशमिति ॥
कुतः आनुपूर्व्या अणोरणीयानिति श्रुत्येत्यर्थः । आनुपूर्वी श्रुतिश्चैव त्रयीचाम्नाय उच्यत इत्यभिधानात् । तथा च युक्तिः अविष-
ये विरोधो अकिंचित्कर इति भावः ॥ ५ ॥ आनुकूल्येन गृह्यमाणत्वमिति ॥ आनुकूल्येन अनुकूलत्वेन अत्यन्तमिष्ट-
त्वेन गृह्यमाणं कथमनुभवासीत्यनेन प्रकारेण ब्रह्मनार्थं सुखं तस्य भावस्तत्त्वं सुखादन्यस्य अत्यन्तमिष्टत्वाभावात् । अतएव भा-
व्ये अनिर्देश्यसुखमित्युक्तं । अतएव चंद्रिकाकारैः केचित्त्वे तद्भाष्यानुसारात् न्यायविवरणोक्तमानुकूल्येन गृह्यमाणत्वं सुख-
मेवेत्याहुरिति स्वात्मोक्षितपक्षोर्दशितः प्रसिद्धचातुकूल्ये च सुखमिति ॥ उभयत्र सुखशब्दवृत्त्येति ॥ यौ वैभूमात-

त्सुखमित्यादौ भगवति सुखशब्दवृत्तिर्ज्ञेया ॥ तदेतदिति ॥ तत् रूपरूपप्रतिरूपो बभूवेत्यत्र प्रकृतं एतत् एकरूपं बहुधा यः करोतीत्यत्र प्रकृतं भगवद्रूपं अनिर्देश्यं साकल्येनादृश्यं परमं सुखमिति मन्यते ज्ञानिनः । नुइदानीं अहंतत्सुखं कथं केन प्रकारेण विजानीयांतत्सुखं मत्प्रयत्नेन तथा भाति न वेत्यर्थः । नात्रानुकूल्येन गृह्यमाणपदं श्रूयतेत्यत आह ॥ आनुकूल्येनेति ॥ कथं नु पुत्रपश्यं यस्य आगच्छति न वेत्यत्र यथा पुत्रज्ञानार्थं तदा गमनप्रार्थनाधीः तथा कथं नु तद्विजानीयामित्यादि वाक्ये ज्ञानार्थमाविर्भाव रूपमानप्रार्थनाधारित्याभिप्रेत्यैव मुक्तमिति व्येयं ॥ एको बशीति ॥ यः एकः स्वगतभेदवर्जितः सर्वमस्य वशे वर्तत इति वशी सर्वभूतानामंतर्नियामकः एकरूपत्वरूपनियस्यानां बहुत्वात् तद्रतत्वेन बहुधा करोतीति तमात्मनि देहे जीवे वा तिष्ठतीति आत्मस्थं भगवंतं ये श्रीराः पंडिता अनुपश्यंति ते पापे वशाश्रयं तं नित्यमभिव्यक्तं मुखे नेतरेषामित्यर्थः ॥ न पुंसकस्तु स्वशब्देनेति ॥ न पुंसकलिंगशब्देन सुखशब्देन चेत्यर्थः ॥ ॐ अनुकृतेस्तस्य च ॐ ॥ आनुकूल्येन गृह्यमाणं ब्रह्मैव कुतः अनुकृतेः अनुमानात् तमेव भांतमनुभाति सर्वमिति सूयोदीनां तदधीनमानश्रवणादित्यावत् । किंच तस्य वाक्यप्रतीकग्रहणमेतत् । तस्य भासा सर्वमिदं विभातीति सर्वस्य तत्प्रकाशत्वोक्तौ रित्यर्थः ॥ परमं सुखमिति ॥ तेषां सुखमिति वाक्यगतसुखश्रुतिव्यावर्तये परमशब्दः ॥ चेतनश्चेतनानामिति ॥ चेतनानां चेतनत्वप्रदः परमचेतन इति वार्थः । पूर्वोक्तो जनानां सत्यामेव योजनानंतरमाह ॥ यादिति ॥ गृह्णाति ज्ञानार्थप्रार्थयते । प्रतीतयोजना त्यागात्कथंचिदित्युक्तं ॥ तमेव भांतमिति ॥ सर्वसूयादितेजो जातं भातं प्रकाशमानं तं भगवंतं अनुसृत्य भाति प्रकाशते । सर्वमिदं जगत्तस्य परमात्मानो भासा प्रकाशेन विभाति प्रकाशयति इत्यर्थः । सर्वशब्दस्य तेजः परत्वेन व्याख्यातत्वाद् अनुशब्दसमाभिव्याहृतस्य भातीत्यस्य भासत इत्यर्थे त्यात्सर्वभातीत्यस्य न च तद्भासेत्यत्रानुष्ठत्यसंभवात्तच्छेषं पूरयति ॥ जगद्भातीति शेष इति ॥ तदुक्तं चतुर्थतत्पर्ये

अहंतेजोरश्मीत्यादिभाष्यमुक्ताल्लक्ष्यगस्यविष्णुनिष्ठत्वप्रतिपादकत्वेनव्याचष्टे । रश्मीत्यादिना ॥ ॐ अपिस्मर्यते ॐ ॥
 लिंगद्वयंस्मर्यतेपिस्मृतौप्रतिपाद्यतेपीत्यर्थः । तत्रतद्भवद्रूपं सूर्योभातिभासयते चंद्रतारकामितिद्वैकवद्भावः । यदा
 प्रौढप्रकाशाः सूर्यादयो न भातितदा अल्पप्रकाशोयमग्निः कुतोभातिनकुतोपीत्यर्थः । व्याख्यानांतरेस्मृतेः समुच्चयासंभवादाह
 ॥ युक्तीति ॥ किंचेत्यादिनोक्तयुक्तीत्यर्थः नतत्रसूर्योभातीतितमेवभातमित्यत्रतमितिपुल्लिगांतशब्देनपरमात्मबोध्यत
 इति तदेकार्थत्वलाभायनतत्रसूर्योभातीतिवाक्यस्थतत्रेत्यनेनपरमात्मोच्यतइत्यर्थः ॥ किमुभातिनभातिवेति ॥
 ॥ प्रकृतस्येति ॥ तत्रोक्तदुर्विशेष्यत्वस्यनतत्रसूर्योभातीत्यादिनाप्रत्यभिज्ञायमानत्वादितिभावः ॥ यस्यैवमिति ॥ तथा
 चनल्लिगानुपपत्तिरितिभावः । दूरोक्तब्रह्म ॥ अतिदूरोक्तग्रहणइति ॥ तदेतदित्यस्मिन्वाक्येज्ञानिसुखापेक्षयादू
 रोक्तपरमात्मग्रहणेविभ्यतस्तवततोपुस्तत्रविद्यमानेनतत्रेत्यस्मिन्वाक्येचेतनश्चेतनानामितिवाक्योक्तपरमात्मग्रहणेकथंनभी
 तिरित्यर्थः । नतत्रेत्यत्रविष्णुमालीनिष्ठसूर्याद्यप्रकाश्यप्रकाशत्वलिगबलादरोक्तपरमात्मपरामर्शइतियदितिहतेतदितिवाक्ये
 पिपिष्णुमात्रनिष्ठत्वेनसाधिताऽनिर्देश्यत्वलिगबलात्परमात्मनएवपरामर्शइतिभावेनाह ॥ अनिर्देश्यत्वायोगाच्चेति ॥ ६ ॥
 ॥ अंगुष्ठमात्रा इति ॥ तद्व्यवकाशापेक्षयांगुष्ठपरिमाणः । भूभव्यस्य अतीतानागतस्य ईशानः परमकः
 पुरुषः आत्मनिर्देश्यमध्यहृद्गुहायांतिष्ठतीत्यर्थः ॥ ऊर्ध्वमिति ॥ योहरिः प्राणवायुमुख्यप्राणस्वरूपऊर्ध्वभागंमाप
 यति अपानंमुख्यवायुरूपंप्रत्यक्अधः अस्थितिक्षिपिततद्दृश्यमध्येआसीनंसंतवामनंसौंदर्येनतृत्वेनतच्छब्दवाच्यंभगवतंसर्व
 देवाः उपासतइत्यर्थः । नन्वत्रउपास्यत्वमवोच्यतेनजिज्ञास्यत्वमित्यतआह ॥ जिज्ञासोपासनयोरिति ॥ अवणा-
 दीति ॥ नन्विदमयुक्तंयुक्तिभिरनुचितनरूपमननस्याविचाररूपत्वे औपदेशिकवाक्यार्थग्रहणरूपश्रवणस्याखंडस्मृतिरूप-

निदध्यासनस्यचविचाररूपत्वाभावात् । नचश्रवणमार्दिर्यस्यमननस्यतच्छ्रवणादीत्यतद्गुणसंविज्ञानबहुव्रीहिणामनन
स्यैवविचाररूपत्वमुक्तमितिवाच्यं । तथासमतिश्रवणादित्रितयस्यापिविचारपरपर्यायोपासनत्वप्रतिपादकवाक्योदाहरणा
संगतिः । तच्चश्रवणमनननिदध्यासनरूपाजिज्ञासैवेत्युक्तमितिबोध्यामाणाविरोधाच्चोक्तिचेष्ट । अत्रविचारपदेनाजहत्स्वार्थ
लक्षणयोपदेशिकवाक्यार्थग्रहणमखंडस्मृतिश्च्युहते । शक्यसंबंधश्चतज्जनकत्वात्स्मृतेश्चतज्जन्यत्वाज्जन्यजनकभावः
तथाचश्रवणमनननिदध्यासनापरपर्यायोपदेशिकवाक्यार्थग्रहणमखंडस्मृतिरूपाजिज्ञासेतिलभ्यतइतिनकोपिदोषः । यदा
हुरनुव्याख्याने । अत्रशास्त्राभ्यासशब्देनोपदिष्टशास्त्रार्थज्ञानरूपश्रवणंयुक्तिभिस्तदनुचितनरूपमननंचोच्यते । ध्यानम-
खंडस्मृतिः । धारणाखंडस्मृतिः । यथाहुः खंडस्मृतिर्धारणाः स्यादखंडाध्यानमुच्यतइति । आदिपदेनप्राणायामादि
॥ प्रसिद्धावपीति ॥ ईश्वरः सर्वज्ञानइत्यादावित्यर्थः । श्रुतावन्वयाप्रतीतिर्यत्तच्छब्दाध्याहरेणतदर्शयति ॥ उन्न-
यतीति ॥ व्यवस्थापकत्वेनेति ॥ नियोजकत्वेत्यर्थः ॥ यथेति ॥ यथालोकेसम्राट्सार्वभौमोधिकृतान्नियोगि
नःविनिर्गुहेतव्यवस्थापयति । कथंत्वमेतान्पाटलीपुत्रादीन्ग्रामानधितिष्ठस्वतदाधिपत्येतिष्ठस्व । त्वमेतान्कौशांबिप्रभृतीन्
ग्रामानधितिष्ठस्विति । एवमेवैषमुख्यप्राणःइतरान्भिन्नानात्मजातत्वाहुपचारेणात्मविभागवप्राणान्वायूपगृथगवत्तद
दयगुहास्थानेषुसन्निधेत्तसंस्थापयति । स्वयंचतत्रतत्प्रवर्तकतयाप्राणादिरूपोवातिष्ठतइत्यर्थः ॥ अथेममिति ॥ अथे
तरदेवनाश्रमप्राप्त्यनंतरंप्रजापतियोर्यमध्यमप्राणस्तमिममेवनामोद्ब्रह्मणोवायुसमशक्तित्वात्तन्नापेत्यर्थः । प्राणशब्दवाच्ये
षुविष्णोरुत्तमत्वादन्येषामथमत्वाद्धार्योर्मध्यमत्वान्मध्यमइत्युक्तं । अभ्युपगमात्सिद्धांतिभिः ॥ अवाधादिति ॥ अत्रवि
ष्णोर्जिज्ञास्यत्वनिषेधेपिअन्यत्रानिराकरणादितिभावः । नेदेवामोक्षार्थवायुपासांकुर्वेतिनतस्यमोक्षदातृत्वस्यात्कत्वैश्वर्या

दिप्रयोजनंतरायेत्यत आह ॥ नहीति ॥ कुविदंगनमसायेष्ट्यासः पुरादेवा अनवद्यास आसन् । तेवायवमनवेवा
 धितायावास्युषसंस्मरणेति मंत्रव्याचष्टे ॥ अंगेत्यादिना ॥ कुविदित्यस्य प्रतिपदं कचिदिति रहस्यस्थान इति तात्पर्यक
 थनं बाधितायेत्यस्य संसार इत्यादि उपसमित्यस्य बुद्धिभिति ॥ ॐ शब्दादेव प्रमितः ॐ ॥ इशानो विष्णुरेव प्रमितः
 मध्येवामनमिति वामनशब्दादित्यर्थः ॥ महायोगगुरुहीति ॥ एष उपेव वामनिरप एव हि भामनिरप हि सवर्णाणि वामानि न यती
 ति वामनि वामनशब्दो रकार्थत्वेन महायोगस्य सवामनः उपेद्रो वामनः प्रांगुरितिरूढश्च सत्त्वादिति भावः । अनेन श्रु
 तेः प्राबल्यनिरूपणेन । निर्देशः वस्तु प्रतिपादकशब्दः । यथा वामनमिति त्यादि अत्र केवलयोगिकशब्दव्यावृत्त्यर्थमात्रपदं । तेन यो
 गगुरुहानां वामनादिशब्दानां न श्रुतित्वहानिरिति ध्येयं ॥ अस्माचारणघर्मइति ॥ यथा मध्यमत्वादि ॥ निराकांक्षपदाना
 ति ॥ पर्यवसिताकांक्षापदानां नित्यर्थः । यथा सवर्णाणि हवा इमानि भूतानि आकाशादेव समुत्पद्यंत इति ॥ एकप्रमेय इति ॥
 यथा अग्निरूपैकार्थप्रतिपादकं भूतानां दिव इत्यादि । अत्र स्थानेति व्याप्तिवारणायैकप्रमेयप्रतिपादकेति । वाक्येति व्याप्तिवा
 रणायानेकेति । अनेकाक्षरपदादावतिव्याप्तिवारणाय वाक्येत्युक्तं ॥ अनेकप्रमेयेति ॥ यथा विष्णोः तात्पर्योपेताने
 कार्थप्रतिपादकषट्प्रश्नोपनिषदादि । अत्र प्रकरणव्यावृत्त्यर्थमेकप्रमेयप्रतिपादकमिति । विरुद्धार्थयोः शास्त्रयोर्भिलितयोः
 स्थानत्वव्यावृत्त्यर्थ एकार्थतास्य युक्तमित्युक्तं ॥ समानोक्तिरिति ॥ निर्णीतस्थल इत्युपस्कृतव्यं । तेन विप्रतिपन्नप्रकर
 णादिगतसमानोक्तेः समाल्यात्वव्यवच्छेदः । यथा सवा ए इत्यादिनोक्तात्मन्यादिपंचकस्यात्मन्यप्राणमयमनोमयविज्ञानम
 यानंदमयोमेशुर्ध्वतामित्यत्रोक्तिः । इदानीं प्राबल्यादिनिरूपयति । तत्रेत्यादिना ॥ साक्षादर्थधीजनकत्वादिति ॥
 व्याप्त्यादिप्रतिपादनद्वारमंतरेण गगमतयाऽविप्रतिपन्नार्थधीजनकत्वादित्यर्थः । यथा वामनश्रुतिश्रवणमात्रेण गगनस्य विष्णुत्व

प्रतिपत्तिः ॥ अनुमापकतयेति ॥ व्याप्त्यादिप्रतिपत्तिद्वारेत्यर्थः ॥ यथामध्यमपदस्य मध्यमत्वरूपव्याप्यप्रतिपादनद्वारेणान
 स्य वायुत्वनिश्चायकत्वं ॥ तदार्जनं तर्क्यं ॥ ततोदौर्बल्यं यथात्रवामनश्रुतितोमध्यमत्वादिलिंगानादौर्बल्यं ॥ अनेकार्थक
 थनद्वारेति ॥ यथासर्वाणिहवेत्यस्यभूताद्यनेकार्थप्रतिपादनद्वाराभूतकारणत्वरूपव्याप्यप्रतिपादकत्वेनाकाशपदोक्तस्यभू
 ताकाशानुमापकत्वं ॥ ततोपिदौर्बल्यमिति ॥ यथापरोवरीयस्त्वानंतत्वादिलिंगापेक्षयासर्वाणिहवेतिवाक्यस्यदौर्ब
 ल्यं । बह्वर्थपरत्वेनेति ॥ यथामूर्धानंदिवइत्यस्यदेवमुखत्वयज्ञनाभित्वाद्यग्निज्ञापकबह्वर्थप्रतिपादकत्वेनज्योतिर्हृदयआ
 हितेतिज्योतिःशब्दस्याग्निनत्वानुमापकत्वं ॥ तद्वचमतेति ॥ यथोदाहृतप्रकरणस्यकर्णादिविदूरत्वलिङ्गप्रतिपादकविभेक
 र्णाइतिवाक्यादौर्बल्यं ॥ अतिबह्वर्थकथनेनाभिप्रायइति ॥ यथाषट्प्रश्नोपनिषद्प्रस्थानस्यवह्वर्थानेकप्रकरणार्थपूर्वक
 विष्णुपरस्थानगतैषः प्राणइतिवाक्यस्यतत्परत्वेनतद्वाक्यस्थप्राणशब्दस्यापिविष्णुपरत्वानुमापकत्वं ॥ ततोपिदौर्बल्य
 मिति ॥ यथास्यैवस्थानस्यभगवन्कुतएषप्राणोजायतइतिखंडरूपान्मुख्यप्राणधर्मप्रतिपादकत्वेनमुख्यप्राणप्रकरणादौ
 र्बल्यं ॥ सादृश्यमात्रेणेति । यथान्नमयप्राणमयइतिकोशसमाख्यायास्तत्सदृशत्वादिदंतदर्थकसादृश्यमित्येवंरूपसादृश्य
 मात्रेणतमन्नमयमात्मानमुपसंक्रामतीत्याद्यन्नमयादिशब्दोक्तस्यकोशत्वानुमापकत्वं ॥ ततोपिदौर्बल्यमिति ॥ यथा
 ब्रह्मविदामोतिपरमृगुर्ववारुणिरिति विष्णुधर्मप्रतिपादकतया विष्णुस्थानादुदाहृतसमाख्यायादौर्बल्यं । नन्वेवंलिङ्गादेःश्रु
 त्यादेःसकाशादौर्बल्येकथमाकाशस्तल्लिङ्गादित्यादौर्बल्यं ॥ अत्रापपीति ॥ पूर्ववदिति ॥ समन्व
 याधिकरणोक्तोपक्रमोदिवत्यर्थः । इत्यादीत्यादिपदेननिरवकाशादेकस्माद्बहुत्वेनप्रबलस्यसावकाशस्यदौर्बल्यमित्यस्यग्रह
 णं । निरवकाशत्वादिरहितश्रुत्यादावेव जातिकृतभावल्यादिकंप्रदर्शितमितिभावः । समवाये संमेलने । ननुश्रुतिलिङ्गोतिवा

क्यानुसारेणसमाख्यायाः वाक्यप्रकरणाभ्यां प्राविर्लयां किं नाश्रितमित्यत आह ॥ न चेति ॥ उदात्तवाक्यानुक्तं स्थानं किमर्थमुच्यत इति शंका परीहारसूचयेव स्वोक्तक्रमसाधकजैमिनिमूत्रानुव्याख्याने क्रमोपादाहरति ॥ श्रुतिरित्यादिना ॥ विरुद्धानां श्रुत्यादीनां समवाये सति परदैर्बल्यं । परेषामुत्तरोक्तानां दौर्बल्यं । कुतः तेषां तत्र श्रुतैः साक्षादित्यादिनाोक्तरीत्या विलेबेनार्थसाधकत्वादिति जैमिनिमूत्रार्थः ननु श्रुत्यादेः किं श्रुत्यादित्वेन साक्षादेवार्थनिश्चायकत्वमुक्तोपक्रममिति निश्चायकत्वेन परंपरया वा नाद्यः किंचित्परंपरयापि हेतुत्वात् । नाद्वितीयः कावेत्साक्षादपि हेतुत्वादिति अतोत्र नियमो न विधिश्चित्त इत्याशयेनाह ॥ श्रुतिर्लिङ्गवाक्यानामिति त्यादिना इत्यादिवादित्यं तेन ॥ यथात्मानं वैश्वानरमित्यत्र विप्रतिपक्षवैश्वानरगतात्मश्रुतेर्विष्णुत्वनिश्चायकत्वं । यथाचाकाशः परायणं स एष परोवरीयानित्यत्र विप्रतिपक्षाकाशगतपरोवरीयस्त्वलिङ्गस्य विष्णुत्वनिश्चायकत्वं । यथाच विमर्कणापतयतो विचक्षुर्वीदंज्योतिरिति विप्रतिपक्षज्योतिर्निष्ठादाहृतवाक्यस्य विष्णुत्वनिश्चायकत्वं ॥ उपक्रमोपसंहारयोः श्रुतत्व इति ॥ यथाकोन आत्मेत्युपक्रमे श्रुतात्मश्रुतेरुपक्रमस्य विष्णुपरत्वनिश्चायकतया वैश्वानरमुपास्त इत्युक्तवैश्वानरस्य विष्णुत्वनिश्चायकत्वं । यथाच पंचम्यामाहुतावाप इत्युपसंहारे श्रुतापश्रुतेरुपसंहारस्य भूतपरत्वनिश्चायकतया श्रद्धां जुहुतीत्यत्र श्रद्धाशब्दस्य भूतपरत्वनिश्चायकत्वं । यथाच य एष पतीत्युपक्रमे श्रुतसूर्यस्त्वलिङ्गस्योपक्रमस्य विष्णुपरत्वनिश्चायकतया अत्मावा इदमेक एवेत्युक्तात्मनो विष्णुत्वनिश्चायकत्वं । यथाच स यो तो श्रुत इत्युपसंहारे श्रुताश्रुतत्वलिङ्गस्योपसंहारस्य विष्णुपरत्वनिश्चायकतया य एषांतरक्षिणि पुरुष इत्युक्तचक्षुरंतरस्थस्य विष्णुत्वनिश्चायकत्वं । यथाच कं ब्रह्म ब्रह्म इत्युपक्रमे श्रुतवाक्यस्योपक्रमस्य विष्णुपरत्वनिश्चायकत्वेनांतरक्षिणीत्युक्तस्य विष्णुत्वनिश्चायकत्वं । यथाच तावा एताः सर्वाश्च इत्युपसंहारे श्रुतवाक्यस्योपसंहारस्य विष्णुपरत्वनिश्चायकतया चक्षुर्मनोवाक्प्राण इत्युक्तप्राणस्य विष्णुत्वनिश्चायकत्वं ॥ अन्यत्रेति ॥

विमतिपन्नार्थप्रतिपादक वाक्योपक्रमोपसंहारभ्योन्यत्रेत्यर्थः । यथाब्रह्मसंपुरुषमितिप्रकरणेश्रुतब्रह्मश्रुतेःप्रकरणस्यवैष्ण-
वत्त्वनिश्चायकतयामनोवाक्प्राणइत्युक्तप्राणस्यविष्णुत्वनिश्चायकत्वं । यथाचापहतपाप्मेतिप्रकरणेश्रुतापहतपाप्मत्वलिङ्ग-
स्यप्रकरणस्यवैष्णवत्वनिश्चायकतया दहरोस्मिन्नंतराकाशइत्युक्ताकाशस्यविष्णुत्वनिश्चायकत्वं यथाचश्रीश्रुतेलक्ष्मीश्रप-
त्न्याविमतिप्रकरणेश्रुतस्यास्यवाक्यस्यप्रकरणस्यवैष्णवत्वनिश्चायकतयातद्वत्प्राणइत्युक्तप्राणस्यविष्णुत्वनिश्चायकत्वमिति
यद्यपिश्रुत्यादिनार्थनिश्चयदशायामुपक्रमोपसंहारेश्रुतश्रुतत्यादेरपिप्रकरणनिश्चायकत्वंतथापितत्रसाक्षादन्यत्रपरंपरयेति
भेदः । प्रसंगात्पूर्वमनुक्तत्वेनावश्यकत्वाच्चाह ॥ उपक्रमोपसंहारावपीति ॥ उपक्रमोपसंहारावपिउपक्रमोपसंहाराभ्याम-
न्यत्रश्रुतश्रुत्यादिनार्थनिश्चयेसतितस्मिन्नेवार्थेतात्पर्यज्ञापकावित्यर्थः । यथासर्ववाअत्तीतितददितेरित्युक्तात्तुःसर्वातृत्वलिङ्गे-
नाविष्णुत्वनिश्चयेसतिनैवहकिंचनाप्रआसीदित्युपक्रमस्यअतुर्विष्णुत्वनिश्चायकत्वंतथाचसर्वेषुभूतेष्वेतमेवब्रह्मेत्याचक्षतइ-
त्युक्तसर्वगतस्यब्रह्मश्रुत्याविष्णुत्वनिश्चयेसतिसयोतोश्रुतइत्युपसंहारस्यसर्वगतस्यविष्णुत्वनिश्चायकत्वं॥अन्यथाप्रकरणे-
ति॥यथाद्वेविद्येवेदितव्यइतिविष्णुपूज्यस्यान्यमीशमित्यस्यविष्णुप्रकरणत्वनिश्चायकत्वं । यथाचतद्विष्णोःपरमंपदमितिबि-
ष्णुपसंहारस्यअनाद्यनंतमहतःपरंभ्रुवमित्यादेर्विष्णुप्रकरणत्वनिश्चायकत्वं ॥ समाख्यापीति॥यथाचक्षोःसूर्योअजायते
तिपुरुषसुक्तोक्तिसमाख्यानात्साक्षाद्विमतिपन्नवैश्वानरनिष्ठा चक्षुर्विश्वरूपइत्याद्युक्तिर्वैश्वानरस्यविष्णुत्वनिश्चायका ॥ अ-
न्यथेति ॥ यथापरोदिवापरंनानापृथिव्यैतावतीमहिनासंबभूवत्यंभ्रणीभूक्तोक्तिसमानाअजस्यनाभाविमतिपन्नार्थे
साक्षादश्रुतापरोदिवापरंनानापृथिव्यापरोदेवेभिरित्युक्तिः । ननुपरोवरीयानुद्रीथोनंतइत्यादिलिङ्गस्यश्रीश्रुतेसक्ष्मीश्रप-
त्न्याविमतिवाक्यस्यचविमतिपन्नार्थव्याप्यप्रतिपादकत्वाविशेषात्कार्त्तुलिङ्गवाक्यभावइत्यत आह ॥ लिङ्गवाक्ययोरि-

ति ॥ अनेकार्थप्रतिपादनमंतराव्याप्यप्रतिपादकत्वलिङ्गस्यसाक्षात्त्वं । तद्वारातत्प्रतिपादकत्ववाक्यस्यसाक्षात्त्वं । यथाचलक्षणवाक्येव्याप्यार्थकपदंलिङ्गं । तदर्थकाणिलिङ्गानि निराकांक्षपदानिवाक्यमिति विविक्षितमितिभावः । तदेवोदाहरणमुखेनक्रमेणदर्शयति ॥ गोत्राभिदमिति ॥ पर्वतभेत्तारमित्यर्थः । इन्द्रलिङ्गमिदं ॥ प्रवक्ष्येनाइति ॥ वज्रो पर्वतानांप्रवक्षणाः पक्षान् अभिनत् विभेदित्यर्थः । इदमिदंप्रवाक्यं ॥ विष्णवाववकाशत्वादिति ॥ प्राणनिर्वायमकत्वस्यांतयामिनयन्यायेनसर्वनियामकेहरयुक्तत्वात् । मध्यमइतिमध्यमशब्दस्योच्चप्रत्यक्षशब्दसहोक्तस्यमध्यदेशवाचित्वेनमध्यमोक्त्यभावेनमध्यदेशावस्थानस्यविष्णावपिसंभवात् । सर्वदेवोपास्यत्वस्यापिसर्वजिज्ञासापरपरायस्यहरौ दहरनेयसिद्धत्वादितिभावः । श्रुत्यंतरेण सम्प्रादित्यादिना । प्राणशब्दोपेतयोः सम्प्रादयेतिश्रुत्योर्विष्णुपरत्वेपिवायुशब्दोपेतकुविदंगेतिश्रुतेर्नविष्णुपरत्वसिद्धिरित्यतआह ॥ प्राणपदेनेतिशेषः । प्रत्यापादि प्रतिपादितं ॥ ॐ त्वद्यपेक्षयातुमनुष्याधिकारित्वात् ॐ ॥ त्वदयस्याकाशापेक्षयब्रह्मांगुष्ठपरिमितमुच्यते नतुस्वतः । पञ्चादीनामंगुष्ठाभावात्कथंतत्तृदयगतस्यांगुष्ठपरिमितत्वमित्यतआह ॥ मनुष्याधिकारित्वादिति ॥ पञ्चादीनामंगुष्ठाभावेपिअंगुष्ठमात्रदतिविधायामनुष्याधिकारत्वादंगुष्ठमात्रइतियुक्तमित्यर्थः पूर्वसूतिविशेषस्यव्यवस्थात्मनोऽंगुष्ठमात्रत्वमभ्युपेत्यांगुष्ठमात्रवसुख्यइत्युक्तं । इदानीमंगुष्ठमात्रोक्तिरौपचारिकीत्याह ॥ भिन्नोऽवपीति ॥ सायंगोष्ठेसर्वएकीभवतीत्यादावित्यर्थः । नचैवंश्रुतेरुपचारितार्थवर्णनेवेदवाक्यस्यवाचनिकार्थविनानैवान्योयुज्यतइति कर्मनिर्णयवाक्यविरोधइतिवाच्यं । स्वातंत्र्येचविशिष्टत्वेस्थानसत्येकयोरपिसादृश्यैक्यवाक्यस्यम्यक्साधकाशयेष्टतइत्यनुव्याख्यानेभगवत्पादेरेवश्रुतेर्गोणार्थत्वेऽनेकमनिर्णयवाक्यंतुतद्दीकायामेवसम्यग्व्याख्यातमितिभावः । कथनवैयर्थ्यादिति । अंगुष्ठव्यक्तिविशेषनिर्धारणंविनाय

किंचिदंगुष्ठमात्रत्वेनोपासनायाः असंभवात्कथनं व्यर्थमित्यर्थः ॥ असंभवाच्चेति ॥ पिपीलिकात्तदयस्यैव गृहमात्रत्वसा-
 मान्यस्यैवासंभवादित्यर्थः । पूर्वसौत्रस्तु शब्दोत्तद्वचकाशापेक्षयेति भाष्यानुसारादेवार्थो व्याख्यातः । इदानीमंगुष्ठाभावे-
 पीति भाष्यानुसारादयस्यैव तयापि व्याचष्टे ॥ तु शब्द इति ॥ ७ ॥ अधिकारेति ॥ योग्यतेत्यर्थः ॥ प्रासंगिकत्वा-
 दिति ॥ मनुष्याधिकारत्वादित्यनेन देवाद्यधिकारादेः स्मारितत्वादिति भावः ॥ नाध्यायसंगतिरिति ॥ मुख्यतो व्युत्पाद्ये-
 धिकारे न साक्षादध्यायसंगतिर्गेषणीयेत्यर्थः । प्रासंगिकसंगतेस्त्वत्रापि सत्त्वात्फलिते देवतोपास्यत्वलिङ्गसमन्वये साक्षात्सं-
 गतेरपि सत्त्वाच्च । अतएव संक्षेपदेवदेवैर्ज्ञेयइत्युक्तं । टीकायामपि न तदुपास्यत्वलिङ्गविष्णोरिति पूर्वपक्षोपसंहारः । तदु-
 पास्यत्वं हेरिरित्याधिकरणोपसंहाराच्च । प्राक्प्रायः शब्देन व्यावर्तनं तु मुख्यतः साक्षात्संगत्यभावेनेति ध्येयं । ननु स्मृतस्योपे-
 क्षानर्हत्वं प्रसंगः न स्मृतत्वमात्रं तत्कथमस्योपेक्षानर्हत्वमित्यतस्तत्प्रदर्शनपरभाष्यमवतार्य व्याचष्टे ॥ श्रुत्यादिसंगतीति ॥
 ॥ अस्माभ्यामिति ॥ श्रुतेरपौरुषेयत्वेन प्राबल्यादिति भावः । अर्थोतिप्रयोजनार्थी ततो साधनकरणसमर्थः । साधनेति
 कर्तव्यताज्ञान्यधिकारी भवतीति न्यायार्थः ॥ कर्मादिबिरोधेति ॥ तथात्वे प्रागुद्धेदेवताभावेन तदुद्देशेन कृतकर्मणो वै-
 व्यर्थ्याख्यविरोधेनेत्यर्थः । अमराणामित्युक्त्या तेषां मुख्यंगीकारे मरणवर्जितत्वप्रसिद्धिविरोधं मूचयति । संदेहबीजं
 निषेधकोट्युपस्थापकं ॥ ७ ॥ तदुपर्यपि बादरायणः संभवात् ७० ॥ तेषां प्रकृतानां मनुष्याणां गुपरिविद्याकर्मभ्यां दे-
 वत्वप्राप्त्यनंतरमपि देवानामितियावत् अधिकारोस्ति । कुतः विशिष्टबुद्ध्यादिसंभवादिति बादरायण आहृत्यर्थः । विघट-
 नप्रकारं व्यंजयन्नाह ॥ मनुष्येति ॥ विशिष्टबुद्ध्यादीति वाक्यार्थज्ञानोपयोगिशक्तिगृहादीत्यर्थः ॥ योग्येति ॥
 देवत्वयोग्यानां मनुष्येषु साधनसंपत्त्यर्थमवतारादित्यर्थः । स्वोक्तिमात्रेणैतस्मिन्नेष्विव स्वमतस्य ज्ञातुं शक्यताद्वा दुरायणग्रह-

गमनर्थकमित्यत आह ॥ विप्रतिपत्तीति ॥ मध्वादिष्वसंभवादिति वक्ष्यमाणत्वादिति भावः ॥ विशिष्टबुद्ध्यादि-
राहित्येति ॥ तथा चानुमानस्य सोपाधिकत्वा मिति भावः । उपायः साक्षादोषत्वाभावादाह ॥ तथा चेति ॥ तथा च देवाः
वेदाधिकारिणः निषेधरहितत्वे सति विशिष्टबुद्ध्यादिमत्वाद्योग्यवर्णिकवदिति प्रतिपक्षानुमानं भाव्यमूचितमिति भावः ॥ व्या-
सिचिधुर इति ॥ तिर्यक्षुसाध्याव्यापक इत्यर्थः ॥ व्यभिचारपरिहार इति ॥ अधिकाराभावरूपसाध्यवतिसच्छूद्र-
वेशेषणाभावप्रत्युक्तस्य निषेधराहित्ये सति विशिष्टबुद्ध्यादिराहित्यरूपोपाधेरपिसत्वात्साध्याव्यापकत्वपरिहार इत्यर्थः । उ-
त्तराधिकरणन्यायेन सच्छूद्रस्याधिकारनिषेधादिति भावः ॥ वेदाविद्याधिकारितयेति शेष इति ॥ स्वाडवथनस्थानां
जरितारिस्मरसूक्तं स्तंबमित्रद्रोणारुथानांचतुर्णां पक्षिणां समात्रकाणां कृत्स्नवनं परितो दहता वह्निना स्वदाहप्रसक्तौ भ्रात्रभिः प्रा-
थितो जरितारिः अयमग्ने जरितेत्यादि मंत्रैः स्तुत्वा प्रीतेनाग्निना तन्मोचयामासेति । एवमुक्तो भ्रातृभित्तु जरितारिर्विभावसुतु
शुव प्रांजलिर्भूत्वा यत्तच्छृणु नराधिपेत्यादिना भारते प्रसिद्धत्वादिति भावः । अनेनेति ॥ अमनुष्याणां जरितया दीनं वेदा-
धिकारप्रदर्शनेनेत्यर्थः ॥ स्वप्नयुक्तेति ॥ प्रतिपक्षानुमानेत्यर्थः । अपोढः निराकृतः साध्याव्यापकत्वादिति भावः
॥ ३० चिराधः कर्मणो निचेक्षणं कप्रतिपत्तदर्शनात् ३० ॥ देवपदस्य सादित्वांगीकारकर्मणीकर्मविषयविरोधः उत्तरी-
त्याव्यर्थता लक्षणः स्यादिति चेन्न । अनेकेषां योग्यमनुष्याणां प्रतिपत्तेः पूर्वदेवतापदमाप्तेः यज्ञेनेति श्रुत्युक्तत्वादित्यर्थः ॥ उद्दे-
श्येति ॥ यदुद्देश्यं हविस्त्यागः तदभावेनेत्यर्थः । यज्ञेन यज्ञमयं जतं देवास्तानि भर्माणि प्रथमान्यासन्ति प्रथमार्थेन सह तेहन क-
मिति श्रुतिं देवतापदस्य सादित्वपरतया व्याचष्टे ॥ देवाः देवत्वयोग्या इति ॥ पदप्राप्त्यनंतरमेव देवसंज्ञेति भावः । प्रथमा-
निधमार्णीत्यस्यार्थो मुख्यलोकधारका इति कंसुखंतदन्यदंकतन्न भवतीति नाक्रान्तिन्यद्वयार्थमाह ॥ पूर्णसुखेति ॥ साध्याः

देवाश्चेत्यर्थः ॥ ॐ शब्दइति चेन्नातः प्रभवात्प्रत्यक्षानुमानाभ्यां ॐ ॥ देवतापदस्य सादिविनाशित्वे शब्दे नि-
 त्यवेदे अप्रामाण्याख्यविरोधः स्यात्पशुचादेवाभावेन वाच्यहीनस्य प्रामाण्यायोगादिति चेन्न । अतः धातयस्तेति शब्दान्महतां
 प्रत्यक्षात् अन्येषामुपरितनकालो देवान्कालत्वादित्यनुमानाच्च प्रभावेवानां प्रभवनियमावगमादित्यर्थः । तथा च देवाभाव
 काले वाच्यहीनत्वमेवेति भावः ॥ तदेवेति ॥ निरभिधेयत्वादित्येव शून्यवाक्यस्य वाक्यमत्तादिति भावः ॥ वाचेति ॥
 होवरूप तस्मै भवते नित्यया वाचा शोभनास्तुतिर्भवेत्यर्थः ॥ उपचारेति ॥ नित्यवद्बहुकालवृत्तित्वादिति भावः
 ॥ प्रामाण्याभावेति ॥ अनित्यत्वे पुरुषजन्यत्वेन विप्रलम्भादिदोषमूलत्वं संभवादिति भावः । तार्किकः प्रत्यवतिष्ठते
 ॥ आसि मूलत्वेनेति ॥ विविक्षितार्थतत्त्वज्ञानाविप्रलिप्सा कर्णपाटवविधिविधितार्थरूपासि मूलत्वेनेत्यर्थः । तथा च न दोषशंके
 ति भावः ॥ सार्वज्ञादाविति ॥ विविक्षितार्थतत्त्वज्ञानादौ नित्यार्थः । वेदस्य सार्वार्थप्रतिपादकत्वात् सार्वज्ञोक्तिः । विवाद
 पदं धर्मादि अतीन्द्रियापरोक्षिणः सार्वज्ञैकमुक्त्यसिद्धमिति भावः । आभासतुल्यत्वमाह ॥ प्रमेयत्वेनेति ॥ विवादपदं अ
 स्मदादिप्रत्यक्षप्रमेयत्वाद्बटवदिति विप्रतिपक्षास्मदादिप्रत्यक्षत्वसाधनापातादित्यर्थः । हेतोरनिर्वचनादसिद्धिरचेत्यत आह
 ॥ किंचेत्यादिना ॥ नतेन सार्वज्ञसिद्धिरित्यन्तेन ॥ केवलान्वयीति ॥ व्यावर्तकधर्मस्यैव जातित्वादिति भावः ॥ अस्व
 तन्त्रत्वादिति ॥ द्रव्यादिसौपेक्षप्रतीतित्वादिति भावः ॥ गुणादावपि वृत्तौ रिति ॥ गुणकर्मणोश्च द्रव्यमात्रवृत्ति
 त्वादिति भावः ॥ अनित्येपीति ॥ विशेषस्य यावन्नित्यद्रव्यमात्रवृत्तित्वादिति भावः । अप्रतियोगिसापेक्षत्वादिति छेदः
 ततः प्रमेयभावात् ॥ भावमवित्रोरिति ॥ धर्मधर्मिणोरित्यर्थः ॥ उक्तानतिवृत्ते रिति ॥ अतिरिक्तत्वे कचिदं
 न धर्मवत्स्यावस्य कत्वेन तस्य च न तावद्रव्यमित्यादिनोक्तदोषमतिक्रम्यावृत्ते रित्यर्थः ॥ एवमिति ॥ यदि प्रमेयस्य भावः प्रमेयत्वं

नततोति रिक्तं तर्हि परस्य भावः परत्वं अपरस्य भावः अपरत्वं गुरोर्भावः गुरुत्वं द्रवतोर्भावः द्रवत्वं पृथग्वृत्तेर्भावः पृथग्वत्त्वं ततो
त्तिरिक्तमिति अङ्गीकारापातेन तेषां गुणानां तिलोदकांजलिदानप्रसंगादित्यर्थः ॥ प्रमेति ॥ प्रमाविषयत्वरूपप्रमेयत्वत्रया
णां भासमानत्वादिति भावः ॥ अन्येनेति ॥ तथाचायुतासिद्धत्वाभावाद्भ्रममवायः । प्रमायागुणत्वदेव न संयोगइत्यर्थः
॥ उक्तदोषेति ॥ न तावद्रव्यमित्याद्युक्तदोषाणां लघने अतिक्रमणे अजयालुत्वाज्जघाशून्यत्वादित्यर्थः । जंघालोति जघस्तुल्य
इत्यमरोक्तेः । अन्यसमये तार्किकसिद्धांति ॥ धर्मान्तरेपीति ॥ ज्ञेयत्वाभिधेयत्वादवपीत्यर्थः । तथाच तस्यापिनोक्तसा
ध्यै हतुत्वं संभवतीति भावः । विप्रतिपन्नं भूयः भूयः भूयः । सार्वज्ञसिद्धिरिति उपादानगोचरापरोक्षज्ञानवतएव कर्तृत्वादि
ति भावः ॥ शरीरजन्यत्वेति ॥ ईशस्य तन्मते अशरीरत्वादिति भावः ॥ सत्प्रतिपक्षत्वाच्चेति ॥ नन्वत्रोपाधेः सत्प्रतिपक्षोन्ना
यकत्वेनैव दूषकलसुतप्रकारं तरेणापि नाद्यः चक्षुःशब्दानुपपत्तेः ॥ उपाधावित्यादि ॥ पृथग्विशेषणकृत्यकथनानुपपत्ते
श्च । नाल्यः स एवोपाधिदोषोपीति प्रमाणलक्षणविरोधात् । तत्र प्रतिज्ञायाः समबलप्रमाणविरोधरूपप्रतिपक्षातिरिक्तोपाधि
दोषस्यैव कारेण व्यावर्तनात् । उपपादितं चैतन्यायकल्पलतायामिति चेत् उच्यते पक्षादिप्राविभागात्पूर्वव्याप्तिग्रहकाले
प्रतीतस्योपाधेर्व्यभिचारोन्नायकत्वं । अनंतरं च प्रतिपक्षोन्नायकत्वमेव । व्याप्तेः पूर्वगृहीतत्वेन व्यभिचारोन्नायकत्वात्संभ
वात् । उदाहृतवाक्यं च अनंतरं पस्थितोपाधिविविक्त्यैव अन्यथासाध्यमाधनैव लोभ्यमव्याप्तिः साधनस्य चेत्पुन्यव्याख्या
नेऽव्याप्तिश्च शब्दाभ्यां व्यभिचारसत्प्रतिपक्षयोस्तत्पक्षोदाहरोपापत्तेः । स्पष्टं चेत्तत्पक्ष्यत्वादौ तर्कताडवेच । तथाचात्र व्यभिचार-
सत्प्रतिपक्षारूपदूषणद्वयाभिप्रायेण प्रवृत्तेर्न कोपि दोष इति ॥ पक्षव्यावृत्त्यर्थत्वादिति ॥ अन्यथा जन्यत्वमात्रस्य पक्षसत्वे-
न साधनव्यापकत्वं स्यात् । विशेषणदाने चेश्वरस्य शरीराभावाद्भवति तद्वावृत्तिरिति भावः ॥ प्रक्षेतरस्यापीति ॥ तत्रापीतरत्वं

मात्रस्य पर्वतस्यैतन्माधनव्यापकत्वपरिहाराय पक्षव्यावृत्त्यर्थं पर्वतेति विशेषणोपादानादिति भावः । पर्वतेतरत्वस्य व्याप्तिर-
 स्ति नवा आद्यनिरस्यति ॥ कानोहानिः पर्वतेतरत्वादीनामपि व्याप्तिरस्ति चेदिति ॥ यद्वा बहिरहितं पर्वतं पक्षीकृ-
 त्यवह्निः साध्यते पक्षसाध्यव्याप्त्यभंगाद्भवत्येव पर्वतेतरत्वमुपाधिः । अतएव बाधोन्नीतपक्षेतरस्य पर्वतेतरत्वादेरुपाधित्वसं-
 भवमिति भावः । द्वितीयं निराह ॥ अनुमानोपजीव्येन बाधादव्याप्तिरिति ॥ अनुमानस्योपजीव्येन यद्यधिनस्यात्त-
 हि धूमोपिनस्यादितितर्केण पक्षेव हि निश्चयेतत्रैव साध्यव्यापकत्वभगेन पर्वतेतरत्वस्योपाधिलक्षणराहित्येन वदुष्टत्वं । ननु पक्ष-
 व्यावर्तकविशेषणवत्त्वादित्यर्थः । हेतौ व्यभिचारवारकविशेषणमेवोपादेयं न त्वसिद्धिद्वारकमिति मतमिति पक्षो विशेषणव्यर्थ-
 भवेत्यत आह ॥ नचेति ॥ व्यभिचारवारकविशेषणस्य व्याप्तिग्रहोपयोगित्वात् नैव व्यर्थमित्यत आह ॥ व्याप्तिवदि-
 त्ति ॥ तदर्थमसिद्धिद्वारकविशेषणमपि सप्रयोजनमिति भावः । उपाधेरन्यथासिद्धिमाशंक्य निराह ॥ सकर्तृकत्वमिति ॥
 ॥ उत्तरमेति ॥ समयपादे संबंधानुपपत्तेश्चैत्यत्र शरीराभावे ईश्वरस्य मृतपुरुषवज्जगताकर्तृत्वेन संबंधानुपपत्तोरिति शरीर-
 स्यापि कर्तृत्वप्रयोजकत्वसमर्थनेन निराकारिष्यत इत्यर्थः । सर्वकर्तृत्वेऽप्युक्तरीत्या सर्वज्ञत्वमाप्तमेवेत्यत आह ॥ बहुकर्तृत्वमिति ॥
 जगत्कर्तुरेक एव तस्योक्तरीत्या सर्वज्ञस्यादिति भावः ॥ लोकानुक्तृत्यादिति ॥ लोके विचित्रप्रासादादिनिर्माणस्या-
 नेककर्तृकत्वस्यैव दर्शनादिति भावः ॥ अविप्रलंभादिति ॥ प्रमाणाभावादिति भावः । सर्वज्ञस्योक्तरीत्या कथं
 चिच्छंकार्हेत्वपि अविप्रलंभादेस्तदभावादतीत्युक्तं । आप्त्यनिश्चयादिति भाष्यमासि मूलकत्वा निश्चयादित्यपि व्याचष्टे
 ॥ अस्तुवेति ॥ कुतः प्रमाणादनुमानादागमाद्वा वेदः प्रामरप्रणीतः वेदश्चातव्यतिरेकेण गगनवदित्याभाससमानयोग-
 क्षेपमन्वमानस्येत्याह ॥ वेदत्वस्येति ॥ वेदत्वासादिका लिङासादिका व्यक्तरूपात्स पक्षाद्वा दृत्तत्वेन स-

धारण्यमिति चेत्तर्हि सर्वज्ञप्रणीतभारतादिरूपसपक्षद्व्याहृतत्वेन त्वत्पक्षेऽयसाधारण्ययित्याह ॥ असाधारण्यस्य चेति ॥
 ॥ वेदानित्यत्वहति ॥ तथा च वेदप्रामाण्यसिद्धौ प्रमाणवाक्यत्वेनाप्रिमूलत्वसिद्धिः । तत्सिद्धौ च तत्प्रामाण्यसिद्धिरित्य-
 न्योन्याश्रयइति भावः ॥ तस्मादिति ॥ तस्माद्यथा त्वत्सर्वदुतृक्तचःसामानिजिज्ञैरित्यत्र यज्ञशब्दाच्चैश्वरजन्यत्वं श्रूयतइ-
 ति भावः ॥ उक्तेति ॥ ईश्वरसर्वज्ञसिद्धिरूपोक्तदोषादित्यर्थः ॥ कारणेति ॥ अग्रिचतित्वरूपगुण्याधित्याग-
 इति शेषः । एतत्संभदायमवर्तकत्वं ईश्वरस्य तु सर्वज्ञात्कृतत्वेनैवो विभावः ॥ चक्रकापातादिति ॥ ईश्वरस्य सर्वज्ञत्वे-
 तस्माद्यज्ञादित्यादिनावेदस्य सर्वज्ञप्रणीतत्वासिद्धिस्तत्सिद्धौ च वेदप्रामाण्यसिद्धिस्तत्सिद्धौ च वेदेनैश्वरस्य सर्वज्ञसिद्धिरिति-
 चक्रकापातादित्यर्थः । तादृशं अदृष्टविवरणं ॥ अनुमानमिति ॥ देवदत्तशरीरदेवदत्तविशेषगुणजन्यकार्यत्वसिद्धि-
 बद्धत्तभोगे हेतुत्वादेवदत्तप्रयत्नजन्यमालाबदित्यनुमानमित्यर्थः ॥ प्रतिपक्षादिति ॥ देवदत्तशरीरादेः किंसाक्षादेवद-
 त्तविशेषगुणजन्यत्वसाध्यं उत्तरपरंपरयावा नाद्यः धर्माधर्मयोरप्यारंभकमेरणादिनैवोपयोगीङ्गीकारात् । देवदत्तशरीरेन
 साक्षादेवदत्तगुणजन्यं शरीरत्वाद्यज्ञदत्तशरीरवदितिसम्प्रतिपक्षाच्च द्वितीयेजन्मांतरियप्रयत्नाराधितदेवताद्वारेणोपपत्तेरर्थो
 तरता देवदत्तविशेषगुणजन्यतया विनाप्याकाशादेरिवेश्वरेच्छया देवदत्तस्य भोगे हेतुतां भवतीत्यप्रयोजकता चेत्यादिदुष्टत्वा-
 दित्यर्थः ॥ अदृष्टसंभावनेपीति ॥ उक्तरीत्या सामान्यतो दृष्टसिद्धावपि नादृष्टविशेषसिद्धिरित्यर्थः । तदेव व्यनक्ति
 ॥ नहीति ॥ प्रामाण्यस्य करणप्रामाण्यस्य ॥ स्वतस्त्वेनेति ॥ ज्ञानजनकशक्त्यवतद्गतयाथार्थ्यजनकत्वेनेत्यर्थः
 ॥ गुणेति ॥ कर्तृगुणोत्पादकेत्यर्थः । एतदेवोपपादयति ॥ प्रामाण्यं नामेत्यादिना ॥ याथार्थ्यं ज्ञाननिष्ठं
 ॥ याथार्थ्यमिति ॥ अप्रामाण्यघटरूपयोग्यं भिचारवारणाय विशिष्टग्रहणं विशेषणत्यागेनाप्याह ॥ याथार्थ्यमिति ॥

अत्रापार्यनदोषजन्यज्ञानधर्मत्वात्प्रामाण्यद्वित्याभाससाम्यमाशङ्क्यनिराकरोति ॥ नचेति ॥ दोषाभावेति ॥
 तथाचान्वयव्यतिरेकाभ्यामप्रामाण्यदोषयोः कार्यकारणभावग्राहकप्रमाणबाधकमितिभावः । नचैवंगुणाभावेप्रामाण्याभा-
 वोपिनिवृत्तइतिवाच्यं । यादृच्छिकसंवादस्थलेव्यभिचारस्यवक्ष्यमाणत्वात् । प्रमा ज्ञानसामग्रीव्यतिरिक्तकारणजन्येत्यत्र
 प्रमात्वविशिष्टपक्षः तदुपलक्षितं वा तत्राद्यविकल्पदूषयति ॥ प्रमायाइति ॥ अत्रसर्वत्रकारणपदं सामग्रीपरंपूर्वोत्तरग्रं-
 थानुगुण्यात् एवंविधत्वेनातिरिक्तकारणजन्यत्वेन एतदुत्तराभ्यामप्यन्वितं ॥ व्याहतेरिति ॥ सर्वस्यापिस्वसाम-
 ग्रीमात्रजन्यत्वादितिभावः । द्वितीयशङ्कते ॥ अत्रापिज्ञानसामग्रीव्यतिरिक्तकारणज-
 न्यत्वं किं तन्मात्रजन्यत्वं उतज्ञानसामग्रीजन्यत्वे सति तदतिरिक्तजन्यत्वं आद्ये आह ॥ तादृशज्ञानस्यापीति ॥ द्वितीयशङ्कते
 ॥ ज्ञानकारणेति ॥ घटादौ व्यभिचारादिति ॥ कार्यत्ववति घटादौ ज्ञानकारणजन्यत्वांशाभावादितिभावः ॥ ज्ञान-
 कारणमात्रेति ॥ घटादावस्य सत्वात्त्रव्यभिचारइतिभावः । ज्ञाने ज्ञानसामान्ये ॥ ज्ञानातिरिक्तेति ॥ ज्ञानसामा-
 न्यातिरिक्तैत्यर्थः ॥ तत्साधनेति ॥ ज्ञानकारणमात्रजन्यत्वाभावसाधनेत्यर्थः । तथाचाभाससाम्यमितिभावः ।
 ननु ज्ञानसामान्ये ज्ञानसामग्रीमात्रजन्यत्वाभावः । सिध्यन्नजन्यत्वेन वातिरिक्तसामग्रीजन्यत्वेन वा सिध्यति । आद्ये ज्ञानं
 अजन्यं कार्यत्वादिति प्रयुक्तं स्यात् तथाच प्रतिज्ञाहेत्वोर्व्याघातः । द्वितीये ज्ञानं ज्ञानसामान्यतिरिक्तसामग्रीजन्यमिति स्यात्
 तथाच प्रतिज्ञाहेत्वोर्व्याघातः । ज्ञानजनके ज्ञानसामान्यतिरिक्तत्वाभावादित्यत आह ॥ विशिष्टाभावविकल्पेनेति ॥
 ज्ञानसामग्रीमात्रजन्यत्वाभावरूपविशिष्टाभावविकल्पेनाभिहितव्याघातस्य समीकरणात्तुल्यत्वादितिभावः । तथाहि प्र-
 मायामपि नाजन्यत्वेन ज्ञानसामग्रीमात्रजन्यत्वाभावपर्यवसानं पूर्ववत्प्रतिज्ञाहेत्वोर्व्याहतेः । नाप्यतिरिक्तसामग्रीजन्य

त्वेनप्रमादाऽपिज्ञानत्वेनतत्कारणस्यज्ञानसामग्रीव्यतिरिक्तत्वाभावेनप्रतिज्ञापदयोर्व्याधातादिति ॥ प्रतिज्ञानिरास-
नेति ॥ प्रमाज्ञानसामग्रीव्यतिरिक्तकारणजन्येतिप्रतिज्ञानिरासेनेत्यर्थः । परतस्त्ववादिनापिगुणत्वजातेरनङ्गीकारेण
गुणशब्देनज्ञानकारणातिरिक्तकारणस्यैवविवक्षणीयत्वेनपूर्वोक्तव्याधातापत्तेरितिभावः । कार्यत्वहेतुदोषस्यघटज्ञानयो-
र्व्यभिचारस्यात्रहेतावसंभवात्प्रतिज्ञानिरासेनेत्युक्तं ॥ अन्यत्र्येति ॥ अनन्यथासिद्धमन्यथासिद्धवैत्यर्थः ॥ व्यभि-
चारादिति ॥ तादृशान्वयव्यतिरेकिणस्तत्तुरूपस्यपदहेतुत्वादशेनादितिभावः ॥ उभयेति ॥ दोषनिरासरूपप्रामा-
ण्यरूपोभयेत्यर्थः । एवंदोषस्यगुणनिरासोपक्षीणत्वादित्यर्थः । एतत् प्रमायाः गुणान्वयव्यतिरेकिनियमेनतेषामुभय-
कारणत्वं ॥ व्यभिचारादिति ॥ भ्रांतप्रतारकवाक्यगुणाभावोपिप्रमोपत्याव्यतिरेकव्यभिचारादित्यर्थः ॥ कार-
णतयापन्नइति ॥ प्रतिबंधकाभावस्यापिकारणत्वादितिभावः ॥ कारणत्वापत्तेरिति ॥ नचेष्टापत्तिः प्रतिबंधका-
भावस्यापिकारणत्वे उत्सर्गापवादयोः क्वाप्यभावप्रसंगात् । औत्सर्गिककार्योपवादकविरहत्तारूपान्यथासिद्धत्वाच्चेतिभावः
॥ दोषाभावस्यकारणत्वमेवेति ॥ नन्विदममुक्तपूर्वग्रथेन तर्हिदोषाभावः कारणमित्यायातमितिचेन्न तथासत्युत्स-
र्गापवादयोः क्वाप्यभावप्रसंगादितिमुधायाः दोषाभावोपिनकारणंयद्वच्छिन्नसंवादादिपुस्त्यायेदोषप्रमाणज्ञानोदयादि-
तित्वनिर्णयटीकायाश्चविरोधादितिचेदुच्यते । अभ्युक्त्यवादेनात्रकारणत्वोक्तिरित्यदोषः । वस्तुतस्तुअत्रकारणपदघटप्र-
तिकुलालपित्रादिसाधारणतद्व्यतिरेकपुक्तव्यतिरेकप्रतियोगित्वरूपप्रयोजकत्वमात्रपरं । अतएव अदृष्टमिन्द्रियत्वक्षतको-
दुष्टस्तथानुमा आगमोदृष्टवाक्येचितब्रह्मतत्त्ववाक्येनिर्दोषार्थेन्द्रियसन्निकर्षप्रत्यक्षमित्यादिप्रमाणलक्षणेचदोषाभावयदित-
लक्षणकथनमपिसंगच्छते । नचैवंप्रमाणस्यज्ञानकारणातिरिक्तकारणसापेक्षत्वेनपरस्त्वमंतव्यं । दोषाभावस्यप्रयोजक

त्वेपिकारणत्वाभावनानां तौ रक्तकारणानपक्षितत्वात् दोषाभावस्यापक्षितत्वेऽपि प्रमाजननशक्तिः सहजा न तु भ्रमजनने शक्तिः
 वदार्थेऽप्येत्येतावतैव प्रामाण्यस्य तत्त्वसिद्धेश्च । उक्तं च सुधायां इन्द्रियादीनामौत्सर्गिकशक्तिः प्रामाण्यजनने दोषापवादाद्
 प्रामाण्यमपि जनयतीति पूर्वग्रंथादीनां च दोषाभावस्य कारणत्वा निषेधपरत्वमित्या विरोधः स्पष्टमेतत्कर्तव्यमिति ॥ अब्रूया
 यातादिति ॥ प्रामाण्यार्थमाप्तौ क्तत्वा नंगीकारादिति भावः । व्यभिचारात् साध्यव्यापकत्वात् ॥ अजन्यप्रमा
 त्वा मिति ॥ जन्यप्रमात्वाभाव इत्यर्थः । तेन व्यभिचार निरासः ॥ व्याप्त्यभावादिति ॥ यादृच्छिकसंवादिदुष्ट
 वाक्यजन्यप्रमायां गुणजन्यत्वाभाव रूपसाध्ये सत्यपि जन्यप्रमात्वाभाव रूपोपाध्यभावेन साध्या व्यापकत्वादित्यर्थः ॥ कर्तु
 गुणानिरपेक्षस्यापीति ॥ ज्ञानगतयाथार्थ्यप्रयोजकत्वेनाभिमतगुणाप्तत्वनिरपेक्षस्यापि यथार्थज्ञानकारणत्व रूपप्राप्ता
 ग्यसिद्धेरित्यर्थः । देवतानां भावः सत्ता तन्नियम इत्यर्थः ॥ देवताह्वानादिरूपस्येति ॥ एहमिदृश्यादिमंत्राणां देव
 ताह्वानार्थत्वात्तदा देवताभावे तदाह्वानायोगादिति भावः ॥ स्वरूपनिवृत्त्याभावेपीति ॥ देवत्वव्यवहारहेतुविशि
 ष्टरूपस्य नष्टत्वादिति भावः ॥ अतीतविषयतयैवेति ॥ अन्यथा अकल्पयदितिलङ्घनस्यादिति भावः ॥ उपचारेणेति ॥
 प्रभवस्य बाहुलिकत्वेनेति भावः । तदनिश्चयः तादृशप्रत्यक्षानिश्चयः ॥ यथेति ॥ पर्यये ऋतूनां परिवर्तने संवत्सरांत
 रप्राप्ताविति यावत् । ऋतुषु वसंतादिषु नानारूपाणि अन्योन्यविलक्षणानि । तानि तान्येव वसंतैको किल गानादीनि
 अन्यदासारसगानादीनि ऋतुल्लेगानि ऋतुज्ञापकानि यथादृश्यते तथा युगकल्पादिषु नानारूपास्त एव भावाः पदार्थाः दृश्यंत इ
 ति भारतवाक्यार्थः । अत्र दृश्यंत इत्यनुवादात्मन्यक्षज्ञायत इति भावः । व्यभिचारस्वद्रीत्या ॥ परंप्रतीति ॥ परेण पू
 र्वपक्षिणाप्रलभानभ्युपगमेन व्यावृत्त्याप्रसिद्धेरिति भावः ॥ प्रमाणेति ॥ यत्प्रयति आकाशं प्रत्यस्तं यति यमप्येति भुवनं

यस्मिंश्चलयांतीत्यादिरूपेत्यर्थः ॥ ॐ अतएव च नित्यत्वं ॐ ॥ अतएव च शब्दस्य नित्यत्वादेव तदन्यथानुपपत्त्यैवे-
 तियावत् देवप्रवाहस्य नित्यत्वमित्यर्थः । उपपत्तिः नित्यत्वस्य यथावस्थितार्थप्रतिपादनरूपप्रामाण्येवाच्यार्थोपेक्षायामपि-
 स्वरूपसत्वेतदनपेक्षणादिति भावः ॥ तदभावादेवेति ॥ वेदप्रामाण्यस्य साधितत्वेनाप्रामाण्याभावादेवेत्यर्थः । वि-
 षयत्वेनोपपत्तिरिति वर्तते । उक्तत्वात्तस्य देवताह्वनादीत्यादिना स्वरूपस्य विशिष्टरूपस्य अन्यथा प्रवाहनित्यत्वं विना
 अन्यार्थत्वं अवांतरप्रलयपरत्वं ॥ बाधेकेति ॥ मुख्यप्रलयांगीकारइति शेषः । बाधकं शकते ॥ जानि संकेतेति ॥
 सर्वप्रलयाभ्युपगमे पुनरादिसृष्टौ ब्राह्मणादिजातिरनेन पदेन द्वाच्यमिति संकेतगृह्यश्च न स्यात् जनकोपदेशकयोरभावादिति-
 भावः । ईश्वरोपदेशेन संकेतग्रहसंभवेऽपि न तस्माद्ब्राह्मणादिजात्युत्पत्तिः ब्राह्मण्यां ब्राह्मणाज्जातो ब्राह्मणः परिकीर्तित इति नि-
 यमादित्यत आह ॥ ब्राह्मणादेवेति ॥ क्वचित् आदिमृष्टौ ॥ वृश्चिकतंडुलीयकादिवदिति ॥ यथागोमयतंडु-
 लकणादिविजातीयजन्यानामपि वृश्चिकतंडुलीयकत्वादिति तत्तथैवाब्राह्मणाज्जातस्यापि सर्गादिकालीनस्य ब्राह्मणत्वजाति-
 रित्यर्थः । शकते ॥ देवानामिति ॥ कथं नाप्रामाण्यमिति ॥ अतं नाम रूपवतां तन्मा रूपवत्तया प्रतिपादकत्वादिति
 भावः । तत्तत्कल्पे तत्तन्मा रूपपदेव प्रतिपादकत्वमतो न दोष इत्यत आह ॥ नित्यत्वव्याघातादिति ॥ शब्दतोऽर्थत-
 श्चैकप्रकारत्वस्यैव तन्नित्यत्वादिति भावः ॥ ॐ समाननामरूपत्वाच्चावृत्तावप्यविरोधो दर्शनात् स्मृतेश्च ॐ ॥ प्रा-
 चीनदेवानां मुक्तत्वेन स्वस्वपदेष्ववृत्तावपि तदन्येषां तत्समाननामरूपत्वात्तत्रातिपादकविधस्याप्रामाण्याख्यविरोधो नास्ति-
 तदेव कुतश्चेति चेत् यथा पूर्वमिति दर्शनाच्छ्रुतेः अनादिनिधनेति स्मृतेश्चेत्यर्थः ॥ तत्स्वरूपेति ॥ नामरूपकल्पनानियमत्यागेन दे-
 वकल्पनानियममात्रेत्यर्थः ॥ तद्वाचित्वेनेति ॥ तथात्वे यथावस्थितार्थप्रतिपादकत्वादिति भावः ॥ अपौरुषेयेति ॥ पौरुषे

यत्वेतुषुष्व्यापोरैवतत्संभवतीतिभावः । स्मृतिव्याख्यानपूर्वकशंकापरिहारप्रकारदर्शयति ॥ स्वयंभुवेत्यादिना ॥
ऋषीणामित्यस्यप्रकृतोपयोगायाह ॥ ब्रह्मादिविबुधानामिति ॥ ऋषिज्ञानइतिधातुव्याख्यानादितिभावः । नाम
धेयानांवेदशब्दानतिरिक्तत्वेननित्यत्वात्कथंत्करणमित्यतआह ॥ तान्दशब्दानीति ॥ संयोजितवान् अयंशब्दोऽ-
तद्वाचकइतिज्ञापितवान् शब्दार्थसंबन्धस्यौत्पत्तिकत्वादप्रशब्दस्योक्तरीत्यान्वयः ॥ अप्रामाण्येति ॥ तदादेवताभावे
नवाच्यहीनत्वादितिभावः । देवताह्वानादिप्रतिपादकस्यातीतविषयत्वानुपपत्तेराह ॥ भगवन्मात्रेति ॥ तस्यसर्व
नामरूपादिमत्तादितिभावः ॥ ॐ मध्वादिष्वसंभवादनधिकारंजैमिनिः ॐ ॥ मधुविद्याप्रभृतिसुदेवानामन
धिकारंजैमिन्याचार्येभ्यन्यते कुतःयोग्यानांस्वादिपदानांमाप्तत्वात् अयोग्यानामकाम्यत्वेनतत्रार्थित्वासंभवादित्यर्थः ।
मन्वादीत्यादिपदार्थकथनपूर्वकमाह ॥ वेदविद्याइत्यादिना ॥ फलार्थाः फलोद्देश्याः ॥ यथामधुविद्येति ॥
असौवाआदित्योदेवमध्वित्यादिमधुविद्यास्वादित्यस्यआदित्यनामाभगवान्परमानंदत्वात् मधु देवानामुपजीव्यत्वादेवम
ध्वितिभगवतोमधुत्वमुक्तातदुपासकानांवसरुद्रादित्यमरुद्रजुनामकगणस्थानांपंचानांस्वादिपदमाप्तेः फलत्वेनोक्तत्वादिति
भावः ॥ यथामिष्टोमेति ॥ अमिष्टोमेनस्वर्गकामोयजेतेत्यत्रस्वर्गफलकत्वश्रवणादितिभावः । कुतइत्यतआह
॥ सयएतदिति ॥योधिकारी एतत्प्रथमंवासुदेवाख्यममृतमेवमुक्तीत्या वेद जानाति वस्तुनामेकोभूत्वावसुभोग्यदेशका
त्वा धिपोभूत्वा अग्निनामुखेनप्रधानेनतदुपदेशेनेतियावत् । एतदेववासुदेवाख्यममृतंदृष्ट्वावृष्यति मुक्तिभामोतीत्यर्थः
॥ देवेति ॥ स्वयंदेवोभूत्वादेवान्प्राप्नोति ऊर्जं अक्षयाक्षंभामोतीत्यर्थः ॥ एवंकर्मेति ॥ यद्यप्यग्निष्टोमादौस्वर्गाधेव
फलत्वेनश्रूयतेनवस्वादिपदं तथापि यज्ञेनेतिमागुक्तयज्ञादिकर्मणोदेवतापदप्राप्तिहेतुर्वोक्तेःस्वर्गादिशब्दस्योपलक्षणत्वंवा

वस्वादिपदस्यापि स्वर्गवत्स्वर्गपदेनैव वा तद्ग्रहणोपपत्तेरिति भावः ॥ न च द्वितीया मृता विद्यादित्विति ॥ तद्यत्प्र-
थमममृतं तद्वत्सव उपजीवितं त्युक्तं प्रथमामृतवमु विद्यायाः वसुत्वफलकत्वेन तत्र वसूनामनधिकारोऽप्यथ यद्वितीयममृतं तद्द्राउपजी-
वन्तीत्यादि नोक्तं द्वितीयाद्यमृता विद्यामुद्रत्वादः फलत्वेन तत्राधिकारोऽस्त्विति न वाच्यमित्यर्थः ॥ स्वस्वेतरपदेति ॥
स्वपदस्वेतरपद इत्यर्थः सामान्यफलं प्रकाशादि ॥ प्रकाशवानस्मि ल्लोकैर्भवतीत्यादीनामिति ॥ प्रकाशवानस्मि
ल्लोकैर्भवति प्रकाशयतीति लोकाञ्जयतीत्यादीनां कानामपेक्षामेव सौम्यचतुष्कलः पादो ब्रह्मणः प्रकाशवान्नामेत्यादिविद्याफला
नामस्मि ल्लोकैर्प्रकाशयतीतीनां मधुविद्याफलकभूतवसुत्वादावन्तर्भावादित्यर्थः । वसुत्वप्राप्तात्तस्यापि प्राप्तत्वादिति भावः
॥ नैह वेति ॥ एवमुक्तरीत्या प्रागस्य सर्वमोक्तवत्त्वज्ञातरि किंच नानन्दनं भविष्यति सर्वमवास्याङ्गं भवतीत्युक्तं सर्वभोक्तृत्वा
दिरूपेषु तेह प्राणा अहश्चेत्यसि व्यूढिरित्यादि प्राणविद्याफलेषु रुद्रादेरेव योग्यत्वादित्यर्थः ॥ ॐ ज्योतिषिभावाच्च ॐ ॥
ज्योतिषिदेवानां ज्ञानं सर्ववस्तूनां विषयता संवेदनभावात्तत्तत्पासं सर्वज्ञत्वादिति यावत् । मोक्षार्थविद्यास्वपितत्साव्यज्ञानस्य प्राप्त
त्वेनार्थित्वा संभवादनाधिकारं मन्यत इत्यन्वयः ॥ देवानां मोक्षार्थित्वेपीति ॥ न चैकांतानं न कस्यचित् अथैनाराय
णो देव इत्युक्त्या कथं देवानां मोक्षार्थित्वमिति वाच्यं । तेषां मोक्षार्थित्वस्य भगवत्पूजार्थत्वात् तत्र केवलमोक्षकामनायाः निषि
द्धत्वात् उक्तं विष्णुवर्धमोक्षमर्थयन्नित्यादि ॥ अनेन प्राचीनपक्ष इति ॥ न केवलमोक्षेतरफलार्थविद्यास्वधिकार इति
पक्षे पूर्वोक्तो वस्वादीनां मधुविद्याफलोर्थित्वभावादोषः । किंतु विद्यासाध्ये वसुत्वादिसाधने ज्ञानेन चार्थित्वाभावश्च दोषः । व
स्वादीनां नित्यसिद्धज्ञानत्वादित्यनेन सूत्रेणोक्तमित्यर्थः । तं ध्वादिष्वधिकारं ॥ ॐ भावं तु बादरायणोऽस्ति हि ॐ ॥
आदरायणस्तु देवानां ध्वाद्यशेषविद्यास्वधिकारस्य भावं सद्भावं मन्यते कुतः हियस्मान्मोक्षफलतद्भेदज्ञानेन चातिशयोक्तिस्तस्मा

॥ ७६ ॥

दित्यर्थः । प्रागुक्ताधिकारिद्वयमप्युपपादयति । विद्योक्तेत्यादिना ॥ ८ ॥ इत्युक्तहृदयेपक्षेयत्यत्र ॥ श्रुत्यादीति ॥
 श्रवणेन प्रजनुभ्यामित्यादिवक्ष्यमाणश्रुत्यादीत्यर्थः ॥ नचोक्तेति ॥ शूद्रस्याधिकारेपि उक्तेधिकारे विरोधेनास्ति शूद्र
 स्यापि मनुष्यत्वात्तथाचोक्तानां क्षेपादफलोपविचारइति नवाच्यमित्यर्थः ॥ स्वन्यानेयेति ॥ मनुष्यत्वविशिष्टबुद्ध्यादि
 मत्वरूपपूर्वोक्तसूत्रकारीयन्यायेन शूद्रस्याप्यधिकारप्राप्तो बक्ष्यमाणश्रुतिस्मृतियुक्तिविरोधप्राप्तेरित्यर्थः । शूद्रस्यानाधिकारो
 क्तोप्राक्तनसामान्योक्तिः शूद्रतरमनुष्यपरास्यादिति भावः । अदर्शनं शूद्राणां विदविचारस्य ॥ पौत्रायणस्येति ॥
 पुत्रायणस्य गोत्रापत्यपौत्रायणस्तस्य जानश्रुतिनामकराज्ञइत्यर्थः ॥ संवर्गविद्येति ॥ संवर्गते सहरत्यग्न्यादिदेवानिति
 संवर्गोवायुस्तद्विद्यमित्यर्थः ॥ दर्शनादिति ॥ वायुर्वावसंवर्गोयदावाग्निरुद्रापयति वायुमेवाप्तेतीत्यादिनेति शेषः ।
 अत्रद्वयोध्यं अत्युच्चमासादस्थे बहुदोषप्रभावति भवने निशायां पौत्रायणे शयने सति तदानीमेव देवहंसा अंतरिक्षमार्गेण तद्भव
 नाध्वप्रदेशमाजग्मुः तत्रैकोहंसः पुरोगतः तं प्रतिपश्चात्तनहंस उवाच परमधार्मिकस्य पौत्रायणस्य प्रदीपज्योतिरति क्रम्यगमने
 तत्त्वां देहेदिति ततस्तं प्रत्यग्रगामी हंस उवाच किमुच्यते तस्मिन्माहात्म्ये तदेपक्षयोत्तमैरक्रमुनेः सद्भावात् अतएव वक्तुं स ए
 व योग्यइति ततस्तदं सकृतानादरश्रवणेन परितप्तमनाः पौत्रायणः प्रातस्तत्प्रादुत्थित एव सारथिमुखेन रैरुस्थानं निश्चितस्व
 बुभुत्सु गवादिगुरुदक्षिणां गृहीत्वा शकटाधो भागनिवासैरक्रमुपेत्य तत्संबोध्य दक्षिणां निवेद्य महां विद्यां देहीत्युवाच ततरे
 ऋषमविरक्तस्य नगवादिना कृत्यं मम शुश्रूषणाय ब्रह्मचार्यो वापेक्षितः सचनेन नानीत इति कोपेनेदं गवादि कंतवैवास्त्वित्यु
 वाच ततो राजा तदपेक्षितं परिचारकं कल्पयित्वा रैकाद्वायुविद्यामवापेति अनधिकाराज्ञानपरिहाराय मुनेरित्युक्तं । गोधनाद्या
 श्रयोपदेशोऽस्त्वित्यत आह ॥ नहीनि ॥ युक्त्यापि लिंगदर्शनेन चेति ॥ युक्तिर्भनूष्यत्वादिरूपा लिंगपौत्रायणस्य शु

द्रेति संबोधितस्य वैदिकसर्गविद्याविचाररूपं मनुष्याधिकारित्वादित्युक्त इति भाष्यस्य मनुष्याणामधिकारस्योक्तत्वादिति ।
 स्वकृतव्याख्यानुपपादयति ॥ उक्तं ॥ ससमीपं च मय्यर्थ इति ॥ मनुष्यत्वेपीत्यादिव्याख्यानं चोपपादयति ।
 ॥ अधिकारोपयोगितयेति ॥ श्रुतिव्याचष्टे ॥ अयमर्थः ॥ तपोत्रायणं प्रतिपरो लोकाविलक्षणः परम
 विरक्त इति यावत् । मुनिः प्रत्युवाच किमिति अहं शूद्र शोकेनाद्रवणवन्पौत्रायणं हारः मुक्ताहारः इत्या रथश्च गोभिः सह तवैवा
 स्त्विति ॥ हेत्याश्चर्य इति ॥ ननु हार इवेत्यत्र विसर्गलोपे आर्द्रुण इति गुणे च हारेत्वेति भवति न चैवद्युक्तं । वाशरिशपरे-
 वा विसर्गलोप इति शरिः परतः सत्येव विसर्गलोपाभिधानेन प्रकृतेशपरत्वाभावादित्यत आह ॥ हारेत्त्विति ॥ सेदुराजे
 त्यादिवदिति ॥ यथा स इत्यत्र शपरत्वाभावेऽपि छांदसेन विसर्गलोपेनेदिति गुणस्तथा हार इवेत्यत्र हारेत्वेति गुण इत्यर्थः ।
 हारत्वेत्येकपदमित्याशयेनाह ॥ हारेत्वानामिति ॥ व्यत्ययेन द्विवचनस्यैकवचनमिति भावः । तर्हस्त्वित्येकवचनस्य
 कथमन्वय इत्यत आह ॥ तथात्व इति ॥ द्वितीयव्याख्याने बुध्याविविक्तयोर्द्वयोः प्रत्येकमस्त्वित्यनेनान्वय इत्यर्थः ।
 ॥ अङ्गुगस्य तदनादरश्रवणात्तदाद्रवणात्सूच्यते हि ॥ अत्रत्यतच्छब्दैक्रमाच्छ्रुतिमुद्रस्य हंसशुक्रपराभशकोश्रुतापो
 त्रायणस्तथाशुचाद्रवणाभिभिचादेव मुनिना शूद्रेत्युक्तानेतुल्य्या अतो न शूद्रस्याधिकार इदं लिंगमित्यर्थः । शोके किमिति मितमित्य
 त उक्तं शुभस्य तदनादरश्रवणादिति कम्बरेण नमित्यादिना हंसकृतानादरश्रवणात्कारणादस्य पौत्रायणस्य शुभित्यर्थः । कथं
 ज्ञायते शुभस्य ज्ञातेत्यत उक्तं ॥ सूच्यते हीति ॥ हियस्मात्सहसं जिहान एव क्षत्तारमुवाचेति व्यग्रत्वावस्थाने ततः शुभस्य
 ज्ञायत्व इत्यर्थः । शूद्रशब्दप्रवृत्तीति ॥ पौत्रायण इति शेषः । अनेन संबोधनेन ॥ अरे हंसेति ॥ अयमर्थः ततस्तं प
 त्राच्च नं प्रति अग्रमामीहंस उवाच किमिति अरे हंस संतं निद्रुं स युग्वानं स शकटं शकटप्रोभागे विद्यमानमिति यावत् । रैकं च

तीव्रकेनमुद्दिश्यतद्वचनमात्यवदसीति । अननुरूपमस्मिन्नुक्तं एववक्तुरैकएवयोग्यइतिहस्यभावः ॥ श्रुत्युक्तेति ॥
 श्रुत्युक्तहंसेत्यर्थः । तेननाप्रसक्तदोषपरामर्शइतिभावः । ज्ञायते भवतां परबुद्धेः परकीयशोकानुभवस्य अनादरश्रवणरूप
 कारणेननानुमीयतइत्यतआह ॥ कारणस्यचेति ॥ अविनाभावोव्याप्तिः शयनीयात्तल्पात् क्षत्तरंसारथि ॥ व्यग्रत
 येति ॥ यथोक्तं ततःसारथिमाहूयभूपालोविस्मयाश्रयः संदिदेश महात्मासरकूआनीयतामिति । तदुक्तच्छांदोग्यभाष्ये ।
 शोकात्शोकेनाद्रवणात् अतःशोकमात्रस्यशूद्रशब्दप्रवृत्तिनिमित्तत्वाभावात्कथमेतदितिनशक्यं । यद्वाशोकेनाततिगच्छतीति
 शोकादतसातत्यगमनइतिधातोः हेतुगर्भमेतत् अस्मान्मुनेः धारकत्वात्थर्मोभगवान् ॥ दीर्घस्वरार्थत्वेनेति ॥ संहि
 तायांयत्रदीर्घपदेयत्रनबिद्यते । उक्तार्थस्यमहाधिक्यंश्रुतेस्तत्रविवक्षितमित्यादिवचनात् श्रुतौ शूद्रइत्यत्रयोदीर्घस्वरः
 ऊकाररूपोवर्णः सशोकाधिक्यज्ञापनार्थइतिसूचयितुं सूत्रे आद्रवणादित्युक्तं । शीघ्रगमनस्यशोकाधिक्यनिमित्तकत्वादित्य
 र्थः । ननुशुगुपपदात्तदुद्रवणइतिधातोर्दम्पत्येयुगुद्रइतिभवेत्कथंशूद्रइतितत्राह ॥ शुगुद्रएवेति ॥ रुजंद्रावयतेयस्मा
 द्द्रुद्रस्तस्माज्जनानइतिस्मृत्यारुद्रावणकर्तृत्वेनरुद्रइतिभवितव्येगकारलोपेरुद्रइतियथातथैवेत्यर्थः ॥ ॐक्षत्रियत्वा
 वगतेश्चोत्तरत्रचैत्रथेनलिंगात् ॐ ॥ उत्तरत्रअयमश्वतररीरथइत्यत्रचैत्रथेनचित्रथसंबधित्वेनलिंगेनपौत्रायणस्य
 क्षत्रियत्वावगमाच्चशूद्रशब्दनरुद्रइत्यर्थः ॥ अयमश्वतररीरथइति ॥ वडवायांरासभादुत्पन्नाश्वतररीताभ्यांयुक्तोरथः
 अश्वतररीरथः तवदक्षिणात्वेनवर्ततइत्यर्थः इतिचित्रथसंबधित्वेनेत्यन्वयः । उत्तरत्रेत्यस्यसावधिकत्वाद्वधावधिदशै
 ति ॥ पौत्रायणस्येति ॥ रैक्मतिपौत्रायणस्याद्रवणानंतरं रैक्मानिषदशतानिगवामयंनिष्कोयमश्वतररीरथइतिवा
 क्यस्याहारेत्वाशूद्रेतिरैक्केणपौत्रायणंमतिशूद्रइतिसंबोधनानंतरं रैक्केदंसहस्रंगवामयंनिष्कोयमश्वतररीरथइतिवाक्यस्याविद्य-

मानत्वादवमुक्तमिति ज्ञातव्यं । दीयमानः गुरुदक्षिणात्वेन ॥ तदीयत्वस्यैव प्राप्तेरिति ॥ रक्षयदानान्यथानुपप-
 त्याषट्शतानि गवामित्यादौ पौत्रायणस्वा मिकागवादिना सह पाठान्यथानुपपत्त्या च चित्ररथस्य पौत्रायणीयत्वस्य प्राप्तत्वादित्य-
 र्थः ॥ रथित्वमिति ॥ अनेन प्राग्रथित्वमेव क्षत्रियत्वे लिंगत्वेन विवक्षितं चित्रत्वं तु स्वरूपकथनार्थं अतएव रथमात्र-
 स्यैव दाबिनाभाव उक्त इति सूचयति परिहरति ॥ क्षत्रियस्येति ॥ नन्वपलायनं चेति गीता तात्पर्येण यथेष्टप्राप्त्यस-
 ति पलायनमकृत्वा प्रयुज्य विप्रादिपालनं कर्तव्यमिति शूद्रस्य प्राप्त्योत्थत्वं श्रूयते न च युद्धो रथेन विना युक्ताः अतस्तदन्यथानु-
 पपत्त्या शूद्रस्यापि रथोऽस्तीति ज्ञायते अतस्तत्र व्यभिचार इत्यत आह ॥ अपलायनं चेति ॥ पदातितापादचारित्वेन ।
 गमयितव्यं संगमयितव्यं योद्धृत्वस्यान्यथोपपत्तेरनर्थित्वलक्षणे पक्षत्वमिति भावः ॥ तल्लिङ्गेनेति ॥ पौत्रायणकर्तृकेवदवि-
 चारख्यल्लिङ्गेनेत्यर्थः ॥ ॐ संस्कारपरमशान्तदभावामिलापाच्च ॐ ॥ अध्ययनांगत्वेन तमध्यापयतीति त्युपनय-
 नाख्यसंस्कारपरमशान्तशूद्रस्य नानिर्नयज्ञानसंस्कार इति संस्काराभावाभिधानाच्च न शूद्रस्यैवदविद्याधिकार इत्यर्थः । श्रुतौ
 वक्ष्यमाणरीत्या ब्राह्मणशब्देन योग्यास्तैर्वर्णिकाग्राह्याशयेन साधारणमुदाहरति ॥ वेद इति ॥ सरहस्यः अर्थविशेषस-
 हितः ॥ सामान्येति ॥ व्यक्तिविशेषाविषयकेनेत्यर्थः । नियमेन अव्यभिचारेण विशेषेण व्यक्तिविशेषविषयेण
 यथा न हि स्यात्सर्वभूतानीति सामान्येनोक्तस्याशीषोमीयं शुभालभेतीति विशेषरूपेण बाधे संकोचरूपापवादस्तथा त्रसंस्कारा-
 भावोधिकाराभाव इति सामान्येनोक्तस्य सप्तमीमपराधमिति विशेषप्रमाणबाधे संकोचरूपापवाद इत्यर्थः ॥ अनेनेति ॥
 संस्काराभावे अधिकाराभाव इत्यस्य बाधैकापोद्य सामान्यन्यायवचनेनेत्यर्थः ॥ बाधैकापोद्यत्वादिति ॥ शच्यादा-
 त्रिविशूद्रादौ वेदविद्याधिकारप्रतिपादका विशेषप्रमाणस्यैव बन्धन्यायमपवादकस्याभावादिती भावः । प्रदानकर्म विवाहः नन्वे-

वंस्त्रीणामप्यध्ययनस्य संस्कारपूर्वकत्वेनोपपत्तौ किमर्थं संस्काराभावेनाध्ययनाभावस्य सामान्यन्यायत्वांगीकार इत्यत आह
 ॥ अत्रापवादोक्तिरिति ॥ निषेधाभावादिति ॥ नाग्निरित्यादौ न कर्तव्य इत्यादेरश्रवणादिति भावः । ननु सा-
 मान्यतः प्राप्तसंस्कारोदेनाग्निरित्यादिना अभावोक्तिरेव निषेध इत्यत आह ॥ निषेधाभावेपीति ॥ स्वरूपकथनमात्रप-
 रत्वेनाप्युपपत्तेर्निषेधात्पर्यकथनायोगादिति भावः ॥ ॐ तदभावनिर्धारणे च प्रवृत्तेः ॐ ॥ शूद्रत्वाभावनिश्रये-
 सत्येव सत्यकामोपनयनार्थे गोतमप्रवृत्तेर्निषेधाभाव इत्यर्थः ॥ नाहमेतद्वेद इति ॥ जावालः सत्यकामः स्वस्योपनयना-
 र्थं हारिद्रुमतोऽपत्यगौतममुपेत्य किं गोत्रोसीति गौतमेन पृष्ठः सत्यकाम उवाच किमिति भो मुने अहं यद्वोत्रोस्मि नाहमेतदेत्यर्थः ।
 आर्जवं मनोवाक्कायकर्मणामवैपरीत्यं ॥ नैनदिति ॥ एतदार्जवसंयुक्तं वचनमब्राह्मणस्त्वैवर्णिके तरोसवथावकुं ना-
 हति आर्जवस्य ब्राह्मणलक्षणत्वादिति गौतमस्य भावः । इदमुक्तं भवति सत्यकामो न शूद्रः ऋजुत्वात् न चैतदसिद्धं सत्यव-
 चनेन तद्भानात् न च व्याप्त्यभावः । नैतद्ब्राह्मणो वक्तुं महतीति व्यतिरेकव्याप्तेः सत्त्वादिति शूद्रत्वाभावमनुमाय प्रहुरिति
 ॥ शूद्रत्वाभावेत्यसूत्रयदिति ॥ तदभावनिर्धारण इत्यत्र तच्छब्देन शुभस्येत्यादि पूर्वसूत्ररूपक्षिप्तशूद्रत्वस्य परामर्शो
 दिति भावः । उत्तरयति ॥ ब्राह्मणपदेनेति ॥ आर्जवं ब्राह्मणे साक्षाच्छूद्रो नार्जवलक्षण इति श्रुतिसमाख्यानरूपस्मृ-
 तौ ब्राह्मणप्रतियोगित्वेन शूद्रस्योपादानाच्छ्रुतावपि ब्राह्मणशब्दो वेदज्ञानयोग्यत्रवर्णिकपर इत्यर्थः । शंक्ते ॥ शूद्र इति ॥
 अप्रयोजकत्वं प्रारिहरति ॥ अन्यथेति ॥ ॐ श्रवणाध्ययनार्थप्रतिषेधात्स्मृतेः ॐ ॥ अर्थपदेन अर्थावधारण-
 च्यते । वेदश्रवणाध्ययनार्थावधारणानां श्रवण इत्यादिना प्रतिषेधाभावाग्निरित्यादि स्मृतेः श्रवणशूद्रस्याधिकार इत्यर्थः । धर्मो
 यमः व्याधः एकलव्यः अधिजगौ अधीतवान् ॥ अविहिनोपनयनानामेवेति ॥ अविहितोपनयनत्वे सत्यानिषि-

द्वाध्ययनानामुत्तमस्त्रीतिर्यगादीनामेषाणवादविषयत्वं । नतुनिषिद्धाध्ययनानपीत्यर्थः ॥ ९ ॥ भगवच्छ्रुतेनोति ॥
 मोक्षसाधनज्ञानविषयस्वरूपेणेत्यर्थः ॥ उच्यतत्वेति ॥ उल्लस्यदृष्टत्वेनेत्यर्थः ॥ तत्त्वोति ॥ तेनद्रोवञ्जुदयच्छा ॥
 उच्यदयुधदौर्दंडादित्यादावायुधप्रसित्यदिशब्देनदर्शयति ॥ प्राणेस्थितंप्राणाद्विस्तृतमिति ॥ प्राणशतिसप्तमीनामी
 कृत्यतद्वलत्स्थितमित्यध्याहृत्यानिस्तुतशब्दपुरोधस्ताणादित्यख्यात्तदन्यनिमित्तसप्तमासंवाविषययित्वायस्मादित्यर्थेन-
 यदित्याहृत्ययदिदं किंचेतिवाक्ययोजितमितिज्ञातव्यं ॥ सर्वजगदिति ॥ तृतीयव्याख्यानेयदित्यत्वादितिः यच्छब्द-
 वलात्प्राणवाचकतयासदितितच्छब्दलाभइतिदृष्टव्यं । अत्रकोह्येवान्यादितिभाष्येउदाहरण्यमाणपुल्यपुरोसारेणायच्छब्दाल्या
 नद्वयं प्राणस्यप्राणं नभस्यतोपिसर्वास्युरितिप्रमाणानुसारेणतृतीयव्याख्यानेनद्रष्टव्यं ॥ ३० कं पन्नात् ३० ॥ यत्रपु
 द्यतमित्युक्तवज्रोभगवानेवएजतीतिजगच्छेकस्वरूपकंपनवचनादित्यर्थः ॥ उच्यभित्येति ॥ उत्कृष्टमयस्मवल्लयः ।
 तस्यउपूर्वस्ययतेःरूपत्वादितिभावः । शंकरे ॥ लिंगमात्रेणेति ॥ परिहरति ॥ लिंगस्येति ॥ भाष्येयक्रमणत्वात्
 पादविक्षेपात् वर्जनादोषवर्जनात्प्रयोगंवाह ॥ आयुधानामिति ॥ महरणोत्तमं आयुधात्तमं ॥ श्रुति
 लिंगयोःसावकाशत्वइति ॥ तथाचपूर्वपक्षप्रापकाभावनमोक्षजनकज्ञानविषयत्वस्य अन्यगतलेशकार्योर्गेनलित्या
 तनिर्णायकत्वासंभवाच्चतयागेनचैष्टक्यप्रहणंयुक्तमितिभावः ॥ एतदन्यत्राप्यनुसंधेयमिति ॥ यत्रपूर्वाधिकरण
 सित्त्वसमन्वयश्रुतिलिंगादौः विष्णुनिष्ठत्वाक्षेपः पूर्वपक्षप्रापकश्रुत्यादेःसित्त्वातेविष्णावकाशाभियानंचतत्रपूर्वाधिकरण-
 सित्त्वस्यश्रुतिलिंगादेराक्षेपायोगेनविष्णुमात्रनिष्ठत्वानपायात्सिद्धांतनिर्णायकत्वंसंभवतीत्यनुसंधेयमित्यर्थः । यथातएवप्राण
 इत्यादौप्राणादिशब्दानांविष्णावकाशेमहाभोगइत्युक्तयूगानंदत्वादिरिति ॥ १० ॥ ज्योतिःशब्दप्रवृत्तिनिमित्तंप्रकाशत्वंश-

नमपिप्रकाशरूपमितिभावः ॥ योयमिति ॥ कतः आत्मेत्यस्येदमुत्तरं । योविज्ञानमयः विज्ञानं प्राणेष्विद्वियेष्वतः तद्व्यं
द्व्यंतश्चवर्तमानः ज्योतिर्जीवस्यबुद्ध्यादिद्योतेननप्रवृत्तिहेतुः पुरुषः पूर्णवर्णः अयमात्मा तस्यैवमहिमांतरं स इति स आत्मा स-
मानः सन् अविकारात्सदैकप्रकारः सन् उभौलोकौ भूलोकद्व्यलोकौ जाग्रत्सुषुप्तीवा जीवमादायानुसंचरतीत्यर्थः । लिङ्गांतरा
ण्याह ॥ इमंलोकामित्यादिना ॥ सहिस्वमोभूलेतिपूर्ववाक्यंस आत्मास्वमोभूतास्वापकोभूताजीवस्यस्वप्नमानयन्
मृत्योरूपाणिवहुपैकहेतुत्वान्मृत्युरूपात्मकमिमंलोकं जाग्रदाख्यमतिक्रामतितारयति हिमसित्वं । यद्वास अत्मास्वमोभू-
त्वांतरिक्षलोकांतर्गतोभूतामृत्योरूपाणिबहुमृत्युसरूपात्मकंपापहेतुभूतंचैमंलोकं भूलोकमतिक्रामति जीवमंतरिक्षगन्धुर्धन्
तारयतिसजीवंप्रतिज्योतिर्द्वेनोक्तः अयंसमानः सन्नित्यादिनोक्तः पुरुषो जायमानो वै तस्यैव व्याख्यानं शरीरमभिलंघयमा-
न इति जीवगतशरीराभिसंपत्तिनियामकः सन् पाप्मभिः संसृज्यते जीवेनयापानिकारयित्वा तत्फलदानायतानि
गृण्हाति स आत्मा त्रियमाणः नमरणमात्रमत्रविवक्षितं किंतु उक्रमन् ऊर्ध्वगच्छन् जीवगतोऽक्रमणनियामकः सन् पाप्मनो
विजहाति जीवकृतपापफलं न ददातीत्यर्थः ॥ उभयानिति ॥ उभयानित्यस्यैव विवरणं पाप्मन आनंदं धेति । स भग-
वान् जाग्रदवस्थायां जीवानुभूयमानानि पापफलानि दुःखानि सुप्तावबुभूयमानानंदं श्वपश्यतीत्यर्थः । जीवस्य पूर्वोक्तात्त्व-
ज्योतिर्द्विकदेत्सुच्यते ॥ स यज्जेति ॥ स आत्मा यत्र यदा स्वपिति जीवं प्रस्वापयति तदेत्यर्थः । तस्यैव सहितारं सुच्यते
॥ स्वमांत इति ॥ देवः स्वमांते स्वभावस्थाया मुच्चावचमीयमानः वासनारूपेण पुच्छनीचपुगजपिपीलिकादिपुनर्विरुज्ज-
स्यबहूनि रूपाणि कुरुते इत्यर्थः ॥ भयानीति ॥ स भगवान् जीवस्य भयानि पश्यन्नपि जक्षदिवस्त इति पूर्वेण ज्वयः ।
॥ किं ज्योतिरिति ॥ हे याज्ञवल्क्य अयं पुरुषः संसारी किं ज्योतिर्यस्यासौ किं ज्योतिरस्य पुरुषस्य प्रवृत्त्यादिव्यापारे स्वयं

प्रसमर्थत्वेन किञ्चिज्योतिरपेक्षितं किञ्ज्योतिरिति जनकेन पृष्ठोयाज्ञवल्क्यो हेसम्राज्ञा जन् अयं पुरुषः आदित्य एव ज्योतिर्यस्यासावादित्यज्योतिरित्युवाचेत्यर्थः ॥ तस्यैवेति ॥ अस्म्येतीदं शब्दस्य प्रकृतजीवपरमशक्तत्वादिति भावः ॥ आत्मज्योतिद्वौ क्ताविति ॥ स्वप्रकाशत्वोक्तावित्यर्थः ॥ तदात्मैवेति ॥ ज्योतिद्वौ नोक्तामेत्यर्थः ॥ तदाविशिष्येति ॥ सुषुप्तौ विशेषेणेत्यर्थः ॥ अत्रायं पुरुष इति ॥ आत्मप्रश्नोपसंहारणाय पुरुषः स्वयं ज्योतिरिति वाक्येनात्मैवास्यज्योतिरित्युक्तस्यैवार्थस्य प्रत्यभिज्ञानादित्यर्थः । तथाचात्रायं पुरुष इति वाक्ये स्वयं शब्दानुरोधेन स्वप्रकाशत्वात् कृत्या तत्समर्थनार्थत्वायात्मैवास्यज्योतिरित्यस्यापि स्वप्रकाशत्वार्थकत्वे आत्मप्रश्नोत्तरस्य ज्योतिः शब्दस्य जीवपरत्वमेवेति भावः ॥ ॐ ज्योतिर्दिशनात् ॐ ॥ हृद्यं तज्योतिरित्युक्तज्योतिर्विष्णुरेव कुतः दर्शनात् ज्योतिश्च ते विष्णुमात्रवाचित्वं प्रतिपादकविष्णुरेव ज्योतिरिति श्रुतोरित्यर्थः । श्रुतावुत्सृजन् पूर्वदेहं त्यजन् द्रष्टुश्चक्षुष इति स्वातंत्र्यस्नेहयोरंतराणि जितिसूत्रं स्वातंत्र्यस्नेहयोर्विवक्षितयोः सतोर्णिजंतर्गतो न तु प्रयुज्यत इति सूत्रार्थः । तथा च यथा द्रष्टुश्चक्षुषो नातिजिह्वेत्यत्र द्रष्टुरित्यस्य दशयितु रित्यर्थस्तथापि स्वातंत्र्यस्याविवक्षितत्वात् णिचोर्गतत्वेनातिक्रमतीत्यादेरतिक्रमयतीत्याद्यर्थत्वमिति भावः ॥ वागादिसत्त्वेनेति ॥ जागरवस्थायामपि ज्ञानकारणानां वागादीनां सत्त्वेन ज्ञानकारणांतरव्यवच्छेदकत्वायोगादित्यर्थः । तदुक्तं ब्रह्मसूत्रे ॥ भाव इति ॥ यद्यपि जाग्रति सूर्यादेर्भावसत्त्वे सुषुप्तावभावेऽपि स्वयं साक्षाद्विष्णुरेव जीवानां ज्योतिस्तथापि सूर्याद्यभावे सति तद्विष्णोर्ज्योतिर्द्विविशेषतो ज्ञेयमित्यर्थः ॥ अत्रेति ॥ अत्र सुप्तौ भगवान् स्वयं विष्णुरेव जीवस्य ज्योतिः जाग्रदपि तथात्वात् किं विशिष्योच्यत इत्युक्तं ॥ विशेषत इति ॥ तदेव कथमिति तत्तुक्तं ॥ नैवेति ॥ यद्यस्मात्सुप्तावन्यज्योतिर्नास्तीत्यर्थः ॥ इत्युक्तेति ॥ ब्रह्मसूत्रोक्त्यर्थः । तथात्रायं पुरुषः स्वयं ज्योतिरित्यत्र स्वयं शब्दस्य परमा

त्मपरत्वेन परमात्मज्योतिष्मैवोच्यते न जीवस्य स्वप्रकाशत्वमिति नैतदनुरोधेनात्मवास्यज्योतिरित्यस्य स्वप्रकाशार्थकत्वमिति
 भावः । एवमन्यार्थेतेति संबंधः । अतो बाधकाभावस्य पूर्वधर्मनुक्तेरेवमिति परामर्शयोगइति न शक्यं ॥ स्वाम्नपदार्थेति ॥
 अथ रथान् रथयोगान्पथः सृजत इत्यनेनोक्त इत्यर्थः ॥ असंगतेति रिति ॥ ज्योतिषो जीवत्वे तत्र भगवत्प्रतिपादकमत्रोदाह
 णासंगतेति रित्यर्थः । तदेतेश्लोका भवन्तीति स्वप्नेन शरीरमभिप्रहत्या सुप्तः सुप्तानां भिचाकशीतीत्यस्यायमर्थः । तत् तत्र
 पूर्वोक्तार्थे एते वक्ष्यमाणाः श्लोकाः मंत्राः प्रमाणत्वेन भवन्ति । केते हिरण्मयः परमात्मा स्वप्नेन सुषुप्त्या शरीरं जीवमभिप्रह
 य संयोज्य स्वयमसुप्तः सुप्तान् शरीरानां भिचाकशीति पश्यतीति ॥ १ ॥ प्रयोगवशादिति ॥ यदेष आकाश इतिहरावन्यत्र
 प्रसिद्धिरेवेति भावः ॥ आकाशो वैनामेति ॥ आसमंतात्काशमानत्वादाकाशनामा भगवान्नामरूपात्मकप्रपंचस्य
 निर्वहितानिर्वोढा आश्रय इत्यर्थः । निपातद्वयेनास्यार्थस्य प्रसिद्धत्वमाह । तेनामरूपे अंतराविना यद्वर्तते तदमृतं नित्य
 मुक्तं ब्रह्मेत्यर्थः ॥ ॐ आकाशोऽर्थोऽर्थांतरत्वादि व्यपदेशात् ॐ ॥ आकाशो वैनामेत्युक्ताकाशो विष्णुरेव ते यदंतरे
 त्याकाशस्य विष्णुमात्रनिष्ठनामरूपराहित्याख्यलिंगोपदेशादित्यर्थः ॥ विलक्षणार्थत्वमिति ॥ अनेन अंतरः विलक्षणो
 र्थोऽर्थान्तरस्य भावोऽर्थान्तरत्वमिति व्याख्यातं भवति । आदिपदोपात्तमाह ॥ तद्वृत्त्येति ॥ नन्वादिपदेनानामत्वमि
 ति व्याख्येयनेन सूत्रभाष्ययोरनामत्वादीति वाच्यं तेनैव क्रमेण श्रुत्युदाहरणं कार्यं किमर्थं श्रौतक्रमोल्लंघनमित्यत आह ॥ रूप-
 प्येति ॥ नाम्नो वाच्यसापेक्षत्वादप्रधान्यमिति भावः ॥ उक्ताविरोधादिति ॥ ईक्षतेर्नाशब्दं रूपोपन्यासाच्चैत्युक्त
 विरोधः ॥ अनामेतीति ॥ अत्रानामरूपत्वं साकल्येन शब्दागोचरत्वं प्राकृतरूपराहित्यं च विवक्षितं प्राक्वाचाच्चत्वा
 भावः अप्राकृतरूपत्वं च विवक्षितमिति न तद्विरोध इति भावः ॥ अलोकेति ॥ लोकतोऽप्रसिद्धत्वेपीत्यर्थः । अन्यथा

॥ ८१ ॥

आकाशपक्षे नन्वाकाशोनीलिभादीतीति श्रुतेर्भूताकाशस्य रूपत्वेऽप्यत्राभिमतताव्याकृताकाशस्य तद्राहित्यं युक्तमित्यत आह ।
 ॥ आकाशस्यापीति ॥ अनामत्वप्रयोजकाप्रसिद्धत्वस्याकाशे अभवेनानामत्वाभावादित्यर्थः ॥ १२ ॥ उक्तं
 अक्षराधिकरणे ॥ सवाएष हति ॥ स एव परमात्मैव संप्रसादे स न्यक्प्रसीदति जीवोऽस्याभितरं प्रसादः सुतिस्स हित्व
 रत्वारभणं कृत्वा पुण्यं च पापं च दृष्ट्व च रति चरित्वा च प्रतिन्यायं प्रति कालं प्रति यानि प्रति जीवं पुनः स्वप्नायैव जीवस्य स्वप्ना
 तय एवाद्रयति दृष्ट्वैतयेव कारव्ययं छद्ममाह ॥ सहति ॥ स परमात्मा तत्र मुक्तौ यत्किंचित्पापं पश्यति तेन पापफलं न दुःखे
 नानन्वागतः असंस्पृष्टो भवति । कुत इत्यत उक्तं ॥ असंगहति ॥ हियस्मादयं पुरुषः असंगः तत्तत्कृतपापफलसंसर्ग
 शून्यस्तस्मात्तेनानन्वागत इत्यर्थः ॥ जीवपीति ॥ देहद्रियांतःकरणचैतन्यसंघातरूपपीत्यर्थः ॥ मुख्यतोऽसंगत्वादि
 ति ॥ जीवेत्येकदेशविषयसंयुक्तमसंगत्वममुख्यमिति भावः । ईश्वरे शुद्धे ॥ विशिष्टेति ॥ देहादिविशिष्टेत्यर्थः ।
 ॥ विशेषणद्वयेति ॥ असंगत्वस्वस्मादिद्रष्टृत्वरूपविशेषणद्वयेत्यर्थः ॥ ३० सुषुप्त्युक्तांत्योर्भेदेन ३० ॥ नोक्तरी
 त्याजीवेश्वरयोरेभेदोऽयं तव्यः प्राज्ञेनात्मना संपरिष्वक्त इति मुक्तिप्रकरणे प्राज्ञेनात्मनारूढ इत्युक्तांति प्रकरणे च जीवेश्वरयोर्भे
 देनोक्तत्वादित्यर्थः । वक्ष्यति चतुर्थाध्याये ॥ स्वाप्ययेति ॥ तीर्णोऽहितदासर्वोच्छोका नृदयस्य भवतीति वाक्यस्य
 स्वर्गस्थविषयत्वशंकापराकरणायेदं सूत्रं स्वाप्ययोमुक्तिः संपातिः मुक्तिः तीर्णोऽहीति वाक्यमुपतिमुक्तिविषयकमेव न स्वर्गस्थवि
 षयं कुतः अत्र पिताऽपि ताभक्त्यनन्वागतं पुण्येनानन्वागतं पापेनेत्यादिनापि तृत्वपुण्यपापाद्यसंगत्वादिलिंगश्रवणादस्य वा
 क्यस्य मुपतिमुक्तिविषयत्वस्याविच्छेदत्वात् स्फुटं प्रतीयमानत्वात् स्वर्गस्थस्य श्राद्धादिभोक्तुः तदसंभवादिति सूत्रार्थः । मोक्षपर
 त्वाभावे वाक्यं कंचाह ॥ अनन्वागतमिति ॥ पुण्याद्यश्लेषस्य मुक्तिमात्रलिंगत्वादिति भावः । न न्यस्त्वेवं सुषुप्तिप्रकरणस्य मो

॥ ८१ ॥

क्षपरत्वंततः किमायातं भैदो व्यावहारिक इत्यत्रेत्यत आह ॥ मोक्षे चेति ॥ परिभाषामात्रं संकेतमात्रं ननु पराभिप्रेतम
 विद्यातत्कार्ययोरन्यतरत्वरूपं तदानीमविद्यायाः निःशेषनाशादिति भावः । ननु स्वप्नादेर्निश्चयात्वात्तद्वृत्तत्वे ईश्वरस्य भ्रां
 तत्वमाप्त्या कथं तत्र तन्मुख्यमित्यत आह ॥ स्वप्नादर्थानामिनि ॥ ननु स्वप्नादिद्रष्टृत्वस्योक्तरीत्या ईश्वरनिष्ठत्वेना
 संगतत्वेन सह विरोधाभावेऽपि संसारादस्वाचरित्वाद्ब्रह्मैव गुण्यपापैश्चेत्याद्युक्तलिंगानामनन्वागतस्तेन भवतीत्याद्युक्ते श्वरलिंगैः
 सह कथं सामानाधिकरण्याप्यपत्तिरित्यत आह ॥ अत्र प्रतीतेति ॥ शुभाशुभं तु दृष्ट्वैव स्वप्नजागरितेऽपि च । असंस्पृष्टः
 सदा दुःखैश्चरतीति पुनः पुनरिति ब्रह्मद्वाराण्यकभाष्यादुक्तो भयलिंगोऽप्यपत्तिद्रष्टव्येत्यर्थः ॥ १३ ॥ किंबलादाभिहितत्वं
 ज्ञायत इत्यत आह ॥ अनन्यापेक्षयेति ॥ एष इति ॥ ब्रह्मणा वेदना ण्यते गम्यत इति ब्राह्मणशब्दवाच्यस्य विष्णो
 रेपः पूर्वोक्तमहिमा नित्यः आद्यन्तराहितः नित्यत्वमेवाह ॥ नेति ॥ एष महिमा पुण्येन कर्मणानाभिर्वर्धते पापेन कर्म
 णानकनीयानपकृष्टेनो भवतीत्यर्थः ॥ बहुशोऽजशब्दश्च वणादिति ॥ सवा एष महानज आत्मा योऽयं विज्ञानमयः
 सवा एष महानज आत्मा आदः सवा एष महानज आत्मा जरो भद्र इत्यादि वाक्येषु ब्राह्मणनिष्ठतया बहुशोऽजशब्दश्च वणादि
 त्यर्थः । ब्राह्मणस्य विरिंचित्वे ह त्वन्तरमाह ॥ महत्तत्त्वाभिमानिनयेति ॥ आत्मा विरिंच इति बृहद्वाङ्मयो
 क्तमभिधानं । नियमादिति जन्यभावस्य विनाशव्याप्तत्वादिति भावः ॥ स इति ॥ स ब्राह्मणः साधुकर्मफ
 लेन सुखेन भूयानुच्छोऽसाधुकर्मफलेन दुःखेन नीचश्च नो एव भवतीत्यर्थः । एतच्छ्रुतिद्वयलिंगद्वयं च एकनिष्ठत्वात् एकनिष्ठत्वाव
 गमात् । विरिंचे श्वरयोरेक्येऽथ मभागवतसंमतिमाह ॥ सत्वमिति ॥ पुरुषः पूर्णपद्मगुणो हरिः प्रकृतेः परोऽपि अप्रा
 कृतविग्रहोऽपि सत्त्वरजस्तम इति प्रकृतेर्योगुणास्तेर्युक्तेऽपि सत्तेषामाश्रयः सन् इह जगति एक एव हरिः विरिंच हरेति संज्ञानामानिधत्ते कि-

प्रथममित्यत उक्तं अस्य जगतः स्थित्यादये उपलक्षणमेतत् स्थित्युत्पत्तिसंहारान्कर्तुमिति । कारणमीश्वरः कार्यविरिचः
 मृच्छब्दस्य यत्प्रवृत्तिवद्भूतस्य मृद्यप्रयोगादिति भावः ॥ ॐ पत्यादिशब्देभ्यः ॐ ॥ एष नित्यो महिमा ब्राह्मणस्येति
 उक्तब्राह्मणो विष्णुरेव सर्वस्याधिपतिः सर्वस्येशानः स वा एष नेति नेति सर्वोधिपतिस्तत्त्वमेवैकत्वश्रुतदृष्टविलक्षणत्वमिति पा-
 द्मशब्दसद्भावादित्यर्थः । सर्ववशीत्यादिश्रुतिर्दहराधिकरणे व्याख्यातेत्यत्र न व्याख्यायते ॥ स इति ॥ स वा एष आ-
 त्मा ब्राह्मणः नेति श्रुतविलक्षणइति नेति दृष्टविलक्षणइति चोच्यते तदेवोपपादयति ॥ अगृह्य इति ॥ हियस्मान्मृह्यत अ-
 तो अगृह्य इत्युच्यत इत्यर्थः । एवमग्रेऽपि शीर्यते विदायते सज्जते संबध्यते असितः अव्ययः नरिष्यति न न-
 श्यति ऋषिर्हि सायामिति यातोः उता मृतत्वस्येशान इति वाक्येनैव सर्वाधिपतित्वं न प्रतीयत इत्यतः पुरुष एवेदं सर्वं यद्भूतं यच्च
 भव्यमिति पूर्वार्थेन सह व्याचष्टे ॥ यद्भूतं भविष्यदित्यादिना ॥ ततश्चैयमक्षरयोजना यद्भूतमतीतं भव्यं भविष्यच्च शब्दाद्व-
 र्तमानं च तदिदं सर्वं पुरुष एव पुरुषार्थी न मेव यदधीना यस्य सत्ता तच्च तदित्येव भण्यत इत्युक्तेः । पुरुषः यद्यस्माद्ब्रूनेनेति तृतीया
 द्वितीयार्थे अद्यतो विनश्यत इत्यन्नं संसारिजातं अतिरोहति अतिशेते तदधिपतिरिति यावत् । तस्मादमृतत्वस्येति भवि-
 तृप्रधानोऽयं निर्देशः । अमृतत्वस्य मरणादिभयरहितस्यापि मुक्तवर्गस्य ईशानः प्रेरकः । सोमृतस्याभयस्येशो मर्त्यमन्नं यदत्य-
 गादिति भागवतोक्तेरिति हेतुहेतुमद्भावस्य स्पष्टमप्रतीतिराह ॥ मुक्ताविति ॥ मुक्तावनर्धनत्वाज्ञानेन मोक्षप्रदानं किं न-
 स्यादित्यत उक्तं ॥ बुद्धिर्ममत इति ॥ भविष्यदुत्थिमत इत्यर्थः । तदेव कुत इत्यत उक्तं ॥ सर्वज्ञस्येति ॥ योगेने-
 त्युपलक्षणं तस्मादहमजः स्मृतश्चिरं तिरुद्धिरप्यस्तीति द्रष्टव्यं । ननु ब्राह्मणशब्दस्य ब्रह्मणा वेदेनेत्याद्युक्तेरीत्यायोगिकत्वे ब्रह्मण-
 इति भवेद्ब्राह्मणइति तु कथमित्यत आह ॥ स्वरव्यह्यासेमि ॥ आधिक्येऽधिकमिष्येव हरिणा सूत्रमीरतिमिति ऋग्भाष्यो

के ब्रह्मणा वेदेन गम्यत्वा धिक्कय विवक्षया दीर्घस्वरव्यत्यास इत्यर्थः ॥ तदन्तर्गतोति ॥ ब्रह्मणि ब्रह्मरूपो सौ शिवरूपी शिवे
 स्थित इत्युक्तेरिति भावः । न केवलमभेदे मानाभावः किंतु भेदसाधकमानविरोधश्चेत्याशयेनाह ॥ स्नधर्मनिष्ठ इत्यादि
 ना ॥ इदमुक्तं भवति । हरिविरिचौ भिन्नौ कर्मफलभोगतदभाव रूपविरुद्धधर्मादिकरणत्वात् न चासित्तिः विरिचैकर्म
 फलभोगस्योदाहृतवचनसिद्धत्वादिति वचनार्थस्तु पुमान् ऋजुर्जीवः अनादितो भगवद्ज्ञानभक्त्या दिसपन्नोऽपि विशेषेणापरोक्ष
 ज्ञानानन्तरं शतजन्मभिः एकोनशतसंख्याक ब्रह्मकल्पैः स्वधर्मनिष्ठः ह्युपासनादिस्वयोज्यधर्मनिष्ठावानेव विरिचतां प्राप्नोति
 ततः परं मां श्रियमेतीति ॥ यथा श्रुते तु विरिचजन्मन एकोत्तरशतत्वप्राप्त्या ऋजुनामपरोक्षज्ञानानन्तरं शतकल्पैरेव मोक्ष इति नि
 यमानुपपत्तिः ब्रह्मणस्त्वेव तावत्त्वमित्यनुव्याख्यानमुध्यायां ब्रह्मणस्तु तावत्त्वमेव ब्रह्मकल्पानां शतेनैव कर्मक्षयवत्त्व
 मित्युक्त्या एकोत्तरशतजन्मवतो विरिचस्य प्रारब्धभोगाभावप्रसंगश्च न चेष्टापत्तिः प्रारब्धकर्मशेषस्तु विरजातरणावधि त-
 स्य तावदेव चिरं यावन्न विमोक्ष्येत्यादि विरोधात् एवमेव लिङ्गाह्लातव्यतः पूर्वमृजो ब्रह्मत्वतः शतादित्यनुव्याख्यानं शतजन्म
 प्रयत्नत इत्यादि चतुर्थतात्पर्यादिकमपि व्याख्येयं यत्तूदाहृतानुव्याख्यानसुध्यायां यस्यैतस्माद्ब्रह्मकल्पादारभ्य
 ब्रह्मकल्पानां शतंगते ब्रह्मत्वं भविष्यतीत्युक्तं तदप्यनुव्याख्यानानुवादमात्रं शते आगते इति पदच्छेदो वेत्यदोषः अतएव स
 न्याय रत्नावल्यामुदाहृतानुव्याख्यानव्याख्यानावसरे एकोनशत ब्रह्मस्वतीतिष्वित्युक्तमिति न दोषः । विभोवायुः ॥
 ॥ इति श्रीमत्तत्त्वप्रकाशिकावाक्यार्थमंजरी शंकराचार्यं निवास विरचितायां प्रथमाध्यायस्य तृतीयः
 पादः समाप्तः ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ॥ ॥

। श्रियेदव्यासायनमः ॥ अवसरप्राप्तानामिति ॥ आनन्दमयनयोक्तरीत्यान्यत्रप्रसिद्धानां समन्वयस्य प्रथमं बु-
 यनारोहसमन्वयोभयत्रप्रसिद्धानां समन्वयजिज्ञासायां तन्निरूपणेन तज्जिज्ञासाविच्छेदादिति भावः ॥ प्रकारान्तरा-
 दावादिनि ॥ तथा चेद्वादिशब्दानामन्यत्रैव प्रसिद्धत्वाभावे अन्यत्रापि प्रसिद्धत्वाप्राप्त्या तादृशशब्दसमन्वयपरतृतीयया
 इव्यर्थद्वयद्वारमिति भावः । तर्हि सर्वत्र प्रसिद्धत्वादित्यादावादित्यश्रुत्यादिना अन्यत्र प्रसिद्धत्वं सर्वगतत्वादेः समन्वयनिरू-
 षणेन तेषामप्यन्यत्रैव प्रसिद्धत्वं प्रसंगहस्त आह ॥ पूर्वकाचिदिति ॥ अत्र वक्तव्यमानं दमयनय एवास्माभिरुक्तं तत्रैवानु-
 संक्षेपः । अल्पानल्यविषयत्वाभ्यां चावश्यक्यमित्याह ॥ पूर्वमिति ॥ न च वर्णनामपि वाचकत्वे विभक्तयं तत्त्वेन पद-
 त्वमेवेति पृथग्रहणमनुक्तमिति वाच्यं । एकोनकवर्णात्मकविवक्षया तदुपपत्तेः ॥ असंभवादिनि ॥ प्रबलहेतुभिरन्यत्र प्र-
 सिद्धत्वे कथमपि भगवत्परत्वस्य च कृत्यशक्यत्वादिति भावः ॥ अंशइति ॥ एषां शब्दानां समन्वयः प्रागुक्तस्तदंश इत्य-
 र्थः ॥ प्रागनुक्तहेतुभिरिति ॥ तदधीनत्वादर्थवदितितथाह्वयत इत्यादि प्रागनुक्तहेतुभिरित्यर्थः । तदेवोपापादय-
 ति ॥ जन्मादीनि ॥ प्रमाणीकृततृतीयमूत्रे ननु उक्तरीत्या कतिपयशब्दसमन्वये प्रलिङ्गात् तव्ये सर्वशब्दसमन्वयमिति
 ज्ञानसंगतं न्यत आह ॥ जन्मादिस्तत्रेहीति ॥ गुणपरिपूर्णत्वस्यैवेति ॥ किं तद्ब्रह्मेति लक्षणाकांक्षायां जिज्ञास्य
 प्रयुक्तब्रह्मशब्दनिर्वचनलभ्यान्तगुणपूर्वत्वमेव लक्षणत्वेन वक्तव्यं न तु जन्मादिकारणत्वमात्रमिति भावः ॥ नहीति ॥
 ये जन्मादिकारणत्वात् नोक्त्या कृतवन्त्येति भावः । एवं नित्यशश्रुतमूत्रानुपपत्तिरित्यतस्तत्तात्पर्यमाह ॥ जन्मादि-
 कारणत्वमिति ॥ सूत्रगुणांतरत्यागेन जन्मादिकारणत्वस्यैवोपापलक्षकत्वेनोपादाने किं निमित्तमित्याशंकापरिहारार्थमुक्तं
 ॥ तस्याखिलगुणसाधकत्वेनेति ॥ साधकत्वं चातः समुद्रगमित्याद्यनुव्याख्यो न व्यक्तं । तत्रैव गुणपूर्णत्व एव

शरीररूपकविन्यस्तगृहीते देशेति च ३० ॥ आनुमानिकमपि सांख्यानुमानगम्यप्रधानादिकमेवाव्यक्तात्पुरुषः प
रइत्यादिकेषां चिच्छाखासूच्यते अतो न विष्णोः सर्वशब्दसमन्वयइति चेन्न तत्राव्यक्तादिशब्दैः विष्णुग्रहणात् कुतः यतो द
शयति अव्यक्तमचलं शांतामिति श्रुतिः च शब्दादव्यक्तोक्षरउच्यत इति स्मृतिश्च विष्णोरेवाव्यक्तादिशब्दवाच्यत्वे कथम
न्यतव्यवहारइत्यतो अव्यक्तादिशब्दवाच्यब्रह्मसंबन्धात् प्रधानादावव्यक्तादिशब्दव्यवहारइत्याशयेनोक्तं ॥ शरीरेति ॥
शरीरस्य रूपमिव रूपं यस्य तच्छरीररूपं कुत्सितं शरीररूपं शरीररूपकं प्रधानादिकं तत्राव्यक्तस्य स्थितस्य विष्णोरेव्यक्तादि
पदेन गृहीतेरित्यर्थः ॥ महत्तइति ॥ महतो ग्रहत्वात्तदभिमानि चतुर्मुखाद्वा अव्यक्तं प्रधानं तदभिमानि श्रितत्वं वापरं अव्य
क्तात्पुरुषः पूर्णसंगुणो भगवान्परइत्यर्थः ॥ योनिमिति ॥ अन्ये केचिद्देहिनामृताः संतो शरीरत्वाय शरीरवत्त्वाय मनु
ष्यादियोनिं प्राप्नुवंति । अन्ये च स्थाणुं वृक्षादिजन्म अनुगच्छन्ति कुत एव वैषम्यमित्यत उक्तं ॥ यथेति ॥ कर्मानुसारेण
ज्ञानानुसारेण चेत्यर्थः । समावृत्त्याति क्रम्येति यावत् ॥ अव्यक्तादपीति ॥ तथाच न तस्य साक्षान्महतः परत्वमिति भावः
॥ प्रमाणेनेति ॥ निरनिष्टो निरवद्यइत्यादीत्यर्थः शंकते ॥ परमात्मन इति ॥ उक्तं साक्षादप्यविरोधजैर्मि निरि
त्यत्र प्रायुङ्क्त प्रयुक्तवान् यावतायेन प्रकारेण कुत्सयामास गर्हयामास ॥ अन्यथेति ॥ अव्यक्ताः मुख्यशरीरत्वे
शरीरसमत्वप्रतिपादकरूपपदवैयर्थ्यादित्यर्थः । परमात्मन एवेत्यादिनोक्तशंकापरिहारप्रकारं दर्शयति ॥ यद्यपीति ॥
विपरिप्रधानादेर्मुख्यवाच्यत्वं ॥ एवमेव हीति ॥ शब्दानां मुख्यतः प्रधानवाचकत्वं प्रधानान्वयादप्रधानवाच
कत्वमित्येवंलौकिकप्रसिद्धिरप्यस्तीत्यर्थः ॥ न च संवादा उक्तव्याभिचारइति ॥ प्रधानादेर्भगवत्तत्रत्वेन शब्दानु-

ख्यार्थत्वसाधकत्वेनयत्परतंत्रत्वमुक्तं तस्यमंचाःक्रोशंतिमागर्श्वरतीत्यादिप्रयोगस्थमंचादिशब्दमुख्यार्थमंचादौपुरुषतंत्र
त्वेनविद्यमानत्वेपितत्रमंचादिशब्दामुख्यार्थत्वाभावाद्बिभर्षादिभिरिति शङ्क्यमित्यर्थः ॥ समाकर्षादिति ॥ सर्वशब्दानां
ब्रह्मणः सकाशाज्जगत्सम्यगाकर्षणाद्व्यवहारो न तु लक्षणयेति न्यायस्येत्यर्थः ॥ लक्षणानाश्रयणादिति ॥ प्रधानादौ प
रतंत्रत्वेनाव्यक्तादिशब्दलक्ष्यार्थत्वंनसाधितयेनव्यभिचारः स्यात्किंशुशक्यत्वएवहीनशक्तिविषयत्वंसाधितं मंचादौचमं
चशब्दहीनशक्तिविषयत्वमस्तीतिनव्यभिचारइतिभावः ॥ अल्पत्वमिति ॥ परतंत्रत्वमित्यर्थः । उदाहरिष्यमाण
श्रुतिस्थतुल्यपदार्थैर्नैवमुक्तं । अभिव्यक्त्यस्यार्थोविभिवति तेनस्वतंत्रत्वं अव्यक्ताद्यादितत्त्वावत्यातदंतर्गतत्वंचोक्तं बोध्यं ।
श्रुत्यंतरंचोदाहर्तव्यमिति जिवादिद्विन्यस्तत्त्वादिप्रतिपादनार्थमिदं । एवमेनेनजीवेनत्यादिश्रुत्युदाहरणप्रयोजनं द्रष्टव्यं ।
प्राचीनचित्ता परमात्मनोमुख्यवाच्यत्वंतत्संबंधादन्यस्येतित्तिचित्तादर्शयति । शब्दश्चशब्दश्चताभ्यां ईश्वरभावात् ईश्वर
त्वात् निष्कलं प्राकृतघोडशकलाहीनं उक्तं गीतायां । तस्यचाक्षरस्यान्यत्वशंकानिरासायपूर्वशिशोदाहरणमितिभावः
॥ अनेनेति ॥ अनेनजीवेनात्मना अनिरुद्धरूपेणमास्तिस्त्वाद्वताः अनुप्राविश्यनामरूपेव्याकरवाणीत्यर्थः ॥ ३० सू-
क्ष्मंतुतदहत्त्वात् ३० ॥ सूक्ष्मंतुसूक्ष्ममेवाव्यक्तशब्दवाच्यं ब्रह्मचातिसूक्ष्ममिति तदेवमुख्यतोव्यक्तपदवाच्यं अव्यक्तत्व
स्यैवाव्यक्तपदनिमित्तत्वात्कथं सूक्ष्ममव्यक्तपदवाच्यमित्यत उक्तं ॥ तदहत्त्वादिति ॥ तस्यसूक्ष्मत्वस्यैवाव्यक्तशब्दप्रवृ
त्तिनिमित्ताव्यक्तार्हत्वात्सूक्ष्ममेवाव्यक्तपदवाच्यमित्यर्थः । कुतइत्यतआह ॥ अव्यक्तत्वापयोगीति ॥ अणुर्वेदि
तव्यइत्यन्वयः । पृथग्जनाः पामराः । तदुक्तं गीतातात्पर्यं । प्राणधारणहेतुतो जीवनामेतिसंबंधः जीवप्राणधारणइतिधा
तोरितिभावः ॥ प्रधानविशिष्टेति ॥ प्राधान्येनोभयग्रहणएवतस्यदोषत्वमितिभावः ॥ गौणाश्रयणस्येति ॥ असुख्या

प्रवृत्तिनिमित्ताबरत्वादिधर्माणां भगवदधीनत्वादित्यर्थः । तथापि कुतायेवादित्यताऽथापत्तरेवेत्याह ॥ अन्यगतेत्यादि-
 ना ॥ अनिष्टस्यावयवेषुपिसामान्यविशेषभावेन पृथगुक्तिः ॥ अस्पृष्टिर्नियमादिति ॥ तथाचनतदधिकरणत्वात्
 संभवतीति भावः संकोचः तदतिरिक्तनामपरत्वरूपः ॥ निरवकाशत्वादिति ॥ सर्वशब्देनैव सर्वनामप्रतालाभेऽप्यु-
 हवचनप्रयोगेण तस्यासंकुचितसंस्तुचयति । अन्यथा तद्वैयर्थ्यमिति भावः । तर्हि न हि स्यात्सर्वभूतानीत्यत्राप्यसंकोचः
 स्यादित्यत आह ॥ बाधकाभावाच्चेति ॥ तत्र चाभिषेधीयं पशुमालभेत्यादिकं बाधकमस्तीति भावः । अवरत्नादि-
 श्रुतिवैयर्थ्यस्यैव शकितत्वेन व्यक्तग्रहणमनर्थकमित्यत आह ॥ अत्रेति ॥ चशब्द इति ॥ न केवलं मूढमिति युक्ता व्य-
 क्तशब्दप्रवृत्तिनिमित्ताधिकरणत्वात् किं स्वव्यक्तादीनां तदधीनत्वाच्चेति समुच्चायक इत्यर्थः । पंकजपंकजन्ये ॥ इति शंका च
 निरस्तेति ॥ अव्यक्तग्रहणेनैत्यनुवर्तते । तथाच पूर्वनाल्पप्रवृत्तिनिमित्तत्वमात्रप्रधानस्याव्यक्तशब्दमुख्यार्थत्वे हेतुरे-
 कं किंत्वव्यक्तशब्दप्रवृत्तिनिमित्ताव्यक्तत्वस्य पराधीनत्वमपीति भावः । अभ्युपेत्य चेदमुदितं भृत्यादौ जयप्रभृतिशब्दानाम-
 मुख्यत्वेऽन्याधीनप्रवृत्तिनिमित्तकत्वमात्रस्य तथा ल्यज्ञानादिमतिविद्वदादिशब्दानाममुख्यत्वे प्रवृत्तिनिमित्ताल्पत्वमात्रस्य नि-
 मित्तत्वदर्शनात् । अल्पपंकजपङ्कोचपंकजशब्दस्य योगरूढत्वेन रूढिनिमित्तपक्षत्वादित्यतैतत्तत्तन्माभावेन तदपेक्षयामुक्तत्वा-
 भावेऽप्यवयवार्थाल्पत्वप्रयुक्तमुख्यत्वस्याल्पज्ञानादिमतिविद्वदादिशब्दानां भिन्नसत्त्वेन व्यभिचाराभावाच्च प्रधानादेरव्यक्तादेश-
 बद्धमुख्यार्थत्वे प्रत्येकमुभयोरपि हेतुत्वविरोधादिति ध्येयं । तथात्वात् बहुलप्रयोगसित्वत्वात् युत्पत्तीति । कर्तृव्युत्पत्तीत्यर्थः

प्रातिपदिकाङ्गात्त्वर्थे बहुलमिष्टवच्चैति धातुसूत्रादवरादिशब्देभ्यस्तत्कारणादिकेधात्वचारादिकेणिचिसतितस्याचोङ्गिति प्रा-
प्तृत्थ्यपवादायेष्टवद्भावस्योक्तत्वेनेष्टपरतष्टरिति तिलोपस्यविधानादिलोपेचसतिसनाद्यंताधातवइति धातुसंज्ञायापचाद्यचिक्क
तेणे रचिटीति णिलोपेचसति अवरयतीत्यवरइत्यादिसिध्यतीति भावः । बंधयतीति कृत्वा बन्धयत्यतइत्यादियोज्यं ॥
ॐ ज्ञेयत्वावचनाच्च ॐ ॥ ब्रह्मैवाव्यक्तशब्दमुख्यार्थेन प्रधानादिः तमेवैकं जानयेति ब्रह्मण एव मुखुज्ञेयत्ववचनात्
अन्याधाचोविमुच्येति प्रधानादेशेयत्वावचनादेशेयत्ववचनाच्चेत्यर्थः । श्रुतिमुख्यार्थतद्भावप्रतिमुखुज्ञेयत्ववचनतद्भाव
योरप्रयोजकत्वपरिहारार्थमभिप्रायमाह ॥ यश्ज्ञानेनेति ॥ अव्यक्तात्पुरुषः परइत्यादिदेवदस्य ब्रह्माप्रतिपादकत्वेऽन्यप्र
तिपादकत्वेवा मोक्षजनकत्वं न स्यादिति भावः । विष्णोर्मोक्षहेतुज्ञानविषयत्वेन सकलदेवदप्रतिपाद्यत्वे श्रुतिमाह । तथा चेति ॥
इड्यस्य विष्णोर्गोत्कर्षज्ञातयादृशी प्रीति स्यात्तादृशी प्रीतिः कर्मादिकारिपुन स्यात् । यतः सर्वोपि जनस्तत्प्रीणनाद्विष्णुप्रति
मोक्षमाप्नोति ततः सर्वेव दानि विष्णुपरा एवेत्यर्थः ॥ ॐ वदतीति चेन्नप्राज्ञोहि ॐ ॥ महतः परं ध्रुवं निचारयत्यतं मृत्युमुखा
त्प्रमुच्यत इति श्रुतिः प्रधानस्यापि मुखुज्ञेयत्वं वदतीति चेन्न हियस्मात्प्राज्ञो विष्णुरेव तत्रोच्यत इत्यर्थः । ध्रुवं नित्यं निचारय आ-
चार्योपदेशेन निश्चित्य मृत्युः संसारः तद्विगमप्रधानेन समर्थयति ॥ महान्तमिति ॥ अत्र समावृत्त्यनेन प्रधानस्य महत्वापे-
क्षयाधिकपरिमाणोक्त्या तत्परत्वसिद्धिरिति भावः ॥ प्रयोगप्रवृत्तिनिमित्तातिशयाभ्यां भगवति परम
मुख्यत्वेऽपि अन्यत्रापि मुख्यवृत्तिमात्राङ्गीकारेणात्रापिश्रुतौ महत्परशब्देन प्रधानं ग्राह्यमिति भावः ॥ स्थूलस्येति ॥ लोक
विरुद्धतया प्रतीतधर्मवत्त्वेन भगवतोऽचिंत्यशक्तिप्रतिपादनार्थतच्छ्रुतिप्रवृत्तिरिति भावः ॥ सुतरामिति ॥ महत्त्वस्य सा
पेक्षस्थूलत्वादिति भावः । विशिष्य साक्षात् अमुख्यार्थतां परंपराश्रयणलक्षणां ॥ ॐ प्रकरणात् ॐ ॥ सोऽध्वनः

पारमात्रोक्तिद्विष्णोः परमंपदमित्येतत्प्रकरणार्थोपासकस्य विष्णुपदमाप्सुक्त्यार्थवैष्णवत्वेन निर्णीतात्मकरणात्माज्ञाएव तत्रो-
 च्यत इत्यर्थः ॥ प्रधानपरस्यापीति ॥ बुध्यपेक्षया परममहदव्यक्तपरत्वेऽपि यो बुद्धेः परतस्तु स इति गीतायां यो भगवान् बु-
 द्धेः परतो वर्तते स इति विशिष्य बुद्धिपरत्वं यथोच्यते तथा तत्र प्रधानपरस्यापि विशिष्य महत्परत्वोक्तिरूपपत्रेत्यर्थः ॥ पूर्वमि-
 ति ॥ अनाद्यनंतमित्यतः पूर्वमहत्परमव्यक्तमिति वाक्यादित्यर्थः । तद्भावात् प्रसक्तत्वात् एतत् एतद्वाक्यस्य प्रधान-
 परत्वमित्युक्तार्थविस्मरणविजृम्भितमिति चोद्यमानुमानिकमित्यादिनोक्तोऽर्थः महत्तः परमव्यक्तमिति वाक्यस्याविष्णुपरत्व-
 पस्ताद्विस्मरणोऽप्यित्यर्थः ॥ साधकमस्माकमिति ॥ उक्तरीत्या पूर्वमहत्परत्वेन परमभूतमन एव मुख्यतः प्रकृतत्वेन तस्यैव
 परामर्शोऽयुक्तो न मुख्यतया प्रकृतप्रधानस्येति भावः । शंकेते । सत्यमिति ॥ प्रकरणस्यापि सावकाशत्वेनेति संबंधः ।
 इतोऽपि इदं प्रकरणवैष्णवमेवेत्याह ॥ अनाद्यनंत इति ॥ इति शब्दांतं प्रतीकं गृहीत्वा श्रुतिः स्वयमेव व्याख्यातीति ध्येयं । पु-
 रुषशरीरेषु प्राणादिरूपेण हूयत इति पुरुहूतः ॥ ॐ त्रयाणामेव चैवमुपन्यासः प्रश्नश्च ॐ ॥ आद्यः च शब्दोऽहता-
 द्वितीयोऽयुक्तिसमुच्चये एतदुपनिषदि त्रयाणां पितृसौमनस्य स्वर्ग्याग्निब्रह्मणामेवं वीतमन्युस्त्वां ददृशिवान्मृत्युमुखात्प्र-
 मुक्त इति स्वर्ग्यग्निचिकेतप्रजानां भितिर्देवैरापि विचिकित्सितं किलेत्येवं प्रकारेण क्रमेणोपन्यासोऽयतोतश्च प्राज्ञ एवात्रोच्य-
 ते न प्रधानमित्यर्थः । त्रयाणामेवोपन्यासः कुत इत्यत उक्तं ॥ प्रश्न इति ॥ सुमना यथा स्याद्दीतमन्युरिति सत्त्वमग्निस्वर्ग्य-
 मग्नेयं विमृत्योऽब्रूहि त्वमित्येयं प्रेतो विचिकित्सामनुष्ये इति क्रमेण तृतीयविषय एव यतोऽत उपन्यासश्चतुर्थविषय एवेत्यर्थः ॥ पि-
 तृसौमनस्येति ॥ गौतममनः प्रसादेत्यर्थः । त्रये त्रयमध्ये तत्प्रकारं तृतीयप्रकारमाह सूत्रकारः । व्याचक्षौ व्या-
 चष्टे ॥ मृतजीवस्येति ॥ प्रेतमृतमनुष्ये विषयसप्तमीयं । येयं विचिकित्सा संशयः कुतः यतः एकं यमृतजीवोऽस्तीति व-

दंत्येकेनानास्तीति अत इति पूर्वपक्षव्याख्यानं । सित्थातेतुमेतेमुक्तमुप्येभगवन्निग्रहामकत्वेनास्तित्वेनैत्यादिव्याख्यानस्यैव
 ॥ तद्भाष्य एवेति ॥ नायसंशयोनचकेतसोयुज्यते । स्वयंभूत्वायमंभ्रातृस्यभूतास्तित्वनिश्चयादित्याशयेन । नचभूत्वा
 यमंभ्रातृस्यनचिकेतसोभूतोस्तित्वेनैवसंशयोस्तीत्यादिनाकाटकाभाष्येतस्यजीवपरस्परानिराकरणादितिभावः ॥ ॐ महद्
 च ॐ ॥ यथामहच्छब्दस्यान्यत्रप्रसिद्धत्वेपिमहांतविभुमित्यत्रमहच्छब्दवाच्यब्रह्म तथान्यत्रप्रसिद्धाव्यक्तादिशब्दवाच्यं
 ब्रह्मेत्यर्थः । दृष्टान्तरानुकेराह ॥ दार्ष्टान्तिकेति ॥ प्रयोगोहिशक्तिकापकः प्रवृत्तिनिमित्ततुशक्तिविषयतादृष्टदक
 तयानियामकं नियम्यस्यतुनियामकानुसारित्वंप्रसिद्धमेवेतिभावः ॥ सहनचतीति ॥ सहतीतिसिंहइतिनियचन-
 दितिभावः । दृष्टान्तरेणाव्यक्तस्वगुणयोगाद्रौण्यादिरूपेत्यर्थः ॥ किंत्विति ॥ नमुख्यइतिकिंत्वित्यर्थः ॥ ॐ च-
 न्नसंबदविशेषात् ॐ ॥ चमसशब्देयज्ञपात्रप्रसिद्धोपिशिरसिमुख्यस्तथाव्यक्तादिशब्दोपिब्रह्मणिमुख्यइत्यर्थः ।
 नन्विदंतच्छिरइत्यनुशासनसत्वात्तस्यतथात्वेन्यत्रकुतइत्यतउक्तं ॥ अविशेषादिति ॥ नामानिसर्वाणीतिश्रुतेरिदंत
 च्छिरइतिश्रुत्याविशेषाभावात्तत्साम्यात्तद्वदनुशासनरूपत्वादित्यर्थः । अन्यथानुशासनसिद्धस्यापिचमसशब्दस्यावाचक
 त्वे तच्छ्रुतेः इदंतदितिश्रुतेःसकाशात् तात्पर्यमाह ॥ तद्वदिति ॥ अर्वाग्बिलइति ॥ योऽयच्छिद्रवान्यश्चोर्ध्व
 घटवद्भुजाकारवान्सचमसइतिमंत्रेयचमसशब्दाभिधेयंयस्त्वभिहितंतदिदंप्रत्यक्षादिसिद्धं मनुष्यादीनांशिरएव कुतःहि
 यस्मादेतौर्वाग्बिलऊर्ध्वबुध्नभवतितस्मादित्यर्थः । शिरोविनक्षयैपइतिपुष्टिगानुपपत्तिरित्यतआह ॥ एषइतीति ॥
 दक्षिणेति ॥ अत्रवाक्येयदक्षमात्मानभवतितदंभक्षिणात्वेनवनुतइतियोजनायांयच्छब्दस्यान्नपरत्वपेविधेयात्मत्वविव
 क्षयायइतिपुष्टिगानिर्देशवादिहाप्येषइत्यस्याशिरःपरत्वेपिविधेयचमसविवक्षयापुष्टिगनिर्देशइत्यर्थः ॥ मुखेदीति ॥ आ

स्यकर्णघ्राणादिरूपछिद्रमेवाशिरसोविलमित्यर्थः ॥ १ ॥ कर्मकमेति ॥ कर्मतत्कमादित्यर्थः ॥ ज्योतिष्टोमादीति ॥
 यद्यपि सुत्रादौ ज्योतिःशब्द एवोपात्तः तथापि ज्योतिष्टोमेन स्वर्गकामो यजेतेत्युत्पत्तिवाक्यविहितज्योतिष्टोमयागस्य वसंतवसंत
 इति वाक्येन कालाख्यगुणविधानादुत्पत्तिवाक्यानुसारेणात्रत्यज्योतिःशब्दोपि ज्योतिष्टोमपर एवेत्याशयेन ज्योतिष्टोमशब्दप्र
 हणमिति ध्येयं । कालो वसंतादिः कर्मयज्ञादि कर्मो वेदकरणानंतरं वेदिकरणादिः अधिकारित्वं फलस्वामित्वावस्था नियोज्य
 त्वं विधिप्रैर्यत्वावस्था यजमानत्वं कर्तृत्वावस्थेत्यवस्थाभेदेनैकस्याधिकारित्वाद्युक्तिरुपपन्ना । फलं स्वर्गादि ऋत्विजो
 होत्रादयः प्रमाणांतरेण प्रत्यक्षदिना येन तदभावाख्यविरोधो न स्यादिति भावः । व्युत्पत्त्ययोगादयुक्तं चेत्तच्छब्दवा
 च्यत्वमित्याह ॥ किंचेति ॥ गुणपूतार्थमित्येवेति ॥ अवयवव्युत्पत्तावेव गुणलाभादिति भावः । किंज्योतिरा
 दिपदानां प्रकाशादिवाचकत्वमुपेत्य ज्योतिष्टोमादिशब्दानां भगवतियोगो गीक्रियते उतान्यवाचकत्वं विना द्वितीयं दूषयति
 ॥ ज्योतिषामिति ॥ भगवन्नामिति ॥ प्रातिपादिकप्रकृतिप्रत्ययादीनां सर्वेषां विष्णुनामत्वादिति भावः । आद्य
 आह ॥ स्तोमादीति ॥ अन्यन्नापीति ॥ अतो न कालक्रममाद्यभावापात इति भावः ॥ लक्षणेति ॥ सुख्यार्थप्रवाह
 संबंधेन तरे प्रवृत्तगंगादिशब्दस्य लाक्षणिकत्वं निश्चयादिति भावः ॥ ३० ज्योतिरुपक्रमानुत्तथाह्यधीयत एकं ३० ॥
 ज्योतिरादिशब्दवाच्यं ब्रह्मैव न कर्मादिः कुतः हि यस्मादेकेशास्विनः उपक्रमात् एष इमं लोकमभ्यार्चदिति योगेन शतचर्यादि
 शब्दवाच्यत्वमुपक्रम्य तावा एता इति हरिभक्तधामसर्वशब्दवाच्यत्वेनाधीयते पठंति तस्मादित्यर्थः । तथेति सौत्रपदानुवादः
 ॥ योगस्योक्तत्वादिति ॥ यस्माद्ब्रह्मादिदेहप्रविष्टं भगवंतं शतं वर्षाण्यभ्यार्छतस्माच्छतं चिन इति योगस्योक्तत्वादित्यर्थः
 स यन्मृतच्छ्रुतिव्याख्यानं प्राणस्तथानुगमादित्यत्रास्माभिः कृतं द्रष्टव्यं । कथमित्यत आह ॥ एतमेवेति ॥ प्रथमप्राप्तवसंत

त्यागेन ज्योतिग्रहणं किं बीजमत आह ॥ ज्योतिः शब्दस्येति ॥ तस्यैवेति ॥ राजागच्छतीत्यादौ प्रधानपरराजशब्दस्यैवप
रिचारोपलक्षकलक्षणनादिति भावः ॥ तु शब्द एवार्थ इति ॥ तस्य प्रागेव हरिमेवाभिधीयत इत्यध्याहृतेन संबधोद शित इति ध्ये
यं प्रथमप्राणशब्दस्य सम्यक्तत्वे तद्भष्येभिहितत्वेपि प्रथमांतसमभ्युपेत्याह ॥ विष्णुरिति ॥ ॐ कल्पनोपदेशाच्चमद्ववा
दिवदविरोधः ॐ ॥ यथासावादित्यो देवमध्वित्यत्र मधुशब्दस्यादित्यस्य विष्णावुपासनार्थमुक्तत्वेपि नक्षौद्रकादौ व्यवहार
विरोधः तथा विष्णोर्महायोगगृह्यज्यातिष्ठामादिसर्वशब्दवाच्यत्वेऽप्यन्यस्यापि वृत्त्यंतरेण वाच्यत्वात् नक्षौद्रकादौ विरोधः । महा
योगवृत्त्येव वाच्यत्वं कुत इत्यत उक्तं ॥ कल्पनार्थचगुणपूर्णत्वेनोपासनाथमेव सर्वशब्दवाच्यत्वो
पदेशाद्वृत्त्यंतरेण गालाभान्महायोगवृत्तिरेवाश्रयणीयेति भावः ॥ अस्मादिति ॥ असौ ज्ञानिप्रत्यक्षविषय आदित्यनामादि
त्यांतर्गतो विष्णुः सुखपूर्णत्वान्मधुदेवोपजीव्यत्वादेव मधुनामक इत्यर्थः ॥ वृत्तिरिति ॥ शब्दबोधानुसूत्रपदार्थोपस्थिति
हेतुः पदपदार्थसंबधोवृत्तिः तात्पर्यरूपेणार्थप्रतिपादकत्वं वा ॥ योगवृत्त्येति ॥ प्रादुर्भावार्थकाज्जनैरौणादिकोऽदिप्रत्ययेऽदि
त्वादिलोपेजीति भवति प्रवेशार्थकस्य वतः क्तिप्रत्यये जत्वेरेत्यादिना वकारस्योपधाकारस्य चोऽट्कृते सवर्णदीर्घा कित्यापि छं
दसेगुणे ओतिरिति भवति । तथा च जिर्जातं जगदोतं प्रविष्टयस्मिन्नसौज्योतिरित्यादियोगवृत्त्येत्यर्थः । वृत्त्यंतरेण वाच्यत्वं किं
स्यादित्यत आह ॥ सर्वशब्दवाच्यत्वमिति ॥ च शब्द एवार्थ इति ॥ तस्य च योग्यतया कल्पनपदेनान्वयप्रदर्शना
योपासनार्थमेवेति प्रागेवोक्तमिति ध्येयं ॥ विरोधश्च नेति वेति ॥ न केवलं सर्वशब्दार्थत्वांगीकारे तथाह्यधीयत एक इत्यु
क्तसाधकसद्भावः किंतु कर्मक्रमादिविरोधोपि नेति समुच्चयार्थो वेत्यर्थः । शिष्यानुजिघृक्षयाह ॥ प्रयोगमात्रमिति ॥
मात्रेत्यवयवार्थसादृश्यसंबधसापेक्षताव्युदासार्थं तेन महायोगरूढियोगरूढोपचाररूढलक्षणाभ्योव्यवच्छेदः । मात्र

पदेनैवतरव्यवच्छेदसिद्धेर्बाहुल्यमितस्वरूपसंकीर्तनं ॥ प्रवृत्तिनिमित्तमात्रमिति ॥ निर्वचनलभ्योर्थः प्रवृत्ति-
 निमित्तं तेन तादृशघटत्वादिप्रवृत्तिनिमित्तसापेक्षरूढिव्यवच्छेदः । प्रयोगसापेक्षताव्युदासायमात्रपदं तेन योगरूढिव्यवच्छे-
 दः न च महायोगेति व्याप्तिः । भुक्तिमात्रमिति वत्मात्रपदस्य प्रवृत्तिनिमित्ताल्पत्वस्यापि विविक्षितत्वेन तदतिशयोपेतमहा-
 योगव्यावृत्तेः । प्रवृत्तिनिमित्तं प्रयोगबाहुल्यं चेति रूढिमात्रे योगमात्रे चातिप्रसंगवारणायोभयोपादनं अत्र प्रवृत्तिनिमित्ता-
 ल्पत्वस्य वा विद्वन्मात्रप्रयोगबाहुल्यस्य वा विविक्षितत्वेन न महायोगरूढवृत्तावतिप्रसंगः ॥ मुख्यार्थस्येति ॥ योगादि-
 व्यवच्छेदायातिरिक्तेत्यंतं ॥ वाच्यार्थानुपपत्त्येति ॥ पूर्वप्रतीतिार्थानुपपत्त्येत्यर्थः । तेन लक्षितलक्षणाद्यनुगमः
 इदंचासुख्यार्थग्रहणे हेतुत्वेनोक्तं तु लक्षणांतर्गतत्वेन । अतएव पूर्वयोगे परग्रह इत्यनुव्याख्यानमेव सुधायां व्याख्यातं ।
 गौण्यामतिव्याप्तिवारणाय योग्यइति शब्दप्रतिपाद्यसंबधइत्यर्थः । तेन लक्षितलक्षणासंग्रहः न चाजहत्स्वार्थलक्षणा-
 यामतिव्याप्तिः तत्र स्वार्थस्यापि लक्ष्यत्वेन तत्त्वस्वसंबंधाभावादि तिवाच्यं । भेदानुमाने अवस्थामेदमादायैकस्यैव पक्षसपक्ष-
 त्ववदत्रापि व्यवस्थाभेदमादाय स्वस्यापि स्वसंबंधसद्भावात् । पैगल्यं पिगलत्वं ॥ तदितरत्रेति ॥ अन्यत्र प्रसिद्धस्तं
 भादीनामित्यर्थः । ननु नारायणादिशब्दवत्स्तंभादिशब्दानामपि हरौ विद्वद्रूढित्वेन प्रयोगबाहुल्यप्रवृत्तिनिमित्तातिशया-
 भ्यातिषामपि महारूढियोगोपेतत्वेन कथमिदं वैषम्यमित्यत आह ॥ स्तंभादिशब्दानामिति ॥ विद्वद्विद्वत्सर्वजनसं-
 बंधिप्रयोगोपेतत्वस्यैव महच्छब्दार्थत्वमिति भावः । तद्वेदः महारूढियोगोपेतनारायणादिशब्देभ्यो वैलक्षण्यं ॥ २ ॥
 आधाराधेयत्वं चाग्रेयस्मिन्निति सप्तम्यानिर्दिष्टत्वादौ व्यक्तं ॥ यस्मिन्निति ॥ यस्मिन्हारौ पंचपंचजनाः प्रतिपुरुषं प्रा-
 णादयः पंचजनाः आकाशो मूलप्रकृतिः तन्नियामकभगवद्रूपविशेषाश्चेत्येते आश्रितास्ते मेवात्मानं मन्येजानीयां । कितश्चा

नेनेत्यत आह ॥ विद्वानिति ॥ अमृतं नित्यमुक्तं ब्रह्मविद्वानमृतो मुक्तो भवतीत्यर्थः । द्विवचनप्रयोजनमाह ॥ सर्वेति ॥
 यो यो धूमवानित्यादा विवचीप्सायाः सर्वसंग्राहकत्वादिति भावः । तच्छब्दस्य पंचजनादिशब्दस्य ॥ अवरादिशब्द-
 वदिति ॥ अवरत्वादिनियामकतया तच्छब्दवाच्यत्वस्यान्यत्रादर्शनादिति भावः । हेत्वन्तरेण सोऽनित्य इत्यादि-
 न्ना तादृशं निरवकाशं ॥ वाक्यशेषबलेनेति ॥ यच्छब्दोक्तमेव तमेवेति परामृश्यतस्यात्मत्वविधानादिति भावः ।
 ॥ हरेराधेयत्वमिति ॥ पराधीनस्यैव यदादेर्भूतलाधेयत्वदर्शनादिति भावः ॥ ॐ न संख्योपसंभ्रहादपि नाना-
 भावादतिरेकाच्च ॐ ॥ पंचजनादिशब्दवाच्यत्वेन बहुत्वसंख्यास्वीकारेऽपि निविरोधः कुतः नानाभावात् भगवतो ना-
 नारूपाणां सद्भावात् नचाधाराधेयभावा नुपपत्तिः यच्छब्दोक्तरूपस्य रूपपंचकापेक्षयातिरिक्तत्वेन तत्संभवादित्यर्थः ।
 ॥ विरोधपदाकर्षणमिति ॥ अविरोध इत्यतो बुद्ध्या विवेकेनेति भावः । ईश्वराधारेत्यत्र बहुव्रीहिः ॥ अवस्थान-
 मात्रेणेति ॥ पराधीनत्वव्यावृत्त्यर्थमात्रशब्दः । श्रुत्यन्तरणां नामानि सर्वाणीत्यादीनां ॥ ॐ प्राणादयो वाक्यश-
 षात् ॐ ॥ पंचजनाः प्राणप्राणादिभगवद्भूषणविशेषा एव प्राणस्य प्राणमित्यादि वाक्यशेषादित्यर्थः । उक्तशं कानि रासाय-
 नविशेषे हेतौरेव वक्तव्यत्वात् किं पंचजनस्वरूपनिरूपणेनेत्यत आह ॥ पंचजनानि लिंगोक्तयेति ॥ पंचजनानां विष्णुत्वनि-
 श्चायकलिंगोक्तयेत्यर्थः ॥ प्राणस्य प्राणमिति ॥ प्राणस्य प्राणमुत चक्षुषश्च श्रुतश्चोत्रस्य श्रोत्रं मनसो मनो विदुरिति
 वाक्यशेषादित्यर्थः । भाव्यत्वे तत्समानार्थकमाध्यंदिनशाखास्थवाक्यमेवोदात्ततमिति ध्येयं । श्रोत्रस्य श्रोत्रत्वप्रदमित्या-
 दियोज्यं । पूर्ववाक्यतः पंचपंचेत्यस्मात् ॥ ॐ ज्योतिषैकेषामसत्यन्ने ॐ ॥ एकेषां कण्वानां शाखायामन्ने अन्नाख्यरू-
 पे असत्यपि ज्योतिषां ज्योतिरिति प्रागुक्तज्योतिषासहपंचत्वबोधमित्यर्थः ॥ यस्मादर्वागिति ॥ अर्वाभिः सह संवत्स-

रोयस्माद्वीक्ष्यपरिवर्ततेयस्मिन्स्वव्यापारं कर्तुं न समर्थ इति यावत् । तं ज्योतिषां ज्योतिष्प्रदं आयुरचलं नित्यमुक्तं ब्रह्मदेवाः
 उपासत इत्यर्थः । श्रुत्योर्विसंवादं परिहरति ॥ अत्रोति ॥ प्रकारांतरमाह ॥ पृथगिति ॥ यथावासुदेवादिचतुर्व्यू
 होपक्षयानारायणसहितवासुदेवादेः पृथग्व्यूहत्वं तथाग्नेन सहितप्राणादेः सकाशाज्ज्योतिःसहितप्राणादेः पृथक्कमिति भावः ।
 ॥ ३ ॥ आत्मन आकाशा इति ॥ अत्र भूतं भूताभिमानि च तद्देहोतर्नियामकः । हरिश्चाकाशशब्दोक्त इत्युक्तरतीत्याच
 नुष्णमुत्पत्तिर्ज्ञेया । सर्वत्र काशमानत्वादाकाशः बलज्ञानस्वरूपत्वाद्वायुः स्वर्तो न गच्छतीत्यंगं नयतीत्यग्निः । आपाकना
 दापः बहुरूपा ब्रह्मचरं । पृथितत्वात्पृथिवी लघुनां जाठराग्निना दह्यमानानां आश्रयत्वादौषधिः । अतृत्वादुपजीव्य
 तमदं तत्वाच्चान्नं पुरिषेत इति पुरुष इत्यर्थः ॥ निमित्तविशेषादर्शनाच्चेति ॥ परमात्मनो व्यक्तादिशब्दवाच्यत्वमिति
 भावः । व्यक्तमचलं शांतिमित्यादि श्रुतिरूपनिमित्तविशेषवदत्र तदभावादित्यर्थः ॥ वाक्ययोजनानुपपत्तेश्चेति ॥ आ-
 त्मनः स्वस्मादाकाशादिरूपस्वरयंसंभूतान्यगतसंभवनियामक इत्यर्थ उक्तः स्यात्तत्र च स्वस्यान्यगतसंभवकर्तृत्वे स्वस्यानुपयो
 योक्तव्य इति सूत्रेण व्यक्त्यानुपपत्त्या वाक्ययोजनानुपपत्त्येत्यर्थः ॥ ॐ कारणत्वेन चाकाशादिषु यथाव्यपदिष्टोक्तैः ॐ
 कारणत्वेन तद्वाच्यो हरिरपि तु कारणत्वेन चावांतर कारणत्वेनापि निमित्तेन तद्वाचकाकाशादिशब्द
 कारणत्वेन तद्वाच्य इति ॥ आकाशादिष्विति ॥ स्थितत्वादितिशेषः । यथाकाशेति शृण्व
 नादिना तस्याकाशस्थत्वे कत्या तस्याकाशाद्युत्पत्तौ तदवस्थत्वेन तस्याप्यभिव्यक्त्यकार्यत्वं वाग्यादिस्थरूपव्यक्तिहेतुत्वेन
 कारणत्वं च युक्तं यथाकाश इत्युक्तो हरिः कुत इत्यत उक्तं ॥ यथाव्यपदिष्टोक्तैरिति ॥ यथायेनाश्रुतत्वादिना प्रकारे-
 ण स यो तो श्रुत इत्यादौ निर्दिष्टस्तेनैव प्रकारेणाकाशादौ यमाकाशो न वेत्यादिनोक्तैरित्यर्थः । आकाशादिषु स्थितत्वे-

पिकार्यकारणभानविरोधपरिहारः कथमित्यत आह ॥ तथा चेति ॥ ननु तीर्हि विकारशब्दाज्ज्ञेति चेदित्याद्यनुपपत्तिपरिहारा एव कर्तव्येन त्वानन्दमयोभ्यासादिविशेषहेतुवक्तव्य इत्यत आह ॥ यत्त्विति ॥ ४ ॥ एवं हरावन्यत्र च मुख्यदृशसिद्धायामस्य विचारस्यावसरप्राप्तिमाह । अथ पुनः प्रकारान्तरेण परमात्मनि सर्वशब्दसमन्वयात्संभवमाशंक्य तत्परिहारत्वेन ह्युत्पन्नवतारयतीति पूर्वोक्तविकरणचतुष्टयेन गतार्थत्वनिरासायोक्तं ॥ प्रकारान्तरेणेति ॥ सर्वमानविरोधकर्मक्रमादिविरोधबहुलसंख्याविरोधोत्पत्तिभस्वादिविरोधरूपप्रागुक्तप्रकारोपक्षयामुल्यदृत्तेरौ तदन्यत्र चतुल्यतापि चिरूपान्यप्रकारेणेत्यर्थः । अत्र शास्त्रसंख्यादिकप्रसङ्गः । यदा तु अत्र व्यवहारलोपप्रसंगेनान्यत्रैव प्रसिद्धानां सर्वशब्दानां परमात्मैकवाचितासमर्थनादस्ति शास्त्रादिसंगतिः । समन्वयसूत्रसर्वशब्दानां भगवदेकवाचित्वमुक्तं । तच्चानुपपत्तिश्रुतत्वे असत्स्यादित्यारंभणीयमेतत् । लौकिकावैदिकाश्च शब्दाः विषयाः भगवदेकवाचिनो न वेति संदेहः पूर्वोक्तमेव संदेहबीजं पूर्वपक्षमाहेति पाठो दृश्यते तदा तु व्यक्तमेव । एवमग्रेऽपि शंकार्थः । सूत्रं व्याचष्टे सित्यां तयत्सूत्रमवतार्य व्याचष्टुः श्रुतिपाठद्वयं यद्यपि तत्त्ववृद्धिपक्षमाकर्षादित्यादि सूत्रादृक्कस्य पूर्वोक्तिकरणशेषत्वमुक्तं युक्तं चेत्तत् अनुव्याख्याने विरोधसर्वबाहुल्यकारणस्त्रीनिषेधनामित्येतत्पादीयाधिकरणोपाध्युक्तिदशायां पृथगुपाध्यनुक्तेस्तथा पूर्वपक्षसित्यां तयुक्तिः संग्रहदशायां अपि पृथगुक्तचतुक्तेः । भाव्ये समन्वये तज्ज्वशब्दविशेषालुक्तेश्च तथापि पूर्ववत्तत्र हेतुदर्शनाच्चैति सूत्रस्य विरोधादिकरणशेषत्वोपपि प्रथङ्न्यायसूचकत्वमिवास्यापि तदस्तीति दर्शयितुमत्र दीकायामधिकरणांतरं कृतमिति चंद्रिकायां पाठद्वयेऽपि सर्वशब्देत्यनेन ज्योतिरधिकरणोपाधिरेवात्राप्युपाधिरिति सूचितं ॥ अत्रोक्तामिति ॥ अवाचकानेकशब्दानज्ञानिनोऽव्यवहारार्थमज्ञानिनोऽज्ञानोऽज्ञानोऽज्ञानोऽज्ञानं प्रयुजत इत्युक्तमित्यर्थः । अव्यवस्था यदादौ पटप्रयोगलक्षणा ॥ ईश्वरसंबंधादिति ॥ वाच्येश्वरसंबंधतद्भावाभ्यां

व्यवस्थेतिभावः ॥ ॐ स्वाकर्षात् ॐ ॥ सर्वशब्दानांब्रह्मणः सकाशाज्जगति सम्यगाकृष्यरूढत्वेन संकेतितत्वाच्च
व्यवहारलोपोनवाचकत्वसाम्यमित्यर्थः ॥ अन्योन्यनिरपेक्षेति ॥ परमात्मानिशब्दद्वैतेः जगन्नैरेपेक्ष्यवत् जगत्यापि प
रमात्मानिरपेक्षेत्यर्थः स्वत इति अनन्यापेक्षेत्यर्थः । ततः ब्रह्मणः तर्हियोगिकानां साम्यमस्त्वित्यत आह ॥ अल्पेति ॥
समाकृष्य व्यवहारस्य लोके वदप्रयोजनकत्वाभावादाह ॥ लौकिकेति ॥ सिध्यर्थमित्यर्थः ॥ प्रथमसूत्र इति ॥ प्रथ
ममुदाहृते साक्षादप्यविरोधमित्यत्रेत्यर्थः एवमेव द्वितीय इत्यादिनेयं तथाच पराधीनतया वाच्यत्वस्य तत्र निरासाम्बानवस्था
पात इति भावः ॥ अत्रोक्तस्यैवेति ॥ नतुलक्षणेत्यर्थः ॥ अविचेचितेति ॥ परमात्मानिशब्दानां विद्वद्भूटिरन्याधीन
निरवधिकप्रवृत्तिनिमित्तकत्वरूपमहायोगे जगत्या विद्वद्भूटिर्भगवदधीनाल्पप्रवृत्तिनिमित्तकत्वरूपयोगमात्रमिति विवेकरहितरू
ढ्यादिनेत्यर्थः ॥ ॐ जगदाचित्वात् ॐ ॥ शब्दानां बहुलव्यवहारेण जगद्वाचित्वज्ञानात् तत्र प्रसिद्धिरुपपन्नेत्यर्थः
॥ अग्निर्माणस्य क इति ॥ ॐ जीवमुख्यप्राणालिंगादिति चेन्न तद्वाख्यातं ॐ ॥ सर्वस्य भगवदधीनत्वाच्छब्द
जातं तन्नार्थवदित्युक्तं । अस्य यदेकमिति वायुनेव तच्च सर्वस्य जीवमुख्यप्राणाधीनत्वस्यापिश्रुतत्वेन तयोरोपि मुख्यवा
च्यत्वप्रसंगादिति चेन्न । यतस्तद्विगमंतार्यामिसंबंधितया व्याख्यातमित्यर्थः । तच्चेत्यनुवादः । अस्य महतो दृक्षस्य
नेनीयंते पुनः पुनः भृशं दानियम्यते ॥ बाधकाभावादिति ॥ व्यवहाराभावेऽपि भेकस्य पंकजपदवाच्यत्वादिति भावः ।
जीवमुख्यप्राणयोरपि स्वावस्थाभित्वसत्त्वेन शब्दमुख्यार्थत्वापत्तिरित्यत आह ॥ यद्यद्विभूतिमिति ॥ श्रीमत् का
तिमत् तेजसौक्ष्मसंभवः संबोधयस्य तत्तथोक्तं । तथाच तत्स्वामित्वमपि तत्साधिहितभगवन्निष्ठमेवेति भावः । लौकिक
शब्दानामन्यपरत्वेऽप्येत्याह ॥ वैदिकानामिति ॥ मुमुक्षुप्रतीतिशेषः । कर्मणः स्वयंप्रयोजनत्वाभावेन तत्स्य भोक्षसाध्य

नत्वं स्वर्गादिसाधनत्वं वास्वीकार्यं । तदुभयं क्रमेण दूषयति ॥ भगवद्ज्ञानेत्यादिना ॥ ॐ अन्यार्थतुजैमिनिः
 प्रश्रव्याख्यानाभ्यामापि चैवमेकं ॐ ॥ शब्दानां जगद्वाचित्वमन्यज्ञानार्थतुभगवद्ज्ञानार्थमेव । कास्मिन्नुभगवदिति
 कथं नु भगवदिति च क्रमेण शौनकेन केतुप्रश्नाभ्यां तस्मै सहोवाचेति यथासौम्येति चागिरोद्दालकव्याख्यानाभ्यामापि चैवमे
 व यस्तन्नेवेत्येकशाखिनः पठन्तीत्यर्थः ॥ एतद्ज्ञानमात्रस्येति ॥ तथा च फलांतरप्रश्नोपपत्तयेति भावः तात्पर्यमाह
 ॥ तं प्रकाशयति ॥ स्वफलमिति ॥ परीक्ष्य लोकानित्युक्तदिशा ब्रह्मज्ञानं वैराग्योत्पादनेन वा विविदिषति यज्ञेन
 दानेनैतु भूतदिशा अंतःकरणशुच्युत्पादनेन वा एष संतुरिति परमात्मनः सर्वार्थाधारतया ब्रह्मतत्त्वोक्त्या आधेयनिरूपकत्वेन वा स
 फलमित्यर्थः एवमग्रेपि ॥ ज्ञातफलामिति ॥ घटादिकारणत्वेन मृत्पिण्डज्ञाने एतावत्तन्मयं भवतीति विशेषज्ञानादपेक्षित
 मृन्मयसंपादनसंभवादित्यर्थः ॥ एवमिति ॥ वैराग्यव्युत्पादनद्वारा सर्वकारणत्वसर्वधारत्वसर्वसंहतत्वसर्वनियतु
 त्वादिना परमात्मज्ञानेन तज्जन्यत्वपरतंत्रत्वादि विशेषज्ञानादींश्चरणीत्यापुरुषार्थप्राप्तेरिति भावः ॥ अर्थोदिति ॥ कंठतो
 नुक्तेरिति भावः । ऋचो अक्षरे परमेव्योमन्यस्मिन्देवाधि विभे निषेदुः । यस्तन्नवेद किमृचाकारिष्यति य इच्छाद्विदुस्तद्देवसमास
 तद्विदुस्तस्मात्तां ऋचं प्रकृताभिप्रायेण व्याचष्टे ॥ तदक्षरमित्यादिना ॥ अक्षर इत्यनुवादः ॥ न चेति ॥ ज्योतिष्टो
 त्रादिशब्दानां कर्मादौ भवेद्व्युत्पन्नत्वादिति भावः ॥ खंडपदानामिति ॥ ज्योतिष्टोमेत्यादिकर्मवाचकसमस्तपदावय
 वानां ज्योतिरादिपदानामित्यर्थः ॥ ॐ वाक्यान्वयान् ॐ ॥ वाक्यान्वयाभिभिचात् ज्योतिष्टोमादिसमस्तशब्दाना
 मन्यवाचित्वमर्णीकार्यमित्यर्थः ॥ पृथक्पृथगिति ॥ कर्माद्यनेकार्थेषु वाचकतया स्थितस्येत्यर्थः ॥ अंतत इति ॥
 मोक्षं प्रतिप्रसन्नः परमेश्वर एवोपाय इति तत्स्वरूपे सत्यं ज्ञानमित्यादिना निरूपितं कथमसौ प्रसीदति इत्यपेक्षया तत्साधनत्वेन

नतदपरोक्षज्ञानंतदर्थं श्रवणादिकंतदंगतया कर्माणि विधीयंत इत्येवं समस्तस्यापि कर्मादिप्रतिपादकवेदस्यैव स्वरूपव्यप्यवसानमित्यर्थः । अतः कर्मादिप्रतिपादकवाक्यस्यान्यत्र च न सापेक्षत्वात् ॥ ज्ञानस्यैवासंभवेनेति ॥ मंदानां प्रतिपदान्वयायोग्यत्वादिति भावः ॥ कइति ॥ छंदसां वैदिकपदानां भगवतियोगमुत्तमाधिकारिव्यतिरिक्तः को वेदनकोपीत्यर्थः ॥ ॐ प्रतिज्ञासिन्धेर्लिंगमाश्चमरथ्यः ॐ ॥ नान्यः पंथा इति प्रतिज्ञातो योर्थः ज्ञानमेव मुक्तिहेतुरिति तात्पर्येनैव त्रयस्य लिंगं कर्मादि च चनं जनकं स ज्ञानार्थं भवतीत्याश्चमरथ्याचार्यो मन्यत इत्यर्थः ॥ स्वरिकरमिति ॥ फलेति कर्तव्यतासहितमित्यर्थः । अभृतो भवतीति संबधः सभिन्नं साहितं परामृश्य तस्य मोक्षस्य ॥ तता चेति ॥ तत्राकृतो नित्यपु फमर्थस्य मोक्षस्य कृतेन कर्मणा सिन्धिर्नेत्युक्तेरिति भावः ॥ ॐ उक्तमिच्छत एव भावादित्यौ दुल्लोमिः ॐ ॥ ज्ञानेन बंधादुक्तमणिच्छतः पुंसः एवं ज्ञानं हेतुतया कर्मादेर्भावादवश्यं भावात्तद्वचनं ज्ञानार्थं भवतीत्यौ दुल्लोमिराचार्यो मन्यत इत्यर्थः ॥ फलोत्कीति ॥ कर्मणां स्वर्गादिफलकलोक्तीत्यर्थः ॥ ॐ अवस्थिते रितिकाशदुल्लः ॐ ॥ कर्मादेर्ब्रह्मण्यनवस्थानादाधारत्वेन ब्रह्मज्ञानार्थमाधेयं कर्मादेर्वेदेनोच्यत इति काशकृत्स्नाचार्यो मन्यत इत्यर्थः । अयुक्तं चेत्याह ॥ विरूथानामिति ॥ अनेकाधिकारिविषयत्वादिति ॥ ब्रह्मज्ञानार्थि साभावेन स्वर्गाद्यर्थि सावस्थ्या विशिष्टाया धिकारिविवक्षया श्रमरथ्यमतं । ब्रह्मजिज्ञासुत्वावस्थ्या विशिष्टाया धिकारिविवक्षयौ दुल्लोमिमतं । ज्ञानित्वावस्थ्या विशिष्टाया धिकारिविवक्षया काशकृत्स्नमतमित्यनेकाधिकारिविषयत्वान्मतभेदोपपत्तेर्निवोरोध इत्यर्थः ॥ ५ ॥ स्त्रीशब्दानां स्त्रीलिंगवाचकशब्दानां ॥ एषेति ॥ स्त्रीरूपा भगवति प्रकर्षेण करोतीति प्रकृतिः किकाररहितत्वादविकृतिरित्यर्थः ॥ घाप्राणेनेति ॥ यादेवोत्तमाऽदनादतिशब्दवाच्या भगवती मुख्यप्राणेन सह देहादौ प्राविशतीत्यर्थः ॥ स्त्रीलिंगत्वादिति ॥ साक्षादपत्ये,

त्यादकत्वरूपस्त्रीलिङ्गवाचकत्वादित्यर्थः । तदयोगात् स्त्रीलिङ्गायोगात् नारायणादिरूपयित्वापतत्संभवमाशङ्क्याह ॥ नचेति ॥ नियामकविशेषाभावेनेति ॥ नपुंसकलिङ्गशब्दवाच्यत्वे अथकस्मादुच्यते ब्रह्मेति शब्दोऽलिङ्गशब्दवाच्यत्वे विशेषमानभावादित्यर्थः ॥ ॐ प्रकृतिश्च प्रतिज्ञादृष्टान्तानुपरोधात् ॐ ॥ न केवलं पुल्लिङ्गशब्दवाच्यो हरिरपि तु स्त्रीलिङ्गप्रकृत्यादिशब्दवाच्यश्च हतमेवेति प्रतिज्ञा यथानद्यतिदृष्टान्तस्तयोरनुपरोधादनुसारादित्यर्थः ॥ दृष्टान्तस्योक्तत्वादिति ॥ तथाच नानासर्वार्णाल्येतदपक्षयास्याविशेषश्रुतिलमिति भावः ॥ आस्थाद्वगइति ॥ अयमर्थः आस्थादनीय एव नोदासितव्य इत्यर्थेयत इत्यर्थः । सूत्रप्रकृतिशब्दस्यैवोपादानात्स्त्रीशब्दादितिकथं भाष्ये बहुवचनमित्यत आह ॥ प्रकृतिपदमिति ॥ प्रधानस्त्रीरमा ॥ ॐ अभिध्योपदेशाच्च ॐ ॥ मायामिति श्रुतावभिध्यायाः ईश्वरेच्छायाः प्रकृतिर्वोपदेशाच्चेच्छास्वरूपो हरिः प्रकृतिशब्दवाच्य इत्यर्थः ॥ उपचारइति ॥ विधादित्यादेः साधारणत्वादिति भावः ॥ यत्संबंधेति ॥ इन्द्रियस्य संवंधवाचि लात्तवेति षष्ठ्याश्च संबंधविधानादिति भावः । एवंरूपेण सामान्यरूपेण साक्षात् विशिष्य ॥ ॐ साक्षाच्चोभयाम्भानात् ॐ ॥ साक्षाच्च सामान्यपारंपर्येनैव स्त्रीशब्दवाच्यत्वं पुरुषशब्दवाच्यत्वरूपो भवस्य पश्रुतश्रुतलात्प्रकृत्यादिशब्दवाच्ये हरिरेवेत्यर्थः ॥ नहीति ॥ तथात्वे गुणपूर्व्यासित्वेति भावः ॥ ॐ आत्मकृतेः परिणामात् ॐ ॥ परिणामात्प्रकृतेः परिणामं विज्ञायत तत्रात्मनो बहुधाकरणाल्प्रकृतिशब्दवाच्यं ब्रह्मेत्यर्थः । अन्वित्यस्यार्थोऽनुकूलतयेति । स्मृतावनुभवशस्य प्रकृतिलप्रयोजकत्वाच्च तदिति प्रतीतिरसायाह ॥ स्मृतिरपीति ॥ अनुभावश्चेत्यनंतरं तां परिणामेत्यादि द्रष्टव्यमिति भावः । प्रतिज्ञाययनाश्रुतं श्रुतं भवतीत्यादिना युक्त्या यथासोभ्येत्यादिना ॥ तस्मिन् स्थिरिति ॥ घटादेर्मृदुपादानकत्वेन तद्वज्ञानेन तत्त्ववज्जगतोऽपि प्रज्ञापादा

नकलेनतद्ज्ञानेज्ञातत्वमित्युक्तावुपादानत्वंमिथ्यतीत्यर्थः । व्याघातात् यथैकेनमृत्पिण्डेनेत्यादिना निरस्ते आ-
नुमानिकमित्यादिना असंगतिमेवदृष्टांतोक्त्युपपादयति ॥ तदुक्तेरिति ॥ प्रधानस्वरूपनिर्णयोक्तेरित्यर्थः ॥ ज-
गत्कारणत्वमेवेति ॥ उपादानत्वेनेतिशेषः ॥ सममिति ॥ प्रकृतेरपिसाक्षिवेद्यत्वादितिभावः । अतएवोक्तपत्त्यतौ
प्रकृतिःकालोऽव्याकृताकाशश्चेति ब्रह्मणोजगदुपादानत्वेनिर्विकारोक्षरःशुल्कइत्यादिबहुमानानिरोधइत्याशयेनाह ॥ अ-
लमिति ॥ ॐद्योनिश्चाहिगीयते ॐ ॥ हियस्माद्योनिश्चस्वदेहादुत्पादकंब्रह्म यद्भूतयोनिमित्यवगमयते अतःप्रकृ-
त्यादिशब्दवाच्यइत्यर्थः ॥ स्वदेहादेवेति ॥ प्रलयेस्योदरनिवेशितस्यब्रह्मादिप्राणिजातस्यस्थूलदेहाद्यिशिष्टतयाजनक-
इत्यर्थः । एतरेयभाष्येदिशास्वयंसमाधानंतरमाह ॥ भगवतइति ॥ स्त्रियःसतीस्ताउमेषुसआहुरितिश्रुतेरितिभावः
निर्णयोनेनमित्यादिना ॥ ६ ॥ निषेधमुखवेद्यत्वेति ॥ प्रथमप्रतीतौनास्तीत्युपलभ्यमानत्वेत्यर्थः । निःस्वरूपत्व
मादिपदार्थः ॥ ॐ एतेनसर्वेव्याख्याताव्याख्याताः ॐ ॥ एतेनतदधीनत्वादिप्रागुक्तेहेतुसमुदायेनसर्वेशून्या
सदादिशब्दाब्रह्मवाचकत्वेनप्रतिपादिताइत्यर्थः । अव्यक्तत्वादित्येनश्रुताव्यक्तत्वादिकंशून्यादिशब्दप्रवृत्तिनिमित्तोपपा-
दनायोक्तमिति सूचयति ॥ अन्यमुखमल्पं करोतीति ॥ शमूनंयापयतीतिव्युत्पत्तेरितिभावः । तौदनात्तुछुत्तइ-
त्यत्रतौदनशब्दस्यतुछशब्दप्रवृत्तिनिमित्तत्वमुच्यतइतिभ्रान्तिवारयति ॥ तौदनात्तुदइति ॥ दुःखहेतुत्वादित्यर्थः
तुद्व्यथनइतिधातोः । तर्हिछप्रत्ययस्यानिमित्तानुक्तिरित्यतआह ॥ अदृश्यःछइति ॥ दुर्जनैरितिशेषः कुतइत्यत
आह ॥ छन्नत्वादिति ॥ छद्मच्छादनइत्यस्मादुप्रत्ययेटिलोपेचछइतिरूपसिद्धिरितिभावः । अनेनस्वयंपरोवि-
ष्णुर्धर्माच्छमूनंकुरुतेतस्माच्छून्यइतिप्रोक्तः अदृशःसन्तौदनात्तुछुत्तइतिस्मृतावन्यउक्तोभवति ॥ अमध्यत्वा

दिति ॥ अश्वभोजनइतिथोतीरितिभावः ॥ सर्वस्यतदधीनत्वादित्युभयत्रसंबध्यतइति ॥ स्वसुखादन्य
 सुखस्याल्पत्वकरणेतोदनेदुर्जनैरदृश्यत्वेकेनाणुत्पादयितुमयोग्यत्वेऽभक्ष्यत्वेवसंभाव्यमानस्यभगवदधीनत्वस्यहेतुत्वेनशू-
 नं कुरुतइत्यादौपूर्वत्रशून्यादिशब्दप्रवृत्तिनिमित्तत्वाभित्वस्यविष्णोश्चून्यादिशब्दप्रवृत्तौनिमित्तत्वेनतत्तच्छब्दाभिधेयतेत्युत्तर
 त्रचसंबध्यतइत्यर्थः । उक्तंवाधकवशात्सर्वशब्दःसंकोचइत्यतआह ॥ निषेधेति ॥ तत्रैव असत्येव ईश्वरोपितैत्र-
 वकथंतत्करोतीत्यतआह ॥ ईश्वरस्येति॥७॥इतिश्रीमत्तत्त्वप्रकाशिकावाक्यार्थमंजयाशंकरायांश्रीनिवा-
 सविरचितायां प्रथमाध्यायस्यचतुर्थःपादःसमाप्तः ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

शंकरा.
 अ. १ पा. ४
 अधि. ७

॥ इति श्रीमत्तत्त्वप्रकाशिकावाक्यार्थमंजर्या प्रथमाध्यायः समाप्तः ॥

॥ इति श्रीमत्तत्त्वप्रकाशिका वाक्यार्थमंजर्या ॥

॥ प्रथमाध्यायः समाप्तः ॥

॥ अथ श्रीमत्तत्त्वप्रकाशिकावाक्यार्थमंजर्या ॥

॥ द्वितीयाध्यायः प्रारंभः ॥

॥ श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यगुर्वर्गतनिर्दोषरामायनमः ॥ निर्विघ्नमस्तु ॥ यत्पादसेवयासंतोजनादुःखादिवर्जिताः ।
 तंरामंसर्वदोषघ्नप्रणमामिनिरंतरं ॥ १ ॥ पूर्वार्ध्यायेत्यर्थः ॥ अशेषशस्त्रप्रामाण्येनेति ॥ स्वर
 वर्णपदवाक्यात्मकाशेषशस्त्रस्यविष्णुजगज्जन्मादिकारणत्वादिमापकत्वेनेत्यर्थः ॥ तस्ययुक्त्यादिविरोधइति ॥ तथाच
 विरोधेपरित्दत्तएवममन्वयसिद्धेः । पूर्वार्ध्यायार्थसमन्वयस्यकार्यत्वंएतदध्यायार्थाविरोधस्यकारणत्वमितिपूर्वोत्तराध्याय
 योःकार्यकारणभावलक्षणासंगतिरितिभावः । उपादित्साउपादातुमिच्छा समयःसिद्धातः । ननुस्मृत्यविरोधप्रतिपाद-
 कत्वेऽस्यनैतत्पादांतर्भावः । कथंचिदंतर्भावेपिनाथम्येबीजमित्याशंक्यनिराकरोति ॥ यद्यपीत्यादिना ॥ स्मृती
 नाभिमिति ॥ पाशुपतादिस्मृतयोहिस्वयमात्माभिमतवाक्यतयासमयरूपाअपिस्वोक्तार्थेयुक्त्यादींश्चसंवादयंत्योयुक्त्यादि
 चतुष्टयरूपाइत्यर्थः ॥ प्राथम्योपपत्तेरिति ॥ एकैकविरोधापेक्षयाविरोधचतुष्टयात्मकस्मृतिविरोधस्यप्रबलतयाप्रथम
 निरसनीयत्वादितिभावः । दोषःसंगत्यभावरूपः ॥ अनेनेति ॥ विष्णोर्जगत्कारणत्वेयुक्त्यादिरूपस्मृत्यविरोधदेश-
 यतीत्यर्थकभाष्येणेत्यर्थः । विगानंविवादः ॥ ॐस्मृत्यनवकाशदोषप्रसंगइतिचेन्नान्यस्मृत्यनवकाशदोष
 प्रसंगान्तु ॥ स्मृतीनांपाशुपतादीनांरुद्रादिसर्वज्ञप्रणीतत्वाभिरवकाशत्वेनएतद्विरोधेविष्णुजगत्कारणत्वमितिपादक
 श्रुतेरप्रामाण्याख्यदोषप्रसंगइतिचेन्न । अन्यासांपंचरात्रस्मृतीनामत्याप्तविष्ण्वादिप्रणीतत्वेनश्रुतिसंवादेनचनितरांनिरव
 काशेनतद्विरुद्धपाशुपतादिस्मृतीनामप्रामाण्याख्यदोषस्यप्रकर्षेणसंगतसंबंधात् अत्यंतप्रामाण्यादित्यर्थः । विरोधव्यन-
 स्ति ॥ पाशुपतेति ॥ वस्तुविकल्पेति ॥ उभयोरपिप्रामाण्येतदुभयानुसारेणएकस्मिन्जगतिविष्णुमात्रजन्यत्वशिव
 मात्रजन्यत्वरूपविरुद्धार्थमवत्वप्रसंगादित्यर्थः ॥ देशकालेति ॥ श्रुतिदेशकालीनंविष्णोर्जगत्कारणत्वमितिपादयति

तद्विभेदशकालीनरुद्रस्यजगत्कारणत्वस्मृतिःप्रतिपादयतीत्याविरोधइत्यर्थः ॥ सकलेति ॥ सकलदेशकालीनेत्यर्थः ॥ विरोधेति ॥ प्रथमेप्रथमाध्यायेस्मृतिपादेचितं ॥ ज्योतिष्टोमोऽदुंबरीस्पृष्टवोद्वायेदिति श्रुत्याऽदुंबरीयज्ञसद-
 स्थूणास्पृष्टवाउद्वाग्रागानंकतव्यमिति विहितं स्मृतिकारास्तुतत्सर्वशक्तिरुद्धतस्याः कात्स्न्येन वाससावेष्टनं स्मरति औदुंबरी
 सर्ववेष्टयितव्येति तत्स्मरणं प्रमाणमदमाणवैतिसंशये स्मृत्यधिकरणे स्मृतीनां मूलश्रुत्यनुमापकतया श्रुतिमूलत्वेन प्रामाण्यसम-
 र्थनादियमपि स्मृतिः मूलश्रुतिमनुमापयती प्रमाणमिति पूर्वपक्षः । सर्वथाऽप्रामाण्यस्यान्याय्यत्वात्सपक्षार्थे द्वित्रांगुलंहित्वा
 तदितरसर्ववेष्टनरूपार्थान्तरपरत्वस्मृतेरिति भाद्वरीत्या सिद्धांतः । प्रभाकररीत्या तु स्पष्टेन सर्ववेष्टनयोर्विरुद्धतया तत्कर्तव्यता बो-
 धकयोरपि विरुद्धत्वादन्याप्यग्राहिप्रत्यक्षेण तच्छ्रुत्यनुमानस्येव स्पष्टेन श्रुतिप्रत्यक्षेण सर्ववेष्टनस्मृत्यनुमानस्य बाधान्मूलश्रु-
 त्वभावेनाप्रामाण्यमिति सिद्धांतः । सूत्रार्थश्च श्रुतिस्मृतिविरोधेऽसति स्मृतिः अनुमानं स्वमूलभूतश्रुत्यनुमापिका । तयो-
 विरोधेतु अपौरुषेयतयामूलानपेक्षश्रुतिवचने मेवमानं स्यादिति तथा च तद्वद्वेषप्रकृतेऽन्यार्थत्वमप्रामाण्यं वा स्यादित्यर्थः ॥
 ॥ सार्वज्ञस्येति ॥ तथा च विवक्षितार्थतत्त्वज्ञानकरणपाटव्योर्हितोपदेष्टृत्वेनाविप्रलंभकत्वविवक्षयोर्लाभइति भावः ॥
 ॥ श्रुतेश्चेति ॥ यदबुद्धिपूर्वकतदप्रमाणं तथापि पीलिकालिपि अबुद्धिपूर्वकश्चेदो अपौरुषेयत्वांगीकारात् अतोऽप्रमाणमे-
 वंति भावः । तद्धृदात्तजैमिनिमूत्रविरोधइत्यत आह ॥ क्वचिदिति ॥ सर्ववेष्टनविषयइत्यर्थः । तदपि कुत इत्यत आह
 मूलमूलिनोरिति ॥ उपजीव्योपजीवकयोरित्यर्थः । अतदर्थं त्वं विष्णुजगत्कारणार्थत्वाभावः । नितरां निरति-
 शयं ॥ ॐ इतरेषांचानुपलब्धेः ॐ ॥ अयोग्यजगत्कर्तृत्वाद्यपेक्षया इतरेषां प्रत्यक्षयोग्यानां फलानां तदुक्तानुष्ठानेऽपि प्र-
 त्यक्षतोऽनुपलब्धेः तद्विसंबादेन नानामोक्तत्वाभिन्तरमृतीनामित्यर्थः । ननु योग्यानुपलब्धेरेवाभावाद्ग्राहकत्वेनायोग्यानां प्र-

त्यक्षानुपलब्ध्याभावनिश्चयायोगात्कथंफलादीनामितिभाष्यमित्यतआह ॥ प्रत्यक्षयोग्यत्वमिति ॥ पूर्वसूत्रसन्निधा-
 पितरुद्रादिजगत्कारणत्वाद्यतीन्द्रियस्येतरेत्यत्रप्रतियोगित्वेनविवक्षितत्वादितिभावः । अतएवप्रागदृष्टादितरेषामित्युक्तं ।
 यया स्वीकृतयासर्वत्पनाऽनुपलब्ध्या ॥ सूचनादिति ॥ तस्यानुक्तोपलब्धिसमुच्चायकत्वादितिभावः ॥ उपलब्ध्या
 र्थेति ॥ उपलब्धःफलानर्थरूपोर्थोयस्यसतथा । सर्वस्यरुद्रकारणत्वप्रतिपादकभागस्य ॥ ॐ एतेनयोगःप्रत्युक्तः ॐ ॥
 एतेनप्रागुक्तफलानुपलभेनयोगशास्त्रमपिनिरस्तमित्यर्थः ॥ अभ्यासावस्थेति ॥ अभ्यासावस्थायामुक्तर्षःसंपत्तिर्यस्मि-
 न्कालतस्मिन्नेवेत्यर्थः । तथाचकालांतरफलदर्शनेनपितदुक्तकालेअदर्शनादप्रामाण्यमितिभावः ॥ १ ॥ अप्रयोजकत्व
 माशङ्क्याह ॥ अविद्यमानाभिधान्नीणामिति ॥ नन्वेवमेकदेशाप्रामाण्येपिजगत्कारणत्वप्रतिपादकभागप्रामाण्यं
 किंनस्यादित्यतआह ॥ एवंचेति ॥ एतददृष्टान्ततस्याप्रामाण्यसाधनसौलभ्यादितिभावः ॥ ॐ नविलक्षणत्वादस्य
 तथात्वंचशब्दात् ॐ ॥ अस्यश्रुतिपंचरात्रस्मृतिरूपशास्त्रस्यतथात्वं । पाशुपतादिवदप्रामाण्यनास्ति । श्रुतेरपौरुषे
 यत्वेनस्मृतेस्तदनुसारित्वेनततोविलक्षणत्वात् । तथात्वंचश्रुतेरपौरुषेयत्वं । स्मृतेस्तदनुसारित्वं चशब्दात् । वाचा
 विरूपेतिश्रुतंभारतंपंचरात्रमितिस्मृतेश्चसिद्धमित्यर्थः । नित्येअपौरुषेये । ततःअदोषत्वात् ॥ वेदादिप्रामाण्य
 स्येति ॥ यथार्थज्ञानजनकरूपत्वस्येत्यर्थः । तज्ञानात् वेदादिज्ञानात् । कुतइत्यतआह ॥ नहिनिर्दोषेति ॥
 निर्दोषश्रुतिरूपग्रहेतदनुसारिस्मृतिस्वरूपग्रहेचेत्यर्थः ॥ श्रुतिस्मृत्योः ज्ञानजनकत्वेतावन्नविवादः । निर्दोषत्वतदनु
 सारित्वग्रहेयथार्थत्वशंकानवकाशत्वेनयथार्थज्ञानजनकत्वरूपप्रामाण्यग्रहेनकिंचिदपेक्षेतिभावः । तथात्वं स्वतःप्रामा-
 ण्यं । स्वतएव । संवादस्वरूपग्राहकैर्गैव । एवंसंवादांतरग्राह्यंप्रामाण्यं ॥ नानवस्थेति ॥ यत्रजिज्ञासाविरहस्तत्र

संवादानपेक्षणादितिभावः ॥ ध्रौव्यादिति ॥ तत्रसंवादापेक्षायामनवस्थैवेतिभावः ॥ फलसंदेहेति ॥ फलज्ञान
प्रामाण्यसंदेहेत्यर्थः । तथाचात्रव्यभिचारान्नप्रामाण्यनिश्चयस्यप्रवृत्तिहेतुत्वमितिभावः ॥ सापिनिःशंकेति ॥
तथाचप्रामाण्यनिश्चयस्यनिःशंकाप्रवृत्तिप्रत्येवहेतुत्वोक्तेनव्यभिचारइतिभावः । यावच्छकमित्यव्ययं सर्वत्रसंवादक
प्रमाणेषु ॥ कच्चिन्नोत्पद्यतइति ॥ व्यासंगकोटिस्मरणाभावादिनेतिशेषः ॥ कथमिति ॥ शंकानिवृत्यर्थसंवादपरं
परायाआश्रयणीयत्वादितिभावः ॥ द्वितीयोनिरस्तप्रायइति ॥ ज्ञानस्यबुभुत्सितग्राह्यतयाज्ञातेवतस्मिन्नप्रामाण्या
नुपलब्धौनिःशंकप्रवृत्तेःतस्याश्चप्रामाण्याध्यवसायाधीनत्वेनतदर्थविशेषप्रमाणरूपजिज्ञासाध्रौव्येततएवव्यासंगकोटिस्मरणा
भावाद्यसंभवेनशंकायाआवश्यकत्वादितिभावः ॥ स्वतस्त्वप्राप्तिरिति ॥ संवादेनाप्रामाण्यशंकानिवृतौस्वरूपग्राहके
नैवप्रामाण्यनिश्चयादितिभावः ॥ शंकाभावेपीति ॥ अप्रामाण्यशंकाशून्यसुखादिज्ञानप्रमाणज्ञानेपीत्यर्थः ॥ संवादक
मुभयत्रापीति ॥ अप्रामाण्यशंकानिरसनेप्रामाण्यग्रहणेचेत्यर्थः कुतइत्यतआह ॥ कल्पकशंकेते
॥ बाधकवदिति ॥ विसंवादवदित्यर्थः । तथाचतत्रयथाविसंवादकस्यप्रामाण्यशंकानिरासाप्रामाण्यज्ञापनयोर्व्यापार
स्तथात्रकिंनस्यादित्यर्थः । तथाचतद्वदेवात्राप्यन्यव्यतिरेकयोःप्रयोजकत्वमितिभावः । वैषम्यमाह ॥ अप्रामाण्य
शंकाशून्यस्येति ॥ सुखादिज्ञानेअप्रामाण्यशंकाशून्यस्यसंवादाभावोपिप्रामाण्यस्यानुभूयमानत्वेनव्यतिरेकव्यभिचा-
रान्नसंवादस्यप्रामाण्यज्ञापनेव्यापारइत्यर्थः ॥ बाधकेनविनेति ॥ तथाचानन्यथासिद्धान्वयव्यतिरेकाभ्यांबाधक
स्याप्रामाण्यज्ञापनेव्यापारइतिभावः । परतः संवादतः । अभ्यासदशापन्नज्ञानप्रामाण्येसिद्धिवारणायाभ्यासदशायामि-
त्युक्तं ॥ प्रतिकूलतर्कंति ॥ अनवस्थारूपेत्यर्थः । स्वतस्त्वस्वरूपग्राहकेनैवप्रामाण्यनिश्चयेनतत्संशयोनस्यादिति-

बाधकसत्वात्कथमनुकूलतर्काभावइत्यत आह ॥ संशयस्येति ॥ दोषात् अप्रामाण्यशंकरूपात् तथाचतर्कस्यान्य
 थासिद्धिरितिभावः । प्राचीनतार्किकमतवष्टुभेनाह ॥ स्वतस्त्वेनेति ॥ बौद्धचार्वकादिविप्रतिपत्या अनुमानादिप्रामाण्ये
 पिसंशयदर्शनादित्यर्थः । यद्वालिंगादिज्ञानप्रामाण्यसंशयेनतज्जन्यानुमित्यादिप्रामाण्यसंशयदर्शनादित्यर्थः । यद्वालिंगो
 पहितलैंगिकभानपक्षेअनुमितिप्रामाण्यस्यसादृशाद्यतिदेशवाक्यार्थोपहितवाच्यत्वभानपक्षेउपमितिप्रामाण्यस्यस्वतस्त्वांगी
 कारात्तयोःप्रामाण्ययोःस्वग्राहकज्ञानप्रामाण्यसंशयाहितसंशयदर्शनादित्यर्थः । तथाचानुभवसिद्धतसंशयोपपत्तिवदत्रापि
 तदुपपत्तिरितिभावः ॥ भागासिद्धिंचाह ॥ अनभ्यासेति ॥ प्रत्यग्रोत्पन्नमुखादिस्थलइत्यर्थः । नन्वथापिप्रामा
 ण्यंपरतोद्वायेतप्रामाण्याप्रामाण्यान्यतरमात्रकोटिकसंशयकोटित्वादप्रामाण्यवदित्याद्यनुमानेनपरतस्त्वसिद्धिरितिचेन्न
 अस्यापिप्रतिकूलतर्कपराहत्याद्युक्तदोषलंघनार्जवालुत्वादित्याशयेनाह ॥ अलमिति ॥ प्रकृतोपयोगाप्रतीतेराह
 ॥ अत्रेति ॥ अनेनेति ॥ भ्रंतदुक्तानुपलक्ष्येऽप्रामाण्यमितिव्याख्यायनित्यत्वरूपविलक्षणत्वंचशब्दादेवेतिव्याख्यानेन
 त्यर्थः ॥ उभयतइति ॥ तस्माइति ॥ नैवशब्दादित्येनेनचेत्यर्थः । तस्मैनूनमभिद्यवेवाचाविरूपानित्यया वृष्णेचोदस्वसुष्टुतिमि
 तिश्चुतिव्याचष्टे ॥ तस्माइति ॥ अभिद्यवइत्यस्यार्थः सर्वतःप्रकाशयेति वृष्णेइत्यस्यातिसमर्थयेति ॥ स्वात्मा
 नमिति ॥ अनेनचिरुपवाक्यमेवेदमितिभूचयति ॥ अनादिबिधनतयेति ॥ अन्यथापौवसूत्यमितिभावः ।
 साक्षितया प्रामाण्यतया ॥ श्रुत्युपपादनमिति ॥ स्वतःप्रामाण्यनित्यत्वयोःसिद्धौवेदप्रामाण्यसिद्धिःतत्सिद्धौचप्रमाण
 भूतवेदेनतत्सिद्धिरित्यन्योन्याश्रयप्रसंगादितिभावः ॥ अप्रामाण्येति ॥ पाशुपतादेरंगीकृते ॥ आपादनमात्रस्य
 क्रियमाणत्वादिति ॥ तथाचवेदप्रामाण्यस्यएतदधिकरणपूर्वपक्षिणांगीकृतत्वान्नान्योन्याश्रयइत्यर्थः । प्रकारांतरेण

अन्योन्याश्रयपरिहरति ॥ युक्तेऽस्मि ॥ भाव्ये आप्त्यनिश्चयाक्षित्यत्वापेक्षत्वाच्चमूत्रप्रमाणस्येतिदेवतानयेवेदनित्यत्वे
 अन्यथानवस्थितिरित्यत्रप्रामाण्यस्यस्वतस्त्वेचयुक्तेऽप्यस्तत्त्वादित्यर्थः । तथाचयुक्तिमिदार्थः श्रुतेः संवादित्वेनोन्यासा-
 न्नान्योन्याश्रयइतिभावः । तदेवाविद्यमानाभिधायकत्वमेव । अत्रदोषएवेत्यत आह ॥ अयमेवेति ॥ उक्तस्यादर्शेन
 मितियदयमेवेत्यर्थः ॥ ॐ दृश्यतेतु ॐ ॥ अधिकारिणांविदोक्तफलदृश्यते उपलभ्यतेइत्यर्थः ॥ योग्यानामिति ॥
 तत्फलइतिशेषः । उपलक्षणमेतत् । तत्कर्मवैगुण्यादिप्रतिबंधकन्यानानामित्यपिद्रष्टव्यं । अप्रामाण्यप्राप्तेरेवेति । अन्यथा
 विप्रलंभकवाक्यस्याप्येवंप्रामाण्यं स्यादितिभावः । कोयमाधिकारोयद्वृतांफलदर्शनेनमितरेषांतदभावाइत्यपेक्षायामाह ॥ अधि
 कारित्वमिति ॥ अन्योपलक्षणमिति । अयोग्यत्वोपलक्षणमित्यर्थः ॥ २ ॥ पूर्वोक्तं उभयविधवाक्यदर्शने तया
 त्वेपीत्यस्योत्तरमाह । मृन्मवत्क्रीति । आदिमृष्टावेवेति ॥ उदाहृतवाक्यानांछाष्ट्रप्रकरणस्थत्वादितिभावः ॥ ॐ अ
 भिमानीव्यपदेशस्तुविशेषानुगतिभ्यां ॐ ॥ मृदब्रवीदित्यादावभिमानीचेतनस्यैवव्यपदेशेनजडस्य नन्वभि
 मानिन्याअप्रत्यक्षत्वंपृथिव्यादिवस्त्वंतरमग्निशायवचनादिकंचकथं । कथंचपरिच्छिन्नानेकाभिमान्यमानगतत्वमित्यतउक्तं ।
 ॥ विशेषानुगतिभ्यामिति ॥ विशिष्यतइतिविशेषः शक्तिः अनुगतिः व्याप्तिः ताभ्यामित्यर्थः ॥ अवधारणइति ॥
 तत्सचक्षुष्यादिवैकेनाभिमानिपदेनान्वयः । ननुनयुक्तिविरोधमात्रेणश्रुतेरन्यार्थकत्वंचल्यते । किंतुयुक्त्युपजीव्यप्रत्यक्ष
 विरोधादित्यत आह ॥ नचेति ॥ आदिकालीनमृदादीनामिवश्रुत्यावचनादिकमुच्यतेतेषांचनास्मदादिप्रत्यक्षत्वमितिनप्र
 त्यक्षंश्रुत्युपजीव्यामितिप्रागेवोक्तमित्यर्थः ॥ अन्यार्थकल्पनइति ॥ तदर्शनेनत्वादिन्यायेनमृदादिशब्दानामभिमान्यमाना
 नान्याभिमानिवैवमुच्यत्वेनमृदादिशब्दानांमुख्यार्थलाभायैवान्यार्थग्रहणंनयुक्तिविरोधभी

न्येतिभावः । नाभिमानीदेवताः संतीत्यन्वयः ॥ वचनाद्ययोगेति ॥ शरीराद्यभावेवागाद्यभावादितिभावः । उक्तं तथा
 हीत्यनेन देवतेतितासामितिचैवरूपेणप्रयोगेहेतुमाह ॥ अत्रेति ॥ ननुसूत्रेअभिमानीनीनाव्यपेदशइतिसंभवात्कैकव
 चनमित्यतआह ॥ दृश्यतेचेति ॥ अभिमानीन्याइत्येकवचनातविग्रहस्यग्राह्यत्वमितिभावः । ननुतासांसांसांमर्थ्यमिति
 भाष्येणदृश्यतेचेतिमूत्रेसामर्थ्यस्यैककर्मत्वमुच्यते नदेवतायाइतिकथंतदत्रविग्रहज्ञापकमित्यतआह ॥ दृश्यंतइति ॥
 तत्रताइतितच्छब्देनदेवतानामपिपरामर्शादितिभावः ॥ ॐ दृश्यतेच ॐ ॥ अभिमानीदेवतातत्सामर्थ्यचयोगिभिरुपल
 भ्यतेचेत्यर्थः ॥ कुतइति ॥ महद्भिः दृश्यतइत्येतत्कुतःप्रमाणादस्माभिर्ज्ञेयमित्यर्थः । महद्भिरित्येतत्स्वारस्यानु
 सारेणाह ॥ अथेवेति ॥ अभ्युपगममइति ॥ अभ्युपगमरूपमूलंदृश्यतेचेतिमूत्रेणोच्यतइत्यर्थः । एवंतासामितिभा
 ष्यमाकांक्षाक्रमेणद्विधायोजयित्वाइदानींयथाक्रमेणयोजयति ॥ अथेवेति ॥ अत्रसूदृढवर्षादित्यादौ ॥ ३ ॥ नन्वत्र
 अन्यस्यकारणत्वनिषेधपरतयाश्रुतिमूत्रव्याख्यानामभावस्यचभावोपिधर्मोथापिहिर्मिणइत्यनुव्याख्यानविरुद्धं । तत्रवि
 द्वाग्भागभावस्यैवकारणत्वनिषेधपरतयाव्याख्यानादितिचेन्न । श्रुतिमूत्रयोरनेकार्थत्वेनैकार्थमभ्युपेत्यप्रवृत्तग्रंथयोर्विरोधाभा
 वान् वक्ष्यमाणत्वात् अर्थाद्युक्तिविरोधइतिभाष्यव्याख्यानावसरे ॥ ॐ अस्मादितिचेन्नप्रतिषेधमात्रत्वात् ॐ ॥
 असेद्वेतिश्रुतावसच्छून्यंकारणत्वेनोच्यतइतिचेन्न । तस्यैकैवल्यप्रतिषेधप्रतीतिविषयत्वेनशशविषाणवत्कारणत्वानुपपत्ते
 रित्यर्थः ॥ तस्येति ॥ घटादौनास्तीति बुद्धिविषयत्वमत्वेपिकारणत्वस्यैकसत्त्वाद्वाभिचारइत्युक्तं ॥ स्वरूपतएवेति ॥
 यावधर्मात्मकतामंतरेणेत्यर्थः । घटादेश्चप्रतियोगित्वरूपभावधर्मात्मकत्वेनवतथात्वमितिनदोषः । स्वरूपतएवप्रतिषे
 द्यबुद्धिविषयत्वंभागभावेवर्ततेतत्रकारणत्वमेवास्तीतिव्यभिचारइत्यतउक्तं । अभावधर्मात्मकतामंतरेणेति । प्रागभावत्व

रूपाभावधर्मात्मकत्वेनैवप्रतिषेधबुद्धिविषयोनंतदतरेणेतिनदोषः । तथेत्यनंतरंसिद्धांतिनिर्देशः ॥ अर्थान्तरइति ॥
 शून्यकारणत्वविषयत्वइत्यर्थः ॥ ॐ अपीतौतद्वत्प्रसंगादसमंजसं ॐ ॥ असतःकारणत्वेअपीतौप्रलये तद्वत्
 प्रसंगात् तन्मात्रात्रशेषप्रसंगात् । असत्कर्तृत्वमतमसमीचीनमित्यर्थः ॥ ॐ ननुदृष्टान्तभावात् ॐ ॥ नप्रलये
 असन्मात्रावशेषोअभ्युपगंतुंशक्यते । तदानींपदार्थसत्त्वसाधकानुमानेदृष्टान्तभावात् दृष्टान्तसद्भावादवेत्यर्थः । दृष्टान्त
 मात्रस्यासाधकत्वादाह ॥ अत्रैताविति ॥ ॐ स्वपक्षदोषाच्च ॐ ॥ स्वपक्षसर्वासत्त्वसाधनेदृष्टान्तभाववरूपदोषाच्चेत्यर्थः
 ॥ परंपरयेति ॥ विमतंप्रलयेअसद्भवितुमर्हतिभावत्वान्नष्टभाववदितिपरंपरयेत्यर्थः । तर्हिप्रसवसर्वासत्त्वाभावःतत्रप्रल
 यकालत्वाभावः यथास्थितिकालइतिव्यतिरेकोऽस्त्वित्यतआह ॥ व्यतिरेकइति ॥ स्थितिकालःअतीतानागतसकल
 पदान्तेनैतः स्थितिकालत्वाद्वात्यतिरेकेणप्रलयकालवदित्यपिब्यतिरेकसंभवादतिप्रसंगइत्यर्थः ॥ एतेनेति ॥ विमतंस्थिति
 कालव्यसद्भवितुमर्हतिभावत्वादतीतभाववदित्यतिप्रसंगेनेत्यर्थः ॥ ॐ तर्काप्रतिष्ठानादन्यथानुमेयमितिचेदेवम
 द्धजिज्ञेक्षप्रसंगः ॐ ॥ तर्कस्यानुमानस्याप्रतिष्ठानादव्यवस्थितत्वेनाप्रमाणत्वात् अन्यथाअसतःकारणत्वादिरूपे
 ऽपिअनुपपन्नमानुंशक्यमितिचेन्न । एवंसतितर्कस्याप्रामाण्यांगीकारेमाक्षाभावप्रसंगइत्यर्थः । ननुत्वयाअसतःकारण
 त्वेनेकेइत्यस्यस्त्वन्मितिनिर्दिष्टमिदंन्यायस्त्वमित्यस्यस्त्वद्विषयस्त्वयायुनस्तर्काभिधानमनुचितं किंचास्मत्तर्कएवत्वत्तर्क
 यावन्नानुपपत्तिरित्यभित्यतआह ॥ नर्हति ॥ प्रामाणिकंतर्कातिरिक्तप्रमाणप्राप्तंयुक्तएवेतिसत्कारणत्वंतुनैवमितिभावः ।
 वादी समर्था समग्रप्रमाणनाभावादितिभावः ॥ शान्त्रमनरेणापीनि ॥ तथाचनेतेनसमयित्वमितिभावः । सोऽपिमोक्षसाध
 क्तापि यथाविचारिकज्ञानुमानप्रामाण्यमपिज्ञान्युपगतं तथापितत्रसंवादेनप्रामाण्यव्यवहारमात्रंतेनांगिकृतंअतएवमुक्तिः ।

यथोक्तं संवादेन च प्रामाण्याभिमानइति ॥ विरुद्धाविति ॥ परस्परमिति शेषः ॥ उभावपीति ॥ किंत्वेकंप्रामाणिकस्य
रमप्रामाणिकमित्यर्थः । इत्यंगीकार्यमितिशेषः । तर्हि विप्रतिपन्नोत्पत्तिः सतो भवितुमर्हतीति प्रकृततर्क एव प्रामाणिकः
सन्प्रतिर्तकवाध्योस्त्वित्यत आह ॥ प्रकृततर्कश्चेति ॥ ॐ एतेन शिष्टा अपरिग्रहाऽपि व्याख्याताः ॐ ॥ एतेन
दृष्टान्तभावेनाभावेन शिष्टा अत्र शिष्टा अपरिग्रहाः वेदपरिग्रहः हितातद्विरुद्धाश्चाकारणत्वादिवादानिरस्ता इत्यर्थः ॥ न संसर्गमि
ति ॥ तस्यापीश्वरजन्यत्वादिति भावः ॥ द्वितीयपादइति शेषः ॥ तृतीयानुप्रवेशादीति ॥
आदिपदेनैतत्पादानंतर्भावग्रहणं ॥ पूर्ववादिति ॥ अर्थाद्युक्तिविरोधोपीत्युक्तरित्येत्यर्थः ॥ अन्ये ब्रवीतीति ॥ जी
वकर्तृत्वेनाभिमतघटादिज्वित्यर्थः ॥ घटादीनां जीवकर्तृत्वाभावइति ॥ यदि घटादीनां जीवकर्तृत्वं न स्यात्तर्हि विम
ते चेतनकर्तृककार्यत्वादित्यनुमाने दृष्टान्ताभावः स्यात् । न वेष्टापत्तिः । तथात्वे अचेतनकर्तृत्वनिषेधाभावापत्तेरित्यर्थ
॥ अस्वातंत्र्यमित्युक्तमिति ॥ तथा च घटादौ पराधीनजीवकर्तृत्वानिषेधाभोक्तानुमाने दृष्टान्ताभावः ॥ ४ ॥ ॐ ओ-
त्रापत्तेरविभागश्चेत्स्याल्लोकवत् ॐ ॥ भोक्तुर्जीवस्यापत्तेर्ब्रह्मत्वप्राप्तेरैकीभवंतीति श्रुत्युक्तत्वेन तयोरविभागः भे
दाभावइति चेन्न स्याल्लोकवत् । यथालोके स्थानैक्याभिप्रायेणोदके उदकस्यैकीभावव्यवहारस्तथैकीभावव्यवहारः स्यादि-
त्यर्थः ॥ उभयगतेति ॥ विरुद्धधर्माधिकरणयोरैक्यायोगाज्जीवस्य असर्वकर्तृत्वादित्यागेनेश्वरगतसर्वकर्तृत्वादि
सालक्षण्यग्रहणेनेश्वरस्य वा सर्वकर्तृत्वादित्यागेन जीवगता सर्वकर्तृत्वादिसालक्षण्यग्रहणेनेत्यर्थः ॥ सर्वथेति ॥ आद्येति
व्याप्तेः द्वितीये संभव इति ॥ कर्माणीति ॥ पूर्वोक्ता कालाद्यभिमानिदेवताः कर्माणि तदभिमानि पुष्करः विज्ञानस्व
रूप आत्मा जीवश्चेत्येतसर्वे अव्यये परे ब्रह्मणि एकैकी भवन्ति संश्लिष्टा भवन्तीत्यर्थः । अतश्च किमिति प्रश्नोत्तरमाह ॥ तेनैवेति ॥

जीवईश्वराभिन्नः तथा श्रुत्युक्तत्वादिन्यत्र व्याप्तिमाह ॥ योयथेति ॥ मुक्तजीवस्य निर्भक्त्येन सर्वकर्तृत्वादि विरुद्धधर्माभावात्तदभिन्नस्यैव स्वसर्वकर्तृत्वनिर्वाहः संभवीत्याशयेन शङ्कते ॥ मुक्तजीवाभिन्नस्येति ॥ विरुद्धधर्माभावोऽपि निर्भक्ताभिन्नस्य सर्वकर्तृत्वरूपधर्मनिर्वाहासंभवात्कथंचिदित्युक्तं । निर्वाहुं निर्वाहिवुं । कुत इत्यत आह ॥ न हीनि । न हि यदभिन्नः पटः कदापि यदधिभ्रतां यातीत्यर्थः । तर्हि श्रुतेः कागतिरित्यन आह ॥ ऐक्ययोगिक्तिस्त्विनि ॥ स्वातं येन स्वेच्छया । नात्र श्रुतरूपचरितार्थत्वमुच्यत इत्यत आह ॥ एवं मुनेरिति ॥ एवं विजानतां मुनीनामात्माधिपतिर्ब्रह्मातिमुक्तः परमात्मानं प्राप्य तादृशं भवति किमुतान्य इत्यर्थः । एतेन धृत्युदाहरणेन आंतरानुपपत्तिचाह ॥ निरंजन इति ॥ सांनिहितेति ॥ एकां भवतीत्यतस्स भीषस्येत्यर्थः । तत्र क्रमेण सारूप्यसामीप्ययोर्भेदविना भूतयोरुक्तेरिति भावः यथा तासं भवादाह ॥ इत्युक्तोऽपीति ॥ अत्र परमात्मनेत्यस्य तत्प्रसादेनैत्यर्थो बोध्यः तादान्म्यमुक्तिरित्यत्र चतुर्थतान्ययोर्दाहृतप्रमाणमाह ॥ हराविति ॥ तादान्म्यहरिणेति योज्यं । हरावित्यनेन तस्मिन्ह आत्मा अन्तःकरणनियतं यत्र भवति तच्च दान्म्यतदेव तादान्म्यमिति वा तस्य हरेरात्मा देहो यत्र प्रवेशस्थानं भवति तच्च दान्म्यतदेव तच्च दान्म्यमिति वा तादान्म्यमोक्ष इत्युक्तं भवति ॥ अल्पेति ॥ अधमेत्यर्थः । एतन्नासौ भवतीत्यादिकं ॥ वर्तमानेति नाश्रुतं वर्तमाननिषेधादिन्यर्थः ॥ फलाध्यायेति ॥ चतुर्थाध्याय एव मुक्तिरूपफलविचारादिति भावः ॥ चेतनं चेतनेति ॥ यदुक्तं प्रकृतिनयं ब्रह्मणश्चेतनाचेतनात्मकप्रचोपादानत्वेन तदभिन्नत्वापि । तदयुक्तं । तथात्वे भोग्याः षयादिपदाभिधेया चेतनस्य भोक्तृविषयशब्दाभिधेयं चेतनत्वप्रसंगात् । यद्यदभिन्नाभिन्नतत्तेनाभिन्नामिति व्याप्तेः । तथा चाचेतनाभोग्यश्चेतनाभोक्तृत्वव्यवस्थानस्यात् न चेषापतिः प्रत्यक्षसिद्धत्वादित्यर्थः ॥ समुद्र इति ॥ यथा फेनतर-

गादेः समुद्राभिन्नत्वेन परस्परमैक्येऽपिव्यावहारिकभेदेनान्योन्यव्यवस्थायैः परिहारेपीति ॥
 प्रथमानि क्रमेण भावादिभिः ॥ ब्रह्मात्मकत्वनिरासेनेति ॥ प्रकृतिनयादिभाष्योक्तदिशा ब्रह्मोपादानकत्वा
 भावेन तदात्मकत्वे निरस्ते उक्तशंकाया एवातुदयान्नतस्साधानान्या व्याख्यानं युक्तमित्यर्थः । भोग्यस्य भोक्तृत्वापत्ते
 रितिव्याख्याने अश्रुतकल्पनं चेत्याह ॥ भोक्तृत्वमेवेति ॥ ५ ॥ तस्य जगत्कर्तृत्वस्य तेन युक्तिविरुद्धत्वलक्षणने
 साध्यैककल्पपरिहरति ॥ घटसृष्टाविति ॥ ॐ नदनन्यत्वमारंभणशब्दादिभ्यः ॐ ॥ स्वतंत्रसाधनस्य तदन
 न्यत्वं ब्रह्मानन्यत्वं तदतिरिक्तं स्वतंत्रसाधनं नास्तीति यावत् आरंभणमुपादानं तदभावप्रतिपादकश्रुतः अपरतंत्रत्वा
 दियुक्तिभिश्चेत्यर्थः । किमुक्तं भवतीति प्रश्नात्तरमाह ॥ स्वरूपसामर्थ्यादेवेति ॥ नतु साधनांतरापेक्षेत्यर्थः ।
 आक्षेपमात्रस्याभिमतसाधकत्वाभावादाह ॥ विपर्ययेऽप्यवसानादिति ॥ न किंचित्त्व्यादिरूपेणेत्यर्थः ॥
 सिद्धसाधनमेवेति ॥ ईश्वरस्य स्वतंत्रसाधनसापेक्षतांगीकारादिति भावः । यतो भूमिजनयान्विश्वकर्माविद्यामौर्णोन्माहि
 ना विश्ववशा इत्युत्तरार्धेन सह किं सिद्धिर्निराश्रुतिव्याचष्टे । विद्वत्कर्मेति । वीत्युपसर्गाद्विभूवेति शेषोक्तिः । येन च अधिष्ठा
 नादिना और्णोदित्यस्यार्थः ॥ आवृणोदिति ॥ भूमिद्यामितिवर्तते कतमत्स्विदिति किमित्यर्थः । कथेत्यस्यार्थः कथं रूपमि
 ति ॥ समत्वादिति ॥ कुत्साप्रश्रविते केषु क्षेपे किं शब्द इष्यत इत्युक्तेरिति भावः ॥ किंस्विद्धिमस्येति ॥ हिमस्य
 भेषजमौषधं निवारकं किंस्वित् किमित्यादिप्रश्नस्याग्निर्हिमस्य भेषजमित्यादिपरिहारवदित्यर्थः । युक्तिभिरिति बहुवचनघट
 नायाह ॥ अत्रेति ॥ ईश्वरः स्वतंत्रसाधनं नापेक्षत इति प्रतिज्ञायामित्यर्थः । अपरतंत्रत्वात् परसापेक्षत्वाभावात् ।
 स्वतंत्रत्वात् स्वच्छानुसारित्वात् अतो नाभेदः ॥ ॐ भावे चोपलब्धेः ॐ ॥ ईश्वरातिरिक्तस्वतंत्रसाधनस्य भावेऽसत्त्वे

॥ ६ ॥

उपलब्धेः प्रसंगः प्रमाणैरुपलभ्येतेतियावत् । तर्हि वेदानुक्तानरमोपास्यानां गुणादीनामभावप्रसंग इत्यत आह ॥ भगव
दिति ॥ कतिपयगुणादीन्विशिष्योक्ता इतो न्येयपिसतीति प्रतिपादने सामान्यतः श्रुत्युक्तत्वं प्राप्तमिति भावः । अवष्टभ्य आ
श्रित्य ॥ ॐ सत्त्वाच्चावरस्य ॐ ॥ अवरस्य भगवदधीनस्य सत्त्वादेव नाद्वय इत्यादि विरोध इत्यर्थः । अद्वाः संभूतः पृथि
व्यैरसाच्च विश्वकर्मणः समवर्ततायि तस्य त्वष्टाविदधद्रूपमेतितत्पुरुषस्य विश्वमाजानमग्र इति श्रुतिव्याचष्टे ॥ तत्पुरुषा-
ख्य इति ॥ अवादीत्यादिपदेन पृथिवीतन्मात्राभिर्भूतगुणैः शब्दादिभिः आजानमित्यस्यार्थो जात इति । अथ शब्दो हेत्व
र्थ इत्याशयेनाह ॥ यस्मादिति ॥ उच्यते एको नारायण आसीदित्यादौ ॥ साधनाद्यपेक्षानि ॥ किंस्विदासीद
यादिसाधनोक्षेपः अद्वाः इत्यादिना चतद्भावः । न ह्येतद्वयं प्रकारांतरेण युक्तं । अतः स्वातंत्र्येण नास्ति तदधीनतया स्तीत्ये
वांगीकार्य तथा चेदमपि नन्वित्यादि चोद्योत्तरमित्यर्थः ॥ ॐ असद्व्यपदेशाच्चिति चेन्न धर्मांतरेण वाक्यशेषात् ॐ ॥
नासदासीदिति प्रलये सर्वासत्त्वप्रतिपादनेन साधनस्यैवाभावात् तस्यैव धर्माधीनत्वमिति चेन्न । स्वतंत्रत्वादि धर्मांतरेणैवा सत्त्व
व्यपदेशो न स्वरूपेण । तदभावात् कुतः तम आसीदिति वाक्यशेषे प्रकृत्यादिसत्त्वप्रतिपादनेन तदन्यथानुपपत्तेरित्यर्थः ।
नासदासीदो सदासीत्तदानीनासीद्रजनो न्योमापरो यत् । किमावरीवः कुहकस्य शम्भुभः किमासीद्ब्रह्म गभीरं नमृत्युरा
सीदमृतं न तर्हि नराभ्या अनन्द आसीत्प्रेकतः आनीदवातं स्वधया तदेकं तस्माद्धान्यं न परः किंच नासेति श्रुतिव्याचष्टे ॥ तदा-
नीमिति ॥ यदन्यद्वा योश्चांतरिक्षाच्च तत्सदिति वाच्यं तरेक्षं चासीदिति श्रुत्यनुसारेणासच्छब्दस्य वाधाकाशपरत्वात्सच्छब्द-
स्य पृथिव्यमजः परत्वादाह ॥ पंचभूभूतानिति ॥ रजः शब्द उपलक्षक इति भावेनाह ॥ गुणत्रयमिति ॥ परं व्याप्ता
व्याकृताकाशमिति तत्त्वोद्योतदीकायां व्याख्यातत्वेऽपि साधनसत्त्वाक्षेपप्रकरणादत्र परं व्यापमप्रकृतिरिति व्याख्यानं । तर्हितद्वा

॥ ६ ॥

नीमितिस्पष्टत्वाद्भोक्तं । प्रकृतइत्यस्यार्थःप्रभावइति कुहेत्यस्यकुत्रेति शर्मन्नित्यस्यसुखार्थमिति आवरीवइत्यस्यावर्त
 तेति निवर्तान् वातप्रेरणांविना ॥ चिकृतेति ॥ महदाद्यात्मनापरिणतरूपनासेत्यर्थः ॥ धर्मांतरापेक्षयेति ॥
 व्यक्तंनसीदित्यादिध्ययम् । तमआसीत्तमसागूढहमग्रेप्रकृतंसलिलंसर्वमाइदमित्तिवाक्यंव्याचष्टे ॥ यत्तमइति ॥
 आइत्यस्यार्थोअपरिमितमिति अप्रकृतंप्रभावरहितमितिसफुटं । अन्यथास्वरूपतोअसत्त्वे व्यवहारं अयंभोक्ताइदंभोग्य
 मितिलोकैर्क्रियमाणं ॥ वाचारंभणमिति ॥ विकारोनामधेयविकारिसर्वजगत् वाचारंभणवागालंबनमा
 ब्रनवस्तुतोब्रह्मव्यतिरेकेणास्तीतितदभिमतार्थः । अजामेकांलोहितशुक्लकृष्णांवर्णांप्रजांजनयतींसरूपामितिपूर्वार्धेनसहा
 जोह्यकइतिश्रुतिंव्याचष्टे ॥ रजःसत्त्वेति ॥ तर्हिजीवेशभेदकिमायातमित्यतआह ॥ अत्रेति ॥ तस्यापिगुहाधिकरण
 न्यायेनभोगस्यसर्वदातदवद्धत्वस्वरूपत्यागस्यचसद्भावात् क्रियाप्रबंधलडितिस्मरणादितिभावः । प्रकृतोपयोगमाह
 ॥ नित्यमबाध्यमिति ॥ एतेनदृष्टानुसारेणेत्यनेन ॥ श्रुतिश्रुक्तिभ्यामिति ॥ एकैकया असिद्धत्वेपिसमुचितयोर
 नेकत्वेनप्रावल्यात्तत्सिद्धिर्भवध्यतीतिभावः ॥ तत्तोपीति ॥ अनेकत्वोपक्षयास्वभाववलीयस्त्वस्यतयोःस्वभावोबलव्या
 नितिभमाणसिद्धत्वादितिभावः ॥ आभासत्वाच्चेति ॥ तथाचनानेकत्वेपिप्राबल्यमितिभावः । अनाद्यनंतमित्या
 दिबहुप्रमाणोदाहरणानुरोधेनाह ॥ प्रबलबहुप्रमाणेति ॥ विभज्यविविच्य तदर्थेप्रतीयमानार्थे अनुभवस्य
 शास्त्रविशिष्टत्वाभावादाह ॥ तदनुकूलइति ॥ शास्त्रार्थविषयतयाशास्त्रानुकूलइत्यर्थः ॥ तत्साधनत्वेति ॥
 ज्ञानावरत्वेहेतुः एवमनुप्रमाणस्येत्याद्यपि सर्वविषयेप्रत्यक्षादुत्तमत्वे प्रमाणांतरत्वेति प्रत्यक्षावरत्वेहेतुः ॥ ॐ युक्तेः
 शब्दांतराच्च ॐ ॥ स्वेच्छयासाधनानंतरोपादानस्य युक्तेः युक्तत्वात् महिमाऽविरोधित्वादितियावत् । प्रागुक्त

शब्दोत्पत्तिरयशब्दस्यतद्देहकस्यसत्त्वाच्चनसाधनाभावोवाच्यइत्यर्थः ॥ लोकसिद्धत्वादिति ॥ स्वार्थीनभूत्यादि-
सापेक्षमहत्तेः राजादौदृष्ट्यादितिभावः ॥ साम्येनेति ॥ दृढांगस्यलीलायादङ्गहीत्वागच्छतस्तान्निरपेक्षत्वप्रसिद्धेर-
तिभावः ॥ अधिकोत्कर्षेति ॥ सकलवैभवेनराजगमनस्यतद्धेतुत्वदर्शनादितिभावः । राजस्तत्सत्त्वात्तथास्तुप्रकृते
साधनोपेत्यनउक्तं ॥ साधनसत्त्वाभ्युपगमेनेति ॥ उक्तरीत्येतेशेषः । अद्वाःसंभूतोहिरण्यगर्भइत्यष्टावितिश्रु-
तिः । हिरण्यगर्भःअनुप्रलक्षितैःभूतैःसंभूतइति । कलापुहूतःकाष्ठाश्चाहारात्राश्चसर्वशः अधमासामासाक्रतवः संवत्सर-
श्चकल्पंतामित्यनेनोक्ताः कलाव्यष्टादेवताश्चसंभूताइतितत्त्वप्रदीपिव्याख्याता ॥ प्रतीतिश्चेति ॥ ईश्वरकर्तृकहिरण्यगर्भ-
उत्पत्तेरैवावादिसाधनान्तरप्रतीतिरित्यर्थः ॥ प्राचीनेति ॥ अद्वाःसंभूतःपृथिव्यैरसाच्चेत्यादीत्यर्थः ॥ ॐ षष्ठवच्च ॐ ॥
पञ्चदशतन्माभनान्सोपेक्षत्यर्थः ॥ ॐ यथाप्राणानादिः ॐ ॥ यथाप्राणदेहद्रियादिकमेरणार्थमीशानुप्रविष्टत्वेनास्य-
नेत्येतेषांसाधनानामपेक्षत्यर्थः । ननुनप्रपन्नगमात्रमुच्येतेनमेरणार्थमित्यतआह ॥ अन्यथेति ॥ ६ ॥ तदनंतरं एते
नेत्यनंतरं । अनपेक्षकोऽङ्गदेव । अनुभवात् यदादिकार्ये श्रान्तइति भावेक्तःश्रान्तिरित्यर्थः ॥ एवंचेति ॥
सहस्रार्थिकं अन्यानार्थीनजीविकर्तृककार्यत्वाद्धवदितिप्रयोगादितिभावः ॥ ॐ इतरव्यपदेशाच्छिताकरणादिदोष-
द्वल्लक्षितः ॐ ॥ इतरस्यजीवस्यजीवाद्धवतीत्यत्रकारणत्वेनव्यपदेशात्तस्यस्वतंत्रकरणत्वमितियदितिहिहिताकरणाहित-
करणयोर्दोषत्वप्रसक्तिः । ततस्म्यनस्यातामितियावत् । नहिस्वतंत्रस्यतद्व्यपुक्तं । ईश्वरार्थीनकर्तृकत्वेवसयथाकारयति
नवाकरेर्गतिनदोषत्वमितिभावः ॥ नियमादिति ॥ लोकेमासादादिमहाकार्यकर्तुः श्रमादेःदर्शनादितिभावः ।
॥ ॐ अधिकंनुभेदनिर्देशात् ॐ ॥ ब्रह्मतु अधिकशक्त्यादिमत्वेनजीवतोभ्यधिकं श्रोतेत्यादिनाभेदस्याखिलश्रोतृ-

त्वाद्यतिशयस्य निर्देशादित्यर्थः ॥ ईश्वराभ्युपगमेति ॥ अभ्युपगमेतत्साधकमानविरोधः । तेन कर्तृत्वेनैव सिद्धेः
 अनभ्युपगमे दृष्टांताभाव इत्यर्थः ॥ परसिद्धे नैवेति ॥ तथा चेनंदंसाधनानुमानं किंतु दूषणानुमानं यदीश्वरो न न्या
 पेक्षया जगत्कर्ता तर्हि चेत्तन्वाज्जीवो विरोधोऽपि तथैव जगत्कर्ता स्यादिति परसिद्धे नैव परस्य बोधनादित्यर्थः । यथाहुः परसिद्धे दूषण
 मिति ॥ ॐ अहमादि वचनदनुपपत्तिः ॐ ॥ जीवस्य चेत्तन्त्वे व्यग्रमादिवत्पाषाणादिवत् अस्वतंत्रत्वेन स्वतंत्रकार
 णत्वा नुपपत्तिरित्यर्थः । तर्हि कथं निर्णय इत्यत आह ॥ स्वतंत्रो होति ॥ स्वरूपप्रमितिप्रवृत्तिपुपरानपेक्षत्वं हि स्वतंत्रत्वं
 कार्यकरणे परानपेक्षत्वं च तदंशभूतं प्रवृत्तौ परानपेक्षरूपत्वात् समुदायत्वेनैकदेशसाधनचरंगतं । शतवत्त्वेन पंचाश
 त्वसाधनात् अतस्तदेव प्रयोजयकमित्यर्थः ॥ अपिशब्दार्थ इति ॥ तथापीत्यर्थ इत्यर्थः । एतेन जीवस्यास्वातंत्र्यप्रमु
 क्तकर्तृत्वकथनेन ॥ कर्मसापेक्षनयेति ॥ जीवस्यास्वतंत्रकर्तृत्वेऽपि न हि ता क्रियादिदोषप्रसक्तिः स्वीयहितक्रियादिप्र
 तिबंधकवशात्तदुपपत्तिरित्यर्थः । भाष्ये इच्छानुसारेण कदाचिदेकभंगकदाचित्सर्वार्ण्यगानि गयति चेष्टयत इत्यर्थः । पूर्वा
 रुचिभूचयवैवाह ॥ अस्वातंत्र्यस्येति ॥ ॐ उपसंहारदर्शनात्तेति चेन्नक्षीरवाह ॐ ॥ जीवोऽपसंहारस्य आर
 ब्धकार्यसमापनस्य दर्शनाच्च स्वतंत्रकर्तृत्वानुपपत्तिरिति चेन्न । क्षीरवत् यथा गोपुद्गदयमानं क्षीरं प्राणाधीनं तथा जीवप्रतीय
 मानमपि तदीशधीनमित्यर्थः । अवसाययति समापयति ॥ ॐ देवादि वदपिलोके ॐ ॥ देवादीनामिव सतोऽपि ईश्व
 रस्यानुपलभ्योक्तः । तेषां तादृशसामर्थ्येनादृश्यत्वेऽपि शस्यतत्त्वत इत्यत उक्तं ॥ अपिलोको इति ॥ पिशाचादीनाम
 पि तादृशसामर्थ्यमस्ति किम्बीश्वरस्येत्यर्थः ॥ तच्चेति ॥ अभिमान्यधिकरणे तादृशवत्त्वप्रतिपादितमित्यर्थः । तदभा
 वात् अश्रुतकल्पनाभावात् युक्तीनामित्येत्याहारं विना योजयति ॥ वाक्यानामिति ॥ ॐ कृतलप्रसक्तिर्नि-

वयवत्वशब्दकोपोवा ओं ॥ जीवः सर्वकार्येषु सर्वसामर्थ्येन प्रवर्तते एकदेशेन वा नाद्यः तृणादानादावापकृत्स्न-
 त्तमर्थ्यप्रसक्तः न द्वितीयः निरंशत्वप्रतिपादकश्रुतिविरोधादित्यर्थः । अयमित्यनुवादः । एतेन निरंशत्वश्रुतिव्या-
 जोपेन ॥ कार्यानुसारेणेति ॥ शिलोद्धरणेन सर्वशक्त्या प्रवृत्तिः तृणोद्धरणे एकदेशेन प्रवृत्तिरित्यर्थः । उपहितः उपाधि-
 संबद्धः ॥ सर्वस्येति ॥ महारजनाद्युपाधेः स्वासंबद्धभागादेव भेदकत्वादिति भावः ॥ स्वाभाविकाद्वित्वेति ॥
 अन्यथोपाधिसंबंधात्पूर्वअंशव्यवहारायोगादिति भावः ॥ अनवस्थेति ॥ तस्याप्यौपाधिकांशसंबंधस्यैव कव्यत्वादि-
 ते भावः ॥ नापीति ॥ अविद्याया अपि अस्वतंत्रत्वादिति भावः ॥ ७ ॥ उक्ततन्याग्रइति ॥ प्रथमाध्यायोक्तप्र-
 णाणानीत्यर्थः ॥ नेह नानेति ॥ इह ब्रह्मणि नाना अंशादिविभागो नेत्यर्थः ॥ एतेनेति ॥ ईश्वरस्य दोग्धिवप्रतिपा-
 नेनेत्यर्थः । न हि स्वदोषपरिहाराक्षमः परदोषपरिहरतीति युक्तमिति भावः ॥ ओं श्रुतेस्तु शब्दमूलत्वात् ओं ॥ ने-
 त्रस्य कर्तृत्वयुक्तिविरोधः श्रुतेस्तु । लोकविरुद्धधर्माणामीशे अविरुद्धत्वप्रतिपादकश्रुतेरेव । श्रुत्युक्तमपि युक्तिविरुद्धकथ-
 मभ्युपयमित्यत उक्तं ॥ शब्दमूलत्वादिति ॥ शब्दैकप्रमाणकत्वादीश्वरस्य न तत्र युक्तिविरोधः शंक्य इत्यर्थः ॥ शब्दैकस-
 मधिगम्यत्वस्येति ॥ शब्देतरप्रमाणगोचरत्वस्येत्यर्थः । तथोक्तइति अमनुरवागनिद्रोऽप्रवृत्तिरित्युक्तयेत्यर्थः ।
 स्वयंतुमंतृत्वादिमनुरित्याद्युक्तइत्यपि ध्येयं ॥ ओं आत्मानि चैवं विचिन्ताश्चाहि ओं ॥ आत्मानि च परमात्मन्येव एव विधा-
 युक्तिविरोधनिरासकाः विचिन्ताः अधटितयत्काः शक्तयः सति न जीवे विचित्रशक्तिरिति श्रुतेरित्यर्थः । विचित्रशक्त्युक्तिवि-
 रोधनिरासकत्वं कुत इत्यत आह ॥ तदुक्तमिति ॥ गीताभाष्ये इति शेषः ॥ ओं स्वपक्षदोषाच्च ओं ॥ जीवपक्षकृत्स्नप्रस-
 क्त्यादिदोषादेव युक्तिविरोधानां विरोधतानेन तव्य इत्यर्थः । निरंतरशब्दार्थो निर्भेदइति ॥ पुण्यपापेति ॥ तेन स दोष

इत्यनेन पुनरुक्तिरिति भावः ॥ ॐ सर्वोपताचत दर्शनात् ॐ ॥ आत्माख्यदेवतासर्वाभिः शक्तिभिरुपेता ।
 तथाच ज्ञापकसर्वैरुक्तिभिश्चुतिरित्यर्थः । आत्मनीतिप्रकृतत्वात्सर्वोपतइति पुष्टिर्गनिर्देशः स्यादित्यत आह ॥ श्रुत्यनुसारेण
 ति ॥ ॐ विकरणत्वाच्चेति चेत्तदुक्तं ॐ ॥ अपाणीत्यादौ हस्तादिकरणशून्यत्वोक्तेर्नेशस्यकर्तृत्वमिति चेन्न
 तत्करणादिराहित्यं प्राकृतविषयमितितत्रैव न तस्येत्यनेनोक्तं यत इत्यर्थः । मृतस्येति दृष्टान्तः ॥ प्राकृतविषयत्वेनेति ॥
 यत्र कार्यप्रकृतिजन्यमित्युक्तेरिति भावः ॥ ८ ॥ अपूर्णत्वादिति ॥ सृष्ट्यादिनायत्प्रयोजनं तदूनत्वादिति भावः
 ॥ ॐ न प्रयोजनवत्त्वात् ॐ ॥ नेश्वरप्रवृत्तिः स्वप्रयोजनार्था कुतः प्रयोजनवत्त्वात् । प्रवृत्त्याय त्प्रयोजनं प्रागेव तद्व
 त्वादिति भावः ॥ प्राप्तप्राप्तव्येति ॥ प्राप्तप्राप्तव्येनासौ तथोक्तस्तस्मादित्यर्थः ॥ ॐ लोकवत्तुलीलाकैवल्यं ॐ ॥
 लोकमत्तार्द्रत्वादिक्रियायथा तथेशस्यापि सृष्ट्यादिक्रिया लीलायाः कैवल्यं कैवल्यं प्रयोजनं विनालीलेवत्यर्थः ॥
 ॥ लोकानुग्रहेति ॥ अनेन कृपालूनां कैवल्यं परप्रयोजनोद्देशेन प्रवृत्तेर्दृष्टत्वात्परमकृपालोरीश्वरस्य प्रयोजनोद्देशेन प्रवृत्ति
 रित्यपि समाधानं सूचितं ॥ ९ ॥ नैर्घृण्येति ॥ निर्दयत्वमित्यर्थः । विभागेन विषमतया ॥ ॐ वैषम्यनैर्घृण्येन
 सापेक्षत्वात्तथा हि दर्शयति ॐ ॥ नेश्वरस्य वैषम्यनैर्घृण्ये कर्मसापेक्षत्वात् ह्यिस्मात्तथा प्रस्तुतार्थदर्शयति ॥
 पुण्येन पुण्यमिति श्रुतिरित्यर्थः ॥ ॐ न कर्मावभागादिति च ज्ञानादित्वात् ॐ ॥ ईश्वरापेक्ष्यं कर्म नास्ति कुतः अदि
 भागान् अस्वतंत्रत्वात् तस्यापीशकृतत्वादित्यावत् । स्वकृतकर्मापेक्षया फलदानेनैव प्रम्याद्यनिस्तारदिति चेन्न ।
 कर्मप्रवाहस्यानादित्वेन पूर्वपूर्वकर्मोत्तरोत्तरं कर्मकारयित्वा तदनुसारेण फलदानेन दोषाभावादित्यर्थः ॥ ॐ उपप-
 द्यते चाप्युपलभ्यते च ॐ ॥ कर्मापेक्षणे पिस्वातंत्र्यमुपपद्यत एव । तस्य स्वाधीनत्वात् स्वाधीनकर्मोपेक्षानामानपेक्षे

वेतिपुनर्वैषम्यादीत्यतउक्तं ॥ उपलभ्यतेचेति ॥ तादृशवैषम्यादिकंसङ्गारयेदित्यादिश्रुतावदोपलब्धोपलभ्यतएवे-
त्यर्थः । तदुक्तमनुव्याख्यानं वेदानामाप्यकारणमेवैषम्यादिकंनारीकार्यं । अन्यतुस्वाधीनकर्मसोपक्षत्वेनप्राप्तव-
त्पन्थादिनामर्कदोषित्वस्य ॥ १० ॥ तद्विषयादासंगतिरितिपृच्छति ॥ किमुक्तंभवतीति ॥ उत्तरमाह ॥ उक्ता
वशिष्टेति ॥ अतिस्तंगादिति ॥ द्यूममद्भायेपितकियतदग्न्यादिवानसमादित्यर्थः ॥ ॐ सर्वधर्मोपपत्तेश्च ॐ
तदेवांशार्थाज्ञानानंदीनांमूलपुनरेतत्प्राप्तिरिद्वत्प्रादुर्भावाश्रुतायितिश्रुतिसिद्धत्वाच्चेत्यर्थः । रसादीत्यादिपदेनचतु-
र्मुत्प्रवृत्तं । तस्यापिश्रुत्यनुक्तभारताद्युक्तगुणचैतयितृत्वादितिभावः ॥ ११ ॥ इतिश्रीमत्तत्त्वप्रकाशिकावाक्या-
धर्मजवाशंकरायांश्रीनिवासाविरचितायांछिन्नीयाध्यायस्यप्रथमः पादः ॥ २।१ ॥ ॥ ॥

॥ ९ ॥

॥ श्रीमत्कृष्णद्वैपायनानयनमः ॥ इदानींसमयविरोधनिराकरणेनिमित्तमाह ॥ सर्वविरोधानामिति ॥ इदानींत-
नसमयानांकथमपरूपयश्रुतिरिद्वजगत्कर्तृत्वविशेषित्वनित्यतउक्तं ॥ अमादीनि ॥ प्रवाहोअनादीत्यर्थः । वेदि
कृतसम्यतृतीयम्यमन्यान्वर्धद्विविध्यमित्यनआह ॥ वेदवादिनां नि ॥ वेदावष्टभेनपूर्वपक्षकुर्वतां असदित्या-
दौप्रथमपादोनिगृह्यतवादिनिभावः । अक्षपादेतिनारदीयस्मृतिः तेषुद्वेकुपु ॥ अतिप्रसंगेति ॥ रक्तंतुनाशुल-
दोर्नित्यस्यत्यर्थः ॥ ॐ रचनानुपपत्तेश्चनानुनानं ॐ ॥ सांख्यादृष्टानपरीकल्पितप्रधाननकर्तृ कुतःरचनानु-
पपत्तेर्ननुस्य रचयितृत्वाद्युपपत्तेः तत्र मानाभावाच्चेत्यर्थः ॥ कारणत्वमात्रसाधकमिति ॥ उपादानत्वेना-
प्यनयोपरितिभावः ॥ ॐ द्रष्टृत्वे ॐ ॥ पटादिमृदावेतनप्रवृत्तदर्शनाच्चप्रधाननकर्तृत्वस्य ॥ व्यवहारमात्रमिति ॥

॥ ९ ॥

नत्वात्मनिकर्तृत्वावगाह्यनुभवइत्यर्थः ॥ अन्यथेति ॥ अहंहुःस्वीत्येतदपिव्यवहारमिति वक्तुं शक्यत्वादिति भावः ॥
॥ चरस्परश्रयेति ॥ प्रकृतेः कर्तृत्वसिद्धौ अहंकारोमीत्यादेः व्यवहारमात्रत्वसिद्धिः तत्सिद्धौ दृष्टान्तस्य साध्यविकलत्वेनानु-
मानस्याविरोधकत्वनप्रकृतेः कर्तृत्वसिद्धिरित्यन्योन्याश्रयप्रसंगादित्यर्थः । इच्छरेछानुसारित्वस्य घटादिमृष्टावपि सत्त्वेन
न दृष्टान्तः साध्यविकलइति भावनह ॥ प्रतिपादयिष्यतइति ॥ उत्तरसूत्रद्वयेनेत्यर्थः ॥ ॐ पर्योबुबच्चेतत्त्रापि ॐ ॥
यथापयः क्षीरं स्वतोदध्यात्मना परिणमते यथाचांबुजलं स्वतोगच्छति तथा प्रधानं कर्त्रिति चेन्न । तत्रापि पयः प्रभृतिष्वपि
ईक्षमहृतेः श्रुतिसिद्धत्वादित्यर्थः । स्यंदतेक्षवति स्यंदस्त्रवणइति यातोः । पर्योबुवदेवायस्कांतोपि शशीनां स्त्वि-
तआह ॥ उदाहरणेति ॥ तदेव व्यनक्ति ॥ नहीति ॥ ॐ ह्यतिरेकानवास्थितेश्चानपेक्षत्वात् ॐ ॥
न नृत्तइति श्रुत्या ईशव्यतिरेकेण कस्यापि कर्मणो अनवस्थानाच्च न कोपि दृष्टान्तः सिध्यति । अतो न पेक्षणीयत्वात् सद्भिरनादरणी-
यत्वाच्चाचेतनस्य कर्तृत्वमित्यर्थः । निषुसीदगणपते गणेषु त्वामाहुर्विप्रतमं रुचीनां न नृत्ते त्वत्क्रियते किंच नारे महामकमधवांचि-
त्रयर्चेति श्रुतिव्याचष्टे ॥ इद्विधेति ॥ मगवच्छब्दार्थो धनवानित्यादि निषुसीद अत्यंतस्थितो भव । निस्वित्युपसर्ग-
द्वयं अकर्मित्यस्यार्थः परमानंदमिति त्वांत्वमेवेत्येतद्वयं क्रमेणोपपादयति ॥ यतइति ॥ विशब्दार्थो विशेषेणेति ।
आरइत्यस्य दूरसमीपेवेति ॥ १ ॥ तर्हि प्रधानस्य प्राधान्यं न स्यादित्यत आह ॥ यथेति ॥ ॐ अन्यत्राभावाच्च न तृणादि-
क्षन् ॐ ॥ अन्यत्र ईशादन्याधारत्वेन जगतो अभावात् तत्प्रेरणां विना कस्यापि कार्यस्य सत्त्वाभावादिति यावत् । तं विना प्रकृ-
त्यादिकारणसत्त्वाभावाच्च तृणादीनां पर्जन्यइवेन श्वरोनुग्राहकमात्रं किंतु सर्वस्वतंत्र एवेत्यर्थः ॥ सर्वपदाथानामिति ॥
तथा च तदुदाहरणेन प्रकृतानुपयोगीति भावः । अभेदमतिपादकत्वभ्रमं वारयति ॥ तदधीनसत्तेति ॥ द्रव्यं प्रकृतिः

नत्वात्मनिकर्तृत्वावगाह्यनुभवइत्यर्थः ॥ अन्यथेति ॥ अहंहुःस्वीत्येतदपिव्यवहारमिति वक्तुं शक्यत्वादिति भावः ॥
॥ चरस्परश्रयेति ॥ प्रकृतेः कर्तृत्वसिद्धौ अहंकारोमीत्यादेः व्यवहारमात्रत्वसिद्धिः तत्सिद्धौ दृष्टान्तस्य साध्यविकलत्वेनानु-
मानस्याविरोधकत्वनप्रकृतेः कर्तृत्वसिद्धिरित्यन्योन्याश्रयप्रसंगादित्यर्थः । इच्छरेछानुसारित्वस्य घटादिमृष्टावपि सत्त्वेन
न दृष्टान्तः साध्यविकलइति भावनह ॥ प्रतिपादयिष्यतइति ॥ उत्तरसूत्रद्वयेनेत्यर्थः ॥ ॐ पर्योबुबुब्वेतत्त्रापि ॐ ॥
यथापयः क्षीरं स्वतोदध्यात्मना परिणमते यथाचांबुजलं स्वतोगच्छति तथा प्रधानं कर्त्रिति चेन्न । तत्रापि पयः प्रभृतिष्वपि
ईक्ष्ममृतेः श्रुतिसिद्धत्वादित्यर्थः । स्यंदतेक्षवति स्यंदस्त्रवणइति यातोः । पर्योबुवदेवायस्कांतोपि ईशाधीनोऽस्त्वित्य-
तआह ॥ उदाहरणेति ॥ तदेवव्यनक्ति ॥ नहीति ॥ ॐ ह्यतिरेकानवास्थितेश्चानपेक्षत्वात् ॐ ॥
न नृत्तइति श्रुत्या ईशव्यतिरेकेण कस्यापि कर्मणोऽनवस्थानाच्च न कोपि दृष्टान्तः सिध्यति । अतो न पेक्षणीयत्वात् सद्भिरनादरणी-
यत्वाच्चाचेतनस्य कर्तृत्वमित्यर्थः । निषुसीदगणपते गणेषु त्वामाहुर्विप्रतमं कर्त्रीनां न नृत्तत्वेति क्रयते किंच नारे महामकमधवांचि-
त्रयर्चेति श्रुतिव्याचष्टे ॥ इद्विधेति ॥ मगवच्छब्दार्थो धनवानित्यादि निषुसीद अत्यंतस्थितो भव । निस्वित्युपसर्ग-
द्वयं अकर्मित्यस्यार्थः परमानंदमिति त्वांत्वमेवेत्येतद्वयं क्रमेणोपपादयति ॥ यतइति ॥ विशब्दार्थो विशेषेणेति ।
आरइत्यस्य दूरसमीपेवेति ॥ १ ॥ तर्हि प्रधानस्य प्राधान्यं न स्यादित्यत आह ॥ यथेति ॥ ॐ अन्यत्राभावाच्च न तृणादि-
क्षन् ॐ ॥ अन्यत्र ईशादन्याधारत्वेन जगतोऽभावात् तत्प्रेरणां विना कस्यापि कार्यस्य सत्त्वाभावादिति यावत् । तं विना प्रकृ-
त्यादिकारणसत्त्वाभावाच्च तृणादीनां पर्जन्यइवेन श्वरोऽनुग्राहकमात्रं किंतु सर्वस्वतंत्र एवेत्यर्थः ॥ सर्वपदाथानामिति ॥
तथा च तदुदाहरणेन प्रकृतानुपयोगीति भावः । अभेदमतिपादकत्वभ्रमं वारयति ॥ तदधीनसत्तेति ॥ द्रव्यं प्रकृतिः

त्वादितिभावः ॥ सिद्धांतइति ॥ मास्तुप्रयोजनमित्युक्त्योर्व्याहृतिमुपपादयितुं तदर्थो विरोधमाह ॥ नहीति ॥
 सप्रयोजनस्यैवाभ्युपगमसिद्धांतत्वादितिभावः ॥ ३ ॥ ॐ पुरुषाश्मवादितिचेत्तथापि ॐ ॥ अत्रतथेत्यस्याद्वितीयाः
 अव्ययानामनेकार्थत्वादिकस्यतत्रेत्यर्थकत्वं । द्वितीयस्यव्यतिरेकानवस्थितेरित्युक्तपरामर्शकत्वं । तथाचयथापुरुषस्यचे-
 तनस्यसंबंधेनशरीरमभ्यनयनादिकर्तृ तद्वत्प्रधानंजीवसंबंधाज्जगत्कार्त्तिकेतिचेत् । तत्रापिपुरुषाश्मवादावधितथाईश्वरव्यतिरेके-
 णानवस्थितिः । ततश्चदृष्टांताभावइत्यर्थः ॥ पुरुषोपसर्जनस्येति ॥ पुरुषाख्यामुख्यसहकारिसहितस्येत्यर्थः ।
 निवृत्तानिष्पन्ना हेतुकंमन्यमानः स्वात्मानंहेतुकंमन्यमानः । श्रुत्यवष्टुभेन श्रुतिवलेन ॥ ॐ अंगित्वानुपपत्तेः ॐ ॥
 जीवस्य प्रधानत्वेत्वयोच्यमाने सर्वजनसिद्धस्यशरीरं प्रत्यंगित्वस्य प्रधानत्वस्यानुपपत्तेर्नोक्तदृष्टांतोयुक्तइत्यर्थः । अं-
 गमप्रधानं ॥ ४ ॥ दोषःसाध्यैवकल्प्यं । नऋतइतिश्रुत्यातत्रापीश्वरार्थीनत्वमित्यतआह ॥ श्रुनेरिति ॥ प्रत्यक्ष-
 बाधादित्यर्थः ॥ ॐ अन्यथानुमितौचज्ञशक्तिवियोगात् ॐ ॥ प्रागुक्तादन्यथाजीवप्राधान्येनप्रकृतेरुपसर्जनत्वे-
 नानुमितौच शरीरत्वरूपांगित्वानुपपत्तिः कुतः ज्ञशक्तिवियोगात् । ज्ञस्यजीवस्यशरीरसंबंधे शक्त्यभावादित्यर्थः ।
 ॥ अन्यनेरिति ॥ अक्षत्त्वपक्षेजीवस्यैवव्यर्थं शक्तत्वपक्षेशरीरैवव्यर्थमित्यर्थः ॥ पूर्वमप्येवमिति ॥ प्रकृति-
 संबंधार्थैकैवल्यस्यशक्त्यभावात्प्रकृत्यंतरसंबंधस्येतिवाच्यं । एवंतत्रापीत्यनवस्येत्यर्थः । ननुप्रकृतिसंबंधस्यानादित्वात्त-
 दर्थप्रकृत्यंतरसंबंधापेक्षेत्यतो नानवस्येत्यतआह ॥ अनादितेति ॥ उदाहर्तव्येति ॥ अचेतनसंबंधस्यैवप्रकृतिरि-
 तिनियमोव्यभिचारस्थलत्वेनेतिशेषः ॥ ॐ विप्रतिषेधाच्चासमंजसं ॐ ॥ सर्वश्रुतिस्मृतियुक्तिविरुद्धत्वाच्चाानीश्वर-
 ममतमसमंजसमित्यर्थः । परंस्वतंत्रं ॥ ५ ॥ परमाण्वारंभेति ॥ त्र्यणुकषष्ठभागस्यद्व्यणुकादिक्रमेणकार्यारंभकत्वं

मेव न तु तदात्मना परिणामवादेत्यर्थः । ईश्वरस्याष्टगुणमात्रत्वं वक्तुं उपोद्धातमाह । षट्खल्वित्यादिना ॥ गुणाश्रय इति ॥
 गुणात्यंताभावानाधिकरणमित्यर्थः । तेन प्रथमक्षणावच्छिन्नघटेनाव्याप्तिः । अन्यत्कार्यरूपं ॥ कर्मान्यत्व इति ॥
 अत्र कर्मसामान्यद्रव्यव्यावृत्तये क्रमेण विशेषणानि । ननु गुणगुणत्वसमवायस्य द्रव्यत्वाद्यभावस्यापि सत्वेनासंभवीदं लक्षण
 मिति चेन्न । संयोगसमवायान्यतरसंबन्धेन यद्यत्रास्ति तत्प्रत्येव स आश्रय इत्यंगीकारात् । गुणस्याभावसमवायाप्रतिविशेष
 ण विशेष्यभावेनाश्रयत्वेऽपि संयोगसमवायान्यतरसंबन्धेनानाश्रयत्वादिति भावः ॥ संयोगविभागयोरिति ॥ न च सं
 योगविभागयोरतिव्याप्तिः । उभयासमवारीकारणत्वस्य विवक्षितत्वादिति भावः ॥ नित्यमिति ॥ अत्र संयोगविशे
 षरगनसमवायव्यावृत्तये क्रमेण विशेषणानि । नन्वत्रानेकसमवेतत्वं नामानेकत्वसंख्यावत्समेतत्वं वा स्वाश्रयप्रतियोगि
 कान्योन्याभाववत्समेतत्वं वा । नाद्यः रूपत्वे अव्याप्तिः । तदाश्रये रूपसंख्याभावात् । न द्वितीयः एकपदव्यय
 धर्मात् । विशेषणांप्रतिव्यक्तियतत्वेनैकस्य विशेषस्य स्वाश्रयप्रतियोगिकान्योन्याभाववत्समेतत्वाभावेन तत्रातिव्या
 प्त्यभावात् । न च विशेषसमुदायेति व्याप्तिः । समुदायिभिरसमुदायाभावात् । भावेनातस्य समवेतत्वाभावेन तेनैव तद्वा
 वृत्तेरिति चेदुच्यते नात्रैकत्वं लक्षणशरीरागतं । किंतु सामान्यसर्वत्रानुगतव्यवहारहेतुत्वादेकमेव न तु विशेषपक्षप्रतिव्यक्ति-
 भिन्नमिति स्वरूपकथनार्थमिति समुदायाविदः । नन्वथापि कालाकाशसंयोगतिव्याप्तिरिति चेन्न अनंगीकारात् । तयोर
 मूर्तत्वेन परस्परसंयोगाभावेनामूर्तत्वं भावाच्चेत्यर्थः ॥ अनेकविधाभिनि ॥ सत्ताद्रव्यत्वादि रूपेण परापरोभयविध
 रूपेत्यर्थः ॥ नित्य इति ॥ संयोगाकाशव्यावृत्तये क्रमेण विशेषणे ॥ अंत्या इति ॥ अंते भावा इत्यर्थः । गुणादीनां
 व्यावर्तकाणामभावस्वरूपं व्यावर्तकतया विद्यमाना इति यावत् । आद्यपरिमाणुप्रभृतिषु सामानगुणकर्मजातिमत्सु योगिनामय

मस्माद्भिन्नइतिव्यावृत्तिबुद्धिजनकस्यान्यस्याभावात्तदर्थतन्मात्रवृत्तितयाव्यावृत्तिबुद्धिजनकाविशेषाअंगीक्रियते । अत्रात्रा
त्याइत्येवलक्षणंअन्यत्स्वरूपकथनमितिबोध्यं । तत्रपदार्थेषु यद्यत्र स्वसमवेतकार्यजनकत्वमितिफलितार्थः । द्रव्य
मेव नगुणादिकंसमवायिकारणं ॥ आदिस्तृष्टाविति ॥ महेश्वरसिमृक्षयापरमाणुषुक्रियोत्पद्यते । ततोद्वयोर्द्वयोरन्यो
न्यसंयोगेनद्व्यणुकोत्पात्तिस्त्रिभिर्ब्यर्थैस्त्रयणुकामित्यादिक्रमेणमहापृथिव्याद्युत्पत्तिरित्यर्थः । प्रत्यासन्नंप्रत्यासत्तियुक्तं
॥ अवधृतसामर्थ्यमिति ॥ अवधृतंअभ्युद्गनिश्चितंसामर्थ्यकार्यजननेयस्यतत्तथोक्तं । तदवधारणेहेतुश्चानन्यथा
सिद्धत्वं । अत्रतंतुतुत्वव्यावृत्त्येकमेणविशेषणे ॥ कार्येकार्थेति ॥ कार्येणसहैकत्रसमवायः कारणेनसहैकत्रसमवा
यश्चेत्यर्थः ॥ कार्यद्रव्यस्येति ॥ यथातंतुसंयोगः पटलक्षणकार्येणसहैकत्रतंतुपुसमेतः पटसमवायिकारणं ॥
॥ कार्यगतेति ॥ यथातंतुरूपंकार्येणपटेनसहैकत्रतंतुपुसमेतंपटरूपसमवायिकारणः ॥ कर्मचेति ॥ यथातंतुक्रि
यापटलक्षणकार्येणसहैकत्रतंतुपुसमेतपापटगतविभागकारणं । अत्रचशब्देनाश्रयगतगुणानामादिशब्देनकार्येकार्यप्रत्यास
त्तेश्चग्रहणं । यथापार्थिवपरमाणुगतंरूपादिकंप्रतिपार्थिवपरमाणुतेजः संयोगस्वरूपादिलक्षणकार्येणसहपरमाणुलक्षणकार्ये
समवेतत्वेनकारणत्वं ॥ कारणगतगुणकर्मणीति ॥ कर्मसमवायीकारणगतगुणकर्मणीत्यर्थः । यथाफलगतंगुरुत्वंतद्गतप
तनंप्रतिलक्षणकार्येणसहफललक्षणैकार्यसमवेतमसमवायिकारणं । यथावाफलगतंद्वितीयपतनंतद्गततृतीयपतनासमवायि
कारणं । इदंचैकदेशिमतेन । वस्तुतस्तुतृतीयादिपतनंप्रतिवगस्थैवासमवायिकारणत्वं । अतएवसुधायांकर्मणआश्रय
गताःगुरुत्वद्रवत्वसंयोगाअसमवायिकारणमित्येवोक्तं ॥ संख्यादिनैवेति ॥ परमाणुगतद्वित्वेनद्व्यणुकपरिमाणंतद्गत
त्रित्वेन त्रयणुकपरिमाणंआदिपदेनवर्तुलपिंडपरिमाणंकारणप्रचयसंग्रहः । तत्राध्यवयवपरिमाणस्यहेतुत्वमितिभावः ।

॥ एतदन्यदिति ॥ समवायसमवायिभिन्नमित्यर्थः ॥ शिष्टषड्गुणायोग्यइति ॥ नित्यथार्थज्ञानस्येश्वरस्य मोहासंभवेतत्प्रभवरागद्वेषयोरयोगेनतज्जन्यधर्माधर्मयोरभावात्तन्निमित्तसुखदुःखयोर्नित्यज्ञानत्वादेवस्मरणलक्षणकल्पकाभावेनभावनाख्यसंस्कारस्यचायोगाच्छिष्टषड्गुणायोग्यइत्यर्थः ॥ ॐ महर्दीर्घवद्वान्हस्वपरिमंडलाभ्यां ॐ ॥ यथामहत्वाद्दीर्घित्वाच्चपरिमाणोक्तुर्णकादिकार्यगतपरिमाणंजायते तथाचह्रस्वत्वात्पारिमांडिल्याच्चपरिमाणात्तत्कार्यपरिमाणसुल्पघेत । अन्यथामहत्त्वदीर्घित्वाभ्यामपिनोत्पद्येताविशेषादित्यर्थः ॥ नन्वावदिति ॥ नापिबाधकभावाभावाभ्यामिति तवच्छब्दः ॥ प्रत्यासत्तिरेवेति ॥ ननुसामर्थ्यावधारणमितिलक्षणाभावएवेत्यर्थः । तत्रयंपुरस्कृत्यस्य यंप्रतिपूर्वभावोवगम्यतेतत्तेनान्यथासिद्धमित्युक्तान्यथासिद्धिसत्त्वादितिभावः ॥ महत्त्वेपीति ॥ उक्तान्यथासिद्धेस्तत्रापिबहुशक्यत्वादितिभावः । बाधकशंकेते ॥ पारिमांडल्यादेरिति ॥ नास्तिनोहानिरिति ॥ त्र्यणुकादिसर्वकार्याणामपेक्षिकाणुत्वसत्त्वेनतत्राणुशब्दवाच्यत्वस्येष्टत्वादितिभावः । ननुपरमाणुगतपरिमाणमेवअणुपरिमाणंनत्र्यणुकादिसर्वकार्यगतमतः कथमिष्टापत्तिरित्यतआह ॥ संकेतमात्रमिति ॥ अवजनीयप्रत्यासत्तिर्नेत्यत्रहत्वंतरमाह ॥ द्व्यणुकादीति ॥ तथाचानन्यगत्यापारिमांडल्यादेरेवकारणत्वमिति नसामर्थ्यावधारणाभावइतिभावः ननुसंख्यादिनैवतज्जन्यमित्युक्तत्वात्कथंकारणंतराभावइत्यतआह ॥ संख्यादेरिति ॥ त्र्यणुकादिगतबहुत्वसंख्यादेश्रुतुर्णकादिमहत्त्वारंभक्तत्वप्रसंगादित्यर्थः । तथाचतत्रापिपरिमाणस्यांभक्तवन्नस्यादिभावः । यद्वा द्व्यणुकुगतसंख्यावत्परमाणुगतसंख्याया अपिद्व्यणुकमहत्त्वारंभक्तत्वप्रसंगादित्यर्थः ॥ भिन्नतयेति ॥ समवायिकारणाद्विविक्ततयेत्यर्थः तथाविधस्यैवदंडोर्निमित्तकारणत्वादितिभावः ॥ द्वित्वसमवायिकारणात्मनः सकाशादितिशेषः ।

अभ्युपगम्य संयोगस्यकारणत्वं विवक्षितः व्यतिर्षगविशेषविशिष्टः ॥ कस्नदेति ॥ व्यतिर्षगविशेषविशिष्टतू
 नामेवपटत्वादितिभावः ॥ ॐ उभयथापिनकर्मतस्तदभावः ॐ ॥ उभयथापीश्वरेछाया नित्यत्वानित्यत्वरूपप्र-
 कारद्वयेपिपरमाणुषुकर्मनसंभवत्यतस्तदभावः । द्व्यणुकादिकार्याभावइत्यर्थः । तस्याः सकाशात् दूषणंतरमाह ॥
 ॥ सत्तिकारणहानि ॥ तस्यकारणत्वेनाभिमतस्य नचकारणंतराभावात्कार्याभावइतिवाच्यं । वक्ष्यमाणरीत्या
 कारणंतरस्यैवाभावादितिभावः । अप्रसक्तत्वात्कथंतत्परामर्शइत्यतउक्तं ॥ परिमाणाभिदानेनि ॥ तद्वत्त्वादिप
 रिमाणाश्रयतयातदपिप्रसक्तमितिभावः । यथाकर्थाचिद्विशेषलाभात्किमेनेनौपाधिकत्ववर्णनेनेत्यतआह ॥ सृष्टमिति ॥
 उपाध्यभावेउपाहितासंभवादितिभावः ॥ आविर्भावेति ॥ शक्त्यात्मनाविद्यमानस्यतदाव्यक्त्यंगीकारादित्यर्थः ।
 उक्तदोषः अन्योन्याश्रयः ॥ न्यायेति ॥ कालस्यनित्यत्वेप्रत्ययेपिकार्योत्पत्तिः । अनित्यत्वेतस्यापिजन्यत्वेनका
 लांतरापेक्षत्यादिन्यायेनेत्यर्थः । समुद्बोधविशेषः कार्योन्मुखत्वं ॥ ॐ समवायाभ्युपगमाच्चसाम्यादनवस्थितेः ॐ ॥
 अवयवावयवव्यादीनां भिन्नत्वमुपेत्यतेषां समवायाभ्युपगमाच्चतन्मतमसत् कुतः समवायस्यापिसमवायिभ्यां भिन्नत्वसा
 म्यात् मृद्धटः समवायइत्यादिविशिष्टबुध्युपपत्तये समवायांतरापेक्षायांतत्राप्येवंतत्राप्येवमित्यनवस्थानादित्यर्थः । ननु नित्य
 गुणादीन्प्रातिगुण्यादेः समवायिकारणत्वाभावात्तन्निराससमयेतेषां ग्रहणमसंगतमित्यतउक्तं ॥ प्रसंगादिति ॥ समवायाश्रयनि
 रूपणप्रसंगादित्यर्थः । शंक्ते ॥ भिन्नयोरिति ॥ अवयवत्वादिविशेषणत्वोपपत्तये अवयवीत्यादिविशेष्योपपत्तयेचे
 त्यर्थः ॥ मृद्धटसमवायइति ॥ मृद्धटयोः समवायइत्यर्थः ॥ संयोगेपीति ॥ तथाचसंयोगीघटइत्येताद्विवादा
 यसंयोगघटयोः समवायांगीकारोव्यर्थः स्यादितिभावः ॥ नचैवमिति ॥ द्रव्यस्यैवस्वनिर्वाहकत्वमभ्युपेत्यसमवायि

णपूर्वकमाह ॥ अहमासामिति ॥ सृगालवाक्यमिति ॥ सृगालरूपद्रवाक्यमित्यर्थः । अनेनतर्कविद्यानुरागस्य
 जंबुकजन्महेतुत्वंमुचितंभवति ॥ ६ ॥ प्राथमिकत्वादिति ॥ बुद्धोक्तमर्तकदेशमवलंब्यजिनेनमतंतरक्रणादिति
 भावः ॥ बहुबिधत्वेपीति ॥ वैभाषिकसौत्रांतिकमाध्यमिकयोगाचारभेदेनेत्यर्थः । ईश्वराभावंबवतुमाह । रूप-
 विज्ञानेति ॥ शरीरेन्द्रियविषयात्मनावस्थिताः रूपरसगंधस्पर्शात्मकाः परमाणवोरूपस्कंधाः । निर्विकल्पकज्ञानंविज्ञानस्कंधः
 दुःखवेदनास्कंधः । सुखंचदुःखाभावएव । सविकल्पकज्ञानंसंज्ञास्कंधः । समनंतरप्रत्ययः संस्कारस्कंधइतिद्रष्टव्यं ।
 अस्मन्मताभिप्रायेणाह ॥ परमाणुपरिमाणस्येति ॥ वैशेषिकमताभिप्रायेणाह ॥ तदारब्धस्येति ॥ यदित्ति ॥
 पदार्थानांस्त्वंनामस्वसदृशकार्यजनकत्वरूपमर्थक्रियाकारित्वं । तत्रयदिघटस्यस्थायित्वं तर्हिप्रतिक्षेपघटांतरं समुत्पादयेत् ।
 सोप्येवं एवंचाल्पतरकोलेकुलालशालायूर्तिः स्यात् । अतोघटांतरमुत्पाद्यस्वयंनश्यतीत्यंगीकार्यं । तथाघटस्यव्याप्तत्वे
 तत्कार्यस्यसर्वत्रोपलब्धिप्रसंगात्पारिच्छिन्नत्वंचांगीकार्यमितिभावः ॥ ॐ समुदायउभयहेतुकोपितदप्राप्तिः ॐ ॥
 समुदायः किमेकपरमाणुजन्यउतानेकपरमाणुजन्यः । आद्ये एकस्मात्समुदायइतिव्याहृतमित्यपिशब्दसूचितदूषणं । द्वि
 तीयेसमुदायेउभयहेतुकेऽनेकपरमाणुजन्येअंगीकृतसतितदप्राप्तिः तस्यसमुदायस्यानुपपत्तिः । अन्योन्याश्रयादित्यर्थः ।
 ननुयेभ्योमिलितानेकपरमाणुभ्योसमुदायोजन्यतेनेतेतत्समुदायजन्याः किंतुसमुदितपरमाण्वंतरजन्याइतिनान्योन्याश्रयइ-
 त्यतआह । अत्रातिपीडायामिति ॥ समुदितपरमाण्वंतरस्यापिमिलितानेकपरमाण्वंतरहेतुकत्वावश्यभावादिति
 भावः ॥ ॐ इतरंतरप्रत्ययत्वादितिचेन्नात्पत्तिमालनिमित्तत्वात् ॐ ॥ समुदायस्यसर्वदासत्त्वेपितत्प्रतीति
 व्यवहार्योरितरंतरप्रत्ययत्वादिदंचदंचेत्यपेक्षाबुद्ध्यधीनत्वात्तदभावेतत्प्रतीत्याद्यभावेनलयाद्युपपत्तिरितिचेन्न । विरलप-

रमाणजातमिलितपरमाणूनां तादृशसमुदायोत्पत्तिमात्रे निमित्तत्वादपेक्षाबुद्ध्यादौ निमित्तत्वाभावादित्यर्थः ॥ तदंगीक्रिय
न एवेति ॥ नात्र समुदायो नाम परमाणूनां संयोगः । अनंगीकारात् नापि द्रव्यांतरं तस्यैवावयवित्वात् । किंत्वेनेक
त्वसंख्यारूप एव । सच विरलेष्वपि परमाणुसर्वदास्तीति भावः । वित्तिः प्रतीतिः ॥ व्यवहारोदरिदं चेदचेति ॥
अनेकत्वसंख्याया अपेक्षाबुद्धिर्व्यंग्यत्वेन तत्प्रतीतिव्यवहारयोरप्यपेक्षाबुध्यधीनत्वादित्यर्थः ॥ सामीप्यापेक्षेति ॥
विप्रकृष्टेदं चेदचेत्ययोगादिति भावः । घटे तेत्यनंतरं कथमित्यनुवर्तते । कात्रकथं तेत्यत आह ॥ नहीति ॥ त्रयाणामेक
विषयत्वेनैव कार्यकारणभावादिति भावः । तथा त्वं क्षणिकत्वं तथा चैकस्य पुरुषस्य दर्शनमन्यस्यापेक्षाबुद्धिरन्यस्य व्यवहार इति भि
न्नाधिकरणत्वात् तेषां कार्यकारणभाव इति भावः ॥ तदभ्युपगम इति ॥ एतद्वाधकवशात् त्वया क्षणिकत्वमेवांगीकार्यं ।
स्यापि त्वं वांगीकारं च तद्भानिरित्येवमथार्दुक्तैवेत्यर्थः ॥ विशेषेति ॥ विशिष्यत इति विशेषः विसदृश इत्यर्थः । विरेले
भ्यो निमित्तोत्पत्तिरिति यावत् एवमग्रेऽपि ॥ ॐ उत्तरोत्पादं च पूर्वोत्पत्तिरिति रोधात् ॐ ॥ उत्तरस्य स्वसदृशकार्यस्योत्पादे
च उत्पत्तावपूर्वस्य कारणस्य निरोधात् तन्नाशान्ना विसदृशकार्योत्पत्तिश्चेत्यर्थः । तर्हि घटोऽपि स्वसदृशमुत्पाद्य तत्र वैसादृश्यमुत्पा
दयेदित्यत आह ॥ न चेति ॥ ॐ अस्मिन् प्रतिज्ञोपरोधो योगपदमन्यथा ॐ ॥ किं कारणेनेष्टकार्यमुत्पद्यते विद्य
माने वा । आद्ये अस्मिन्नेष्टकारणे कार्योत्पत्तिरित्यंगीकारे तस्य कार्यमिति प्रतिज्ञाया उपरोधो हानिरित्यर्थः । अन्यथा विद्य
माने कारणे कार्योत्पत्तिरिति द्वितीयपक्षांगीकारे कार्योपांगयोगपदमविच्छिन्नोत्पत्तिरेकदावस्थानं च स्यादित्यर्थः ॥ अतिप्र-
संगादिति ॥ तंतुना शोत्तरक्षणजन्यघटस्य तत्कार्यत्वप्रसंगादित्यर्थः । आत्मानं स्वरूपं ॥ विनाशाकारणाभावादिति ॥
द्वितीयक्षणस्यैव तन्नाशकारणत्वादिति भावः ॥ गौगपद्यमिति ॥ घटिकादिस्थूलकालावच्छेदेन युगपदवस्थानं स्यात्

तथाचात्थनरकार्लेकुल्लालापूतिःस्यादितिभावः । यौगपद्यंप्रकारांतरेणोपपादयति ॥ तथेति ॥ कारणंहिक्ષणिक्य-
 दिकार्यमपितत्सत्तासमानकालीनसत्ताकृतर्हिकार्यकारणयोःसहोत्पादइत्युक्तंस्यात् तत्कार्योणामप्येवमेवन्यायइतितत्संता-
 नभाविनामशेषकार्याणामेकक्षणावस्थानरूपयौगपद्यस्यात् तच्चप्रत्यक्षविरुद्धमितिभावः ॥ नचक्षणाधेति ॥ तथाचन-
 द्विक्षणिकत्वप्रसंगइतिभावः ॥ पूर्वमध्येति ॥ पूर्वमध्यांत्यभारराहित्याभिधानादित्यर्थः ॥ ॐ प्रतिसंख्याप्रतिसं-
 ख्याननिरोधाप्राप्तिरविच्छेदात् ॐ ॥ प्रतिसंख्याबुद्धिः अप्रतिसंख्यातदभावः बुद्धिपूर्वकंमुद्गरप्रहरादिनाघटनाशः
 प्रतिसंख्यानाशःसएवसंसताननाशइत्युच्यते पुनर्घटानुत्पादात् तद्विनाप्रतिक्षणंजायमानोनाशः अप्रतिसंख्यानाशः सए-
 वनिःसंताननाशइत्युच्यते । घटोत्पत्तिविच्छेदाभावात् तथाचसंसताननाशप्रतिक्षणनाशयोरप्राप्तिरनुपपत्तिः कुतःकार्यज-
 ननाविच्छेदादित्यर्थः । निर्वर्त्य निष्पाद्य अन्यथासंसतानसाहित्येननाशापत्तेरितिभावः ॥ स्वकार्यवियोगकालइति ॥
 कार्योत्पत्युत्तरक्षणइत्यर्थः ॥ कारणंसदेवेति ॥ असतःकार्येणवियोगायोगादितिभावः ॥ विविक्तयेति ॥
 विचित्रव्यवहारविषयमिलितपरमाणुजन्यपरमाणूनिविरलतेत्यर्थः ॥ निरस्तामिति ॥ उत्तरोत्पादेचपूर्वनिरोधादिति-
 विसदृशकार्यजनकत्वनिराकरणेनेत्यर्थः ॥ अवास्तवत्वादिति ॥ सत्त्वस्यैवतत्त्वयोजकत्वादितिभावः ॥ नहीति ॥
 औपाधिकसत्त्वस्योपाधिसत्त्वाधीनत्वादितिभावः । कथमित्यतःसमुदायावास्तवत्ववन्तेनांगीकारयन्त्रतेनेत्युक्तंविशदयति
 ॥ समुदायेत्यादिना ॥ विरोधादिति ॥ विरलपरमाणूनांसमुदायोत्पादकत्वांगीकारेणतन्मात्रत्वेजन्यजनकभाव-
 विरोधादित्यर्थः ॥ सएवावयवीति ॥ सचत्वयानांगीकृतइतिभावः । अवास्तवोवयवी अंगीक्रियतइत्यतआह

॥ अवास्तवत्वइति ॥ तेषामिति ॥ तथाचनतेषामेकोऽद्यइति साक्षात्कारविषयत्वमिति भावः । शंकरे ॥ तथा-
पीति ॥ ॐ उभयथाचदोषात् ॐ ॥ कारणसत्तिकाभयवत्येवेति नियमसमानकालीनत्वेन कार्यकारणभावानुपपत्तिः
अनियमेऽस्तत्वापत्तिरित्युभयपक्षेऽपि दोषादित्यर्थः । पूर्वोत्तरक्षणस्थदीपयोर्भेदक्षणिकत्वमेत्यतीत्याह ॥ यद्विरुद्धेति ॥
॥ ॐ आकाशोच्चाविशेषात् ॐ ॥ आकाशपरिमाणविशेषाभावात्तस्यस्थायित्वे अन्यस्यापि तथात्वं शक्यसाधनमि-
त्यर्थः ॥ तत्र नदनभ्युपगमादिति ॥ आकाशोऽविनाशौचिनित्यत्रयमसंस्कृतमितितदुक्तेरिति भावः ॥ तत्रापीति ॥
त्वदीभिमतक्षणिकत्वं तत्र नास्ति तस्य बहुभूतत्वादिनि भावः ॥ त्वदनुमाने सिद्धेरिति ॥ उभयथाचदोषादित्यत्र
प्रपञ्चप्रदीपादौ च बाह्यो गीकृता र्थक्रियाकारिण्वस्य दृषितत्वादिति भावः ॥ न नास्तीति ॥ किंत्वस्त्वैव ततश्च नास्मदुक्तेह
नोन्वदुक्तेऽन्वयमाधनवत्कल्प्यमिति भावः ॥ ॐ अनुस्मृतेऽत्र ॐ ॥ तदेवेदमिति प्रत्यभिज्ञानाच्च नानुमानात्क्षणिकत्वमिति सिद्धिरि-
त्यर्थः ॥ परिच्छेदनेति ॥ छिन्नान्पक्षकशममुदायेयथासादृश्यात्स एवायमिति प्रत्यभिज्ञा तथा पूर्वोत्तरक्षणस्थेदवदत्तयोः
मादृश्यान्मपवायमिति प्रत्यभिज्ञेत्यर्थः ॥ विरुद्धमिति ॥ देवदत्तेष्वृद्ध्यादिरूपेत्यर्थः ॥ अन्यथाक्षणेपीति ॥
कालभेदेन विरुद्धमवगम्यपि भेदः एकक्षणवृत्तिर्नापि देवदत्तस्य पुरुषभेदेन ज्ञानन्वाज्ञानत्वरूपविरुद्धमिति धर्मपरिवर्तनभेदः स्या-
दित्यर्थः ॥ प्रदीपइति ॥ तस्यापि कालभेदेन विरुद्धमिति धर्मपरिवर्तनभेदः ॥ निरन्तरेति ॥ अव्यवहितेत्यर्थः
॥ उक्तरीत्याऽपास्तमिति ॥ अनुस्मृतं श्रुत्युक्तरीत्या वाधितविषयत्वादित्यर्थः ॥ दृष्टान्ताभावादिति ॥ भुसलाहृतं
कक्षणवृत्तिपरमाण्वान्मकथयद्रूप्यदृष्टान्तस्वरूपतत्र साध्यसाधनयोः सत्त्वं च विप्रतिपत्तेरिति भावः ॥ तस्यावस्तुत्वादिति ॥

मनएवन्वयाभिनिर्गतस्यसाधनीयत्वेनावस्तुनस्तत्साधनमनुपयुक्तमितिभावः ॥ ७ ॥ शून्यमनेति ॥ शून्यजगत्कारण-
 त्वाभिधायिमाध्यमिकमनेत्यर्थः ॥ अतंत्रयेति ॥ देशकालवस्तुभ्यःपरिछेदरहितमित्यर्थः ॥ असंगस्येति ॥ निष्क्रि-
 यस्येत्यर्थः । स्पष्टमेवंमुद्रायां । संग्रीयतेनेनेतिसंघटितरविद्या ॥ ॐ नास्ततोदृष्टत्वात् ॐ ॥ असतःशून्यस्यजगत्का-
 रणत्वंनयुक्तं असत्कारणत्वंस्यलोकोदृष्टत्वादितिभावः । त्वद्गीत्यात्वांचोधयामीत्यतआह ॥ दृष्टोवेति ॥ नेतिवर्तते
 अप्रयोजकत्वंशंकेते ॥ नन्वदृष्टमपीति ॥ ॐ उदासीनानामपिचैवसिद्धिः ॐ ॥ एवमसतःकारणत्वमेति
 उदासीनानांहेयोपादेयधीविषयत्वराहित्यादुदासीनानांगनारविदादीनामसतांसकाशात्सारभ्यादिकार्यसिद्धिः स्यादि-
 त्यर्थः । तेर्कोप्यप्रयोजकत्वंशंकेते ॥ स्वपुरुषपादीनामिति ॥ अन्यत्रेत्यनुवादः शून्यादितिव्याख्या परमार्थतोत्पद्येत्य-
 न्वयः । विपरिवर्ततेविपरीतज्ञानविषयोभवति उक्तदोषः अन्यत्रादृष्टत्वस्वरूपः असतएवशून्यस्यैव ॥ ॐ नाभावउप-
 लब्धेः ॐ ॥ जगदभावःशून्यव्यतिरेकेणनास्तीतिनयुक्तं उपलब्धेः सदित्युपलभ्यमानत्वादित्यर्थः ॥ बाधविरो-
 धादिति ॥ तथात्वेकिंतुशून्यमेवेतिस्यादितिभावः । स्वाप्नस्यगजादेः ॥ ॐ वैधर्म्याच्चनस्वमादिर्वत् ॐ ॥ स्वप्न-
 जाग्रत्वादिबन्धेजगदसत् कुतःवैधर्म्यात् स्वप्नएवायंजगद्ग्रादितिबाधविषयत्वाख्यवैलक्षण्यादित्यर्थः । जाग्रत्वंजाग्रदभेदः
 ततःजगतःसकाशात् ॥ ८ ॥ ॐ नभावोनुपलब्धेः ॐ ॥ भावःज्ञानात्मकजगादितिनयुक्तं तथाऽननुभवादित्यर्थः
 ॥ अतीताधिकरणन्यायेनेति ॥ सदितिदृष्टत्वादितिन्यायेनेत्यर्थः । ननुययोःसहोपलंभस्तयोरभेदोयथाघटरूपयोः
 सहोपलंभ्येतेचनीलतज्ञाने परस्परव्यतिरेकेणानुपलब्धेरित्यनुमानमानमित्याशंक्याह ॥ नचेति ॥ इतरेतराश्रय-

त्वमिति ॥ मत्पक्षस्य भ्रातित्वे अनुमानप्रामाण्यतस्मिंश्च सति मत्पक्षस्य भ्रातित्वमित्यन्योन्याश्रयत्वमित्यर्थः ॥ स्ववृ-
त्तिविरोधेनेति ॥ स्वस्यैवाक्रियात्वेन कर्मत्वेन च वृत्तिविरोधादित्यर्थः । एतच्च परमतेन सिद्धांतिसाक्षिणः स्वप्रकाशत्वांगी-
कारात् अतएव दोषांतरमाह ॥ अज्ञान इति ॥ ज्ञानप्रागभावादौ ज्ञानावरणसंवृतौ च व्यभिचारः । नाहि ज्ञानाभावादिर-
पि ज्ञानं विरोधादिति भावः ॥ असिद्धिरिति ॥ ज्ञानस्वरूपत्वस्यासम्भवेति भावः ॥ ॐ क्षणिकत्वाच्च ॐ ॥
ज्ञानस्य क्षणिकत्वात्पदार्थानां स्थायित्वाच्च नाभेद इत्यर्थः ॥ ॐ सर्वथानुपपेक्षश्च ॐ ॥ न सर्वबौद्धमतं युक्तं सर्वश्रुत्यादि
विशुद्धत्वेन सर्वथानुपपन्नत्वादित्यर्थः । उक्तं प्रथमाधिकरणमारभ्य वक्ष्यमाणं समाप्तिपर्यंतं बौद्धेन श्रुत्यप्रामाण्यस्यानभ्युपग-
मात् प्रतीतद्विरोधाभिधानमयुक्तमित्यत आह ॥ एतच्चेति ॥ ९ ॥ सदसदुभयमिति ॥ सदित्येकः असदिति द्वितीयः
सदसदात्मकमिति तृतीयः सदसद्विलक्षणमिति चतुर्थः सत्त्वे सति सद्विलक्षणमिति पंचमः असत्त्वे सत्यसद्विलक्षणमिति षष्ठः
सदसदात्मकत्वे सति सदसद्विलक्षणमिति सप्तमः इति सप्तकारोपेतमित्यर्थः ॥ ॐ नैकस्मिन्नसंभवात् ॐ ॥ एकस्मिन्-
गतिस्त्वदिदमप्रकारानयुक्ताः कुतः असंभवात् अप्रामाणिकत्वेनासंभावितत्वादित्यर्थः । विरोधपरिहारायोक्तं
॥ व्यवस्थित्येनेति ॥ दंशादिभेदेनैत्यर्थः । सर्वमपि प्रकारसप्तकमपि । तत्राप्यस्माभिर्दोषाभिधानादिति भावः । असि-
द्धं च सर्वदोषप्रदं ज्ञानमित्याह ॥ सदसत्प्रकारेति ॥ व्यवस्थितेत्येति योज्यं ॥ शरीरावच्छेदमिति ॥ यथा घटगतं परि-
माणं यदा कांश्चिन्मतीयेत न ज्ञानिकेण तस्य स्वतः परिमाणमस्ति तथात्मनो न स्वतः परिमाणं किंतु देहपरिमाणमेव तत्र प्रतीयते अ-
नादेहममानं परिणामवत्त्वमित्यर्थः ॥ ॐ एवं चात्मा कात्सन्य ॐ ॥ एवं चात्मनः कायपरिमाणवे सत्यात्मनः पिपीलि-

कादेहस्थस्य गजशरीरप्राप्तौ तत्राकात्स्न्यं सवदेहाव्यापित्वं स्यादित्यर्थः ॥ जैनमतप्रसंगेति ॥ निरसनीयत्वेन बुद्धिप्रस-
 र्त्ते जनमेते प्रसक्तमित्यर्थः । आतिरेकः आधिक्यं ॥ ॐ न च पर्यायादव्यविरोधो विकारादिभ्यः ॐ ॥ पर्याया-
 दपिक्रमादपिक्रमात्ते देहपरिमाणत्वांगीकारादपि अविरोधो न च भवति कुतः विकारादिभ्यः विकारित्वानित्यत्वादिदो-
 षप्राप्तेरित्यर्थः ॥ ॐ अंत्यावस्थितेऽभ्यनित्यत्वादविशेषात् ॐ ॥ अंत्यस्य मुक्तिगतात्मपरिमाणस्यावस्थिते-
 स्तदेव छेदकतयानित्यदेहावश्यं भावेनोभयस्य मुक्तात्मते देहयोर्नित्यत्वादधतनदेहानामपि नित्यत्वस्यात् देहत्वाविशेषादि-
 त्यर्थः । किंचात इति प्रश्नोत्तरमाह ॥ तथास्तीति ॥ व्याचष्टावदतु । इदं किमित्यत आह ॥ तच्छरीरमिति ॥
 ॥ १० ॥ प्राबल्यादिति ॥ शक्तिसूर्यगणपत्यादीतरदेवापेक्षया पशुपतेर्वेदपुराणादौ मोहनार्थजगत्सृष्ट्यादिकर्तृत्वसर्वा-
 त्तमत्वादेरुक्तत्वेन तदवलंबेन प्रवृत्तपाशुपतमतस्यात्यंतास्मन्मतविरोधितया प्राबल्यादित्यर्थः । मायां प्रकृतिं ॥ ॐ पत्यु-
 रसामंजस्यात् ॐ ॥ पत्युः पशुपतेः न जगत्कारणत्वं कुतः असामंजस्यात् पारतंत्र्यादिदोषवत्त्वेन तस्यासमीचीनत्वा-
 दित्यर्थः । एष शब्दस्य आदेश इति विग्रहः गुणः शकारस्य व्यत्ययेन षकार इत्यभिप्रेत्याह ॥ आसमंतादीशस्येति ॥
 मीळ्णुष इत्यस्यार्थः अभीष्टे स च कस्येति । वया इत्यस्य संबंधक इति वयंबंधन इति धातोः ॥ कथंबंधकत्वमत उक्तं ॥ अहं-
 काररूपेणेति ॥ तस्य तदभिमानित्वादिति भावः । इरावशब्दार्थोन्नमिति ॥ ॐ संबंधानुपपत्तेश्च ॐ ॥ पत्युरशरीर-
 त्वाज्जगताकार्यकर्तृभावसंबंधानुपपत्तेश्च न पत्युः कारणत्वमित्यर्थः ॥ ॐ अधिष्ठानानुपपत्तेश्च ॐ ॥ पृथिव्याद्यधिष्ठा-
 नानुपपत्तेश्च न पत्युः कारणत्वमित्यर्थः ॥ ॐ कारणवच्चैव भोगादिभ्यः ॐ ॥ कारकाजमेव तस्य कारणवदेह इवातो न सं-

बंधानुपपत्तिरिति चेन्न भोगादिभ्योऽदुःखाद्यनुभवरूपभोगोत्पत्तिमरणारब्धदोषेभ्य इत्यर्थः । कारकग्रामस्य करणसमुदा-
यास्य ग्रहादिव्यावर्तनाय साक्षादित्युक्तं । तत्रापि अस्मदादिशरीरेपि असंभवात्पुनः सृष्टिकाले उपादानहानयोरितिसत्स-
त्तामी ॥ उक्तपक्षावैवेति ॥ संबंधानुपपत्तेः करणवच्चेदित्युक्तशरीराभावतद्वत्त्वपक्षावित्यर्थः ॥ ॐ अंतवत्त्वमसर्व-
ज्ञतावा ॐ ॥ शिवस्य देहवत्त्वे अंतवत्त्वपरिछिन्नत्वमशरीरत्वे सर्वज्ञताभावः स्यादित्यर्थः ॥ इच्छाग्रहीति ॥ यज्ञदत्त
स्तुनैवमिति भावः ॥ अनेनेति ॥ शरीराभावे ज्ञानस्यैवायोगेनेत्यर्थः । ज्ञानं ईशस्य ॥ सूत्रकृतानिरस्तमिति ॥
आत्मनि चैवं चिच्छिन्नाश्च ॥ सर्वोपेता च तद्दर्शनात् । विकरणत्वाच्चेति चेत्तदुक्तमित्यादावित्यर्थः ॥ प्रमाणविशे-
षैरिति ॥ श्रुतिरूपैरित्यर्थः । श्रुतौ अंगदेहप्रत्यंगं करालक्षयामहेजानीमः ॥ देहस्येति ॥ व्यक्तिशब्दोक्तस्येत्यर्थः ॥
॥ ११ ॥ पूर्वोक्तन्यायेन असामंजसादित्यनेन महावाममतमाह ॥ शक्तिरेवेति ॥ ॐ उत्पत्त्यसंभवात् ॐ ॥ नशक्ते
जगकारणत्वं कुतः उत्पत्त्यसंभवात् स्त्रीमात्रादपत्योत्पत्त्यसंभवादित्यर्थः । केषांचित् मध्यमवामानां ॥ ॐ नचकर्तुः
करणं ॐ ॥ कर्तुं श्रानुग्राहकस्य शिवस्य करणं ज्ञानादिसाधनं नास्तीत्यर्थः । केचित्तु अणुवामाः ॥ ॐ विज्ञानादिभावे
वातदप्रतिषेधः ॐ ॥ कर्तुः विज्ञानादिसद्भावेऽपि विज्ञानादिसाधनं नास्तीत्यर्थः । तस्य शैवमतस्याप्रतिषेधो न कृत इत्यर्थः ॥ अनुमतमे-
व स्यादिति ॥ तथाचापसिद्धांत इति भावः ननु तदपि त्वन्मतविरोधित्यत आह ॥ तच्चेति ॥ ॐ प्रतिषेधाच्च ॐ ॥
सकलश्रुत्यादिविरुद्धत्वाच्चासमंजसात्केयमतमित्यर्थः ॥ १२ ॥ इति श्रीमत्तत्त्वप्रकाशिकावाक्यार्थमंजरी
शर्कराश्रीनिवासविरचितायां द्वितीयाध्यायस्य द्वितीयः पादः ॥ ॥ ॥ ॥

श्रीगुरुभ्योनमः ॥ अघ्यात्मेति ॥ आत्मानंदेहमधिकृत्यवर्तमानमिन्द्रियादीत्यर्थः ॥ अंतिमत्वादिति ॥ तस्याः
 सन्निहितत्वेनमथमविचारविषयत्वेनतद्विचारश्चतुर्थपादइतिभावः ॥ उक्तेति ॥ जगत्कारणत्वादीत्यर्थः ॥ अभ्यु-
 पगतार्थद्वयइति ॥ श्रुत्यर्थत्वेनाभ्युपगमपरपरतत्वरूपद्वये अन्यतरर्षेजगतिश्रुतीनामप्रामाण्यप्रामाण्यार्थेब्रह्मजत्का-
 रणत्वादावनाश्वासप्रसंगादित्यर्थः । प्रकारंतरेणोक्तोपयोगमाह ॥ जगत्स्वरूपेति ॥ नन्वत्रपादेसूचीकटाहन्यायेन
 वक्ष्यमाणक्रानुसारैणाधिभूताधिदेवप्रमात्मजीवेतिवक्तव्यं अतःकथंजीवादित्वेनब्रह्मणमित्यतआह ॥ अत्रेति ॥ जी-
 वादिविचारस्यबह्वर्थविषयकत्वेन जिज्ञासुं प्रत्यभ्याहृतत्वादस्याचरत्वाच्च क्रमोल्लंघनमित्यर्थः । नन्वाधिभूताधिदेवेष्विति
 कथं अव्ययंविभक्तीत्यादिनाव्ययीभावोऽस्मिन्निति तस्याव्ययीभावश्चेत्यव्ययत्वादव्ययादावसुपइतिसुपोलुकाभाव्यत्वादितिचेदु-
 च्यते । नात्राव्ययीभावोऽयोनोक्तदोषः किंतुकर्मधारयएव । तत्राधिभूतत्वत्राधिराधिक्यार्थः । एवंचाधि अधिकानिचतानि
 भूतानिचेत्याधिभूतानि भूतानामाधिक्यं च कार्यकारणसाहित्येनेत्याभिप्रेत्य तस्यतात्पर्यमाह ॥ सकारणकार्यभूता-
 नीति ॥ कारणमव्यक्तादिकार्यमन्नादि तत्सहितं पंचभूतानीत्यर्थः । वक्ष्यमाणरीत्यावियदादिशब्दानामन्योपलक्षकत्वा-
 दितिभावः । अधिदेवत्वत्रार्थैश्वर्यार्थः । तत्राधि ईश्वराणिचतानिदेवतानिचेतिविग्रहमभिप्रेत्यतत्तात्पर्यमाह ॥ तदभि-
 मानिदेवतेति ॥ सकारणकार्यभूताभिमानिदेवतेत्यर्थः । आकाशोत्पत्तीत्येतदुपपादनायभूतेष्वित्याहुक्तं ॥ असंभ-
 वीति ॥ आकाशोत्पत्तिविनाशकर्तृत्वादितिभावः । आकाशोत्पत्तिसमर्थननैवासंभवेनिवृत्ते किंश्रुत्यविरोधेनेत्यत-
 क्तं ॥ श्रुतिविरोधेनेति ॥ आकाशोत्पत्तिश्रुतेः श्रुत्यंतरविरोधेनाप्रामाण्येतद्ब्रूतेनविशिष्टभागस्याप्यप्रामाण्यप्रसंगादि-
 तिभावः ॥ अतएवेति ॥ इत्यपिअन्तरप्रमाणत्वेनतद्विरोधाभावादित्यर्थः ॥ भाक्तत्ववर्णनमिति ॥ आकाश

二
一
一
一

वृत्तिज्ञानं तस्यमलयेप्यपरिलोपादितिभावः । पृथग्रहणेनापिज्ञाननित्यत्वंकथंज्ञापितमित्यतउक्तं ॥ सपरिकरयोरि-
 ति ॥ देहज्ञानादिपरिकरविशिष्टयोरित्यर्थः । प्राणश्रद्धापदप्रवृत्तिनिमित्तभूतपरिकरविशिष्टयोर्नित्यानित्यत्वंपरिकर-
 पथमाणांमध्ये कस्यचिनित्यत्वंकस्यचिदनित्यत्वंचिदानुपपन्नमितिपरिकरभूतमनोवृत्तिज्ञानविशेषस्यनित्यत्वंदेहादेरनित्यत्वं
 परिकरयोर्ग्रहणेनज्ञापितंभवतीत्यर्थः ॥ उक्तप्रतिज्ञाद्वयेति ॥ पुरुषादयोनित्याः प्राणादयोऽनित्याइतिप्रतिज्ञाद्व-
 येत्यर्थः ॥ तत्प्रकारश्चेति ॥ चतुष्टयात्मकआकाशश्चतुर्धिरपिभौमैरुत्पद्यते उक्त्याउत्पत्तेश्चतुर्ध्वपिसत्त्वात् अवकाश
 तदाभिमानिस्वरूपभागेननोत्पद्यतइतिप्रागेवोक्तइत्यर्थः । उपरि उत्तराधिकरणे ॥ मुख्यार्थत्वदर्शनादिति ॥ नहि-
 परमात्मनोमुख्योत्पत्तिरस्ति येनतत्रानुत्पत्तिमच्छब्दस्य मुख्यार्थःस्यादितिभावः ॥ ॐ स्याच्चैकस्यब्रह्मशब्द-
 दत्त ॐ ॥ यथैकस्यैवब्रह्मशब्दस्यहौमुख्यत्वं अन्यत्रामुख्यत्वं तथैकस्यैवानुत्पत्तिवाचिशब्दस्यविष्णोर्मुख्यत्वेप्यन्यत्रामुख्य-
 त्वंस्यादित्यर्थः ॥ कारणेति ॥ पूर्णरूपप्रवृत्तिनिमित्तभावाभावरूपेत्यर्थः ॥ ॐ प्रतिज्ञाहानिरव्यतिरेकाच्छ-
 ब्देभ्यः ॐ ॥ आकाशेऽप्यनुत्पत्तिवाचिशब्दस्यमुख्यत्वे इदं सर्वमसृजतेतिप्रविज्ञाविरोधःस्यात् कुतः अव्यतिरेकात्
 आकाशस्यसर्वमध्यपतितत्वादित्यर्थः । आत्माबेत्यादिस्पष्टसादित्वमतिपादकशब्देभ्यइत्यर्थः । ननुगौण्यसंभवादित्यत्रा-
 संभवादित्येनैवश्रुतिबाहुल्यस्यलाभाच्छब्देभ्यइत्येतत्पुनरुक्तमित्यतआह ॥ अनेनेति ॥ असंभवप्रतियोगिनःश्रुति-
 बाहुल्यस्यशब्देभ्यइत्यनेनोक्ततद्विवरणरूपत्वमितिभावः । इदमित्यनुवादः ॥ ॐ यावद्विकारंतुविभागोलो-
 कवत् ॐ ॥ यावदित्यवधारणेयावद्विकारंविचित्र्यमाणएवाथोविभागोविभक्तः अल्पशक्तिमान् लोकवत् घटवदि-
 त्यर्थः । आकाशेत्यनुवादः परंपरयेतिव्याख्या आकाशाद्वायुरित्युक्तपरंपरयेत्यर्थः ॥ असित्त्वमिति ॥

द्रव्यत्वस्यसंयोगविभागाविनाभावादितिभावः । नन्वथहवावनित्यानिपुरुषः प्रकृतिरात्माकालइतिप्रकृत्यादीनांत्रयाणानि
 त्यतस्योक्तेः कथं तद्विभागेन नान्यंत इत्युत्पत्तिरुक्त्यपरिहरति ॥ नचास्येति ॥ अनेनेति ॥ प्रकृत्यादेरपिपिका
 रित्वसाधकविशेषप्रमाणोदाहरणेनेत्यर्थः ॥ १ ॥ तासांमिति ॥ प्राच्यादिदिक्स्थितपरमात्मबाहुविशेषाणां धर्मज्ञाना
 दिरूपप्रधानवायुपुत्रइत्यर्थः । यांयंपवते बीजतैसंपादवतानादिरित्यर्थः । गौणार्थत्वंस्वरूपानादित्वरूपं ननुभाष्यादाहृत
 श्रुतावाकाशादिप्रदर्भत्वादन्येवोच्यतेतेभ्यश्चमुल्यवायोः स्वरूपनित्यत्वमेवविशेषइत्यत आह ॥ नचाकाशापदेनेति ॥ नि
 म्लोचोस्तमयः ॥ एवंविधस्येति ॥ नित्यत्वव्याप्तेः क्तबहुहेतुमतउत्पत्तिरनुभववर्थाधित्वेत्यर्थः ॥ ॐ एतन्मातरि
 भ्वाव्याख्यातः ॐ ॥ एतेनाश्रुतेरित्वादिप्रागुक्तेहेतुसमुदायेनमातरिश्वावाय्वनुत्पत्त्यादिपरशब्दोपिगौणत्वेनव्याख्या
 तइत्यर्थः । एतेनेत्यनेनपराश्रुतेहेतुसमुदायंक्रमेणाह । अनुत्पन्नत्वेनाश्रुतत्वादिनामुल्यानुत्पत्यनुपपत्तेरित्यनेन ॥ प्रमा
 णविरोधेनेति ॥ नजायतेप्रीयतइत्यस्मदीश्वरस्यानादित्वप्रतिपादकप्रमाणविरोधेनेत्यर्थः । कुतइत्यत आह ॥ पराधी
 नेति ॥ तथाचोत्पत्तेः पारतंत्र्यरूपत्वेनतदन्तर्गीकारेस्वातंत्र्यमनिवार्यमितिभावः ॥ द्वयोर्युक्तमिति ॥ तथात्वद्वयोरपि
 सर्वोत्तमत्वप्राप्तेरितिभावः । तदप्यस्त्वित्यत आह ॥ अन्योन्येति ॥ पररूपप्राधीनत्वानधीनत्वयोरित्यर्थः । वायोः
 सर्वोत्तमत्वविष्णुस्तद्धीनइत्यंगीकार्य । विष्णोः सर्वोत्तमत्वेवायुस्तद्धीनइत्यंगीकार्य । एकस्यैवोच्चत्वंनीचत्वविरुद्ध
 मितिभावः । व्यूढ समूहीकृत्य स्वात्मानंनियामकत्वेन कथमनेनस्मृतिवचनेनश्रुतियुक्तिपरिहारइत्यत आह ॥ अत्रेति ॥ प
 रात्परनित्यत्वमित्यस्यव्याख्यानंस्वातंत्र्यलक्षणमिति परनित्यत्वमित्यस्योदाहरणिनित्यत्वमिति ॥ सम्यगनित्यतेति ॥
 पार्थिवादिबद्धरूपचयापचयगून्यभ्युत्पत्त्यर्थः ॥ अतिशयेननित्यतोऽप्युत्पद्यतइति ॥ उपलक्षणमेतत् अनिशयित्वेनत्वत्वंसर्वेदे

बोपास्यत्वं वृत्तिज्ञानप्रवाहोदयनिम्लोचाभावेन तत्सोदयनिम्लोचाभावश्चोच्यत इति न युक्तिविरोधोपीति ग्राह्यं । अमुख्यमु-
 ख्याभिमानिनौ प्रबह्मप्रधानवायू विरोधं शक्तेः । तेजःपूर्वो वेति ॥ तत्तेजोऽसृजतेत्युक्तेरिति भावः । प्रागेवमू-
 लतएव ॥ २ ॥ सत् ब्रह्म । सौम्येति संबुद्धिः इदं अस्य ॥ ॐ असंभवस्तु सतोनुपपत्तेः ॐ ॥ सतो ब्रह्मण असंभवस्त्वनु-
 त्पत्तिरेव कुतः अनुपपत्तेः असतः सकाशात्सज्जन्मनोक्वाप्यदर्शनेनानुपपत्तेरित्यर्थः । तर्हितस्याः कागतिरित्यत आह । अनुप-
 पत्तिश्रुतिश्चेति ॥ व्यवस्थास्वरूपानादित्वरूपा ॥ सिद्धेति ॥ सिद्धार्थेत्यर्थः । अतएव उक्तव्यवस्थायामव्यवच्छेद्यत्वा-
 देव ॥ सत इत्यनेनैवेति ॥ सत्त्वं स्वातंत्र्यमुद्दिष्टमिति भारतोक्तेरिति भावः । तेनैव सच्छब्देन गतिः । अस्वतंत्ररूपो-
 पाधिः एतदेवाह ॥ गगनेति ॥ कथं प्राणः सति प्रश्नोत्तरमाह ॥ महत्वादिति ॥ स्मृतिं चाहति ॥ हे देव
 त्वं कविः सर्वशेजश्च तथापि भवान् शक्त्या भार्यायां गुणानां कर्मणां अदृष्टानां योनौ हेतावजायां प्रकृतौ रेतोगर्भ-
 आदधे स्थापितवान् । तत्तत्तस्याः प्रकृतेः सत्प्रमुखावायुप्रधानावयं यदर्थेयत प्रयोजनाय बभूविम ते तव किं करवामेत्यर्थः
 ॥ उपचयेति ॥ उत्तरोत्तरमुपचयोधिकइत्यर्थः । विशेषितत्वं विशिष्टित्वं विकारवद्देहसंबन्धवत्कृतस्य न स्वतो विकारइ-
 ति भावः । कारणत्वात् उपादानत्वात् ॥ तच्छर्मादेरिति ॥ अतो नाविकारइत्यनेन पुनरुक्तमिति भावः । भगवद्
 भिन्नत्वानुवादप्रतीतिनिरासायाह ॥ एकैवेति ॥ तथा त्वेच्छाद्यभेदेनोक्तः स्यादिति भावः । अविभिन्नेत्यादेः प्रयो-
 जनान्तरमाह ॥ एतेनेति ॥ ३ ॥ ननु तेजोऽप्यधत्तेनेवेत्यविचार्य परमात्मनो जायते अन्यतो वेति विशेषविचारकरणम-
 युक्तमित्यत उक्तं ॥ एवमिति ॥ तर्ह्यकाशाविषये तत्किं न विचार्यत इत्यत उक्तं ॥ वियदादीनां चेति ॥ तद्ब्रह्मवा-
 युद्वारेति वायुलक्षणावार्तकारणव्यवधानेनेत्यर्थः ॥ अविरौधादिति ॥ अन्यनिषेधाभावादिति भावः ॥ ॐ तेजो

तस्तथाह्यह ॐ ॥ यथाविषयदादितथार्तेजोप्यतः भगवतएवोत्पद्यते क्षुतः हियस्मात्तज्जइति श्रुतिराहेत्यर्थः ॥ देव
तात्वादिति ॥ तथाच श्रुतिद्वयस्यापि निमित्तपरत्वेन विरोधप्राप्तावायोरग्निरिति श्रुतेर्देवताद्वारत्वमात्रपरत्वेन व्यवस्था
बहुमयमायासइति भावः । ननु वाच्यादिशब्दानामुभयपरत्वेनोपादानत्वमात्रग्रहणे विरोधाभावस्तदवस्थएवेत्यत आह
॥ उपादानशक्तिश्चेति ॥ तत्तेजोऽमृजतेति श्रुतेः ब्रह्मणोभूतवाय्वनुभवेशेन तद्भूतोपादानत्वशक्तिमेकत्वेनापिकारण
त्वमिति पादकत्वेन वायोरग्निरिति श्रुतेर्ब्रह्मणोपादानत्वमिति पादकत्वे विरोधप्राप्ता ब्रह्ममेरितोपादानत्वशक्तियुक्तत्वरूप
द्वारत्वमिति पादकत्वेन वायोरग्निरिति श्रुतेर्व्यवस्थां वक्तुमयमायासइति भावः ॥ ४ ॥ प्रत्यक्षमूलव्याप्तिकत्वेन युक्तेः प्राव
ल्यमुक्त्वा श्रुतिमूलव्याप्तिकत्वेनापि तदाह ॥ तथाच श्रुत्यन्तरमिति ॥ तस्मेजइति ॥ तत्तेजोरमाख्यमैक्षताविचारमक
रोत् । किमित्यहं बहुरूपस्यांतर्द्वयजगदुत्पादयामीति इत्थं विचिंत्य तत्तेजोपोऽन्नामकभाणसहितं तदाभिमान्यमानं अवा
ल्यं भूतममृजत् यस्मादादौ तेजस एवापोजातास्तस्मादद्यापि पुरुषः यत्र क्वचिद्देशे काले वा शोचतिरोदतेस्वेदतेति स्विद्य
तेवातत्रापस्तजस एव जायंतइति हिमसिद्धमित्यर्थः ॥ ॐ आपः ॐ ॥ आपोप्यतएव जायंतं यस्माद्ब्रह्मैवेदमिति श्रुति
स्तथाहेत्यर्थः । तर्ह्यमृत्रित्वं म्यादित्यत आह ॥ सूत्रपदमिति ॥ तद्विषयं तेजो गतभगवद्विषयं ॥ पूर्वान्यायेनैवेति ॥
द्वारत्वमिति पादकत्वन्यायेनत्यर्थः ॥ ५ ॥ साक्षादभ्युपगच्छति ॥ न विषयदश्रुतेरेवं न मातरि भाव्याख्यातइत्यधिक
रणाभ्यां आकाशवायोः साक्षाद्ब्रह्मजातत्वे तेजोतस्तथाह्यह आपइत्यधिकरणाभ्यां भूतवाग्वादीनामाकाशादिद्वारा
ब्रह्मजातत्वेच सिद्धे सतीत्यर्थः ॥ द्वारविषयेति ॥ अवांतरकारणविषयेत्यर्थः । तत्रकोटिद्वये किमस्येत्यादिमश्र
द्वयोपरमाह ॥ तत्रभुतीति ॥ शंकायामित्यर्थः । सावकाशत्वादिनाव्यवस्थास्तित्याह ॥ निरवकाश

रवेनेति ॥ श्रुतिद्वयस्येति चर्तते । अन्यतरसावकाशत्वमाशङ्क्यनिराकरोति ॥ नचैत्यादिना ॥ बहु-
 धाक्येति ॥ ताअन्नममृजंतताओपोन्नममृजंत अद्वयत्वतत्त्वव्याघ्राद्यजायतइत्यादिहुवात्रयेत्यर्थः ॥ तस्मादिति ॥
 तस्मादन्नस्याप्यकार्यत्वादेव यत्र कचदेशे वर्षतितत्रैव भूयिष्ठमन्नं भवति । अन्यथा सिद्धिर्निरस्यति ॥ अद्वयएवेति ॥
 तदन्नाद्यप्रसिद्धान्नभृतिपार्थिवमद्वयएव जायते नान्यस्मादित्यर्थः । अशितं भक्षितं त्रेधा पुरीषमांसमेदोरूपेण ॥ लिङ्गा-
 दिति ॥ दृष्टिजन्यत्वाद्यत्वरूपाद्यात्मना परिणामरूपादित्यर्थः । उक्तश्रुतिविरोधादिति पृथिवीजन्यौषधिजन्यत्वप्रति-
 पादकौषधीभ्योन्नमिति श्रुतिविरोधादित्यर्थः ॥ अन्नस्यान्नन्यत्वमौषधिजन्यत्वं पृथिव्याश्चान्न-
 न्यत्वं चेति बहुकल्पनापातादित्यर्थः ॥ मुख्यार्थेति ॥ साक्षादन्नन्यत्वरूपेत्यर्थः ॥ ॐ पृथिव्याधिकाररूपश-
 ब्दांतरादिभ्यः ॐ ॥ अन्नं पृथिव्यैव न प्रसिद्धान्नं कुतः अधिकारात् तत्तेजोमृजेतयादिभूतप्रकरणात् । यत्कृष्णं तद-
 न्नस्येति कृष्णरूपात् पृथिवीवान्नमिति शब्दांतरात् वेदोनाप्रमाणमपौरुषेयत्वादिति युक्तेत्यर्थः ॥ तासामिति ॥
 तासां तेजोवन्नादिदेवतानां मध्यैकदेशे वतां त्रिवृत्तं त्रिवृत्तं स्वाभिमन्यमानभूतेन सहान्योन्यप्रविष्टामकरोदित्यर्थः ॥ भूतवि-
 षयत्वादिति ॥ अन्नं च भौतिकमेव न भूतमिति भावः । ननु देवतानामन्योन्यप्रवेष्टे एकैकत्र कार्यत्रयेण भाव्यं तत्कथमित्य-
 तोयदेशे रित्यादिवाक्यं प्राप्तं तस्यार्थः । अग्रे यद्द्रोहि तं लोहितं रूपं तत्तेजसो रूपं तेजोभिमानि श्रीरूपसंभवं अग्रे यच्छुक्लं रूपं तदपां-
 रूपमन्मनामकवायुरूपजन्यं अग्रे यत्कृष्णं रूपं तदन्नाभिमानि रूद्ररूपसंभवं ॥ जानीयादिति ॥ तेजोशितमिति च-
 दिति ॥ तत्र तेजस एव भक्षणासंभवात् यथा तेजःशब्दः तेजसपदार्थपरस्तथा पृथिवीवाचकोन्नशब्दः पार्थिवपदार्थपरइ-
 त्यर्थः । प्रत्यक्षवत् साक्षिवत् पदस्वर्णगतपीतयोर्लोकेऽवांतरविशेषदर्शनाभावाज्ये पुनरुक्तिः शङ्क्या ॥ ६ ॥

तदभावेति ॥ आदिपदोक्तसंहारकर्तृत्वाभावेत्यर्थः । यथाकथञ्चित् उक्तप्रकारद्वयेनापि तदेवव्यनक्ति ॥ त
स्येति ॥ भाक्तार्थत्वेनेति ॥ रुद्रोमाविशांतकइति श्रुतेर्विष्णुसंहतभिक्षपदाथसंहर्तृस्वरूपविभागविषयत्वेनेत्य
र्थः ॥ युक्ताति ॥ क्वचिदपिविष्णोःसंहारकर्तृत्वेनांगीकारोपिपितृत्वरूपयुक्तिविरोधानिस्तारादित्यर्थः । अस्मि
आविशेति मध्यमपुरुषानुरोधेनाह ॥ रुद्रत्वमिति ॥ मेत्येतदस्मच्छब्ददेशरूपनिषेधार्थकंचतंत्रेणोपात्तामितिभावेनाह
॥ मामाविशेति ॥ मत्स्यस्यानुष्टुप्तिमत्त्वाह । मामाप्ययस्वेति ॥ ॐ तदभिध्यानादेवतुतल्लिगात्सः ॐ ॥
सतुविष्णुरेवसंहर्ता कुतः संसारमोक्षस्यतदभिध्यानात्तस्यभगवतोभिध्यानमिच्छातदधीनत्वात् । किंततइतिचेत् तल्लि
गात् । तस्मान्मोक्षस्यभगवदिच्छाधीनत्वल्लिगात् सपरमात्मासंहारकर्तृत्वेनानुमीयतइत्यर्थः । किंचातइतिप्रश्नो
त्तरमाह ॥ तदिच्छेति ॥ तत्कृतइत्यनंतरंमोक्षइत्यनुवर्ततेभूयश्चेतिचशब्दाद्रीप्सालोपइत्याशयेनभूयोभूयइत्युक्तं ।
तत्त्वभावादित्यस्यार्थोयथार्थध्यानाच्चेति ॥ शक्तस्यैवेति ॥ प्रमाणिकत्वाल्लयस्तावदंगीकार्यः । सचकार्यत्वात्सकर्तृकः
कर्ताचशक्तएवभवेच्छक्तश्चविष्णुरेवेनिसंहर्तेतिभावः । ईरितमित्यस्यनपुंसकत्वक्रियाशब्दवृत्त्ययोगादाह ॥ सृष्ट्यादि
कमिति ॥ पूर्वत्रापीत्यर्थः । तेनसमस्तामित्यस्यनविशेष्यानुक्तिदोषः । आख्यारूपेनामशरीरेयस्यासाम्बित्तीन्द्रप्रत्ययार्थः
॥ संहर्तृत्वेति ॥ कलसंहरणइतिधातोरितिभावः ॥ ममत्वेति ॥ अनेनममत्वादिदोषयुक्तत्वाख्यसाधनधर्माव
च्छिन्नसाध्यव्यापकरूपोपाधिरुक्तोभवति ॥ ७ ॥ उत्तरयति ॥ श्रुतिविगानमिति ॥ ॐ विपर्ययेणतुक्रमांत
उपपद्यन्तच ॐ ॥ लयक्रमः विपर्ययेणतुमृष्टिक्रमाद्विपर्ययेणवभवति कुतः अतोयःक्रमाद्युक्रमाच्चेतिश्रुतेरेव तर्हि
लोकविरोधइत्यतउक्तं ॥ उपपद्यन्तेचेति ॥ पूर्वोत्पन्नानांसामर्थ्याधिकाद्विपर्ययउपपद्यन्तेचेत्यर्थः । उत्तरमाह ॥ एते

नेति ॥ क्रमशब्दस्यव्युत्क्रमपरत्ववर्णनेत्यर्थः तत्रापिक्रमशब्दस्यव्युत्क्रमपरत्वादितिभावः ॥ लौकिकानामिति ॥
 अनेनपूर्वोत्पन्नत्वात्पूर्ववलयइत्यत्रसामर्थ्याभावउपाधिरित्युक्तंभवति ॥ सन्निधानमिति ॥ पदार्थस्वारस्यानुसारेणो
 क्त्वातेषामितिबहुवचनानुरोधेनाह ॥ प्रथमावेति ॥ पूर्वव्याख्यानेतुवीप्सयैवबहुवचनोपपत्तेरितिभावः । सन्निधीयतेसन्नि
 हितोभवति ॥ ८ ॥ अक्षरादिति ॥ अत्रसर्वशब्दस्यषष्ठ्यंततयाविपरिणतस्यविलयशब्देनाप्यन्वयादितिभावः
 ॥ लिंगेति ॥ क्रमादुत्पन्नयोर्मनोविज्ञानयोःक्रमाद्विलयाख्येत्यर्थः ॥ ३० अंतराविज्ञानमनसीक्रमेणतल्लिंगादिति
 चेन्नाविशेषात् ३० ॥ विज्ञानमनसीविज्ञानमनस्तत्वे अंतरा विनाक्रमेणव्युत्क्रमेणान्येषालयः कुतः तल्लिंगात् त
 त्रोक्तेर्मनसश्चेत्यादिश्रुत्युक्ताक्रमादुत्पन्नयोर्विज्ञानमनसोःक्रमाख्याख्याल्लिंगादितिचेन्न अविशेषात् विज्ञानमनसोरुप
 त्तिक्रमेणवलयइत्यत्रविशेषप्रमाणाभावाद्युक्रमाद्विलयश्चेत्याविशेषप्रमाणाच्चेत्यर्थः ॥ नचसामर्थ्येति ॥ पूर्वोत्तरल
 ययोःक्रमेणाल्पाधिकसामर्थ्ययोःप्रयोजकत्वेनमनोविज्ञानयोश्च सामर्थ्याधिक्यमेतेषामित्युक्तीत्याक्रमेणाधिकाल्पसामर्थ्य
 वत्त्वादितिभावः ॥ समसामर्थ्यस्यापीति ॥ स्मृतौपूर्वोत्पन्नानांसामर्थ्याधिक्यायोगव्यवच्छेदकावधारणद्वयभावादि
 तिभावः । वाक्तदभिमानिन्युमामनसितदभिमानिनिरुद्रे तन्मनोज्ञानआत्मनि विज्ञानतत्त्वाभिमानिनि लीयतइति
 स्मरेदितिवाक्यशेषार्थः ॥ ३० चराचरव्यपाश्रयस्तुस्यास्तद्व्यपदेशोभाक्तस्तद्भावभावित्वात् ३० ॥ अत्रचरेतिचं
 चलत्वान्मनोरूपमिंद्रियतज्जन्यज्ञानंचोच्यते अचरेत्यंचचलत्वान्मनस्तत्त्वंविज्ञानतत्त्वंचोच्यते स्यादितिसंभावनायां सचासौ
 व्यपदेशश्चतद्व्यपदेशस्तथाचतद्व्यपदेशः मनोविज्ञानमितिशब्दः चराचरव्यपाश्रयः स्यात् । यद्यपिमनस्तत्त्वांतःकरणविज्ञानतत्त्वा
 वबोधरूपचतुष्टयविषयकः संभावितः तथापिप्राणान्मनोमनसश्चविज्ञानमितिश्रुतौ तद्व्यपदेशस्तुभाक्तः अतःकरणावबोधरूप

विषयएव ननु भवति विज्ञानविषयकः नचातः करणावबोधकाविषयकत्वेन पपत्तिरस्ति कुतः तद्भावभावित्वात् अत्र तद्विहितं तत्राद्यः संसृज्यतश्चराचरपरामर्शकः चराचरशङ्काचचेतनाचेतनात्मकसर्वपरौ द्वितीयश्च पृथग्यतो मनः परामर्शकः तथाचेतुचराचरेषु स्थावरजंगमात्मकसर्वविषये तस्य मनसो भावेन धर्मेणालोचनेनावबोधस्य भावित्वादुक्तमन्वादित्यर्थः ॥ अध आनामिति ॥ उभयत्रापि तत्त्वानां नीचक्रमेणाभिव्यक्तैरिति भावः । देहस्येत्यपरोक्षोपेक्षया व्यक्तावपरोक्षे नीचक्रमेण व्यवसर्गकारणवसर्वोत्तमस्य हेतुपरोक्षज्ञानमितियुज्यत इति भावः ॥ ९ ॥ ॐ नात्माश्रुतेर्नित्यत्वाच्च ताभ्यः ३० ॥ आत्मा परमात्मानलीयते कुतः अश्रुतेः ब्रह्मलयास्याश्रवणात् ताभ्यो नित्यो नित्यानां सानित्यो निर्गुणः सानित्यो चिभुरित्यादि श्रुतिभ्यस्तस्य नित्यत्वाच्चेत्यर्थः ॥ उक्तत्वादिति ॥ असंभवस्तु सतो नुपपत्तेरित्यत्रेति शेषः ॥ प्रेरयतीति ॥ अतो न पुनरुक्तिरित्याशयः ॥ अपिहितत्वेति ॥ आछादितत्वेत्यर्थः । प्रादुर्भावश्चेति तपस्तन्माहिना जायते किमिति श्रुतिर्विशेषेत्यर्थः अपिहितार्थे प्रयुक्त इति लयादर्शनादिति भावः । श्रुत्यंतरबलादित्यन्तरमर्थान्तरपरिकल्प्यत इत्यनुवर्तते परत्वं प्रमाणस्य शब्दोक्तब्रह्मादेरवधित्वात् तत्रापादाने पंचम्याभाव्यत्वादाह ॥ गुणेभ्य इति ॥ अप्रधानेभ्य इत्यर्थः ॥ देहनिमित्तगुणशब्दोक्तब्रह्मादेरवधित्वात् तत्रापादाने पंचम्याभाव्यत्वादाह ॥ गुणेभ्य इति ॥ असंगतिपरिहरति स्यत्त्वस्येति ॥ अन्यथा स्वरूपनिमित्तपृथगतनित्यपदोक्तजीवाधिक्यालाभादिति भावः ॥ १० ॥ असंगतिपरिहरति ॥ नित्यत्वादेवेति ॥ विवक्षितत्वात् अनादिपदेन तत्र जीवस्य प्रागभावप्रतियोगित्वे उत्पत्तेरेवेति प्रलये सवोत्पत्तिनिमित्तकारणदृष्टाश्रयत्वेन जीवसत्त्वस्यागीकार्यत्वेन तस्य प्रागभावप्रतियोगित्वे तदानीं जीवाभावेन निराश्रयादृष्टासंभवात् कारणाभावेन जगदुत्पत्तेरबाभावप्रसंगादित्यर्थः ॥ नचाकाशादीनामिति ॥ अनादित्वरूपहेतुविशिष्टानामप्यव्याकृताकाशादीनां पराधीनविशेषलाभरूपोत्पत्तिमत्त्वेन व्यभिचार इत्यर्थः । तेषां क्षमसत्त्वाभाव्यभिचार इत्याह ॥ असंप्र-

तिपत्तेरिति ॥ उत्पत्तेरिति शेषः ॥ व्यधिकरणत्वादिति ॥ अनुमानस्य जीवानुत्पत्तिसाधकत्वेन प्रत्यक्षस्य देहोत्पत्तिग्राहकत्वेन भिन्नविषयत्वादित्यर्थः ॥ ॐ श्रोत एव ॐ ॥ जानतीति श्लो जीवः अतः परमात्मनः सकाशादुत्पद्यत एव कुतः अत एतत्तेवा एतदिति श्रुतेरेवेत्यर्थः ॥ ॐ युक्ते ॐ ॥ अनादिनोपि जनैर्युक्तत्वाच्चेत्यर्थः । उपाधेः देहस्य ॥ पराधीनेति ॥ जीवस्य देहलाभ एव पराधीनविशेषावाप्तिरूपोत्पत्तिरिति भावः ॥ ११ ॥ आत्मन इत्यनेन पुनरुक्तिः सर्वा भेदप्रतीतिच निवारयितुमाह ॥ सर्वस्येति ॥ सर्वस्वरूपत्वमतीति मपाकर्तुमाह ॥ पूर्णा इति ॥ सर्वः पूर्णगुणत्वत इत्युक्ते रिति भावः । भाष्येशिनीतः बंधयतः ॥ व्यासत्वमणुत्वं चेति ॥ व्यासत्वं प्रतीयत इत्यनंतरं जीवस्येत्यतिशेषः अणुत्वमि त्यनंतरं जीवस्य प्रतीयत इति शेष इति विवेकः । जीवविषयेत्यनंतरं किं लीश्वरविषयेति शेषः परिशेषरूपयुक्तिं वक्षुमसक्तं प्रति क्षिपति ॥ न तावदित्यादिना ॥ नन्वात्मैद्रियसन्निकर्षस्याप्रयोजकत्वादनोरात्मनो युगपत्सर्वैद्रियजन्यज्ञानमस्ति त्वत्यत आह ॥ न हीति ॥ अप्राप्तेति ॥ असंबंधेत्यर्थं निवर्तयति निष्पादयति ॥ उक्तदोषत्वादिति ॥ एवं चात्मा काच त्सर्गमित्यत्र पिपीळिकादेहमाप्तौ अपूर्तिः स्यादित्यादिदोषोक्तेरित्यर्थः । ततः किमिति चेदत्र प्रष्टव्यं किमंशा एव गमनादि क्षि यांकुर्वति उत तत्समुदायः अथ तदारब्धो वयवी आद्ये आह ॥ तेषां चेति ॥ अंशानां प्रत्येकं गमनसामर्थ्यमस्ति न वा आद्ये काश्चिदेकादिशङ्खच्छेदपरस्त्वन्यां शरीरे कदेशगमनं भागांतरस्यान्यत्र गमनमतः शरीरविनाशः स्यात् द्वितीये शरीरे क्रियान स्यात् न हि यदेकांशो गच्छति तदंशेनापि गतव्यमिति नियमोस्तीत्यर्थः । एकमत्यात्पक्षद्वयेऽप्यदोष इत्यत आह ॥ न हीति ॥ द्वितीयं दूषयति ॥ न चेति ॥ समुदायिभिन्नसमुदायाभावादिति भावः । तृतीयं व्याचष्टे ॥ न चांशेति ॥ एवं परि शेषमुक्तानुमानंचाह ॥ तथा चेति ॥ सर्वभूतसंयोगित्वमेव व्याप्यत्वमिति भावः ॥ ॐ उक्तांतिगत्या गतीनां ॐ ॥

अणुरेवजीवः कुतः उक्तामित्यागतीनां हेतूनां सकाशात् उक्तात्यादिमत्वादितियावत् ॥ प्रसंगादिति ॥ जीवस्योक्ता-
त्यादिकर्तृत्वोक्ताक्रियास्वातंत्र्यसंबर्कतृत्वमितितस्य स्वातंत्र्यप्रतीतीतस्यात्यन्तनिषिद्धतया तदस्वातंत्र्यं स्मृतमत्र विचार्यत इ-
त्यर्थः । स्वयमेव स्वनेव ॥ स्मृत्यनुसारेणेति ॥ तत्रैकशब्देनान्यनिषेधादिति भावः ॥ ॐ स्वात्मना चोत्तरयोः ॐ ॥
जीवस्योक्तातिः स्वात्मना च परमात्मनो न स्वतः कुतः उत्तरयोः उत्तरवाक्ययोः सकाशात् उत्तरत्राक्यद्वये तथा प्रतिपादना-
दितियावत् उक्तीयते उर्ध्वनीयते अतो न पुनरुक्तिरिति भावः । नन्वेषंबवेति द्वितीयवाक्ये स्वात्मशब्दाभावात् सूत्रयुत्तरयोरिति
द्वितीयवाक्यग्रहणं कथमित्यत आह ॥ एषंबवेति ॥ सुआनंदमादत्त इति स्वात्माच्यते एतदेवानंदमादत्त इत्यनेनोच्यत इति
भावः ॥ ॐ नाणुरतच्छूतेरिति चैतरेतराधिकारात् ॐ ॥ जीवो नाणुः कुतः अतच्छूतेः व्याप्ता इत्यनणुत्वभूतेरिति चेन्न तस्याः
भूतेर्ब्रह्मपरत्वात् कुतः इतराधिकारात् सभात्वेदं मृजतीति परस्परप्रमाणः प्रकरणादित्यर्थः ॥ उपचयत इति ॥ यथा भव-
न्मते मनागतं बद्धुः स्वाद्यात्मनिष्ठतया पचयेतयेति भावः । अतएव भगवत्परत्वादेव निरंतरो निर्भेदः आतेनया तं मनसोजवी-
यसारथं यंत्राभृमवधुः क्रूरभिना यस्य योगदुहितजायाते दिव उभे अहनी सुदिने विवस्वतः । निमिषाभिज्जवीयसारथेनायातम-
भिना अतिषड्नुवामवतिमंश्रयं व्याचष्टे । हे अभिना वित्यादिना ऋभव इत्यस्यायो दिवा इति यस्य योग इति निमित्त-
सप्तमीत्यभिप्रेत्याह ॥ परसंबंधादिति ॥ विवस्वत इत्यस्य तात्पर्यं भगवत्प्रसादेनेति दिवा दुहित इत्यस्यायो विद्योत्पन्नत-
त्त्वज्ञान इति अस्य जायत इति श्रौतपदनाम्बयः उभे अहनी इत्यस्यार्थः जीवन्मुक्तिमुक्त्यवस्थे इति मृदिन इत्यस्यार्थः साध्या-
विति जायत इत्यस्य वचनविपरिणामेनानुवृत्तिमभिप्रेत्याह भगवत इति भूत्वित्यस्यार्थो भवत्विति भूतौ सदित्येतदवस्थस्य
विश्लेषणं ॥ ॐ एव शब्दोन्मानाभ्यां ॐ ॥ स्वशब्दपर्यायात्मशब्दः उन्मानमपरिमितत्वं ताभ्यां च व्याप्यत्वमु-

तेरीश्वरपरत्वामित्यर्थः ॥ आनंत्वेति ॥ तत्रानंताइत्युक्तेरितिभावः ॥ ॐ अविरोधश्चंदनवत् ॐ ॥ जीवस्या-
 नुलेप्यविरोधः देहव्याप्तिविरोधाभावः कथं चंदनवत् हरिचंदनविदुवदित्यर्थः ॥ ॐ अवस्थितिबैरोध्यादितिचे-
 न्नाभ्युपगमाच्छुद्धिर्हि ॐ ॥ चंदनविदेहेहकचित्सम्यगन्यत्रासम्यगित्यवस्थानविशेषद्वैशेष्याद्व्याप्तिरसंभवेपिजीवस्यत-
 दभावाभायुक्तादेहव्याप्तिरितिचेन्न । जीवस्याप्यवस्थितिवैशेष्याभ्युपगमात् कुतः हृदिद्येपआत्मेतिश्रुत्याहृद्येवजीवस्यसम्य-
 गवस्थित्युक्तेरित्यर्थः ॥ व्याप्त्यव्याप्तीति ॥ स्वरूपेणाव्याप्तिरैश्वर्याप्तिरितिर्विवेकः ॥ ॐ गुणादालोक-
 वत् ॐ ॥ अणोरपिजीवित्यगुणाच्छिन्नगादेहव्याप्तिः संभवति कथं आलोकवत् आलोकस्यदीपादेः प्रकाशाख्यगुणे-
 नगेहेतिव्याप्तिवदित्यर्थः । आलोकवत् दीपवत् आलोकस्यप्रकाशस्य उभयोरप्यालोकशब्दवाच्यत्वादेवंव्यवहारः
 ॥ घटादिरूपस्यैवेति ॥ नीलघटसंबंधवालाकर्मभादौप्रतीयमानमारुण्यादिकंन्यायमतेपिनप्रभूनिष्टं तस्यशुक्लभास्वर-
 रूपत्वादितिभावः । ननुदीपेगच्छतिप्रभायागतदर्शनेनक्रियावत्त्वादव्यक्तमितिचेन्न । घटेगतेरूपस्यपिगतिदर्शनेनव्य-
 धिचारात् अन्यथातत्रैव रूपस्यस्थितिः स्यादितिध्येयं प्रकाशस्यापिरूपंप्रतीयतइति किंनस्यादित्यतआह ॥ नहीति ॥
 यद्यालोकेरूपंस्यात्तर्हिघटाद्यसंबद्धस्याकाशेविद्यमानप्रकाशस्यापिरूपंगृहेत नचैवमस्ति अतो नरूपित्वमित्यर्थः ॥ दीपं-
 विहायेति ॥ गुणस्तुरूपादिर्न द्रव्यव्यतिरेकगृहेतिभावः ॥ विवादादिति ॥ उत्तराधिकरणेगुणस्यापिगंग-
 स्यद्रव्यंविहायप्रवृत्तर्वक्ष्यमाणत्वादितिभावः ॥ तदनुविधानेति ॥ दीपानुसारेणगमनागमनादिमत्वेनेत्यर्थः । ते-
 जोबलैर्भयमहावबोधसद्वीर्यशक्त्यादिगुणैकराशिरितिस्मृतौतेजसिगुणत्वसंगृहायादिशब्दः कारणं उपादानं ॥ कार-
 णान्तरेति ॥ तदवतत्रैव तेजसपरमाणवण्वण्यणुकादिक्रमेणालोकमंडलमारभंतइत्येतच्चमानाभावादुपेक्ष्यतइतिभावः

तत्त्वप्रका०

॥ २४ ॥

॥ अम्रतीतिप्रसंगादिति ॥ परैकार्यद्रव्यस्यबाहिराद्रिग्राह्यत्वात्नर्गाकारेणवपुषतद्वृत्तिप्रसंगादित्यर्थः । तद्वय-
वत्त्वादेवेतेनसहगमनमित्यतआह ॥ नह्येति ॥ कथा पटः ॥ विरोधादिति ॥ प्रदीपावयवतमसोऽतहावस्थान
मेवमसंभवति तमसआलोकभावरूपत्वेनविरोधादित्यर्थः ॥ क्रमेणैवेति ॥ पुनःपुनर्दोषागमापमयपुनस्तद्वय
धेयुर्विकार्यमाणेषु उत्तरोत्तरंयथाशब्दाहुल्यस्यादित्यर्थः ॥ तदेवात्पद्यते ॥ नूतनेत्यर्थः ॥ अमुभयविरुद्धमिति ॥
नूतनयथावयवानांविकीर्णतयाऽऽदर्शनादित्यर्थः ॥ घटादेरपीति ॥ सर्वमूर्तेयदनसृष्टपूतयाद्धत्सृष्टपटयदित्यपितान्
यितुंशक्यत्वादितिभावः ॥ १२॥ जीवस्त्विति ॥ एकधेत्युक्तस्येतिशेषः । तत् विभुत्वं तेषां आत्मादीनां ज्ञयमित्यतोऽविति
यदुनर्गोर्ध्वयश्चार्थमित्याह ॥ एतदेवेति ॥ अक्षयंकर्तु अनिष्टमकर्तु एकप्रकारोपेतत्पत्त्यकारांतरोपेततयाकर्तुतामव्य
गित्यर्थः । अतइत्यस्यगृहीतृत्वमेनान्वयायोगादाह ॥ अतोऽविरोधइति ॥ ॐ द्यतिरेकोऽर्थवत्तथाचद
र्शयति ॐ ॥ अणोऽपिजीवस्यार्थैर्व्यतिरेकः विभागोऽस्तिक्रयंगंवत् यथाहुष्याहंवस्यविभागस्तद्वृत्तः तथाने-
रूपेण अधैकगोचरेनश्रुतिर्द्वैतमित्यतइत्यर्थः ॥ स्वरूपैक्यविषयत्वत्वादिति ॥ एकएवसन्निधुकोऽतिभावः ॥ १३॥
॥ षड्विधेति ॥ उपमविशेषाणांषड्विधत्वादियमुक्तिः अतएवमूर्त्तिपटादिदृष्टांतैरुपपदनादित्यनेनापपन्निकयनेना
नुपपन्नं ॥ तस्यातावदेवैति ॥ तस्यापरासद्धानिनामोक्षेतावानेवविलंबः यवत्प्राख्याभिधेयैवेति अयम्राख्यशया-
नंतरमेवश्लासंपद्यतइत्यर्थः । येनप्रभागाश्रुतेन ॥ सृष्टिरकादिति ॥ यथासाम्येकेनमूर्त्तिरहेतुत्वादिनितिशेषः । यथा
यथादीनामृदात्मकत्वेनतदज्ञानेनतदज्ञानमेवमवगतंब्रह्मात्मकत्वेनतदज्ञानेनतदज्ञानमितिपराभिमतार्थः । अतस्त्वावेककन्वं मि
थ्यावेदनेनपत्त्वं ॥ ॐ पृथगुदेयात् ॐ ॥ जीवोब्रह्मणःसकाशात्पृथक् भिन्नएव कुतः उपदेक्षात्तदभिज्ञानीदृशपशुरे

रत्यर्थः ॥ ॐ तद्गुणसारत्वात्सद्गदेशाऽप्राज्ञवत् ॐ ॥ जीवस्य तद्व्ययेदंशोऽब्रह्माभेदकथनं तद्गुणसारत्वात् तस्य ब्रह्म
 णोगुणः आनंदादिः तत्तद्वस्तुनः सारः स्वरूपं यस्य तद्गुणसारः तस्य भावस्तत्वं तस्मादेव तत्त्वभेदात् कथं प्राज्ञवत् यथा प्रा
 ज्ञः परमात्मना जगदुगमसद्वस्वरूपत्वेन तदभिन्न उच्यते तथेत्यर्थः । गौण्या मुख्या सादृश्यं निमित्तीकृत्य प्रवृत्ततया ॥ अन्य-
 आभिनिवेशादिति ॥ आग्रह इत्यर्थः ॥ उपजीव्येति ॥ धर्मिग्राहकत्वेनोपजिवित्यर्थः । कथमित्यत आह
 ॥ जीवेति ॥ नाहं स्वब्रह्म इति ॥ साभिगानीवस्य यः सर्वज्ञ इति ब्रह्मण्यविरुद्धवर्माधिकरणतया वगमादिति भावः ॥ ब्रह्मा
 णविविरोधेति ॥ तत्त्वं पदमुख्ययोः सार्थब्रह्मासर्वज्ञविशिष्टयोरेक्यस्य विरुद्धवर्माधिकरणत्वयुक्तिविरुद्धत्वेन तत्त्वं पदयोश्चिन्त्यात्र
 लक्षकत्वं मायि नाप्यंगीकृतमित्यर्थः । तदेव वचनं किं ॥ लक्षणं ह्युक्ताविति ॥ तया लक्षणिकार्थत्वेन लोकोत्तरभेदेन लोकोत्तम
 ज्ञानवतस्त्युपहासः देवानां प्रयोगैरुक्त इति निपातादलुप्तमासः अनभिज्ञ इत्यर्थः । तदेव वचनं किं ॥ न ह्येति ॥ लिंगता
 त्पर्यन्तिर्नय इत्युपक्रमदीनतात्पर्यमात्रज्ञापकत्वेन ब्रह्मब्रह्मपक्षकत्वायोगादिति । तर्हि भवति तात्पर्यज्ञापकत्वमित्युच्यते
 इति शङ्कते ॥ लिंगवलादिति ॥ अन्याथैतद्व्यादिति ॥ भेदपरत्वादित्यर्थः । तथा हि श्रुतिमूत्रादिदृष्टान्तबलेन स
 आत्मा तत्त्वमसीत्यत्रातत्त्वमसीति पदच्छेदेन भेदप्रवोच्यते न ह्यभेदप्रतिज्ञा यमेदं दृष्टान्ताभिधानं युक्तं अतएव क्रमेण वेत्येतत्समाभ्य
 धिकार इति त्वयि तादनेन भेदपरं एव भेदतात्पर्यमित्यपि यथासौम्येत्यादि च प्राधान्यादैनिकविज्ञानेन सर्वविज्ञानपरं एवं चै
 कमेवाद्वितीयमिति भेदस्यापक्रमादतत्त्वमिदं सर्वमिति तत्त्वस्यैवोपसंहारात् । अतस्त्वमसीति न वचारमभ्यासात् शास्त्रं वि
 ना सास्त्रेणैव शरभेदस्याप्राप्त्या पूर्वत्वात् अर्थसंपत्त्यत इति फलश्रवणात् येनाश्रुतं श्रुतं भवतीत्यर्थेवादात् श्रुतिमन्त्रदृष्टान्ते
 रयथादनाच्चेति । अन्यत्र ब्रह्मं दोग्यमायादौ ब्रह्मदन्कर्मनिर्णये एवं गौणार्थतया ॥ समन्वयेति ॥ वैदिकशब्दानां रूढि-

योगोविनाबृत्तरेणभगवत्परत्वनिषेधकतद्वाक्यमित्यर्थः ॥ अर्थोत्तरति ॥ योगस्याप्यावश्यकत्वप्रतिपादनावसरएवेत्यर्थः ॥ काश्चिदिदं निविशेषणादिति ॥ तेनार्थमात्रनिषेधादिति भावः । ननु तत्त्वमसीत्यादेर्गौणार्थमात्रप्रतिपादकत्वेन रूढ्यादिनार्थप्रतिपादकत्वाभावादितोऽप्यस्तदवस्थएवेत्यत आह ॥ सा चेति ॥ सा गौणीवृत्तिश्च परकीयन्यायेन तत्त्वमसीति पदच्छेदशब्दभेदेन वस्तुतस्तु शकुनिमूढदृष्टान्तानुसारेण स आत्मा अतत्त्वमसि त्वं अतदसि तद्विज्ञासि इति रूढ्याभेदप्रतिपादकत्वमेवेत्यर्थः ॥ १४ ॥ ब्रह्मन्ब्रह्मणि ॥ आनंत्यायेति ॥ कदापि नाशरहितमोक्षाय समर्थो भवतीत्यर्थः ॥ सफलमिति ॥ आनंत्यावाप्तिश्च न युज्यत इति भाष्ये उक्तत्वादिति भावः ॥ अत्रेति ॥ न हि सा दिव्यनाशिन एतद्वयं युक्तमिति भावः ॥ प्रनिर्विबस्वैवेति ॥ ब्रह्मप्रतिविबभूव तस्येत्यर्थः ॥ न हीति ॥ प्रविशुखादेरिति त्यन्त्वस्यैव दर्शनादिति भावः ॥ ॐ यावदात्मभाववित्वाच्च न दोषस्तद्दर्शनात् ॐ ॥ जीवस्य तदुपाधैश्च यावदात्मभाववित्वादात्मा परमात्म्यावच्छांतिप्रतितावत्कालसत्त्वावच्छेदः अनादिकर्मनिर्वाधानं त्यावाप्यनुपाचित्त्वं दर्शनास्ति कुतः तद्दर्शनात् तस्य यावदान्वयश्चाविब्रह्मस्य नित्यः पर इति श्रुतावुक्तेः च शब्दात् स्मृतेरित्यर्थः । नाशत्रयाभावमुपादयति ॥ स्मृतिद्वयवस्थेत्यादिना ॥ आ गतिरन्योर्गौणानित्यहविपादद्वयस्य भिन्नस्थानगतत्वाच्च पुनरुक्तिरिति भावेनाह ॥ स्मृतिद्वयवचनाच्चेति ॥ भाष्योदाहृतश्रुतिस्मृतिभ्यां जीवस्य रूपस्य नित्यत्वं चाद्वेदहस्यानित्यत्वमित्येवोच्यते न तु स्वरूपस्यैव प्रतिविबभूव कर्तृत्वं वाच्यं गौरित्युक्तं । तथा च कथं वाभ्यामुक्ता विब्रह्मार्थप्रतिपत्तिरित्यतः स्वयमुक्ता शेषार्थप्रतिपादकप्रमाणान्तरमाह ॥ उक्तं चेन्नदिनि ॥ अन्यत्र च नुत्तनान्ये कुतोऽन्यस्थिति रित्यत आह ॥ सर्वेति ॥ भवेत् विद्येत मास्तु प्रतिविब्रह्मस्थानमित्यत आह ॥ कथंचेति ॥ उपाधेश्चेति ॥ प्रथमतः पर्य ॥ १५ ॥ आनंदादि

स्वरूपत्वाभावइति ॥ आनंदीभवतीतिमुक्तौतद्वत्त्वोक्त्यातत्स्वरूपत्वाभावस्यैवोक्तेरित्यर्थः ॥ प्राणान्भू-
 तानीति ॥ यत्रजीवेप्राणाद्द्रियाणिभूतान्याकाशादीनिबंधकतयासम्यकृतिष्ठति सपरमात्मप्रसादेनपरलोकायाती-
 तिभाव्योदात्तदृष्टतश्रुतिशेषार्थः । व्यवधानस्य प्रतिबंधकस्य एवमावरणत्वेनाभिमतस्यावरकत्वंनसंभवतीत्युक्तं इदानी-
 मावरणमेवनेत्याह ॥ अत्रेति ॥ संसारइत्यर्थः ॥ तस्यैवेति ॥ जीवस्याहमित्यादिनावरणानुपपत्त्युक्त्याज्ञाना-
 भारूपज्ञानस्यैवानुपपत्तेरुक्तत्वादित्यर्थः । नह्यावरणाभावेऽज्ञानाभावेनिमित्तंभविष्यदुमर्हतीतिभावः ॥ वैपरी-
 त्यादिति ॥ शरीरस्यानंदाद्यनुभवरूपभोगायतनत्वेनभोगप्रतिबंधकत्वानुपपत्तेरितिभावः ॥ अतएव इदानीमावर-
 णाभावादेव ॥ ॐ पुंस्त्वदिद्वत्त्वस्य सतोभिव्यक्तियोगात् ॐ ॥ जीवस्यसतस्तुसतएवप्राग्विद्यमानस्यैवास्य
 ज्ञानानंदादिरूपत्वस्य पुंस्त्वादिवत् बाल्येऽसतःपुंस्त्वस्त्रीत्वादेरिवाभिव्यक्तियोगात् अभिव्यक्त्याभिमतःसुषुप्त्यवत्या-
 निमित्तेनयोगादानंदीभवतीत्यादिव्यपदेशोपपत्तेरित्यर्थः । कालतःयौवने ॥ तन्निमित्तेति ॥ ज्ञानाभावनिमित्तत्रि-
 गुणात्मकस्वगुणाच्छादिकाविद्यांगीकारादित्यर्थः । वक्ष्यमाणानुरोधेनाह ॥ केषांचिदिति ॥ तदामुक्तौ ॥ ॐ नि-
 त्योपलब्ध्यनुपलब्धिप्रसंगोऽन्यतरनिघमोवान्यथा ॐ ॥ अन्यथावरणानंगीकारेऽप्यमजीवानामानंदोदेर्नित्योप-
 लब्ध्यनुपलब्धिप्रसंगःनित्यमानंदोदेरुपलब्धिस्तथा अनुपलब्धिः आनंदोपलब्ध्यभावोदुःखाद्युपलब्धिरितियावत् तदुभ-
 यंसंस्यात् अन्यतरनियमः मुक्तियोग्यानामानंदोदेरुपलब्धिनियमः तमोयोग्यानामानंदोदद्यनुपलब्धिनियमःस्या-
 दित्यर्थः व्यक्तिरित्यनुवादः ऋग्भाष्यादिसंग्रहायाह ॥ मोक्षयोग्यानामिति ॥ नन्वसुरादीनामानं-
 दस्वरूपत्वाभावादेवतदनुपलब्धिरित्यतस्तस्यतात्पर्यमाह ॥ दुःखाद्यनुभवएवेति ॥ स्वरूपदुःखस्यावरणाभा-

नैवैषयिकमुखात्पत्तोरप्ययोगादिति भावः । आवरणभावस्योपलब्धिप्रत्ययप्रयोजकत्वेन कथमनुपलब्धिः संपद्यत इत्यत आह ॥ दुःखाद्यनुपलब्धिश्चेति ॥ समैवेति ॥ मध्यममनुष्याणामिन्द्रियरूपत्वेन मुखादुःखस्य चोपलब्धिः समैव स्यादित्यर्थः । नित्यानन्दइति स्मृत्यनुसारेण ह ॥ एवमिति ॥ अन्यथोक्त्यावदर्थप्रतिपादकत्वेन प्रकृतसंगे रिति भावः । संसारदशायां तन्मात्रोपलब्ध्यभावादाह ॥ तद्वोग्या इति ॥ १६ ॥ अन्यः इशात् शकते ॥ जीवकर्तृत्वेति ॥ तत्कर्मफलं संपद्यते प्राप्यते अनन्ययोगेन अन्यसाहाय्यत्यागेन हियस्मादत एवेत्यन्वयः । तथा च स्ववचनविरोधइति भावः । तर्हि लाघवाय जीवस्यैव कर्तृत्वमस्त्वित्यत आह ॥ न खल्विति ॥ ॐ कर्ता शास्त्रार्थवत्वात् ॐ ॥ जीवः कर्तैव कुतः तथा त्वेशास्त्रस्य विधिनिषेधरूपस्य प्रयोजनवत्त्वलाभात् अन्यथा तद्व्यख्यापत्तेरित्यर्थः ॥ परगतेति ॥ ईश्वरगतेत्यर्थः ॥ विवेकाग्रहइति ॥ इदं कर्तृत्वेन ईश्वरगतमपि तु मुद्रते भवेत्यात्मीयतया कल्पनमस्त्येवेत्यर्थः । तादृशं कालपतिकर्तृत्वोपेनं ॥ ॐ विहारापदेशात् ॐ ॥ न जीवस्य कर्तृत्वं भ्रान्तिकल्पितं कुतः विहारस्य क्रीडाकर्तृत्वस्योपदेशात् मोक्षपि ज्ञानक्रीडा निरन्यभिधानादित्यर्थः । मोक्षपीत्यस्यार्थो विगलितेति निवृत्ताशेषभ्रमेपीत्यर्थः । अत एवाह ॥ कैवल्यइति ॥ कैवलं यायार्थज्ञानाद्विस्वरूपा विभाव रूप इत्यर्थः ॥ ॐ उपादानात् ॐ ॥ मोक्षाद्युद्देशेन साधनाद्युपादानस्य मन्यक्षसिन्धुचान्नकालानिकर्तृत्वमित्यर्थः ॥ अतिप्रसंगादिति ॥ परकृतभोजनेन स्वकृतानुसंधानमात्रेण स्वान्वनःतृप्तिः स्यादित्यर्थः ॥ ॐ व्यपदेशाच्च क्रियायानं च द्विदशविपर्ययः ॐ ॥ जीवः कर्तैव कुतः उपासनास्वायिक्रियायानस्य कर्तृत्वेन व्यपदेशात् आत्मानमेवलोक्युपासीतेत्यभिधानात् जीवस्य कर्तृत्वं न च तर्हि निदेशस्यात्मानमित्यस्याविपर्ययः आत्मनि व्यत्यासः स्यादित्यर्थः । लोकं सर्वधारं ॥ नहीति ॥ कर्तुः क्रियाश्रयत्वेन तदभा

वेनिराश्रयक्रियायोगादितिभावः ॥ ॐ उपलब्धिबधवदनियमः ॐ ॥ यथोपलब्धौ ज्ञानेऽनियमः इच्छानुसारेण प्राप्त्य
 भावस्तथा क्रियायामपीत्यर्थः । निरूपिते अपेक्षिते ज्ञानविशेषणमेतत् साध्यसमः पक्षसमः कर्मणीव ज्ञानेन्यनियम
 स्य प्रत्यक्षेणानिश्चयादितिभावः । स्वज्ञानेतावदयं प्रत्यक्षः परकीये प्रकाशं रमाह ॥ नहीति ॥ व्याप्रियते व्यापा
 रवान्भवति येन परकीयज्ञानेच्छादेरतीन्द्रियत्वेनानिश्चय इतिभावः ॥ तत्साधन इति ॥ स्वाभिलषितज्ञानाय तत्सा
 धनं संपादयति तच्च प्रत्यक्षसिद्धं तथा च तेन तदनुगुणज्ञानेच्छानुमानमनंतरं फलविशेषेण ज्ञानविशेषानुमानं च मुलभमितिभावः
 ॐ शक्तिविपर्ययात् ॐ ॥ न जीयः स्वतंत्रः कुतः जीवशक्तेः परमात्मशक्त्यपेक्षया विपर्ययादलपत्वादित्यर्थः ॥ ॐ समा
 ध्यभावाच्च ॐ ॥ समाधेः अलंबुद्धेः जीवे अभावाच्च तस्यास्वातंत्र्यमित्यर्थः ॥ स्वतंत्रस्येति ॥ स्वसत्तादौ परानपेक्षस्यैव
 त्यर्थः ॥ किमिति ॥ कुत इति प्रश्नोत्तरं किमित्यर्थः । स्वतंत्रः क्रियायां ॥ ॐ यथा च तक्षो भयथा ॐ ॥ यथा तक्षार्थकी उभ
 यथा वेतनदातृनियम्यत्वेन कर्तृत्वेन चोच्यते तथा जीवोपीशनियम्यः कर्तेत्यर्थः । चक्षब्दोदाहृतिकसमुच्चायकः ॥ यचनवेत
 नेति ॥ इत्थं कुर्वितिवचनानुसारेण करणेन द्रव्यदानादिना च तक्षणः शक्तेः कारयित्रधीनत्ववदित्यर्थः ॥ गतः पक्ष इति ॥
 तथा चापसिद्धांत इतिभावः ॥ न जीवस्येति ॥ कर्तृत्वशक्तेरीश्वराधीनत्वे तस्यैव कर्तृत्वादि तितिभावः ॥ ॐ परास्तु त्रुतेः ॐ ॥
 जीवस्य कर्तृत्वशक्तिः परा दुर्गशादेव कुतः तद्धुतेः तस्य कर्तृत्वशक्तेरीश्वराधीनत्वस्यैव कर्तृत्वं करणत्वं चेति श्रुतिसिद्धत्वादित्यर्थः
 ॥ ॐ कृतप्रयत्नापेक्षस्तु विहितप्रतिषेधावैयर्थ्यादिभ्यः ॐ ॥ कृतं कर्म ईशः जीवस्य कर्मप्रयत्नादिकमपेक्ष्यैव तं प्रे
 रयति किमर्थं विधिनिषेधशास्त्रवैयर्थ्याभावाय वैषम्यादि निरासाय चेत्यर्थः । उक्तोपैवैषम्यनैर्घृण्य इत्यादिना ॥ तत्क
 र्मेति ॥ अपेक्ष्य कर्मेत्यर्थः ॥ तत्प्रेरण इति ॥ तादृशकर्मप्रेरण इत्यर्थः ॥ इत्युच्यत इति ॥ अतो न व्याह

तिरितिभावः ॥ १७ ॥ यवब्रीहिश्चुल्योरिति ॥ यथायवयजतब्रीहिभिर्भयजतब्रीहिभिर्वायजतव्य-
वस्थितविकल्पेनाविरोधपरिहारस्तथाजीवोशिवानशोस्त्वित्यवस्थितविकल्पेनानांशानुत्पत्त्योर्विरोधपरिहारइत्यर्थः ॥ वस्तु
विकल्पेति ॥ तत्रश्रुतिद्वयस्यनिरवधारणत्वेनोक्तरीत्याविकल्पसंभवोपिप्रकृतेश्रुतिद्वयस्यसावधारणत्वेनोभयथार्थप्र-
हेएकस्मिन्जीवाख्येवस्तुशतानंशत्वरूपद्वैरूप्यायोगादित्यर्थः ॥ नचेति ॥ यथैकस्यैवघटस्यदेशकालभेदेनस-
त्तांसत्यतथेत्यर्थः ॥ समस्तेति ॥ अत्रसर्वेषांतूनांपटाद्भेदांगीकारादेकस्येत्युक्तं एकस्यापिततोःखंडपटाद्भेदाभे-
दांगीकारात्समस्तपठेति नानात्वात् विरुद्धार्थप्रतिपादकत्वात् ॥ ॐ अंशानानाव्यपदेशादन्यथाचापिदाश
कितवादित्वमधीयतएके ॐ ॥ जीवःपरमात्मनोऽशएव कुतः नानाव्यपदेशात् पितापुत्रत्वादिनानाप्रकारेणतस्ये
शसंबधित्वोक्तेः किंचब्रह्मदाशाब्रह्माकितवाइत्येकेशाखिनः दाशाःमत्स्यग्राहिणःब्रह्माकितवाःवंचकाः ब्रह्मेत्येवंब्रह्मणा
दाशकितनवादिद्वन्दाशकितवोपलक्षितसर्वजीवाभेदमधीयतेपठति एकेचअन्यःपरोन्योजीवइत्यन्यथाचभेदेनाधीयते अतएत
दुभयान्यथानुपपत्त्यांशत्वमित्यर्थः ॥ वक्ष्यामइति ॥ अंशोहोषःपुत्रभ्रात्रित्यादिश्रुतिस्मृत्युदाहरणेनेतिशेषः । परेणेत्य-
स्यार्थःपरादिति अवइत्यस्यावमइति जातइतिव्यपदेशइतिशेषोक्तिः व्यंजकत्वादितिभावः ॥ तद्ज्ञानंचदुर्लभमिति ॥
कवीयमानःकुरुहमवोचदंमनःकुतोअधिप्रजातमित्युत्तरार्थतद्ज्ञानंचदुर्लभमित्याहेत्यर्थः । तद्व्याचष्टे ॥ कोन्विनि ॥
कवीयमानइत्यभ्यासःसर्वज्ञकल्पइति इहेत्यस्यप्रजास्त्विति ब्रह्मेतिशेषोक्तिः कुतइत्यस्यनात्पर्यकस्यचेति अधीत्यस्याधि
व्यंनेति त्रियःमनीम्नानुमंपुमआहुःपश्यदक्षबाब्रुवित्तदंशः कविर्यःपुत्रःसहस्रमिचिकेतयस्नाविजानाःसपितुष्पितासदिति
ऋचंव्याचष्टे ॥ गृह्णति ॥ तांउड्यम्यार्यःतानेवेति उड्यम्यार्यः एवेति आहोर्थः सम्यगिति मदुपास्याइतिकेवक्ता

त्याकांक्षायामाह ॥ एतद्दीर्घतमोवाक्यमिति ॥ उक्तंचानुव्याख्यने ॥ ॐ मन्त्रवर्णात् ॐ ॥ पादोऽस्यतिश्रुतेश्च
 जीवईशाशइत्यर्थः ॥ ॐ अपिस्मर्यते ॐ ॥ न केवलमंशत्वं श्रूयते किंतु ममंशइति स्मर्यतेऽपीत्यर्थः ॥ ॐ प्रकाशादिवक्ष्य
 मंपरः ॐ ॥ परोऽमत्स्यादिरूपोऽपरमात्मा एव जीववत् भिन्नांशोन कथं प्रकाशाद्यभिमानीवदित्यर्थः । चार्थः चशब्दार्थः
 ॥ भेदाभेदानुपपत्तिरिति ॥ मत्स्यादीनामभेदो जीवानां भेदइत्यनुपपत्तिरित्यर्थः ॥ भेदाभेदसाम्यादिति ॥
 उभयोरपि खंडितत्वेन स्वोपादानेन तेज आदिना भिन्ना भिन्नत्वेन कालाग्न्यादेरभेदः खद्योतादेर्भेदइति कथमित्यर्थः ॥ ॐ स्म-
 रंति च ॐ ॥ जीवस्याभिन्नांशत्वं मत्स्यादेरभिन्नांशत्वं च स्मृतिकर्तारः स्मरंति चेत्यर्थः ॥ इत्युक्तइति ॥ प्रथमभागवते जगृहे
 पौरुषरूपमित्यादिना यस्यांशं न स्मृज्यते देवतियं नरादय इत्येतेनोक्तइत्यर्थः । द्वितीयं तु भवायास्यरसातलगतमहीउद्धरि
 व्यन्नुपादत्तयज्ञेशः सांकरवपुरित्यादिनोक्तैरित्यर्थः । इन्द्रारिव्याकुलं लोकं मृडयंति युगे युगे इत्युत्तरार्धव्याचष्टे ॥ वराहाहादय इति ॥
 मृडयंति मुखयंतीत्यभिधीयतइतिसंबंधः । परमित्यस्यार्थोऽभिन्नमिति । अव्यक्तमित्यस्याकार्यमिति अव्यूढगुणेत्यस्यानाद्य
 नपगतेति वस्त्वित्यस्य भगवत्स्वरूपेति पुनर्भवइत्यस्य संसारीति इत्युच्यतइत्यन्वयः कृष्णशब्दस्यावतारप्रसिद्धत्वेन कथं
 मूलरूप्येवेति व्याख्यानमित्यत आह ॥ कृष्णशब्दश्चेति ॥ ईज्यते पूज्यते इदं वाक्यमुक्तं सेव्यमूलरूपप्रेयुक्तमिति भावः ।
 तदेव स्वरूपांशस्य भवतीति शेषांक्तिः कृष्णाद्यवतारइति तस्य कृष्णं प्रत्युज्ज्वलनवाक्यत्वादिति भावः ॥ ॐ अनुज्ञापरिहारौ दे-
 हसंबंधाज्योतिरादिवत् ॐ ॥ जीवस्य देहसंबंधान्निमित्तात्तदनुज्ञापरिहारौ परमात्मानुज्ञाधीनवृत्तिमोक्षोचस्तः कथं ज्यो-
 तिरादिवत् यथाज्योतिरादेरक्ष्यभिमान्यादेर्देहसंबंधात्सूर्याद्यनुज्ञाधीनप्रवृत्त्यादिस्तथेत्यर्थः ॥ कर्त्तुमिति ॥ तारकेत्यर्थः
 रक्तेत्यर्थः ॥ उत्तरत्रेति ॥ ब्रह्मांडवाहजलाभिमानीवरुणः अंतःशुद्धादकसमुद्राभिमानी तदाभिन्नांशः श्लेष्माभिमानी तद्भि-

नांशइतिद्वयमित्यर्थः ॥ स्वांशिकमिति ॥ शरीरसंबन्धित्वस्याभिज्ञाशेषित्वाद्वाभिचारः ततः स्वांशिकमितिमित्युक्तं शरीरसंबन्धित्वं चतद्योग्यत्वेननसुक्तेषु भागासिद्धिः । मोक्षधर्मेचेतीति ॥ तत्रहिनशरीराणिभौतिकानिभवंतिभूतानिचेश्वरबुद्धिजातानितत्कथतानितंबशीयुरित्युक्तेरितिभावः । अक्षरार्थश्च हेविशंपते इहचेतनवर्गेअस्मिन्लोकोयात्किंचिद्देहसंबद्धं तत्सर्वं ईश्वरबुद्धिर्जैः पंचभिभूतेराविष्टबद्धं ईश्वरस्तु महत् महनीयः भूतंसर्वदाविद्यमानः नारायणः मुक्ताश्रयः विराट् नित्याभिव्यक्तिरूपः सगुणः स्वातंत्र्यादिगुणवान्भूतानिप्रलयेत्यस्मिन्तत्भूतप्रलयं अव्यक्तंतदभिमानिनीरमा तस्येशस्यशुभ्रुः सैवाकीर्तिप्रमेयदीपिकातोवगतव्यः अस्त्वेतन्मूलरूपविषयं अवताराणांतुदेहसंबन्धित्वस्यादेवेत्यतआह ॥ अवतारप्रसंगादिति ॥ यत्तद्वर्तितवान्मूलरूपहयशिरोभिदमितिहयग्रीवावतारप्रसंगइत्यर्थः ॥ स्वांशिकमिति ॥ देहसंबन्धित्वादित्युक्तेस्वरूपान्तिद्धिः दृष्टान्तस्यसाधनविकलताच अतः स्वांशिकमितिमित्युक्तं स्वांशिकमितिमित्युक्तं देहसंबन्धित्वस्यदृष्टान्तसत्त्वपिपक्षेतदभावान्न नञ्द्रव्यगर्भत्वंनथाचपक्षेविशेष्याभावेनदृष्टतेविशेषणाभावेनविशिष्टाभावानुगमइतिभावः ॥ अतएवेति ॥ एवंप्रयोगद्वयस्यात्राभिमतत्वादेवज्योतिरादिवदितिदृष्टतोयेत्यादिनाविद्वतइत्यर्थः अतो न भाष्यकारानभिमतमेतदितिभावः ॥ ३० अहंनतेच्छाव्यतिकरः ॐ ॥ जीवस्यांतोत्तोरपूर्णत्वाच्चमत्स्यादिसाम्यंनस्तीत्यस्याव्यतिकरः व्यत्यासाभावइत्यर्थः ॥ ३१ अहंनतेच्छाव्यतिकरः ॐ ॥ जीवईशस्याभासएवप्रातिविषयवमत्स्यादितुनतथा अतोपिनोक्तव्यत्यासइत्यर्थः । रूपंरूपंनिरूपणभूततदस्यरूपंनिरूपणाय । इदंमायाभिः पुरुरूपैर्येतद्युक्ताः स्यहरयः शतादशेति ऋचंव्याचष्टे ॥ जीवसमुदायइति ॥ शृण्वेवंगमिन्यादित्रिविधजीवमंशमप्रस्तुतत्वादेवमुक्तं मायाभिरित्यस्यार्थः सामर्थ्येनेति पुरुरूपइत्यस्यानंतवैधरूपइति युक्ताइत्यस्यव्यवहृइति तदतिरिक्तेतिस्वरूपतिरिक्तेत्यर्थः । भाष्येयथाज्ञायापुरुषार्थीनातथैत

जीवजातमेतस्मिन्नीशे आततमधीनमित्यर्थः । अनंशत्वश्रुतेर्गतिचाहेत्यादिनालब्धमर्थदर्शयति ॥ एवमिति ॥ १८ ॥
 श्रुतिविगानेनैवदर्शयति ॥ स्वरूपमिति ॥ प्रकरणवशादिति ॥ श्रुतीनां परस्परविरोधपरिहारालम्बकपादरूपप्रक-
 रणवशाच्छ्रुत्यंतरं प्रति विवत्वाभावप्रतिपादकमनुगीयत इत्यर्थः । यद्यपि नैवांशो नैव संबंध इत्यादि प्रत्यक्षश्रुतिरस्ति तथापि त-
 स्याः स्पष्टं प्रति विवत्वाभावप्रतिपादकत्वाभावादेव मुक्तमिति ध्येयं । भेदवैचित्र्यं एवमग्रेऽपि ॥ भवत्वेक इति ॥ तथा-
 च श्रुत्यंतरविरोधादिति भावः ॥ ॐ अदृष्टानियमात् ॐ ॥ जीवानामीश्वरप्रतिविवत्वेऽप्यन्योन्यवैचित्र्यं संभवति कु-
 तः अदृष्टानां योग्यतादिनामनियमाद्वैचित्र्यादित्यर्थः ॥ कारणान्तरमिति ॥ पूर्ववाद्युक्तैकप्रतिविवत्वाभावरूपनिमित्त-
 तां विनानिमित्तांतरमित्यर्थः ॥ ॐ अभिसंध्यादिष्वपि चैवं ॐ ॥ इच्छादिष्वपि एवैवैचित्र्यमदृष्टवैचित्र्यादेवेत्यर्थः
 ॥ उत्तरेति ॥ उत्तरदोषवैचित्र्यादेवेत्यर्थः । तदभावे दोषवैचित्र्याभावे ॥ ॐ प्रदेशादिति चेन्नांतर्भावात् ॐ ॥
 प्रदेशात्स्वर्गादिस्थानवैचित्र्याज्जीववैचित्र्यमिति चेन्न स्थानवैचित्र्यस्यापि अदृष्टवैचित्र्यतर्भावात् तदधीनत्वादित्यर्थः ॥ यु-
 क्तेरविरुद्धत्वादिति ॥ जीवानामिथोवैचित्र्यरूपयुक्तेरदृष्टवैचित्र्येणान्यथासिद्धत्वादुपोद्धलकाभावेनानुमिति श्रुतिर्जावस्य
 सोऽधिप्रतिविवत्वाभावविषयेत्यर्थः ॥ १९ ॥ इति श्रीमत्सत्त्वप्रकाशिकावाक्यार्थमंजयार्थद्वितीयाध्याय-
 स्यसृतीयः पादः संपूर्णः ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥ ॐ तथा प्राणाः ॐ ॥ यथा वियदादयो जातास्तथा प्राणा इन्द्रियाण्यपि जायंत इत्यर्थः ।
 ॥ विप्रतिपत्यभावेनोति ॥ तेजोर्देवतत्मान्यकार्ये त्वेधर्मात्स्वेदादिदृष्टिवदत्र प्राणानां ब्रह्मान्यकार्ये वे प्राणकाभावेन विप्र-

तिपत्यभावेनत्यर्थः ॥ ॐ गौण्यसंभवात् ॐ ॥ प्राणानादित्वश्रुतिः सूक्ष्मरूपेणानादित्वरूपगौणानादित्वपरा-
कृतः मुख्यानादित्वासंभवात्तथातदुत्पत्तिश्रुतिबाहुल्यासंभवादित्यर्थः । अन्यथोत्पत्तिश्रुतिबाहुल्यासंभवादिति विषयदधिक-
रणीयभाष्याजुरौधेनाह ॥ एतस्माज्जायतइति ॥ नन्विन्द्रियाणामुपचयविनासंसारकारणमस्तिनवा नाद्यः उपचयवै-
श्यर्थ्यात् द्वितीयेआह ॥ उपचयादिति ॥ प्रलयवियुक्तानामिति ॥ प्रलयकालेऽप्युपचयकारणभूतैर्वियुक्तानामि-
न्द्रियाणां भ्रतिमृष्टिकाले प्राग्बियुक्तभूतैः पुनरुपचयइत्यर्थः । तथाचयस्मिन्प्रलयकालेऽनुपचयस्तदासंसारकारणत्वंनास्त्येव
यदास्मृष्टिकालेसंसारकारणत्वंतदोपचयोस्त्येवेतिनोक्तदोषइतिभावः । नन्विन्द्रियाणांभूतरूपचयांगीकारोऽनुपपन्नः तथा
त्वेतजसान्द्रियाण्याहु रिति तेषां तैजसाहंकारकार्यत्वप्रतिपादकप्रमाणविरोधादित्यतआह ॥ अत्राहंकारेति ॥ तैजसा
हंकारोत्पन्नानामेवैन्द्रियाणांभूतरूपचयमात्रमुच्यतेनत्वंहंकारकार्यत्वंनिषिध्यतइत्यर्थः । नन्वथापि प्राणैरेवदमग्रआमुस्ते
भ्योभूतानिजज्ञिरितिभूतानामिन्द्रियजन्यत्वकथनमयुक्तं । तथात्वेतामसानिदुभूतानीति तेषांतामसाहंकारकार्यत्वप्रतिपाद-
कप्रमाणविरोधादित्यतआह ॥ अहंकारोत्पन्नेति ॥ अन्योन्याश्रयवारणायसूक्ष्मेत्युक्तं केषांचिदेवसूक्ष्मप्राणानांभू-
तोपचयकारणत्वंतदन्येषांभूतोपचितत्वमिति व्यक्तिभेदेनान्योन्याश्रयत्वाभावादितिभावः । ननुप्रागभावाप्रतियोगित्वा
दिनासाम्यसंप्राप्तिरित्युच्यतआह ॥ मुख्यनित्यतायामिति ॥ पराधीनविशेषतादिराहित्यादेरवमुख्यनित्यताशब्दार्थ-
त्वादितिभावः ॥ अनेनेति ॥ परेणसाम्यसंप्राप्तेरितिस्वातंत्र्यमापादयतातेषामस्वातंत्र्यमूचेननल्पशक्तिवत्त्वादियुक्तयो-
पिसंश्रुतीताइत्यर्थः ॥ ॐ प्रणिज्ञानुपरोधाच्च ॐ ॥ सइदं सर्वममृजेतिप्रतिज्ञानुसाराच्चप्राणाउत्पत्तिमतएवेत्यर्थः ।
सर्वशब्देनप्राणानामपिगृहीतेरितिभावः ॥ ? ॥ इन्द्रियाणामिति ॥ मनोव्यतिरिक्तैर्द्रियाणामित्यर्थः । यदाहुर्वयुपु-

राणे ॥ सर्वप्रमाणेति ॥ सोनादिनापुण्येनपापेनचानुबन्धइत्यादिप्रमाणेत्यर्थः । नित्यमनुत्पत्तिमत् ॥ ॐ तत्प्रा-
 कृश्रुतेश्च ॐ ॥ मनउत्पत्तिमदेव कुतः तेभ्यःप्राणेभ्यःप्राक् पूर्वश्रुतेरतस्मादितिमनउत्पत्तिश्रुतेरित्यर्थः ॥ अतए-
 वेति ॥ उक्तरीत्यामनसोनानादित्वेनपुंसोवियोगाभावात् नह्यमनाःपुमांस्तिष्ठतीत्युक्तयुक्तिविरोधेनेत्यर्थः ॥ नचवि-
 शेष्येति ॥ अन्येद्रियाण्यनित्यकोटौनिक्षिप्यविशेष्यमनसोनित्यत्वोक्तिविरोधइत्यर्थः ॥ २ ॥ नचेत्यस्ववाच्यमिति
 वक्ष्यमाणेनान्वयः ॥ समाख्याश्रुताविति ॥ नित्ययानित्ययास्तौभि ब्रह्मतत्परमंपदमिति श्रुतिर्वाचनित्या अनि-
 त्यावावस्मृतयश्चान्यावाचइतिसमाख्याश्रुतावित्यर्थः । अवतार्य उदाहृत्य ॥ उत्पत्तीति ॥ इन्द्रियोत्पत्तिश्रुत्यानु-
 ल्याच्चेत्यर्थः । श्रुत्याश्रयत्वेपिवाचोनादित्वश्रुतेःसूक्ष्मरूपानादित्वपरत्वंउत्पत्तिश्रुतेस्तु उपचयार्थत्वंकिनस्यादित्यतआह
 ॥ श्रुत्याश्रयत्वंनामेति ॥ अन्यथाश्रुत्याधारत्वमात्रत्वेश्रुतेरपिवर्णात्मकत्वादितिभावः । ततःकिमस्त्वत आ-
 ॥ सदेति ॥ ॐ तत्पूर्वकत्वाद्वाचः ॐ ॥ वाचःवागिन्द्रियस्यतत्पूर्वकत्वान्मनःकारणत्वादुत्पत्तिमत्येववर्गित्यर्थः ।
 साधारणत्वात् इन्द्रियव्यवहारयोरितिशेषः ॥ पूर्ववाक्यबलेनेति ॥ व्यवहारस्यव्यवहारकारणत्वायोगेनतत्रप्राक्
 शब्दैन्द्रियपरत्वेसिद्धेतत्समभिव्याहृतोत्तरवाक्यस्थस्यापितस्यैन्द्रियपरत्वस्यैववक्तव्यत्वादितिभावः ॥ नित्यत्वोपपत्त्या-
 रइति ॥ एवंचवागेतिश्रुतेरुपचरितार्थत्वान्नतद्विरोधइतिभावः । किंचेत्युक्तदोषेनिराह ॥ नचेति ॥ श्रुत्याश्रयत्वं
 नामेत्यादिनोक्तयुक्तिनिरस्यति ॥ अतएवेति ॥ उपचयात्पूर्वयोग्यतामात्रसत्वेत्युच्चारणसमर्थत्वेनतदर्थमुपचयस्या-
 वश्यकत्वमितिभावः । षष्ठीभ्रमंनिरस्यति ॥ मनःसकाशादिति ॥ नकेवलंवागिन्द्रियस्योत्पत्तिर्नितिपादकतस्मान्मन-
 इतिश्रुतिबलाद्वाग्वानित्येतिश्रुतेरुपचरितार्थत्वं किंतु अस्यांहिश्रुतिरवतिष्ठतइतिवाक्यशेषान्यथानुपपत्तिलक्षणंतरानु-

पपत्यापीत्याह ॥ एवमभ्युपगममएवेति ॥ वार्गिद्वयस्योत्पत्तिमभ्युपगम्यश्रुतेरुपचरितार्थत्वाभ्युपगममएवेति भावः ॥ नित्यत्वमिति ॥ सर्वथोत्पत्तिराहित्यलक्षणनित्यत्वइत्यर्थः ॥ तस्यापीति ॥ नित्यत्वप्रतिपादकत्वेनप्रतीयमानयाअप्येतदर्थत्वात् उपचयस्योत्पत्तिमतोपिश्रुतिसन्निधियोग्यस्वरूपनित्यत्वार्थकत्वादित्यर्थः । तदेवोपपादयति ॥ घा-
ग्वेति ॥ उक्तार्थत्वांगीकारपूर्ववाक्यार्थोपपत्तिरपिनियामकत्वमिदं नित्यत्वानित्येति पूर्ववाक्यं योजयति ॥ एवं च
सतीति ॥ अस्यां हीति वाक्यशेषस्योपचारबीजप्रतिपादकत्वे सतीत्यर्थः ॥ पुराणाद्याश्रयत्वेन चेति ॥ अनेना-
स्यां हि श्रुतिरित्युपलक्षणं । अस्यां हि पुराणादिकमवतिष्ठत इत्यादिप्राह्ममित्युक्तं भवति ननु पुराणाद्याश्रयत्वमात्रेण कथं वार्गिद्वि-
यनित्यत्वा नित्यत्वेत्यत आह ॥ एवं च समाख्या नुरोध इति ॥ तथा च समाख्या श्रुतां श्रुतिवति नित्याऽनित्यावाचस्पतयो-
याश्चान्यावाच इति श्रुतिपुराणयोर्नित्यत्वानित्यत्वयोरुक्तत्वात् तत्र निर्णयनित्यत्वानित्यत्ववद्धृतिपुराणाद्याश्रयत्वेन वार्गिद्वि-
यस्य नित्यत्वानित्यत्वेन दत्त इति भावः ॥ अन्यथेति ॥ स्वरूपेण नित्यत्वानित्यत्वविवक्षायां निरोधात् स्वरूपेण नित्यत्वमु-
पचिन्तयित्वा नित्यत्वमिति विवक्षायां च वाक्यशेषादनित्यत्वेदाश्रयत्वाद्युक्त्ययोगात् वाक्येन वेदविवक्षायां चास्यां हि श्रुतिर-
वतिष्ठत इति वाक्यशेषविरोधात् अस्मदुक्तत्वाक्यार्थादन्यथावाक्यार्थो न युक्त इत्यर्थः । यद्वा अन्यथा समाख्या नुरोधेन नित्यया-
नित्यया स्तोमि परमात्मानमिति वाक्यस्य नित्यत्वेदाश्रयत्वेन नित्ययाऽनित्यपुराणाद्याश्रयत्वेन नित्येति त्वर्थकत्वांगीकारे त-
स्य वाक्यस्यार्थोपपत्तिर्न विद्यत इत्यर्थः । वाक्यशेषेन नित्ययन्युक्तनित्यत्ववागव नित्येति वाचः प्रतिज्ञाया अस्यां हि श्रुतिर-
वतिष्ठत इति तदुपपादनवदनित्यत्वमिति तदुपपादनयोरभावादिति भावः ॥ ३ ॥ ग्रहाः सोमस्येति ॥ सोमस्य ग्रहार्थाः
संभूमां लृखलाकाराः पात्रविशेषा इत्यर्थः ॥ अन्धरे पुग्रहांस्तोमस्य मितं द्वादशेति श्रुतेरिति भावः ॥ एकदैव न्याभिप्राये-

नेति ॥ समसंख्यादैवताकलाभिप्रायेणेत्यर्थः । द्वादशमासादीनांद्वादशादित्यादिदेवताकत्वादितिभावः ॥ कथित
 युक्तेरिति ॥ अभिमान्यधिमन्यमानयोः समसंख्याकत्वयुक्तेरितिभावः । अन्यथाएकैवत्यभिप्रायाभावे ॥ उन्म-
 र्स्सति ॥ द्वादशेत्यादिनाप्राणादिसंख्याकथनस्यैवैय्यर्थादितिभावः ॥ ॐ सप्तगतेर्विशेषितत्वाच्च ॐ ॥
 गतेर्ज्ञानस्यजनकाः प्राणाः सप्तैव कुतःविशेषितत्वात् सप्तप्राणाइत्युक्तसप्तप्राणानामुत्तरगुहाशयानिहिताः सप्तसप्तैति-
 ज्ञानकारणत्वविशेषणोपेतत्वकथनादित्यर्थः । येषुचरंतिप्राणागुहाशयामितिवाक्यं व्याचष्टे ॥ गुहादृढयमिति ॥
 द्वितीयाविभवत्यर्थमाह ॥ तदर्थमिति ॥ नन्वत्रसूत्रेसप्तप्राणाइतिश्रुतेः सावकाशत्वमेवोक्तंनतुद्वादशैवैकचित्प्रमाणं
 अतः कथंद्वादशत्वनिर्णयइत्यत आह ॥ एतच्छ्रुताविति ॥ सप्तप्राणाइतिश्रुतैस्मृत्युक्तरीत्यासावकाशायांसत्यामितरा
 द्वादशवाएवप्राणाइतिश्रुतिरत्रप्राणानांद्वादशत्वंप्रमाणत्वेनोदाहृतव्येत्यर्थः । असहपाठेनिमित्तमाशंक्यदूषयति ॥ अत्र
 ति ॥ उक्तविच्छ्रमिति ॥ तथाप्राणाइतिप्राणानांपरमात्मजन्यत्वोक्तिर्विरुद्धेत्यर्थः । कारणान्तरं असहपाठे एभिः
 श्रोत्रादिभिः ॥ ॐ हस्तादयस्तुस्थितेतोनैवं ॐ ॥ हस्तादयस्तुप्राणाः स्थितेकमविषये अतःकर्मकारणत्वेनैवल
 क्षण्यात् एवंश्रोत्रादिभिः सहपाठेनेत्यर्थः । गतिस्थितिशब्दौस्मृद्दयस्यौ । ननुकाम्यकर्मणः संसारहेतुत्वेपिनिष्काम्यस्यत
 दभावात् तथात्रह्यज्ञानस्यसंसारदुर्ज्ञतिहेतुत्वेपि इतरज्ञानस्यतदभावात्कथंतयोः स्थितिगतिप्रवृत्तिरित्यत आह ॥ सजा
 तीयत्वेनेति ॥ यथायत्प्रपदाभ्यांप्रापद्यतब्रह्ममंपुरुषं तस्मात्प्रपदइत्याचक्षतइतिश्रुत्युक्तप्रपदशब्दप्रवृत्तिनिमित्तस्यचतु-
 र्मुखपादतलोपरिभागगतत्वेपितज्जातीयेपुरुषांतरसंबन्धिन्यापिपादतलोपरिभागेप्रपदशब्दप्रयोगः तथेहापिकाम्यकर्मब्रह्म
 ज्ञानसजातीययोर्निष्कामकर्मन्यज्ञानयोरपिस्थितिगतिशब्दप्रयोगइत्यर्थः । तस्मात्प्रपदनादेवप्रपदं नामकीर्तितं चतुर्मुखा

कारवर्तोलुणांपादतलोपरि प्रपदाख्यावर्ततइत्यतरेयभाष्योक्तिरितिभावः ॥ ४ ॥ श्रोत्राद्यनुगमायाह ॥ जानाती
 ति ॥ कृणोतीत्यस्यकरोतीत्यर्थः स्फुटएवेतिभावः । प्राणिहंतश्चतीत्येतदवतारयति ॥ कुतोत्रोक्तेति ॥ अत्राणु
 भिरिति श्रुतौज्ञानादिकारणत्वेनांकाइत्यर्थः । एतच्छब्देनपश्यतीत्याद्युक्तपरामर्शः हिशब्दोहेत्वर्थइत्याभिप्रेत्यतद्वाक्यव्या
 चष्टे ॥ ज्ञानकमेति ॥ ज्ञानकमकारणत्वस्यप्राणासाधारणधर्मत्वादितिभावः ॥ विष्णोर्व्याप्तस्त्वइति ॥ यथा
 हिचक्षुराकाशेव्याप्तमपिनदृश्यते केवलंविषयोपलब्धिक्षणेनफलेनानुमीयते तथापरमेश्वरस्वरूपसर्वगतमपिनदृश्यते किंतु
 अस्वतंत्राणांपदार्थानांसात्ताप्रतीतिप्रवृत्तिभिर्ज्ञायतइतितदर्थः । चक्षुर्देवीवव्याप्तंयददृश्यं फलदर्शनेनमितिऋग्भाष्योक्तोरिति-
 भावः ॥ प्राप्यकारित्वादिति ॥ वस्तुसंबन्धज्ञानकारणत्वादित्यर्थः ॥ अन्यथेति ॥ व्यापारवत्एवकारणत्वाद्वि
 षयप्राप्तिरूपसन्निकर्षस्यैवव्यापारत्वात्तद्भावैकारणत्वविरोधादित्यर्थः ॥ ॐ अणवश्च ॐ ॥ प्राणाः स्वरूपेणाणवएव
 तेजसाव्याप्ताश्चेत्यर्थः ॥ अतिसुधुढेति ॥ दृष्टांतत्वान्यथानुपपत्त्यासुधुढेत्यर्थः । आत्मनः जीवस्य तर्हिस्वाम्येनानि
 र्गयः स्यादित्नाह ॥ विशेषश्रुतित्वाच्चेति ॥ चक्षुसः प्रकाशोव्याततइत्यनेनदिविवेतिव्याप्तिश्रुतः सावकाशत्वप्रदश्च
 नेनास्याः श्रुतेः तदपेक्षयाविशेषश्रुतित्वाच्चिर्णयइत्यर्थः । स्वरूपेणव्याप्तत्वेवाधकंचाह ॥ यदिद्वियाणीति ॥ सुप्त्याद्य
 भावश्चेति ॥ सर्वविषयैः सहमनस्काद्रियमन्निकर्षस्यसदासत्त्वप्राप्त्यासर्वदातद्गृहणेसर्वोद्रयव्यापारोपरमस्वरूपमुपलभ्यभावः
 स्यादित्यर्थः । द्रव्यणकुड्यादिना अनुज्ञायते अभ्युपगम्यते पूर्वपश्युक्तस्यदूरश्रवणस्यानिराकृतत्वेनांगीकारोज्ञायतइति
 भावः ॥ अवकाशइति ॥ अव्याकृताकाशइत्यर्थः ॥ परिशेषादिनि ॥ प्राणादिजनकानां पृथिव्यादीनामन्य-
 थाभिद्वन्नेनश्रोत्रोत्पादकत्वानुपपत्तौतस्यपरिशिष्टाकाशकार्यत्वस्यवागीकार्यत्वादितिभावः ॥ श्रुत्यादिविविरोधइति ॥

आत्मन आकाशः संभूतः आकाशे नीलिमो देति शब्दमात्रमभून्नभइत्यादिविरोधइत्यर्थः ॥ पृथिव्यादीनामिति ॥
 तेषां भूतैरुपचयइतिसामान्योक्तेरिति भावः । अन्यत्र घ्राणाद्यारंभे ॥ तच्छरीरेति ॥ अन्यत्रोपक्षेपणत्वादवपाधिवादिश
 रीरानारंभकत्वप्रसंगइत्यर्थः ॥ बधिराभावइति ॥ पृथिव्यादीनां तान्प्रत्यक्षविशिष्टत्वादिति भावः । सत्यपीन्द्रिये
 पापवशादश्रवणमित्यत आह ॥ अदृष्टेति ॥ तदिन्द्रियस्य बलवन्निबिडवायूपहतत्वेनाश्रवणोत्पत्तिरित्यत आह ॥ उप
 हतिश्चेति ॥ आकाशस्य निस्पृशत्वेनाप्रतिघातद्रव्यत्वादिति भावः ॥ अभ्युपगमइति ॥ पूर्वपक्षयुक्तदूरस्थश्रवणा
 भ्युपगमइत्यर्थः । अत्र सर्वत्र शब्दपदेन वर्णात्मकशब्दो ग्राह्यः न ध्वन्यात्मकः तेनात्राकाशगुणेशब्दे व्यवज्यमानावणादय इति त-
 त्वनिर्णयतद्वाक्यविरोधः तत्र ध्वन्यात्मकशब्दस्य स्यादेतदित्यादिनोक्तप्रकाराभ्युपगमादिति निरस्तम् न च श्रोत्रस्य गत्वाग्रा-
 हित्वे ध्वन्यात्मकस्यापिशब्दस्य तत्प्रकाराभ्युपगमो व्यर्थइति वाच्यं शब्दस्य शब्दांतरजनकत्वस्वाभाऽव्यादेव तथंगीकारात्
 तत्कुतः सिद्धमिति चेत् बहुजनाकीर्णसमादौ जने पुमदं मंदं भाषमाणेषु तदीयशब्देर्महाशब्देत्पादस्यावरकादौ प्रतिध्वन्युत्पाद
 स्य बहुलमुपलंभात् तर्हि श्रोत्रस्य गत्वाग्राहित्वं कुत इति चेन्न प्राणावांश्चिद्रियाणि प्राणाहीदं द्रव्यं तीर्त्तद्रियाणामिदं विषयजातमुद्दि-
 श्य द्रवणस्य श्रुतिसिद्धत्वात् श्रोत्रस्यागत्वाग्राहित्वेशब्देन दिङ्निश्चयाभावप्रसंगाच्च अस्ति तावच्छब्दश्चाविणां पूर्वभागे दूरे-
 शब्दो भवतीति निश्चयः न च श्रोत्रस्य गमनाभावे संभवति श्रोत्रेणागतैव स्वस्वमीपस्थशब्दग्रहणे तस्यादूरभावित्वेन दूरेशब्दइ-
 ति ज्ञानानुपपत्तेश्च कचिच्छब्देदिक्संशयस्तुरूपदाविवदोषबलाद्युक्तइति ध्येयं ॥ ५ ॥ प्रकृत्या प्रकरणेनान्यथास्वरूपानु
 त्पत्तिपरत्वेन ॥ न हीति ॥ सर्वस्यापि तज्जन्यत्वेन तज्जनकस्यैवाभावादिति भावः । स्वेच्छया स्वतएव जन्म किं न स्यादित्यत आह
 ॥ दुःखहेतव इति ॥ ॐ श्रेष्ठश्च ॐ ॥ न केवलमन्ये प्राणा उत्पद्यंते किंतु प्राणः श्रेष्ठो मुख्यप्राणश्चोत्पद्यत इत्यर्थः । अतिरोहितः

अनाछादितः ॥ उत्पत्त्यर्गाकारइति ॥ तयोरित्यनुवर्तते ॥ ॐ नवायुक्रियेपृथगुपदेशात् ॐ ॥ वायुक्रियेवाहवायुचष्टा
रूपक्रियेणप्राणो पत्तिश्रुतिप्रतिपाद्ये कुतस्तदुभयोत्पत्तेः पृथगभिधानादित्यर्थः । श्रद्धा मुख्यवायुभार्या ॥ युक्तीति ॥ जनका
भावहेतुस्त्यर्थः । नन्यखिलजनकत्वादिमहात्म्योपेतस्य कथं विष्णुजनकत्वमित्यत आह । यत्प्राप्तिरित्यायुक्तेति ॥ महत्त्वा
दिति ॥ महतो महत्त्वात् महतोऽपि प्राणस्य कर्ता एकाराद् स्वतंत्रः येन विष्णुना स्वशक्त्यैव जगदावृतं स एष प्राणं न समजेत् किं नाम
सृजेदित्यर्थः ॥ ६ ॥ विरोधव्यंजनायाह ॥ तस्मादिति ॥ तथा च प्राणोत्पत्त्यनङ्गीकारे आत्मन एष प्राणो जायत इत्यादि श्रुति-
विरोध इत्यत आह ॥ तच्छ्रुतीनामिति ॥ लालयेति ॥ तथा चोत्पत्त्यङ्गीकारे न स्वातन्त्र्यहानिरिति भावः ॥ ७ ॥ चक्षुरादिव
स्तुतत्सहशिष्टाद्यमित्यर्थः ॥ ७ ॥ चक्षुरादिव द्रव्यं तथा च क्षुरादीशार्थी न तथा प्राणोऽपीशार्थी न एव न स्वतंत्रः कुतः तत्स
ह न च क्षुरादिभिः सह शिष्टाद्यमित्यर्थः । ईश ब्रह्माभिधानादिहेतोरित्यर्थः ॥ युक्तिविरोधादिति ॥ उभयोरप्यन्योन्यानुरो
धेन न सर्वेष्वप्यित्युक्ता रीत्येव तद्व्यासं भवत्युक्तिविरोधादित्यर्थः । बाध्यते प्रतीतार्थत्वात् ॥ ७ ॥ अकर्णत्वाच्च न दोषस्त-
था हि दर्शयति ॐ ॥ प्राणस्याकरणत्वात्कर्तृप्रयोज्यत्वादिन्द्रियाणां च तत्प्रयोज्यत्वाद्बोधः । अवांतरेश्वरत्वाभावदो
षो नास्ति कुतः हि यस्मात्तथा प्राणस्याकरणत्वादिन्द्रियाणां च तत्प्रयोज्यत्वादिन्द्रियाणां च तत्प्रयोज्यत्वादिन्द्रियाणां च तत्प्रयोज्यत्वमिति भावः ॥ ७ ॥
यन्नाभावेन च शुर्गदीनां व्यापारादर्शनाज्जीवप्रयोज्यत्वं मुख्यप्राणस्य तु तदापि व्यापारदर्शनात्तदप्रयोज्यत्वमिति भावः ॥ ७ ॥
॥ प्राणादिति ॥ प्राणानादीत्यर्थः ॥ मुख्यप्राणप्रसंगेति ॥ तेषां वक्ष्यमाणरीत्या तत्संबन्धित्वादिति भावः
॥ दोषइति ॥ क्रमेण निशेषः ॥ कर्मकारित्वादिति ॥ तेषां कर्मणि च प्राणानां विद्यायां च पिगलायां च वर्ततः व्या
नेः बुद्धिपुंसवैवर्तदानां ब्रह्मनाडिगः सर्वत्रैव समानस्तु संपंचरति सर्वश इति भारतवचनाद्दोषानि । प्राणा इत्येकमकारित्वेऽश्रु

तिमाह ॥ तथाचश्रुतिरिति ॥ एषमुख्यप्राणइतरान्प्राणानपानादीन्पृथक्स्वस्वकार्यकरणायोक्तस्थानेषुसन्निधत्ते
 संस्थापयतीत्यर्थः ॥ व्यक्तसद्गुणत्वादिति ॥ व्यक्ताःसंतोगुणाःवक्ष्यमाणश्रुत्युक्ताःयेषांतेतथातेषांभावस्तत्तस्मा
 दित्यर्थः । व्यक्तसद्गुणत्वेतिमाह ॥ पायूपस्थेति ॥ अपानमपानःपायूपस्थेगुदगुहोद्विद्ययोर्मलादेरपनयेनगुणेनापान
 नामासन्प्रतिष्ठतिमुखनासिकाभ्यांसहचक्षुः श्रोत्रेचक्षुःश्रोत्रेषुप्राणश्वासादिप्रणयनात्प्राणनामास्वयमवतिष्ठते समानस्तु
 मध्येप्राणापानयोर्मध्येनाभिदेशेप्रतिष्ठतिहियस्मादेषःसमानःहुतंभुक्तमंभ्रसमंयथास्यात्तथाशरीरावयवंप्रतिनयति अतःस-
 माननामा तस्मादन्नस्यसमीकरणादेताःसप्ताचिषाःसप्तज्ञानेन्द्रियवृत्तयोभवंति । अस्मिन्शरीरेद्वासप्ततिसंख्याकाःनाड्यः
 संति आसुनाडिषुव्यानश्चरति अथोदानएकयानाड्यामुषुमनयोर्ध्वगतिश्चरति सतत्रचरन्जीवद्वत्तुपुण्येननिमित्तेनपुण्यलो
 कंस्वर्गादिकंनयति पापेननिमित्तेनपापफलंनिरयादिनयति बहिःपृथिव्यांयाधारिका व्यानाख्यादेवतासैषाणुरुषस्यापानं-
 देहोविद्यमानमपानवायुमवष्टभ्यथृत्वांतराशरीरांतर्वततइत्यर्थः । उभयंदासत्वंस्वरूपं विकल्पोद्वैतूप्यं ॥ ॐ पंचवृत्तिर्मे-
 नोवद्वचपदिश्यते ॐ ॥ मुख्यप्राणःपंचवृत्तिः प्राणादिपंचस्वरूपवानुपलक्षणमेतत् प्राणादिपंचदासवांश्च कुतः मनो
 वत् यथामनोमनआदीध्वस्वरूपवत् तज्जन्यमनआदिवृत्तिपंचकवच्च तथामुख्यप्राणोपिवर्गद्वयवानिति अथपंचवृत्तेतिश्रु-
 तौव्यपदिश्यतेयतोतइत्यर्थः एतद्वर्गद्वयवत्वं ॥ चेतसोव्यासिरिति ॥ बहुस्मरणशक्तिरित्यर्थः । बहुस्मरणशक्तिश्चचे-
 तेनेत्यभिधीयतइत्युक्तेः तत्रैवश्रुतिमाह ॥ अशेषेति ॥ अतिबह्वित्यर्थः ननुपायूपस्थेपानमिति सद्गुणत्वप्रतिपादकश्रुतेमु
 ख्यप्राणस्वरूपविषयत्वांगीकारेणोपपत्तौसद्गुणद्वैविध्यकल्पनंकिमर्थमित्यतआह ॥ दासानुपक्रम्येति ॥ इतरान्प्रा-
 णान्पृथक्पृथगेवसन्निधत्तइतिदासानुपक्रम्यतदंतरमेवापानमित्यादिनासद्गुणोक्तेरित्यर्थः ॥ ८ ॥ अन्यथेत्युक्तव्याप्य

—

मुख्यप्राणस्य च जीवोपेक्षया ब्रह्मकरणत्वाभावाद्मुख्यत्वोपपत्तिरिति भावः । वृश्चतः छतुः ॥ ॐ तस्य चानित्यत्वात् ॐ ॥
 तस्य जीवस्य च शब्दगृहीतं त्रियतत्संबंधयोरपिनित्यत्वाच्चिरकालीनत्वाज्जीवकरणत्वश्रुतिरुपचरितार्थेत्यर्थः । अनुभवः
 इन्द्रियाणां स्वाधीनत्वावगार्हप्राणवत्पदेन कथं प्राणादयः सन्निधापिता इत्यत आह ॥ न हीति ॥ ननु जीवकरणसंबंधनित्यत्वस्यै
 व इन्द्रियोपयोगित्वात् तत्परामर्श एव कार्यो न जीवप्राणपरामर्श इत्यत आह ॥ संबंधिनोरभाव इति ॥ १० ॥ विशेषश्रुत्येति ॥
 द्वादशैवेति विशिष्योक्तिरिति भावः ॥ इदं द्रवणेति ॥ इदं विषयजातमुद्दिश्य द्रवणादिद्रियमतीन्द्रियपदप्रवृत्तिनिमित्तवत्युक्ती
 त्यर्थः ॥ ननु भयोरपीशवशत्साम्येपि जीवोपेक्षया ब्रह्मकरणत्वाच्चक्षुष इन्द्रियत्वं मुख्यप्राणस्य तदभावादिन्द्रियत्वमस्त्वित्यत
 आह ॥ प्रातस्त्विकेति ॥ प्रतिव्यक्तिनियतावांतरविशेषाणां श्रोत्रादिष्वपि सत्वेन तेषामध्ये केषांचिदिन्द्रियत्वकेषांचित्तद
 भावः स्यादित्यर्थः ॥ चक्षुरादिष्वप्येवमिति ॥ चक्षुर्नैन्द्रियमिति चेन्न तथात्वे श्रोत्रस्यापीन्द्रियत्वं न स्यादित्यादि द्र-
 व्यमित्यर्थः । मनोबुद्ध्योरुभयोरपि द्वादशलप्रतीतिनिरासायाह ॥ एकादशद्वयोति ॥ छांदसत्वाज्जातश्रुतस्तद्व्यपदेशात्
 ॥ ॐ तदं द्रियाणित्तद्व्यपदेशादन्यत्र श्रेष्ठत्वात् ॐ ॥ श्रेष्ठान्मुख्यप्राणात् अन्यत्र अन्ये ते प्राणा इन्द्रियाणि कुतस्तद्व्यपदेशात्
 तस्योक्तार्थस्य द्वादशैवेति श्रुत्युक्तत्वादित्यर्थः ॥ ॐ भेदश्रुतेः ॐ ॥ द्वादशप्राणानां मुख्यप्राणस्य च भेदश्रुतेर्विशेषश्रवणात्
 इन्द्रियाणीत्यर्थः ॥ सर्वकर्तृकारयितृत्वेति ॥ कर्तृत्वेन कारयितृत्वेनेत्यर्थः ॥ प्रागुक्तविरोध इति ॥ चक्षु-
 रादिवदित्येन तस्येशाधीनत्वोक्तिविरोध इत्यर्थः ॥ ॐ वैलक्षण्याच्च ॐ ॥ प्राणानां मुख्यप्राणस्य च जीवप्रयत्नाधी-
 नत्वतदधीनत्वरूपवैलक्षण्याच्च तत्रैव द्रियाणीत्यर्थः । नयापयेतेन गच्छति पुरुषोयदैवं भवति तदेनं स्वपतीत्याचक्षते स्वं-
 स्वतंत्रं परमात्मानं अप्येति सुतो भवतीति वदंति ज्ञानिनः । प्राणाग्रयः प्राणापानादिमुख्यप्राणस्वरूपभूता अंगनेतृत्वादग्रे

शब्दवाच्याः जाग्रति अग्रस्तव्यापाराः स्वस्वव्यापारं कुर्वतीत्यर्थः ॥ ११ ॥ ननु विपूर्वोदधातिः करोत्यर्थ इत्यन्यतोक्त-
त्वात् विरेचयति विदधातीति पुनरुक्तमित्यत आह ॥ विरेचयतीत्यस्यैव व्याख्यानामिति ॥ हेतुरुच्यत इति ॥
ननु निरुच्यत इति भावः ॥ विरिचयत्युक्तीति ॥ यस्माद्विरेचयेत्सर्वविरेचितेन भण्यत इत्युक्तयुक्तिरुक्तत्वादवेत्यर्थः
॥ सृष्टिद्वारत्वेनेति ॥ परमात्मा विरिचेन देहादिकं मृजतीत्यर्थकत्वेन विरिचकृत्वश्रुतिरुक्त्युपपत्तिरित्यर्थः ॥ ॐ सं-
ज्ञाभूतिरल्लुप्तिस्तु त्रिवृत्कुर्वत उपदेशात् ॐ ॥ संज्ञाभूतयोर्नाम देहयोः क्लृप्तिः सृष्टिः त्रिवृत्कुर्वतस्तत्रापाणां तेजो-
वज्जालां मिश्राणां कुर्वतो हरेरेव सकाशात् न विरिचतः कुतः उपदेशात् सर्वाणिरूपाणीति श्रुतेरित्यर्थः । श्रुतौ विचित्य कृ-
त्वादीरित्यादिपुष्टिगानुरोधेनाह ॥ यदिति ॥ संयमिति ॥ सातेजः स्रष्टृत्वेन प्रकृतयेनारायणाख्या-
येन ता इमाः प्राणुक्ताः तिस्रः तेजवन्नाभिमानिन्यो देवताऽभिमान्यमानभूतसहिताऽनेन जीवेनात्मनानिरुधेन रूपेण प्रविश्य ना-
नरूपेण शरीरे विरोषेणाकरोत् तदर्थतासां देवतानां मध्य एकैकैकाभिमान्यमानभूतं त्रिवृतमन्योन्यप्रविष्टप्रकरोदित्यर्थः
॥ इयमस्मिंश्श्रुतिरिति ॥ विरिचोक्त्यादिश्रुतिरित्यर्थः ॥ १२ ॥ तत्र पृथिव्यां लया एवाच्येन तत्कार्यत्वमत आह
॥ कार्यस्येति ॥ उपादेयस्य उपादान एवेत्यर्थः ॥ आकाशं परमात्मानमिति ॥ तथा च शरीरं पृथिवीमप्येति तद्व-
त्त आत्मा जीव आकाशं परमात्मानमप्येति इतरैरदृश्यः प्रविशतीत्यर्थ उक्तो भवति कासां चिद्भूतत्रयकार्यत्वमभिधात्रीणां
॥ ॐ मांसादिभौमं यथाशब्दमितरयोश्च ॐ ॥ देहस्य मांसाद्येव भावोऽर्थिवं यन्मज्जादितच्च इतरयोरेतज्जोः का-
र्यं यथाशब्दं श्रुत्यनुसारो गीर्गीकार्यमित्यर्थः । यद्वा मांसादिनैकैवल्यभौमं किंतु इतरयोश्च कार्यं यथाशब्दं गीर्गीकार्यमित्यर्थः ।
इतरावपि पञ्चाविति यच्छरीरेऽर्द्रवतदाप्यनसर्वशरीरं यच्छरीरेऽर्णतदेव तेजसं सर्वशरीरमिति इतरावपि पञ्चावि-

त्पर्यः । नात्रमांसादीनामनेकभूतकार्यत्वमुच्यतइत्यतआह ॥ भूम्यादिभूतानामिति ॥ स्वतएवस्वरूपेणैवसंभूत-
 त्वादिति मिश्रत्वेनसम्यग्भूतत्वादित्यर्थः । प्रकृतिःप्रकर्षेणक्रियतइतिप्रकृतिःकार्यं ॥ ॐ वैशेष्यानुतद्धादस्त-
 द्वादः ॐ ॥ भूम्यादिभूतसंयोगवैशेष्यात्तद्वादः भौमत्वादिविशेषवादइत्यर्थः ॥ पुनर्विशेष्योक्त्योगइति ॥ एक
 स्मिन्देहसर्वेषांविशेषसंयोगसत्याप्यमीत्यादिविशेष्योक्त्ययोगइत्यर्थः । अन्येषांवरुणलोकगतानामुक्तदोषः पुनर्विशेषो
 क्त्ययोगरूपः । ननुपूर्वाध्यायांतएवद्विरुक्तेरेवधारणार्थत्वस्यअवधारणार्थसर्वस्येतिप्रमाणेनोक्तत्वात्पुनरत्रतदुक्तिर्व्यर्थेत्यत
 उक्तं प्रयोजनविशेषमिति पंजभूतात्मकंसर्वमित्येतदनुरोधेनाह ॥ पांचभौतिकमिति ॥ १३ ॥ इतिश्रीमत्स
 त्वप्रकाशिकावाक्यार्थमजयार्थशंकराश्रीनिवासविरचितायांद्वितीयाध्यायस्यचतुर्थःपादः ॥

॥ इति श्रीमत्तत्त्वप्रकाशिकावाक्यार्थमजयार्थं द्वितीयाध्यायः समाप्तः ॥

॥ इति श्रीमत्तत्त्वप्रकाशिकावाक्यार्थमंजरी ॥

॥ द्वितीयाध्यायः समाप्तः ॥

॥ इति श्रीमत्तत्त्वप्रकाशिका वाक्यार्थमंजरी ॥

॥ तृतीयाध्यायः प्रारंभः ॥

॥ श्रीवेदव्यासाय नमः ॥ वैराग्यभक्तिश्रवणमननध्यानयोगतः । सद्भिर्ज्ञेयभोगमव्यवष्टम्भकमलपति ॥ १ ॥ शास्त्रार्थे
 इति ॥ ब्रह्मणो मोक्षार्थज्ञेयत्वस्य सर्वशास्त्रार्थत्वादिति भावः ॥ तदिति ॥ द्वितीयसूत्रोक्तं जगत्पारमार्थ्यत्वं ननु पण्डितं
 भित्यर्थः ॥ अथ ब्रह्मजिज्ञासेति ॥ अधिकारानन्तर्यार्थकाथशब्देनाधिकारिविशेषणतया वैराग्यशब्दः ॥ ब्रह्मजिज्ञा
 सापदेनापरोक्षज्ञानजनकश्रवणादिरूपोपासनायाश्च प्रतिपादनादिति भावः । वर्तिष्यते प्रवर्तइष्यते । ननु सर्वे वैराग्यस्यैव
 कुतः यदर्थगत्यादिनिरूपणमित्यत आह ॥ भगवत्प्रसाद इत्यादिना ॥ अनेन न प्रसादनाद्वैराग्यप्रथमपादे
 निरूप्यते । तत्साध्यभक्तिर्द्वितीये तत्साध्योपासनादृतीये तत्साध्यज्ञानचतुर्थे इति पादक्रमः सूचित इति व्यर्थः । भावः इदं पुनः
 पुनर्विचारयतः ॥ न साध्यतेति ॥ अन्यथा भूतवियोगस्यैव मोक्षत्वेन तत्समरणे सति स्वतएव लब्धत्वेन साध्यमर्थस्य व्यर्थं
 चेति भावः ॥ प्रार्थनीोक्तिरिति ॥ अथ ब्रह्मजिज्ञासापदाभ्यां साधनस्यानुष्ठेयत्वोक्त्योक्तिरित्यर्थः ॥ अन्वयश्च व्य-
 त्तिरेकेति ॥ सति प्रसादादि साधने मोक्षः अन्यथानेत्यदर्शनमित्यर्थः । उक्तं अथ ब्रह्मजिज्ञासापदाभ्यां सिद्धिर्भोक्तृकलकं
 ॥ ॐ तदंतरातिपत्तौ रहं निःसंपरिष्वक्तः प्रश्नानिरूपणाभ्यां ॐ ॥ गीवः मृतिकाले संपरिष्वक्तः भूतैः संवद एव रहति
 छति किमर्थं तदंतरातिपत्तौ तदंतरस्येदं तदंतरस्य प्रतिपत्तौ प्राप्त्यर्थं कुतः वेत्ययं प्रतिप्रश्नवाक्यात् इति त्विति परिहारवाक्या
 च तथा वगमादित्यर्थः । प्रवाहणस्य राज्ञः तत्पित्रा उद्दालकेन प्रवाहणेन पृष्ठः श्वेतकेतुः स्वस्य परिहारात् सा मध्यं स्वपितरमागत्य
 तस्मै तन्यं वेदयत् पिता च स्वेनापित ब्रह्मानात्पुत्रेण सह प्रवाहंशाप्यस्वेतकेतुं प्रति कृतप्रश्नपरिहारं त्वमेक कुर्वितितं प्रत्युवाच ततः
 प्रवाहणः स्वकृतप्रश्नो चरं स्वयमेव तावुभौ भ्रातिजगादेति छंदोगे पंचमे प्रसित्यं । संपरिष्वक्त एव गच्छतीति गमनकाले संवाभा
 वे प्रश्नपरिहारोक्ता गमनकालीनतत्संबंधानुपपत्तेरिति भावः । अत्रैव स्पष्टं प्रमाणमाह ॥ भूतयुक्त इति ॥ १ ॥ ॐ व्या-

तमकत्वात्तुभूयस्त्वात् ॐ ॥ अपांश्यात्मकत्वात् भूजलाश्यात्मकत्वात् तथाभूयस्त्वात् सर्वत्रायामेवभूतेजोपेक्षया
 बाहुल्यादापइतिविशेषोक्तिसंभवेनसर्वभूतसंवत्थप्वजीवोगच्छतीत्यर्थः । तत्रप्रथपरिहारयोः ॥ सर्वदेहेष्टिविति ॥ पा
 र्थिवशरीरेपृथिव्याःभागचतुष्टयं अपांभागत्रयं तेजसएकोभागः । आप्यशरीरे अपांभागचतुष्टयं पृथिव्याःभागत्रयं ते
 जसएकोभागः । तेजसशरीरेतेजसोभागचतुष्टयं अपांभागत्रयं पृथिव्याएकोभागइतित्रिविधशरीरेषु संभूय मिलित्वा
 अपांभागदसर्कपृथिव्याःभागगृह्णतेजसोभागपङ्क्तमित्यपामेवभूयस्त्वादित्यर्थः ॥ २ ॥ ननुपूर्वनयेऽपांसहगमनेतासां-
 श्यात्मकत्वेनभूतानामपिसहगमनसिथिरित्युक्तत्वात्कथमनुक्तिरित्यत आह ॥ आर्थिकरूपनायाइति ॥ ॐ प्रा-
 णगते ॐ ॥ प्राणानामिन्द्रियाणांजीवेनसहगतिश्चुतेस्तद्विनाभूतभूतानामपितेनसहगतिसिथिरित्यर्थः । भृत्यइत्यने-
 तंराराज्ञासहगच्छतीतिशेषः ॥ ३ ॥ अनिर्णयः निर्णायकाभावः ॥ ॐ अग्न्यादिगतिश्चुतेरितिचक्षमात्तत्वा-
 न् ॐ ॥ अग्निवागप्येतीत्यादिनाप्राणानामग्न्यादीन्प्रतिगमनश्रवणाक्षमीवेनसहतेपांगतिरितिचक्ष । अग्न्यादीनामपि
 गतिश्चुतेर्भाक्तत्वात् भागेनाग्निगतिविषयत्वात्भागांतरंणजीवेनसहगतिरूपपक्षेत्यर्थः । दिशोदिग्देवताः ॥ अनेनेति ॥
 भूतनिष्ठचित्तामाग्न्यादिभूतरूपाणिप्रतिगच्छन्निःप्राणभार्गःसहभूतभागगमनमेवगमनननुसर्वेषांभूतानां तत्संयोगोनायपुन
 स्तःसहतेपांशरीरप्रवेशएवेतिव्याख्यातंभवनीत्यर्थः ॥ ४ ॥ उभयविधेति ॥ मृतसहासहगंतृक्रमयनदशनमित्यर्थः ।
 ॥ ॐ प्रथमेऽश्रवणादिनिचिन्नताएवश्रुपपत्तः ॐ ॥ अत्रप्रथमइत्यस्याष्टितिःश्रवणादश्रवणादित्युभययापिपदछेदः
 तथाचप्रथमंऽग्राश्रवणात्श्रुत्वार्थमुच्छतीति श्रन्थाविशिष्टजीवस्यहोमश्रवणाभिमितात् प्रथमे उदाहृताप्रक्रमज्ञाक्येऽश्रवणात्
 भूतसाहित्यस्याश्रवणात् जीवस्यभूतःसहागमनमितिचक्ष हियस्मात्प्राणवप्रस्तुताआपएवश्रवथाशब्देनोच्यते कुतः

उपपत्तेः तथात्वे आपः पुरूपवचसो भवन्तीत्युपसंहारोपपत्तेः अन्यथा तद्विरुद्धत्वेनोपक्रमप्रामाण्यापपत्तेरित्यर्थः ॥ तस्मि
न्निति ॥ तस्मिन्नसौ वावलोकोगौतमाग्निस्तस्यादित्यएव समिद्रश्मयो धूमो हरिश्चंद्रमां गारानक्षत्राणि विष्कुलिङ्गा इत्य-
नेनोक्ते एतस्मिन्धुस्य नारायणख्ये अग्निदेवाः द्युलोकोऽधिपतयः श्रुत्यां श्रुत्येष्टवंत उक्तांतं यजमानं जुह्वतीत्यर्थः ॥ प्रथमा
ग्नाविति ॥ द्युपजर्ज्यपृथिवी पुरुषयोऽपि दाख्यपंचाग्निपुत्रमग्नावित्यर्थः । अपां श्रुत्यारूपत्वाभावादाह ॥ अथाशब्दा
र्थरूपतयेति ॥ ननु श्रुत्याशब्दाः स्यादुपयोगरूढयो रभावात्कथं तदर्थत्वामित्यत आह ॥ अयं खल्विति ॥ अजहदिति स्वा-
र्थमजहदित्यर्थः । यथा श्रुत्यामात्रस्य होम्यत्वाभावात् श्रुत्याशब्दस्य श्रुत्या युक्तजीवलक्षकत्वं तथोपसंहारान्यथानुपपत्त्यां नू-
पलक्षकत्वं चांगीकार्यमिति भावः ॥ आप इति सामान्येनोक्तत्वादिति भावः ॥ भूतानीति ॥
यद्युपसंहारस्यागमनमात्रविषयत्वं तर्हि सरणानंतरं भूतानां जीवेन सह गमनाभावात् सिध्यर्थमुक्तांतो भूतानित्यजतीति वक्तव्यस्या-
त् । तथा तस्मिन्नेतस्मिन्नग्निदेवाः श्रद्धां जुह्वतितस्या आहुतेः सोमो राजा संभवति । तस्मिन्नेतस्मिन्नग्निदेवाः सोमं राजानं जुह्व-
तितस्या आहुतेर्वर्षः संभवति । तस्मिन्नेतस्मिन्नग्निदेवाः वर्षं जुह्वतितस्या आहुतेरन्नं संभवति । तस्मिन्नेतस्मिन्नग्निदेवाः
अन्नं जुह्वति तस्या आहुतेरेतः संभवति । तस्मिन्नेतस्मिन्नग्निदेवाः रेतो जुह्वतितस्या आहुतेर्गर्भः संभवतीति वदून काले
जीवस्याद्भिः साहित्यसिध्यर्थं तस्मिन्नेतस्मिन्नग्निदेवा आपो जुह्वतितस्या आहुतेरापो भवतीति वक्तव्यत्वात् । अन्यथा आ-
पः पुरूपवचसो भवन्तीत्यनुवादायोगात् । न चैवमास्ति । तथा चाप इत्यनुवादादवलान्मरणानंतरं सहगतानां भवोपापानुरागम-
नमिति ज्ञायत इति भावः । एवं द्युलोकैर्देवैः निक्षिप्तो यजमानः स्वपुण्यावसानेन मृत्युलोकान्मुखस्तस्या आहुतेः सकाशात् सो-
मो राजा सोमलोकांतगतः संभवति । वर्षेष्ट्वर्थं तगतमन्नमन्नातमर्तरेतस्तदंतगतं गर्भो गम्य इत्युदाहृतवाक्यशेषार्थः । तदर्थे व्या-

स्वार्थात् ॥ दर्शनादिनि ॥ यत्क्षौममित्युपसंहारानुसारेणवासःपरिचयइत्युपक्रमस्यपीतांबररूपार्थप्रामाण्यदर्शना
दित्यर्थः । स्वरूपेण स्वरूपलाभाय ॥ ५ ॥ पूर्वोक्तमुभयविधवस्तुदर्शनं ननुतदंतरमतिपत्तावित्यनेनैवभूतानांजीवेन

Figure 1

रूपानर्थे ॥ दर्शनादिनि ॥ यत्क्षयमित्युपसंहारानुसारेणवासःपरिग्रहस्तुपक्रमस्यपीतावरूपार्थेप्रामाण्यदर्शना
दित्यर्थः । स्वरूपेण स्वरूपलाभाय ॥ ५ ॥ पूर्वोक्तमुभयविषयस्तुदर्शनं ननुतदंतरप्रतिपत्तावित्यनेनवभूतानांनिवेन
सहसरेणः समाश्रितत्वेनपुनःभूतानिगच्छतिनवेतिसंदेहस्यवानुदात्तकथमेतेषामधिकरणानामुत्थानमित्यत आह ॥ दृष्टयिदं
स्वरूपत्वमिति ॥ तत्प्रकारश्चतस्रधिकरणवक्तव्यमितिभावः ॥ ॐ अश्रुतत्वादितिनिषेधेष्टादिकारिण्यनी
नेः ॐ ॥ अश्रुतत्वादिशिष्यनीवेनसहभूतानंतरश्रवणाभासस्यैतैःसहागमनमितिचेष्ट इष्टादिकारिणाधिष्ठातृनादिकारिणाभूते
मेवगच्छतीतिश्रुत्याभूतःसहागनिप्रतीतित्यर्थः ॥ अर्थादिनि ॥ अपांआत्मकत्वेनप्राणानांभूताविनाभूतत्वेनतदुभयगम
नेनपामपिगमनप्राप्तमितिभावः । अन्यअग्रद्वयः ॥ साक्षादिनि ॥ ननुप्राणगतिरुपोपपत्तिमूलकत्वेनार्थिकश्रवणमपिबलव
दित्यत आह ॥ स्मिन्हीनि ॥ अन्यथाप्रतिपक्षमभेदप्रामाण्यानिश्चयादिनिभावः । यथार्थइत्यादिप्राज्ञानाप्रकारश्च
भावनिवन्त्यादिनाप्रागेवदृष्टिर्नहीतिभावः ॥ उभयार्थेचेति ॥ एकत्रोच्चारणेउभयार्थइत्यर्थः । यत्किंचिद्विशेषनसिमा
न्याभावावभवेदृष्टान्माह ॥ नहीनि ॥ नञात्मीनि ॥ यत्रवाचस्पृशानितप्रकारणावीतिव्यतिशित्वात्कं करणवाचनयु
ज्यत इतिप्रपञ्चनप्रादुर्भूतश्चप्रमाणमनीत्यर्थः । तथानार्थिकश्रवणस्ययुक्तिमूलत्वेनभावव्यभिचिनिभावः ॥ ६ ॥ उभयार्थेच
माधेनेनि ॥ यत्रकार्येनकमावर्तनानेककथावयवानुपयन्त्याभावः । यत्रनेकेमेवसाधनेनत्रस्यानुपयत्वमितिभावोअर्द्धेना
गमे ॥ ॐ भास्तेवानाम्भाविन्वास्तथाहिदृष्टयानि ॐ ॥ कर्मभाध्यममृतत्वं भास्ते भागविषयं नाशं किंचित्कालीनमिति
यावन् कुतः अनान्माविन्वान् कर्मिणः आत्माज्ञानित्वात् हियस्मात्तमेवविद्वानितिश्रुतिः आत्मज्ञानिनएवमुक्त्यामृतत्वं अन्य
स्यत्वमुख्यमितिदोषयतीत्यर्थः ॥ किंचित्कालीनमिति ॥ मन्वन्तरावच्छिन्नकालेषुपरणरहितत्वरूपमुपपन्नयोगेनमृतताइत्यावृता

1. *Phragmites australis*
 2. *Phragmites australis*
 3. *Phragmites australis*
 4. *Phragmites australis*
 5. *Phragmites australis*
 6. *Phragmites australis*
 7. *Phragmites australis*
 8. *Phragmites australis*
 9. *Phragmites australis*
 10. *Phragmites australis*
 11. *Phragmites australis*
 12. *Phragmites australis*
 13. *Phragmites australis*
 14. *Phragmites australis*
 15. *Phragmites australis*
 16. *Phragmites australis*
 17. *Phragmites australis*
 18. *Phragmites australis*
 19. *Phragmites australis*
 20. *Phragmites australis*
 21. *Phragmites australis*
 22. *Phragmites australis*
 23. *Phragmites australis*
 24. *Phragmites australis*
 25. *Phragmites australis*
 26. *Phragmites australis*
 27. *Phragmites australis*
 28. *Phragmites australis*
 29. *Phragmites australis*
 30. *Phragmites australis*
 31. *Phragmites australis*
 32. *Phragmites australis*
 33. *Phragmites australis*
 34. *Phragmites australis*
 35. *Phragmites australis*
 36. *Phragmites australis*
 37. *Phragmites australis*
 38. *Phragmites australis*
 39. *Phragmites australis*
 40. *Phragmites australis*
 41. *Phragmites australis*
 42. *Phragmites australis*
 43. *Phragmites australis*
 44. *Phragmites australis*
 45. *Phragmites australis*
 46. *Phragmites australis*
 47. *Phragmites australis*
 48. *Phragmites australis*
 49. *Phragmites australis*
 50. *Phragmites australis*
 51. *Phragmites australis*
 52. *Phragmites australis*
 53. *Phragmites australis*
 54. *Phragmites australis*
 55. *Phragmites australis*
 56. *Phragmites australis*
 57. *Phragmites australis*
 58. *Phragmites australis*
 59. *Phragmites australis*
 60. *Phragmites australis*
 61. *Phragmites australis*
 62. *Phragmites australis*
 63. *Phragmites australis*
 64. *Phragmites australis*
 65. *Phragmites australis*
 66. *Phragmites australis*
 67. *Phragmites australis*
 68. *Phragmites australis*
 69. *Phragmites australis*
 70. *Phragmites australis*
 71. *Phragmites australis*
 72. *Phragmites australis*
 73. *Phragmites australis*
 74. *Phragmites australis*
 75. *Phragmites australis*
 76. *Phragmites australis*
 77. *Phragmites australis*
 78. *Phragmites australis*
 79. *Phragmites australis*
 80. *Phragmites australis*
 81. *Phragmites australis*
 82. *Phragmites australis*
 83. *Phragmites australis*
 84. *Phragmites australis*
 85. *Phragmites australis*
 86. *Phragmites australis*
 87. *Phragmites australis*
 88. *Phragmites australis*
 89. *Phragmites australis*
 90. *Phragmites australis*
 91. *Phragmites australis*
 92. *Phragmites australis*
 93. *Phragmites australis*
 94. *Phragmites australis*
 95. *Phragmites australis*
 96. *Phragmites australis*
 97. *Phragmites australis*
 98. *Phragmites australis*
 99. *Phragmites australis*
 100. *Phragmites australis*

इतिगौणार्थतयेत्यर्थः । कुतोऽन्येषां तदभावस्योक्तिरित्यत आह ॥ काम्यकर्मणेति ॥ हियस्मात्काम्यकर्मणः तत्फलस्य स्वर्गादेरेव सिद्धिः तस्मात्कार्पिणामुख्यामृतत्वाभाव इति युक्तमित्यर्थः ॥ मुख्यामृतत्वमिति ॥ अमृतशब्दस्य मोक्षयोगरूढत्वादिति भावः । यद्यमृतपदेन मुख्यामृतमेवाच्येत तर्हि गीकृतकर्मणो मोक्षसाधनत्वमित्यभिप्रेत्य पृच्छति ॥ किं नामेति ॥ अगन्ममेति ॥ तथा च सोममपाम् तेन ज्योतिर्ज्ञानमगन्म प्राप्नुमः । ततो भार्गस्थानचिरादिदेवानि विदामः आप्नुमः । ततोऽमृतान्भुक्त्वाऽभूम्यर्थः । काम्यकर्मपक्षे च चांद्रमत्सज्योतिरगन्म । ततो भार्गस्थान्धूमादिदेवानि विदामेत्यर्थः ॥ आत्मज्ञानलब्ध इति ॥ आत्मानेनाविद्यावरणाद्यनिष्ठनिवृत्तिर्भवति । स्वरूपानंदस्यापि कतिपयस्याभिव्यक्तिः । ज्ञानोत्तरकर्मादिना तत्कालविषयभोगेन ग्रावत्स्वरूपानंदोऽव्यज्यते अयमेवातिशयवृद्ध्यादिशब्दार्थः । सर्वदुःखनिवृत्तिस्तु ज्ञानिनो निश्चितैव हि । उपासया कर्मभिश्च भक्त्या चानंदचित्रतेत्युक्तेः उक्तं च प्रमेयदीपिकायां ननु मुक्तः किमर्थं विषयानिच्छेत् न तावत्सुखार्थज्ञानेनावरणरूपा विद्या निवृत्ता वा तात्पस्य रूपस्य भिव्यक्तत्वात् पृथक् सुखस्यानंगीकारात् नापि दुःखनिवृत्त्यर्थं अविद्यानिवृत्त्येव तत्सिद्धिरिति । मेवं । नाविद्यैवान्मस्वरूपावरणं किं त्वीश्वरेऽपि तथा च ब्रह्मस्यति तथा चाविद्यायां निवृत्तायामशेषानिष्ठनिवृत्तिर्भवति । स्वरूपसुखं च बहुतुल्यं व्यज्यते ननु सर्वं । ज्ञानोत्तरमनुष्ठितेन कथं प्रसन्नः परमेश्वरः मुक्तो विषयानुत्पाद्य तद्भोगेन ज्ञानानभिर्व्यक्तमपि स्वस्वरूपसुखं व्यक्तीकरोति । अत्र भाव्यकृतैव प्रमाणान्युक्तानि । अनेनैवाभिप्रायेण श्रुत्यादिषु मुक्तेर्ज्ञानमात्रसाध्यत्वज्ञानकर्मसमुच्चयसाध्यत्वचोच्यत इति । अतएवातिशयानि रित्कर्मोक्षसाधनमूचनाय संसारनिवृत्तिरित्युक्तं बंधनिवृत्तिरूपमोक्ष इत्यर्थः । अस्मिन्पक्षे पूर्वज्योतिरगन्म ततः सोममपाम् ततोऽमृताऽभूम्यर्थः ॥ इत्यादि श्रुत्यैवेति ॥ आत्मविदांसि बहु मुख्यामृतत्वमित्यर्थोतरप्रतिपादनायोदाहृतमेवेत्यर्थः । आदिपदेन तत्तत्सृजतेत्येतस्य ग्रहणं । अविदितस्यापि स्वर्गादिभोजक

त्वादाह ॥ नास्मृतत्वमिति ॥ ननुपासनाकर्मणो ज्ञानहेतुत्वात्कथमात्मविदेषेत्यत्रात्मानमेवेति श्रुतिः प्रमाणमित्यत आह ॥ जानानीनि ॥ परत्मानः सकाशात्प्राप्तुमिच्छिततत्सर्वस्वयसृजतीति निरासायाह ॥ समुक्त इति ॥ ७ ॥ उक्तं न्यायइति ॥ वैराग्यादेरवश्यानुष्ठेयान्वसाधकतत्तदधिकरणोक्तमित्यर्थः । फलं यनादि ननु भोगेन कर्मणां क्षयिष्यति न ह निःशेषमुक्तिः कथमित्यत आह ॥ कस्मानिबन्धन इति ॥ क्षेपुं भोगेन नाशयितुं ननु स्वर्गादावपि कर्मांतरापदानसंभवात्कथं भोगेन सर्वकर्मक्षय इत्यत आह ॥ तत्रेति ॥ तस्य भोगमात्रस्थानत्वादिति भावः ॥ ॐ कृतात्ययेऽनुशयवान्दष्ट स्मृतिभ्यां ॐ ॥ कृतस्य कर्मणोऽन्यस्वर्गादिभोगेन क्षये अनुशयवान्भुक्तकर्मशेषवानेवायाति कुतः दृष्टस्मृतिभ्यां ततः शेषेण मंश्रकं भुक्तशेषानुशयवानिति श्रुतिस्मृतिभ्यामित्यर्थः । देवदत्त्यानामपि जीवकृतकर्मभागित्वाद्यथा योग्यमित्युक्तं । जन्मार्थ्यचतुर्दशवर्षपर्यन्तमन्यथप्रतीति निरासायाह ॥ चतुर्दशमिति ॥ मर्यादार्थत्वस्य जीवश्चतुर्दशद्वैवपुरुषोऽप्यननु । क्षीवाप्यननुदंशकं देहमानुषमात्रेयदित्यादिविरुद्धत्वादिति भावः । दशभ्योऽवराडित्यल्पत्वप्रतीति निरासायाह ॥ दशावरायेऽपि ॥ ८ ॥ कृशिशुना क्लेशमाधनता सहभावात् विषयतया विद्यमानत्वादुभयत्र तथा शब्दद्वयाव्याहारेण यत्तममि श्रुतिवाक्यद्वयं व्याचष्ट ॥ ग्रंथेति ॥ ॐ ग्रंथेन मननं च ॐ ॥ यथा येन मार्गेण स्वर्गादिकं प्रति इतं गतं तेनायाति अनेन च नतान्येन च मार्गेण यातीत्यर्थः ॥ युक्तीति ॥ मार्गस्मरणयुक्तीत्यर्थः ॥ ९ ॥ गतागतस्येति ॥ गतं गमनं आगतं आगमनं नयोरित्यर्थः । भावोक्तप्रत्ययः ॥ तन्निमित्तानि निमित्तयोरिति ॥ एकस्मिन् देशे शाले च पट्टादिका येषां तन्निमित्तानि च योऽनंतुरामभयोः सहभावदर्शनादित्यर्थः । तथा च तद्देवात्रयज्ञादं गतागतनिमित्तत्वसंशयेन गतागतस्य तज्जत्वान्यसंशय इति भावः ॥ ॐ चरणादिनिर्चयतनुपलक्षणार्थे तिकाष्णां जनः ॐ ॥ रमणीयचरणा इति श्रुतेः गतागतं च

रणादाचारादेवभवति नकर्मणेतिचेन्न यतश्चरणश्रुतिस्तदुपलक्षणार्थं तस्यकर्मणोपलक्षणयावृत्त्योपादानार्थतइत्यर्थः ॥ तद्यइहेति ॥ तत् तत्र कर्मिणेरमणीयचरणाःसाध्वाचारमंतःतइहभूमौरमणीयांसाध्वीब्राह्मणादियोनिमापद्यंते प्राप्नुवंति । येकपूयचरणाः असाध्वाचारमंतः तेकपूयामसाध्वीशूद्रादियोनिमापद्यंतइत्यर्थः । कृतकर्मणोरित्यभिधानं । शून्यं प्रयोजनविकलं । कारी कर्मकर्ता आचारी आचारवान् तथा तदनुसारिफलभाक् ॥ अथेति ॥ यइमेग्राभाःकाम्यकर्मिणांसमुदायः इष्टं यजनं पूर्तं तदाकबंधनादि दत्तंधनादिदानं इतिशब्दःप्रभृत्यर्थः । उपासते आतिष्ठते । तेधूमं धूमादिदेवतालोकं अभिसंभवंति प्राप्नुवंतीत्यर्थः ॥ तस्मिन्नििति ॥ तेकर्मिणःतस्मिन्निद्रलोकेयावत्संपातंतस्मादधःपतनंयावद्भवति तत्रावस्थाननिमित्तं पुण्यंयावत्समाप्यतइतियावत् तावत्कालपर्यंतंतत्रोपित्वावासंक्कुला अथकर्मक्षयेयेतमेवमार्गं पुनरावर्ततइत्यर्थः ॥ नचेति ॥ नास्तीति नचेत्यर्थः । करणं कर्म ॥ भ्रांतिरेवेति ॥ तथाचनतद्विरोधइतिभावः । एतत् तत्रापिचरणफलस्यगतागतस्यचरणफलस्वरूपार्थंतरकल्पनं चरणश्रुतेः तद्यइहेत्यस्यसावकाशश्रुतेः इष्टापूर्तेदत्तमित्यस्याः गतागतशून्यफलंमोक्षः । नन्वनयाश्रुत्याकर्मणोगतागतशून्यफलत्वाभावासिद्धाविपिगतागतफलसंकुतइत्यतआह ॥ इष्टापूर्तमिति ॥ तत्रमंलोकं हीनतरंवाविशंतित्युक्तेरितिभावः । त्रैविद्याःकाम्यकर्मिणः मांयांतीत्यर्थः ॥ अजहदिति ॥ स्वार्थाचारात्यागलक्षणयेत्यर्थः । आदिवाक्यस्य इष्टापूर्तेदत्तमित्युपक्रमवाक्यस्य ॥ यइति ॥ येयज्ञादिकर्मणालोकान्याप्नुवंतितआदौधूममभिसंभवंतीत्यर्थः । विरुधमर्थंतरकल्पनमित्यस्ति ॥ ॐ आनर्थक्यमितिचेन्नतदपेक्षत्वात् ॐ ॥ उपलक्षकत्वेचरणशब्दस्यानर्थक्यैवयथ्यक्यामितिचेन्न रमणीयत्वादेस्तदपेक्षत्वात् चरणसामर्थ्येनतदर्थतत्सार्थक्ययादित्यर्थः । प्रकृतत्वेनेष्टापूर्तेदत्तमित्युपासतइत्यनेनेत्युपलक्षणस्येतिसंबंधः । उपलक्षणत्वपक्षेरमणीयचरणाइत्यादेर्लब्धयोजनान्दर्शयति ॥ एवंचेति ॥

॥ ॐ सुकृतदुष्कृतपेवेतितुबादरिः ॐ ॥ रमणीयकपूयचरणेषुकृतदुष्कृतेक्रमेणसाध्वसाधुकर्मणीएव नाचारानाचाराविनिवादरिर्मन्यतइत्यर्थः । ननुनानार्थचरणशब्दस्यकार्थपरत्वे उभयपरत्वेकुतइत्यतआह ॥ साधारणश्रुतेश्चेति ॥ रमणीयचरणालेत्यत्रचरणशब्दस्ययद्वाचारमात्रार्थत्वतदानान्यःपंथाअयनायविद्यतइतिश्रुतिविरोधः । यदिकर्ममात्रार्थत्वतर्हि-यज्ञादिकृतमप्याचाराधीनरमणीयत्वाद्यसिद्धिरितिवाचकवशात्सांगमार्थत्वस्यतन्न्यायेनांगांगिरूपोभयार्थकथनपरत्वस्यैवोपपत्तेरित्यर्थः ॥ १० ॥ अनिष्ठादिकारिणामिति ॥ इष्टादिपुण्यकारिणांतद्विरुद्धपापकारिणोचित्यर्थः ॥ विशिष्ट्योक्तिरिति ॥ गतागतस्यष्टादिकर्ममर्थनल्लब्धाइष्टादिकारिणांगतागतमितिविशिष्योक्तिरित्यर्थः । भयतद्भावमात्रेणकथमिदं वपम्यमिन्यत आह ॥ विभ्यदिति ॥ पतनभयवानेववृक्षात्पततीत्यर्थः । फलकामस्यगतागतकरणत्वेश्रुतिमाह ॥ कामान्यहति ॥ यद्वाभानकृतं न्वनमन्यमानः कामानविषयान् कामयतेइल्लनिस्स सएवकामभिः भोक्तव्यैः कामैर्निमित्तस्तद्वोगतार्थमनियामन् भुविजायते तत्रनत्रविषयेषुपुण्याप्तकामस्याल्लुब्धिमनःकृतान्वनःशिक्षितवृत्तयेयोगिनस्तु इहवल्लोकेसर्वका-माःप्रविभुज्यन्ति विजयंतइत्यर्थः ॥ ॐ अनिष्ठादिकारिणामपिचश्रुतं ॐ ॥ न केवलमिष्टादिकारिणामिवगतागतादिकं अर्पितुमर्हदहंन्यनिष्ठादिकारिणामपिचश्रुतमित्यर्थः । नन्वेवंतर्हीष्टानिष्टाद्यकरणेगतागतादिदुःखाभावान् मोक्षसंभवचक्रियर्थवैराग्यादीन्ननवाह ॥ नदकारिणहति ॥ अनिष्टत्वव्रतयोऽभावाथैतद्विरुद्धत्वेनचित्तिभावः । अपिशब्देनष्टादिकारिसमुच्चयमित्येवशब्देनैवव्यथेयत आह ॥ चडाब्दइति ॥ अत्रोपपत्तकमाह ॥ तदेवोत्तरसूत्रइति ॥ अन्यथाअमाप्तस्यानुवादायोगान्वयमेनैवदुःखेन्यनुवादानस्यादितिभावः ॥ ॐ संयमनेत्वनुभूयंतरेषामारोहावरोहौतद्गतिदर्शनात् ॐ ॥ सम्यक् यमनंशासनं सप्तर्षीद्विनित्यर्थे अनुभूय तु अनुभूयैव इतरेषामनिष्ठादिकारिणामारोहावरोहौ केषांचि-

दारोहउत्थानं केषांचिद्वरोहः नीचस्थानेपातोभवति कुतः तद्वतिदर्शनात् तेषामनिष्ठादिकारिणां गतेरवविधायाः सर्वे
 वाएतद्विधुतोदर्शनादित्यर्थः ॥ विकल्पंइति ॥ भगवद्वेषिणामेव नित्यनरकेपातो न्येपांनेति यथानतथासम्यग्यनपापो
 परमर्णयंत्रेति संयमनपदेनोक्तं नित्यनरके किंलुसर्वेषां तन्वियतमिति भावेनेत्यर्थः ॥ इति चार्थइति ॥ नवेलपापकत्वे
 तमेवाशुभकुच्छब्दार्थः किंतु पुण्याकर्तृत्वमप्यर्थइत्यर्थः । तेनानिष्ठादिकारिशब्दस्योभयविधव्याख्याननश्रुतिसंवादइति भा
 वः ॥ ॐ स्मरंति च ॐ ॥ न केवलमिष्ठादिकारिणामेव विधगतिः श्रूयते किंतु तस्मिंस्मरंति च स्मृतिकर्तार इत्यर्थः ॥ दर्श-
 नादिति ॥ तथा च नृद्वेव भयाद्यभावोपि गतागतमनिवार्यमिति भावः ॥ ११ ॥ वैराग्यं भगवद्वेषादौ । पूर्वोक्तिः अवरोहः
 नैवेतउचिष्टतीत्युक्तिः लोकदृष्टिनिगडस्थानादेरनित्यफलप्रदत्वदर्शना ॥ यावदिति ॥ चतुर्दशद्रायावत्स्वपदेतिष्ठति
 तावत्कालं नरकेतिष्ठतीत्यर्थः । ननु नरकभोगस्य नित्यत्वे पि नानित्यत्वोक्तिर्विरुद्धा नरकस्य भगवद्वेषाद्यतिपापीनानित्यफल
 प्रदत्वेऽप्यल्पपापिनां पुनरावृत्त्यपेक्षया यावदिन्द्राश्चतुर्दशेत्यादित्यत्वकथनसंभवादित्याशंक्यानिषेधति ॥ न चैकस्यैवेति ॥
 नारदनारकिणानारायणनामस्मृतिद्वारानरकं शून्यजनंचकारेत्यर्थः । नरकस्य केषांचिन्नित्यफलप्रदत्वे शून्यत्वरूपानित्य
 त्वकथनविरोधइति भावः ॥ यदुक्तमिति ॥ केषांचिदारोहः केषांचिद्वरोहइति वैषम्योक्तिर्नरके वैषम्याभावादयुक्तेत्य
 र्थः ॥ ॐ अपिसस ॐ ॥ सप्तप्रभं मपि स्मरंतीत्यर्थः । ननु सप्तानामपि नित्यफलप्रदत्वे पुनरनित्यत्वोक्तिर्विरोधइत्यत
 आह ॥ तेषु चेति ॥ महानरारवइति विशेषणविशेष्यभ्रांतिनिवारयति ॥ महान् महारौरवइति ॥ ननु रौरवादिपंचे
 भ्यएवारोहावरोहानुतामिस्रां यतामिस्राभ्यां तथा चैतानि क्रमशोगत्वेति कथं सप्तानां परामर्शइत्यत आह ॥ एतानि पंचेति ॥
 तथा चैतच्छब्देन रौरवादिपंचवपरामृश्यते ननु सप्तापीति भावः । ननु ह्येकनरकानेकविंशतिगणयंत्यष्टाविंशतिनरकाः एवं-

तेर्विषमचिर्लोकतदभिमानिनवाप्रविशतीत्यर्थः । किंकारणमिति प्रश्नोत्तरमाह ॥ स्मृतिसमाख्येति ॥ ननु फले
 विध्यभावेऽपि साधने स्वातंत्र्यं किं न स्यादित्यत आह ॥ विध्यादीति ॥ तथाच यत्र जीवस्वातंत्र्यान्गङ्गीकारे वाधकतत्र तदं
 गीकर्तव्यं न लवन्यत्र ततश्च तत्र साधने स्वातंत्र्याभावे विध्यादिशास्त्रैर्विध्यर्थस्यादितितदवैयर्थ्यायं तत्रेश्वरः स्वातंत्र्यददा
 तीति माकर्तृशास्त्रार्थवत्त्वादित्युक्तं । न चैवं फले स्वातंत्र्यान्गङ्गीकारे बाधकमस्ति येन तदंगीकर्तव्यस्यादिति भावः ॥ १४ ॥
 प्रकृतमपि सत्सत्त्वेन लोकदृष्टिरंधकारोऽपि विषयभोक्तुः सुखदर्शनं ॥ ॐ न तृतीये तथापलब्धेः ॐ ॥ तृतीये
 तृतीयावागगतां वैधेतमसिनमुखमस्ति कुतः तथोपलब्धेः । अथाविद्वानिति श्रुतौ तथा दर्शनादित्यर्थः ॥ ॐ स्मर्यतेऽपि
 च लोकेः ॐ ॥ अंधेतमसिनमुखमित्येतत् त्रियक्षुनरकैचेव तस्मिन् स्मृत्योच्यते लोकपिसिद्धिमिति शेषः । लौकिकदृष्टां
 तोऽपेयुक्तिसिद्धेः चेत्यर्थः । नन्वंधेतमसिमुखराहित्यानुमाने लौकिकदृष्टांतानुपलंभात्कथमित्यत आह ॥ अयमभिभूतमसि
 रिति ॥ अयमभिप्राय इत्यर्थः । स्वरूपासिद्धि वारणायाह ॥ नैतादिति ॥ अतिप्रबलमिति ॥ तथाच तमसि सु
 खसाधकानुमानस्यानेन बाध इति भावः । ननु स्मृतावीश्वरः स्वाप्रिये सुखं न सह इत्यत्राप्रिये सुखं राजायथान सह ते तथैव परमे
 श्वर इत्येतावदेव वक्तव्यं । अतिप्रियेत्यादिकं बुक्तिमर्थमुदाहृतमित्यत आह ॥ अनेनैवेति ॥ नैते सुखित्वेन श्वरेऽष्टा इत्यनु
 मानेन प्रथमार्धेन व्यतिरेकः तृतीयपादेनान्वयो दर्शित इत्यर्थः । दुःखस्य सुखविरुद्धत्वेन दुःखपदस्य सुखाभावपरत्वात् व्यतिरे
 कित्वं द्रष्टव्यं अतएवास्वरासात्पक्षांतरमाह ॥ सदसज्जनेति ॥ अतस्मृतौ पूर्वसदसज्जनानां प्रकृतत्वात् तत्र परमेश्वरः स
 ज्जनेषु दुःखं न सह इत्यत्रातिप्रिये यथा राजेति दृष्टांतोक्तिरसज्जनेषु सुखं न सह इत्यत्रातिप्रिय इति दृष्टांतोक्तिरिति भावः
 ॥ ॐ दर्शनाच्च ॐ ॥ तमसि सुखं नेत्यर्थः । तद्विरिचिदर्शनेन रूपप्रत्यक्षाच्च सिद्धिमिति शेषः ॥ ॐ तृतीये शाब्दाचरोधः संशो

कजस्य ॐ ॥ तृतीयतृतीयतमस्यपिविषेयमशोकजस्यातिदुःखजस्यमोहस्य शब्दावरोधः शब्दश्रवणानुसारप्राप्तिर्भवती
त्यर्थः । ननुतिरग्यातनातमइतितमसोऽधोगतिषुतृतीयस्योक्तत्वात्तृतीयतमसइतिकथंभाष्येऽभिहितमित्यतआह ॥ तमो
पीति ॥ कथमिति ॥ शोकसाध्यमोहस्यश्रवणमात्रेप्राप्तिः कथमित्यर्थः । नन्वत्रभूत्रेतियगाद्यधोगतौतमसएवतृतीय
तवापकत्वतानुगतिरनुपपत्तेः नाप्यसौत्रतृतीयपदं किमर्थं तृतीयतमः परतेनव्याख्यातमित्यतआह ॥ अधोगतावि
ति ॥ तमसस्तृतीयतमस्य ननुतृतीयतमस्यमसूत्रोक्तत्वात् अत्रसूत्रेतद्वापनार्थतृतीयग्रहणव्यर्थापत्तेः तृतीयेतियगा
द्यधोगतौतृतीयतमस्यपिगुणित्यस्यात्राख्यानमविशेषस्यग्रहणमित्यर्थः । सूत्रेषुपुनस्तृतीयग्रहणमेवकुतः यदवयव्यायेत्यं
व्याख्यातितृतीयतमसः ॥ एतच्चैति ॥ सम्यगव्याख्यानइति ॥ शब्दानुसारकथनानुसारत् सम्यक्तत्स्वरूप
व्याख्यानेमर्तनितयावदिनितान्येकमिदं ॥ ॐ स्मरणाच्च ॐ ॥ नृतीयतमसः स्वरूपश्रवणंऽतिदृष्ट्वेतस्यचशब्दा
नेनविवक्ष्यव्यवस्थानमविशेषोक्तमित्यादिनास्मरणादित्यर्थः ॥ १५ ॥ धूमादिदेवतकयतत्पदप्रा
प्त्येतिरक्तमितिद्वयः । अर्तव्याः अवस्थाः इत्येतत्तमनेनवेचन्येन प्रकाशंनं सादृश्यादि ॥ शब्दस्यानेकदृश
दृशति । कृतादिनन्दव्यस्तुत्यद्वयाभावपक्षद्वयप्रतीतिः सएवधूमाभून्वनिवाधूपातरोभून्वनिवाप्रतीतिः शाण्याद्यमुदय
पुन्याद्याद्व्याप्तमर्तनितिगतिभावः ॥ सामानाधिकरण्येति ॥ कर्माधूमाभून्वेवंरूपायादित्यर्थः । उक्तरीत्याशब्दस्या
नेनदृष्टरीत्या मुच्यतेत्यातिनावननद्विरोधः । श्रौतसामानाधिकरण्यविरोधः । अन्यायसंसादृश्यादिरूपं ॥ ॐ तत्स्वा
भाव्यापनित्यपत्तेः ॐ ॥ कर्मिणस्तस्वाभाव्यापत्तिः तस्यधूमादःस्वभावइवस्वभावोयस्यसतत्स्वभावः तस्यभाव
स्तस्वाभाव्य धूमादिदेवतास्वभावसदृशस्वभावत्वस्याप्तिःप्राप्तिः नत्वक्यादेः कुतः उपपत्तेः अर्थानुरातुपपत्यास्यैवाय

स्योपपत्तेरित्यर्थः ॥ सादृश्येचेति ॥ तत्तत्समसीत्यादावित्यर्थः । आदिशब्दार्थमाह ॥ स्यान्नैवेत्येति ॥ तथाप्र
 योगेति ॥ परेव्ययेसर्वण्कीर्णवतीत्यादावित्यर्थः ॥ कुतार्थेइति ॥ श्रुतेर्येमेवार्थः कुतः स्यादित्यर्थः । समवाये तमे
 लने ॥ १६ ॥ पांथइति ॥ मार्गजनत्यर्थः ॥ मध्येमार्गमिति ॥ मार्गस्य मध्यइति ॥ पारेसब्दे पृथरावात्स
 मस्यतेसोव्ययीभावः । पारेगंगायाः पारेगंगमध्यगंगामध्येगंगमित्युदाहरणं । ननुभाष्येसदायेंवस्यादित्यनुवृत्तत्वात्
 ल्यातमितिकिमेवमुक्तमित्यत आह ॥ कल्पावसानइति ॥ तथाचयावेदवतापदंतावेदवत्स्वाभाव्यापरिनिमित्तमुद
 भितिनसर्वदेत्युक्तमितिभावः ॥ ॐ नातिचिरेणविशेषात् ॐ ॥ गर्भादिप्राप्तिरातिचिरेणातिबहुकालेनयदति किल
 चिरेणैव कुतः विशेषात् तद्यद्देहतिविशेषश्रवणादित्यर्थः ॥ आगमनस्यैवेति ॥ ननुबहुस्यानगमनस्यापीत्येवकारा
 र्थः । पर्यटन्यत्रतत्रचेतिबहुस्थानगमनपूर्वकमचिरेणैवगमनस्योक्तोरितिभावः ॥ आपेक्षिकेति ॥ तस्योत्तरकल्पापेक्षेत्य
 र्थः ॥ इष्टत्वविरोधइति ॥ तत्रतत्रेत्युक्तरीत्येत्यर्थः ॥ अहृष्टविशेषेत्यर्थः । इष्टस्यैवप्रयोजकत्वं
 नकारणस्येत्यङ्गीकारेऽतिप्रसंगमाह ॥ अन्येयेति ॥ दुःखाभावस्यसर्वेषामिष्टत्वादितिभावः ॥ १७ ॥ ब्रह्मादि
 भावः ब्रीह्यादिशरीरकत्वेनभवनं ॥ सुखसाधनतयेति ॥ स्वर्गादिमुखसाधनंयज्ञादिकर्मेतिश्रुतिविहितयज्ञादिकर्माहु
 र्वतामित्यर्थः । तच्छंका दुःखसाधनशंका । श्रुतिविहितत्वादिविशेषादितिभावः ॥ पुरुषार्थत्वमिति ॥ तत्रापिदुः
 खसत्वेपुरुषरथ्यत्वंनस्यादितिभावः । व्याख्येया तत्प्रेषादिमात्रार्थत्वेन ॥ तद्वदिति ॥ कर्मिणाधूमादिद्वैतवैक्येऽ
 न्यस्यान्यभावयोग्यतालक्षणस्यबाधकस्यसत्त्वात्साश्रुतिप्रवेशादिमात्रार्थत्वेनव्याख्यातुंशक्यते । इहकुर्मिणोन्नदीह्यादि
 जीवैक्यमित्यर्थः । किंतुतेषामेवब्रीह्यादिशरीरकत्वेनभवनरूपोब्रीह्यादिभावः । नचतत्रबाधकमस्ति । अतोनेयंश्रुतिस्तद्वा

ख्येयेतिभावः । ईश्वरव्यधिचारात्रायनियमइत्यतआह ॥ नहीति ॥ तथाचौत्सर्गिकोयानियमइतिभावः । नन्वस्त्वेत-
 मागमेनदुःखंतस्यापिर्वैराग्यहेतुत्वादित्यतआह ॥ तच्चदुःखमिति ॥ प्रतिपादितत्वादिति ॥ चरणादित्यत्रो-
 शेषः ॥ इतिशब्दइति ॥ इतिजायंतइतिश्रुतौइतिशब्दः प्रियंगवाद्युपलक्षकइत्यर्थः ॥ ॐ अन्याधिष्ठितपूर्ववद्
 भिल्लापात् ॐ ॥ ब्रीह्यादिभावोनामान्येनजीवेनाधिष्ठितेऽभिमानित्वेनाश्रितेब्रीह्यादिदेहप्रवेशएव नतुतदभिमानि-
 त्वं कथंपूर्ववत् । धूमोभूत्वेत्यादिपूजोक्तवत् कुतः अभिलापात् । सोवागतः स्यावरान्प्रविश्येतिथोक्तत्वादित्यर्थः ।
 तत्रैव ब्रीह्यादिभावएव ॥ अनवसरप्राप्तत्वादिति ॥ कारणाभावेनतस्मिन्कालेप्राप्तत्वादित्यर्थः । सामानाधिक-
 रण्यकार्मिणोब्रीह्यादयोजायंतइत्यादि ॥ ॐ अशुत्यमितिचैवशब्दात् ॐ ॥ पशुर्हिंसारूपत्वाच्चक्षादिकमशुल्यपाप-
 माथनमितिचैव शब्दविहितत्वादित्यर्थः ॥ अन्यतरप्रकारेणेति ॥ ब्रीह्यादिभावसदृभावयोरन्यतरप्रकारेणेत्य-
 धः ॥ वायव्यमिति ॥ ऐन्द्रयकामोवायव्यवायुदेवताकंश्चनवर्णपशुवस्तापरपर्यायमजमालोभेतहन्यादित्यर्थः ॥ सो-
 पाधिकत्वंनेति ॥ किनामनिषिन्धन्मवेत्यनेनपापमाथनन्वरूपसाध्यव्यापकत्वस्यनद्याज्ञीयपशुर्हिंसायाप्रमत्नीत्यनेन
 हिंसान्वरूपसाधनव्यापकत्वस्यचोक्तत्वादितिभावः ॥ १८ ॥ नानिर्विरक्तिरिति ॥ आयासाभावादितिभावः
 ॥ वचनादिति ॥ तत्रैवकारणान्यमवशनिषेधादितिभावः । सित्थत्वाच्चविलक्षणत्वाधिकरणे कथमित्यनुवादः
 ॥ किमर्थेति ॥ कोर्योयस्याःमाकिमर्योकीदृशाथवतीत्यर्थः । ॐ रेतःसिग्येगोथ ॐ ॥ कर्मिणः आदौरेतःसि-
 ग्योगःरतःसिचनीतिरतःसिक्वपितानस्ययोगःसंवशोभवति । अथतस्मादनंतरमातृयोगोभवतीत्यर्थः ॥ प्रवेशमात्र-
 स्येति ॥ पितुरुपयोगमंगीकृत्यतत्प्रवेशमात्रस्यैवय्यर्थमुच्यतइत्यर्थः ॥ शरीरपरिणामायेति ॥ अनेनश्रुतिसूत्र

योःपितृग्रहणमकृन्वारेतःसिग्रहणेप्रयोजनमुक्तमितिधेयं ॥ अयोगव्यावार्त्तकइति ॥ तथाचट्टजेदेवेत्यन्वयइतिभावः
 ॥ १९ ॥ योनिप्रवेशस्तावदिति ॥ पितृप्रवेशोप्युक्तइतिवक्ष्यमाणोपेक्षयातावाच्छब्दः । तस्मिन्निति विपर्ययएवेत्यर्थः ।
 मांभानृमुखानांपितृदंष्ट्रादोत्पत्तिदर्शनादितिभावः ॥ बाहिरिति ॥ देहाद्बाहिरित्यर्थः द्रुपदादिनांतथादर्शनादित्यर्थः । ननू
 त्यल्पसंभवादित्यत्रस्त्रीमात्रादुत्पत्तेर्निषिन्धवत्त्वान्क्त्यंममदायामित्युक्तमित्यत आह ॥ जरत्कार्त्तविति ॥ तत्स्पशंएवानुग्रहइति
 भावः ॥ संस्पशइति ॥ जरत्कारुनामिकायांयोषितिजरत्कारोपुंसःसकाशादास्तिक्तस्ययोनिप्रवेशंविनवमानृशरीरप्रवेशेन
 जन्मादिदर्शनादितिभावः ॥ ईशकलुसीति ॥ ईशकलुप्त्यवपितरंप्रविशत्यथमातरमिति वचनविरोधादित्यर्थः ॥ वैपरीत्य
 स्येति ॥ अस्याप्यर्थेदंहगर्भस्थितमितिप्रमाणमित्यत्वेनेशकलुप्त्यवपितरंप्रविशत्यवपितरंप्रविशत्यवपितरंप्रविशत्यवपितरंप्रविशत्य-
 स्यैवचिचरणमन्नादेरितिमानृभुक्तान्नादिद्वारेत्यर्थः । शरीरपरिणामायेरतसोपेक्षितत्वेनापितृप्रवेश आवश्यकइत्यत आह ॥ मानृ
 स्थेति ॥ शरीरमासिरपीति ॥ रेतःकालिलबुद्धुदाद्यवस्थायिशिष्टदेहसंबन्धइत्यर्थः ॥ पूर्वोसिद्धेरिति ॥ स्वप्रवेशात्पवमेवो
 क्तक्रमेणपरिणेत्यर्थः । उक्तत्वाद्देहगर्भस्थितंकापीत्यनेनैवविकल्पेवीजमाह ॥ क्वापीति ॥ ॐ योनेःशरीरं ॐ ॥ कर्मियोनेः
 प्रवेशानंतरंशरीरंलभतइत्यर्थः । ततःपितुस्तत्रैव मातृदेहे विशेषकारणं तपोवरादि ॥ केचिदिति ॥ मध्वाचार्यइत्यर्थः । संपूर्ण
 लक्षणचणनवराजमानद्वारंतरंपरमसुंदरमंदिरंतव । राजेवसत्पुरवरंभुवनधिराजोनिष्कासयन्परमसौभगवान्विवेशइतिमध्व
 विजयोक्तेः ॥ पितृसापेक्षइति ॥ अप्सरोदेर्देशेनेनावस्कांदितपृषतरंतोमदनजन्यत्वादितिभावः । स्थानांतरेकुंडादौ ॥ निर
 पेक्षाइति ॥ याजोपयाजप्रभावेनरेतोनिरेपेक्षजन्यत्वादितिभावः । तदेवस्थानंतरंइत्येतेदेवा ॥ अन्योन्यइति ॥ मयुरप्रभृती
 नामिदमित्याहुः ॥ २० ॥ इतिश्रीमत्सत्त्वप्रकाशिकाव्याख्यायंवाक्यार्थमंजयार्त्तुतीयाध्यायस्यप्रथमःपादः

॥ श्रीगुरुभ्योनमः ॥ अवसरप्राप्तेति ॥ उक्तीत्योभयनिरूपणमध्यकालएवनिरूपणीयत्वेनप्रसक्त्यर्थः ॥ उभ
आवादि ॥ लक्षणप्रमाणादिनातत्स्वरूपनिरूपणाभावादित्यर्थः । भगवन्महिमोक्तौक्त्यर्थभक्त्युत्पत्तिरित्यत आह

॥ माहात्म्येति ॥ स्नेहोवेति ॥ माहात्म्यज्ञानपूर्वकार्थत्वात्स्नेहस्येतिभावः । तर्हिक्त्यर्थभक्तिरित्युच्यतइत्युक्तमि
त्यत आह ॥ एवंज्ञानसाधनेति ॥ साधनीभूतज्ञानविषयवचनस्यापीत्यर्थः । क्वचित् शत्रौ तथाचान्वयव्यतिरे
कव्यभिचारान्नमाहात्म्यज्ञानस्यस्नेहाख्यभक्तिहेतुत्वमितिभावः । कारणान्तरेण स्वीर्यजातत्वादिना तथाप्रभितने
ककारणके व्यतिरेकव्यभिचारान्नदोषइतिभावः । एतदेवाह ॥ नहीनि ॥ मत्सरादिनिरुद्धेति ॥ तथावसतिप्रति
बंधेऽन्यस्यव्यभिचारोन्नदोषइतिभावः । इदमेवाह ॥ नहीनि ॥ क्वचिद्विचित्रोच्यतइति ॥ संध्येमृष्टिराहदीत्युद्देशे
न्मादिमृष्टोक्तमृष्ट्याद्यष्टकगृन्वादिमाहात्म्यविवेचनादिनिभावः ॥ क्वचित्सममर्थनइति ॥ नस्याननोपिन्यादिनानं
दमयादिमृष्टोक्तस्वरूपाभेदादिमाहात्म्यसमर्थनादिनिभावः ॥ स्वामिचिन्त्येति ॥ स्वभावस्यास्थितगजानीत्यर्थः ।
स्वमेतिपाठेऽप्ययमेवायः । एवमग्रेपि । विप्रतिपत्तिः यादिनां । कुतइत्यतस्तेवायकसद्भावादित्याशयेनाह ॥ सत्त्वचव
क्तव्यमिन्यादिना ॥ पूर्वोत्तरकालमिति ॥ स्वमर्देशनादिनिगेषः ॥ प्रानीनिकत्वादिति ॥ प्रतीतिमात्रश
रीरकत्वादित्यर्थः ॥ प्रतीनकालपंचेति ॥ तान्कालिकविद्युदादिविदितिभावः । निरोधेनाशः ॥ अयोगादिति ॥
व्यचिह्नत्वादितिभावः । पश्यतः मतः ॥ पश्चादिति ॥ प्रयोधानंतरंपरावृत्त्यगमनेत्यर्थः । इन्द्रियेति ॥ बाह्यद्रव्या
पाराभावादित्यर्थः । सत्यन्ववायकांतरमाह ॥ यदिचेति ॥ ततद्रष्टुः सकाशात् । कुतइत्यत आह ॥ परमाथनोत्ये
ति ॥ द्रष्टुरित्यर्थः ॥ मरुमरीचिकाजलेति ॥ मरुदेशस्यमूयिकिरणारोपितजलइत्यर्थः । मृगतृणापरीचिकनिनामातरं

॥ ॐ संध्ये मृष्टिराह हि ॐ ॥ संध्ये स्वप्नोपदायानां मृष्टिर्भवति कुतः हियस्मादथरथानिति श्रुतिस्तथा हेत्यर्थः । अ
दृष्टेः अदृष्टत्वाभिभिन्नात् । मृष्टिरिति भगवदभिजाता तात्कालिकेति शेषः । अदर्शनात् लोकं ॥ ॐ निर्मातरं चैकेषु
ब्राह्मणैश्च ॐ ॥ यण्णित्येकेशास्विनः परमात्मानं स्वप्नोपदायानां निर्मातरं कर्तारमाहुः । एकेशास्विनः स्वप्नोपदायश्च त
स्मादेव जायते इत्याहु रित्यर्थः ॥ अनएवेति ॥ जीवः मुक्तिकाले जागरणादिनावगतं भवत्येव हेत्यर्थः । एके मायिनः ।
तर्हि स एव कर्तास्त्वित्यत आह ॥ जीवस्येति ॥ तदानीं तथाननुभवादिति भावः । कल्पकत्वं आरो
पकत्वं शुक्लं शुद्धं । ननु यण्णित्यन्यादिना जीवमनुग्रहतदेवत्यादिना तस्य ब्रह्माभेद उच्यते अतो यच्छब्दवाच्यो जीव एवेति तस्यै
व कर्तृत्वमित्याशङ्क्य निराकरोति ॥ न चैति ॥ दूषितत्वात् पृथगुपदेशादित्यादौ । अंतरंगानुपपत्तिचाह ॥ तस्मिन्
स्मिन्नितीति ॥ तदेव न्येनोक्तं ब्रह्मणो लोकाधारकत्वेन विशिष्टब्रह्मत्वादिशिष्टेन च ब्रह्मणा विरुद्धमधिकरणस्य जीववस्यै
क्यां नंगीकारादिति भावः । ननु विशिष्टांशतया गेन चिन्मात्रलक्षणैक्योक्तिरियमस्त्वित्यत आह ॥ लक्षणाचेति ॥ गत्यै
तराभावो हिलक्षणासंगतिः अत्र नु भेदेन मुख्यार्थसंभवात् गत्यंतराभाव इति भावः ॥ प्रकरणप्राप्तत्वादिति ॥ यथा भुंजा
न इति भोजनमकरणाद्वानुसर्जनाभावस्य भोजनसमानकालीनत्वलाभस्तथेहापि सुप्तेति सुप्तेति सुप्तप्रकरणाभिर्माणस्य स्वा
प्नसमानकालीनत्वलाभेन स्वप्नोपदायार्थनिर्मातृत्वस्यैव प्राप्तत्वादित्यर्थः ॥ ॐ मायामात्रं तु कात्स्निकं नानाभिव्यक्तस्व
रूपत्वात् ॐ ॥ स्वप्नोपदार्थजातं मायामात्रं तु मायाभ्यां संस्कारेच्छाभ्यां मात्रं निर्मितमेव नान्यनिर्मितं कुतः कात्स्निकं
न सा कलेनानाभिव्यक्तस्वरूपत्वात् बाह्यार्थक्रियासामर्थ्यरहितत्वादिति यावत् ॥ अनादिमनो ग्रहणमिति ॥ तथा चैतेषां
मेतज्जन्मन्यनुभूतत्वेऽपि अनादौ संसारे जन्मांतरे तदनुभवसंभवे संस्कारोत्पत्युपपत्तेरिति भावः । कारणमुपादानं नित्यत्वे

॥ ९ ॥

दोषांतरमाह ॥ द्वितीयइति ॥ स्वाम्रविषयस्यानादिनित्यत्वमाशङ्क्यप्रागूर्ध्वमुपलब्धिरूपायापिशाचीत्वयामोचिता
 सेदानीतिन्नित्यत्वमङ्गीकुर्वाणंत्वांप्रत्येवाभिधावतीत्यर्थः ॥ अनेनेति ॥ व्यावर्त्यकथनेनेत्यर्थः ॥ सम्यगभिष्यज्ये
 रन्निति ॥ जलाहरणादिबाह्यार्थक्रियासमास्युरित्यर्थः ॥ एतेनेति ॥ किंचस्वाम्रेत्यादिनोक्तादोषाः संस्कारोपादानक
 त्वाभ्युपगमनैवनिस्ताइत्यर्थः । तेषांकंठशोषणमात्रहेतुत्वंनत्वस्सत्पराजयइत्याशयेनोक्तं ॥ कंठकोलाहलइति ॥
 नचार्तोद्विगसंस्कारोपादानकत्वात्त्राद्विग्राह्यत्वमितिवाच्यं । अर्तोद्विग्यणुकोपादानकव्यणुकस्यद्विगत्ववदुपपत्तेरितिभावः
 ॥ जाग्रत्पदार्थत्वमिति ॥ जाग्रत्पदार्थाभेदइत्यर्थः ॥ ॐ सूचकश्चहिंश्रुतेराचक्षतेचतद्विदः ॐ ॥ स्वाम्रविषय
 शुभाशुभयोः सूचकः ज्ञापकश्च यस्माच्चस्मान्नासत् कुतः यदाकर्मोतिश्रुतः तद्विदः स्वाप्पदार्थज्ञास्तथाकथयतिचेत्यर्थः ।
 आकुनंकन्यादिकं अशुभलक्षणाभाषमूचकांश्रुतिस्वयमुदाहरति ॥ एवमिति ॥ स्वप्ने एतादृशंरुषंश्यतितदासंरुष
 एनंहतिहननमूचकोभवतीत्यर्थः ॥ इतिस्मृचिन्तमिति ॥ तथाचनेकवल्लभुभादिमूचकत्वंश्रुतिसिद्धं किनुदर्शनाच्चप्रत्य
 क्षादपिसिद्धमिन्यर्थइतिभावः ॥ भ्रान्तार्थस्येति ॥ आदित्याद्यारोपितचंद्रादेरित्यर्थः । अस्यशिरोवायतिसंपरतोस्या
 त्मनचिरमिवजीविष्यतीतिविद्यादितिवाक्यशेषणपरणादिमूचकत्वंोक्तैरितिभावः ॥ अन्यथाज्ञानस्येति ॥ चंद्रत्वा
 दिनाज्ञानस्यादिन्यादेरित्यर्थः । इदंचादिन्योदश्यतइतिअधिष्ठानमाथान्योक्त्यनुसारेणोक्तं वस्तुतस्त्वधिष्ठानस्यान्यनत्वाज्ञा
 नेममूचकं । सर्पभ्रमादात्रापिहज्ञानमस्त्यवतादृशं तदेवार्थक्रियाकारीतत्सदेवार्थकारकमितिस्त्यनुव्याख्यानोक्तैरितिध्येय
 उक्तिः अधिष्ठानस्य ननुविद्यमानस्याप्यधिष्ठानस्यानुक्तिः संभवतीत्यतआह ॥ नचेति ॥ पृथगिति ॥ नहिशुक्तिकाश
 कलंबतात्पृथक्भूमीयतइत्यर्थः ॥ ? ॥ विशेषानुक्तिरिति ॥ स्वप्नमात्रादृशार्थानइतिविशिष्यानुक्तिरित्यर्थः

॥ ९ ।

॥ सम्मानविषयेति ॥ सोऽयं यदवयवत्पद्यते तद्विषयेत्यर्थः ॥ ॐ पराभिधानात्तु तिरोहितं ततो ह्यस्य बंधवि-
 पर्ययौ ॐ ॥ परस्य परमात्मनोऽभिधानादि छायाः सकाशादेव संध्यतिरोहितं न स्याति कुतः ह्यस्मादस्य जीवस्य बंधविप-
 र्ययोऽसंसारमोक्षोत्तरे ईश्वरादेव भवतस्तस्मादेवेत्यर्थः ॥ सुप्रसिद्ध इति ॥ अनेन हि शब्दः प्रसिद्धत्वेनापि व्याख्यातः
 ॥ दृष्टान्तमात्रमिति ॥ प्रतिदृष्टान्तरस्यापि संभवेन तन्मात्रस्यासाधकत्वादिति भावः ॥ २ ॥ संगतेति ॥ जाग्रदवस्था-
 याः स्वप्नतिरोभावनिमित्तत्वेन तन्निरूपणे एतत्स्मरणमिति भावः । कालः प्रातरादिः भ्रातं भ्रातिः ॥ ॐ देहयोगाद्वा
 सोऽपि ॐ ॥ जीवस्य देहयोगादेहाभिमानेन वासस्थितिरूपजाग्रदपि परमात्मेच्छातएवेत्यर्थः । देहयोग्यस्य सुप्त्यादिसाधार-
 ण्यादाह ॥ देहाभिमानेति ॥ बाह्यदेहाभिमानेत्यर्थः ॥ स्वप्नेति ॥ वासनामयदेहाभिमानस्तत्वात् ॥ ३ ॥ ननु
 स्वप्नजाग्रत्सुप्तेः भगवद्गोचरं कुतो न विचार्यत इत्यत आह ॥ भगवद्गोचरं न त्वदिति ॥ सतेति ॥ हे सोऽस्य तदा सुप्तो जीवः
 सता भगवता संपन्नः प्राप्तस्तेनांतः प्रवेशितो भवतीत्यर्थः ॥ यत्रेति ॥ यत्र यदा एतत्सुप्तः एष सुप्तः समस्त उपरतेन्द्रियवृत्तिः
 संपन्नः सम्यक्प्रसीदति सुखमनुभवतीति प्रसन्नो जीवः स्वप्नं न विजानाति तदा आसुनाडीषु सुप्तो भवतीत्यर्थः । इष्टाप-
 त्तिमाशंक्य परिहरति ॥ न च मुक्तवदिति ॥ व्यतिरेकदृष्टांतोऽयं ॥ किमपराङ्मुखेनेति ॥ सज्जीवानां किंचिदभि-
 व्यक्तस्य स्वस्वरूपसुखस्यान्येषां परमात्मसंबन्धलक्षणानि मितोत्पन्नसुखस्य चानुभवसंभवादिति भावः । यथोक्तं षट्प्रश्नभाष्य-
 टीकायां । यस्मात्परमेश्वरतेजसाभिभूतो भवत्यतस्तस्मात्तत्सन्निधानसामर्थ्याद्भूतं यत्सुखं तदस्मिन् शरीरे भवतीति । यथा सु-
 प्तोऽसौ द्विधाणां पुरतस्त्वोक्तिनिमित्तं सुखं केन वा जीवो नु भवतीत्यभिप्रायेण पृष्टपरमेश्वरसन्निधानेनोद्भूतं सुखमात्मस्वरूपज्ञा-
 नेनानुभवतीति परिहारोऽभिप्रेत इति । अत्रोद्भूत इत्यनेन योगानां स्वरूपसुखाभिव्यक्तिरन्येषां परमात्मनि मित्तजन्यं सुखमुच्यत

इति संप्रदायविद इति भावबोधैस्फुटं ॥ न स्मर्यत इति ॥ ततो न तदनुभवाम्युपगम इति भावः । किमत्र दुःखाभावानुमानं देवदत्ती
यमुपत्यवस्था देवदत्तसमवेतदुःखोपेतान भवति तत्कारणशून्यत्वादिति वा । सुपत्यवस्था विशिष्टो देवदत्तः न दुःखसमवायी त
त्कारणरहितत्वादिति वेति विकल्पमनसि निधायाद्येदोषमाह ॥ पक्षमभूतेति ॥ दुःखाभावानुमानवादिना मुक्तिकाले मुपत्यव
स्थायामनुभवानंगीकाराभोत्तरकालतत्स्मरणं तदनुभवांगीकारे च दुःखाभावस्याप्यनुभवसंभवेन तत्स्मरणापलापयोगा
दिति भावः । द्वितीयं दूषयति ॥ आत्मेति ॥ न च देवदत्तमात्रपक्षीकार इति वाच्यं तथा ते जाग्रदवस्था विशिष्टस्य देवदत्त
स्य सुखसंभवेन तदभावसाधनवाचकप्रसंगात् सौपुतिकदुःखाभावसिद्ध्यर्थोत्तरत्वाच्चेति भावः ॥ ॐ तदभावो नाडीषु त
च्छुनरात्मानिह ॐ ॥ जीवस्य तदभावः तयोः जाग्रत्स्वप्नयोराभावः सुप्तिः नाडीष्व्वात्मनि नाडीस्य परमात्मनि भवति कुतः
न च्छुनः न स्य नाडीष्वलस्य चाभुतं तदनि सतासाम्येति च श्रुत्युक्तत्वादित्यर्थः । श्रुतिद्वयानुसारेण कदाचिन्नाडीषु कचिदात्मनी
त्यवस्थो वाऽऽस्तु किमुक्तव्यवस्थेत्यत आह ॥ एवं चेति ॥ सर्वत्र आकाशनादिलसादिलादौ ॥ ४ ॥ ॐ अतः प्रबोधो
स्मान् ॐ ॥ समुज्जीवस्य प्रबोधोऽस्मान्तरमात्मन एव भवति कुतः अतः जीवस्य परमात्मन्येव समुत्पत्तादित्यर्थः । ननु जीवस्य तस्मि
न्नेव समुत्पत्तेः प्रसंगे प्रबोधप्रबोधार्थानलं कुत इत्यत आह ॥ नर्हानि ॥ ५ ॥ स्वदेशकालीने शलेत्यर्थः ॥ अ-
निप्रसंगादिनि ॥ आकाशविलक्षणानि पृथग्भूतानि पृथग्भूतानि पृथग्भूतानि पृथग्भूतानि पृथग्भूतानि पृथग्भूतानि पृथग्भूतानि पृथग्भूतानि पृथग्भूतानि पृथग्भूतानि
नवाह ॥ न चानि ॥ अणोरणीयान्माहिनामहायानित्यादि श्रुतिः प्रमाणमिति भावः ॥ ॐ स एव च कर्मानुसृति-
शब्दो विधिभ्यः ॐ ॥ सवावस्थाप्रवक्तव्यः स एव परमात्मनः स एव परमात्मनः स एव परमात्मनः स एव परमात्मनः स एव परमात्मनः स एव परमात्मनः
कर्मकारयवर्तिनि सर्वकर्मणामिदानीं तत्त्वतः प्रदर्शकस्त्वित्यनुकूलस्मृतः प्रदर्शकस्त्वित्यनुकूलस्मृतः प्रदर्शकस्त्वित्यनुकूलस्मृतः प्रदर्शकस्त्वित्यनुकूलस्मृतः

सनाविधिश्चेत्यर्थः । नन्वीशान्तरसन्धेयंपः स्वमान्दर्शयतीति श्रुतेः सात्रकाश्रत्वात्कथं विवक्षितार्थसाधकत्वमित्यत आह ॥ अवधारणाल्येति ॥ एष एव परमानन्द इति श्रुतस्यावधारणस्य एषत्वमान्दर्शयत्येषमवधारयतीत्यत्राप्यन्वयेन विवक्षितार्थस्य भगवत एव न च नाल्यपि रक्तत्वस्यापि रक्तत्वस्यासिद्धिरित्यर्थः । ननु परमात्मन एवोपास्यन्त्वविधानेनैव व्यवस्थानां भगवदधीनत्वं कुत इत्यत आह ॥ अन्यस्याप्यवस्थापे रक्तत्वे तस्याप्युत्तमत्वेनोपास्यत्वमाप्त्या आत्मानमेवेत्यवधारणेनोपपद्यत इति भावः । ननु मोक्षश्च शब्दः किमर्थः समुच्चयार्थस्यावधारणविरुद्धत्वादित्यत आह ॥ च शब्द इति ॥ ईशान्तरकल्पनारूपपदार्थ इत्यर्थः । किमेतदस्मिन्नुत्तमत्वेनोपास्यत्वमित्यत आह ॥ स्फुटमिति ॥ ६ ॥ अवांतरात्रस्था मूर्छा ॥ द्विविधेति ॥ द्विरूपेण शान्तन्यवभावि सुषुप्तिमात्रप्रदवस्था दर्शनमित्यर्थः ॥ जाग्रत्स्वप्नयो रिति ॥ मोहस्य जाग्रत्स्वप्नयोः सकाशात्पृथगवस्थान्वादिनि भावः । नन्वद्वयपि मोहो भगवदन्वयत्रा किं न स्यादित्यत आह ॥ अन्यथेति ॥ जाग्रत्स्वप्नयोः परमात्मनः सकाशात्पृथगन्वयत्रा गव्यवस्थानां मोहस्यापि तथात्वाङ्गीकारे तदुभयसांकर्यस्यादित्यर्थः । एतदर्थमुक्तं जाग्रत्स्वप्नयोः पृथगवस्थान्वादिनि परमानन्दनिशेषः । न च दृष्टपत्तिः तयोः परस्परपृथगवस्थान्त्वेनैकस्य मोहस्यैव सांकार्यायोगादिति भावः । एतदर्थमुक्तं जाग्रत्स्वप्नयोः पृथगवस्थान्त्वादिति परस्परमिति शेषः ॥ न चैवमिति ॥ मोहस्य भगवत्प्रवेशवस्थानन्वाङ्गीकारमुत्तरं श्रुतं पितृत्वात् न तत्सांकर्यमसंग इत्यर्थः ॥ समानधर्मतयेति ॥ परमात्मप्रवेशार्थत्वेन मन आदिसर्वद्रियोपरसन्धेन च समानधर्मत्वेन चेत्यर्थः ॥ गुणत्वादिति ॥ सुप्तेरप्यनेकत्वेन तत्सांकर्ये प्रागुक्तदोषाभावादिति भावः ॥ ७० सुग्धेयसंपत्तिः परिशेषात् ७० ॥ भवेत्तुः सुग्धे मोहो अर्धसंपत्तिः जीवस्य परमात्मन्यर्धप्रवेशः कुतः परिशेषात् हृदयस्यापेक्षया दूरत्वसामिप्यप्रवेशार्थप्रवेशानामध्य आद्यत्रिकस्यासंभवेनार्धप्रवेशस्य परिशिष्टत्वादित्यर्थः व्याख्यातुं स्मृ-

त्यैवधर्मसात् तेषामेतत्परिशेषणार्थप्रवेशज्ञानं ॥ दुःखात्मकालेति ॥ एतावतकालमहं दुःखमनुभवामीतित्युत्तरकाली
नपराभशादितिभावः । ननुहृदयकंठमध्यप्रवेशावस्थानरूपमोहस्यपृथगवस्थालेदक्षिणाक्षिकंठमध्यप्रवेशावस्थानस्यापिपृ-
थगवस्थालंप्रसज्जेत अविशेषादित्यत आह ॥ नातिदूरसामीप्यमिति ॥ दक्षिणाक्षिकंठमध्यप्रदेशस्यहृदयस्थाना
दक्षिणाक्षिवदतिदूरकंठवदतिसामीप्यवानास्तीतिमार्गतयातत्प्रदेशगतजीवस्ययन्नातिदूरसामीप्यतज्जीवस्यमोहवच्चिकालं
नास्तीतिहोस्तस्यपृथगवस्थानस्याप्रसंगइतिभावः । एतद्दुःखमात्रेत्यादि तदेवाह ॥ नमोहइति ॥ अन्याथेति ॥
आत्मकालदुःखातिरिक्तेत्यर्थः ॥ दक्षिणाक्षीति ॥ विश्वस्यदक्षिणनयनाग्रवृत्तिलेनतेजसस्यकंठाधोभागस्यमनोवृत्ति
त्वेनननुभयसामीप्यंदक्षिणाक्षिस्यस्याप्यस्तीतिकथमसिस्थोदूरस्यइत्यर्थः । अवस्थाशब्दस्यस्त्रीलिङ्गत्वात्कथंत्रयइतिपुष्टिगम
योगइत्यत आह ॥ त्रयस्तिस्त्वइति ॥ कारणांतरादर्शनेनविवादाभावाद्भक्तचित्ततइत्यत आह ॥ मोहकारणानामि-
नि ॥ ताडनादीनामित्यर्थः ॥ कर्मानुस्मृतीति ॥ एषोहवसायुक्रमकारयतीतिसर्वकर्मणांभगवदधीनलोक्तयोमो-
हस्यापिकर्मन्वेनभगवधीनत्वमित्यर्थः अनुस्मृतिश्चवक्ष्यमाणा आदिशब्देनशब्दविधिग्रहणं ॥ अतएवेति ॥ स्मृतौभगव
नामृच्छान्त्रत्राश्रयवर्तकतयाज्ञयलोक्तेरित्यर्थः । सार्वक्यमेवेत्यत आह ॥ अनिश्चितेति ॥ नन्ववस्थितिविशेष्यादितिचे
न्नाभ्युपगमान्धृदिहीनिमूत्रणहृदिद्विषात्मात्मेतिश्रुत्याचजीवस्यहृदयदेशएवसर्वदाऽवस्थानाभ्युपगमात्कथमस्यादित्यलमुच्य-
तइतिचन्मंत्रं उत्तमानांमंशनाभ्यादिस्यलेविरोधाभावादन्येषामभ्यादिष्वभिमानातिशयेनाक्षिस्यइत्युक्त्युपपत्तेः ॥ उक्तं
चनरेयमाख्ये ॥ नहिजीवस्याभिणीपृथक्शिरोवाण्हादिकविद्यते त्वदिस्यमवहितस्यरूपंजागरितेतिप्यस्यादिधुविशेषस
न्निहितंभवतिदीपप्रकाशवदिति ॥ उक्तं चब्रह्महृन्नाख्ये ॥ हृदयेसांस्थितोजीवोविशेषणहरिस्तथा । चक्षुरादिषुरूपानि

जाग्रत्कालेतयोः सदा ॥ बहूनि संस्थितान्येव यदैकीभावमाप्नुयुः ॥ हृदयस्थेन रूपेण तदा जीवो न किंचन ॥ जानातीति वि-
 दुः प्राज्ञा इति उक्तं चावस्थितिमुत्र भाष्य एव । असम्यक् सम्यगिति च ह्यवस्थाभेदतः सुराः । व्याप्त्यव्याप्तिषु बा इति
 ॥ ७ ॥ स च त्रसर्वरूपेषु स्ववचनान् सप्तमतात्पर्येति ॥ स्वगतेति ॥ स्वरूपस्येत्यर्थः । तथा त्वेनुग्राह्यानुग्राहकभा-
 वमात्परित्यक्त्यर्थः । यदा दीनामनेकस्थानस्थितानां भिन्नस्थानत्वात् ॥ असंगत इति ॥ आकाशस्य समग्ररूपेणाने-
 कस्थानस्थत्वाभावादिनिभावः । ततः किमित्यत आह ॥ तथा चेति ॥ तत्प्रसंगश्चेति च शब्दसंबन्धः । तथा च भेदाद्गु-
 णतारतम्यतश्चानुग्राह्यानुग्राहकभावः स्यादित्यर्थः । भेदस्य तारतम्यव्याप्तिरौत्सर्गिकीति न व्यभिचारः शक्यः ॥
 ॥ ॐ न स्थानतोऽपि परस्योभयलिंगसर्वत्राहि ॐ ॥ स्थानतोऽपि स्थानभेदादपि परस्य हेतुभयलिंगं भिन्नरूपं नास्ति
 कुतः ह्ययस्मात्सर्वत्र सर्वस्थानस्थितरूपेषु निर्भेदत्वादिना श्रूयत इत्यर्थः । एतमित्येकवचनश्रवणादाह ॥ एकमिति ॥ ब्रह्म
 शब्दाद्यः पूर्णगुणमिति ननु मूत्रपरस्योभयत्वत्वेनावन्मात्रेण पूर्णरूपग्रहणं किमर्थमित्यत आह ॥ एकैकदेशत इति ॥ पादा-
 द्यवयवैरित्यर्थः । परस्य परमात्मनः असित्थं प्रमाणाभावात् श्रुतिः ससांग इत्यादिका तथा च परस्योभयत्वेनेत्येवोक्तौ पाणि-
 पादाद्यवयवरूपैकदेशतोऽप्यनेकस्थानत्वेन भेदाभावोपि ज्ञायते । उभयलिंगेनेत्युक्तौ भिन्नस्थाने विद्यमानानां रूपाणां भेदमात्र
 निषेधोपि ज्ञायते विशिष्टानिषेधावस्थानादिति भावः । प्रतिदृशं प्रतिनेत्रं नैकथा अनेकरूपेण समाधिगच्छति सम्यग्जानंति । त-
 मिममहं शरीरभाजां तद्ददिति विविधितमात्मकल्पितानामिति पूर्वार्थत्वात्पर्यमाह ॥ तथेति ॥ प्रतिदृशमित्यस्यार्थोऽत्र माह
 ॥ मां प्रतीति ॥ मदभिमुखेनादित्यो वर्तत इत्यादीत्यर्थः ॥ ॐ न भेदादिति चेन्न प्रत्येकमतद्वचनात् ॐ ॥
 कार्यकारणेत्यादि श्रुतौ जाग्रद्वत्थो विश्वः स्वप्नवत्थस्तजसः अज्ञानवत्थः प्राज्ञ इति विरुद्धमर्थत्वेन भेदवचनाद्भेदः परस्येति चे-

न्न । प्रत्येकं परस्परमूलरूपेण चातद्वचनात् एषत आत्मेत्यादिनाऽभेदवचनादित्यर्थः ॥ कार्यश्रमरूपेति ॥ अविद्या
 कार्यस्वातंत्र्यादिविषयश्रमरूपजाग्रद्वत्त्वइत्यर्थः ॥ तत्कारणेति ॥ सजाग्रत्कालीनश्रमः कारणस्य श्रमस्येति विग्रहः ।
 तथा च जाग्रत्कालीनश्रमकार्यस्वप्नवत्तस्तेजसइत्यर्थः । कार्यश्रमवत्येतत्कारणाविद्यावत्यलमर्थसिद्धिर्भवेति नोक्तं ॥
 ॥ तत्कारणेति ॥ तयोर्जाग्रत्स्वप्नश्रमयोः कारणयदक्षानंतत्मात्रमुपनिबन्धः आह इत्यर्थः । यः पृथिव्यां तिष्ठन्नित्यादिनोक्तं
 पइति परामुल्लेख इत्यादिनाह ॥ यः पृथिव्यंतर्यामीति ॥ यश्चेति ॥ यो यं पूर्णं पदं गुणो भगवानस्यां पृथिव्यां तिष्ठति
 यश्चायसं ध्यात्सं प्रतिगरेति तिष्ठति सोयमेव मूलरूपेणैवेत्यर्थः । हरयः हरिनामकानि ॥ नांतर्बहिरिति ॥ यस्यांतर्बहिश्च ना
 स्तीत्यर्थः स्वस्यैव ब्रह्मत्वमिह स्थितत्वादिति भावः । पौनरुक्त्यवधारणायाह ॥ ब्रह्मेत्यनुवाद इति ॥ एवं च यद्वृत्तपरमा
 त्मासर्गलुप्तमिति निवेदयतीति भावः ॥ आदरमिति ॥ अर्थोऽन्तरे सावकाशत्ववधारणायाभेद इत्यनुवादः परस्परमूलरूपेण चै
 त्यदयं तत्त्वमिदं च द्वैतं शुद्धीनां निरवकाशत्वरूपादं सूचयतीत्यर्थः । यद्वा प्रत्येकमित्यस्य वचनादित्यनेनापि संबन्धः ।
 तथा च नित्यकर्मकारणत्वेऽप्यनुवादभेदवचनादित्युक्तावभेदश्रुतीनां बहुत्वरूपमादं सूचयतीत्यर्थः ॥ बलवत्त्वमिति ॥ सूच
 यतीत्यनुवृत्तेः । भेदश्रुतेः कापरागणकत्वावित्यस्याः ॥ अतिमश्रुताविति ॥ अयमात्मेत्यस्यामित्यर्थः ॥ ॐ अपि
 चैव भेदः ॐ ॥ पूर्वविकारोत्पन्नः परमात्मन एव भेदोऽन्तरे रूपत्वं चामात्रोऽन्तरे मात्रइत्यादिनाऽपठनीत्यर्थः ॥ आक्रियमा-
 पात्मादिति ॥ आदृतत्वात्तन्वादित्यर्थः । ॐ कारस्य भगवन्नामत्वादिति भावः । पूर्वमभेदोऽन्तरेति भाव्य इत्यभेदवृत्ती
 येन्यभिन्नत्वाभेदोऽन्तरेति नानाति निव्याख्यातं । इदानीं सहयोगतुलीयत्विभिमप्येतदेव भाष्यप्रकारांतरेण व्याचष्टे ॥ अभेदे-
 न संसृतेति ॥ भेदव्यपदेशस्येति ॥ कार्यकारणवद्भावित्यस्येत्यर्थः ॥ अन्यत्रेति ॥ मस्तकादूर्ध्वं द्वादशांगुलपरि-

मितस्थानस्थतुरीयोवद्व उच्यत इत्यर्थः । नभभेदेपिभेदव्यपदेशःस्थानभेदादित्यत्रभिन्नोभिन्नपुसंस्थितेरितिप्रमाणमुच्यते
 ऐश्वर्ययोगाच्चभेदइत्यत्रतत्कुतो नोच्यत इत्यत आह ॥ अभेदेपीति ॥ अनन्योप्यन्यशब्देनतथैकोवद्गुरूपवान् । प्रोच्यते
 भगवान्विष्णुरैश्वर्यान्पुरुषोत्तमइत्यानंदमयाधिकरणएवोक्तेत्वादत्रनोच्यत इत्यर्थः । एवमैश्वर्ययोगाद्भेदव्यपदेशइतियथाश्रु
 तं व्याख्यायैश्वर्ययोगात्स्थानभेदइत्यपिहेतुमुपपन्नमभिप्रेत्यव्याख्यातुमाह ॥ अभिन्नस्येति ॥ ८ ॥ रूपेति ॥ शरीरेत्यर्थः
 एवमग्रेपिरूपमयशिरःपाणिपादाद्यात्मकमिव्यतइत्यनुव्याख्यानोक्तेः । रूपपदेनशुक्लादिगुणप्रतीतिःस्यात् अतःशिरःपाणी
 निविवरणंकुतमितिभुधोक्तेश्च। अरूपमव्ययं तदरूपमनामयइतिभिन्नवाक्यं । एवंरुग्मवर्णकतारमादित्यवर्णमित्यापि। वैश्यधर्म्य
 मिति ॥ अप्रामाण्येत्यर्थः ॥ ॐ अरूपवदेवहिंनत्प्रधानत्वात् ॐ ॥ तदितितंत्रव्यस्तंसमस्तं च तथातद्ब्रह्म अरूपवत्
 प्राकृतादिदेहवन्नैव कुतःतत्प्रधानत्वात् तस्यब्रह्मणःतैभ्यःप्रकृत्यादिभ्यउत्तमत्वादित्यर्थः॥ कैमुत्यंचेति ॥ अस्मिन्यक्षतच्छ
 ब्देनपूर्वप्राप्तभौतिकरूपपरामर्शः । तथाचयदाभूतैभ्यःपरत्वेनवर्भातिकरूपराहित्यतदाभूतकरणाव्यक्ततःपरैर्तद्भौतिकरूपेना
 स्तीति किंवक्तव्यकैमुत्यमित्यर्थः ॥ ॐ प्रकाशवच्चवैयर्थ्यं ॐ ॥ ब्रह्मणोरूपित्वा द्रुग्मवर्णमित्यादिश्रुतीनामवैयर्थ्यं अप्रा
 माण्यं नास्ति । तद्विरूपित्वश्रुतिविरोधइत्यतर्कः ॥ प्रकाशवदिति ॥ यथांधकारेचक्षुरादिप्रकाशसत्त्वेपितस्यसौरादि
 प्रकाशविलक्षणत्वाभास्तिप्रकाशइतिव्यवहारस्तथाभगवद्द्रूपस्यप्राकृतादिरूपविलक्षणत्वादिरूपित्वोक्तिरित्यर्थः । शंकांतर
 वारकत्वेनापिभूत्रंयोजयति ॥ नचैवमिति ॥ भगवद्द्रूपस्याप्राकृतत्वेत्यर्थः ॥ वैयर्थ्यमिति ॥
 रूपशब्दस्याप्राकृतरूपेव्युत्पत्यभावेनतच्छ्रेणुरथाप्रतीतिरितिभावः ॥ प्रकाशशब्दप्रवृत्तेरिति ॥ तद्वदे
 वलोकविलक्षणेपिभगवद्द्रूपेरूपशब्दप्रवृत्तिरुक्ता सुवर्णघटग्रहशब्दस्येवकिंचित्सादृश्यमात्रेणव्युत्पत्युपपत्तेरितिभावः । का

त्रकथेत्येत्यत आह ॥ सर्वरूपाणामिति ॥ ॐ आह च तन्मात्रं ॐ ॥ भगवद्रूपतन्मात्रं ज्ञानानंदं आदिमात्रं चाह
 ऐकात्म्येत्यादिश्रुतिरिति भावः अत्र विग्रहः एकः आत्मा यस्य तत् एकात्म्यं तस्य भावः एकात्म्यं ऐकात्म्यं चासौ प्रत्ययश्च
 सौ सारश्च ऐकात्म्यप्रत्ययसारः । आत्मभावः स्वामित्वं तद्गुणेन सौत्रतच्छब्देन ॥ ॐ दर्शयति चाथेपि स्मर्यते ॐ ॥
 आनंदरूपमिति श्रुतिः आनंदस्य रूपं दर्शयति अथोऽपि ज्ञानस्यापि रूपत्वं शुभ्रस्य स्फटिकेति स्मृत्योच्यत इत्यर्थः ॥ ९ ॥
 ॥ प्रागेवेति ॥ न स्थानतोपीत्यनेनैतत्पर्यः । समर्थितत्वादिति पृथगुपदेशादित्यनेनेति शेषः ॥ सर्वचेतनसमुदाय
 स्येति ॥ पटस्य सर्वतुंभिरत्यन्ताभेदस्यैककतंतुनाभेदाभेदस्य च वद्विरभ्युपगमादिति भावः ॥ ॐ अतएव चोप
 मासूर्यकादिवत् ॐ ॥ अतएव ब्रह्मतदंशानां मत्स्यादीनामभेदस्योक्तत्वादेव अतएव अंशत्वे होतारोपमाजीवस्य म
 त्स्यादिव ब्रह्माभेदसाम्यमिति न मतव्यं कुतः अनएव जीवस्यैव प्रातिविवांशत्वादेव कथं सूर्यकादिवत् यथा सूर्यप्रातिविवादि
 कंसूर्येणाभिर्जनभवति तत्प्रातिविवांशत्वाच्च याजीवीपीशेन भिन्न इत्यर्थः ॥ सूर्यकादिष्वेति ॥ अनेन च शब्दो भिन्नक्रम
 इति सूचितं भवति । ननु भेदाभेदवादिनं प्रति भेदसाधने सिद्धसाधनमित्यत आह ॥ इदमुक्तं भवतीति ॥ तथाच भेद
 शब्देऽभेदाभावपर इति भावः ॥ इत्यादीनि ॥ कर्तुवाचकपदस्य क्रियागुणमतेनान्वयमाह ॥ इत्यादीनि ॥ पूर्व
 व्याख्यानेनैव प्रपञ्चन्याहारः । प्रतिविबेदोऽनुतोक्तिरित्याद्यरूप्याह ॥ अथेवेति ॥ भेदशब्दार्थविशेष इति
 तदंतुना तेन प्रतिविबन्धेन ॥ अनेनेति ॥ जीवस्य भेदसाधना योक्तप्रातिविबन्धेनैतत्पर्यः ॥ प्राचरेवेति ॥ अथ
 दसाधिकचेतनत्वादिति त्वर्थः । ननु तेन भेदाभेदाङ्गीकारात् कथमभेदमात्रनिरास इत्यत आह ॥ अभेदांशेष्वेति ॥ ज्ञाने
 न्वयार्थादींश्चरसाभ्यंगीवाननेज्वराभेदः प्रयोजकः किंतु स भेदाभावः स चात्र नास्तीति न साम्यामित्याशङ्कते ॥ भेदस्या

धीति ॥ ब्रह्मस्वरूपानुगतैरिति ॥ इदादिनाभिन्नाभिन्नेधदादौऽदृदादिस्वरूपानुगतिवद्ब्रह्मणाभिन्नाभिन्नेषुजीवेषु
 ज्ञानैश्वर्यादिब्रह्मस्वरूपानुगतेरावश्यकत्वादित्यर्थः । किंपरेणाभिन्नाभिन्नतयांगिक्रितेष्वापिमत्स्यादिवैश्वर्यादिब्रह्मस्वरूपा
 नुगतेर्देशनाचदृज्जीवेष्वपि स्यादित्यत आह ॥ मत्स्यादिवचेति ॥ नन्वस्यायोजनायामंशत्वेपिविशेषवत्त्वरूपयुक्तिए
 वप्रतिबिम्बत्वरूपेहेतुमिद्धरूपमत्यादिश्रुत्युदाहरणं किमर्थमित्यत आह ॥ युक्तिदृष्टार्थएवेति ॥ उपाध्यायस्तनि ॥
 उपाध्यधीनत्वादिसिद्धमिदं निविबधमवाप्तव्येत्यर्थः ॥ अनित्यत्वेति ॥ देहाद्युपाधेरनित्यत्वादिति भावः । यद्यपियाव
 दात्मभाविवत्त्वादितिस्वरूपोपाधिनित्यउक्तः तथाप्यधीनत्वं भेदसापेक्षमिति भिन्नोपाध्यधीनत्वादावत्रात्रिकल्पितमिति ध्येयं
 ॥ नमुर्यकादीनि ॥ उभयोरुपाध्यधीनत्वधर्मेण साम्याभावादिति भावः । तर्हिमास्तुसूर्यकादिदृष्टान्तः तथापिजीवम
 तिबिम्बत्वमस्त्वित्यत आह ॥ अत इति ॥ सर्वेषामप्रतिबिम्बानामुपाध्यधीनत्वव्याप्तत्वेनोपाध्यधीनत्वरूपव्यापकानिवृत्ता
 व्याप्यभूतप्रतिबिम्बत्वस्यापि निवृत्त्याभेदसाधकानामभावेनोक्तचेतनत्वाद्यनुमानेनाभेदसाधनयुक्तमित्यर्थः । प्रतिज्ञाद्वयंक्रम
 णोपपादयति ॥ पृथगिति ॥ इत्युक्तैरिति ॥ इतिमूत्रैःक्रमेणोक्तैरित्यर्थः । सर्वधर्मानभ्युपगमकयसूर्यकादेदृष्टां
 तत्वमित्यत आह ॥ द्यौर्हीनि ॥ सर्वेति ॥ पूर्वमहानसादेरपियावत्साम्याभावादिति भावः ॥ प्रतिबिम्बपदो
 क्तमिति ॥ तथाचेतुकृतप्रतिबिम्बशब्दार्थनिरूपणार्थेन भाष्ये तथोक्तिरिति भावः ॥ १० ॥ भगवत्सादृश्येति ॥
 ज्ञानानंदादिनाभगवत्सादृश्यस्येत्यर्थः । उक्तं पुंस्त्वादिवदित्यनेन ॥ सुसाविवेति ॥ मुक्तियोग्यजीवस्य भक्तिवि
 नेवस्वरूपस्य मुखस्यव्यक्तिवदित्यर्थः ॥ ३० अंबुबदग्रहणात्तु न तथात्वं ३० ॥ अंबुबदग्रहणात्स्नेहयुक्तज्ञानाख्य
 भक्त्यभावाच्चानिनेतियावत् तथात्वं ज्ञानादिसादृश्यतु नाभिव्यज्यत इत्यर्थः ॥ तथासतीति ॥ स्वयमेव जायमानाभि

व्यक्तेर्विलेनेभिन्नाभावेनेतः पूर्वमेव तत्संभवादिति भावः ॥ तत्स्वरूपमिति ॥ ११ ॥
 ॥ अर्थतइति ॥ ब्रह्मादिपुनर्भक्तेर्वृद्धिहासवत्तरूपतारतम्यप्रतिपादिते भगवतस्तदनुसारिफलदानमर्थोत्सिध्यति । भग-
 वतो भक्त्यनुसारिफलं विना भक्तेर्वृद्धिहासवत्त्वानुपपत्तेरिति भावः ॥ मुक्तत्वेति ॥ संसारध्वंसवत्त्वर्थः । साम्यमे-
 तेति प्रयोक्तृत्वपरिहरति ॥ अन्यथेति ॥ फलसाम्येपितारतम्यांगीकार इति भावः । साम्यमेवासिद्धमित्यत आह
 ॥ केषांचिदिति ॥ मुक्तिः संसारनिवृत्तिः ॥ ॐ वृद्धिहासभाक्त्वमंतर्भावादुभयसामंजस्यादेवं ॐ ॥
 भक्तेर्वृद्धिहासभाक्त्वं आधिक्यन्यूनतावत्त्वमस्ति कुतः अंतर्भावात् महत्फलवता ब्रह्मादीनामल्पफलवतामस्मदादीनां भक्त-
 त्वेन भवादेवं भक्तिारतम्यांगीकार एव परमात्मनः उभयानुब्रह्मादीनां स्मदादींश्च प्रति सामंजस्यात् समीचीनत्वसंवा-
 दित्यर्थः । वैरूप्येवमप्ये ॥ ॐ दर्शनाच्च ॐ ॥ अथात इत्यादावानंदरूपफलतारतम्यस्य श्रवणादित्यर्थः ॥ १२ ॥
 ॥ गुणानामपीति ॥ आकाशे गंधादियुक्तलक्षणानां इत्यर्थः ॥ कर्तृत्वादिति ॥ कर्तृत्वाभ्युपगमादित्यर्थः । या-
 वत्संहारं संहारपर्यंतं ॥ जगत्स्थितेरिति ॥ स्थितेरवपालनफलत्वादिति भावः । ननु रक्षारूपपालनाभावकथमसंहा-
 रमात्रेण स्थितिरित्यन आह ॥ संहारकर्तुरिति ॥ अयोगमवोषपादयति ॥ एतेनेत्युक्तं विशद-
 यति ॥ तत्रापीति ॥ अवांतरागद्रवदानपीत्यर्थः ॥ ॐ प्रकृतैतावत्वं हि प्रतिषेधानि ततो ब्रवीति च भूयः ॐ ॥
 विष्णोः पालकत्वं पृथगस्यैव कुतः द्वियस्मात्प्रतावादिनिश्चयः प्रकृतस्य मृष्टिल्यकर्तृत्वस्य एतावन्मानृत्यप्रतिषेधति ततः
 मृष्टिल्यकर्तृत्वाद्भूयः अधिकपालकत्वमपि ब्रवीतीत्यर्थः ॥ प्रागुक्तमिति ॥ अस्य देवा मुमतिः प्रधानं तस्यादि पूर्ववाक्योक्त-
 मित्यर्थः । तदस्य स्त्वतो देवानामिति पूर्वप्रकृतदेवानामेव प्रधानातिशयेन प्रथमानामुमतिः प्रधानादुद्धिरस्येदस्यैव प्रकृत

विष्णोरेवसकाशादभवदिति । एनन्त्यस्यार्थोऽनेनेति सदित्यस्यभवदितिकार्यमिति चार्थद्वयं । उक्षेत्यस्य भक्ताभिलषि
तमेव कइति । विभक्तिंचेत्यस्यार्थत्वे पुष्पानि चेत्यर्थद्वयं । अनेन श्रुतिस्मृत्युदाहरणेन ॥ १३ ॥ अपरोक्षज्ञानं भक्तिप्रयो
जनमिति वदनाकिं ब्रह्मणः व्यक्तत्वमपीकियते उताव्यक्तत्वं आद्ये आह ॥ स्तंभादिबदिति ॥ द्वितीयमाशंक्यदूषयति
॥ तस्येति ॥ तदभ्युपगमइति ॥ अव्यक्तस्वभावस्यापि दर्शनाभ्युपगमइत्यर्थः । न प्रतीयते प्रत्यक्षेण ॥ ॐ तद
व्यक्तमाह हि ॐ ॥ तद्ब्रह्माव्यक्तं कुतः हियस्माद्रूपमिति श्रुतिस्तथाहैत्यर्थः । भक्तः कर्तव्यत्वसिद्ध्यर्थमाह ॥ भक्ति
साध्यादिति ॥ ॐ अपिसंराधेने प्रत्यक्षानुमानाभ्यां ॐ ॥ संराधेनेपि भक्तिहीनपूजादिकरणेपि ब्रह्माव्यक्त
मेव कुतः ज्ञानिप्रत्यक्षेण ब्रह्म नव्यक्तमिति सूक्ष्मत्वादित्यनुमानेन च तथा सिद्धत्वादित्यर्थः ॥ व्याहृतिरिति ॥
प्रत्यक्षायां गत्यलरूपव्यक्तत्वं प्रत्यक्षसिद्धिमित्यंगीकारे व्याहृतिरित्यर्थः ॥ उत्तरञ्च ॥ अतो न तेनेत्यत्र ॥ गभस्त्रावेणेति ॥
अव्यक्तस्वभावस्यापि ब्रह्मणोऽचित्यशक्तत्वाप्रत्यक्षत्वात्तद्गताव्यक्तत्वस्यापि प्रत्यक्षत्वलाभादिति भावः ॥ नक्ष्यति ॥
नष्टीभविष्यति । अनुमानस्य ज्ञानिनः प्रत्यक्षविशेषादितरेषामनुपपन्नेत्यत आह ॥ प्रत्यक्षसिद्ध्यर्थइति ॥ सिद्धसाध
नत्वप्रसंगादिति भावः । उत्तरमाह ॥ ज्ञानिनामिति ॥ उत्पत्त्यादिरहितत्वादिति ॥ तथाच व्यक्तत्वापयो
गि स्थूलत्वालाभइति भावः । गृहीतरूपैः अवताररूपैः ॥ तन्मात्रेति ॥ भूतसूक्ष्मरूपसंगं धर्माणां शालक्षणे
त्यर्थः । अवताररूपापरोक्षज्ञानस्य मोक्षहेतुत्वान्मूलरूपापरोक्षज्ञानाय भक्तिरपेक्षितेत्यत आह ॥ नहीति ॥ इतिनि
यमो न ह्यस्तीत्यन्वयः ॥ शंकाव्यावृत्त्यर्थइति ॥ दृष्टान्तरानुक्त्या समुच्चयार्थत्वासंभवादिति भावः ॥ ॐ प्रकाश
वच्चावैशेष्यं ॐ ॥ ब्रह्मप्रकाशवच्च अग्निवद्भवत्यव्यक्तिमभभवति कुतः अवैशेष्यंतद्विशेषरहितत्वं तत इत्यर्थः परए

तत्त्वप्रका०

॥ १५ ॥

वसंभवतीत्यस्यार्थः । परमसूक्ष्मएवसंभवतीति अवताररूपाणामुत्पन्नस्यशक्तितत्वेनतदभावप्रतिपादनायाह ॥ जननं
मर्दयतीति ॥ ॐ प्रकाशाश्चकर्मण्यभ्यासात् ॐ ॥ कर्मणिब्रह्मविषयेकृताद्भ्यासात् पुनःपुनःकृतश्रवणादेः
सकाशात्मकाश्चापरोक्षज्ञानंभवतीत्यर्थः ॥ ॐ अतोनेतेनतथाहिलिंगं ॐ ॥ अनतेनापरिच्छिन्नशक्तिमताब्रह्मणा
तत्प्रसादेनेतियावत् अव्यक्तस्यापिप्रकाशोभवति कुतः अव्यक्तत्वेप्रत्यक्षत्वेचप्रमाणसत्त्वात् तथाहिलिंगं बंधनिवृत्तेःप्रसा
दसाध्यत्वत्वरूपं ज्ञानस्यप्रसादसाध्यत्वलिंगं ज्ञापकं हियस्मात्तदस्तीत्यर्थः ॥ प्रसादसाध्यत्वेपि ॥ प्रयोजनस्तत्त्व
भावपदोक्तोपासनाजनितमध्यमप्रसादसाध्यत्वलिंगमित्यर्थः । दर्शनस्योक्तप्रसादजन्यत्वेकथमेतल्लिंगमित्यतआह ॥ दृष्टे
वेति ॥ दर्शनसाध्यत्वेनेति ॥ दर्शनैकसाध्यत्वेत्यर्थः ॥ प्रसादादर्शनमिति ॥ उपासनंजन्यमध्यमप्रसाद
स्यसाक्षान्माक्षेदनुत्वाभावात् । अतस्त्वभावस्याप्रत्यक्षत्वस्वभावस्य ॥ १४ ॥ अन्यथेति ॥ आनंदादीनांभेदेनगु
णगुणिनोरयुतसिद्धत्वाभावेनयदपटयोरिवसंयोगाभावादुणगुणिभावोपपत्त्यर्थसमावायस्यावश्यमंगीकार्यत्वेन तन्निराकरणा
नुपपत्तेरित्यर्थः ॥ स्वरूपेणचेति ॥ नेश्वरगुणवान् गुणात्मकत्वात् यथानस्वःस्ववानितिवक्ष्यमाणयुक्तीत्यर्थः
॥ गुणानामिति ॥ आनंदाद्याः नब्रह्मगुणाः तत्स्वरूपत्वाद्वह्नवदितिवक्ष्यमाणयुक्तीत्यर्थः । ननुगुणित्वरूपमहिमा
भावेपि आनंदादिगुणस्वरूपत्वरूपमहिमावन्ब्रह्मणोभक्तिविषयत्वंस्यादित्यतआह ॥ नचेति ॥ पारिवृढ्यं आढ्यत्वं
॥ ॐ उभयव्यपदंशात्त्वाहिकुंडलवत् ॐ ॥ ब्रह्मणोगुणात्मकत्वंगुणित्वंचेत्युभयमप्यस्ति कुतः एवपरमानंदइ
त्यानंदान्मात्रं आनंदंब्रह्मणइत्यानंदित्वमित्युभयोरपिपठ्यपदेशात्कथमेतस्याभयत्वं अहिकुंडलवत् एकस्यवसर्पस्यकुंडलि
त्वंकुंडलत्वंचयथेत्यर्थः ॥ विशेषोदेवकुंडलित्वमिति ॥ ननुयत्रात्यंताभेदस्तत्रैवविशेषइतिसिद्धांतः अहिकुंडल

योश्चभेदाभेदौ यद्वस्यति भेदाभेदविषयेणकिमाद्येनदृष्टानेति।सुधारायाचाहेरवयवानामन्योन्यसंयोगविशेषोद्वाहिंकुंडलसत्ताव
 दिह्नात्यन्ताभिन्नइतिज्ञातंयद्यप्यहिकुंडलंभेदाभेदवदिति।सिद्धातग्रथेचोक्तं । तत्कथमेतदितिचेत् सत्यं । नात्रविशेषशब्दो
 भेदकार्यकारिवस्तुसामर्थ्यपरः किंतुभेदपरएव । भेदांतरंविशेषश्चमधुमं चेत्यभिधीयतइतिचतुर्थतात्पर्योक्तः । नचैवंकथं
 मस्यंतभेददृष्टानइतिवाच्यं । अहःकुंडलस्यभेदाभेदवत्वेपिमदानामभेदबुद्धिमवतारयितुमिदंयथापृथिव्यामोषधयःसंभव
 तानिचदिनिर्मुक्तरीत्याभेदमात्रेदृष्टान्त्वोपपत्तरिति । विशेष्योपेक्षयाह ॥ यथानस्वइति ॥ विशेषणापेक्षयाह
 ॥ दंडइति ॥ ॐ प्रकाशाश्रयवद्वानेजस्तवान् ॐ ॥ यथाप्रकाशाश्रयस्यादित्यस्यप्रकाशत्वंप्रकाशित्वंचतद्वद्गुण
 त्मकस्येशस्यगुणित्वंसंभवति अन्यदिहायादित्यग्रहणेकोहेतुरित्यतआह । तेजस्त्वादिति ब्रह्मणस्तेजोरूपत्वेनांतरंगत्वादि
 त्यर्थः ॥ ॐ पूर्ववद्धा ॐ ॥ यथाकालःपूर्वेणाभिन्नोपिपूर्वःकालइतितेनविशिष्यतेतथागुणात्मकंब्रह्मगुणीतिविशिष्यत
 इत्यर्थः । शयनशब्दस्यनिद्रापरत्वस्यप्रकृतेऽनुपयोगादाह ॥ शयनमवस्थाविशेषइति ॥ अंगविशेषणमिति ॥
 अंगधर्ममित्यर्थः । अंगविशेषणंयस्येतिवा ॥ अभिन्नएवेति ॥ ब्रह्मणामुक्तैश्चाभिन्नएवानंदोविशेषबलादेवब्रह्मणोमु
 क्तानामितितत्संबधित्वेनोच्यतइत्यर्थः ॥ ॐ प्रतिषेधाच्च ॐ ॥ नेहानेतिगुणगुणिनोभेदस्यप्रतिषेधादभेदइत्यर्थः
 ॥ घटादिवादिति ॥ एकमित्यनेनभिन्नत्वोक्तौघटादिवद्ब्रह्मस्वावयवौर्भिन्नाभिन्नमितिप्रतीयेतातस्तन्निवृत्त्यर्थमेकेत्युक्त
 मित्यर्थः । उद्देश्यविधेयभावप्रतिपत्त्यर्थं पदयोरन्वयप्रदर्शनपूर्वकंकिंचनपदंव्याचष्टे ॥ किंचननानेति ॥ किंचनगुण
 गुण्यादिकानाभिन्ननास्तीत्यर्थः ॥ १५ ॥ प्रकृतं पूर्वाधिकरणे अन्यथालौकिकानंदविलक्षणत्वे व्युत्पत्यभावादिति
 भावः ॥ ॐ परमनःसेतून्मानसंबंधभेदव्यपदेशेभ्यः ॐ ॥ ब्रह्मानंददिकं अतः लौकिकानंददेःपरं विल-

क्षणं कुतः सेतुन्मानसंबन्धभेदव्यपदेशेभ्यः । एषेसेतुरिति सेतुत्वस्य यतोवाचइत्युन्मानस्त्वस्य पूर्णत्वस्य तस्यैवानंदस्योति
 विषमप्रतिविबरूपसंबन्धस्य अन्यज्ञानमिति भेदस्य चाभिधानादित्यर्थः । उद्भूतमानवेदादिप्रमाणमर्यादाचयस्मादित्यभिप्रेत्याह
 ॥ पूर्णत्वमिति ॥ ब्रह्मानंदस्यान्यैरभोज्यत्वादाह । मात्रतत्प्रतिविंबांशत्वमिति अलौकिकत्वलाभायाह ॥ अन्य
 द्विलक्षणमिति ॥ साध्यावैशिष्ट्यनिरासायाह ॥ अलौकिकत्वादिति ॥ तथाच भाष्ये अलौकिकत्वादिति पंचमी
 तृतीयार्थे अतः परमिति संबन्धः । ततश्चालौकिकत्वेन प्रकारेणातोलाकानंदोदेः सकाशात्परं विलक्षणमिति व्याख्यानीमित्यर्थः
 ॥ अलौकिकत्वावगमादिति ॥ अत्रातोव्यपदेशेभ्य इत्यर्थः । न चेत्यादि भाष्यस्य प्रतिज्ञा व्याख्यानपरत्वे आनंदि
 त्वादिति ह्रस्वशोक्तिव्यर्थेत्यस्वरसात्प्रकारांतरेण व्याकुर्वन्साध्यावैशिष्ट्यं प्रकारांतरेण परिहरति ॥ अथेवेति ॥ लौ
 किकत्वादिति ॥ तथाच नात्राकारमश्लेष इति भावः ॥ ॐ दर्शनात् ॐ ॥ अन्यानंदादीनां मनोवागोचरत्वात्
 तदोचरब्रह्मानंदस्य तद्वैलक्षण्यमित्यर्थः । वक्ष्यमाणश्रुत्यनुसारेण दर्शनपदमन्यथोपलक्षणमिति भावेनाह ॥ मनोवागि
 ति ॥ ॐ बुद्ध्यर्थः पादवत् ॐ ॥ यथालोकपादविलक्षणेष्वापि जीवेषु पादोऽस्येति पादपदप्रयोगो बुद्ध्यर्थः भूतानामी
 शांशत्वज्ञापनार्थः तथाऽलौकिकेऽप्यानंदोऽदिपदप्रयोगो बुद्ध्यर्थः अनुकूलवद्यत्वादिज्ञापनार्थोक्त इत्यर्थः ॥ प्रसिद्ध
 चरणविलक्षण इति ॥ प्रसिद्धचरणस्य देहावयवत्ववद्भूतानां परमात्मावयवत्वाभावादिति भावः ॥ मूर्तित्रयवि
 लक्षण इति ॥ त्रिपादस्याप्युत्तं दिवीत्यादिनोक्तं चेतद्वीपानं तासनैव कुंठादिगतनारायणादिमूर्तित्रयस्य भगवत्स्वरूपांशत्व
 वद्भूतानांतदभावादिति भावः । भूतपाद इति भूताख्यपाद इत्यर्थः । तर्हि तदेव विभ्रांशत्वप्रतीतिः स्यादित्यत आह
 ॥ ज्ञानांशा इति ॥ अनुकूलवद्यत्वेति ॥ इदं ममानुकूलमेव न प्रतिकूलमिति विवेद्यत्वेनेत्यर्थः । अन्यथा आनंदप्रयो

मविना तर्हितद्वैवलोकिकत्वबुद्धिः स्यादित्यत आह ॥ ज्ञानतावन्मात्रस्येति ॥ अनुकूलवेद्यत्वमात्रज्ञानवतइत्यर्थः ॥
 ॥ आनंदइति ॥ भगवदानंदोलौकिकिकानंदवन्नभवतीत्युक्तेलोकानंदतोविलक्षणःप्रतिभाति । लोकप्रसिद्धानंदपदेनै
 वतदुपदेशः कुतइत्यनउक्तं ॥ नचाभार्तीनि ॥ स्वदृष्ट्वाचकपदोपदेशंविनालौकिकंनस्तुनभातीत्यर्थः ॥ १६ ॥
 ॥ तदभावइति ॥ भगवदानंदस्यब्रह्माद्यानंदमतिविबत्वेनैवलक्षण्यस्यत्रक्तव्यत्वादितिभावः ॥ द्वैविध्येति ॥
 युक्तायुक्तत्वत्यर्थः ॥ वैचित्र्यंस्यादिति ॥ अन्यथानिर्बन्धनत्वापत्तेरितिभावः ॥ अदृष्टानियमेनेति ॥ अदृ
 ष्टादिवैचित्र्येण्यर्थः । अदृष्टानियमादित्यत्रविचित्रस्वभावानामपिजीवानामविचित्रभगवत्प्रतिविबत्वसमर्थनादितिभावः
 ॥ ॐ स्थानविशेषात्प्रकाशादिवत् ॐ ॥ यथासूर्यप्रतिविबस्थानविशेषात्सूर्यकांतादिस्थानगुणवैचित्र्यादग्निजनक
 त्वादिवैचित्र्यं तथाब्रह्मादिस्थानगुणवैचित्र्यादानंदवैचित्र्यमित्यर्थः ॥ प्रतिफलितइति ॥ तदधीनत्वेसतितत्सहस्र
 इत्यर्थः ॥ ॐ उपपत्तेश्च ॐ ॥ विबभूतेशसामर्थ्याच्चानंदवैचित्र्योपपत्तेर्भवेत्यवान्यानंददीश्वरानंदमतिविबमित्यर्थः
 ॥ उपपृज्यतइति ॥ तथाचद्वितीयसूत्रंव्यर्थमितिभावः ॥ उपयोगीति ॥ तथाचाद्यंसूत्रंव्यर्थमितिभावः ॥ त-
 स्यसर्वत्रसाम्यादिनि ॥ तस्यसूर्यादिविबसामर्थ्यस्यसर्वत्रजलादाविद्यमानत्वेपितद्गतसूर्यकादेराग्निजनकत्वाभावादि-
 तिभावः ॥ १७ ॥ अन्यथेति ॥ चित्तप्रतिविबितस्यब्रह्मप्रतिविबत्वाभावइत्यर्थः । यत्किंचिद्याने अन्यद्याने
 ॥ ॐ तथान्यत्प्रतिषेधात् ॐ ॥ यथाब्रह्मणआनंदादिकलोकानंदंदादेर्विलक्षणं तथाब्रह्माप्यन्यत् चित्तप्रतीताद्विलक्ष
 णमेव कुतःयन्मनसेतिचित्तप्रतीतस्यब्रह्मत्वप्रतिषेधादित्यर्थः । यदित्युक्तस्यब्रह्मणःकर्तृत्वेयनब्रह्मणामनोमतमित्य
 नेनव्याहतिरित्यत आह ॥ पुरुषइति ॥ तदुपासनंकिंभवतीत्यत आह ॥ प्रतिबिंबोपासनमिति ॥ दृश्यतइ-

तीति ॥ परंपदं ब्रह्मस्वरूपं ध्यानजन्यज्ञानेनैवापरोक्षेण दृश्यते न तु ध्यानकालीनापरोक्षेणात् । अतश्चित्तप्रतिबिंबितं
ब्रह्महेत्यर्थः ॥ १८ ॥ प्राचीनोक्तेः जन्माद्यस्य यत इत्यस्याः ॥ ॐ अनेन सर्वगतत्वमायामयशब्दादिभ्यः ॐ ॥
अनेनैव ब्रह्मणैव सर्वमृष्टयादि । कुतः सर्वगतत्वात् एष सर्वगत इति सर्वगतत्वश्रवणात् मायामयशब्दात् मायामयत्वव्या-
ख्यायकश्रुतः । अन्यकर्तृत्वप्रमाणाभावाच्चेत्यर्थः । एतत्स्वातंत्र्यादानं सर्वगतोक्त्या कथं तस्य सर्वकर्तृत्वप्रप्तिमिति तत्राह
॥ सर्वगतत्वं चेति ॥ सर्ववस्तुविषयमिति ॥ सप्तमीविषयार्थः सर्वमित्येतत्सृष्ट्याद्यष्टकपरमिति भावः ॥ इति
संग्रहीतस्मिन्निशेष इति ॥ प्रमाणाभावाच्चेत्यन्तरमित्यर्थः ॥ १९ ॥ कुत इत्यतस्तदन्वयव्यतिरेकिलादित्याशये
न तावदन्यथानुविधायित्वमाह ॥ यैरिति ॥ अपेक्षापदोक्तावस्य कत्वमेव विषेधवाचकत्वेनोपपादयति ॥ अन्यथेत्या-
दिना ॥ व्यतिरेकानुविधायित्वमाह ॥ अकृतकर्मण इति ॥ फलितमाह ॥ एवमिति ॥ ॐ फलमत उप-
पत्तेः ॐ ॥ अत एव मात्मन एव फलं भवति तस्य चेतनत्वेन फलदानोपपत्तिरित्यर्थः ॥ संभावनेवेति ॥ चेतनत्वस्य जी-
वेति न्नानाज्ञानक्षयकदाङ्गिनिभावः । असौ निश्चयः ॥ ॐ श्रुतत्वाच्च ॐ ॥ रातिर्दातुरिति श्रुत्युक्तत्वाच्च ब्रह्मवफल-
दात्रित्यर्थः । दातादिकर्मयोगेनैव न स्वः फलदाता किंतु स्वनिष्ठादिपूर्वकर्मणैर्वैभ्यभिन्नैः प्रवृत्तेति प्रमानस्येति श्रुतिशेषमनू-
यज्यान्वये ॥ निष्ठसावकस्येति ॥ स्थितिमात्रस्य सर्वसाधारण्यात्स्वस्मिन्ननसंत्युक्तं ॥ फलप्रदमिति ॥ रादान इ-
ति शान्तोक्तिनिर्वाहः ॥ ॐ धर्मेजमिन्निरन एव ॐ ॥ जैमिनिः धर्मपुण्यादिकर्म अत एव परमात्मन एव जातमाह कुतः
अन एव एष हेतुर्निश्चय इत्यर्थः । तद्विरातिर्दानुगिरिश्चुनिविरोध इत्यत आह ॥ इदं तु न्याय्यमिति ॥ द्वेधा ब्रह्मश्रुति
रूपो भयपरतया ॥ ॐ पूर्ववत्तु वादरायणाह तु व्यपदेशात् ॐ ॥ पूर्वं पूर्वोक्तं ब्रह्म तु कर्तृत्वरूपविशेषणकारणं कुतः

हेतुव्यपदेशान् पुण्येनतिब्रह्मणः कर्तृत्वेन कारणत्वव्यपदेशादितिवादरायणोपन्यतइत्यर्थः । समप्रधानभावः प्रधानत्व
 साम्यं । तद्वन्वयव्यतिरेकानुविधायित्वन्यायिविरोधइत्यतआह ॥ कारणत्वेपीति ॥ सामान्यतइति ॥ कर्तृक
 रणत्वविशेषविज्ञानेन्यथः । कारणत्वमात्रंनुक्रमणः फलप्रतिकरणलेप्युपपन्नमितिभावः । तत्सत्ता कर्मसत्ता ॥ २० ॥ इतिश्री
 भक्तत्वप्रकाशिकावाक्यार्थमंजयाशंकराश्रयनिवासविरचितायांनृनीयाध्यायस्यद्वितीयःपादः ॥ ॥

॥ श्रीगुरुभ्योनमः ॥ नन्वथब्रह्मजिज्ञासापदोक्तसाधनविचारात्मकेऽस्मिन्नध्याये पादद्वयेनाथशब्दोक्तवैराग्यभक्तिनिरू
 पणान्तर्गद्ब्रह्मजिज्ञासापदोक्तज्ञानसाधनीभूताद्रह्मजिज्ञासास्मिन्यादेनिरूपणीया । किमुपासनानिरूपणेनेत्यतआह
 ॥ उपासनानामेति ॥ ननुपासनप्रतिपादकेऽस्मिन्यादेसर्वपरिज्ञानोक्तिःकथंसंगता तस्याप्युपासनात्वेनसंगतत्वेपिप्रथ
 मतःतदुक्तौक्तिनिमित्तप्रित्यनआह ॥ उपासनाद्विविधेति ॥ श्रवणमनननिदध्यासनानामेवोपासनात्वस्यजिज्ञा
 साधिकरणेऽभिहितत्वात्कथंसच्छास्त्राभ्यासस्याप्युपासनात्वमित्यतआह ॥ यामाहुरिति ॥ श्रवणमननयोर्ध्यानं
 त्वमेवोपापादयति ॥ समस्तेति ॥ अत्रश्रवणंतन्वज्ञानमुत्पादयदज्ञानंनिवर्तयति । मननंतुवेदार्थनिर्णयंकुर्वत्संशयविपर्ययो
 निवर्तयतीतिविवेकः ॥ अतएवेति ॥ श्रवणमननयोरप्युपासनात्वादेवेत्यर्थः । ततश्चात्रभगवत्प्राप्तिसाधनीभूतायाःसर्ववेदश्र
 वणमननोपासनारूपायाःसमर्थनादस्तिशास्त्रादिसंगतिरित्युक्तंभवति अविषयत्वइतिछेदः ॥ सर्वोपादेयतेति ॥ एकशा
 स्त्रादिविषयश्रवणादिकुर्वतः शास्त्रांतरज्ञानाभावेनसर्वशास्त्रानिर्णायकतच्छास्त्रेणप्रयोजनाभावादितिभावः ॥ सामान्यो
 क्तिरिति ॥ ब्रह्मजिज्ञासाकर्तृतिसामान्योक्तिरित्यर्थः ॥ पृथक्त्ववेनेति ॥ क्वचिद्विज्ञानमानंदं ब्रह्मेतिविज्ञानाद्यात्मकस्यक्

चिद्वस्यज्ञानमनंतब्रह्मेतिसत्याद्यात्मकस्यवस्तुनोभिदानदर्शनादित्यर्थः॥ ॐ सर्ववेदान्तप्रत्ययंचोदनाद्याविशेषात् ॐ ॥
ब्रह्म सर्ववेदान्तप्रत्ययं सर्वेषां वेदानामनेन निरणेन जातोयः प्रत्ययः ज्ञानं तद्विषयः कृतः चोदनाद्याविशेषात् चोदनानामुपासना
विधीनामादिपदोक्तयुक्तानां च सर्वान्धमिति विशेषरहितत्वादित्यर्थः ॥ पूर्वोत्तरविरुद्धमिति ॥ पूर्वप्रथमाभ्याये मंत्रब्राह्मणा
दिरूपस्य सर्वस्य वेदस्य समन्वयस्योक्तत्वात् उपसंहारोऽर्थो भेदादित्युत्तरत्रापि सर्ववेदोक्तप्रकारेण ध्यानस्य वक्ष्यमाणत्वात् अ
त्रापि सर्ववेदपदेन मंत्रादिरूपस्य सर्वस्यापि वेदस्य ग्राह्यत्वात् सर्ववेदोक्तं पदं मंगीकृत्योपनिषद्ग्रहणं पूर्वोत्तरविरुद्धमित्यर्थः ।
विविधितसाध्यस्य स्पष्टमप्रतीतिराह ॥ किमुक्तमिति ॥ ज्ञातव्यमित्यनंतरमुक्तं भवतीत्यनुवर्तते नन्वाधिकारिविशेष
निर्देशाभावोपि फलविशेषादिनाधिकारिविशेषनिश्चयो भविष्यतीत्याशङ्कयानेयेति ॥ न च वाच्यमिति ॥ ज्योतिष्टोमेन
स्वर्गकामार्थजनैत्यादिका कामविद्या ॥ स्वर्गकामत्वादीति ॥ लोके छांदोग्यादीनां निषिद्धत्वादिति भावः । कल्पका
भावमवोपपादयति ॥ कल्पकत्वं चेत्यादिना ॥ तत्रोक्तयुक्तानामिति ॥ आत्मत्वेव कुत उपास्यमित्याशंका
यामान्मन्वेव सवगुणानामंतर्भावादित्यभिप्रायेणात्रेति वाक्यस्य प्रवृत्तत्वादिति भावः । अत्रात्मत्वे एतसर्वगुणाः एकीभवन्ति
अंतर्भवन्त्यर्थः ॥ इतरांशस्येति ॥ तन्मोदं तत्त्वव्याकृतमासीदित्यादिरित्यर्थः ॥ सर्वाधिकारिसाधारणा ए
वेति ॥ सर्वेषामपि ज्ञानार्थिनामुपशुन्वेन स्वयंग्यतरगुणसंग्राहकाल्मन्वापासकत्वादिति भावः ॥ ॐ भेदान्नेति चेदक
स्यामपि ॐ ॥ प्रतिशास्वन्मुभेदानं कं ब्रह्म सर्ववेदान्तप्रत्ययमिति च ब्रह्म एकस्यामपि शाखायामर्थभेदसंज्ञावेन तदुक्तस्या
प्यज्ञेयत्वमन्तेरित्यर्थः । कस्यांचित् अथ वेण शाखायां कचिद्भुः शाखायां कचिद्ब्रह्म शाखायां अन्यत्र सामशाखायां न चै
कशाखायां ॥ पृथक्त्वदर्शनादिनि ॥ कं ब्रह्म सर्वब्रह्मस्यैव भेददर्शनादित्यर्थः ॥ धर्मीति ॥ ब्रह्मरूपधर्मिण

मनूद्यमुखज्ञानादिरूपयमविधानादित्यर्थः ॥ तथेति ॥ धर्मात्मादिपदैर्धर्मिणमनूद्यविज्ञानादिधर्मविधानादितिभावः ।
अंशे धर्म्यंशे ॥ प्रसंगभेदेति ॥ प्रकरणभेदादधिकविधानायानुवादाच्चनपौनरुक्तिरितिपरिहारइत्यर्थः ॥ ॐ स्वा-
ध्यायस्यतथात्वेनहिंसमाचारैरधिकाराच्च ॐ ॥ ब्रह्मसर्ववेदांतप्रत्ययेमेव कृतः स्वाध्यायस्यवेदाध्ययनविधेः
सर्वान्प्रत्यविशिष्टत्वेननिमित्तेनतथासर्ववेदोक्तकर्मणःसमाचारे सम्यगनुष्ठानेमेवपामधिकाराच्चेत्यर्थः ॥ स्वाध्यायइति ॥
वेदःपठनीयइत्यर्थः । नन्वस्तुमवशास्वानामेकैकनाध्येतव्यत्वं तथापिनतदुक्तप्रकारेणब्रह्मज्ञातव्यमिति सिध्यति । अ-
ध्ययनविधेरभ्यस्रहर्णनवचरितार्थत्वादाह ॥ अध्ययनंचेति ॥ ज्ञानार्थमथध्यानार्थगुणानांसमुदाहरणेतिवक्ष्यामइत्यर्थः
॥ परास्तमिति ॥ स्मृतोक्तुन्नशब्दश्रवणादितिभावः ॥ सुतरामिति ॥ बहुत्वेनपरस्परविरुद्धत्वेनचाशक्यानु-
ष्ठानेषुकर्ममुपदाधिकारस्तदागतिसामान्यादित्युक्तप्रकारेणतादृशब्रह्मज्ञानेमुतरामधिकारइत्यर्थः । कर्मभेदमितिवक्ष्यमा-
णानुगोष्ठेनाह ॥ कर्मभेदश्चेति ॥ ज्ञातव्यमिति ॥ एवंसर्वशास्त्रेत्यपि अन्यः अन्यशास्त्रास्थः ॥ एक
शास्त्रागनेनि ॥ व्रीहिभिर्वायेजतयववायजेतत्याद्युक्तेरित्यर्थः ॥ ॐ सालिलवच्चतन्निबन्धः ॐ ॥ सर्ववेदश्च
णादिना ब्रह्मज्ञातव्यमिति नियमः सालिलवच्च सालिलानांसमुद्रप्राप्तिनियमवदवेत्यर्थः । भंग्या रीत्या ॥ ॐ दर्शय
तिच ॐ ॥ उक्तमर्थसर्ववेदरिति श्रुतिर्दिशयति चशब्दात्स्मृतिश्चेत्यर्थः ॥ ? ॥ सार्वत्रिकेति ॥ सर्वशास्त्रोक्ते-
त्यर्थः ॥ उपसंहारोति ॥ तत्रतत्रोक्तान्वुध्यायुगपत्संगृह्ययोजनेत्यर्थः । ध्यानविधेः निदव्यासितव्यइत्यस्य ॥ त-
थाविधेति ॥ सर्ववेदोक्तगुणविषयकस्येत्यर्थः । सर्ववेदोक्तगुणोपसंहारस्याशक्यत्वादितिभावः ॥ ॐ उपसंहा-
रोर्थाभेदाभिधिशेषवत्समानेच ॐ ॥ अर्थोभेदात् सर्ववेदार्थानांगुणादीनामभेदेनाविभागेनसर्वानविहायेति

॥ १९ ॥

यावत् उपसंहारः कार्यः कुतः विविशेषवत् विधिभिः शिष्यत उपदिश्यत इति विविशेषाणि विधुक्तकर्माणि सर्ववेदोक्ता-
नियथाविहितत्वात्त्रियतेतदुपसंहारोपिकार्यः । सचोपसंहारः समाने च योग्यगुणविषयएवकार्य इत्यर्थः । तथाऽवि-
भागेन अन्यथाविहितक्रियालोपइत्येतत्कुतइत्यत आह ॥ तथाच श्रुतिरिति ॥ विद्वांस्तैर्न विधिधृत्स्यान्नान्य
थेत्यन्ययः । ननु सर्ववेदोक्तगुणानित्यत्र गुणशब्दोर्ध्वममात्रपरः अन्यथा क्रियाद्यसंग्रहापत्तेः । दोषाभावोपि धर्म
एव अतः क्रयपृथग्रहणमित्यत आह ॥ अद्भ्युणाहनीति ॥ वेदैरित्यस्यति ॥ वेदैरिति बहुवचनस्यात्रि-
त्वोपसंभवादिनिभावः । समानशब्दार्थमुक्तत्वात्तत्तात्पर्यमाह ॥ पूर्णत्वाविरोधिन इति ॥ न त्वयोग्या इति ॥
रोदनादीनां दुःखकार्यत्वेन पूर्णत्वाविरोधादयोग्यत्वमिति भावः ॥ अचेतनेति ॥ अचेतनादीनि त्रीण्यनु-
पास्यानि कुतः निष्फलत्वाद्विपरीतफलत्वाच्चेत्यर्थः ॥ ॐ अन्यथा त्वं च शब्दादिति चेन्नाविशेषात् ॐ ॥
शब्दात् आन्ध्रैरेव न्यवधारणश्रुतेः अन्यथा त्वं प्रागुक्तसर्वोपसंहारस्याकर्तव्यत्वमिति चेन्न आविशेषात् एते गुणा-
नोपास्या इति विशेषप्रमाणाभावादित्यर्थः ॥ अनुपसंहारस्यापीति ॥ अवधारणस्यान्ययोग्यवच्छेदकत्वेन सर्वोपसं-
हारनिषेधकत्वेन निषेधस्यैव सर्वानुपसंहारविधित्वादिनिभावः ॥ सावकाशेति ॥ अयोग्यव्यवच्छेदकत्वेन सावकाशेत्यर्थः
॥ ॐ नवाप्रकरणभेदान्परावरीयमन्वादिष्वन् ॐ ॥ सर्वोपसंहारो न कार्यः कुतः प्रकरणभेदात् परोवरी-
यौ वैश्वानरादिप्रकरणानां भिन्नत्वाद्विब्रजनकरणोक्तगुणानां भिन्नोपास्यत्वेन केन सर्वोपास्यत्वात् तद्वैकस्मिन्नैव प्रकर-
णे सर्वोक्तिरस्त्वित्यत आह ॥ परोवरीयस्त्वादिवदिनि ॥ यथासंभवेन तद्व्यादिप्रकरणेषु सर्वोक्तमत्वादिकमेवोक्तं
न गुणानंतरं तथा प्रकरणांतरपीत्यर्थः ॥ कारणभावादिति ॥ अधिकारिभेदस्यैव प्रकरणभेदप्रयोजकत्वेन सर्वप्रकर-

॥ १९ ॥

पानामेकोपास्यगुणप्रतिपादकत्वे अधिकार्यैवेयमप्रकरणभेदानस्यादित्यर्थः ॥ इत्यादिप्रकरणेष्विति ॥ यत्स्वेत-
 मेवंप्रदेशमात्रमभिविमानमात्मानं वैश्वानरमुवास्तइतिवैश्वानरप्रकरणमादिशब्देनगृह्यते ॥ ॐ संज्ञातश्चेत्तदुक्तमस्ति-
 तुनदपि ॐ ॥ सर्वविद्यानां संज्ञातः भगवन्नामन्वानाम्नां च तद्गुणवाचित्वात्तस्यचसर्वोपसंहारेणध्यानार्थत्वात्
 सर्वोपसंहारः कार्यइति चेत् ननु क्तं नन्वर्थोपसंहारस्य कर्तव्यत्वं मुक्तमस्माभिः प्राक् न केवलं नामत्वं युक्तिमिति स्थितमेतत् किं-
 तु तदपि नामवा एतादृशगः सर्वविद्याइति श्रुतिरूपप्रमाणमस्ति नु असत्येवेत्यर्थः ॥ गुणाभिधानस्येति ॥ ज्ञानार्थमथ
 ध्यानार्थगुणानां मुदूर्णं न्युक्तेरिति भावः । भगवइति सनत्कुमारं प्रतिनारदस्य संबोधनं ॥ इतिहासइति ॥ इतिहा-
 सश्च पुराणं च तद्वैदिकवद्भावः वेदानां पंचमं पंचस्वसंख्यापूर्कं । इतिहासपुराणाख्यं वेदग्रंथमध्यैमीत्यर्थः । ननु सोहं भवविदे
 वास्मीति छंदोगपाठाः क्रथनाम विदेवेत्युक्तमित्यत आह ॥ यद्वै किंचिदिति ॥ अध्यगीष्ट अर्थात्तवानसि इदं सनत्कुमा-
 रोक्तं वाक्यं ॥ मंत्रविदित्यस्यापीति ॥ मंत्रविदिति पाठ उपनिषदोपीत्यर्थः ॥ तथा च भाष्यमुपनिषदार्थानुवादपर-
 मिति भावः ॥ २ ॥ उक्तवाधेति ॥ पूर्वोधिकरणोक्तस्योभयोरपि कर्तव्यत्वस्य बाधेत्यर्थः । प्रतिपादनं उक्तरीत्या
 विरोधः ॥ अन्योन्यानियमनेति ॥ नियामकेत्यर्थः ॥ ॐ प्रातपेश्वासमंजसं ॐ ॥ न केवलमुक्तरीत्यापसंहा-
 रानुपसंहारयोः कर्तव्यत्वमपि नु तदयं समंजसंचयुक्तं कुतः प्रातपेः योग्यतायाव्यवस्थितत्वादित्यर्थः ॥ यस्यो-
 पासकस्योपासनासमं यत्स्वभुजवद्भगवतो गुणाः स्पष्टगुणप्रतिभासंति स तावत्त एव गुणान्ध्यायेदितिसंबंधः ॥ एतदेवेति ॥
 योग्यता विशेषादित्यनेनोक्तमेवेत्यर्थः । किंचिदित्यस्य निर्दिष्टयत्किंचिद्गुणपरत्वं प्रतीतिनिरासायाह ॥ आनंदादीति ॥
 अस्य यावद्गुणाः स्पष्टमित्युक्तं युगपत्प्रतीतियोग्यताविशेषो नात्र चतुर्मुखसंबंधित्वेनोच्यत इत्यत आह ॥ युगपदिति ॥ युग-

पद्मस्रजः सर्वभासते हि गुणाहरः । तदन्येषां यथायोग्यमिति श्रुतं रिति भावः ॥ ३ ॥ प्रकृतेति ॥ प्राप्नोति पूर्वसूत्रप्रकृत-
तेत्यर्थः ॥ ॐ स्वाभिदादन्यत्र मे ॐ ॥ इमे ब्रह्मादयोनोऽपसंहर्तृफलापेक्षयाऽन्यत्र विलक्षणफले भवति कुतः सर्वभा-
दात् सर्वेषां गुणानामभेदात् । अविभागेनोपसंहारात् । तेषां सर्वगुणोपसंहर्तृत्वादिति भावः । असम्यग्भूतयभावानसम्य-
गित्यस्य मुक्तिविशेषणत्वायोगादाह ॥ सम्यग्भवेतीति ॥ ४ ॥ ज्ञानसाधनेत्युपासनाविशेषणं ॥ उपासनामा-
त्रोच्छेदेति ॥ सामान्यनिर्णयएव विशेषनिर्णयादिति भावः ॥ प्रकृतेति ॥ प्राप्तेश्च समजं समित्यत्र युगपत्प्रतीतिविष-
येत्येव प्रकृतेत्यर्थः । निर्देशः एतादृशा इति निरूपणं ॥ पूर्वोक्तिरिति ॥ भगवद्गुणानामुभूपास्यत्वात् पूर्वोक्तिरित्यर्थः ।
संख्यानिर्देशाभ्यामक्लृप्तत्वेऽप्यास्यत्वायोगादिति भावः । चतुष्पञ्चषा इति संख्याकल्पतिः । आनंदादय इति निर्देशकलप्तिरिति-
ज्ञातव्यं ॥ केषांचिदिति ॥ यद्यानंदादीनां चतुष्पञ्चषाणां मुपास्यत्वं तर्हि सर्वेषां सर्वोपास्यत्वं स्यात् । अविवक्षादित्यर्थः
॥ नैतदिति ॥ आनंदादयान् किंतु प्रकाशवीर्यादय एवेति वक्तुं शक्यत्वादित्यर्थः ॥ ॐ आनंदादयः प्रधानस्य ॐ ॥
प्रधानस्य मोक्षस्यार्थे आनंदज्ञाननिर्देशात्मात्मत्वाख्याश्चत्वारोगुणाऽप्यास्या इत्यर्थः । ननु सच्चिदानंदापासनाफलस्य निर्दो-
षत्वज्ञानानंदादिरूपस्य सर्वोपसत्त्वेनास्तु तदुपासनस्यावश्यकत्वं । आत्मत्वोपासनफलस्य स्वात्मित्यस्य सर्वमुभूक्ष्वपेक्षितत्वाभा-
वेन कथं तदुपासनस्यावश्यकत्वमित्यत आह ॥ आत्मपदेति ॥ तच्चेति ॥ तदात्मत्वोपासनस्य भगवत्प्रीतिसाधनत्वं
चतुर्थेऽध्याये । आत्मेति नूतनगच्छंति प्राहयति चेत्त्यत्र तस्य इत्यर्थः ॥ ५ ॥ प्रियशिरस्त्वादीति ॥ उपकारजं सुखं प्रियं
तदेव शिरस्यस्य तस्य भावः प्रियशिरस्त्वं तदादीत्यर्थः ॥ आनंदादयश्चत्वार एवेत्युक्तवाधेत्यर्थः । सा
मान्यस्यैव सर्वोपास्यत्वं निविशेषस्येत्यत आह ॥ अन्यथेति ॥ विशेषोपासनस्यैव सम्यग्गुणासनात्वादिति भावः ॥ ॐ प्रि-

यशिरस्त्वाद्यप्राप्तिरुपचयापचयौहिभेदे ॐ ॥ सर्वेषामुभूषणांप्रियशिरस्त्वाद्यप्राप्तिः प्रियशिरस्त्वादिगुणोपा-
सनाप्राप्तिर्नास्ति कुतः हियस्माद्भेदफलतारतम्यार्थमुपचयापचयौ उपासनायाः वृत्तिद्वयासावपेक्षितौ तस्मादित्यर्थः
॥ आनंददिश्रुतीति ॥ तेयेतत्तमानुषाआनंदः स एकोमनुष्यगंधर्वाणामानंदइत्याद्यानंदतारतम्यप्रतिपदकश्रुतीत्यर्थः
॥ यथायोग्यानि ॥ स्वयोग्यानगुणसमुदायानुपास्यस्थितस्यैव मुक्तिगमकमपरोक्षज्ञानरूपं फलं भवेत् अन्यत्साध-
नैर्न वास्ति कुतः भगवतो नित्यकाश्रयव्यग्यताहेतुतः नित्यंचित्तस्य स्वविषयत्वाख्यज्ञानाख्योपासनैर्वापरोक्षविषयत्वान्नि-
मिच्छात् तद्विशेषगुणविशेषैः प्रियशिरस्त्वादिभिरयोग्यैः स्मृतैर्ध्यतैरपिसाक्षाद्दृशिरपरोक्षज्ञाननोभवेदित्यर्थः । यद्वा मुक्ति-
गं फलं आनंददिक्कुतइत्यतस्तस्यापरोक्षज्ञानसाध्यत्वात्तस्य चोपासनासाध्यत्वादित्याशयेन नित्येत्याद्युक्तमिति ध्येयं ॥ ६ ॥
॥ उपसंहारोक्त्यनुपपत्तीति ॥ एकस्मिन्प्रकरणेपि गुणचतुष्टयोक्तिसंभवेन तदुपासनाय तत्रोक्तगुणानां युग्मद्वयद्वय-
ह रूपोपसंहारोपेक्षणादिति भावः ॥ मध्यमेति ॥ चतुष्टयमध्यवर्तीत्यर्थः । प्राक् उपासनाभ्यासात् ॥ ॐ इतरेतद्वर्ध-
सामान्यात् ॐ ॥ तुरं इतरेष्वन्यगुणाः देवादिभिरुपास्याएव कुतः अर्थसामान्यात् अर्थस्वस्वप्राप्यफलसामान्यात्
साम्यमपेक्षेत्यर्थः ॥ यइति ॥ देवतानां योयोभावः स्वभावविशेषो भविष्यति ब्रह्मातंतज्ञात्वात्तत्तत्प्राप्तौ तत्तत्प्राप्त्यर्थमीशतुः
सद्गुणानधिकदिभ्य आदिशत्युपदिशति अथैतर्थाकारिणस्तान्गुणान्विचिंचित्यध्यात्वाज्ञानजन्यपरमात्मप्रसादेन तत्तद्भावं
प्राप्नुवंतीत्यर्थः ॥ ७ ॥ उक्तमिति ॥ उपसंहारोर्थभेदात्नवाप्रकरणभेदादिति सूत्राभ्यां क्रमणोक्ततयोः कर्तव्यत्वमि-
त्यर्थः ॥ विधिरस्तीति ॥ प्रमाणत्वेनेति शेषः । उक्तं विधिशेषवदित्यत्र विहितत्वेनोक्तगुणोपसंहारः
किंसफलः उत निष्फलः आद्येपि किमपेक्षफलं उतान्यफलं कति विकल्पं मनसि निधायार्थं दूषयति ॥ अनुपसंहारेपीति ॥

॥ २१ ॥

आनंदादयः प्रधानस्येत्यादावित्यर्थः । द्वितीयनिराकारोति ॥ फलान्तरस्येति ॥ फलान्तरं विरक्तानामेवोपासनाधिकारित्वादि-
तिभावः । तृतीयं दूषयति ॥ व्यर्थं विधेरिति ॥ अनादरणीयत्वादिति भावः ॥ यदप्युक्तमिति ॥ संज्ञातश्चेत्तदुक्त-
मित्यत्रेत्यर्थः । अस्तु वा गुणोपसंहारस्योपसंहारार्थत्वं तथापि सवर्गोपसंहाराभावेपिमोक्षप्राप्तौ नानंदादयः प्रधानस्येत्यादादुक्त-
त्वात्तदन्यफलस्याचानोपक्षितत्वाद्विफलासौनकतव्यइत्यभिप्रेत्याह ॥ उक्तं चेति ॥ यदपीति ॥ उक्तमित्यनुवर्तते
नवाप्रकरणभेदादित्यत्रेत्यर्थः ॥ ॐ आध्यानाय प्रयोजनाभावात् ॐ ॥ सर्वगुणोक्तिराध्यानायासमतात्सर्वगुणोप-
संहारगध्यानार्थमेव कुतः तद्विना प्रयोजनाभावात् ॥ मुक्तानंदेति ॥ मुक्तावानंदातिशयेत्यर्थः । ननु गुणाभिधानस्योपसं-
हारार्थत्वे सर्वेष्वेवोच्चैरान्नित्यत आह ॥ अत एवेति ॥ ज्ञानार्थमेवेत्यादौ ज्ञानपरोक्षज्ञानं ज्ञानात्कमकृतेरपीत्युभयानुसा-
रेणाह ॥ ब्रह्मकर्मविद्याभिरिति ॥ तत् श्रवणादि साक्षात्फलहेतुत्वादिति भावः फलस्य फलवतः ॥ प्रयोजनत्वेन-
ति ॥ गुणकथनप्रयोजनत्वसंभवइत्यर्थः । तथाच साक्षात्फलहेतुत्वान्मुख्यप्रयोजनत्वमिति भावः । विहितस्य श्रवणादेः तत्
जनोलाकादि ॥ ॐ आत्मशब्दाच्च ॐ ॥ अनुपसंहारोऽप्यस्ति कुतः आत्मन्येवोपासीतेत्यात्मत्वमात्रोपासनाविधायका-
त्मशब्दोपेतश्रुतेरित्यर्थः ॥ उक्तत्वादिति ॥ आत्मन्येवत्यवधारणमनात्मत्वनिवृत्त्यर्थमिति भाव्येनेत्यर्थः ।
॥ प्राप्तेऽश्च समं जसमिति न्यायेन नि ॥ आत्मत्वमनात्मत्वहानेनावश्यमुपास्यमेवत्ययोगव्यवच्छेदकस्यावधारणस्य
यस्य यावद्गुणाः स्पष्टमिति भासंत्युपासने । युगपत्स्वभूजायद्व्याप्यत्वावतएव स इत्युक्तीत्या आत्मशब्देन यस्य यावद्गुणाः
युगपन्नर्तीयतेन तनावतएवोपास्याइत्यन्ययोगव्यवच्छेदकत्वमपिन तयोर्विरोध इति भावः ॥ ८ ॥ उक्तेति ॥ आनंदाद-
यइत्युक्त्यर्थः ॥ उभययोक्तिरिति ॥ आनंदादयः प्रधानस्येत्यात्मशब्दोच्चैत्युभयोक्तिरित्यर्थः ॥ ॐ आत्मगृही

निरितरवदुत्तरात् ॐ ॥ आत्मशब्देनतरगुणानांगृहीतिरूहणमस्ति कथमितरवत् यथासत्यज्ञानमितिवाक्यगतसत्या
 दिपदानांसत्यत्वाद्यभिधायित्वं तथास्यापिसच्चिदानंदं द्यात्मकत्वं कुतः उत्तरात् तथाभिधायकादत्रोक्तइत्युत्तरवाक्यादि
 त्यर्थः ॥ ९ ॥ प्रमाणत्वोक्तिः आत्मशब्दस्यातदुक्तानंगीकारेतरस्यैवाप्राप्ताण्यप्राप्तेरितिभावः ॥ ॐ अन्वयादितिचे-
 त्स्यादवधारणात् ॐ ॥ आत्मशब्देसर्वगुणानामन्वयात् तस्यसर्वगुणवाचिलादितियावत् तस्यानुपसंहारित्वंयुक्तमिति
 चेत् स्यादात्मशब्दस्यसर्वगुणवाचित्वं किंतु ब्रह्मादीन्प्रत्येव नान्यान्प्रति कुतः अवधारणात् अन्ययोगव्यवच्छेदपरात्मे
 त्येवत्यवधारणात् ॥ आसव्यासेति ॥ आप्तव्यानांगुणानामाप्तेः प्राप्तत्वादित्यर्थः ॥ अयमिति ॥ श्रुतआत्मेत्ये-
 वेत्यन्ययोगव्यवच्छेदकपदावधारणयुक्तात्मशब्दयुक्तइत्यर्थः ॥ श्रुतचतुर्गुणेति ॥ सत्योज्ञानः परमानंदरूपआत्मेत्ये-
 वनित्यदोपासननस्यादितिचतुर्गुणोपासनंश्रुतवतइत्यर्थः । विभ्रमकरः संशयजनकः ॥ अवधारणविरोधादिति ॥
 आत्मशब्दोक्तसर्वगुणानुपासने आत्मशब्दोक्तमुपास्यमेवेत्ययोगव्यवच्छेदपरावधारणविरोधादित्यर्थः । नन्वेवंतद्विस्व-
 षांसर्वगुणोपास्तिः स्यादित्यतआह ॥ इयांस्त्विति ॥ अधिकारोनीति ॥ स्वविहितकारितयासंग्रहतीत्यर्थः ॥ १० ॥
 ॥ उक्तेति ॥ परमतः सेतून्मानसंबन्धभेदव्यपदेशेभ्यइत्यनेनोक्तेत्यर्थः ॥ लोकदृष्टिरिति ॥ लोकैलौकिकस्यैवपु-
 त्रादेर्ध्यानदर्शनादितिभावः । नध्यानाभावप्रसंगोलौकिकानां ध्यानसंभवादित्यतआह ॥ अलौकिकानामिति ॥
 विपर्ययेपर्यवसानमाह ॥ कर्तव्यंचेति ॥ निदिध्यासितव्यइतिश्रुतिविहितत्वादितिभावः । नन्वस्तुलौकिकानामेवध्या-
 नंतथापिनभगवद्गुणानामलौकिकत्वहानिः । योषितमग्निध्यायीतेतिवद्विद्यमानध्यानस्यापिसंभवादित्यतआह ॥ नचा-
 विद्यमानएवेति ॥ लौकिकाएवेति ॥ तथाचपरमतइत्युक्तमलौकिकत्वमयुक्तमितिभावः ॥ ॐ कार्याख्या-

नादपूर्वं ॐ ॥ भगवद्गुणजातमपूर्वमलौकिकं ध्येयं कुतः कार्यस्य ध्यानकार्यस्य मोक्षस्याख्यानान् अलौकिकत्वा
भिधानादित्यर्थः ॥ इंद्रादाविवेति ॥ यः सहस्राक्षः स इंद्र इति वद्भगवद्गुणानां यत्सर्वविषयतदीश्वरज्ञानमित्याद्याद्युप
देशेन तद्विदुषामपि प्रतीतिरिति भावः ॥ ११ ॥ इत्युक्तोपासनेति तदुक्तफलोपासनेत्यर्थः ॥ समाविषमंचेति ॥
समविषमयोरन्यतरादित्यर्थः । तादृशमुभयान्यतरत्वं ॥ स्थानैक्यस्येति ॥ उभयोरपि सायुज्यभावत्वादिति भावः ।
॥ गुणतारतम्यस्येति ॥ आनंदादितारतम्यस्य श्रुतिसिद्धत्वादिति भावः ॥ तादृशमिति ॥ फलवत्समविषमोभ
यरूपमित्यर्थः ॥ विरुद्धत्वेनेति ॥ उभयोपासनस्य सर्वागुणक्रियावतारादौ साम्यैवैषम्यायोगात् वैषम्ये साम्यायोगा
दिति भावः ॥ ॐ समानएवंचाभेदात् ॐ ॥ एवंच एवमपि त्रिविक्रमादिक्रियाविशेषाणामपूर्वत्वेऽपि समानेनित्यवि
क्रांत्यादि सामान्यक्रियायां अभेदादंतर्भावेनैव तत्त्वानं ब्रह्माण्यकार्यनपृथगित्यर्थः ॥ उक्तलिङ्गेनेति ॥ स्थानैक्यगुण-
तारतम्यरूपेणेत्यर्थः । त्रिविक्रमाद्यास्तु नित्यविक्रांतिपूर्वकं कदाचिच्छोपयेदेवीत्युक्तत्वादाह ॥ सदेति ॥ पृथक्त्वेनेति ॥
त्रिविक्रमत्वादिविशेषांगीकारेणेत्यर्थः ॥ ॐ संबंधादेव मन्यत्रापि ॐ ॥ अन्यत्रापि त्रिविक्रमत्वादिक्रियाविशेषेऽपि
एवमुपसंहारः कार्यो विरिंचेन तासामीशेन संबन्धान् तादात्म्यान्नित्यत्वादित्यर्थः । ननु यदि त्रिविक्रमत्वादीनां परमात्मैक्यं
कथं तर्हितं संबन्धेन तेषां संबन्धस्य भेदसापेक्षत्वादित्यत आह ॥ संबंध इति ॥ १२ ॥ उक्तं भुनक्तुं संहारप्रमाणत्वं ॥ उक्त
मन्त्रेति ॥ अन्वयादित्यन्त्रेत्यर्थः ॥ प्रातिस्विकेति ॥ प्रतिव्यक्तिगतित्यर्थः । ननु शब्दस्य पुरुषव्युत्पत्त्यनुसारणगुणा
भिधायकत्वमिति प्रातस्विकानियमोपपत्तिरित्यत आह ॥ संभवतीति ॥ कालभेदेन व्युत्पत्तौ वैशिष्ट्याविशिष्टसंभवेन बहु
गुणध्यानयोगानां कदाचिद्बहुगुणान्तर्भावोपपत्तिरित्यतोऽस्यैवावतरेवेत्यादिनियमो न संभवतीत्य

थः ॥ ॐ नवाविशेषात् ॐ ॥ आत्मशब्देनसर्वगुणगृहीतिर्नवास्तु कुतः विशेषात् योग्यताविशेषादित्यर्थः ॥ अ
 योग्येति ॥ अयोग्यप्रतीतिव्युत्पत्तिविशेषेनजातापिगुणप्रतीतिर्नप्रतीतिः ध्यानोपयोगित्वेनविशेषादित्यर्थः ॥ अयोग्यताविशेषादित्यर्थः ॥ अ
 ॥ ॐ दर्शयन्ति ॐ ॥ इतरेषांसर्वगुणप्रतिपादनं सर्वान् गुणानिति श्रुतिर्दर्शयन्तीत्यर्थः ॥ स्वयोग्यमिति ॥
 ननिरुपचरितसर्वानिनिमित्तभावाः ॥ युगपदिति ॥ व्युत्पत्तिविशेषात्तत्त्वमपि क्रमेण योग्यगुणप्रतीतिसंभवादिति भावः ॥ १३ ॥
 उक्षाः भक्ताभिलषितसेवकाः मोक्षमात्रस्य आनंदाद्युपासनं नैव सिद्धेः नमुमुक्षुत्वं तदुभयोपासनं तदुभयप्रयोजकमित्यत आह
 ॥ मोक्षेचेति ॥ फलंचेति ॥ अतो नोपासनाभावे तदुभयलाभ इति भावः । यादृशः यगुणविशिष्टः भावितः ध्यातः
 असम्यगुपास्तिः प्रसज्यत इति शेषः ॥ ॐ संभृतिश्चुव्याप्त्यपि चातः ॐ ॥ संभृतिः सम्यग्भरणं द्रव्याप्तिः प्रका
 शेन व्याप्तत्वं तेन सर्वोपास्ये कुतः अतश्च योग्यताविशेषादेवेत्यर्थः ॥ भगवद्भूतेति ॥ ध्यानकाले प्रतीयमानं भगवद्भूतं प्र
 काशेन विना प्रतीयते किंतु यात्किंचित्प्रकाशयुतमेव अतस्तदुपासनं नैव तदपेक्षितप्रकाशलाभ इत्यर्थः ॥ १४ ॥ प्रकृत इति ॥
 उपसंहारोर्थाभिप्राय इत्यत्रेत्यर्थः । ननु पसंहाराभावे कथं तत्र तत्रोक्तगुणोपासनं बुद्धौ युगपदनारोहादित्यत आह ॥ येहीति ॥
 ॥ ॐ पुरुषविद्यायामपि चेतरेषामनाम्नानात् ॐ ॥ अपिसर्वविद्योत्तमायां पुरुषसूक्तोक्तविद्यायां इत
 रेषां किंचिद्गुणानां अनाम्नानात् अपठितत्वात्केषां चिद्वपठितत्वात्कैत्रसर्वगुणोक्तिरित्यर्थः । ननु पुरुषसूक्तमेव गुणप्रति
 पादकविद्याननुत्तत्रादृशविद्यांतरोक्तिः । अदर्शनात् तत्कथं पुरुषसूक्तोक्तविद्यायामित्युक्तमित्यतो व्याचष्टे ॥ पुरुषसूक्तं
 मित्युक्तं ॥ पुरुषसूक्तमित्येवं प्रमाणान्तरोक्तविद्यायामित्यर्थः । चतुर्मुखस्येत्यनंतरं सर्वविद्याभ्यइति शेषः ॥ संख्या
 सारयन्ति ॥ स्वां पास्यगुणसंख्याकगुणान्तरप्रतिपादनस्यापि संभवेन स्वोपास्यानामेव तत्रोक्तनियमाभावादित्यर्थः ॥ १५ ॥

॥ नियमेति ॥ चतुष्टयनियमेत्यर्थः ॥ अग्रइति ॥ स्वतो न गच्छतीत्यङ्गं विश्वं नयतीत्यग्निनामग्रहरेयातुधानस्य राक्षसस्य त्वचं शरीरं भिधिविदारयेत्यर्थः ॥ तं प्रत्यंचमिति ॥ प्रत्यंचं प्रथक् स्थितं तं राक्षसमभिषा विष्फुल्लिगेर्मममेस्यले विध्य वेधयित्वेत्यर्थः ॥ परेति ॥ परापरेण तपसा तुष्टस्त्वया तु धानान् शृणीहि हीत्यर्थः । ननु फलापेक्षायां प्रप्यविहितत्वात् । अकर्तव्यत्वमित्यत आह ॥ प्राणइति ॥ इतरप्राणाधारत्वेन शालाप्रधानवंशस्थानीयो प्राणः मुख्यप्राणस्त्वात्वां हास्यति त्यजिष्यति । त्वमरिष्यसीति यावत् इत्येनं द्रव्यादित्यर्थः ॥ आततायिनमिति ॥ अग्निदोगरदश्चैव शस्त्रपाणिर्धनापहः क्षेत्रदारापहताचपडैते ह्यततायिन इत्युक्तेः शस्त्रपाणिनमित्यर्थः । हंतुमुद्यतमिति शेषः ॥ ॐ वैदेदाद्यर्थभेदात् ॐ ॥ वेदभेदनादिगुणजातं न सर्वोपास्यं कुतः अर्थभेदात् अर्थस्य तत्फलस्य भेदात् विलक्षणत्वादित्यर्थः । फलात् अहिंसारूपात् आकांक्षाक्रमेण स्थूतिव्याचष्टे ॥ भिधिविद्धीत्यादिना ॥ एकताराद्व्यर्थः साम्यमिति । साधारण्यामित्यर्थः तत्तात्पर्यमाह ॥ एतदिनि ॥ १६ ॥ अतिशयेनेति ॥ तथा त्वेत्यस्य मोक्षार्थमेवानुष्ठितव्यत्वेन सोपाधिकं त्वमात्मेपरित्यक्त्यर्थः ॥ क्रियां नरेनि ॥ यज्ञादिक्रियाश्रवणमित्यर्थः ॥ कर्तव्या नवेति ॥ विहितावाक्रियते उता विहितानाक्रियत इत्यर्थः ॥ फलप्राप्तिप्रसंगादिनि ॥ कृष्यादेस्तद्विधिविषयपुरुषानुष्ठितस्यैव तद्विषयपुरुषानुष्ठितस्यापि धान्यादिफलकत्वं दर्शनादिनि भावः । इष्टापत्तिपरिहरति ॥ तथा चेति ॥ ॐ हानौ नूपायनशब्दशेषत्वात् कुशाच्छंदस्तु न्युपगानवत्तदुक्तं ॐ ॥ हानौ संसारहानिरूपमुक्तौ उपास नमस्त्येव कुतः यतस्तदुक्तं तत् मुक्तोपासनं एतन्मागमायक्तिश्रुत्युक्तं तदपि स्वेच्छयानविधितः उपासनाविधीनामुपाय नशब्दशेषत्वात् उपायनमोक्षः तस्य शब्दः ब्रह्मविदो मोतीनिवाक्यं न च्छेषत्वात् तदर्थोपयुक्तार्थपरत्वात् विध्यभावस्वेच्छा

मात्रेण कथं तत् कुशाच्छंदस्तुत्युपगानवत् कुशैः कुशग्रहणेनाच्छंदेन स्वेच्छया स्तुतिमंत्रः उपगानं साम तदुभयाध्ययनवदित्यर्थः ॥ तत्कुत इति ॥ दृष्टान्तमात्रस्यासाधकत्वादिति भावः । शेषोक्तिव्यनक्ति ॥ ब्रह्मज्ञानेनेति ॥ अप्रयोजकत्वं परिहरति ॥ मोक्षसिद्ध्यर्थे चेति ॥ विधेः फलावसानत्वादिति भावः । एवंमुक्तोपासनस्य विधिनिबन्धनत्वाभावं गीकृत्य स्वेच्छयैवापासनमित्येतन्नयुक्तमित्युक्तं । इदानीं तस्य विधिनिबन्धनेऽपि न दोष इत्यत आह ॥ किंचोपासनेनेति ॥ उपायनशब्दशेषत्वादित्यनेन मुक्तोपासनस्य मोक्षफलकत्वाभावासिद्धावपि फलांतरार्थत्वाभावासिद्धेरिति भावः ॥ ॐ सांपरायेतर्तव्याभावास्तथाह्यन्ये ॐ ॥ नानिष्टपरिहारार्थमुक्तोपासनं कुतः सांपरायेमोक्षे तर्तव्यस्य निरसनीयस्यानिष्टस्यैवाभावात् कुतः हियस्मादन्ये शास्त्रिनः स्तथापठंतीत्यर्थः । नहि निष्फलमित्युक्तदोषं निरस्यति ॥ फलाभावेपीति ॥ हृद्गतस्य तेति ॥ अनेन हृदयनात् हृदयमित्युक्तं भवति षष्ठ्यर्थसंबन्धमेवाह ॥ शेषभूत इति ॥ तद्धृत्यादिसंबन्धविशेषवान्भवतीत्यर्थः ॥ १७ ॥ प्रासंगिकत्वादिति ॥ मुक्तावुपासनस्य नियमेन कर्तव्यत्वसमर्थनेन कर्मविषये तत्स्मरणादिति भावः ॥ ॐ छंदत उभयाविरोधात् ॐ ॥ मोक्षकर्मकरणं छंदतः स्वेच्छयैव कुतः उभयोर्विधिबंधप्रत्यवाययोर्विरोधाभावादिति भावः ॥ ॐ गतैरर्थवत्त्वमुभयथान्यथा हि विरोधः ॐ ॥ नमोक्षे विधिबंधप्रत्यवायौ कुतः हियस्माद्गते मोक्षस्यार्थवत्त्वं पुरुषार्थत्वमुभयथा विधिबंधप्रत्यवायाभावत्वेन वा स्तितस्मात् अन्यथा तत्रापि विधिबंधप्रत्यवायसत्त्वे मोक्षत्वविरोध इत्यर्थः । मोक्षत्वविरोधादिति ॥ संसाररूपप्रतियोगितन्निवृत्तिरूपमोक्षयोर्वैलक्षण्यस्यावश्यकत्वादिति भावः ॥ वैलक्षण्यांतरेपीति ॥ स्वरूपानंदाविभारिरूपेणेत्यर्थः ॥ न्याहृतत्वादिति ॥ तादृशसंबन्धे सति व्यक्त्ययोगादिति भावः । उपपादनाय साधनाया इह श्वरकर्मणीति ॥ मुक्तानयज्ञादिकर्मकरणनियमवतः तत्करणयोर्विधिबंधप्रत्यवायशून्यत्वादित्यनुमानेनोपयत्करणाकर

णयोर्विधिवधप्रत्यवायरहितः सनतत्करणनियतिमानितिसामान्यव्याप्तिवक्तव्या साचनयुक्ता । सृष्ट्यादिकरणाकरणयोर्वि-
धिबंधप्रत्यवायरहितस्यापीभ्यस्तत्करणनियमवस्थास्तीतिव्यभिचारादितिभावः ॥ ॐ उपपन्नस्तल्लक्षणार्थोपलब्धे-
र्लोकवत् ॐ ॥ मुक्ताः स्वच्छाकामकुर्वतीत्यमर्थः उपपन्नोयुक्तः कुतः तल्लक्षणार्थोपलब्धेः तत्कर्मलक्षणनिमित्तस्य
मोक्षस्य तद्रूपस्य प्रयोजनस्योपलब्धेः प्राप्तत्वात्कथंलोकवत् यथालोक्यागविधिपूर्वकं कृतस्य विष्णुक्रमणस्य कर्मणः न तत्पूर्-
त्यनंतरमपि करणं तथेत्यर्थः । प्रयोगप्रकारमाह ॥ इदमुक्तमिति ॥ मुक्तनियमेन क्रियमाणायामुपासनायां व्यभिचार-
वारणाय विशेषेह त्वभावे सतीत्युक्तं । तत्र नित्यज्ञानस्वरूपत्वसंस्कारपाटवादिविशेषेह तुरस्तीतिभावः ॥ १८ ॥ अनिय-
मसाधनादिति ॥ केषांचिदस्ति केषांचिन्नास्तीतिव्यवस्थाभावसाधनादित्यर्थः ॥ फलद्वैविध्येति ॥ स्वर्गादौ त-
त्साधकसर्वप्राप्यत्वस्य ज्ञानेचैधिदेवप्राप्यत्वस्य च दर्शनादितिभावः ॥ ॐ अनियमः सर्वेषामविरोधाच्छब्दानुमा-
नाभ्यां ॐ ॥ सर्वेषां ज्ञानिनो मोक्षेऽनियमः उक्तव्यवस्थानास्ति कुतः अविरोधात् अनियमांगीकारे विरोधाभावात्
प्रत्युत न कश्चिदिति श्रुत्या ज्ञानित्वानुमानाभ्यामनियमस्य सित्थत्वदित्यर्थः ॥ उपसंहारानुमानेति ॥ विप्रतिप-
न्नाः सार्वत्रिकगुणोपसंहारिणो मोक्षाधिकारित्वाद्भवदित्याभासानुमानेन तुल्यामित्यर्थः ॥ बाधेति ॥ साधक-
बाधकभावाभाववदित्यर्थः ॥ साधकेति ॥ श्रुत्यादिरूपेत्यर्थः ॥ १९ ॥ अधिकारनियमेति ॥ केषां
चिदेव सर्वगुणोपासनं सर्वेषामिति व्यवस्येत्यर्थः अदृष्टिः नियतः ॥ न चान्नेति ॥ प्रमाणं चेत्यन्वयः । अथानंदस्य भी-
मांसेत्यानंदतारतम्यश्रुतिरेव तत्र प्रमाणमित्यत आह ॥ आनंदश्रुतिरिति ॥ ॐ यावदधिकारमवस्थिति राधिका
रिकाणां ॐ ॥ आधिकारिकाः ब्रह्मादिजीवविशेषाः तेषां यावदधिकारमधिकारानुसारं वैशुक्तावस्थिति तारतम्येनाव-

स्थाने । ननु वासनाप्रयत्नतागतभ्येनेत्यर्थः । ननु वसिष्ठसाम्यसमर्थात्समानप्रच्यवयवभिच्छयाशापमापेत्यादिनामाङ्ख्या
 दीनां अधिकाराधिकप्रयत्नदर्शनात्कथमेतदित्यत आह ॥ कथंचिदिति ॥ यमप्रतिशापप्रदानादिरूपोविज्ञोभवती-
 त्यर्थः । वचनात् न्यायविवरणे ॥ ॐ अक्षरधियांत्वविरोधः सास्मान्यतद्वावाभ्यामौपसद्वत्तदुक्तं ॐ ॥ अ-
 क्षरधियां ब्रह्मज्ञानिनां चतुर्मुखादीनां असमन्वयेऽप्यविरोधः परस्परविरोधो नास्ति कुतः ब्रह्मज्ञानित्वादेव किंचित्सासा-
 न्यतद्वावाभावाभ्यां सासान्यान् मन्त्रादिदोषाभावसाभ्यान् तथातश्चावात् तदितित्वं तेभ्यः उत्तरेभ्यः तस्यज्ञा-
 नोपदेशात्त्वोपकारस्य नपार्निचानां भावान्मन्त्रात् कथं औपमद्वयशिष्यवत् कुतः तदुक्तं तत् असमन्वयेऽपि विरोधाभावा-
 इत्येतन् नानाविधाईनिश्चिन्त्युक्तमित्यर्थः ॥ ब्रह्मार्थत्वादीनि ॥ ब्रह्मज्ञानस्य विषयैव राग्यजन्यत्वेन तेषां विषयलंघन-
 त्वेन इत्यर्थः । अन्यथा तत्तत्सर्वप्रयोजकत्वे ॥ अन्तर्गते नि ॥ वाधकस्य परिहृतत्वादेवेत्यर्थः । कथं वाधकाभावमात्रे-
 ण मुक्तपरत्वनिर्णय इत्यत आह ॥ तथा चेति ॥ अध्वरूणां श्रुतौ नरादिब्रह्मपर्यन्तं मुक्तानामानंदोभिधः शतोद्धयः पृथक्पृथग्नि-
 त्यन्वयः ॥ २० ॥ प्राणावसानत्वइति ॥ प्राणावधिकत्वेत्यर्थः । निरवधिकत्वे प्राणावधिकत्वाभावे ॥ नामा-
 दीनि ॥ नामवाङ्मनःसंकल्पचित्तज्ञानविज्ञानचलात्त्रातेज आकाशस्मराशाप्राणाः क्रमेणोत्तमत्वेनोक्ता इत्यर्थः ॥ उत्तम-
 यासत्वेऽसत्त्वेऽपि ॥ सोत्तरत्वेति ॥ सोत्तमत्वेत्यर्थः ॥ ॐ इयं दामननात् ॐ ॥ उपासनाधिकारिणां इयत् प्रा-
 णावधिकत्वमेव कुतः आमननात् प्राणोवावेति श्रुतौ तथोक्तत्वादित्यर्थः ॥ ॐ अनराभूतग्रासवदिति चेत्तदुक्तं ॐ ॥
 भूतानां नामादीनां ग्रासवत्त्वमुदायवत् प्राणोऽप्यंतरापरमात्मानं विना अन्योत्तमोपेत इति चेन्न कुतः तदुक्तं तः तित्वं
 तत्र प्राणाधिकाभावेन तत्प्रमाणं प्राणोवावेत्युक्तं यत इत्यर्थः ॥ वाग्देवि ॥ वाक्स्वाहादेर्दीनामनन्ता माः सकाशाद्भूयसीश्रे-

हेत्यर्थः ॥ ॐ अन्यथा भेदानुपपत्तिरिति चेन्नोपदेशवत् ॐ ॥ अन्यथा प्राणादधिकाभावे तस्यैव सर्वोत्पत्त्यदिति
यावत् भेदानुपपत्तिः सर्वोत्पत्तेर्ब्रह्मणाश्रुतिसिद्धभेदानस्यादिति चेन्न उपदेशवत् अन्येभ्यः प्राणस्येति श्रुत्युक्तिप्रकारेण
प्राणोवावसर्वेभ्योभूयानितिसर्वसन्दस्यसंकोचोपपत्तेरित्यर्थः ॥ कतिपयाधिकारीति ॥ तथा च न तस्य नासाद्याशांता
धिकार्युत्पत्तयस्य भवदभिलषितस्य सिद्धिरिति भावः । सर्वेभ्यः अधिकारिभ्यः ॥ विदुष्यतिरिति ॥ अत्र सर्व
त्राश्रियोऽपि ब्रह्मकोटो वेवमवेतो द्रष्टव्यः ॥ २१ ॥ वादिविप्रपित्तोर्हि रण्यगर्भविषय एव सद्भावाद्वाह ॥ प्राणस्येति ॥ एष
तु वेति ॥ योधिकारी स निर्दोषश्चासौ यो नियामकश्चेति सत्याविष्णुस्तेनैव विवदति तथेति स विवदति तथा च स एषः प्रत्यक्ष
प्राणातिवाद्येऽपक्षयानुविशेषेणातिवदतीत्यर्थः ॥ अस्ति भगवदिति ॥ नायनागादिमकराणां तैरोत्सर्गयोगो नाज्जनेभ्यश्च
नाम्नोवावभूयोऽस्तीति तन्मे भगवान्द्रवीक्षितिनारदमश्रवत् वाग्वायवान्मोभूयसीति सत्कृत्स्नारभनिवचनादस्ति भगवन्ना
णाद्भूय इत्यादिपक्षस्तत्त्वत्वेवावेत्यादिपरिहारस्य चाभावादित्यर्थः । सत्यपदं विष्णुगुणमेव ज्ञेयत्वाद् ॥ सत्यपदेभ्योऽस्ति ॥
ननु कर्तृभ्यामपि शब्दाद्व्याहारेणय सत्त्वेनेत्यादौऽप्रकरणांतरत्वात्कथं सत्यपदं प्राणपरमित्यनङ्कं ॥ कारणविशेषमिति ॥
॥ ॐ व्यभिक्तारो विधिर्गोविन्दो नरवत् ॐ ॥ सत्यप्रकरणेऽप्रप्रतिपत्तिचनयोरप्यतिहारोऽप्याहारश्चायं तु ॥ ३१ ॥
नृप्रकृतित्वचरान्तराभावेति तदस्मादिदमिदमप्राणात्वात् तु भगवन्निर्दिष्टं विव्यावर्तयतीति ॥ तद्व्यावर्तयतीति ॥
॥ तद्व्यावर्तयतीति ॥ तद्व्यावर्तयतीति ॥ तद्व्यावर्तयतीति ॥ तद्व्यावर्तयतीति ॥ तद्व्यावर्तयतीति ॥ तद्व्यावर्तयतीति ॥ तद्व्यावर्तयतीति ॥
तीत्यर्थः । अपरं न्योऽज्जनेन गणकवस्तुजा निर्वोक्तत्वात् तत्त्वत्वेनाप्येवमिति भावः । एतत् तु प्रकृत्यालम् ॥ प्राणस्यैव तत्त्वत्वेनेति ॥ २६ ॥
प्राणात्तत्त्वत्वेनेति तत्त्वत्वाभावेऽप्यद्वयदिनस्यैव तद्व्यावर्तयतीति भावः ॥ २७ ॥ प्राणुर्कं विष्णुं विना प्राणस्येति

मत्वं ॥ निरुपचरिनेति ॥ विज्ञानाद्युत्तमत्वादिति भावः ॥ ॐ सैव हि सत्यादयः ॐ ॥ सत्यादयो देशसापदेशव
त्तेवेत्यर्थः ॥ विजिज्ञासेति ॥ विशेषणत्वेनेति ॥ तदुणत्वेनेति ॥ विज्ञानात्यकस्य रूपस्य विविधे परमप्रत्ययगु
णत्वमनिरुद्धमिति भावः ॥ तद्विनाशधूनेति ॥ यदा वै विज्ञानात्ययस्य स्वयं प्रतिनिधित्वं तद्विनाशधूनेति ॥ तत्र
कोक्तिपूर्वकं विज्ञानोक्तमित्यर्थः ॥ न योत्तरन्नाप्येति ॥ विज्ञानं भगवो विजिज्ञासता इत्यादि विज्ञासायां तदुक्तं येन यदा तदुक्तं
तेथ विजानाति नामन्वविज्ञानानीत्यादिनामसायां यदा ह वै विज्ञानातीत्यादिनां सत्यादिगुणत्वेनोद्देश्यत्वं भूमानं भगवो
न्यादिनामन्यादिभगवदुणविजिज्ञासायां यदा ह वै विज्ञानातीत्यादिनां सत्यादिगुणत्वेनोद्देश्यत्वं भूमानं भगवो
जिज्ञासता इति भूमात्ययभगवदुणजिज्ञासायां यत्र नान्यत्पदयतीत्यादिना दृश्यतादौरेवोक्तत्वेन तदुक्तत्वेनोद्देश्यत्वं भूमानं भगवो
धा यत्र तदुक्तत्वेनोद्देश्यभावादिमिति भावः ॥ सचागदइति ॥ स एषो विकारी एवं शृण्वेवं संजानः एवं ध्याय
त्वं पश्यंश्चुक्तः स स्वात्मनिः परमात्मनारतिरलंबुद्धिर्यस्य कृतयोक्तः परमात्मनो कीदृश इत्यात्मकोऽपरात्मना स्वयं स्त्रीरु
पः स गर्भिणुर्नीभवीत्यात्मनि युनः परमात्मनैवाभिव्यक्तः स्वरूपानंदो यस्य सा सावात्मानंदः स्वातंत्र्यत्वेनोद्देश्यत्वं तद्विराट्
आज्ञापयित्वा प्रत्यक्षो भवतीति स्वगदित्यर्थः ॥ अहंकारात्प्रज्ञानादिति ॥ एतद्वचनं स्वदुर्गमसिद्धिप्रदानं इति
भावः ॥ अहंकारात्प्रज्ञानादिति स्वदुर्गमसिद्धिप्रदानं ॥ २२ ॥ प्रज्ञाद्वयान
निरुद्धमिति ॥ अविच्छिन्नं च तत्त्वाभावात्तत्त्वव्यव्याप्तिरिति भावः ॥ स त्रिधा भवेति ॥ तत्त्वानामुपपन्न
स्वत्वादिमिति भावः ॥ साधुमेव प्रतिपद्यते यो गव्यादृते यो विशेषणं युक्तव्यादृते यो विशेष्यं ॥ इत्यादिप्रज्ञाः ॥ ॐ काष्ठादि
तरत्र च यत्र न नादित्यर्थः ॐ ॥ श्रीः कामात् ईशेऽनुमासि स्वेच्छयैव तत्रैव समोपमैरूपेण स्थिता इतरत्र भूमादाववतरं

ति कुतः आयतनादिभ्यः सर्वमायतनमाश्रयोयस्याः सातथेति सर्वगतत्वादिप्रतिपादकशब्देभ्य इत्यर्थः ॥ जननेनेति ॥
 जन्मवर्ताचमनुष्याणामेवंभावइतिभावः ॥ नापीति ॥ तेषामूलरूपेण सतामेवार्जुनादिरूपेण जननादितिभावः ॥ कर्मेति ॥
 तेषांच जनने कर्मवर्तमानमितिभावः । सर्वचेतनेच्छास्वरूपत्वस्य दुःखादिसर्वविषयेच्छावत्त्वस्यासंभवादाह ॥ सर्वमिति ॥
 अविच्छिन्नाः विकाररहिता ॥ तदभावेति ॥ प्रकृत्यभावेत्यर्थः । कृतकृत्यत्वेन मुक्तत्वेन यत्कृष्णपदाब्जं सात्वतैः पंचरात्रैः
 ॥ ३० ॥ अहं दशदलैः ॥ ३० ॥ रमाया अलोपः उपासनालोपाभावः आदरात् भक्तेरेवेत्यर्थः । ननु लक्ष्मीविदितरेषाम
 नाद्यनंतकाले एकप्रकारेणोपासनाभावात्कथमेवमुक्तमित्यतो व्याचष्टे ॥ एवं निरुपाधिकेति ॥ ३० ॥ उपस्थितेस्तद्वच
 नान् ३० ॥ श्रियोऽनित्यमुक्तत्वं उपस्थितेः उप परमात्मसमीपे स्थितेः सर्वदास्थितत्वादेव कुतः तद्वचनात् तस्य भग
 वतो नित्यसंबन्धस्य द्वावेतावित्यनेन मतिपादनादित्यर्थः ॥ २४ ॥ समस्तस्य सर्वस्य व्यस्तं किंचित् विधेः श्रोतव्यइ
 त्यादेः दृष्टमवर्ति ॥ नचेति ॥ कृत्यंचत्यन्वयः ॥ ३० ॥ नन्विधार्थानर्थनियमस्नदृष्टः पृथग्यप्रतिबंधः फलं ३० ॥ तन्निधार्थेण
 तस्य परापरान्वस्य निधार्थेण निश्चयः अर्थनियमः अर्थस्य वेदार्थस्य अयमेवेति नियमः निश्चयः एतदुभयं तद्वृत्तेः तस्य परमात्म
 नोद्वेष्टेः अपरोक्षज्ञानानुपृथक् अन्यदेव अप्रतिबंधः ज्ञानमतिबंधकनिवृत्तिः तदुभयफलमित्यर्थः ॥ पृथगेवेति ॥
 अपृथक् केचिन्न श्रवणमननाभ्यासैः स्यादितिभावः ॥ कथमिति ॥ निष्फलत्वादितिभावः ॥ २६ ॥ इति-
 कर्तव्येनेति ॥ उपमायनेत्यर्थः ॥ इत्युक्तमिति ॥ तत्र गुरुपदेशानुसारेणोपासनाकृतव्यतोक्तेरितिभावः ।
 अभ्युपगमोपाभावस्य ॥ इत्युक्तेति ॥ तत्र कस्यापि ज्ञानिनो मोक्षभावात्तानेन्युक्तेरितिभावः ॥ ३० ॥ प्रदानबदे
 वतदुक्तं ३० ॥ प्रीतिपूर्वकत्वादिप्रकृष्टदानं उपदेशः प्रदानं तद्युक्तमेव श्रवणादिकं अपरोक्षज्ञानसाधनं कुतः तदुक्तं

तत्ज्ञानस्यदानाधीनत्वमाचार्यवानिति श्रुतावुक्तं यत इत्यर्थः । उक्तवचनं आत्माचार इत्यादि ॥ नहीति ॥ दाढ्य-
मुष्टिनिपीडनानुपयुक्तसाधनं नहीत्यर्थः । उक्तं न्यायविवरणे । तथा चतुर्थतात्पर्ये । अत्रज्ञानाद्यभावे ॥ २६ ॥ उक्ते-
नि ॥ आवश्यकत्वेत्यर्थः ॥ नहीति ॥ सन्निकर्षोपक्षयोर्द्वयस्यैव प्रावलयदर्शनादिति भावः ॥ पुरुषत्वसाम्यादिनि ॥
तथा च तन्त्रिक्रययोगिपिसाम्यामिति भावः ॥ ॐ लिङ्गभूयस्त्वात्तद्विबलीयस्तदपि ॐ ॥ तत् गुरुप्रदानं श्रवणाद्यपेक्षयात्रली-
यः बलिष्ठं कुतः । लिङ्गानां ज्ञापकानां भूयस्त्वात् बाहुल्यदर्शनात् न च श्रवणादिवैयर्थ्यं ह्यस्याच्छ्रुतं तदपि श्रवणादिकमपि
कार्यत इत्यर्थः । ऋषिभादिभ्य इति ॥ ऋषभः सर्वद्वानां चोमावायुः चतुःशतसंख्याकगोणं प्रदाय तस्य प्रसवेन सहस्रसंख्यापूर्तिं
पर्यन्तपर्यन्तं स्थितान् न्यूतान् नरान् मांसेहीति गुरुणा गान् मनोक्तेन सत्यकामेन तथा कृत्वा गुर्वभिमुखं जातेन सति तदीय गुरुसेवाप्रसन्नाः
वाय्वग्निब्रह्मवरुणाः क्रमेण ऋषभादिदं स जलवायुमरुणसत्यकामं प्रत्युपदेशं चक्रुस्तैरुपदिष्टं सत्यकामो गुरुमेत्य तस्मै सहस्रं
ख्याकं गोणं समर्प्य तं रक्तं निवेद्य भगवान् नित्येन निवेद्योपदेशाय गुरुमायनं करोतीत्यर्थः ॥ नथोपकोसलेनेति ॥ गुरुणा सत्य-
कामेनाग्निपवित्राय निर्युक्तं उपकोसले बहुकालं तथा कुर्वन् नित्यं सत्यकामेकदा चित्प्रवासं गतेऽश्रय उपकोसलाय विद्योपदेशं च-
क्रुः । ततः सत्यकामे आगते उपकोसले स्मृतं दुक्तं निवेद्योपदेशाय प्रार्थयत इत्यर्थः । श्रुतिद्वयं क्रमेण व्याचष्टे ॥ यद्यपीत्यादि-
ना ॥ भगवद्देशभ्यो भगवन्समेभ्योऽत्रैत्यनुवादः ॥ यागीयपशुहिंसायामिति ॥ मंत्रादीति कृतं न व्यक्ताः अन्यत्वे
यागस्वरूपानिष्पत्तेस्तस्या अभिप्राये हेतुत्वादिति भावः ॥ २७ ॥ यत्प्रसादः यस्य गुरोः प्रसादः अतो गुरुविचारस्य पादा-
नर्भावन इति भावः । शुभं ज्ञानादिः मंत्रः उपदेशः ॥ प्रागुक्तमिति ॥ इतरेत्यर्थं सामान्यादित्यत्रोक्तं भाविकलानुसारेण
मंत्रं गुरुपदिष्टं न्यायगुणोपासनमिति न्ययः ॥ ॐ पूर्वविकल्पः प्रकरणात् स्यात्कियामानसवत् ॐ ॥ पूर्वविक-

ह्यः पूर्वपरित्यज्यापरः स्वीकार्यो न वेति विकल्पः स्यात् कथं क्रियामानसवत् मानसीचासाक्रियाचक्रियामानसं ध्यानं यथा-
 कृतं तन्मार्गोऽनयोर्विकल्पः ततः कुतः स्वीकार्यः प्रकरणात् प्रकरणसामग्र्येणानुग्रहकरणाद्विभिचितादित्यर्थः । अका-
 रानुग्रहेणानुग्रहसाह ॥ समग्रानुग्रहकर्त्तृनि ॥ दोषवचनस्यगुरुमेवेत्यादेः इतिदर्थितइत्यन्वयः ॥ ॐ अनिदे-
 शभाव ॐ ॥ पूर्वगुरुणैवगुरुतरस्वीकारस्यातिदेशात् उपदेशाच्चेत्यर्थः । श्रेयसइत्यस्यतानित्यनेनान्वयसंभवेपि नचेतन-
 त्वमात्रेणास्माद्विधाः किंतु उपदेशोपपुक्तज्ञानादिगुणेश्रयांसइत्यर्थोधिक्यलाभायविभक्तिव्यत्यासेनव्याख्याति ॥ श्रेय-
 सः श्रेयांसइति ॥ २८ ॥ उक्तपादमारभ्य कुतइत्यतः कोऽयं तरसद्भावादित्याह ॥ यथेति ॥ भाक्तंचेति ॥
 विद्याब्रह्मविषयापराक्षज्ञानमेवमोक्षहेतुनकर्म कुतः निधारणात् नान्यइत्यन्यनिषेधेनतस्यैवमोक्षहेतुत्वस्यानिधारितत्वादि-
 त्यर्थः ॥ कर्मवचनादयोनि ॥ तत्रत्येवकारस्यायोगव्यवच्छेदकत्वेनसावकाशत्वादितिभावः ॥ ॐ दर्शनाच्च ॐ ॥
 भगवदपराक्षज्ञानाच्चमोक्षोपपराक्षज्ञानमात्रादित्यर्थः ॥ २९ ॥ नचैतावतेति ॥ तथाचनकर्मपक्षपातोयुक्तइतिभावः
 ॥ अपहस्तिनमिनि ॥ स्मृतः स्वतः सर्वज्ञभगवत्त्वमूलत्वेनश्रुत्यनपेक्षणादितिभावः ॥ ॐ श्रुत्यादिवलीय-
 स्त्वाचनचाधः ॐ ॥ ज्ञानस्यमोक्षहेतुत्वात्तौक्तो नचाधः नोक्तस्मृतिचाधः कुतः श्रुत्यावलीयस्त्वात् तयाप्रतिपादकानांश्रु-
 तिलिङ्गयुक्तिस्मृतीनां बलवन्त्वादित्यर्थः ॥ असंभिन्नानि ॥ अमिश्रत्यर्थः कृतशब्दार्थउत्पत्तीत्यादि अकृतइत्यस्य
 नित्यपुरुषार्थेति ॥ युक्तिमत्तत्वेनेति ॥ कर्मणोर्वचकत्वरूपयुक्तिमत्त्वेनेत्यर्थः ॥ अतिशयार्थेति ॥ नतुमोक्षार्थः
 येनज्ञानकर्मसमुच्चयमाध्यत्ममोक्षस्येतिभावः ॥ ३० ॥ उक्तेति ॥ द्वितीयपादोक्तमर्थीत्यर्थः ॥ नचैवमिति ।

तत्साध्यज्ञानस्य गणितप्रमाणं नैव त्तिरेकमिति भावः ॥ तदन्वयव्यतिरेकेति ॥ प्रमितेः प्रमाणफलत्वादिति भावः । द्वेष-
नध्यानभावः । भवति न तस्य ज्ञानहेतुत्वमित्यत आह ॥ स्मर्यते खाल्विति ॥ चैद्यः शिशुपालः उक्तविधैव निरधारणा-
दित्यत्र तथा च चैद्योर्नादौ द्वेषपूर्वकं ध्यानं न ज्ञानमुत्पन्नमित्यत्र इयमंगीकार्यमिति भावः ॥ ॐ अनुबन्धादिभ्यः ॐ ॥
ब्रह्मज्ञानमनुबन्धादिभ्यः भक्त्यादिभ्यो भवतीत्यर्थः । प्रसादस्येत्यस्य पूर्वोक्तेरेण च संबंधः ॥ तद्विनेति ॥ भक्तिवि-
ना अङ्गनरंतर्याम्यां चित्तवृत्त्यनुपपत्तोरित्यर्थः ॥ स्वभावभक्तेति ॥ पूतनाकंसनरकशिशुपालादिषु द्विधा जीवाः संतोऽ-
संतश्चेति दशमतात्पर्योक्तेरिति भावः । अभिधानं सप्तमतात्पर्योक्तं ॥ अभिव्यक्तिरिति ॥ विद्यमानस्य पुनर्भावना-
योगादिति भावः । तस्मादित्यादेरावृत्तिमन्वाह ॥ अभिव्यक्तेरिति ॥ ३१ ॥ अविशेषितेति ॥ दर्शनेता-
रुतम्यानुक्तेरिति भावः ॥ भक्त्येत्येति ॥ अहंयावान्यश्चास्मितांतं मां भक्त्या सम्यग्जानाति तदनंतरं समृद्धेन ज्ञानेन
मां प्रपद्यत इत्यर्थः । उक्तं यावः धिकारमित्यत्र ॥ ॐ प्रज्ञांतरपृथक् वदष्टिश्च तदुक्तं ॐ ॥ प्रज्ञांतरस्य ध्यान-
स्य पृथक्त्वमनुनालवत्तदष्टिज्ञानं च पृथक्कृत्वा तदुक्तं तत्र न तारतम्यमंतर्दृष्टय इति श्रुतावुक्तमित्यर्थः । ननु भाष्ये
उपासनानामध्यानं विवक्षितं तस्यैवापरोक्षज्ञानसाधनत्वात् ध्यानं न ज्ञानं किंतु मानसी क्रिया तथा च प्रज्ञांतरस्य ज्ञा-
नविशेषपरत्वे क्रियमुपासनापदनं तद्व्याख्यानमित्यत आह ॥ अविच्छिन्नेति ॥ तथा च ध्यानं मानसी क्रिया तथा-
त्वेनोद्विगमनो निष्ठिक्रियाया अप्यनोद्विगमेनापरोक्षावभासविरोधात् क्रियाया रूपरहितत्वेन ध्याने रूपभावभासविरोधाच्चेति-
भावः । ननु न ध्यानस्य परोक्षज्ञानरूपत्वं वक्तुं युक्तं तस्य मानसत्वेनापरोक्षत्वात् नैरंतर्यमनोवृत्तेर्ध्यानमित्युच्यते बुधै-
रिति स्मृतेः श्रवणदर्शनादिजनितमानसत्वासनामयस्य वस्तुनोपमानसावलोकनं ध्यानमित्यंगीकारादिति सुधोक्तेश्च । तस्माल्लिग-

शब्दजन्यत्वाच्चेति चेत् सत्यं ध्यानस्य वासनामयमूर्तिविषयकत्वेनापरोक्षरूपत्वेऽपि परमात्मस्वरूपविषये अपरोक्षरूपत्वा-
योगेन ज्ञातः परमाणुरित्यादि बहुपनीतभानाभ्युपगमेनोपनायकागमजन्यज्ञानस्य परोक्षत्वेन ध्यानेऽपि परोक्षत्वव्यवहार इत्यदो-
षः । न च तस्य भगवद्विषयकत्वमेवेति वाच्यं । तथात्वेनैकफल्यप्रसंगात् ॥ कर्षकाणामिति ॥ विषयसाधनवतामपि कृषीव-
लानां समानफलत्वदर्शनादिति भावः । विशेषबलात् विशेषवाक्यबलात् ॥ हिरण्यगर्भेति ॥ तस्यापिश्रुत्युक्तं यावत्त्वबोध्यं
॥ ३२ ॥ उक्तेति ॥ स्थानतोपीत्युक्तसर्वरूपाविशेषेत्यर्थः ॥ अं न समाभ्यान् दप्युपलब्धेर्भूतुवद्वाहिलोकापत्तिः ॐ ॥
उपलब्धेः सर्वरूपविषयज्ञानस्य सामान्यात् समानत्वात् यत्किञ्चि ज्ञानरूपेण मुक्तिरिति न किंतुरूपविशेषदर्शनेनैव कथं भूयवत्
यथामृतिवत्त्वसाम्यं पिबृतिविशेषादेव साक्षस्तथा रूपांतरज्ञानस्यैव फलयायोगात् तेन यत्फलं भवति स मुक्तिरित्यत उक्तं ॥ न-
हीति ॥ तत्फलं महारादिलोकानामापत्तिः प्राप्तिः न हि सामुक्तिरित्यर्थः ॥ दर्शनेन विकल्पादिति ॥ किञ्चिन्मूर्तिदर्शनेन मुक्ति-
हेतुः किञ्चिन्नोति यथा विकल्पः तथा विविदर्शनेनैकस्य चिन्नेति विकल्पः स्यादित्यर्थः । अत्रोक्तो विविदर्शनेन
यमोनसर्वेषां किंतु ये विविदर्शनेन योग्याक्रय्यादयस्तेषामेव सर्वेषां विविदर्शनायोग्यत्वात् यथोक्तमुपासात्रविध्यादाश्रि-
तत्वादिति कृषयोनः प्रकाशादिति श्रुतं अन्यथा दृष्ट्येव ब्रह्मवताराणामिति प्रागुक्तविरोधान् यत्तु येषां बहिर्रूपासनं न मोक्षस्ते-
षामपि दृष्टुं यमानं किञ्चित्कायमेव विबुद्धदृष्टारण्यकभाष्यं तदप्यवतारादिदृष्टिविशेषार्थमेवांतरूपास्त्यावश्यकत्वपरं अतएव
दृष्ट्येव ब्रह्मवताराणामित्यत्राजमेत्युक्तं तथोक्तं काठकभाष्ये प्रादुर्भावा नृते विष्णुमिद्विगतेनैव वक्ष्यति प्रादुर्भावा नृपियदाज्ञान
दृष्ट्येव वक्ष्यति तदं नृमुच्यते योगीनि ॥ ३३ ॥ स्वानंद्यनिरासादिति ॥ भगवत्प्रसादाद्वारकत्वनिरासादित्यर्थः
॥ अव्यक्तत्वाभावेति ॥ भक्तिसामर्थ्येन ब्रह्मवादिताभावः ॥ अं परेण च शब्दस्य ताद्विध्यं भूयस्त्वात्वनुबं

धः ॐ ॥ ज्ञानपरेणचपरमात्मनैवभवति नभक्त्या नहिभक्तिरेवतच्छ्रुतेःकागतिरित्यतउक्तं ॥ शब्दस्वताद्विध्यमि
 नि ॥ शब्दस्याक्तश्रुतेमन्ताद्विव्यंतुभक्तिहेतुत्वप्रतिपादकत्वं भक्तेःकरणत्वादुपपन्नं । साधनांतरत्यागेनभक्तेरेवोक्तिःकु
 तइत्यतउक्तं ॥ भूयस्स्वादुलुबधइति ॥ अनुबधस्तुभक्तिस्फुरणेषुभूयस्त्वात्प्रधानत्वादुक्तइत्यर्थः ॥ सैवेत्य
 धार्षीनि ॥ साधनानांराण्यनुबध्वाकिंविशिष्यभक्तिरेवकरणत्वेनोच्यतइत्यतः सैवेत्युक्तमितिपूर्वसंगतिरित्यर्थः । त-
 न्नैवबहुव्ययनचन्यदित्यर्थः ॥ ३४ ॥ अंशिबतर्भजनि ॥ अंशिमार्गेणगंतृत्वादित्यर्थः । अन्यथा अभेदे
 । ॐ एकआत्मनःशरीरेभावात् ॐ ॥ अंशोजुनः अंशिनैर्देवैकः अभिवन्नएव कुतः आत्मनोशिनःकर्मनिमित्तशरीरे आ-
 यनोशस्यभावात्पन्वादित्यर्थः ॥ अक्षुतेनि ॥ अंशस्याकृतकर्मभोगापत्तिरंशनःकृतकर्मनाशादित्यर्थः । ननुनांशि
 त्वनिमित्तंजगैरेवानि किंतु स्वकर्मनिमित्तमेवत्यत्राह ॥ नचांशस्येति ॥ एतच्छरीरसंबन्धात्पूर्वमर्जुनस्येदंशरीरं
 देवाहमापादकवर्गितंनराभासादिनिभावः । नहिमातृकर्मत्याह ॥ नचेति ॥ अपवर्गेति ॥ शरीरसंसर्गस्यक-
 र्माभिनयेयावत्कर्मनोशनमवधैवध्वंसरूपोद्योक्षउपपद्यते कर्मानियतत्वेत्यतस्यानागतुक्तेनकदाप्यनपायादुक्तमोक्षा-
 पावममंगइत्यर्थः ॥ ॐ व्यतिरेकस्तद्भावभावित्वात्तानृपलब्धिवत् ॐ ॥ उपलब्धिवत् ज्ञानभेदवत् अंशा
 ऽनवोर्गव्यतिरेकोभेदाननूतव कुतः तद्वानभाविन्वात् तस्यांशिनोभावोपासेनोपासेनांशस्यभावित्वात्तत्फलभोक्तृत्वा
 दित्यर्थः । तदभावेऽप्युक्तमाह ॥ अंशगनज्ञानादिरिति ॥ सर्वस्येत्यर्थः अभेदशस्यांशिगतसर्वानुमंथानंकथमि
 चतआह ॥ अंशिगनस्येति ॥ ३५ ॥ उक्तेनियावदधिकारमित्यत्रेत्यर्थः ॥ ॐ अंगावबत्थास्तुनशात्वासु
 हिप्रतिवेदं ॐ ॥ अंगावबत्थाअंगरप्रथानैर्ब्रह्मादिभिरवबत्थाःसंबन्धान्निद्विषयाइतियावत् । उपास्त्यादयःकार्याएव उ

पसंहारचतुर्विधोऽस्ति सकः प्रतिवेद्याः शाखाः तासूक्तमुक्तमगुणजातनीचेनोपासनं कर्तव्यमित्यर्थः । वेदसिद्ध्यतिवेदा-
दिशास्त्रे ॥ ॐ मंत्रादिवद्भाविरोधः ॐ ॥ नीचगुणानामुत्तमरूपसंहारेऽविरोधः कथं मंत्रादिवत् । यथामंत्रादेः सू-
क्तादेरधमपरस्यात्तमविषयत्वेऽव्ययनंत्येत्यर्थः ॥ तेषु तद्गुणत्वादिति ॥ उत्तमानां नीचगुणत्वादित्यर्थः । उत्त-
मानां तत्त्वातिपाद्यत्वादित्यत्र ऋभाष्यसम्मतिमाह ॥ उक्तं चेति ॥ स्वयं साक्षाद्देवता तन्नारायणे अत्र श्रियां विशेषेण
ब्रह्मिणेनेदेवताज्ञेया इत्यर्थः । ननु पसंहतिस्तु फलातिशयार्थसर्वैः कार्या भवेत् अन्यथानत्वितियोजनाया मुपासकानां मध्ये-
पे फलार्थिनस्त एव पुरुषा विशेषालब्ध्याः पुनः किमुच्यते पुरुषाणां विशेषादिति तत्राह ॥ पुरुषा विशेष इति ॥ नन्वेवं स-
युक्तमाधिकारिभिः कर्तव्यान्यनैर्कर्तव्येति विकल्पार्थप्रप्त्या न्येषां सर्वान्मनोपसंहारनिषेधः स्यात् तथा च फलातिशयार्थसर्वै-
रुपास्तिः कर्तव्येति प्रागुक्तविरोधः स्यादित्यत आह ॥ फलविशेषस्तेषामेवेति ॥ तथा चोपसंहतिरित्युत्तरार्धे स-
कार्येत्यस्या नुवृत्तिर्नास्तीति भावः । ननु पसंहतिः फलातिशयार्थकर्तव्या अन्यथा फलाभावेन कर्तव्येति पुरुषविशेषैरुत्तमा-
धिकारिभिः कर्तव्या अन्येन कर्तव्या इति च पक्षद्वयाभावात्कथं पुरुषाणां विशेषादित्युक्तविकल्प इत्यत आह ॥ उपासकप्र-
तिपत्ताविति ॥ पुरुषविशेषादित्यनेनोत्तमाधिकारिरूपोपासकप्रतिपत्तौ तैरुत्तमाधिकारिभिः फलातिशयापेक्षया कर्त-
व्या अन्यथानकतव्यत्वं पसंहतिरूपसाधन एवायं विकल्पो न तु पुरुषविशेषकर्तव्यान्यनैर्कर्तव्य इत्युपासकेषु विकल्प उच्यते इ-
त्यर्थः ॥ ३६ ॥ अन्यथेति ॥ पूर्णत्वस्यानुपास्यत्वे आनंदादीनामपूर्णत्वेनोपासनाप्राप्तौ लौकिकतया पासनमसंगा-
दित्यर्थः । तथा च कार्याख्यानादपूयं निस्तुलौकिकत्वा नुपपत्तिरिति भावः । ततः किमित्यत आह ॥ सर्वोपास्योनेति ॥
संभूत्याद्याविशेषेषु पिकृतो न सर्वोपास्यत्वमत आह ॥ वैयर्थ्यादिति ॥ तदेव व्यनक्ति ॥ आनंदादिकं हीति ॥ ननु भूतत्व

स्यापीष्टत्वेन तदुपासनमपि सार्थकमेवेत्यत आह ॥ नहीति ॥ ॐ भूम्नः क्रतुवज्जायस्व तथा च दर्शयति ॐ ॥ भूम्नः भूमगुणस्य सर्वगुणेषु जायस्त्वं प्राधान्यं कथं क्रतुवत् यथा दीक्षाद्यंगकलापस्य विश्वजिदादिसर्वयोगेष्वनुवृत्तावेव तद्योग्यानुष्ठानफलहेतुत्वेन प्राधान्यं तथा तद्वद्भूगुणस्य सर्वगुणानुवृत्तत्वेन फलहेतुत्वं कुत इत्यत उक्तं ॥ तथा च दर्शयतीति ॥ चयस्मा भूमेवेव इति श्रुतिः तथा उक्तार्थदर्शयत्यत इत्यर्थः । यद्यपि क्रतुशब्दो दीक्षाद्यंगविशिष्टा गवाचकत्वेन मीमांसकप्रकरणसिद्धः तथाप्यत्र तदंगकलापमात्रपरो ब्राह्मः सहभावेन तद्विशेषणत्वेन ॥ ३७ ॥ उक्तेति यावदधिकारमित्युक्तफलतारम्यमित्यर्थः ॥ भूमेवत्व इति ॥ नाहि विभूनां दिशतः पूर्णत्वे विशेषोऽस्तीति भावः सत्यपि विशेषेऽनुपपत्तिमाह ॥ नहीति ॥ ॥ मिथ्येति ॥ भगवदानंदो किंचित्पूर्णत्वाभावादिति भावः ॥ ॐ नानाशब्दादिभेदात् ॐ ॥ भूमेत्वं नाना तारतम्येन वदनीयेत कुतः शब्दादिप्रमाणानां भेदात् तारतम्येन ज्ञानजनकत्वस्वभाव्यादित्यर्थः । ननु प्रत्यक्षस्य सर्वप्रमाणोपजीव्यत्वेन प्राधान्यात् तद्वद्भूगुणस्य त्वसादीति वक्तव्यं । यदितन्मुखं ज्ञानशब्दयोरित्युक्तरीत्या कारणेषु शब्दस्य प्राधान्यात् तदादित्वेन ग्रहणं गृहीत्स्व तद्वद्भूगुणस्य त्वसादीति वक्तव्यं । यदितन्मुखं ज्ञानशब्दयोरित्युक्तरीत्या कारणेषु शब्दस्य प्राधान्यात् तदादित्वेन ग्रहणं प्राधान्यं दर्शयति ॥ अतीति ॥ अतीति ॥ वर्षापेक्षया वासराणां बहुत्वादिति भावः ॥ अनायकशब्दार्थे यदृश्यानां कथपरिहरति ॥ न चेत्येति ॥ वर्षापेक्षया वासराणां बहुत्वादिति भावः ॥ अन्यप्रापीति ॥ घटकृपादीनां जलपूर्णत्वे विशेषदर्शनादिति भावः । न नूक्तमत्र मिथ्योपासनमसंग इति तत्राह ॥ अन्यनिषेधादिति ॥ एतावदेव नाधिकमित्यपि निषेधादिति भावः ॥ ३८ ॥ अविंबोपासनस्येति ॥ विंबातिरित्युक्तं तदर्थोपासनस्येत्यर्थः ॥ तापनीयेति ॥ तस्यान्यरूपोपास्तिप्रतिपादकत्वादिति भावः ॥ अन्यथेति ॥ अविंबोपासनस्य मोक्षसाधनत्वं नास्तीत्येतद्व्याहन्येत्ये

त्यर्थः ॥ मुमुक्षुत्वादिति ॥ तथाचमक्षितरफलेविरक्तस्यफलांतरापेक्षयातत्करणमितिभावः ॥ विघ्नायेति ॥
अर्बिबोपासनंभवतीतिशेषः ॥ ॐ विकल्पोविशिष्टफलत्वात् ॐ ॥ अर्बिबोपासनस्यविकल्पोविविध-
कलोऽनियमइतियावत् कुतःविशिष्टफलत्वात् विलक्षणफलकत्वादित्यर्थः ॥ उक्तदोषद्वयेति ॥ उक्तहे-
तुद्वयेनक्रमेणविघ्नकारित्वमुक्ष्वनपेक्षितत्वयोर्निरासादितिभावः । नृसिंहादितोन्यदितिभ्रमंनिवारयति ॥ नृसिं-
हादिकमिति ॥ तथाचयोग्योपासनादन्यनृसिंहादिकमित्यन्वयइतिभावः ॥ ३९ ॥ अनुपपत्तीति ॥
रागविरागयोर्विरोधादितिभावः ॥ तेनचेति ॥ आचार्यायदत्तधनेत्यर्थः ॥ ॐ काम्यास्तुयथाकामंसमुच्चिये-
रक्षवापूर्वहेत्वभावात् ॐ ॥ काम्याधनादिसाधनेशगुणास्तुयथाकामंवित्तादीछानुसारेणसमुच्चियेरनुपसंहार्याः
मुमुक्षुभिर्नवा कुतः पूर्वहेत्वभावात् मोक्षेच्छातःपूर्वविद्यमानोयोहेतुः वित्तादिकामाख्यःतेषांतदभावादित्यर्थः । ननुकाम्या
ख्यहेत्वभावेपिनृसिंहाद्युपासनस्यफलतरार्थक्रियमाणत्वेनव्यभिचारइत्यतआह ॥ प्रबलेति ॥ दुरितादिप्रतिबंधक
विलक्षणप्रबलेत्वभावादित्यर्थः । नन्वथादेज्ञानहेतुत्वस्यैवकाम्योपासनेप्रबलेहेतुत्वात्कथंप्रबलेहेत्वभावइत्यतआह ॥ न-
हीति ॥ तथाचान्वयव्यतिरेकव्यभिचारान्नतस्यज्ञानहेतुत्वमितिभावः । स्मृतौयस्यस्यतस्यतस्येत्यतच्छब्दसंबन्धप्रतीति
निवारयन् तांथावद्वाच्ये ॥ यस्ययस्येत्यादिना ॥ मुमुक्षूणांनवत्युत्तरवाक्यादुरोधेनामुमुक्षुभिरित्यध्याहारः ॥ ४० ॥
तद्विघ्नाचक्षोःसूर्योऽजायंतत्यादिका ॥ उक्तव्याघातादिति ॥ आनंदादयःप्रधानस्येतिसर्वैश्चतुर्गुणमात्रस्योपास्यत्वो-
क्त्यातद्विरोधादित्यर्थः ॥ चोदनाद्यविशेषादिति ॥ तत्रस्वाध्यायोऽयतव्यइत्यत्राधिकारिविशेषकलकाभावेनवचने
वाधिकारिकत्वाभावस्योक्तत्वादितिभावः ॥ ॐ अंगेषुयथाश्रयभावः ॐ ॥ अंगेषु भगवदवयवेषु सूर्यादीनामाश्र

यभावः आश्रयत्वेयथोक्तं तथोपासनं कार्यमित्यर्थः । ननु चक्षोः सूर्यो अजायतेति श्रुतौ सूर्यादीनां भगवच्चक्षुरादिजन्यत्वेमवोच्यते ननु चक्षुराद्याश्रयत्वं अतः कथं चक्षोः सूर्यो अजायतेत्यादिना परमेश्वराणां श्रयत्वमुक्तमित्यत आह ॥ यत्रेति ॥ ॐ शिष्टेऽत्र ॐ ॥ यस्मिन्निति श्रुतावांगदेवतोपासनं कर्तव्यस्य सिद्धेः विधानाच्च तत्कार्यमित्यर्थः ॥ ॐ समाहाराच्च ॐ ॥ अगैः परावेहीति श्रुतौ तादृशगुणानां समाहारात् उपसंहारफलवचनादेवाधिकारिकत्वं निश्चय इत्यर्थः ॥ मयुर्विद्यायामेवेति ॥ अनौत्रा आदित्यो देवमध्वित्यादिमधुविद्यायां वसूनामेवैकोभूत्वेत्याद्युक्तफलपर्यालोचनाया वस्वादपि पदयोग्यानां तदर्थिनामेव अधिकारित्वकल्पनवदित्यर्थः ॥ ध्यायेदिति ॥ परस्वर्गेष्वंगदेवताध्यायेत्थियस्मान्नेन मुक्तौ देवानां विशिष्टतद्गतां श्रितत्वादयोऽसाधारणगुणा भवन्तीत्यर्थः । नन्वत्र फलविशेषस्यैवाधिकारिविशेषकरकत्वेन विवक्षितत्वात्फलश्रुतेरित्येव मन्त्रभाष्येनैवैकव्यं । तत्कथं समाहाराग्रहणमित्यत आह ॥ अत्रेति ॥ अस्यैव चोपासने रूम्मेति मन्त्रेण यथोप्मेत्यस्योप्मपदोपासतश्चुतिमृचकत्वं नैवेत्यर्थः ॥ ॐ गुणसाधारण्यश्रुतेऽत्र ॐ ॥ भगवद्गुणानां साधारण्यस्यापास्यत्वेन साम्यस्य सर्वगुणानामुपास्यत्वस्येत्युक्तं श्रुतः साधारण्यादित्यत्र श्रवणादित्यर्थः ॥ ४१ ॥ ननु पासनं न कर्तव्यमिति पूर्वपक्षिते कथं नैवेत्यकतव्यतामिति पादकमन्त्रेण सित्यात इत्यत उक्तं ॥ गूढाभिसंधिर्नेति ॥ उत्तमाधिकारिव्यनिरिक्तैरित्यधिकारिविशेषनिर्देशाभावादभिसंधेर्गूढत्वमिति ज्ञातव्यं ॥ ॐ नवान्तस्सहभावश्रुतेः ॐ ॥ अंगाश्रितदेवोपासनं नवाकार्यं कुतः अतस्सहभावश्रुतेः तेन सर्वशास्त्रागतोपासनं न सहभावस्य सहत्वस्य श्रुतेरश्रवणादित्यर्थः । आश्रयमुत्थापयति ॥ अयमभिसंधिरिति ॥ ॐ दर्शनाच्च ॐ ॥ सत्यो ज्ञान इति श्रुतौ देवस्तथोपासनं कार्यनान्यैरित्यस्य दर्शनाच्चैवमित्यर्थः ॥ ४२ ॥ इति श्रीमत्तत्त्वप्रकाशिकावाक्यार्थमंजरीशर्कराश्रीनिवासविरचितायां नृनीयाध्यायस्य नृनीयः पादः ॥

॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ उक्तमिति ॥ विद्यैवतुनिर्धारणादित्यत्रेत्यर्थः ॥ सामर्थ्यमिति ॥ स्वर्गापवर्गाद्यशेष-
रूपार्थसाधनत्वादिरूपमित्यर्थः । तथाचकारणनिरूपणानंतरं कार्यनिरूपणादनंतरं संगतिरिति भावः ॥ निरवधार-
णेति ॥ विद्यैवतुनिर्धारणादित्यत्र ज्ञानस्यैवमुक्तिसाधनत्वोक्तावपि मुक्तिमात्रसाधनत्वस्यानुक्तत्वादिति भावः ॥ न स्या-
दिति ॥ पुरुषैरर्थस्यैव पुरुषार्थत्वादिति भावः ॥ ॐ पुरुषार्थोक्तः शब्दादिति वादरायणः ॐ ॥ पुरुषार्थः पुरुष-
ैरर्थः अपेक्ष्यः सर्वोपि अतः ज्ञानादेव भवति कुतः शब्दात् यं यं लोकमिति श्रुतेरिति वादरायणाचार्यो मन्यत इत्यर्थः
॥ सौभरीति ॥ तेन युगपत्पंचाशद्देहग्रहणेन तावत्संख्याकस्त्रीभिः क्रीडनादिति भावः ॥ कर्दमेति ॥ ॐ शेषत्वा-
त्पुरुषार्थवादो यथान्येष्विव तिति जैमिनिः ॐ ॥ पुरुषार्थवादः ज्ञानादेवाशेषपुरुषार्थो भवतीत्युक्तिः शेषत्वात् ज्ञानस्य क-
र्मोपकारकत्वात् कथं यथान्येषु धनादिषु कर्मोपकारकत्वेन पुरुषार्थवादस्तथेति जैमिनिराचार्यो मन्यत इत्यर्थः ॥ प्राधा-
न्यदर्शनादिति ॥ ज्ञानादेव स्वर्गइति निर्देशबलादिति भावः । ननु धनादेयज्ञादि कर्मजनकत्वेन भवतु तच्छेषत्वं न ज्ञानस्या-
ज्ञानिनामपि यज्ञादिदर्शनेन कर्मणस्तदजन्यत्वादित्यत आह ॥ अत्र ज्ञानस्येति ॥ स्वरूपोपकारकस्यैव फलोपकारकस्या-
पि प्रयाजादेः शेषत्वदर्शनादिति भावः ॥ ॐ आचारदर्शनाच्च ॐ ॥ यज्ञेनेति श्रुतादेवानामाचारस्य कर्मानुष्ठानदर्शनाच्च
ज्ञानस्य कर्मशेषत्वमित्यर्थः ॥ ॐ तच्छुक्तेः ॐ ॥ तस्य कर्मप्रतिज्ञानशेषत्वस्य श्रुतेर्यदेवेति श्रवणात्तस्य तच्छेषत्वमेवेत्यर्थः ॥ ॐ स्व-
मन्वारं भणान् ॐ ॥ कर्मैव देहमिति श्रुताद्देहादेः सर्वस्य कर्मणवसं प्राधान्येन अन्वारं भणानुत्पादं नोक्तेः कर्मण एव प्रा-
धान्यमित्यर्थः ॥ सिद्धमिति ॥ तेन कर्मणो ज्ञानशेषतया पुरुषार्थैर्हेतुत्वांगिकारादिति भावः ॥ फलाभावादिति ॥
तथाच न तत्र त्रिशयाधायकत्वमिति भावः ॥ ॐ तद्वर्तोषिधानात् ॐ ॥ ज्ञानी चेति श्रुतौ तद्वतः ज्ञानवतः कर्मविधाना-

बलीलात्वमित्यर्थः ॥ ॐ नियमाच्च ॐ ॥ कुर्वन्नेवेति श्रुतौ ज्ञानिनोपि कर्मणो नियमात् नियमकथनात् अकरणे प्रत्यवाय
 प्रापेरिति यावत् न लीलायात्रत्वमित्यर्थः ॥ नालिप्यत इति नास्तीति ॥ लिप्यत एवेत्यर्थः । इदं न चिकेत संप्रतियमवा
 क्यं न चैवं तदधिगम उत्तरपूर्वार्थयो रश्लेषविनाशो इति ज्ञानिनः कर्माश्लेषस्य वक्ष्यमाणत्वात् द्विरोध इति वाच्यं । भिन्नविषय-
 त्वात् अत्र नर इति मनुष्याद्युक्तः वक्ष्यति चेत् तत्स्पष्टं चतुर्धाधिकरणे ॥ ॐ अधिकोपदेशात् सुबादरायणस्यैवं तद-
 र्शनात् ॐ ॥ बादरायणस्य मतमेवं प्राधान्येन ज्ञानस्य गुरुपार्थहेतुत्वं न चैवमाचारादिर्वैयर्थ्यं कुतः अधिकोपदेशात् ज्ञा
 नाजिते फलेऽधिकस्य कर्माधीनातिशयस्य यथायेति श्रुतत्वात् युधिष्ठिरादर्देशनात् तादृशातिशयोपलभाच्चेत्यर्थः ॥ किं
 न स्यादिति ॥ फलोपकारोपेक्षया स्वरूपोपकारस्य नायस्त्वादिति भावः ॥ ॐ तुल्यं तु दर्शनं ॐ ॥ कर्मकृतावकृता-
 च ज्ञानिनां दर्शनं स्मरं च तुल्यं समेत्यर्थः ॥ ज्ञाने विशेषस्यादिति ॥ न चास्ति ज्ञाने विशेष इति भावः । कुतो नास्तीत्यत
 आह ॥ एतच्चेति ॥ कामकारेणैक इत्यत्रेत्यर्थः ॥ प्रामाण्येति ॥ मुनिमतस्य तद्विरोधादिति भावः ॥ अनेनेति ॥
 भगवन्मतमुनिमतयोरविरोधप्रतिपादकस्मृतिविरोधनेत्यर्थः । मोक्षहेतुत्वे वैचित्र्याभावादाह ॥ विषयांतर इति ॥
 ॥ अतः कथमिति ॥ आकाशेनागमधेस्रवन्मुनिमतानां विलक्षणे व्यासमते प्रवेशायोगादिति भावः ॥ निखिलमिति ॥
 तथा च नोक्तमतविशेषेऽन्यमतप्रवेश उच्यते । किंतु बुद्धिस्थे सायान्यमत एवेति भावः । नन्वाकाशस्य दर्शनाभावात् कथमनंता-
 कास्रवत्पश्यन्नित्युक्तमित्यत आह ॥ आनंतमकाशाच्चदिति ॥ व्यत्यासः व्यतिरेकः प्रसिद्धोन्वयः अभूतो यथा गगनं
 गगनाकारमित्यादि ॥ तदन्यविषयमिति ॥ कर्मसाध्यै सर्वत्र दृष्टफलं ज्ञानस्य विशेषत्वमिति मतं । अदृष्टमेवेत्युक्तमुनिमते हि
 दृष्टेर्ज्ञानस्योपयोगो नास्त्येव दृष्टफलमात्रे ज्ञानस्य कर्मशेषतया उपयोगोऽस्तीत्यभिमतं । स्वर्गादयः कर्मणैवेत्युक्तमुनिमते तु स्व-

गौदेनश्चरफलज्ञानस्योपयोगोनास्त्येवत्यभिमतं । अत्राद्ये मनुष्योत्तमविषये उत्तरद्वयतु मध्यमाधममनुष्यविषये । यथोक्तसुधायां । मानुषाअप्युत्तममध्यमाधमभेदभिन्नायायोग्यविचित्रमतविषयाभवंत्येवेति अतएवभिन्नविषयत्वादेवगतिरेकेति अधिकोपदेशादित्यनेनेत्यर्थः ॥ प्रतिबंधकृति ॥ तैरपिकमकृत्वप्रतिबंधकस्यनिरसनयित्वादिति भावः ॥ १ ॥ सर्वेषुविशेषत्रयक्रमोपादयति ॥ तत्रेत्यादिना ॥ पुरुषार्थत्वात्पुरुषैर्यत्वात् एवंचएवमपि ननुभाष्येलाघवायाधिकारइतिवक्तव्ये अधिकारितेति किमर्थमुक्तमित्यतआह ॥ वक्ष्यमाणेति ॥ ३० असार्वत्रिकी३० ॥ ज्ञानाधिकारिता असार्वत्रिकीनसर्वजननेष्ट्यर्थः ॥ ३० विभागःशतवत् ३० ॥ ज्ञानाधिकारःकेषांचिदस्तिकेषांचि-
क्षास्तीतिविभागः व्यवस्थाशतवत् यथाञ्चधिकशतदेवानांसोपपादाधिकारोनान्येषामितिव्यवस्थातथेत्यर्थः ॥ ३० अध्य-
यनमात्रवतः ३० ॥ मात्रशब्दःकात्स्न्ये कात्स्न्येऽध्ययनत्रतोधिकारितेत्यर्थः ॥ अर्धसिद्धमिति ॥ तत्रसतोमतइत्ये-
वोक्तं नतुवेदोक्तब्रह्मज्ञानार्थमध्ययनकर्तव्यमिति विधिरस्तीतिभावः ॥ २ ॥ संपूर्णस्य उत्तमस्य अवचस्यनीचस्येत्यर्थः
॥ ३० नाविशेषात् ३० ॥ अविशेषाद्विशेषतारतम्यंविनाज्ञानाधिकारितान कुतः अविशेषात् ज्ञानस्याप्यविशेषप्रसंगा-
दित्यर्थः ॥ ३ ॥ तुल्यंतिवति ॥ तत्रकर्मकरणाकरणयोज्ञानस्यतुल्यत्वोक्तिरित्यर्थः । आद्यब्राह्मणशब्दार्थोब्रह्मप्राप्ति-
योग्यइति षोडशमित्यस्यागमजन्यज्ञानमिति निर्विद्येत्यस्यलब्धेति विद्वल्लाभइतिधातोः बाल्यमित्यस्ययुक्ति-
जज्ञानमिति तिष्ठसेदित्यायादयेदिति मुनिरित्यस्य ध्यानीभवतीति अमौनशब्दार्थः अपरोक्षज्ञानमिति ब्राह्मण-
शब्दार्थोजीवन्मुक्तइति ईदृशः विशिष्टः तदेववदनक्ति ॥ नहीत्यादिना ॥ मोक्षश्चज्ञानिनानिश्चितएवेतिभावः ।
ननुनमोक्षातिरिक्ताविशायितफलार्थसत्प्रवृत्तिः किंतुमोक्षार्थमेव सत्प्रवृत्त्यभावज्ञानेनमोक्षस्यैवाजननादित्यतआह ॥ न-

च्यसमुच्चयेति ॥ विधैवतुनिर्धारणादित्यत्रसमुच्चयवादस्यदूषितत्वादितिभावः ॥ नार्पिति ॥ तथात्वेऽनियमःसर्वेषा-
 मित्युक्तज्ञानिनांक्षानियमविरोध इतिभावः ॥ आद्याधिकरणोक्तमिति ॥ ज्ञानस्यसर्वपुरुषार्थसाधनत्वख्यमाहा-
 त्म्यमित्यर्थः ॥ ॐ स्तुनयेनुमनिर्या ॐ ॥ सन्नाह्नगइतिश्रुत्युक्तयेष्टाचरणंस्तुतयेज्ञानिस्तुत्यर्थं अनुमतिरनुज्ञामात्रं
 वा नविधिरित्यर्थः उत्तरमाह ॥ नयेति ॥ ॐ कामकारेणचैक ॐ ॥ ज्ञानिनःकामकारेणयथेष्टाचारेणापिमोक्षमेकं
 शास्त्रिनःकामकारादित्येवंतीत्यर्थः ॥ ॐ उपमदच्च ॐ ॥ ज्ञानेनकिंचिदुक्तस्यप्राग्बन्धकर्मणउपमदंफलहस्तंचैकपठ-
 तीत्यर्थः ॥ नवैजनहनि ॥ हेअंग सुदुंदरेव्यपरोक्षज्ञानीजनोऽन्यवदज्ञानियत् संसृतिप्रारब्धकर्मफलरूपांजातुकदाचि-
 त्कथंचनकेनापिमकारेणनान्नजेदित्यर्थः । ननुश्रवणादेरेवापरोक्षज्ञानसाधनत्वेनकथमुच्चार्याभिपस्येदित्युक्तमात्राह ॥ अव-
 पाद्युपलक्षणाधिति ॥ ननुव्याहृदिशेदेवादिसर्वापरोक्षज्ञानिनांप्राग्बन्धस्योपमदोस्त्येवतत्कथमंतरिममित्येवोक्तिरित्यत-
 आह ॥ अंतरिरिति ॥ हृदयस्यतिशेषोक्तिः ॥ ॐ ऊर्ध्वरेतःसुचशब्देहि ॐ ॥ शब्देयइममितिश्रुतौ ऊर्ध्वरेतस्सुवै-
 राग्यादिगुणवत्स्वेवज्ञानोपदेशोहिहयस्माद्विहितस्तस्मात्कामचारेणनज्ञानप्रामित्तिरित्यर्थः । ननुयइममितिश्रुतावध्यात्कामचा-
 रणांश्रवणादिपरोक्षज्ञानाधिकाराभावोऽलभ्यते । तत्कथमपरोक्षज्ञाने तेषामधिकाराभावप्रतिपादनायेयंश्रुतिरुक्तेत्यत-
 आह ॥ अपरोक्षज्ञानस्येति ॥ श्रवणादिरूपपरोक्षज्ञानंतेषामधिकाराभवेद्युतरांतज्जन्यापरोक्षज्ञानेधिकारो-
 नास्तीतिभावः ॥ ॐ परामर्शजैमिनिरचोदनाचापवदितिहि ॐ ॥ केनस्यादितिश्रुतिः प्रातरुन्ध्यायेत्यादिश्रुत्यु-
 क्तसदाचारस्यपरामर्शकृत्वातत्रसेष्टयावतनंप्रतिपादयति नत्वसदाचारविषया कुतःहिहयस्मादचोदनानिषिद्धकार्यामिति वि-
 धिर्नास्ति प्रत्युतबाह्यणोनहंतव्यश्रुतिरपवदतिनिषेधतीत्यर्थः । पूर्वपक्षयुक्तमर्थचिराकरोति ॥ नायमिति ॥ स्तुतयइत्ये-

नोक्तिनिराकरोति ॥ नाप्ययमिति ॥ ॐ अनुष्ठेयबादरायणः साम्यश्रुते. ॐ ॥ बादरायणोऽनुष्ठेयमवश्यकर्तव्यमे-
व नियमेन कर्तव्यमित्यनुष्ठेयज्ञानं कामचारश्रुत्यैमन्यते कुतः साम्यश्रुतेः केनापि प्रकारेण नृत्तावपीदृक्ष एवेति सामान्योक्तिरित्यर्थः ।
अत्र केन स्यादिति श्रुतावयवो गइति विहितस्यैव नियमेन कर्तव्यत्वादिति भावः । ब्राह्मणोऽनहंतव्य इत्येतदज्ञानमात्रविषयं के-
न स्यादित्यत आह ॥ अयंचेति ॥ यथेष्टाचारविधिर्न भवतीति पूर्वपक्षश्रुतिनिषेधः नापि संभवस्येति जैमिनि-
मतनिषेध इति ज्ञेयं ॥ प्राप्तिस्तद्भावादिनि ॥ केन स्यादिति वाक्यस्य अनुष्ठेयानामध्ये केषांचित्करणकेषांचित्करणमित्यर्थत्वेन
विहितेषु किंचित्करणनिमित्तकसाम्यसंभवस्य प्राप्तिसिद्धावाप्तेनेदृश एवेति साम्याभ्यां क्तिः प्राप्तासंभवनित्वत्वेन सम्यक् संबध्य
तइत्यर्थः ॥ सर्वाचरणेति ॥ केन स्यादिति वाक्यस्य कामतः श्रुत्युक्तसर्वचरणार्थत्वे तु सर्वचरणस्य च साम्यसंभावकत्वेन तेनेदृ-
शा एवेति वाक्येन यदिसर्वकुर्व्यात्तर्हि समइति साम्यसंभवमात्रज्ञापनं कृतस्य इति त्वर्थः । पक्षद्वयेऽपि साम्याभ्यां क्तेः सप्रयोजनत्वात्को-
विशेष उक्तपक्षपरिग्रह इत्यत आह ॥ संभवेति ॥ अर्थद्वयमिति ॥ सर्वसदाचारस्थेच्छया कर्तव्यत्वाविधिरूपसदमदाचारानु-
ज्ञामात्ररूपचैत्यपक्षद्वयमित्यर्थः ॥ ॐ विधिर्वाधारणवत् ॐ ॥ केन स्यादिति ज्ञानिनः कामचारविधिवास्तुतस्तद्भावाप्ये-
वं स्यादित्यत उक्तं ॥ धारणवदिति ॥ यथा वेदधारणत्रैवर्णिकानामेव विहितं तथा कामचारो ज्ञानिनामेव विहित इत्यर्थः ॥ यथे-
ष्टाचारविधिरिति ॥ तेन सदाचारविधिर्मज्जमिति मतभेद इति भावः । इत्यन्वयः इति वक्ष्यमाणेनान्वयः भाव्ये विधिर्वाना-
न्येषामिति वति पक्षद्वय उक्तरिति प्रतीतिनिरासायाह ॥ उक्तस्यैवेति ॥ विधिवन्त्येनोक्तस्यैव यथादेवत्यादिना विवृत्त
त्वादित्यर्थः । स्मृतौ ब्रह्मण इत्येवोक्तत्वात् कार्यभाष्ये ज्ञानिनामित्युक्तिरित्यत आह ॥ अत्रेति ॥ कुत इत्यत आह ॥ वि-
षयभागस्येति ॥ यद्येतत्स्मृत्यनुसारेणैतत्स्मृचंचतुषु विषयमिति निर्णयते । तर्हि पारिप्लवार्था इति शंकायाः एतद्विषय-

लासंभवेनविशेषितत्वादितितत्सत्त्वात्तन्मन्त्रांशेनब्रह्मवस्त्रेच्छानियतइतिविषयविभागकथनव्यर्थस्यादितिभावः । चोदनाय
 तइतिशेषइति यथेष्टं कुर्विति विष्णुविहितकर्मकरणस्याधर्मत्वशंकाविषयत्वादितिभावः ॥ ॐ स्तुतिमात्रमुपादाना
 दितिचेन्नापूर्वत्वात् ॐ ॥ केनस्यादितिस्तुतिमात्रंनविधिः कुतःज्ञानिभिरपिसंध्यामुपासीतेत्यादिसामान्यविधि-
 रूपादानात्स्वीकारइतिचेन्न तथात्वेतेषांसर्वविध्यतिदूस्त्रेण प्रकारेणस्तुत्यत्वप्रसंगात् नचैतद्युक्तं तेषामपूर्वत्वात् अः
 विष्णुःपूर्वःप्रकोपेयषांतेअपूर्वाःतेषांभावस्तत्संतस्माद्भगवदधीनत्वादित्यर्थः ॥ ॐ भावशब्दाच्च ॐ ॥ विधिर्भावेप्र
 जापतेरितिश्रुतौइच्छापरपर्यायभावशब्दप्रयोगाच्च केनस्यादितिस्त्रेच्छाचारविधिरित्यर्थः ॥ अर्थसिद्धत्वादिति ॥
 सामान्यविध्यविषयस्यापूर्वत्वादित्यनेनार्थसिद्धत्वादित्यर्थः ॥ ॐ पारिहृवार्थाइतिचेन्नविशेषितत्वात् ॐ ॥ उ
 क्तरीत्यार्थत्रयवलेकेनस्यादिश्रुत्यादिश्रुतयःपारिहृवार्थाः अव्यवस्थितार्थाःस्युरितिचेन्न विशेषितत्वात्ज्ञानिनानेकप्रकारा
 दित्यर्थः ॥ वस्तुनीति ॥ केनस्यादितिवाक्यार्थेनानारूपत्वासंभवादित्यर्थः ॥ ॐ तथाचैकवाक्योपबन्धात् ॐ ॥
 तथाचज्ञानिनांचैविध्येसतिविधिवाक्यानांस्वेच्छादृष्टिवाक्यानांचैकवाक्यतयाविरुद्धार्थप्रतिपादकतयोपबन्धात्केनस्यादित्य-
 स्याप्यविरुद्धार्थत्रयवत्वमित्यर्थः ॥ उक्तमिति ॥ अपूर्वत्वादित्यनेनभगवदधीनत्वेनसर्वविध्यतिदूस्त्रत्वाभावकथनमित्यर्थः
 ॥ प्रायस्तेषामिति ॥ तथाचनेतेषांविध्यभावप्राप्तिरितिभावः ॥ अनुज्ञामात्रत्वाच्चेति ॥ तथाचविधिविषयत्वा-
 भावेपिस्तुतिमात्रविषयत्वाभावेनपरब्रह्मसाम्याभावादपूर्वत्वादित्युक्तंयुक्तमितिभावः ॥ श्रुतिबलेनेति ॥ केनस्यादिति
 श्रुतिबलेनयःसदसत्प्रवृत्त्योरविशेषःशंकितःसपरिहृतइत्यर्थः । परिहृतंकारमकारेत्यादिसूत्रत्रयेण ॥ ॐ अतएवचाग्नी-
 धनाद्यनपेक्षा ॐ ॥ ज्ञानस्यमोक्षजनने अग्नेरिंधनंदीपनयस्मिन्नग्नीधनमग्निहोत्रंतदाद्याश्रमपेक्षानास्तीतिकुतः अतए

व कामचाराइति श्रुतौ कामचारेऽपि मोक्षस्य नैयत्यस्योक्तत्वादेवेत्यर्थः ॥ कामचारणामिति ॥ सत्कुर्वतामसत्कुर्वतां चेत्यर्थः ॥ असत्प्रवृत्तारिति ॥ तथा चासच्चरणमेव कामचरणं न तु सदकरणमपीति भावः ॥ ॐ सर्वोपेता च यज्ञादिश्रुतेरश्ववत् ॐ ॥ सर्वापेक्षा सर्वसत्कर्मपेक्षा च ज्ञानोत्पत्त्यर्थमेव न मोक्षे कुतः यज्ञादिश्रुतेः यज्ञेनेत्यादिना यज्ञादेशे न साधनत्वश्रवणात् तर्ह्युभयसाधनत्वमस्त्वित्यत उक्तं अश्ववदिति यथा गमनसाधनाश्वस्य गमनहेतुत्वमित्यर्थः । विविदिषति जानति ॥ ॐ शमदमाद्युपेतः स्यात्तथापि तु तद्विधेस्तदंगतया तेषामवस्थानुष्ठेयत्वात् ॐ ॥ तथापि ज्ञानस्यैव मोक्षहेतुत्वेऽपि ज्ञानी शमादिसद्व्युपेतः स्यात्कुतः तद्विधेः तस्य शमदमाद्युपेतत्वस्य आचार्यादिति श्रुतौ विधेर्विहितत्वात् किमर्थं विधिरित्यत उक्तं । तदित्यादि तदंगतया ज्ञानांगतया तेषां शमादीनामवस्थानुष्ठेयत्वादित्यर्थः ॥ ॐ सर्वान्नानुमितिश्च प्राणान्त्ययेन दर्शनात् ॐ ॥ यदि ह वैति श्रुत्युक्तसर्वान्नानुमितिर्निषिद्धा भोजनानुज्ञा प्राणान्त्ययेन प्राणापगमकालविषयेन कुतः तदर्शनात् तस्योक्तार्थस्य न वा अर्जीविष्यमित्युत्तरवाक्यदर्शनादित्यर्थः । तदेव न क्ति ॥ यदीति ॥ किं तल्लिङ्गदर्शनमित्यतः उपस्तिर्हि चाक्रायण इभ्यग्राभे प्रद्रावणकउवाससेहभ्यं कुल्माषान्खादंतं बिभिक्षेत्तद्वाचनैतो न्ये विधेते यच्च येम इम उपनिहिताः तदइति एतेषामेदेहीति चावाच तानस्मै प्रददाह तानुपानमुच्छिष्टवैषपीतं स्यादिति होवाच नस्विदतेषु च्छिष्टा इतीति पूर्वभागेन संगत्यर्थं हेतुत्याद्यर्थता वदनुबदन्नजीविष्यमिति श्रुतिव्याचष्टे । चाक्रायणेनेत्यादिना चक्रायणस्यापत्यं पुमान्वाक्रायणः उपस्तिर्नामतः इभ्योगजपालकः कुल्माषाः कुत्सितमाषाः ॥ अवाधाच्च ॐ ॥ निषिद्धाकरणे वा धकाभावाच्च न तत्कार्यमित्यर्थः । असिद्धत्वात् प्रमाणसद्भावस्य ॥ ॐ अपि स्मर्यते ॐ ॥ सद्धर्मात्यागोऽतीतानागतज्ञानीति स्मर्यतेपीति भावः ॥ ॐ शब्दश्चानैकामचारे ॐ ॥ अकामचारे कामतश्चरणकरणशब्दः न कामचरतिचरे

दिति श्रुतिश्चास्तीत्यर्थः । चरति गतिरिति भक्षणस्य पृथगुक्तेरिति भावः । पूर्णफलार्थं कर्तव्यमित्यत आह ॥ द्वास्कारणे
 ति ॥ ॐ विहितत्वाच्चाश्रमकर्मापि ॐ ॥ न केवलं निषिद्धं न कार्यं किंतु आश्रमाद्युचितकर्मचकार्यं कुतः कुर्यात्क
 मिति श्रुतौ विहितत्वादित्यर्थः ॥ समुच्चयवादेति ॥ मोक्षस्य ज्ञानकर्माभ्यसाध्यत्ववादेत्यर्थः ॥ ॐ सहकारित्वेन
 च ॐ ॥ मोक्षहेतुज्ञानस्य सहकारित्वेन विहितकर्मतु कार्यामित्यर्थः । श्रुतिव्याचष्टे ॥ यद्यपीति ॥ ४ ॥ ॐ सर्वथा
 पितुत एवोभयलिङ्गात् ॐ ॥ सर्वथाप्यनेकप्रयत्नकरणेपित एव योग्या एव ज्ञानमाप्नुवंति न त्वयोग्याः कुतः उभय
 लिङ्गात् योग्या योग्ययोरिन्द्रविरोचनयोर्ज्ञानप्राप्त्यप्राप्तिरूपोभयलिङ्गदर्शनादित्यर्थः । श्रुतेरेवोपदेशत्वेन कथं श्रुत्योपदेश-
 साम्येपीत्युक्तमित्यत आह ॥ श्रुतिरूपेणेति ॥ तुल्यदार्थमाह ॥ प्रत्युतेति ॥ उभयं क्रमेणोपपादयति ॥ आत्म
 त्यादिना ॥ पाडाभावइति ॥ नेछाभावमात्रमिति भावः । अन्वेष्टितव्यजिज्ञासितव्यइत्यनयोः पौनरुक्त्यवधारणायाह
 ॥ नहीति ॥ ॐ अनाभिभवं च दर्शयति ॐ ॥ स्वभावस्यानभिभवं तिरस्काराभावं देवीमेवेति श्रुतिदर्शयतीत्यर्थः
 अतिदार्ढ्येन तदुभयस्वभावस्य ॥ कर्तुं शक्यत्वादिति ॥ अमिश्रत्वेनादृढत्वादिति भावः ॥ ॐ अंतराचापितुत दृ
 ष्टः ॐ ॥ मध्यममानुषाणां सम्यगसम्यक्ज्ञानयोरंतरामध्यमिश्रज्ञान एवावस्थितिः । नतु तत्स्वभावस्याभिभवः कुतः
 तददृष्टः तदितितंत्रं तेषां तत्रमिश्रज्ञाने तस्य दाढ्यस्य तु विशेषेण दृष्टत्वादित्यर्थः ॥ तत्स्वभावत्वइति ॥ ज्ञानादि
 स्वभावत्वइत्यर्थः ॥ ॐ अपि स्मर्यते ॐ ॥ असुरा इति स्मृत्या तादृक्स्वभावत्वतदनुगुणफलमिति द्वयं स्मर्यत इत्यर्थः ।
 स्वभावस्य पृथकारणत्वप्रतीतिनिरासायाह ॥ स्वभावेनेति ॥ तस्य ज्ञानकर्मादिसामग्रीसंपादकत्वेनैव कार्यजनकत्वादि
 ति भावः ॥ ज्ञानादेर्देवत्ववादि कंचेति ॥ देवत्वं सात्विकत्वं मिश्रत्वं राजसत्वं आसुरत्वं तामसत्वं तच्च सर्वभुतेषु

नैकं भावमव्ययमीक्षते । अविभक्तं विभक्तेषु तज्ज्ञानं विविधसाविकं । पृथक्त्वेन तु यज्ज्ञानं नानाभावा न्यथ विधान् । वे-
त्तिसर्वेषु भूतेषु तज्ज्ञानं विविधराजसं । यत्तु कृत्स्नवदेकस्मिन्कार्ये सक्तमहेतुकं । अतत्त्वार्थवदल्पचत्तामसमुदात्तदत्तमिति-
गीतावचने ज्ञातव्यमित्यर्थः ॥ ॐ विशोषानुग्रहं च ॐ ॥ देवेष्वीशस्य विशेषानुग्रहं च शृण्वे वीर इति श्रुतिर्दक्षयतीत्यर्थः ।
ननु देवानां सम्यग्ज्ञानतत्फलयोगेन प्रतीपादनीयत्वात् तेषु हरेर्विशेषानुग्रहसमर्थनं कोपयुक्तमित्यत आह ॥ ज्ञानादी-
नि ॥ अध्यवसायेति ॥ आरब्धेत्यर्थः । अयं वीरशब्दार्थः उग्रमुग्रमिति विष्णुः सर्वानुग्रानिति फलतो-
क्तिर्देत्यानि अतीत्युपसर्गार्थोति क्रम्येति अतिक्रामइत्येत्यर्थः । संसारमिति योग्यतया संबधः स्वपदमिति
शेषोक्तिः वेदादिष्वित्यस्य योग्यतया लाभः ॥ मानुषप्रजा इति ॥ मुक्तियोग्यतमो योग्यवर्गयोः फलस्योक्तत्वा-
द्विशेषइत्यनेन मनुष्या एव विवक्षिता इति भावः ॥ ॐ अतस्त्विदं तदुपाययोग्यं लिंगाच्च ॐ ॥ अतो देवसमुदायादितर-
सुरजतं ज्यायः अतिबहुलं कुतः लिंगात् तस्मादिति जनसमुदायप्रवेशनिषेधान्यथानुपपत्तिलिंगात् च शब्दात्कनीया-
इत्यतिश्रुतेश्चेत्यर्थः । जनता जनसमुदायः असुराणां बहुलत्व एव जनसमुदायेतेषामपि सत्त्वेन तत्संगदाषाभावाय तत्त्व-
ज्ञाननिषेध उपपद्यते नान्यथेति भावः ॥ ततस्तयोरिति ॥ अनेन तयोरिति निर्धारणार्थकषष्ठीद्वित्रचना तात्तात्सिद्धि-
रित्युक्तं भवति ॥ ॐ तद्भूतस्य तु तद्भावो जैमिनेरपि नियमात्तद्रूपाभावेभ्यः ॐ ॥ तद्भूतस्य तु देवादित्वमा-
तस्यैव देवादिभावो जैमिनेरपिसित्यः कुतः नियमात्तद्रूपाभावेभ्यः नासुरादिवीमिति नियमश्रुतिः नासुराणां दि-
वंरूपमित्यतद्रूपत्वं श्रुतेरभावस्याभूतः उपलक्षणमेतत् भावस्य भूते भूतिरिति देवाभूतिरसुरा इति श्रुतेरित्यर्थः ॥ पु-
रुषार्थाधिकरणेति ॥ तत्र ज्ञानस्यैव सर्वपुरुषार्थसाधनत्वमिति व्यासमतं देवायक्षया ज्ञानपूर्वकमण एव स्वर्गादिहेतुत्व

मिति जैमिनिमतं मनुष्यापेक्षयति विकल्पस्तथात्रनेत्यर्थः । भवनस्य सर्वसाधारणत्वादाह ॥ भूतिमंत इति ॥ सुप्ते-
षु स्थित इति ॥ देवानामपि सर्वेषां प्रधानेष्वपि मारुतः । स्थित्वा भूतेषु विष्णुं तद्भूरित्येवं संसृतीति वचनादिति भावः
॥ एतावन्तेति ॥ शोपेन देवानामसुरादिजन्मप्राप्तिरित्येतावन्तेत्यर्थः ॥ हेतुन इति ॥ जपाकुमुमसन्नियानाद्यथास्तु
टिकरक्तत्वमौपाधिकमेव प्रतीयते तथा दैत्यत्वमपि तेषु शापनिमित्तं प्रतीयत इत्यर्थः ॥ ५ ॥ अतीताधिकरणेति ॥ ज्ञान-
स्य योग्यैरेव प्राप्यत्वमित्यत्र साधकत्वेनोक्तश्रुतिस्मृत्यादीत्यर्थः । ननु निःस्वभावस्य वस्तुनो भावाद्यस्त्वभावत्वेनायास्यति-
तदेव देवत्वादिति ब्रूम इत्यत आह ॥ यत्धीति ॥ अनाज्ञानमपीति ॥ अपरोक्षज्ञानस्य देवतापदहेतुत्वात्तदप्राप्तौ त-
त्प्राप्तेरवायोगादिति भावः ॥ ॐ नचाधिकारिकमपि पतनानुमानात्तदयोगात् ॐ ॥ आधिकारिकं ब्रह्मादिप-
दमपि ज्ञानिभिर्नोकांक्ष्यं किं न्वीश्वरपदं कुतः तदयोगात् तदाकांक्षाया अयोगात् कुतः पतनानुमानात् अयोग्यवृक्षारोहप्र-
यत्नयुक्तदृष्टानेन तत्पदारोहप्रयत्नवतामपि पतनानुमानादित्यर्थः । ननु ब्रह्मादिपदकांक्षावतितद्विषयकप्रयत्नाभावादसि-
द्धिरित्यत आह ॥ इच्छाया अपीति ॥ अत्र प्रयत्नशब्देन प्रवृत्तिर्विवक्षिता प्रवृत्तिविशेषत्वांगीकारादित्यर्थः ।
यथोक्तं सुधायां । तत्र संधानगोचरे छाप्रयत्नौ प्रवृत्तिरित्युच्यत इति देवतापदमपि सायुज्यादिमोक्षविशेषसाधनमिति ननु-
द्रोपद्रवः । तथा च योग्यारोहप्रवृत्तिमत्त्वादिति हेत्वर्थोऽध्येयः । स्वधर्मनिष्ठ इत्यादिवाक्यगतिमाह ॥ प्रयत्नस्येति ॥
उत्थितेः पुरुषधर्मत्वादाह ॥ यत्र पतितस्येति ॥ इच्छामात्ररूपस्येति ॥ उक्तप्रवृत्तिद्वये इच्छारूपप्रवृत्तिरित्यर्थः ।
मायाभिरित्यस्यार्थः कुविद्याभिरिति उच्छब्दार्थः उत्तमत्वमिति सिद्धमस्येत्यस्यार्थः प्राप्नुमिच्छत इति मृगतावतिधा-
तोरिति भावः अवेत्यस्यार्थोऽधेतमसीति ॥ ॐ उपपूर्वमपीत्येके भावशामनवत्सदुक्तं ॐ ॥ देवानामुपसमीपेवर्त-

मानानांगंधवार्दीनांपदमुपशब्देऽक्ततत्त्ववृत्तप्रभृत्यापिनाकांक्ष्यकिमुदेवपदं कथंभावशमममत् भावेचित्तैचेष्टायांचशमनात् भावशमनाऋषयः तत्पदवन्नाकांक्ष्यकिमुदेवपदमित्येकमाहुः कुतः तद्वयनाकांक्ष्यमित्येतद्यथार्थानित्येतद्धृतावुक्त्यतइत्यर्थः । आर्षान्ऋषिसंबंधभूतान्तत्पदाकांक्षानिषेधस्यैवप्रकृतत्वादितिभावः । ननुगंधवार्दिपदस्यानाकांक्ष्यत्वतत्समऋषिपदकथं दृष्टांतः तत्रनाकांक्ष्यत्वनिश्चयमुनिपदेपितदनिश्चयादित्यतआह ॥ मुनिपदस्येति ॥ एकस्मिन्नेवेति ॥ गंधवार्दिपद इत्यर्थः ॥ अन्यतरस्येति ॥ गंधवार्दिपदस्याकांक्ष्यत्वानाकांक्ष्यत्वयोरन्यतरस्येत्यर्थः ॥ वस्तुविकल्पेति ॥ एकस्मिन्नेवगंधवर्षदे आकांक्षयानाकांक्ष्यत्वस्वरूपविरुद्धमासंभवादित्यर्थः ॥ ॐ बहिस्तू भयथापिस्मृतेराचाराच्च ॐ ॥ देवादिपदेभ्योबहिर्बहिर्भूतज्ञानादौतुविशेषोस्ति सकः उभयथापिआकांक्षायामनाकांक्ष्यांचनपतनं कुतः देवऋषीति स्मृतेः आचारात् नानात्वमेवकामानामित्यविरुद्धकामेनाचारप्रतिपादकवाक्याच्चेत्यर्थः । ननुविज्ञानभक्त्यादिकमप्यतीतवत्साधनंकामबहिष्कृतंचेन्नसाधनंस्यादित्यादिनाज्ञानभक्त्यादेरवश्यमाकांक्ष्यत्वविधानात्कथमनाकांक्ष्यांचनपतनमित्यतआह ॥ आकांक्षायामिति ॥ अनियमेति ॥ अनाकांक्ष्यमेवेतिनियमाभावसूचनमित्यर्थः । विहायकामान्यः सर्वान्पुमांश्चरतीतिगीतावचनं । तादृशशयसवर्थाकामरहितस्य ॥ ६ ॥ अस्वामिनः प्रयोजनस्यप्रयोजकत्वंप्रकृत्यं ॥ ॐ स्वामिनः फलश्रुतेरित्यात्रेयः ॐ ॥ स्वामिनांदिवानामेवज्ञानफलं नप्रजानां कुतः स्वामीहिफलमश्नुतइति स्वामिनः प्रेरकस्यैवफलश्रवणादित्यात्रेयाचार्योभिन्यतइत्यर्थः ॥ वेतनादीति ॥ अस्वामिनोभृत्यादेर्दृश्यतइत्यर्थः । दीयमानत्वात् देवैः प्रजानां देवाएवतदाचरंतिदेवाएवतद्विज्ञानतइत्यनेनदेवानां ह्येतद्वचनं तत्त्वस्यपौनरुक्त्यपरिहाराय व्याचष्टे ॥ कुनोदेवतानामिति ॥ ॐ आर्तिवज्रयमित्यौलुभौमिः तस्मैहिपरिक्रियते ॐ ॥ आर्विज्यं

त्विजोफलमिव प्रजानामपि फलं भवति कुतः हियस्माच्चस्मै प्रजायर्थे वैज्ञानादिपरिक्रियते संपाद्यते तस्मादित्यौडुलोमिराचा
 र्योमन्यत इत्यर्थः । ननु कथं श्रुत्यादेः प्रजानामल्पफलसद्भावाभिप्रायकत्वं स्यात् नास्वामीकर्म कुर्वाण इति निषेधसद्भावादित्य
 त आह ॥ अल्पस्व इति ॥ अल्पधनवतीत्यर्थः । तथालोक इति षडर्थे यद्येन क्रियते तत्फलं तत्स्य तिलोके दशनादित्यर्थः ।
 उक्तं च न्यायविवरणे । मनुष्याणां त्वरयैव सिद्धिर्देवानाम् त्वरयैव सिद्धिस्तेषां महाफलभाक्त्वात् तेषां देवानां प्रसादेनैव
 सतानुगांशुकिरित्यर्थः ॥ ॐ सहकार्यतरविधिः पक्षेण तृतीयं तद्वतो विध्यादिवत् ॐ ॥ प्रजानां देवानां प्रतिसह
 कार्यतरविधिराचार्यरूपसहकारि लक्षणसहकार्यतरत्वेन विधानं पक्षेण पक्षत्वेन तृतीयं तृतीयः पक्षः कथं तद्वतो विध्यादिवत्
 तद्वतो प्रजावतोरज्ञः सहकारित्वेन प्रजाविधानफलवदित्यर्थः । नन्वत्र प्रजानामपि फलमस्तीत्युच्यते । तच्चौडुलौमिनाप्यंगी
 कृतमेव तत्कथमस्य तृतीयत्वमित्यत आह ॥ एतद्वक्ष्यमाणमिति ॥ देवानां ज्ञानदानं कर्तव्यमित्यादिवक्ष्यमाणमित्यर्थः ।
 औडुलौमिना ज्ञातं पक्षं वक्तुं तावच्छंका मतिरिति ॥ प्रजार्थमिति ॥ श्रुतमित्यनुवादः ॥ ७ ॥ सर्वश्रमिणं सकाशात्
 ॥ आचार्यकुलादिति ॥ मुमुक्षुराचार्यकुलाद्रेदमधीत्य गथाविधानमित्येतत्पूर्वोत्तराभ्यां संबध्यते कर्मसेवारूपं दि
 णारूपं वा अतिशेषेण अशेषेण कृत्वा कुटुंबी ग्रहस्थाश्रमवान् क्वचित्कुटुंब इति पाठः तदावर्तमान इति शेषः । धार्मिकान् व्या
 पारान् विदधत कुर्वाणः आत्मनि परमात्मनि सर्वेन्द्रियाणि प्रतिष्ठाप्य निरम्यतीर्थेभ्यो यज्ञेभ्यो न्यत्र विनासर्वाणि भूतान्य हिंसन्
 वर्तमानं स्वपरमात्मानं हृष्ट्वा ब्रह्मलोकमभि संपद्यते प्राप्नोति प्राप्तश्रुनैव वावर्तत इत्यर्थः ॥ उपसंहारत्वाच्चेति ॥
 उपनिषत्परि समापनाच्चेत्यर्थः ॥ ॐ कृत्स्नभावात्तु गृहिणो पसंहारः ॐ ॥ गृहिणो ग्रहस्थस्य मोक्षमुक्त्वोपसंहार
 स्तु देवविषयः कुतः देवानां कृत्स्नभावात् कात्सर्येन ग्राहस्थवत्त्वादित्यर्थः ॥ आधिक्यनियमादिति ॥ तथाच यतर

प्याधिक्यमिति भावः । यत्तेऽसकाशादृष्टहिभ्योऽनुभ्यः एकत्वं सामानाधिकरण्यं ॥ ३० ॥ मौनवदितैरषामप्युप-
 देशात् ३० ॥ मुनेर्भावोर्मानं यत्तत्त्वं तद्वदितैरषामाश्रमप्रमाणं देवा एवेति श्रुतानुपदेशादित्यर्थः । सर्ववर्णा इत्यस्य दाष्टाति
 क्तवभ्रमं वारयति ॥ सर्वाश्रमा इति ॥ सर्वहीति हि शब्दार्थमाह ॥ अयं तन्नोति ॥ तत्र सर्ववर्णाश्रमत्वे सर्ववर्णवत्त्वेत्यर्थः
 ॥ ८ ॥ अधिकः अधिकफलवान् ॥ ३० ॥ अनाविष्कुर्वन् अनाविष्कुर्वन् आविष्कारं प्राकट्य मकुर्वन्नेव
 पदिते कुतः अन्वयात् अन्यथानर्थप्राप्तिरूपयुक्त्येत्यर्थः । पूर्वभाष्यं व्याकुर्वन्नेवोत्तरभाष्यमवतारयति ॥ यत इति ॥
 साचेति वक्तव्ये तच्चैतिकथमुक्तमित्यत आह ॥ अयोग्येभ्य इति ॥ अथेतमसीति विशेष्याऽध्याहारः स्थातुं योग्या इति यो
 ग्यतया लाभः निरामिण इत्यस्य तात्पर्यमिविरुद्धा इति रामस्य रामरूपस्य हेरौ जीवतादात्म्यरूपेण ज्ञानेन नीचतां विदित्यर्थः
 ॥ आकांक्षा वन्त इति ॥ गृध्राकांक्षायां मिति या तोरिति भावः ॥ स्तेनेभ्य इति ॥ ब्रह्मस्तेनेभ्य इत्यर्थः । त्रय इत्य-
 स्यार्थो वरत्वे सति नियामक इति वरत्वावकारस्थाकारलोपोयतेऽकप्रत्ययेयं नियामकं च तद्यचेति विग्रहः । लिङ्गव्यत्य-
 यच्छां दस इति भावः । ओह त इत्यस्यार्थो वन्त इति साम्मनहृत्यस्य तत इति विष्णोरित्यर्थः । तिगि क्षवः द्वंद्वसहिष्णवः कार-
 णिकाऽद्यालवः ॥ ९ ॥ अन्यथेति ॥ प्रतिबंधकाभावसहकृतसाधनसंपत्तावप्यनुदय इत्यर्थः ॥ स्वर्गादिव-
 दिति ॥ यागादिरूपसाधनसंपूर्तावपि तस्यैतज्जनमन्यलाभवदत्रापि तथेत्यर्थः ॥ तदभावा इति ॥ साध-
 नसंपत्तावपि हजन्मानि ज्ञानोदयाभावा इत्यर्थः ॥ ३० ॥ ऐहिकमप्रस्तुतप्रतिबंधे तद्दर्शनात् ३० ॥ अप्रस्तुतप्र-
 तिबंधे प्रस्तुतेन प्रारब्धकर्मणा प्रतिबंधाभावे ज्ञानमैहिकं हजन्मन्येव भवति न च जन्मान्तरं भवति कुतः तद्दर्शनात् तस्योक्ताथ
 स्य श्रुत्वात्मानमिति श्रुतां दर्शना इत्यर्थः । उक्तदोषः कारणभाव रूपः ॥ १० ॥ तदेहानन्तरं तदेहपातानन्तरं ॥ ३० ॥ एवंमु-

क्तिफलानियमस्तद्वस्थावधृतेः ३० ॥ एवंज्ञानइवमुक्तिफलेमोक्षरूपेफलेष्वनियमः ज्ञानोत्पत्ति-
जन्मांतरमेवभवतीतिनियमोनास्ति किंतुमारब्धप्रतिबंधकसद्भावेदेहांतरावसानोपिभवतिक्रुतस्तद्वस्थावधृतेः तस्मिन्नह्य-
णिअवस्थावस्थितिर्निष्ठा यस्यतस्यावधृतं ब्रह्मसंस्थ इति श्रुता मुक्तिफलावधारणादित्यर्थः ॥ कुतोत्रेति ॥ व्यभिचाराद्भ्रा-
तृमोक्षयोः कार्यकारणभावएवनास्तीतिनस्मादितिभावः ॥ तदनुपपत्तेरिति ॥ श्रुतौ कार्यकारणभावानुपपत्तेरित्यर्थः
श्रुतेरार्थांतरंबहुपूर्वोक्तमर्थमनुवदति । अनियमेकदापीत्यादिना ॥ युक्त्येति ॥ प्रतिबंधकसद्भावखलुयुक्त्येत्यर्थः
तत्रैवैवाश्रुतिः प्रमाणमिति तत्रप्रतिबंधकसद्भावखलुयुक्तौ प्रमाणं श्रुतार्थापत्तिरूपतयेत्यर्थः ॥ सोऽह्नियमेवेति ॥ शब्द-
विध्येत्यर्थः । तदेवोपादयति ॥ एकजन्मप्राप्त्यनंतरमपिजायमानमुक्तिसंगृहार्थमाह ॥ बहू-
नीति ॥ जन्मांतरइत्यर्थः ॥ १? ॥ इति श्रीमत्तत्त्वप्रकाशिकाचार्याशर्मजयाशर्कराश्रीगोनिवासाविरचि-
तायां तृतीयाध्यायस्य तुरीयश्चरणः पर्यवसितः ॥ ॥ ॥

॥ इति श्रीभस्मस्त्वप्रकाशिकावाक्यार्थमंजरी त्रितीयाध्यायः समाप्तः ॥

॥ इति श्रीमत्तत्त्वप्रकाशिका वाक्यार्थसंज्ञया ॥

॥ तृतीयाध्यायः समाप्तः ॥

॥ अथ श्रीमत्तत्त्वप्रकाशिका वाक्यार्थमंजरी ॥

॥ चतुर्थाध्यायः प्रारंभः ॥

॥ श्रीगुरुभ्योनमः ॥ विनाशकर्मनिचयमुत्क्रम्याचिमुखात्स्थः । प्राप्तोभ्योह्यात्मनिकटनमस्त्रानंदमूर्तये ॥ १ ॥ फल
निरूपणस्येदानीं सांसर्गतिरित्यत आह ॥ विरक्त्यादीति ॥ असाधारण्येति ॥ तेषां कर्मादिनापि साध्यत्वेन ज्ञा
नं विना न संभवतीत्येवंरूपासाधारण्यनास्ति तादृशासाधारणफलमोक्षरूपं निगद्यत इत्यर्थः ॥ उक्तमिति ॥ विद्येव तु
निर्धारणादित्यत्रेत्यर्थः । कर्मनाशस्य कथं ज्ञानासाधारणफलत्वं एव तत्कथनमस्मिन्नध्यायसंगतस्यात् तथात्वेवाप्राथम्यं
कृत इत्यत आह ॥ ज्ञानफलमिति ॥ एतत्कर्मनाशाख्यं फलमिति भाष्यं उत्तरमाह ॥ उक्तमेवेति ॥ सर्ववदांतप्रत्य
यमि त्यत्र श्रवणाद्यावृत्तेः कर्तव्यत्वं आनंदादयः प्रधानस्येत्यत्रात्मत्वोपासनस्य कर्तव्यत्वं । तत्रैव सर्वस्वामित्वेनोपासनोक्त्या
विष्णुप्रतीकैक्योपासनस्य देवैः कर्तव्यत्वमित्यत्र ब्रह्मत्वोपासनस्य कर्तव्यत्वं अंगेषु यथाश्रयभाव इत्यत्र आदित्यादीनां भगवच्च
क्षुराश्रितत्वेनोपासनस्य देवैः कर्तव्यत्वं । अनुबंधादिभ्य इत्यत्रासनोपासनस्य कर्तव्यत्वं अन्यगुणैर्देवगणा उपासत इति श्रुतिग्रा
हकदर्शनाच्चेत्यत्रोत्पन्नापरोक्षज्ञानिनां गम्योपासनोक्त्योपासनस्य मोक्षांतत्वं चोक्तमेवत्यर्थः । ननु तर्हि तरेवाधिकरणे तेषां
सप्तानामधिकरणानां गतार्थमिति शंकेते ॥ पुनः किमिति ॥ परिरहति ॥ तस्यैवेति ॥ उपलक्षणमेतत् परमाद
रेणेत्यपि द्रष्टव्यं । प्रयोजनं च पृच्छति ॥ किमिति ॥ सर्वथाभाव्यमित्युक्तस्य परिहारमाह ॥ तद्विनति ॥ आदरनैरंतया
भ्यां श्रवणाद्यावृत्तिकरणादिना विनापरोक्षज्ञानाभावेन चतुर्विधमोक्षमभ्येकस्यापि भागस्याभावादिति भावः । अत्र सत्पाधि
करण्यां ॥ व्यवस्थाभावविरोध इति ॥ व्यवस्थाभावलक्षणो विरोध इत्यर्थः ॥ प्रायेणेति ॥ प्राधान्येनेत्यर्थः ।
साधनेन विचारप्रासंगिक इति भावः ॥ अत एवेति ॥ प्रासंगिकत्वादेवेत्यर्थः । आवृत्तिः किं फलायवोत्पूरणाय आ
द्ये आह ॥ सकृदनुष्ठेतेति ॥ द्वितीये आह ॥ श्रवणादीति ॥ साधनेति ॥ अवहननादीत्यर्थः । अना-

वृत्यैवोतिपदच्छेदः ॥ नचेति ॥ अननुभववादिभिः ॥ ॐ आवृत्तिरसकृदुपदेशात् ॐ ॥ अपरोक्षज्ञानार्थं
श्रवणादीनामावृत्तिः कार्या कुतः स आत्मा तलमसीत्युद्वालेन श्वेतकेतुं प्रत्यसकृदनकवारतलोपदेशादित्यर्थः । नव
कृतवः नववारं ॥ अदृष्टेति ॥ अप्रत्यक्षेत्यर्थः । ब्रह्मवद्यातविधिब्रह्मिहानं वहंतीत्यादिरूपः ॥ ॐ लिङ्गाच्च ॐ ॥
सतपोतप्यतेत्यादिना श्रुताद्भृगोः श्रवणादेरावर्तनलिङ्गाच्च श्रवणाद्यावृत्तिः कार्येत्यर्थः ॥ एतस्मादिति ॥ वरुणस्तस्मै भृगु
वे एतद्वक्ष्यमाणं भगवद्वद्वप्रावाच कितन् अक्षं सर्वान्नुत्वादन्नशब्दवाच्यं मकृष्टचेष्टान्नलात्प्राणं चष्टे सर्वं शयतीति चक्षुः
सर्वं श्रवणाच्छेत्रं मननात्सर्ववोधान्मनः सर्वस्य वचनाद्वाचं ब्रह्मेति प्रोवाचेत्यर्थः । मश्रोऽधीहि भगव इत्याद्युक्तिः
तस्मादित्याकारिका सतपोतप्यत इत्याद्यं शब्दमाह ॥ श्रुतस्येति ॥ अलोचनेनेति ॥ मनननिदध्यासननेत्यर्थः ॥ १ ॥
॥ स्वस्वामिभावसंबन्धस्येति ॥ आत्मशब्दोक्तस्येत्यर्थः ॥ अयुक्तमिति ॥ विष्णोः सर्वस्वामित्वस्योपास्यत्वएव
एतदर्थं सर्वोत्कर्षेदेव देवस्य विष्णोर्मिहानात्पर्यमित्यादिना तत्र तात्पर्योक्तिः सार्थिका स्यादन्यथाव्यर्थेति भावः ॥ ॐ आत्मे
तितु पगच्छंति ग्राहयंति च ॐ ॥ आत्मशब्दस्यावृत्तिः आद्योरुद्धो विष्णुपरः अत्युदात्ते भृत्यानि तियोगेन स्वाभिवा
चीतु एव तथा चात्मा विष्णुरात्मा मस्वामीत्येवोपगच्छत्युपासते ग्राहयंति शिष्येभ्य उपदिशति च सज्जना इत्यर्थः ॥ आ
त्मा हीति ॥ यस्मादेष ममात्मा स्वाामी भवत्यतो नाविद्यमानोपासनमेतदित्यर्थः ॥ अहं ग्राहमिति ॥ अहमिति गृह्यमाणत्वे
नोपासनमित्यर्थः ॥ अयुक्तं स्यादिति ॥ प्रतीकभूतनामादौ तस्य स्वामित्वासंभवेन सर्वस्वामित्वायोगादिति भावः
॥ नाम ब्रह्मेत्युपास्त इति ॥ यो नाम ब्रह्मेत्युपास्तं तस्याधिकारिणो नाम्नो यावद्गतं मनमस्ति तत्र लोके यथा योग्यतानतिक्र
मेण कामतः संचारो भवतीत्यर्थः ॥ २ ॥ ॐ नम्रती केन हि सः ॐ ॥ प्रतीकेनामादिप्रतिमाविषये ब्रह्मत्वेनोपासनानकार्या कुतः

ह्रियस्मात्कारणात्सविष्णुः प्रतीकं न भवतीत्यर्थः । प्रथमादित्यादिपदेन नामोपास्येत्यादिद्वितीयाग्राह्या ॥ ससास्वेति ॥
 प्रथमाविभक्तिः सप्तसु प्रथमाविभक्त्यादिसप्तविभक्त्यर्थेषु वाचकतया प्रवर्तत इत्यर्थः ॥ षट्स्वेति ॥ द्वितीयाविभक्तिः
 द्वितीयादिषट् विभक्त्यर्थेषु वर्तत इत्यर्थः । ननु नवयंब्रह्माणिप्रतीकोपासनंब्रमः येन ब्रह्म कुपितमनर्थप्रयच्छेत् किंतु प्रतीके ब्रह्म-
 त्वोपासनंततः पुरुषार्थमाप्तिर्दर्शनादित्याशंक्यानिषेधति ॥ न च वाच्यमिति ॥ कुतो न वाच्यमिति चेत् क्षत्तरिराजदृष्टेर
 भावात् ननु दृष्टचभावतथाव्यवहारः कथमित्यत आह ॥ क्षत्तैव राजेत्यस्येति ॥ क्षत्तरिराजदृष्टिः कुतो नेत्यत आह
 ॥ ज्ञानेनेति ॥ ३ ॥ ब्रह्मत्वइति ॥ पूर्णत्वइत्यर्थः । भूम्नः पूर्णत्वस्य ॥ विशेषहेतुरिति ॥ मोक्षस्य तदन्वयव्यतिरे-
 काविधायित्वरूपइत्यर्थः ॥ ॐ ब्रह्मदृष्टिरुत्कर्षात् ॐ ॥ ब्रह्मत्वस्य पूर्णत्वरयदृष्टिरुपासनाकार्येण कुतः उत्कर्षात्
 उत्कर्षस्य भगवदुत्कर्षस्य ब्रह्मपदप्रवृत्तिनिमित्तत्वादित्यर्थः । ब्रह्मत्वं ब्रह्मपदप्रवृत्तिनिमित्तत्वं तत्कथमित्यत उक्तं । अत्र सर्वगु-
 णांतर्भावेनेति आविर्भावितसर्वगुणत्वमेव सर्वोत्कृष्टत्वमिति भावः । ननु भगवदुत्कृष्टत्वस्य ब्रह्मशब्दप्रवृत्तिनिमित्तत्वं परमे-
 श्वरे ब्रह्मदृष्टिः कार्येत्यत्र कथं हेतुरित्यत आह ॥ तथाचेति ॥ सर्वतः सर्वेभ्यः ॥ ४ ॥ तन्मयायेनेति ॥ अंगाश्रितत्वस्यापि स्व-
 स्वाभिभावविशेषरूपत्वादिति भावः । उक्तमगावबद्धास्त्वत्यनेन ॥ ॐ आदित्यादिमनयश्चांग उपपत्तेः ॐ ॥
 अंगे भगवद्गणे आदित्यादिमतयः आदित्यादेरुपासनाश्च कार्याः कुतः उपपत्तेः मुक्तौ तत्प्रविशेरूपफलस्यापेक्षितत्वेन तासां
 सुपपन्नत्वादिभावः । स्मृतावित्थं भावाप्रतीतेराह ॥ स्वाश्रयत्वेनेति ॥ ५ ॥ ननु पदेनेनेति ॥ आसनमतिपादकागमव-
 द्यर्थ्यप्रसंगादित्यर्थः ॥ उपविश्येति ॥ आसनेन उपाविश्यात्मा विबुद्धये गंगुं ज्यादित्यन्वयः ॥ अनुपपत्तेः ॥
 सर्वदा आसनस्थत्वासंभवेन मनसो भगवति निवेशनासंभवादिति भावः ॥ ॐ आसीनः संभवात् ॐ ॥ आसीनः आसने

उपदिष्टवोपासनं कुर्यात् कुतः संभवात् तस्यैवोपासनासंभवादित्यर्थः ॥ चित्तविशेषासंभवादिति ॥ ध्यानवि-
 रोधिबहुचित्तविशेषासंभवादित्यर्थः । शंकेते ॥ अतर्हानस्येति ॥ तर्ह्यासनमेव कृत इत्यत आह ॥ ॐ ध्यानाच्च ॐ ॥
 आसीने तस्मिन् क्रियमाणस्य ध्यानत्वाद् विरोध इत्यर्थः ॥ पुनरिति ॥ उपासनं हि द्विविधा भवतीत्यादिनोक्तमित्यर्थः । भाष्ये
 उपासनं स्मरणं व्यानात्मकं चेति द्विविधैरेतदर्थः ॥ प्रत्याहारेति ॥ इन्द्रियाणां विषयभ्य आहारेणेत्यर्थः ॥ ॐ अचल-
 त्वं चापेक्ष्य ॐ ॥ नेकबलं प्रत्याहानादिना किं गुरुरस्य च लत्वं चापेक्ष्य चित्तविशेषाभावावोभवतीत्यर्थः ॥ ॐ स्मरं-
 ति च ॐ ॥ कृष्णादय उक्तमर्थमुपविश्यासेनेत्यादिना स्मरंति चेत्यर्थः । कायशिरोध्रीवमचलं समं धारयन्नित्यनेनैव शरी-
 रसंयर्थे लब्धत्वात् ॥ पुनरुक्तमित्यत आह ॥ स्थिरः स्थिरमना इति ॥ नन्वत्र स्मृता वासनस्यावश्यत्वा नुक्तकथमुदाह-
 रणमित्यत आह ॥ असेनेति ॥ दिग्ब्रह्मजलवर्लोकयन्तु निश्चयासेनं युज्यादिति संधानादित्यर्थः ॥ ॐ यत्रैकाग्रता त-
 त्राविशेषात् ॐ ॥ यत्र देवकालादौ ध्यानस्यैकाग्रता न्यपरित्यागेन भगवन्मात्रविषयता स्यात् तदेवाधौ ध्यानं कार्यं
 कुतः अविशेषात् नियतं देवकालादौ ध्याने विशेषोपाभावादित्यर्थः । उपलक्षणं भोगादेः अवस्थादिष्वित्यादिपदेनारोग्यादेर्ग्र-
 हणमिति भावः । पूर्ववत् देवकालादीनां किमित्यादित्या ॥ प्रथमस्य दूषणमिति ॥ तत्र देशोऽप्रसादहेतुत्वाकत्या
 ध्यानोपयोगिता निषेधा इति भावः । तत्र ध्यानापयोगित्वाभावे अवस्थितिरासनमिति देशकालयोः पृथगुक्तिरिति भावः ।
 नन्वेवं सत्यासनस्यापि देशकालादिवदतिशयोक्तविरोधादित्यत आह ॥ तच्चेति ॥ आसनसामान्यस्यावश्यकत्वं नपि न
 तद्विशेषनियम इति भावः ॥ ६ ॥ ध्यानफलाभावप्रसंगेनेति ॥ अपरोक्षज्ञानानंतरं कृतध्यानस्यानंदाभिप्लविलक्षणफला
 भावप्रसंगेनेत्यर्थः । ननु श्रवणादित्रयस्य ज्ञानसाधने लोपि ध्यानमेव प्रबलं साधनमेव मन्त्रापि साधनस्य प्रबल्यं किन स्यादित्यत

भाह । ज्ञान एवेति ॥ ॐ आप्रायणात्तत्रापि हि दृष्टं ॐ ॥ आङ्मर्यादायां प्रकृषणाय न प्रायणं मोक्षः ध्यानं आप्रा-
यणं मोक्षपर्यन्तकार्यं कृतः हियस्मात्सयो हेति दृष्टं श्रुतिरस्ति किंच तत्रापि मुक्तावपि ध्यानमकुर्वतो किमु ततः प्राक् तदेव कृतः
हियस्मान्मुक्तावपीति दृष्टमित्यर्थः ॥ ॐ कारो हरिरिति ॥ ओमित्याक्रियमाणत्वादिति भावः । भाष्योदाहृतश्रुति
द्रये उपासनामात्रश्रुतत्वात्किमर्थतत्पद्वृत्त्या उपासनादीत्यादिपदप्रयोग इत्यत आह ॥ ज्ञानात्पूर्वमिति ॥ ज्ञानानन्तरं
श्रवणादीत्यत्र गीताभाष्योदाहृतप्रमाणमाह ॥ उक्तं हीति ॥ वर्तयति वर्तते कालं नयतीत्यर्थः ॥ मोक्षविरोधा-
दिति ॥ ज्ञानोच्चरानिरवधिकध्यानस्य विहितत्वेन करणे मोक्षोपपत्तिरिति भावः ॥ शमशब्देन तत्र ध्यानस्यैव-
कारणानुपपत्तेरिति ॥ मोक्षात्पूर्वमित्यर्थः । कारणं आनन्दवृद्धेः ॥ ध्यानस्यैवेति ॥ शमशब्देन तत्र ध्यानस्यैव-
विशिक्षितत्वादिति भावः ॥ ७ ॥ उक्तव्याहतेरिति ॥ अनियमः सर्वेषामित्युक्तव्याहतेरित्यर्थः ॥ अनियतदेशेति ॥
कर्मणां व्यवस्थितदेशकालयोः फलोन्मुखत्वाय परिपाकगून्यत्वादित्यर्थः । तथाच योगपद्यमिति भावः ॥ भोगस्यापीति ॥
योगसामर्थ्येन निवारणोपपत्तेरिति भावः । जातु कदाचित् विप्रतिपत्तेः दृष्टते प्रायश्चित्तेन कर्मक्षयाभावे तद्विधायकश्रुतिवै-
ध्यर्थमिति भावंदाह ॥ ब्रह्मेति ॥ ब्राह्मणहतेत्यर्थः ॥ दग्धगेहेष्टिविविधवदिति ॥ यथागेहे दग्धे सति गृहस्थे
गृह्णति विप्रो गृह्णाहनिमित्तं नैव क्रियते न तु दाहपरिहारार्थं कृत्यायामपीष्टौ दग्धगेहस्य पुनरावृत्य भावात्तथाप्रायश्चित्तस्यापि
ब्रह्महननादिनिमित्तं नैव भवनतुज्जातपापपरिहारार्थमित्यर्थः ॥ अस्तुवेति ॥ स्मृतेश्चाकृतप्रायश्चित्तविषयत्वमिति
भावः ॥ निष्कारणेति ॥ संसारावस्थानेन कर्मविनाकारणान्तराभावादिति भावः । विरम्यक्रमिकतया येनैकस्मिन्काले
लब्धत्वनः कालान्तरकर्मविनाशत्वं स्यादिति भावः ॥ ॐ तदधिगम उत्तरपूर्वाधियोरश्लेषविनाशौ तद्व्यपदेशात् ॐ ॥

तस्य ब्रह्मणः अधिगमे दर्शने सत्युत्तरपूर्वाधयोः श्लेषविनाशो उत्तरपापस्याश्लेषः पूर्वपापस्य च विनाशो भविष्यति कुतः
तद्व्यपदेशात् तयोः श्लेषविनाशयोः क्रमेण तद्यथा पुष्करपलाशे तद्यथैषीकातूलमगनाविति श्रुतिद्वय उक्तत्वादिति भावः । पर-
त्रचनरकाद्ये हेतुत्वं ॥ नदिति ॥ प्रायश्चित्तविधीत्यर्थः ॥ अग्निनाशेति ॥ आहिताग्निनाशेत्यर्थः । तथा च प्रत्यवायफलहे-
तुत्वेन नैवेद्यार्थमिति भावः ॥ ॐ इतरस्याप्येवमसंश्लेषः पानेन ॐ ॥ भगवद्वेषिणो मिथ्याज्ञानेन पातेन अनु-
त्थानतमः पानेन मीषकालवर्त्तनेन इतरस्य तत्कृतपुण्यस्याप्येवंज्ञानिकृतपापस्यैवाश्लेषविनाशो भवत इत्यर्थः ॥ पाताथ-
मिति ॥ अन्यथा पुण्येन प्रनिबन्धान्पातएव न स्यादिति भावः ॥ ॐ अनारव्यकार्येण चतुर्पूर्वतदवधेः ॐ ॥ अना-
रव्येर्भाक्तुमनुपक्रान्ते मुखदुःखरूपकार्ये ययोः तादृश एव पूर्वैः पुण्यभागे नश्यतः ननु प्रारव्यकार्ये कुतः मोक्षस्य-
नदवधेः प्रारव्यकर्मार्थाधिभ्रवणादित्यर्थः ॥ कर्मसद्भाव इति ॥ कर्मणा विना प्रनिबन्धकांतरा भावादिनिभावः ॥ आ-
द्यशब्देन ॥ नथान्वे उभयमग्राहकमपि प्रयोगप्रसंग इति भावः ॥ ॐ अग्निहोत्रादितु नत्कार्यायैव न दर्शनात् ॐ ॥
ज्ञानिनः पूर्वैः कृतमग्निहोत्राद्यकास्यकर्म तत्कार्याय ज्ञानाख्यकार्यायैव पश्चात्कृतं तत्कार्याय मोक्षातिशयायैव कुतः तद्दर्शनात्
तस्योक्तार्थस्यान्मानमेव न्यादि श्रुतौ दर्शनादित्यर्थः । उक्तरीत्या पूर्वैः कृतान्यादिना एतद्व्युक्तं ॥ स्वल्पफल इति ॥ अये
क्षिनपुत्रादिहेतुत्वेन ज्ञानाद्यहेतुत्वादिति भावः ॥ ॐ अतो न्यदर्पित्येकेषामुभयोः ॐ ॥ अतो काम्यकर्मणोऽन्य-
दकाम्यमपि नाश्लेषविनाशावाप्नोति कुतः इत्येकेषामुभयोः पूर्वोत्तरपुण्ययोरिति एवं त्यागेन तस्य पुत्रा इत्येकेषां शास्त्रिणां पा-
ठोऽस्ति न त इत्यर्थः ॥ अत्रार्पति ॥ सूत्र इव श्रुतावपीत्यर्थः अत्र क्रमेण हेतूनाह ॥ अकाम्यस्येत्यादिना ॥ विनि-
युक्तत्वाद्ज्ञानादौ ॥ ॐ यदेव विवर्त्येति हि ॐ ॥ हिशब्दवशाद्यदेव विवर्त्यया करोतीति श्रुतिरस्ति तस्माद्ज्ञानिकृता

म्यकर्मणोर्माशानुप्रवेशोयुक्तइत्यर्थः। ननु नश्यतीत्यादि पूर्वतनमिष्टचेन् श्लिष्टप्यतइत्यर्थः। कियतश्चित्कस्यचित् साक्षादुःखाति
शयहेतुत्वेन ॥ ॐ भोगेन त्वितरेक्षपयित्वाऽसंपत्स्यते ॐ ॥ इतरेप्रारब्धपुण्यपापेभोगेनक्षपयित्वाथतदनंतरमेव
संपत्स्यते ब्रह्मतमोवाप्नोति। कोयंविशेषइत्यतआह ॥ यदुक्तमिति ॥ अत्र भगवदनुग्रहेण ज्ञानिकृतपापस्ययावत्स्वफलप्रदा-
तृत्वाभावस्योक्तत्वादिति भावः। प्रगृह्यतीत्यादिज्ञानिस्वरूपप्रतिपादकवाक्यतस्तस्य स्वसंबधिकर्मत्यागश्रवणादिति भावः
॥ इति श्रीसत्त्वप्रकाशिकावाक्यार्थमजयशार्करायांचतुर्थाध्यायस्य प्रथमपादः ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥

॥ श्रीगुरुभ्योनमः ॥ तत्रोत्तमेषु ॥ उपासनावदिति ॥ चतुर्मुखाद्याधिकारिभेदेन सकलगुणोपासनंचतुर्गुणोपास-
नमित्वाद्यावांतरचैचित्र्यविश्रमानेऽप्युपासनात्वेनैकीकृततत्तत्प्रतिपादकत्वेन पादैक्यसंभ्रतीति भावः ॥ उक्तेति ॥ अनि-
याइत्युक्तैस्त्यर्थः ॥ वागिति ॥ वाङ्मयाभागवान्, विष्णुनां निपुणैरूपैर्पूज्यैर्देवतामनः मनोनामा उत्तरपूर्ववर्णदेवता
तथावाङ्मयादिद्रव्यैर्ब्रह्मपूज्यैर्भाविव्यापाररत्नप्रधानमनः मनोरूपैर्द्रियैर्उत्तररूपं पञ्चाङ्गा विव्यापारत्वेन अप्रधानमित्यर्थः। ए-
व उत्तरत्रवाक्यगदिद्वयाख्यायया ॥ व्यामिश्रेति ॥ विरुद्धेत्यर्थः ॥ ॐ वाङ्मनासि दर्शनाच्छब्दाच्च ॐ ॥
वागभिमानावाणीसौपर्णाच मनसि गतोभिमाननिशेषेरुद्धेच विधीयते कुतः दर्शनात् वाचोमनोवशत्वस्य प्रत्यक्षएव
दर्शनात्तस्य न भवदिति श्रुतिश्चेत्यर्थः ॥ सुनिमनचिवादइति ॥ अथाध्यात्मवाक्पूज्यमन उत्तररूपं प्राणः सहितेति श्रु-
तयोरेमाद्वैक्येऽप्यहस्यमुत आह जेष्टमनः पूज्यं वागुत्तररूपं शक्तिगुर्वीरमाद्वैक्यतज्येषु पुत्राख्यः सुनिमनचिवाद उच्यते इ-
त्यर्थः ॥ अन्यतरेति ॥ मतद्वयेऽपि विष्णुरूपयोरेव पूर्वोत्तरवर्णदेवतात्वमिति भावः ॥ उभयोरपि ॥ वाङ्मनसनाम

कयोरुभयोरपि विष्णुरूपयोः प्रत्येकपूर्वोत्तरवर्णप्रतिपाद्यत्वेन पूर्वोत्तरवर्णदेवतात्वमिति भावः ॥ युक्तेति ॥ मनसासं-
 कल्पितस्यैव वाचाव्यवहरणरूपयुक्तेत्यर्थः । युक्तिमात्रेण कथं श्रुतेरर्थान्तरविषयत्वमित्यत आह ॥ प्रत्यक्षेति ॥ वाचो-
 मनोधीनत्वेपीति ॥ संकल्पव्यवहारेण प्रत्यययोरैव कारणत्वमिति भावः ॥ अनेकत्वेनेति ॥ ब्रह्मादेरपि त्रिभि-
 यामकत्वादिति भावः । ननु मायास्तस्मिन् जन्मनि मोक्षाभावाद्दुद्रस्य मोक्षमार्गत्वाभावात्कथं तस्यास्तत्र मोक्षार्थो देहलय इत्यत
 आह ॥ अत्रोभापादेनेति ॥ ॐ अतएव च सर्वाण्यनु ॐ ॥ सर्वाणि च देवतानि अनुस्वनियम्य नि यामकभावा नुसा-
 रेण लीयन्ते कुतः अतएव अग्नौ देवा इति श्रुतेरित्यर्थः ॥ १ ॥ उक्तेति ॥ अनियम इत्युक्तेत्यर्थः ॥ ऊनत्वमुक्तमिति ॥
 संकल्पादासोत्तमप्राणादूनत्वं संकल्पाद्यवस्थानसः कस्युत्पत्तिरिति व्यर्थः ॥ तन्निति ॥ मनोवाचाचोभूय इत्यत्र मनः
 शब्दस्य पर्जन्यपरत्वादित्यर्थः । पर्जन्यः सर्वतोऽवरः मनोभिमानिनी सप्रोक्त इति स्मरणादिति भावः ॥ स्मरशब्देन त-
 द्रह्मणमिति ॥ स्मरोवाचाकाशाद्भूयानित्यत्र तस्याश्चैव सदाशिवः स्थिरस्मृत्यभिमानिनी सप्तमवेतरतेः स्मर इति स्मरणा-
 त्स्मरशब्देन रूद्रग्रहणमित्यर्थः । तथा च तदुत्तरमात्रोत्तमप्राणानन्वरूद्रस्य सिध्यतीति भावः ॥ ॐ तन्मनः प्राण उत्तरा-
 न् ॐ ॥ तद्वाह्नियामकत्वेन मनः मनोभिमानिनी शेषः सुपर्णश्च प्राणे चतुर्मुखे वाणीद्वारा विलीयते कुतः उत्तरात् वाक्का-
 नसीति पूर्वोदाहृतवाक्यापेक्षया उत्तरान्नः प्राण इति वाक्यादित्यर्थः ॥ चतुर्मुख इति ॥ वायोरेतज्जन्मानिमुक्त्यभावेन
 तत्र मनसोऽमुक्त्यर्थो देहलयासंभवादिति भावः ॥ मन उदक्क्रामादिनि ॥ सर्वदेवानि गमनं तं मनो रूद्र उदक्क्रामत् ब्रह्मदेहा-
 दूर्ध्वगमत् तदा सोऽहो निमीलितनयन इवाभिन्य च ब्राह्मणं न पतन्त्यर्थः । अथ प्राण उदक्क्रामत् तस्मिन् प्राण उत्क्रांति सत्यप-
 द्यत एव ततः पुनः सर्वदेवमवस्थानं तं मनोऽपि भावितुं तदाऽऽस्य देवं नोत्थितः प्राणः भावितुं तस्मिन् प्राणे प्राप्ते सत्युदगिति

उत्थित इत्यर्थः ॥२॥ कस्यापीति ॥ सर्वेषां प्राणद्वारामोक्षणियमादिति भावः ॥ पूर्वोक्तमेवेति ॥ प्राणस्य भगवदुत्प-
 न्तं विविशेषप्रमाणादर्शनं चेत्यर्थः ॥ श्रुतिस्मद्भावादिति ॥ न प्राणः किंचिदाश्रित इत्यादि श्रुतिसद्भावादित्यर्थः
 ॥ उक्तमिति ॥ अनन्येश्वरताप्राणे इदमन्येश्वरवर्जनमितीश्वरेतरानर्थान्तं तच्छ्रुत्यर्थ इति चक्षुरादिवदित्यत्रोक्तमित्यर्थः
 ॥ महान्तमिति ॥ अस्य प्राणस्य महिमानं महान्तमाहुः कुतः यद्यस्मात्स्वयमन्यरनद्यमानः अभक्ष्यमाण एवाब्रामर्षी-
 त्यर्थः ॥ ॐ सोऽध्यक्षेतदुपगमादिभ्यः ॐ ॥ सम्राणोऽध्यक्षे परमात्मनि विलीयते कुतः तदुपगमादिभ्यः तस्य
 परमात्मन उपगमः प्राप्तिः आदिपदेन तदनुप्राणनतत्प्रवेशादितत्प्रतिपादकश्रुतिसद्भावादित्यर्थः ॥ इति न्यायेनेति ॥
 इत्युक्तन्यायेनेत्यर्थः । रुद्रादिसकलजीवप्राण्यत्ववत्तच्छ्रेष्ठकत्वादिना श्रुत्युक्तत्वात् योपपात्तिरिति भावः । अन्यैर्इशात्
 ॥ प्राणत्व इति ॥ वायुत्वावस्थायामित्यर्थः । तस्य चतुर्मुखत्वेन पुनर्जननात् विलीनो हि प्रकृतौ संसारमेतीति श्रुतिरिति-
 भावः ॥ ३॥ प्राणुक्तेति ॥ अतएव च सर्वपाण्डुः इत्युक्तस्याधमानासु तमेषु लयस्य वा इत्यर्थः ॥ अन्याधीनत्वमिति ॥
 इंद्राश्विन्यादीनां वायुरणुरूपभूतांतराधीनत्वमित्यर्थः । विपर्यय इति भूतांतरलव इत्यर्थः । नियामकबाहुल्येनेति अश्वि-
 नीप्रभृतिनियामकानां वायुरणादिभूतानां बाहुल्येनेत्यर्थः ॥ ॐ भूनेषु न च्छूनः ॐ ॥ प्राणुक्तेभ्यो न्येदेवाभूतेषु पचसु-
 देहाभिमानिपुलीयंते न त्वेकस्मिन्नग्नौ कुतः तच्छ्रुतेः तस्य भूतेषु देवल्यस्य भूतेषु देवा इति श्रवणादित्यर्थः ॥ अत्र विशेषण्यो-
 क्तेभ्य इति ॥ वाङ्मनसीत्याद्याधिकरणत्रये शेषसु पर्णचतुर्मुखपरमात्ममुक्रमेण लीयमानत्वेनोक्तेभ्यो वारुणीसौपर्णीशेषसु पर्ण-
 चतुर्मुखेभ्य इत्यर्थः । तेषां विशिष्यलयोक्तेरुक्तसंज्ञाविषयत्वादिति भावः ॥ ४॥ तदेवोपपादयति ॥ अस्नीत्यादिना ॥
 ननु मलयकालीनभूतलयस्योत्पत्तिक्रमविपरीतक्रमवत्प्रेषिपुक्तिकालीनदेवतालयप्रतिपादकश्रुतिगतस्य भूतेषु देवा इति वचन-

स्योपपत्तिः कथमित्यत आह ॥ मुक्तिश्चेति ॥ मुख्यार्थ इति ॥ भूतेष्विति श्रुतेर्देवानां साक्षाद्भूतेषु लय इत्येवं रूपं मुख्यार्थ इत्यर्थः । अत्र उक्त मुख्यार्थे ॥ ॐ नैकास्मिन् दर्शय नो हि ॐ ॥ एकस्मिन्नावेव सर्वदेवानां लयः कुतो हि यस्मात्पृथिव्या मृभव इति क्रुभवः पृथिव्यामिति श्रुती प्रत्येकं भूतेषु दर्शयतो त इत्यर्थः । युक्तिचाह ॥ येषामिति ॥ ननु यदि तदनुत्पन्नत्वेऽपि स्वसमाने देवता लयस्थानत्वेन तत्र देवानां लयस्तीर्हसौ पण्यदीनां स्वसमानवारुण्यदी लयस्थाने शेषादौ लयः स्यादित्यत उक्तं ॥ विशेषवचनाभावे चेति ॥ सौ पण्यदीनां तु विशिष्य गृह्णादौ लयस्योक्तत्वादिति भावः ॥ अन्यथा व्याख्यानामिति ॥ भूतेषु देवा इति श्रुतेरग्रे वायावित्यादिना कृतमित्यर्थः ॥ उक्तक्रमेणेति ॥ इन्द्रमायामिति श्रुत्युक्तक्रमेणेत्यर्थः । युक्त्यन्तरेणान्यथा व्याख्यानां निराकरोति ॥ भूताभिमानिनामिति ॥ तेजोवाय्वभिमानिनामग्निप्रवाहादीनां वाय्वभिमानिनि तेजः प्रवाहविनायकयोर्लयाभावादित्यर्थः । लयाभावाच्चेति संबंधः ॥ उत्तस्तिश्रुतिविरोध इति ॥ आकाशाद्वायुर्वोरोरग्निरिति श्रुतिविरोध इत्यर्थः । विपर्ययेण तु क्रमोत्पद्यते चेत्यत्र सर्वदेवानां मुत्पत्तिक्रमवैपरीत्येन लयस्य निर्णीतत्वादिति भावः । ननु भूतं भूताभिमानिचतद्देहोतर्नियामकः हरिश्चाकाशशब्दोक्त इत्यनुव्याख्याने आकाशादिशब्देर्देवानामपि पृथगीतत्वात्कथं जडमात्रग्रहणमित्यत आह ॥ देवानां त्विति ॥ आदिसर्गोत्तरभावी अनुसर्गः आदिसर्गवैपरित्येन देवानां लय इति भावः ॥ ५ ॥ उक्तेति ॥ इयदा मननादित्यत्रोक्तस्याधिकारिणां प्राणावसानत्वस्य बाध इत्यर्थः ॥ तेज इति ॥ तेजोभिमानिनीरमापरस्य देवतायां परमात्मनि संपद्यत इत्यर्थः ॥ अन्यथेति ॥ एतच्छ्रुतियुक्तिभ्यामेव वागादीनां मन आदौ लयस्य बाधितत्वादिति भावः ॥ उक्तत्वादिति ॥ कामादितरत्रेत्यर्थः ॥ गुणांतरेति ॥ स्वातंत्र्यादीत्यर्थः ॥ संसाराभावे ईशनिगम्यत्वाभावेन स्वातंत्र्यादेरपि

संभवादिति भावः ॥ ॐ समनाचासृत्युपक्रमादमृतत्वं चानुपोष्य ॐ ॥ समादेशकाल्प्याभ्यां व्याप्त्या समानोपरमपु-
रुषो यस्य साः समनाहरौ लीयते कुतः यतोऽस्या अनुपोष्य चानुपास्यैवा मृतत्वं मुक्तत्वं तदेव कुतः अमृत्युपक्रमात् सृतिः संसारः क-
दापि संसारोपक्रमणाभावात्तदपि कुत इत्यतः समनेति हेतुगर्भाविशेषणं उपक्रमणसंबन्धः प्रत्युक्तमिति उक्त्युक्तेः प्राबल्येन तथा-
र्धानत्वमुक्तेर्बाधितत्वादिति भावः । वचनादेकादशतात्पर्ये अत्र समाया अत्यंतसमीप्यनामजगद्वापारत्यागेन वदजलाभरणरूपे
ण केवलहरिसेवार्तत्वं बोध्यं ॥ ॐ तदपीतेः संसारव्यदेशात् ॐ ॥ तदपीतेः तस्यां समाया मपीतेत्यस्य संसारव्यपदेशात्
विलीनो हीति श्रुतौ संसारकारणत्वेनोक्तेरित्यर्थः ॥ ॐ सूक्ष्मं प्रमाणतश्च तथोपलब्धेः ॐ ॥ ब्रह्मरमोपक्षयाति सूक्ष्मं प्रमाण
तो गुणपरिमाणतश्च ततोधिकं कुतः ततोपलब्धेः सर्वतः प्रकृतिरिति श्रुतौ तथादर्शनादित्यर्थः ॥ ॐ नोपमर्देनातः ॐ ॥ अतः सा
म्यतद्भावयोरेवंसाधितत्वात् नोपमर्देनासाधारणगुणानुपमर्देनैव साम्यमित्यर्थः ॥ ॐ अस्यैव चोपपत्तेरुत्तमा ॐ ॥ ऊष्मा
ऊष्मपदोपेतश्रुतिरस्यैव किंचित्साम्यस्यैवोपपत्तेः उपपत्त्यर्थं भवतीत्यर्थः । ऊष्मावरत्वं नाम परेन्द्रियशक्तिरित्योपायकत्वमूष्म-
मयमंडलादिसाधारणं विवक्षितं अतएवेश्वरस्य सर्वेन्द्रियागोचरत्वोक्त्या तदुपपाद्यत इति बोध्यं ॥ उपपत्तेरिति षष्ठा
पक्षितं पूरयित्वा र्थमाह ॥ उपपादकंति ॥ ॐ प्रतिषेधादिति चेन्न शारीरात् ॐ ॥ सर्वेत्थेति श्रुतावीशान्येषु दे-
शकालव्याप्त्यादिनापि साम्यस्य प्रतिषेधान्न समायाः किंचित्साम्यमपीति चेन्न । तत्र शरीरिणो जीवादेव शस्यदेशादिव्या-
प्तिसाम्यप्रतिषेधादित्यर्थः ॥ तद्भावमुक्ताप्रतिषिद्धत्वादिति ॥ सर्वेह्यवराइत्यादिना तद्भावमुक्ताऽस-
मोवेति प्रतिषिद्धत्वादित्यर्थः ॥ शारीरत्वेनेति ॥ अनित्यदेहपरिच्छिन्नत्वेनेत्यर्थः ॥ ॐ स्पष्टो ह्येकेषां ॐ ॥
एकेषां माध्यंदिनानामथामासा इति श्रुतौ जीवानामसमत्वादिवादः स्पष्टोऽस्ति हि यस्मात्तच्छरीरादेव समत्वोक्तिरित्यर्थः ॥

॥ ॐ स्मर्यते च ॐ ॥ जीवानामेवासमत्वादि कं ब्रह्माद्या इति स्मर्यते चेत्यर्थः ॥ ६ ॥ ज्ञानिनामिति ॥ देवाना-
 मित्यर्थः । तथा चानियम इत्युक्तव्याघात इति भावः ॥ अन्याः रुद्रादिदेवताः कलाः प्रतिविंशाः क्रमात् प्राण-
 स्य रुद्रस्यैन्द्र इत्यादिक्रमात् ॥ ॐ तानि परेतथा ह्याह ॐ ॥ तानीतरैर्देवतानि परमात्मनि विरिचिद्वारालीय-
 ते कुतः यस्मात्सर्वे देवा इति श्रुतिस्तथा हेत्यर्थः पूर्वभूतेषु तच्छ्रुतेरित्यत्र तदभाव एवेति परमात्मनिलया भाव एवास्त्वित्यर्थः
 साधकाभावादिति भावः ॥ भगवत्प्रतिबिंबयत्वादिति ॥ तथा वसाधकाभावोऽस्ति इति भावः । विरिचेलयांगी
 कारात्कथं भगवतिलय इत्यत आह ॥ विरिचप्रविष्टानामिति ॥ ७ ॥ ॐ अविभागो वचनात् ॐ ॥ मुक्तानां सत्य
 कामत्वादेरीच्छातोऽविभागोऽपृथक् तदनुसारित्वमितियावत् कुतः कामेनमेकम आगादिति वचनादित्यर्थः ॥ अत ए
 वेति ॥ सत्यसंकल्पादेरीश्वरसंकल्पानुसारित्वनियमादेवेत्यर्थः । तदेव विवृणोति यदेति ॥ सत्यामित्याहति ॥ स
 दातनं सत्यमिति नित्यमेवोच्यते बुधैरित्युक्तेरित्यर्थः । स्वकामितागमनमीश्वरेच्छया कथमित्यत आह ॥ तदिच्छानंत
 रमिति ॥ स्वकामितागमनेऽस्वेच्छया एव कारणत्वादीश्वरेच्छयाः कथं कारणत्वमित्याक्षिपति ॥ कथमिति ॥ तदु-
 चरत्वेन हृदयात्पृथग्मृत्योरित्येतद्वाख्याति ॥ ईश्वरेच्छाया इति ॥ तात्पर्यमाह ॥ भगवदिच्छेति ॥ ८ ॥
 ॥ पृथग्जनैति ॥ अज्ञानेत्यर्थः ॥ ॐ तदोकोऽग्रज्वलनंतत्प्रकाशितद्वारो विद्यासामर्थ्यात्तिच्छेदगल्यनुस्मृति
 योगाच्च हार्दानुगृहीतः शताधिकया ॐ ॥ उक्तांतिकालेतदोक्तसः भगवद्देह रूपस्य तद्दयस्याग्नेज्वलनं प्रादुर्भवति
 ततो धिकारी तत्प्रकाशितद्वारस्तेन प्रकाशितनाडीद्वारवान् हार्देन हृदे तेन परमात्मना नुगृहीतो नुगृहवानेव विद्यासामर्थ्या
 दपरोक्षज्ञानशक्त्या तच्छेषगत्यनुस्मृतियोगात्तस्याः विद्यायाः शेषो गभृताया हृदयमारभ्य ब्रह्मप्राप्तिपर्यंतानुस्मरणं तद्यो

गात्तत्साहित्यात् शताधिकयाशतनाडीतो अधिकयासुषुम्नाख्यनाड्योद्देहविन्यतीत्यर्थः॥स्वोदयमारभ्यैवोन्नितुल्लि-
 गदेहभंगमारभ्यैवेत्यर्थः । कर्मप्रारब्धं ओदेहमारवेवा फलदमितिसंबंधः॥ज्ञानफलं न भवतीति॥गत्यनुस्मरणफलत्वा-
 दितिभावः । इतिस्मृतेः गीताभाष्योदाहृतायाः ॥ नविशेषप्रमाणमिति ॥ उदाहृतस्मृतौ गतिवाचकशब्दा-
 भावादितिभावः ॥ ॐ रदम्यनुसारी ॐ ॥ ज्ञानीनाड्यंतगतव्याप्तारश्म्यनुसारीनियतीत्यर्थः ॥ ॐ निशिन-
 तिचेन्नसंबंधात् ॐ ॥ रात्रावादित्यरश्मिसंयोगोनास्तीतिचेन्न संबंधात् अंतस्थादित्यरश्मीनांतदापिसंबंधादित्य-
 र्थः ॥ पर्यवसितेति ॥ समाप्तेत्यर्थः ॥ सदेति ॥ नाडीनां देहसापेक्षत्वेन देहस्य च सदाभावादिति भावः
 ॥ कदाचिदिति ॥ पूर्वसतोप्युक्तांति कालेऽभावोपपत्तेरिति भावः ॥ ॐ यावद्देहभावित्वाद्दर्शयति च ॐ ॥
 नोक्तदूषणवकाशः कुतः यावद्देहभावित्वात् नाडीरश्मिसंबंधस्य देहसमानकालीनत्वात् कुतः यस्मात्संस्मृष्टावाइति-
 श्रुतिस्तथादर्शयतीत्यर्थः ॥ इतिवचनादिति ॥ तथातत्रस्मृतौ दक्षिणायनोक्तांतिः स्वर्गसाधनत्वात् यथातत्रोक्तांत्य-
 भावो गीक्रियेततथारात्रौ बाह्यादित्यरश्मिसंबंधाभावात्तदोत्क्रांतिरवनेत्यंगीकारोपपत्तेरित्यर्थः ॥ ॐ अतश्चायन-
 पिहिदक्षिणे ॐ ॥ दक्षिणायनेपिज्ञानिनः उक्तांतियुक्ता कुतः अत्रायनपदस्य रश्मिपरत्वेन तत्संबंधस्य नाडीषु सवदास-
 त्वादित्यर्थः ॥ साक्षान्मोक्षशरीरस्येति ॥ लिङ्गशरीरभंगस्येत्यर्थः ॥ आजनाब्जनिर्भुवीत्यादिना जनो-
 कादीनामप्यनुनरावर्तिस्थानत्वमित्यत आह ॥ महर्लोकादीत्यतद्गुणसंविज्ञान इति ॥ तस्य गुणस्यान्यपदार्थ-
 स्य परपदार्थप्रत्युपसर्जनीभुतस्यान्यपदार्थसंविज्ञानविशेषत्वेनोपादानं यस्मिन् बहुव्रीहौ नास्ति स अतद्गुणसंविज्ञानः । यथा
 च चित्रगुमानयेत्यादौ तथा च महर्लोक एव आदिर्द्वेषाज्जनो लोकादीनांतद्गुण इत्यर्थः ॥ कालविशेषस्य वस्तुतः सत्त्वात्ताभिषे-

धायोगादित्यत आह ॥ भवतीति ॥ स्मृत्युक्तदक्षिणायनोत्तरायणपदमतिपाद्यइतिशेषः ॥ ९ ॥ अन्यथेति ॥
 सहकार्यभावादितिभावः ॥ पूर्वोक्तिः गत्यनुस्मृतियोगादित्युक्तिः ॥ स्मृतिविरोधइति ग्यंवापीतिस्मृतिविरोध
 इत्यर्थः ॥ लिंगस्येति ॥ आचार्यस्तुतेगतिवक्तैतियदाचार्योपदेशरूपलिंगमुक्तं तस्यापीत्यर्थः ॥ गतेः कालकृतत्वा
 दिति ॥ गत्यनुस्मरणस्यज्ञानशेषत्वइवकालज्ञानशेषत्वेमानाभावादितिभावः ॥ संपूर्णेति ॥ चतुर्विधइत्यर्थः ॥ गत्यतिरि
 क्तेहेतुत्वादित्यर्थः ॥ ॐ योगिनःप्रतिस्मर्येतेस्मार्तेचैते ॐ ॥ एतेब्रह्मचंद्रगती योगिनःप्रतिस्मर्येते अग्निज्योतिरितिधू
 मोरात्रिरितिचस्मृतावुच्येतेज्ञानादिसाध्यतयास्मर्येतइतियावत् । न केवलज्ञानसाध्यं किंतुस्मार्तेचस्मृतेरिभस्मार्तेगत्यनुस्मृ-
 तिसाध्येस्मर्येतेत्यर्थः । योगिनइतिद्वितीया नन्वग्निज्योतिरित्यत्रयोगिपदाभावात्कथंयोगीतिविशेषणादित्युक्तमि-
 त्यत आह ॥ उपलक्षणमिति ॥ अत्रस्मृतौ अत्रेतिगीतातात्पर्यश्लोकव्याख्यानावसरेएवोक्तत्वादित्यर्थः ॥ लौकिक
 साधनेक्रियानुवृत्तिःअलौकिकसाधनेमनोवृत्तिरिति विवेकः॥ १०॥इतीश्रीमततत्त्वप्रकाशिकावाक्यार्थमंजयांशकरा
 श्रीनिवासविरचितार्थाचतुर्थोध्यायस्याद्वितीयपादः समाप्तः ॥ ॥ ॥

श्रीगुरुभ्योनमः ॥ ॐ अर्चिरादिनातत्प्रथितेः ॐ ॥ अर्चिरेवादिर्यस्यतेनमार्गेणगच्छति कुतःतत्प्रथितेःतस्योक्तमा-
 र्गस्य तेचिषमितिश्रुतौप्रसिद्धेरित्यर्थः ॥ अयोगेति ॥ स्वगंतव्यमार्गनिर्णयादितिभावः ॥ सोमादिनंतरमिति ॥
 सोमं वैश्वानरं चद्रमित्युक्तेरितिभावः ॥ प्रबलश्रुत्यनुसारेणेति ॥ उदाहृतश्रुतिस्मृतिसाहित्येनतेचिषमभिर्भविशतीति
 प्रबलश्रुत्यनुसारेणेत्यर्थः॥ १ ॥ सवायुमागच्छतीत्यस्याःश्रुतेःप्रागुक्तीत्यावायोर्द्वितीयप्राप्यत्वप्रतिपादकत्वमितिभावः ।

व्यवस्था वायोरंतरमुहुःप्राप्यत्वरूपा ॥ ॐ वायुशब्दादविशेषविशेषाभ्यां ॐ ॥ वायुर्द्वितीयप्राप्यः कुतः
 अविशेषविशेषाभ्यां सामान्यतोविशेषतश्चवायुशब्दाद्वायोर्द्वितीयप्राप्यत्वप्रतिपादकश्रुतेरित्यर्थः ॥ यावदर्थे यावत्यर्थे
 सामान्यप्रसिद्धिविरोधेनोति ॥ तत्प्रार्थितेत्युक्ताचिषःप्रथमप्राप्यत्वप्रसिद्धिविरोधेनेत्यर्थः ॥ अथाविशेषविशेषाभ्यां सामान्य
 विशेषाभ्यां वायुशब्दाद्वायुशब्दोपेतसामान्यश्रुतेः द्वितीयप्राप्यत्वप्रतिपादकतया वायुशब्दोपेतविशेषश्रुत्या बोधेन वायोर्द्वि-
 तीयप्राप्यत्वप्रतिपादकत्वं तदर्थ इति सूत्रस्यार्थतरपरतया भाष्यं व्याचष्टे ॥ वायुश्रुतेरिति ॥ २ ॥ ॐ तदितो धिवरुणः
 संबंधात् ॐ ॥ तदितः तदिल्लोकादधि उपरि वरुणः प्राप्यः कुतः संबंधात् तदितश्चतौ वरुणलोकस्य तदुपरि संबंधोक्ते
 रित्यर्थः ॥ निर्णीत इति ॥ विवादविषयस्य निर्णीतत्वादित्यत्र विवादाऽभावादिति भावः ॥ ३ ॥ अन्यथा वा यो
 रिति ॥ प्रधानवायोरित्यर्थः । नीचानामेव प्रथमप्राप्यत्वादिति भावः ॥ ॐ आतिवहि-
 कस्तल्लिगात् ॐ ॥ अर्चिषो नंतरं प्राप्यो वायुरिति आतिबाहिकः तन्नामको मुख्यवायुपुत्र एव कुतः तल्लिगात्
 पूर्वप्राप्यत्वस्या मुख्यवायुर्लिगादिति भावः । उक्तल्लिगेन संशयनिवृत्तिः स्यादित्यत आह ॥ मुख्यस्यापीति ॥ ॐ उभ-
 यव्यामोहात्तत्सिद्धेः ॐ ॥ सप्तम्यर्थेऽप्येवमौ उभयस्मिन् व्यामोहात्संशये सत्यपि तत्सिद्धेः तस्य पूर्वोक्तः आतिबाहिकः
 पश्चादुक्तो मुख्य इत्युक्तस्यार्थस्य सिद्धेरित्यर्थः ॥ दिवस्पतिरिति ॥ भारतीपतिरित्यर्थः ॥ वरुणावराया इति । तदि
 द्विद्विच्छब्दयोरकार्थत्वादिति भावः ॥ ४ ॥ ॐ वैद्युतेनैव तत्तच्छ्रुतेः ॐ ॥ वैद्युतेनैव विद्युत्पतिना वायुनैव ब्रह्मप्राप्तयेत
 स्ततः स एवातिमप्राप्यः तदेव कुतः तच्छ्रुतेस्तेनैव ब्रह्मप्राप्तेः स एवेति श्रुतिसिद्धत्वादिति भावः ॥ राजादाविति ॥ कृत-
 स्यातिमियस्यातिमप्राप्यस्य मंत्रिण एव राजादिप्रापयितुं तदर्थनादिति भावः ॥ तत्पुरुष इति ॥ तस्याः विद्युतः पुरुषो भूतमन

नान्मनुः भगवान्तत्पुत्रत्वान्मानवानोयुरनानधिकारिणो ब्रह्मगमयतीत्यर्थः ॥ ५ ॥ अनुस्मृत्यनुपपत्तेरिति ॥ मार्ग-
वद्गम्यस्याप्यनुस्मर्तव्यत्वादितीति भावः ॥ विनैवेत्यस्येति ॥ संहार इति वक्ष्यमाणेनान्वयः संहर्तुं विजं संदेहद्वयविजं
॥ ॐ कार्यबादरिरस्य गत्युपपत्तेः ॐ ॥ स एनानित्यत्रोक्तं ब्रह्मकार्यमुपचित्मच्चतुर्मुखमेव कुतो ज्ञानिनां बद्धत्वेनास्य गत्युप-
पत्तेः । चतुर्मुखप्राप्तेरवोपपत्तेरिति वादरिराचार्यो मन्यत इत्यर्थः । संततत्वात् अनुस्मृतत्वात् ॥ चतुर्मुखस्यैवेति ॥
अवत्थत्वेनैव भगवतः प्राप्यत्वादिति भावः ॥ ॐ विशेषितत्वाच्च ॐ ॥ प्राप्नोति ब्रह्माणं चतुर्मुख इति श्रुते श्रुतमुखत्व-
न ब्रह्मणा विशेषितत्वा नैव कार्यं ब्रह्मशब्दार्थः ॥ ॐ सामीप्यात्तु तद्व्यपदेशः ॐ ॥ ज्ञानिनस्तद्व्यपदेशः पर-
ब्रह्म प्राप्यत्वव्यपदेशः सामीप्यात्तु तत्प्राप्तेः कालतः सामीप्यादेवेत्यर्थः ॥ बन्धत्वसाम्यादिति ॥ प्रथमप्राप्यत्वे
बाधकत्वेनोक्तस्य बन्धत्वस्य प्रलयादवगच्छितीयप्राप्यत्वे पि बाधकत्वादेव मापि द्वितीयप्राप्यत्वे प्रथमेव प्राप्तिर्भवतीति भा-
वः ॥ ॐ कार्यत्यये तदध्यक्षेण सहातः परमभिधानात् ॐ ॥ कार्यत्यये महदादिकार्याणामत्ययेनाश्लक्षणे-
प्रलये तदध्यक्षेण चतुर्मुखेन सहातः चतुर्मुखात्परां ज्ञानी गच्छति कुतस्ते हीति श्रुतौ तथा विधानादित्यर्थः ॥ ॐ स्मृतेऽश्च ॐ ॥
ब्रह्मणा सहेति स्मृतेः कार्यत्यये इत्युक्तार्थो ज्ञाप्यत इत्यर्थः । परस्यांत इत्यत्र परशब्दार्थमाह ॥ परब्रह्ममुक्तिरिति
॥ ॐ परं जैमिनिर्मुख्यत्वात् ॐ ॥ स एनानित्यत्र ब्रह्म परं परमाख्यमेव कुतः तत्र ब्रह्मशब्दस्य मुख्यत्वादिति जैमिनिराचा-
र्यो मन्यत इत्यर्थः ॥ ॐ दर्शनाच्च ॐ ॥ परस्य ब्रह्मण एवापरोक्षतया दर्शनात्तदेवात्रोक्तं ब्रह्मेत्यर्थः ॥ ॐ न च का-
र्ये प्रतिपत्त्यभिसंधिः ॐ ॥ कार्ये ब्रह्मणि प्रतिपत्तिरुपास्तिः प्राप्नुवानीत्यभिसंधिरिच्छा तदुभयं नास्तीत्यतोऽपि न का-
र्यं प्राप्यमित्यर्थः ॥ साधेकेति ॥ इच्छारूपेत्यर्थः । ननु पक्षद्वयस्याप्यपरिहार्यत्वात् क्रमविनैवोभयप्राप्तिरस्त्वित्यत आ-

॥ महाफलमिति ॥ अक्रमस्यक्रमाभावस्यक्रमांतरणान्यथासिद्धिपरिहरति ॥ क्रमांतरेति ॥ ॐअप्रतीका-
 त्त्वंमन्त्रयतीतिबादरायणलभ्यथाचदोषात्तत्क्रतुश्च ॥ प्रतीकेदेहब्रह्मपश्यंतःप्रतीकालंबनाः व्याप्तब्रह्म-
 पश्यंतोऽप्रतीकालंबनास्तत्रवायुः अप्रतीकालंबनात्परब्रह्मनयतीति प्रतीकालंबनान्चतुर्मुखं, कुतः उभयथाचदोषात्
 सर्वान्कार्यमेव नयतिपरमेव नयतीत्यंगिकारेचोक्तदोषमाप्तेः किमिच्छानुसारेणोभयप्राप्तिरित्यतउक्तं तत्कुतश्चेति श्रुतिग्रहण
 मेतत् सयथाकामइति श्रुतेयतोतोनेछानुसारेणप्राप्तिरित्यर्थः ॥ कार्यमेव नयतीति ॥ अन्यव्यावृत्तोरिति परमा-
 त्रग्रहणेकार्यप्राप्तौ उक्तहेत्वनुपपत्तिलक्षणदोषस्तदास्यात् यदि कार्यप्राप्तावुक्तहेतोः परप्राप्तिबाधकरूपत्वेन कार्यमात्राग्रा-
 प्तौ विशेषहेतुत्वस्यानैवमित्यर्थः । ननु बाधकत्वेन गत्यनुपपत्तेरुक्तत्वात्कथं विशेषहेत्वभावइत्यत आह ॥ एषां परमा-
 प्तिरिति ॥ प्रमाणबलेनेति ॥ ब्रह्मशब्देन मुख्यार्थदर्शनात्तस्याभिसंधिरूपयुक्तिरूपप्रमाणबलेनत्यर्थः ॥ अ-
 न्यनिषेधकत्वाभावाइति ॥ प्रामोतिब्रह्माणं चतुर्मुखमित्यादाववधारणाद्यभावादिति भावः ॥ ननु गमयतीत्यत्र ब्र-
 ह्मशब्दस्य विष्णौ मुख्यत्वे विशेषहेत्वभावात्कथं तदभावइत्यत आह ॥ प्रामोतिब्रह्माणं चतुर्मुखमिति-
 प्रमाणबलेनत्यर्थः । दर्शनोपास्त्यभिसंधीनामपि विशेषहेतुत्वं पराचष्टे । कार्यप्राप्तिमत्तंचेति । ननु पक्षद्वयोक्तदोषा
 भवेत्पि पक्षद्वयंगीकारैर्मिनिमतविरोधः स्यादित्यत आह ॥ मुनिमतयोश्चेति ॥ ॐ विशेषंच दर्शयति ॐ ॥
 देवां इति श्रुतिरप्रतीकालंबनादि विशेषंच दर्शयतीत्यर्थः ॥ ६ ॥ इति धीमन्तत्वप्रकाशिकावाक्यार्थयंजयशर्करा-
 श्रीनिवासी विरचितायां चतुर्थाध्यायस्य तृतीयः पादः समाप्तः ॥ ॥

॥ श्रीरस्तु ॥ गम्यत्वा भावेऽपि तस्यार्चिर्वादिवन्मार्गत्वात्प्राप्तेरिति भावः । मुक्तभोगस्यैव प्रसक्तौ मुक्तो ब्रह्माति क्रम्यानति क्रम्यवा
 भोगान्भुङ्क्ष्व इति संदेहप्रकारकथनमशक्यमित्यत आह ॥ तस्येति ॥ अन्यथा मुक्तेः पुरुषार्थत्वं न स्यादिति भावः ॥ अर्चि
 राद्यति क्रमोक्तिरिति ॥ अर्चिरादावतिक्रमसहृष्टप्राप्यस्य ग्राभादावतिक्रमसहृष्टगम्यत्वस्य च ब्रह्मणि दर्शनादिति
 भावः । सेतुरिव सेतुग्राश्रयो भगवान् अंधः स्वरूपा विभोर्वारहितः ॥ ॐ संपद्या विहाय स्वेन शब्दात् ॐ ॥
 ज्ञानी परं ब्रह्म संपद्य प्राप्य अविहाय तदनतिक्रम्य स्वरूपेणावस्थितो भोगान्भुङ्क्ष्व इत्युक्तः शब्दादिमांशरामिति श्रुतेरिति भावः ॥ स्व
 रूपेणावस्थानस्य संसारेऽपि सत्त्वादन्यथारूपपरित्यज्येत्युक्तं ॥ १ ॥ भोगासित्थेरिति ॥ मुक्तस्येति शेषः । कु-
 तकृत्यस्य क्रियायाः फलितार्थत्वादिति भावः ॥ ॐ मुक्तः प्रतिज्ञानात् ॐ ॥ सतत्र पर्येतीत्यत्र भोगभांक्तत्वेनोक्तो मुक्त
 एव कृतः प्रतिज्ञानात् अथेति श्रुत्यंतरे मुक्तस्यैतादृशभोगप्रतिभानादित्यर्थः । अहरहः प्रतिदिनं भोगाभाव एतावतं कालं
 सुखमहमस्वाप्सामिति परामर्शविरोध इत्यत उक्तं ॥ दिव्येति ॥ तद्वाप्त्या ब्रह्म प्राप्या ॥ तद्भावेति ॥ दिव्यभो-
 गसद्भावेत्यर्थः । अकृतिमत्त्वं क्रियारहितं । अत एवेत्युक्तं विवृणोति ॥ श्रुतिविरोधादिति ॥ अथ यथैन-
 मुक्तो नु प्रविशतीति श्रुतौ मुक्तस्य प्रवेशक्षणा क्रियाप्रतीतेरिति भावः । क्रियायाः फलरूपत्वेन कृतकृत्यत्वमुपपाद्यत इति हृदयं
 ॥ प्रकरणभेदेति ॥ निर्गुणसगुणपरत्वेनेत्यर्थः ॥ २ ॥ ज्योतिष इति ॥ पूर्वाधिकरणं ज्योतिः प्रा-
 प्य भोगभोक्तुर्मुक्तत्वमुक्तं तस्य ज्योतिष इत्यर्थः ॥ ब्रह्म प्राप्य नुपपत्तेरिति ॥ परं ज्योतिरुपसपेद्येत्युक्तं ब्रह्म प्राप्य नु-
 पपत्तेरित्यर्थः ॥ सूर्यमिति ॥ ज्योतिः प्रकाशरूपं सूर्यं प्राप्नुम इत्यर्थः । सद्भावाज्ज्योतिश्चरणेत्युक्तरीत्या ॥ स ते-
 जसीति ॥ यथा पादोदरः सूर्यः त्वचा जीर्णदेहेन विमुच्यते । एवं तेजसि सूर्ये संपन्नः प्राप्तः सोऽधिकारी पाप्मना कर्मणा वि-

मुक्तो भवतीत्यर्थः ॥ एकवाक्यत्वेऽपि ॥ एकार्थत्वेऽपीत्यर्थः । तदेव दर्शयति ॥ तथा चेति ॥ अत्र परं ज्योतिरित्यत्र च ॥ ॐ आत्मा प्रकरणत् ॐ ॥ परं ज्योतिरित्युक्तं ज्योतिरात्मा परमात्मैव कुतः आत्योति तत्प्रकरणादित्यर्थः ॥ ३ ॥ ॥ असित्त्वेऽपि ॥ सायुज्यभागे भोगाभोक्तृत्वादिति भावः सायुज्यस्यैवाप्रसक्तत्वात् सायुज्यभागे भुज्यते तिसंशयानुपपत्तिरित्यत आह ॥ प्राप्तिश्चेति ॥ ॐ अविभागे न दृष्टत्वात् ॐ ॥ मुक्ता विभागे न परमात्मभोगपरित्यागेन तद्भुक्तानेवेति यावत् ॥ भोगान्भुङ्क्ते कुतः यानेवेति श्रुतौ तथा दृष्टत्वादित्यर्थः ॥ ४ ॥ पारं अंतं ॥ अयोगादिति ॥ सर्वदेहत्यागस्यैव मुक्तिशब्दार्थत्वादिति भावः ॥ ॐ ब्राह्मेण जैमिनि रूपन्यासादिभ्यः ॐ ॥ मुक्तो ब्राह्मेण ब्रह्मसंबंधनादेन भोगान्भुङ्क्तेति जैमिनिराचार्यो मन्यत इत्यर्थः ॥ कुतः ब्रह्मणेति श्रुतौ तथोपन्यासात् उक्तत्वात् आदिशब्दोक्तश्रुतियुक्तिभ्यां चिति मन्यत इत्यर्थः । ग्रहवत् पिशाचवत् तदानीं सर्वेषां ब्रह्मप्रवेशादित्यर्थः ॥ ॐ चितिमात्रेण तदात्मकत्वादित्यौ दुलोमिः ॐ ॥ मुक्तः चितिमात्रेण ज्ञानमात्मकेन देहेन भोगान्भुङ्क्ते न च वंसारिसमानत्वं कुतः तदात्मकत्वात् तस्य देहस्य मुक्तस्वरूपत्वात् इत्यौ दुलोमिराचार्यो मन्यत इत्यर्थः । जीवस्य मुक्तस्य वस्तुविकल्पेति वस्तुनि मुक्ते देहवत् तद्राहित्यरूपद्वैविध्यायोगात् ॥ ॐ एवमप्युपन्यासात् पूर्वभावादविरोधं बादरायणः ॐ ॥ एवमपि चिन्मात्रदेहेन भोगान्भुङ्क्ते इत्येवं प्रकारेणाप्युपन्यासात् सवा एष इति श्रुत्युक्तत्वात् पूर्वभावात् पूर्वस्य जैमिन्युक्तस्य देहांतरत्यागेन ब्राह्मेण देहेन सत्वस्य भावात् ब्रह्मणीति श्रुतिसिद्ध्यनेन सत्त्वादविरोधं जैमिन्यौ दुलोमिमतयोर्मत्यामर्त्यदेहभावाभावाभ्युपगमेन विरोधाभावं बादरायणो मन्यत इति भावः ॥ ५ ॥ तत्तदुपायेति ॥ तत्र साधनसंपादनोपायसाध्यानि साधनान्यन्नपानादीनि तत्साध्य इत्यर्थः । ओकासि ग्रहे ॥ ॐ संक-

ल्पादेवचतच्छ्रुतेःॐ ॥ मुक्तस्येदंभूयादितिसंकल्पादेवभोगोभवति नतुप्रयत्नेन कुतः तच्छ्रुतेः संकल्पादेवेति श्रुतौ तस्यार्थ-
 स्यश्रवणादित्यर्थः ॥ विपक्षेति ॥ पूर्वपक्षेत्यर्थः । व्याख्यातो न केषामित्यादिना ॥ ६ ॥ प्रतिहारेति ॥ द्वापालका
 इत्यर्थः ॥ अतएवचानन्याधिपतिः । मुक्तोऽनन्याधिपतिः स्वोचमेभ्योऽन्याधिपतिरहितः कुतः अतएवसंकल्पादेवेत्यर्थः ॥ ७ ॥
 देहिनः देहाभिमानवतः ॥ नहैवशरीरेति ॥ शरीराभिमानवतंप्रियाप्रियोः सुखदुःखयोः अपहृतिरसंबंधानास्तीत्यर्थः ।
 सायुज्यभाजामपिकदाचिद्भोगांगीकारेणतदानींब्रह्मदेहेनोत्पत्त्यभावात् कथंचिदित्युक्तं ॥ ॐ अभावंबादरिराहह्येवं ॐ ॥
 मुक्तस्यचिन्मात्रदेहाभावंबादरिर्मन्यते कुतः हियस्मादशरीरोवेति श्रुतिरवमाहेत्यर्थः ॥ ॐ भावंजैमि
 निर्धिकल्पाम्नानात् ॐ ॥ कदाचिद्भोगार्थमुक्तस्यचिन्मात्रदेहादन्यमाकृतदेहस्यभावंसत्त्वजमिनिर्मन्यते कुतः चित्ता
 वाअचितोवेति श्रुतौ विकल्पाम्नानात् विकल्पेनोभयशरीरेणभोगाभिधानादित्यर्थः ॥ ॐ द्वादशाहवदुभयविधंबाद-
 रायणोऽतः ॐ ॥ उभयविधंदेहभावाभावाख्यप्रागुक्तमुभयप्रकारंबादरायणः स्वमतं मन्यते कुतः अतः उभयोरपिप्रमाणक-
 त्वात् विरुद्धकथंस्वमतमित्यतउक्तं ॥ द्वादशेति । यथाद्वादशाहाख्ययागस्यक्रतुत्वंसत्रत्वंचाविरुद्धतथेत्यर्थः
 ॥ अनुपपत्तेरिति ॥ सदेहत्वेदुःखादेरदेहत्वेभोगासंभवस्यचोक्तत्वादित्यर्थः ॥ ॐ तन्वभावेसंध्यवदुपपत्तेः ॐ ॥
 संध्यवत्स्वभावस्थायामभिमानाभावेनदेहाभावेपिपथयोगस्तथाहुक्तौतन्वभावोबाह्यदेहाभावेपिभोगोपपत्तेरिति ॥ स्व-
 भावस्थायी देहसत्त्वेन कथं संध्यवदितिदृष्टांतोक्तिरित्यतआह ॥ अनभिमानस्येति ॥ तदभिमानाविषय
 स्यतत्कार्यकारित्वेनतंप्रत्याविद्यमानकल्पत्वादित्यर्थः ॥ ननुस्वमदृष्टपदार्थानामिध्यात्वेनतद्विषयकभोगएवासंप्रतिपन्न-
 इत्यतआह ॥ स्वाप्तार्थानामिति ॥ ॐ भावेजाग्रद्वत् ॐ ॥ भावेमुक्तौशरीरसत्त्वेजाग्रदवस्था-

तत्त्व प्रका०

॥११॥

वत्सुतरांभोगोपपत्तिरित्यर्थः ॥ ननुदेहसत्त्वांगीकारेदुःखमेवापादितेन भोगानुपपत्तिरुक्ता अतस्तदुपपत्तिकथनायभा-
वेजाग्रद्वदिति मंत्रव्यर्थमित्यत आह ॥ वक्ष्यमाणानि ॥ प्रदीपवदोवेश इत्यत्र वक्ष्यमाणं यदुःखादिप्राप्तिरूपदूषण-
निराकरणं तत्प्रस्तावायेत्यर्थः दिहसद्भावपक्षमप्रस्तुत्य तत्कारणतस्यैव तद्विषयत्वं ज्ञायेत अतस्तत्प्रस्तावाथामिदं मंत्रमिति भावः ।
॥ ॐ प्रदीपवदोवेशस्तथा हि दर्शयति ॐ ॥ मुक्तानामावेशः बाल्यदेहप्रवेशः प्रदीपवत्प्रदीपस्य दीपिकाप्र-
वेश इव कुतः हि यस्मात्प्राणे हीति श्रुतिस्तथा मुक्तोदुःखाभावदर्शयतीत्यर्थः । दीपिका तैलवर्तिका श्रयदीपपात्रं ननु भाष्ये त-
त्प्रकाशयत इत्येतदनुयुक्तं किमर्थमित्यत आह ॥ तत्प्रकाशयंत इति ॥ यथा प्रदीपो दीपिकां प्रकाशयंस्ते लाद्यवभु-
ङ्क्ते तथा मुक्तास्तज्जडशरीरं प्रकाशयंतः साधून्नेव भोगाननुभवतीति प्रदीपवदिति वक्तुः मंत्रकारस्य विवक्षतेन भाष्येणोच्यते इत्य-
र्थः । ननु तीर्णो हीति श्रुतिर्न देहवतोदुःखाभावप्रतिपादयति किंतु मुक्तस्य दुःखाभावोत्पादनात्कुलं भवेत्यत आह ॥ दे-
हसद्भावस्त्विदयादिना ॥ यतश्चेति ॥ कुतश्चेत्यर्थः ॥ ॐ स्वाप्ययसंपत्यारन्यतरापेक्षमाविष्कृतं-
हि ॐ ॥ स्वाप्ययः सृष्टिः संपत्तिमुक्तिः अन्यतरशब्दः उभयपरः तथा च तीर्णो हीति वाक्यं स्वाप्ययसंपत्यारन्यतरापेक्षमुज्जि-
मुक्तिरूपोभयपरकुतः हि यस्मादस्य वाक्यस्य तदुभयविषयत्वमाविष्कृतं स्पष्टीकृतमित्यर्थः ॥ आत्मा धाधिभोक्तुरिति ॥
पुत्रकृतश्राद्धेन सुखभोक्तुरित्यर्थः ॥ अपितृत्वे असंगित्वे चापि तृद्देश्येन कृतगया श्राद्धभोगायोगादिनिमित्तभावः । पुण्यपाप
वर्जिताः सर्वदोषनिवृत्ता इति ॥ अनुवाद इति ॥ भुंजते च मुस्मान्येन दुःखदीनकदाचनेत्यत्र मुणमात्रस्वरूपिणः तीर्णा हि
सर्वशोकास्त इति अस्य हेतुत्वं नोपयोगाभावादिनिमित्तभावः ॥ ८ ॥ इयतामर्यादा कामान्काम्यान् ॥ अन्यथेति ॥
काम्यस्यापि स्पृष्टया दिव्यापारस्य लाभ इत्यर्थः ॥ ॐ मुक्तः जगत्स्पृष्टया दिव्यापारवर्जतदतिरिक्तानेव

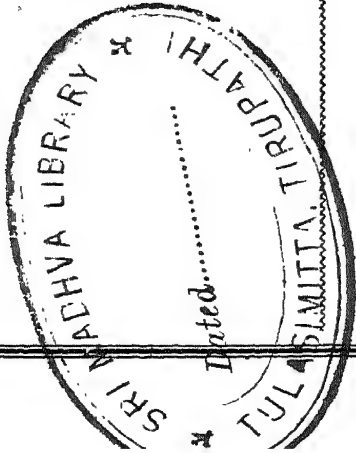
कामानान्योतीत्यर्थः ॥ ॐ प्रकरणादसन्निहितत्वाच्च ॐ ॥ अस्यजीवप्रकरणात्वाज्जीवानां च जगद्वापरे असन्नि-
 हितत्वात्सामर्थ्यरिहतत्वाच्चेत्यर्थः । सर्वश्रुतः सर्वशब्दस्य अस्यजीवप्रकरणत्वं कुतो ज्ञायत इत्यत आह ॥ श-
 रीरभेदादिति ॥ शिरोमध्यविदारणाद्देहादुक्तम्येत्यर्थः ॥ ॐ प्रत्यक्षोपदेशादिति चेन्नाधिकारिकमंडल-
 स्थोक्तेः ॐ ॥ तापो वेदेति श्रुतौ प्रत्यक्षं स्पष्टमुक्तस्य सर्वेदवपूज्यत्वोपदेशात्तस्य जगदैश्वर्यमस्तीति चेन्न । आधिकारि-
 काणां स्वयोग्याधिकारनियुक्तानां देवानां मंडले समुदायेनियामकतया स्थितस्य चतुर्मुखस्य तत्रोक्तो न शेषमुक्तानां जगदैश्वर्यमि-
 त्यर्थः ॥ तावा इति ॥ ता एताश्च तत्सः भूभुवस्वमहरिति च तत्संख्याहृतयो व्याहृतिशब्दवाच्या अनिरुद्धादि भगवद्रूपविशेषा-
 श्रुतार्था प्रत्येकमनिरुद्धादिभेदेन चतुर्धा भवति एवं च तत्संख्यवस्त्रः षोडशरूपविशेषाः व्याहृतिशब्दवाच्या भवति ताः व्याहृतयोऽ-
 धिकारी वेदास्मिन्नानि न सर्वेदवावल्लिपूजां कुर्वतीत्यर्थः ॥ महाचमस्य इति ॥ महाचमस्यश्चतुर्मुखः प्रवेदयते जानाती-
 त्यर्थः । महाचमसनामा सौयस्मादिति च मन्त्रातिः । महाचमस्य स्तश्चानि ब्रह्मासं परिकीर्तित इति प्रमाणवलादित्यर्थः । सू-
 त्रे वेदेत्यनुत्काधिकारिकेति पदप्रयोगे किं वीजमित्यत आह ॥ अन्यदेवतानामिति ॥ मुक्तेषु चतुर्मुखान्यदेवेषु नियाम-
 कत्वात्काधिकारिपदप्रयोगेतेषां स्वावरनियामकत्वं सूचितमिति भावः ॥ न चानेनेति ॥ आत्मेत्येव परदेवमिति ॥
 आत्मत्वमात्रोपासनप्रतिपादकेनेत्यर्थः ॥ संपूर्णमोक्षाभावेति ॥ चतुर्विधमोक्षमध्ये उक्तां त्यभावेति रित्यर्थः ।
 एतद्विषयं तु केचित्तु यानुषामुक्तिमनुक्रम्य वंदहतः देहपाते तु देहस्य दोषान् भुक्तेषु सर्वशः । मरणेच्छनतादौ स्तु स्वकीयारब्ध-
 कर्मजान् । देहजीर्णे तु गच्छति दृष्ट्वा विष्णुमनुज्ञया पुनरत्रैव तिष्ठति नित्यानंदैकभागेन इति ब्रह्माख्योक्तिश्चाज्ञेयं महाज्ञाना-
 गच्छंति क्षीरसागरमित्युक्त्या तदतिरिक्तानां क्षीरसागस्थस्वेतद्वीपगमनं नास्तीति प्राप्तं तत्र विरोधमाशंक्य परिहरति ॥ न च-

ति ॥ बहुनात्र किमुक्तेन यावच्छ्वेतं न गच्छति योगीतावन्नमुक्तः स्यादित्यनेनेत्यर्थः । ननु योग्यत्वं चात्र विवक्षितमिति गी-
ताभाष्ये श्वेतद्वीपगमने योग्यता विशेषस्य प्रयोजकत्वात् कस्यासवर्षां श्वेतद्वीपगमननिषेधात् कथं सर्वेषां सकृच्छ्वेतद्वीपगमनाङ्गीका-
र इत्यत आह ॥ योग्यत्वं चात्रोक्तिः ॥ नात्र श्वेतद्वीपगमने योग्यता विशेषोपक्षेपश्चेत्येते किंतु तद्वास एव । अत्रैव च स्थिति-
स्तेषामित्यवस्थानस्यैव प्रकृतत्वादिति भावः ॥ सालोक्यादिति ॥ भगवता समानलोकस्थितत्वं सालोक्यं चतुर्भुजा-
दिसमानरूपवत्त्वं सारूप्यसमीपस्यत्वं सामीप्यं भगवद्देहेन भोगः सायुज्यमेतदन्तर्भाव इत्यर्थः ॥ उक्तक्रमेणेति ॥
अत्रैव च स्थितिस्तेषामन्तरिक्षे च कंचनेत्युक्तक्रमेणेत्यर्थः । इत्थं स्य सर्वत्रावस्थितेति । तथा च तल्लोकस्थरूपविशेषणसालो-
क्यादिकमक्षतमिति भावः ॥ ॐ विकारावर्तिचतया हि दर्शयति ॐ ॥ विकारं संसारमावर्तयतीति विकारावर्ति-
संसारविषयव्यापणं मुक्तानां नास्ति कुतः ह्यस्मादिति प्रामितश्रुतिस्तथा हेत्यर्थः । व्यापणं व्यापारः ॥ ९ ॥
॥ बृत्तिश्च ह्यासेति ॥ आनन्दबृत्तिहासेत्यर्थः ॥ अन्यथेति ॥ उपासनादिना आनन्दो दिव्यध्यानगीकार इत्यर्थः ॥ भो-
गानां तादृशत्वेऽप्यानन्दोऽस्तादृशत्वं कृत इत्यत आह ॥ करणेति ॥ ॐ स्थितिमाह दर्शयति श्वेतद्वीपप्रत्यक्षानुमाने ॐ ॥
ब्रह्मणीति श्रुतिमुक्तानां स्थितिमेकप्रकारेणावस्थानमाह महतं प्रत्यक्षं ॥ मुक्तो न दृष्टिमानतत्तदुत्तुङ्गान्यत्वादिन्यनुमानमेव प्र-
कारेणावस्थानं च दर्शयति इत्यर्थः ॥ उपासनसद्भावमिति ॥ उपासनासद्भावेनानन्दो दिव्यध्यानावस्थाशक्य-
त्यर्थः । श्रुतौ दर्शनमेवोच्यते नतूपासनामित्यत आह ॥ उपासन इति ॥ ॐ भोगमात्रसाम्याल्लिगाच्च ॐ ॥
भोगमात्रस्य साम्यमुक्तभोगस्यानन्दबृद्ध्यधिकारणात्वे लिगाच्च लिगसद्भावश्चेत्यर्थः ॥ विशेषं चाहेति ॥ अयं च-
विशेषो मुक्तविरचेतरेषां मुक्तानामिति बोध्यं ॥ स्मृतिगतमुक्तानामित्यस्यापि तदितरमुक्तपरत्वात् यथोक्तमनुव्याख्याने

मुक्तानां तु तदन्येषां समुद्रतरलोपमेति व्याख्यातं चैतत्सुधायां ब्रह्मण इति विशिष्यभिधाने को हेतुरित्यत आह ॥ मुक्तानां-
 त्विति ॥ विशेषबलेन वृद्धिहासवतीत्यर्थः ॥ यथोक्तमवृद्धि-हासरूपत्वमित्यादीति ॥ एतदेवेति ॥ अवृत्ति-
 हासरूपत्वमित्येतदेवेत्यर्थः ॥ १० ॥ ॐ अनावृत्तिः शब्दादनावृत्तिः शब्दात् ॐ ॥ मुक्तानामनावृत्तिः न तु-
 स्वर्गिवत्पुनरावृत्तिः कुतः न च पुनरावर्तत इति शब्दाच्छूतेरित्यर्थः ॥ सर्वान्कामानित्यस्याः श्रुतेरपुनरावृत्तिप्रतिपादकत्वाभा-
 वात्तदुदाहरणमसंगतमित्यतस्तत्पार्यमाह ॥ किंचेति ॥ व्याहृतत्वादिति ॥ समस्तकालसमाप्तेः क्वचित्काल-
 एव वक्तव्यत्वेन व्याहृतत्वादित्यर्थः ॥ सूत्रस्यैवेति ॥ न त्वध्यायमात्रावधारणार्थे तेन सर्वे व्याख्याता इत्यादिवत्सूत्रा-
 वयवस्येत्यर्थः ॥ ११ ॥ शास्त्रार्थमुपसंहरति ॥ तदेवमिति ॥ अत्र साक्षात्कारं तेन तृतीयस्य सिद्धिरित्येतन्न चतु-
 र्थाध्यायस्य गुणपूर्णतयेति प्रथमस्य निदर्शयतीति द्वितीयस्य चार्थोपसंहृतः तत्र विरक्तीत्यथ शब्दस्य सिद्धेरित्येतन्नतः शब्दस्य शो-
 षगुणेति नारायण इति च ब्रह्मशब्दस्य चार्थोपसंहार इति विवेकः अशेषमिति स्वरवर्णपदानां आत्मकं सर्वमपि शास्त्रं भक्त्या पठतामत्यं-
 तमंगलं मोक्षादि साधनं भवतीत्यर्थः । विशेषणत्रयतात्पर्यवदन्नेवाह ॥ अथेति ॥ गुरव इत्यस्य तात्पर्यं तच्छिष्यतये-
 त्यादि ज्ञानदाने गुरवगुरुत्वं सुप्रसिद्धमिति भावः । सर्वथा तीत्यस्य तात्पर्यं निरूपाधिकेति ॥ परमास्तत्त्वदर्शयन्निति ॥
 दर्शितमित्यनेन वाक्यार्थतात्पर्यज्ञानस्य विप्रलम्भकत्वे ज्ञानोपदेशाय प्रेरणायोगो निहितमित्यनेन विप्रलम्भकत्वस्य कृतमिदं भाष्य
 मित्यनेन विवक्षाकर्णपाठवयोरुक्तत्वादिति भावः । व्यवहितत्वादन्यप्रदर्शनपूर्वकं व्याचष्टे ॥ यस्येत्यादिना ॥
 दिव्यानीत्यस्यार्थः क्रीडादिगुणयुक्तानीति हराविति सप्तमीत्याशयेनांक्तं हरि विषयतयेति तच्छब्दार्थो मूलरूप
 मिति बडित्यस्यार्थो बिलात्मकमिति ॥ इत्थं भूतमेव बलाद्यात्मकमेव रूपत्रयावतारमिति मित्यनेनावतारणामपि बला-

ध्यात्मकत्वमभिप्रेति रामवचइत्यत्रकर्तारिपक्षीमभिप्रेत्याह ॥ रामस्यवचांसीति ॥ कर्मणिषष्ठीमभिप्रेत्याह ॥ राम-
 मविषयकवचांसीति ॥ पक्षद्वये वचांसिनयतीति वचोनयमित्युत्पत्तिर्देशिता रामवचांसियोनयतिअ-
 नेनरामवचांसिनयोयस्यतदितिवहुव्रीहिरित्युक्तं । साधकोरामावाक्यानमित्यर्थत्रयानुगुणप्रमाणसद्भावात् रामस्या-
 मृतस्वरूपस्यवचस्तेनानयंहीत्याद्यद्वितीययोर्विशेषप्रमाणप्रमितत्वच्चेतिभावः । पक्षशब्दार्थमाह ॥ कुरुषृतनेति ॥
 कुरुसैन्येत्यर्थः ॥ पृतनाक्षयकारित्वात्पृक्षइत्युच्यतेबुधैरितिप्रमाणादितिभावः । माध्वत्यानंदउद्दिष्टवेतिज्ञानमुदाह-
 तमितिप्रमाणानुसारेणमध्वशब्दार्थमाह ॥ आनंदरूपस्येति ॥ मधुवइतिवक्तव्येऽकारलोपान्मध्वइतिसाधु यथा
 ॐ सुवरितिवक्तव्येस्वरितिरुच्चेदनापाठः अथायंसमापितव्याख्यानोजयतीर्थमुनिमंगलादीनिमंगलपथ्यानिमंगलां
 तानिशास्त्राण्यायुष्मत्पुरुषकाणिभवन्तीत्युक्त्या अतोपिमंगलमाचरन्स्वीकृतमुख्यफलत्वेनभागवत्प्रीतिमाशास्ते ॥ उ-
 त्पत्तीति ॥ यस्यगुणगणाकरस्यकरुणारूपीयूषेणवारानिधेःसमुद्रस्याज्ञयारमाब्रह्मादिसर्वजगतउत्पत्तिस्थितिसंहति-
 मुखाःअष्टभवादयोः'कचिद्वस्ताः'विस्तृताः'कचित्समस्ताः'निरस्तशेषदोषनिकरोयेनासीनारायणःअनेनभाष्यव्याख्यान-
 प्रीतःसंतुष्टोस्वित्यर्थः ॥ नन्वानंदतीर्थभगवद्वचसांविशिष्टव्याख्यानकर्मणिपुराह्यधिकारिणोत्रेतितत्त्वनिर्णयतेस्वेनोक्त-
 त्वात्कथामिदंभाष्यव्याख्यानमित्याशंकांपरिहरन्व्याख्यानप्रसक्तैस्वाहंकारंप्रशमयति ॥ अगाधबोधैरिति ॥ देवा-
 दिभिर्विवृतोऽत्यंतभावोयस्यतस्यभाष्यानुवादनानुमृत्त्युदादनेव्याख्यानैर्नितयावत् अत्रदृष्टांतमाह ॥ नहिति ॥
 मंदधनैःदारिदैः स्वकृतग्रंथस्यतत्त्वप्रकाशिकानामकरणेमाप्तकौमुदीसाम्यमुपपादयन्नवांतरप्रयोजनंचाह ॥ मध्वेति ॥
 विष्णवाद्यखिलतत्त्वप्रकाशकरीमध्वाख्यदुग्धाब्धिव्याख्येददितप्रंथावयवकौमुदीसज्जानाख्यकुमुदानामानंददारायिनीभूयादित्य

शेषप्रतिमंगलं ॥ संपूर्णगुणनिर्दोषरूपिणमुक्तिदायिने वेदगम्यायारामायनमःश्रीपतयेसदा ॥ १ ॥ तत्त्वप्रकाशिका-
 संस्थवाक्यार्थमणिमंजरी प्रियतांहृदयेधृतृत्वासदयेमध्ववल्लभः ॥ २ ॥ तत्त्वप्रकाशिकाव्याख्यालब्धपुण्यमनुत्तमं प्रा-
 प्यास्मद्गुरुवःप्रीताःक्रियासुःकरुणांमयि ॥ ३ ॥ इतिश्रीमत्तत्त्वप्रकाशिकावाक्यार्थमंजरीशार्कराश्रीनि-
 वासविरचितायांचतुर्थध्यायस्यचतुर्थःपादः समाप्तः ॥ ॥ ॥ ॥

एतत्पुस्तकं आर्नदसागराख्य मुद्रणालये वेणुग्रामे मुद्रयित्वा
 सप्तषष्ठशतारष्टदशशततमाब्दिकराजनियमा-
 नुसारतः पुनर्मुद्रणाधिकारे प्रकाशयिन्ना
 स्वायत्तीकृतमस्ति.

॥ इति श्रीमत्तत्त्वप्रकाशिका वाक्यार्थमंजरी ॥

॥ चतुर्थाध्यायः समाप्तः ॥

